வசவபுராணம்.

இஃது,

பொம்மையபாளையம் பெரியமடம்

யதீஸ்வர

ஸ்ரீ-சிவஞானபாலையசுவாமிகள்

திருவுள்ளப்பாங்கின்படி

காயாறு-குருலிங்கஐயர்

குமாரர்

ஞானசுந்தரஐயரால்.

பலபிரதிகளைக்கொண்டு பார்வையிட்டு

மேற்படி

உத்தரத்தப்புராணமுடிவில்

நூதனமாகவியற்றிய சரித்திரச்சுருக்கத்துடன்

பு-சு-அருணாசலகுருக்களவர்களது

சென்னை, லக்ஷ்மீவிலாசசாலையில்

பதிப்பித்து

பட்டத்துடன்வெளியிடப்பட்டது

ஸ்ரீமுகவருஷம்

சந்திரமௌலிபரஸ்.

உ

சிவமயம்.

சென்னைத்தாசனவித்தியாசாலை

தமிழ்த்தலைமைப் புலமைநடாத்திய

திருத்தணிகை

இயற்றமிழாசிரியராகிய

விசாகப்பெருமாளைய ரவர்கள

இயற்றிய

சிறப்புப்பாயிரம்

கழிநெடிலடிவிருத்தம்

பொரபிகிரனைய துலகமானையிடைப
புகளறிடிலெனுமுடாளசைவ
சிறபரெதிலையயுலதுணைாநதமல
சேவடிஞானமுறறுபுமா
அறபவநாசமிலபெருஙகிரளை
டொபபிளைமாககருளைவாரிதிடா
மறபுதனிரணைடாஞசமபுநதிச
னவதரித்தனனகஙகளிடமே. (௧)

பலவளஙகொழிசருஙகருநடதேசம
பறறியவிஙகுளாபுரியி
லிலவழககிழககாமாதிராசாககு
மிசைநதமாதாமபையாமனைககுஞ
செலவனனமகபபேறெனவுளமுவநது
செபபருஞசிறபபுடைவசவ
நலலருணமமபரிததவதரிதத
நவமுவநதிசைபபாநறறவரே. (௨)

வநதவதரிததஞானபாநகரனெம்
மனததினுஞசிரததினுநதணவா
வநதமிலவீரசைவநறகோலத
தருமணியாமவனவாயலம
வநதநறசரிதைவகுததிடிநசமய
வாதிகளவாயமதமடஙக
முநதுசெநதேனகணடொததெனவிளப
முகிழககுநீளவசவபுராணம (௩

இனனநறபுராணமிசைககுமாரியதது
மெழிறருகனனடமுதலா
வனனுபாடைகளிலுரைததனாபெரியோ
ரோநகுமவவணமைசோகதையை
யிநகிலதநவாமுனணியறறியநோனபி
னிசைததனரொருபெருநதவாசிரு
சொனனவையாலினறமிழிலினபந
துயததெமனோதுகளறவே. (௪

வேறு.

உறறபெருநதனிமுதல்வனுமையமமைகாண
வுவநதுநடஞசெயதருளுமொருவனடிககமலம
பறறிவிடாபபேரனபுபழுககுநாதாமவேணடும
பரிசுமகிழநதாயநதுளபறபலபிரதிகொணடு
சொறறுகணமாயததுசசருககநதோறுமிறுதியிலே [ண
சொலலமைதிபபொருளவிளஙக வாககியநனனடையா
முறறுவிததுசசிவததுவசனமுதனூலாகமஙகண
முழுதுணருமபுதலவையருளுசலபபோமுனனோன. (௫

வைத்தொளிரும்பிலகுமிவிலாசமெனவழுத்தும்
வைப்பிடைச்சந்திரமௌலியிரசிலவளஞ்சேரு
நித்திலவெண்மைக்கடிதங்கொண்டுபதித்தனனு
னினமலன்பாலவிட்டகலாநெஞ்சமுளனாகிச்
சத்தியனனெறிவீரசைவசிகாமணியாய்ச்
சமநமமாதிகள்பூண்டுசற்சாரபிலொழுகும்
நற்றவனாநங்கள்பெருந்துணையெனுங்காயாறு
கண்ணியசீர்த்திருவினனமெய்ஞ்ஞானசுந்தரனே (௯)

௧

முருகன்றுணை.

புரசை அஷ்டாவதானம்

சபாபதிமுதலியாரவர்கள்

இயற்றிய

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

மணிநீர்ப்பசுந்துகில் வளையாவிருநிலத்
தணிகூர்மனனுயிர்க் கவிசையிருளிரீஇ
விச்சைப்படரொளி விரவப்பொய்ந்நா
னச்சறியாமைப்போய் கலனுணர்வுதிப்பப்
படிற்றொழுக்கப்பெருங் கடுந்திறன்முரிந்து
சீரியநன்னடை யாரமிர்துசுரப்ப
வல்குணக்குறும்புபோய்த் தவகுணத்திறைவரப்
பிறமதக்களையொரீஇ மறைமுதற்சைவப்
பைங்கூழ்விளையு ளெங்கணுந்தழைப்ப
வைதிகத்தவறெனுங் கைதவமிடிந்தப்ச

சிவசாதனககொடை தகவுறபபெருக
மருட்பகைமறுகி யருட்சாரபுகிளபபப
புறநெறிககாடொழிந தறநெறிநாடுறப
பொயமமைநோயதிகைபப மெயமமைவான்சுகமபெற
பவககுழிதூரநது சிவததுறைநிவபப
மகதிபபேரியாழ வநதமாமுநிவன
செயதநன்றிககுமைதவழகடறபுவி
கைமமாறிது காறுமமாறறின தெவன
அனனமாசவததோன றனலுடைவேணடுகோள
காதலிறபயனகொளக கேதமிலாததிருக
கைலையெமபரமனச சைலாதிகாரத
திருநநதிதேவனைப புரிவொனறிநோககின
யறலைஞயருளுபபா டினையுளமுவநதிண
டததனிககுரவன முததலனுமுயவான
வநதவதரிததனன வசவேசனுகி
யெனபநமபெருமா னிரஙகியளிததருள
கருணைககளவு வரையிடறகினபத
துனபததுழகககு மனபதைககுழாதது
னமமனோரறசொலல விமமிதமனறே
ஆணடானடிமையென் றருமறையாகம
மாணபுறநொடிககும வகைமைதனனாக
கணடுபெருயிரதிரள பணடைமாமலபபடாந
துயிததுததமது சுதநதரமெனனவும
இனமையைப்புலஙகொளு ஙனனாபபேறறினைக
கைததலததுயததோர முததெனததெருடடிய
வசவபிரானருள வளனெலாமொருஙகுளத
திசைவுறததோறறுமா றெவரககுறுதலிய

ௐ

பராணமிநாளவைப புலப்படாதிருநதெனை
ருஙகாஙகிததலத தோஙகிநீமபல
வீராகமததுறை சோராததிருமடட
தமிறறுரீஇயவை செமமையிறறரவரும
பிரதிகளைககொடு திரைதவழவாரித
பலவளநதரவாண டொலவஙகபபொலிவுறடா
புதுவைவாழவிபபிரப புரிதனவடநூல
கதவுசெநதமிழநூல கறறவைககேறப
சிததலுஙகிலைபெறீஇ மறறையோரககடன
பயினறுசாலபுறுவான வியனறருமொழுசசக
கடைபபிடிததிறைவிபால விடைககொடிபபெருமான
திருமேனிதீணடப பெறுமபெறலருநதவ
சேசமாநதிருவருணாசல குருககள
தனனொருமபலகா லுனனியாராயநது
புகழவளாசெனனை நகரிடைறதவனறன
சநதிரமௌலி யெனபபெயாதலைழநது
மூநதுறுமஆசசினை முயனறெஞ்ஞானறுந
தனபோலெலவரு மினபோடதனபொரு
ணிலைமுதனமாணபெலா மலைவறவுடததுணாந
தெனறுநயநதனா அன்புளஙகளிபப
வசுநதளா யுயிர்ககெலாம இசைநதருளபரம
ஞானவிராச தானியாயவளா
பொமமையபாளைய மென்னுமபெரிய
திருமடநதனனின் மருவுவீராகம
சிவகஞசிமயூரா சலசதாநிவாச
யதீசுரனொப்புவி யிறைஞசினாபுகழமை
பகாசிவஞான பாலையசுவாமிகள

பணிததிருவுளப் பாங்கினபடித்தான்
கணிததஅவவசசருக கநதொறுமிறுதியி
னியறறியசரிததிரச சுருககநதமமுட
னெழுதாவெழுதது லியறறுவிததனனால
சானறோருடைததென வுளமைமுனசாறறின
வானறபுகழககோ ரமைதியாயநிலவுறூஉந
தொணடைநனனாட்டிற றெனமைசானறுள
திணடிறலயிறபடைச சேநதனரோரிரு
சததியுடனாஅண டுறறுவீறறிருபப
பிரணவாசலமு மொருபுறஞசுலவிய
சமாமாபுரியென வமராராதியராற
போறறுநசலததின பாறபுடையடுதத
பிஞஞகறகிளைய பிளளைபிரானது
மஞஞையினனமென மகிழதலைககளாநது
முருகவேளமருகனென றொருவிலாவாழியம
பகவனறருசிறந தசையாபபயோதரங
கானூஉநடஙகுயில சேணுலாநதணடலை
சூழவுறவெளளனங கோழிணாததழாயமுடி
வானவனகைததலப பாணிறசசஙகென
முடடைதபசுநதாட் கடடவிழசரோருகப
பூநதவிசுவீறறுறை தேநதருமலாததடந
துயயசொலவிளையுணிள செயயுளுடையது
வடபானமேருவினிடையோர்நாவற
கனியாறுளதென விதுகாறுமபுவி
கேளவியுறறுளதாற ளாநதவிவவளததாய்த
தெனபாறகாயா றெனறீணடொன்றுண
டெனககேட்குநதொறு மனககளிபெருககு

நறபதியுறையும் பொற்புயர்குரிசில
குருமுதனமூன்றனு ளிருமைககுரியனென
றயாவறததனதியற பெயராணிறுதத
குருலிஙகைகயன பொருவருநதவககுறை
யாளமறறதனையுந தானவநதுநிறைததுத
தருவானெனவவன திருமகவாகி
யததகைமூனறையு நிததலுமோமபுத
றனுதபெருஙகட னெனுநணிநடதது
மெயயனமுததமிழநூல கைவருதலைமைபோ
நணபகலாநற பணபுமிகுசீரியோன
கலவியினருமை கறறுணாநதோரெனப
பலவகைததாலும பயினறுளதேசசியன
வயறகட்குடவளை கொழிததவாணிசதில
மாதாவாணைகைநிக ராதலதெரிககும
பாளையமெனன நீணிடைபபயனறரு
தலனுறைவைசிய குலமணிசைவ
நெறிநினறறமபல நிறுவுநலனுரவோன
கோதணடராம னெனுஙகுரிசிலீனற
மாதஙகமுததமிழ வளனணிதோநத
நனனுவலாபாற பனனூலுமபயில
நேயமகலாத தூயவுளததினன்
கசசியமபதிவாழ பசசையபபன
தருமநடாததுந தலைவருணமுதலெல
வருசறசனாகுழா மகிழுநதமகுண
சோமசுநதர பூமனுககினியன
தேனிருங குவளைமார்பன
ஞானசுநதரமெனு மானவிறபனனே.

அ

உ

சிவமயம்.

சென்னை நாாமலபாடசாலைத தமிழபபுலவா

சோடசாவதானம

தி - சுப்பராயசெட்டியாா

இயறறிய

அறுசீாககழிநெடி லாசிரியவிருததம

பொனபூததநிறததோளும புகலபூததமுகசதோழு ட ன
வுநாறுக, கொனபூததமுவிலைவேறபெருமாளுநததசுமதுச ர
யினிறபச, தெணபூததவிடுகிடைககூாககுலிசவேலபபடை ர ர
ததேவாகோமான, மினபூததசுராமுதலோாகரஙகூயபிவ
நதொருபாலேலவலகேடப.

திருமகளுஙகலைமகளுந திருநீ ாகக்றகெதிாசேமககூ
செயவணிறபப, பருமவரவகலலகுறசசியொருபாலவட
கொடுபணிநதுநிறப, அருமறைதோமுனிவராபலனியபொரு
பாலறுகொடுவெளளரிசினுயக, கருமவுருததிரகணிகைா -
மாதாநடநவினறுகளுலவோாபால.

முழுதலகுாதிருவுகாததிடையீன்றுமெஞஞானமுங
ராககணணி, யெழுதருதனதிருமேனியிடபபாறனவபொ
னிடமாககொளளத, தொழுதகையபெருந்தகைமாலபத
பொனறுழுழிதொறுநதுளஙகாதோக்கும, விழுமியசீாட டெ
ருஙகயிலையோலககததினிதுவீறறிருககுமஞானறு.

பரசியவநதயன்முதலோாபளககருமபேறடைநதுததககாட
பதியிறசெலல, விரசியகாறறுளர்மகரயாழமுனிவளகுரி

போந்துவியன்ஞாலத்துட், புரைசெய்யமண்குண்டரெனுங்
களைகளைந்துபொருவில்வான்சைவமெனும், உரைசெய்யுமலைப்
பக்கூழ்வளரவபரசிவனெனுமுழவனுறுவனமன்றே.

என்றுதிருக்கடைக்காப்பருளிப்பெம்மானந்திமுகமிளி
திருக்குக்க, குன்றலில்சச்சயிலாதிசிவகணத்தோட்கண ஞாலங்
குறுகிப்பொய்ட்மை, பொன்றுதலில்மண்முதலாம்புறநெறிகள்
பொன்றவக்நெறிநின்றோங்கத், தன்றியமெய்த்தொண்டிரு
ண்டியல்பூதிசாதனங்களுக்கின்றன.

அத்தகையசவண்ணன் முதல்சரணர்திருக்கூட்டத்
டைவைத்தேன்றுழ, தொத்தலர்பூம்பொழில்புடைசூழ்நாவ
லூர்ப்பெருந்தகைபோற்றுருத்துவேத்த, கொத்தியன்மாப்பா
டியஞ்செய்சோமநாதப்பெரியோன்குலவக்கூறும், வித்தகாற்
றுலைமரபேவசவண்ணர்புராணமென விளங்குநூல்

எளிதுணர்ந்துமஃப்பதைகளின்றுய்யச்சரித்திரத்தோடி
யலுமச்சிற, தெளிவுபெறப்பதிப்பித்துத்தருகவென்றதிருத்
தொண்டர்செறிந்துகேட்ப, விளிதருமிவ்வுடல்பெறும்பேறி
ன்றேபெற்றேமென்றுவியந்துமேற்கொண், டளிதருமென்னெஞ்சக
மொடுபல்பிரதிகளைக்கொண்டாய்ந்துச்சிறப்பதிப்பித்தானால்.

சேயாறுகடந்துறுவீரியனுற்றி இக்களியருந்தித்திருந்து
வெப்புப, போயாறுக்கெணச்சுகங்களகூயப்பயிலும்பூம்பொழி
லும்புகர்வராரூய, மீயாறுபயில்வராலொடுபொருதும்பூந்தட
முமவிளங்குந்தொண்மைக, காயாறுதவர்புகழுங்காயாறுக்கு
நகராக்களித்துவாழ்வோன.

திருக்கமலைநோக்கொடுவெண் கமலைநோக்கொருங்கு
டையோன்றிகழுமவாரி, சருக்கமலையக்லைபெறியாற்கடலினரு

க்கறிவரியானருட்குருநிலைமை, யருக்கமலைசேறடிகருமன்புடை யானவீரசைவததழகனசொத்திப, பெருககமலைபோலுளளா னஞானசுநதரபபெயரியோனருனமனறே.

௨

சிவமயம.

வேலுமயிலுமதுணை.

திருமழிசை - தமிழ்ப்புலவர் - கந்தசாமிஐயர்

அவாகள இயறறிய

கழிநெடிலவிருததம.

தருமநெறிச்சமரபுரிதணையடுதத காயாறுதனவினமன னுங, குருலிஙகவேளதவததில வருஞானசுநதரையனகுறிக கொளநநதி, யருளுடனவநதவதரிதத வசவபுராணததையச சிடடனிததானெனறு, நிருமலராமபுலவாகளிதலைசிறபபத த னதுபுகழிலலைமாதோ

சிறபபுபபாயிரம முறறிறறு.

சருக்கவகராதி

திருக்கூட்டசசருக்கம்.

திருக்கூட்டச்சருக்கம்

திருவாதுச்சருக்கம்

வீரசங்கரர்

மஞ்சையர் ௯௪

... - மடிவாலமாச்சையாவார் ௪௮

... - பூரணடிச்சவுணையாவார் ௨௫

... - ஏகாந்தராமையாவார் ௧௨

... - விருபணவார் ௫௬

... - சங்கிதவத்தண்டநாதபுராணம் ௨௫

... - கலிகணநாதபுராணம் ௫௧

... - கல்லிடமத்தலையாபுராணம் ௫௧

இதுவரையில் முற்றுப்பெற்றது

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௭௪௪

அச்சியற்றியபுத்தகங்கள்

* அருட்பா
வசவபுராணம்
கூவத்தப்புராணம்
ஆராத்திரியாபுராணம்
திருப்போரூர்ச்சந்நிதிமுறை
பழமலையந்தாதியுரை
திருப்புகலூரந்தாதியுரை
தில்லைக்கலம்பகம்

அருட்பாவைத்தின்விபரம்.

அகத்தியர்தேவாரத்திரட்டு திருவாசகம் திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு பெரியபுராணச்செய்யுட்கோவை.

இனிப்பதிப்பிப்பன

பெரியபுராணமூலமுழுமையும்

பிரசித்தபத்திரிகை.

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் சென்னபட்டணம் முத்தியாலுபேட்டைத் தம்புசெட்டியார்வீதி மேலண்டைவாடையில் ஆங்கிலோ வெர்னகுக்யூலர் ஸ்கூல் ஸ்தாபித்திருக்கும் கங0 - வது நம்பராயுடைய கா - ஞானசுந்தரஐயரவர்கள்வீட்டில் ஷை யாரிடத்திலும், ,

பெத்துநாயக்கன்பேட்டை தங்கசாலைவீதிசுமைதாங்கிக்கடுத்த உ௨க - வது நம்பர்வீட்டிலிருக்கிற வேலூர் குமாரசாமி ஐயரிடத்திலும் வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

வசவபுராணம்.

பாயிரச் சருக்கம்

விநாயகர்

மாதங்களாண்டுகெங்கண் மாறினனுமாருத்
மாதங்கவளைக்கரத்தான் மனத்தருளுமலையாளர்
மாதங்கந்தோன்றம்பால வந்தாளுமதியுலக
மாதங்கமுகத்தானை மறவாமல்வழுத்துவாம்.

வசவதேவர்

இசையுங்கல்வியு மெண்வகைச்சித்தியும்
விசையத்தனமமு மேதகுசெல்வமு
மசைவிலின்பமு மானந்தமுத்தியும்
வசவவென்று வசனிக்கவுன்னவாம்.

இதுவுமது.

மெத்தியமுத்தியெய்யதும் விதிதருநந்திபோற்றி
வத்தித்துவென்னவந்த வசவதேசிகனேபோற்றி
சத்தியார்க்தவத்துதித்த சகதண்டநாதபோற்றி
சத்தியநெறியிரண்டாஞ் சம்புவின்சரணம்போற்றி.

சிவஞானபாலையசுவாமிகள

பாாவிளஙகுமபடி யுருககொணடவ
னோவிளஙகினை ருணடருணினமலன
சீாவிளஙகுஞசிவ ஞானதேசிக
னோவிளஙகு மலாபபதமேததுவாம (௧)

பருபபதம அலலது ஸ்ரீசைலம

திருபபதததருஞ சிததிததெயபதியாங
கருபபதஙகெடுங காலனகணககறுங
தருபபதஙகொள புதுமலாதஙகெழும
பருபபதநதொழு வாயதுணைபபாணியே (௨)

மலலிகாாசசுனேசுவரா

அளவிலவானவ ராரணநாவினா
புளகமெயயிற போறறுநதுநதிபோதனா
[illegible]ாபருபபதம [illegible]ாடமலலிகாாசசுன
னுளமுறுமபடி யுனனினறுயகுவாம. (௩)

பரமாகுருதளாமபிகை

கலைமடநதையுங கநதககமலையு
நிலைமைதஙகட்கு நீடபபணியவாழ
தலைமையாலுயா சஙகரியமபிகை
மலைமடநதை மலாபபதமவாழததுவாம. (௪)

வீரபத்திரர்

சாரபத்திர மிக்கிலாத் தக்கனைப்
பாரபத்திரம் பாணியிற் பற்றியே
கோரபத்திரங் கொண்டுவதைத்திடும்
வீரபத்திரன் மெய்ப்பதமேத்துவாம் (௫)

கந்தவேள்

வந்தசூரன் மயில்வடிவாகவே
சுந்தரத்தனி வேலாற்றுணிந்தெறிந்
தந்தரத்த ரருந்துயராற்றிய
கந்தவேளைக் கருத்திலிருத்துவாம் (௬)

குருசமூகம்

அருளுமல்லம தேவரிரேவணா
மருளசித்தர் மலர்த்தாள்வணங்கியே
தெருளிராமைய தேவர்க்கிறைஞ்சியே
பொருவில்பண்டிதர் ராத்திரியாப்போற்றுவாம். (௭)

நால்வர்

போற்றிஞானசம் பந்தர்பொலன்கழல்
போற்றிநாவுக் கரையர்புகழ்ப்பதம்
போற்றிவன்றொண்டர் பொன்னடிநான்மலர்
போற்றிமாணிக்க வாசகர்பொற்சரண். (அ)

சிவசரணர்

பண்டுசெய்த பழவினையிவ்வுடல்
கொண்டுசெய்த கொடுமைகுலையவே
தண்டநாதர் முதலாஞ்சரணர்தம்
புண்டரீக மலர்ப்பதம்போற்றுவாம் (௯)

வாழ்த்து

திருப்பருப்பதத் தேசிகர்சங்கமர்
பெருத்தமண்ணிற் பிறங்குந்தவத்தரு
மருத்தவாக்கமு மாசிகுபாந்தரு
தருக்குச்செங்கோற் றங்கபுந்தழைக்கவே (௰)

சமத்திரசெய்தகாரணம்

அருளுஞ்சென்ன வசவேசரைதியாம்
பொருவிலகாருசி புராணசோதபோதனர்
மருவுஞ்செஞ்சொல வசவசரிதமுற
றருமங்கா துலாமெனச்சாற்றுவாம் (௰௧)

நூற்பயன்

நன்றிமூலத்த னன்னந்திகேசுரன்
வென்றிநாவின விதிவழிநின்றுமோர்
ரொன்றியசசி லுதியாரொழிந்திடா
ரொன்றுநப்பர மானந்தமெய்துவார். (௰௨)

அவையடக்கம்

சித்தியவைப்பை யருளினிகழ்த்தல்போன்
மதியிலேனென்றன் வாக்கால்வகுத்தநூ
லதிகநந்திய ரும்புகழாதலாற்
புதியசொல்லிதென்ன றெள்ளார்புலமையோர் (௰௩)

நூற்பெயர்

முத்தியேதரு மோநமிலவித்ததாயப்
பத்தியென்றெழும்பைங் கூழ்பணைக்கவு
மித்தலாக்கண பொழியுமெழிலியாய்
வைத்ததன்போ லசவபுராணமே (௰௪)

வழிநூல்

குலவுபாலக் குறுக்கிச்சோரசு
ஞலகின்முன்ன முன்னாத்தெலுங்கினை
யிலகுவீமகவிகன்னட நதரு
கலபுராணந்தமிழானவிற்றுவார் (௰௫)

காதலேனலக்கமுன் னந்திவந்ததுநே
சாதமாயத்தண்ட நாதராந்தன்மையுங்
கோதிலாத்திருக் கூட்டராலவாதனா
மோதிவென்றது முத்தியுஞ்செப்புவாம் (௰௬)

பாயிரம் முற்றிற்று

உ

திருசசிறறமபலம

திருககைலாயச சருககம

விதிபடைததமனையாரு நிலமனனமனையாருங [றோ
கதிவிலககாமறவெனறோ கருததினெலலாமறவென
ரதிகமுததிவைபபுடையா ரனபாகுழுவைபபுடையார,
மதியிருககுமசசடையார வநதொழியுமசசடையார.யின

சூழுமண்டாதொழுமபததான றுளககமிலலாபபெ
ருமபததா,னூழியனறகிலையாதானுறுமபிறபபிறகிலை
யாதா, னெழுலகுமறியாதானெனறெனறுமறியாதான
வாழியெனவநதிபபார வருநதாகளவநதிபபார (௰௮)

வேறு

தருமசிநதையாபெருமைதஙகிய தவமுறுமதொழிலச
துரிசெனறினரிருமைகணடவரிசறவவெனறடியிணை
பணிநதிடவினிதிருநதரு, ளருமருநதனவுருவனனபுட
னமராவநதனுதினமிறைஞசிய, கருணைபொஙகியவழி
யினனபுகழகயிலையஙகிரிகயிலையஙகிரி (௰௯)

வேறு

ஆலமுண்டெனை யாராவரறகுநா
னேலவோாகிரி யாவனென்றெண்ணியே
சீலநல்ல வமுதநதிரண்டுவிண்
கோலமெயதிக குலவியெழுநததோ. (௨௰)

வேதசத்தியும் விண்ணவாசத்தியும்
போதநாரணன் பொற்புறுசத்தியு
மாதவத்தா வலிபுந்திரண்டர
ஞ்தனக்கிரி யாவமென்றனதோ   (உக)

சந்திரனமுதற் றுரகரீறிவ
ரந்தருமமொளி கூடியழுந்தியே
யெந்தநாளுமிற வாவகைக்கரன்
சந்தவாதன மாகச்சமைந்ததோ.   (உஉ)

பரந்தபாறகடற சோதிபரிவினல
வரம்பெறசசிவன வைகுங்கிரியதா
யுரந்தரிசதுமண டங்கிவிண ணூடெழுந
தரநதைநீங்கி யசஞ்சலமானதோ.   (உங)

சுரபியாதிய வெனனுந்தொகையுட
னரியதாமரிச சநதனமாதியைந
துரவிதாகவு திக்கவொடுங்கிட
விரிவதாமுபா தானவிலங்கலோ.   (உச)

செயயசித்தரியக்காதிராட்சியோ
துயயமந்திரத் தந்திரசசோதியோ
வையகத்தவா வானவாமங்கலத
தய்யவந்த வுருவோவென றுன்னலாய.   (உ௫)

ஓங்குமாகயி லாயத்தினுச்சிமேற்
றேங்குசோதிச்செழு மணியொன்பதாற்
பாங்குறச்செய்த பணப்பியன்மண் டபந்
தாங்குசந்திர காந்தத்தளவிசை (உகூ)

மீதிளங்கதிர் கோடிவிளங்கல்போற்
சோதிவீசித் துளும்பிவளங்கொள்சிங்
காதனத்தி லரியயாதம்பிரான்
வேதவோசை மிகவந்திருந்தனன். (உஎ)

வேறு

அந்தவேலையிலம்புயக்கண்ணனு மாதிவேதனுமாயிர
ங்கண்ணனும், மிந்திராதியொண்மருமாற்றுடைஞ் சென
னுருந்திருமபனனிரண்டுவிண், வந்தவாதித்தருமெண
வசுக்களு மாறிலாவொன்பதுவகைச்சித்தரு, நந்திலாத
வெழுவகையோருடனறசனந்தனனதிமுனிவருமம.(உஅ)

கருடருங்கின்னரருமியக்கருங் கானவீணையருங்கிம்பு
ருடரு, முரகருமவித்தியாதரருமா னுறறவோலகக்கத
தொவ்வோபுடையராயத, தரங்னொந்துங்னறஞ்சலியத
தராயச சயசயென்னசசதுமறையாககவே,யரசிவாசங
கராபரிபூரணனந்தவெனறங்கனவருமபோறறவே உகூ

சங்கரனதிரு நாயகனமீதிலே சாரந்துகொண்டயன
மேறசாபபகஙகணப, பஙகயககரமவைததுபபுரநதரன

பாதமெலலவருடமதியகன, ருஙகசாயரமவீசககுபேரன
முறறூ யடைபபையிடடுததநதிரமறை, யஙகமநதிரமாதி
புராணதாக கஙகளவலலவரஙகஙகமாநதுற. (௩௰)

விருமபுகினனரமவீணைமிகவலலோா மிககசசரிமத
தளநதாளரீா, பெருநதகைததவாினறுமிழறறவாழபே
ரவைககடபிறஙகுபிருஙகிவந, திருஙகளிபபுமவிநயவின
பமுமெயதினறுாடிககுமியலபினே, யருநதவாககயன
மாறகரிதாமபரனனபிரேகெகியலமெனறருளியே. (௩௰௧)

மாலைநோககிமகிழநதுளா செயதயன வதனநோககிவ
சனிததமராகோன, பாலவானனநோககிபபகாநதபின ப
ரவுநதேவாைபபாரததருளசெயதவ, ரோலவேணடியநல்
கிவிடைகொடுத தெமபிரானஙகிருநதருளெல்லையிற, சீ
லமானகணததாதமதுமுன செனறுகாதலிறசேவிககுங
காலையின (௩௰௨)

தீரநாரதனததனசபையிடருந செலலுநேரநதெரிநது
வநதுடபுகுந, தாருமனபிலணைநதுபணிநதெழுந தஞச
லிககரததானினறவனிமேற, சேரநீதியைவிணணபபரு
செயயவே சிநதியாமுனறிருவுளததுனனியே, வாரநோ
ககினஞகியுமையினே வரவழைததிடம வைததுமகிழந
துபின. (௩௰௩)

முனிவரீவநதசெயதிமொழியென முககணனருளசெ யயமுகுளிதப,புனிதககையினஞகியெனததனே புவனி மேனின பெருமபுகழபொனறியுன, னினியபததியுமஞ செழுததோசையுமெயயினீறுமிலஙகியகணடியு,மனிதா பாலினறியறபசசமமெனறி மலகிசசைவ மகிமைமறைந ததால [ருசு]

விடததையொததவசுராவிபுதனை வெருட்டலபோ லசசமணாமிகையினற, குடததிலிட்டவிளககெனஙின புகழ கூறுமனபாகுவலயததுணமறைந, நடககமாகியி ருககசசமணரோயரி யகுனறினவிளககதுபோலவே,திட ததராகியதமெனறிசைசசெமமினாசெபபுமவேதசசிவா கமசசெயதிபோய (ருரு)

அநதகாரமடைந்துனனடியவ ரஞசெழுததையறைய வுமஞசியே, யெநதநாளிறறுயரமொழிவமென றிரஙகு கினறனரோமூலகாளிஙீ, யநதமணணிலஙீணநதசசமண ணா யாழததிமூவிதமானஙினபததியே, வநதிடுமபடிசெ யதுனமகிமையே மலகியனபாவளரவருளென (ருசா)

மெயயுணாததமுனிவவிஙநதிரமமேனமையொததவனி ஙதவுணாயினுக, கையமிலவிரணடாஞசமபுவாகியே யங கஙீணநதசசமஙீணயகறறுவன, செயயசைவமவிளஙகும படியுப தேசஙலகுவனெனனவுமையான, றுயயவான

னோககிநறபததியின றாயமை யோவனறிசசுததமெய
யோவென (௩௭)

வேறு

பததியினலுமொபபன பகரினநதியெனனு
மததிறமுனாததுஙகோடபா யாதியிறசிலாதனெனறோ
மெயததவனகோரமான மிகுதவமபருபபததி
னைததநனனிருதிமூலை யுறறுநீ காலேயுணடு, (௩௮)

அலைவறமுனறுகோடி யாணடுகணமாயநததறபின
சிலைகடுகளவருநதித தேவராசசரியமெயத
நிலைதவறுதிருநத நெடுநதவனமுனனனினறே
யுலைவிலாவுனககுவேணடிறறுனாதருவோநாமெனன ()

தணாமிசையஙகமெடடுந தாஙகவேபணிநதெழுநது
கரமலாசெனனிகூபபிக காதலாறறுதிததுநின று
புரவலவெனககுநினனைப போலொருபுதலவனவேணடு
ந, தருதியெனறுனாததானமுந தருதுமெனறிசைதத
போதின (௪௰)

அததநினபததினனபின பகுதியினறபஙகுனறுஞ
சிததனேயாவனயினவன சிரஞசிவைதபபேனெணணே
னைததுநீயவணவிலககா தொழிலைவயேறறுவிலககின
விததகவெனககுபபிளளை விருபபிலலைவேணடாவென
றுன. [௪௧]

என்றவன்பத்தினன்மை யிருமையையரன்மகிழ்ந்து
நின்றநீகேட்டவாறே நல்குதுமிந்தநந்தி
யொன்றுநின்மலன்ஞதி யுதித்தவன்றருமரூபி
யன்றியானந்தமோங்கி யஞ்செழுத்துருவாம்யோகி. சஉ

உத்தமத்தருமனான்கு மூன்றிரண்டொன்றாயமண்ணி
ஞெத்தெழுமயுகங்கஞெனகி னுறுமிவன்பநம்மமாற்ற
ஞ, சந்தியமிரண்டாஞ்சம்பு சகமெலாநிறையுநம்மை
நித்தமாயத்தாங்கலாலெந் நிகாநமக்கிவன்வியாபி [சங]

ஆதலாலிவனுனைடைந்த ஞகினுமென்னென்றுநந்தி, நீத்த
னாமேலிவன்பா னேசத்திறஞ்செனிப்பதல்லாற், போத
நாஞ்செனித்தலவேண்டுங் காணெனவணங்கிச்சென்று
தீத்துறமுதாஞ்சேரா தயோனிசஞ்செனித்தான் சச

இவனவண்பிறந்தபோதே யெம்பதச்சிந்தையன்பு
நவமிலானந்தப்பத்தி நலமெலாமுடன்பிறந்து
சிவபரத்தத்துவசீரமுதுசெயமுலைப்பாலாகித்
தவகுருபத்தியானந் தானுணுமெண்ணெயாகி (சரு)

பரமறைமிருதிவாய்மை பகர்தருங்குதலையாகி
வரசிவாசாரமேதன் மனத்திலாசரணையாகிக்
கரவிலாதுதவுநல்ல கருணையேகாயமாகித்
தெருட்டருக்கபத்தின் சிரத்தைநற்பத்தியன்பால. (சசு)

கடிவிசைபெருகுமாறறிறகலமகுதலினறியோாதா
ணடிவுறலுனறியோாதாண மேலுறநனறுயநீட்டி
யடிபுனறகளமமிழநத வடபுயமுகமலாநது
கொடுமழைப்பினுநடுஙகாக குளிாபெருஙகாலஙினறே ()

தளைகட்னமலைநடுஙகத தாரகைமதியாதிததா
ஙினாத நஞசோதிகுனறமெநமியனயனவிணணோவோண
கனையறுதுயரஙகொளளக கணபணசசேடனசெனனி
புனைப தநிககுபபால ரெணமருமபுநதிரைய. (சஅ)

திககயமெட்டும் நாகமுநதிலசகளபேர
மிககதிணபதிரோபோா முநததிராமிகததுளஙகத
தொககுறுநசேவராதி தொகையெலாஞசோகிதேஙக
மிககநொநதயாமணணோர் தெனனவாசசரியமெனன.

அருநதிறனநதிகேச ரருநதவசசெயலைககணடு
பெருமபதினெணகணஙகள பிரியததினேததிவாழதத
திருநதரியயனசுரோசன தேவாகளெலலாஙகூடிக
குருநதிவனறவநதானெனன குறிநதெனததயமிறகூறு.

தநதமககுறுபதஙக டனைவிளைமூநதனறேவெனறு
வநதினிதெமமையனபாற றெரிசிததுவணஙகிவாழததி
நநதியமமண்மேறசெயயு நணணருமததவநதான
புநதியிலெது்விருமபியெனறுமுனபோறறிகினறார். (௩௧)

தம்மைநாணோக்கிநுந்த டூழபத்தனைவிரும்பா
னும்மையுமெண்ணுணநதமுயாபததனையும்வேண்ட
னம்மையேநறறிநநதி நற்றவனுசெய்கினறனீர் [ம
செம்மைசோழுகங்களவாடித் தேவலோகலங்கவேண்டா

என்றவாதம்மைநமபி னெழுமெனவழைத்துக்கொ
ண்டு, சென்றவணிவனசெய்கினற திறத்தவர்தனனை
நோக்கி, யுன்றனக்கெனனைவேண்டிற் றுரைதருவோ
நாமெனனத், துன்றுநறபத்தியாலே தொழுதுவீழ்நதெ
ழுநதுநின்று (௫௩)

நிதியினையிகழ்நதுமண்ணை நேசிப்பாருளரோநல்ல
மதியினைமறநதுபொல்லாமருளபெறமதிப்பாருணடோ
திதியினைச்செய்யுமாலோன செங்கமலத்தோனறேவா
கதியினைநினைப்பரோநின கழலினைக்கனபராணோ ௫௪

எனனையாண்டருளவநத விறைவனேபோறறிபோறறி
யுனனையானறியககாட்டு மொளியனேபோறறிபோறறி
பினனையொனறறியாநாயேன பிழைபொறுத்தருளவாய
போறறி, யனனையோபாகாபோறறி யத்தனேபோறறி
போறறி (௫௫)

சத்தமாயபபொருளுமான சஙகராபோறறிபோறறி
நித்தமாமபத்தாயபோறறி நினமலாபோறறிபோறறி

யததமாதியதாமூனறி ஞைசதீாததாணடாயபோறறி
யுததமவுனனையலலா தொனறிலேனபோறறிபோறறி ()

பதவியெனகினறபாவப பரிவிலேனடியேனினற
ணிதவியபததினபததி யினிமையேஙியதியாக
வுதவியாளொனனைனயெனன வுகநதியாமகிழநதுவாழததி
மதவினையிலானைநதமலாககையாலணைததுககொணடு

வேறு

நினனுடறபரிசன நேசநாஙகொடு
முனனுனைவாகன முகததிறகொணடமை
பனனுநானமறை யெனபபகாநதுபலகணத
துனனுநாயகமு முறறுணாவுநலகினம. (௫௮)

ஆஙகரியோாபுடை யயனொபாலிபத
தோஙகரியோருழை யுமபரோரிட
நீஙகருமனபராய நினறுநநதியைப
பாஙகுறுதுதியுடன பாணிகூபபினொ (௫௯)

வேறு

தொழுமிமையோாதமைத தூயபாாவையால
வழுவறமுகமிக மலாநதவினசொலா
லெழுபயமறபபணித தேகுமெனறுநாஞ
செழுவியகயிலையைச சோநதபினனிவன. (௬௰)

உறறிருநதவனுசெயு முயாபருபப,ந
வெறறிசோதிநதி கோணததுமெயயறந
துறறெழுனுசுததமாயச சுகஙகொளெலலையாய
நறறுமததலப பெயாநநதிமணடலம (சுக)

வேறு

அநதமணடலததினுளளோாக கதிகநனகதியளிததோ
மிநதநநதியைததுதிததோாக கிணையிலாமுததியினபனு
சநததிபபேறிரணடினு சதுவிதபததியுததி
சிநதையினிணைததகணம சிததிமறறெலலாநதநதோம

துடியிடையுமையேயிநதத தொனமையாநநதிநநதம
படிவனெமமுடனேயொததபானமையனெனனசிததன
அடியிணையிறைவிவநதித தகமகிழநதநதநநதி
வடிவினையனபிஞேகசி மதிததிருநதஙகணசொலவாள

இசசதாசாரநீதி யிநதநனமுததினுான
மிசசலமிலலாசசிதத மிஙகிராஙகாரபுததி
யிசசதுரானபததி யிககுணமிநதவாா
மிசசிவநேயமபெறறு ரெவரிவாபோலவெனறு. (சுச)

யாவரிரேழுலோக மெஙகுமாயநிறைநதுநிறகுந
தேவரீாதமமைததாஙகுந திடமுளாாதேவரீாகொப
பாவரீதினறலோவிஙகடியனேனறிநதேனெனனச
சேவரீரஙகொணெனுசின செயயநாரதனைநோககி. (சுரு)

நநதிசீரிதுகாணெனன நநதிகணயனீரகொண
டநதிவானனையமேனி யததனைபபணிநதுநினறே
யிநதியஙகரணமஙக ளெஙகுநறபுளகமெயதிப
புநதிநைநதிறைஞசவததன புரிவினொலெடுததுககநது.௬௬

இதுமறைசைவமூல மிதுசமயததினபேக
மிதுபததிமகிமைநேய மிதுபாததுவாாதத
மிதுசிவமநதிரஙக ளிதுதனமவிரதநீதி
யிதுமுதலநதமீதென றிறைவிமூனுனககிசைததோம.

உனறனலிநதபபோத முலகெலாமவிளஙகுமவணண
மினறுனககுறைதம்தாநநத மிறைவிககுஙகணநாதாகக
முனறருமுணாவினுக குமுதிாநதபேரறிவளிததோ
மனறுநீநமமைநீஙகாயமறநதுநாமுனனைநீஙகோம.௬௮

தனைமிசைநீயிரணடாறு சமபுவாயசசெலவாயநநதி
விளையவேயுலகமோஙகி விளஙகிடுமபொருட்டாயெண
வளவிலாறுனாககநதி வணஙகியெஙகெஙகுநீயே [று
யளையனெனறுவிநீயென னனபுநீயாகவெனன. (௬௯

மண்ணிடைககுருவாயவநது மனததருடருவோமகைபி
னணைறுவோமிலிஙகமாக நறசரலிஙகமாகப
புண்ணியாகளபாறொரும பொருநதுவோமபொருண்மெ
ய்யாவி, யெணணிநீதரயாஙகொள்வோ மெனைததுநிற
பிரியோமெனறு. (௭௰)

காரணனுரைககநதி காயநறபுளகமெயதி
யோரணியஙகமொடு மினிதுறபபணிநதெழுநது
பாரணிதருககவாதப பரசமயததாஙகக
வீரசைவததருயய விடைகொணடுபணிமேறசெலவா.

பொனறிகழவிணணோமணணோ போறறவேணடின கொடுககும, வெனறிசோபருபபததின மேறகதாயவி புலமுயயச, செனறிறையருளாநதி திருவவதாரஞசெயய, நனறிசோகநாடசசிநாட டணிதொகுததுசசொலவாம (எ௨)

திருககைலாயச சருககம

முறறிறறு

ஸ்ரீ சிவஞானதீபம்

திருக்கைலாயச் சருக்கம்

வசனம்

ஸ்ரீ பரமகைலாசத்தின்சபையில் கோடிசூரியப்ரகாசமா யொளிவீசும் நவரத்னமயமானமண்டபத்தில் பக்தானுக்ரஹ காரணமாக ஹரிப்ரஹ்மாதிதேவர்களும் பதினொருகோடிருத் திரர்களும் சனகாதிரிஷிகளும் நவசித்தர்களும் கருடகின்ன ராமுதலானவரும் அவ்வொருபக்கங்களினின்று ஹரஹர சிவ சிவசங்கரா சங்கரமஹாதேவனென்று ஸ்துதித்து நமஸ்கரிக்க வும் வேதங்களகோஷிக்கவும், ஸ்ரீஉமாதேவியாரோடு ரத்ன சிம்மாசனத்திலவீற்றிருந்து - பக்தியேவடிவமாகவுள்ள பருங் கிமஹாரிஷிகடிக்கும் நடனத்தம் சிறிதுநாழிகை இருக்கண சாத்திப்பின் அவரவர்க்குத்தக்கபடி சிரக்கம்பன மத்தஹாஸ திகளான குறிப்புடன் அவரவர் விரும்பினவற்றைத்தந்து அ ருளசெய்து தத்தமிடங்களிற்செல்ல வாஞ்ஞாபித்தனர் தேவரி ஷிகளிலொருவராகிய நாரதமஹாரிஷியானவர் சிவகணங்களுக் கருளுஞ்சமயத்திற் சன்னிதியிற்சென்று ஸாஷ்டாங்கமாக நம ஸ்காரஞ்செய் தெழுந்திருந்து அஞ்சலிஹஸ்தராயினன்று பின் அனேகஸ்தோத்ரங்களை வீணையில் வைத்து கானம்பண்ணிக் கண்களி லானந்த பாஷ்பம் பெருக மனமுருகித் தத்தேகத் யானியாய் நிற்குங்கருணைத்தில் பரமசிவம் கடாக்ஷித்தருளி நா

ரதமுனிவனே நீநினைதது வநத காரியஙகளை யிவவிடசதுத தடையறவிணணபபஞ செயது கொளளலாமெனறு சொலல வே நாரதா ஸவாமி தமது திருவருளால சகலபுருஷாரததங களையும பெறறிருககினறேன - ஆயினும தயதுசனனிதானத தில விணணபபஞசெயது கொளவதாவது மோக்ஷஹேது வாயவிளஙகுகினற பூலோகததில - தமது திருவாககாலருள செயத வேதாகமஙகளெலலாமமாறி-தமது பாதபகதியுந தமது சினனஙகளாகிய விபூதிருதராக்ஷஙகளுமமாறி யெஙகுமொ ளிமழுஙகிச சமணசமயமானது இருளபோலெஙகும வியாபி த்துநிலைததிருககினறது எமபோலிகளான தமதடிமைச சை வாகளெலலாம தமது பஞசாக்ஷரமநதிரததை யுசசரிககவு மஞசிமறைநது இசதுயரநீஙகுவ தெககாலமோவெனறு ஏகக மடைநதிருககினறனா

எவவிதததாலாவது அககொடியருணடனை நாசஞசெயத றகுத தேவரீா திருவுளளததெணணிஞ லதுவேபோதுமானது அபபோது முனமாறிய வேதாகமமுதலியனவெலலாம பழை யபடியேவிளஙகும அவவா றருளசெயய வேணடுமெனறு பிராாததிததுநிறகவே

ஓமுனிவனே யதாாததததைசசொலலினை பூலோகததில அவவிடையூறு களையததககவன இநத நநதியே இநதாநதிககும எமககும யாதொருபேசமுமிலலை அநநநதியே பூலோகததில வநதசசமணரையழிபபன, அதறகாக நீ சஞசலபபடவேணடுவ திலலை நமது சைவமுமயதாபரகாரம விளஙகுமென றருள செய்ய.

அபபோது உமாதேவியாா பரமசிவததைநோககி இநநநதி தேவின யிவவாறுமகிமைபெறக கூறுதறகுக காரணமயாது

தேவரீரிடத்துப் பக்திகாரணமாகவந்த மகிமையோ உமது திரு மேனிபோல அநந்திகருக்கு சுத்தமேனியுண்டோவென்று கூற'

கேட்டபார்வதி நீசொன்னபடி பக்தியினாலெனக்குச் ச மமானென்றுஞ் சொல்லலாம் அன்றியும் முற்காலத்தில் ப ருப்பதமென்னும் ஸ்ரீசைலபர்வதத்தில்சிருத்திக்கிலசிலாத னென்னும் பெயருள்ள ஒருமுனிவன் சிதேந்திரியனாய் மூன்றுகோ டிவருஷம் நீரையுங்காற்றையு முண்டுசீவித்துத் தவம்பண்ணி னன் அப்போது அவனுக்குநாம் பிரத்யக்ஷமாயிருந்து நீவிரும் பினவற்றைக் கேளென்றுசொல்ல அவனும் நமஸ்காராதிகளால் வணங்கி யஞ்சலிஹஸ்தனாயிருந்து ஸ்வாமி எனக்குவேண்டுவ து மற்றொன்றுமில்லை உம்மைப்போ லொருபுத்திரன் மாத்தி ரம் வேண்டுமென்றிரங்கிநிற்க யாமு மவனிடத்தருளால் அவ வாறே தருவோமென்றுசொல்ல அச்சிலாதரிஷியும் ஸ்வாமி அந் தவிஷயத்தில் மிகச்சந்தோஷமடைந்தேன் ஆயினும் மற்றொரு விண்ணப்பமுஞ்செய்துகொள்வேன் எவ்வாறெனனில்இந்தவுல கத்தில் தேவரீரது பாதபக்தியில்லாதவ னெவனாயினும் அவ னது சிரத்தை யுடனேதுணிக்கச்செய்வேன் அவ்விடத்து நீ விலக்கக்கூடாது அவ்வாறு விலக்குவதுண்டாயின் எனக்குப் பிள்ளையேவேண்டுவதில்லையென்றான்

அவனது பக்தியைநோக்கி நீகேட்டபடி தருவோமநாமே நிசசெல்லு மிகத்தந்தேசசரன நம்மைப்போலவே நிராமலனாக வும் அநாதியாகவுமுள்ளவன் தாமரூபி பஞ்சாக்ஷரரூபியுமாகு ம. இரண்டாஞ்சம்புவென்றுஞ்சொல்லப்படும் நம்மைத்தாங்கிச் செல்லுதலால் நமக்கிணையாயினன் இந்நந்தியேயுனக்குப்புத்ர னுகவருவனென் றருள்செய்து.

நந்திதேவனையுநோக்கி நீ பிந்தச சிலாதரிஷிகேட்டபடி

பிளளையாகவேணடும அலலாவிடடால நாமேபோயப பிளளை யாகவேணடுமெனறு சொலலினோம

அபபோது நநதியும நமது குறிபபினபடி அசசிலாதரிஷி யினிடததில அயோனிஜனாக வவதாரஞசெயதனன

இநநதியாஙகரிஷியினிடததிற பிறநதபோதே நமது பாத ததிலனபும உடனபிறநது சிவதததுவமே முலைபபாலாகவும குருதயானமே யுணணததககனனமாகவும வேதஙகளே குதலைசசொறகளாகவும சிவாசாரமே பதிநது இளமைககோட பாடாகவும கிருபையேதேகமாகவும நமது பாதஙகளிறபததியு டன குரூரமான தவஙகளைசசெயயலவ

அபபோது ஹரிபிரமாதிதேவாகளெலலாமதிககமடைநது இதெனனவாசசரியம இககுழநதைபபருவததில கொடியதவஞ செயதறகுககாரணமயாதுநமது பதஙகளைவிருமபினனோவென று நினைதது

எமமிடத்திலவநது அனபோடு நமஸகரிதது கைகூபபி ஸவாமி நநதிதேவா பூமியிலதவஞசெயயுங காரணநதமது திரு வுளளததுககுத தெரியவருமே, அதனை எமககருளசெயயவேண டுமெனறு வருநதினாரகள

நாம அவாகளைநோககித தேவாகளே உஙகளுடைய இநதி வானபதவிகளை யெவவளவுமிசசிககமாடடான உமமையுமநோ ககமாடடான எமமைககுறிததே யநநநதி தவஞசெயகினறான நீஙகள முகமவாடிக கலஙகவேணடுவதிலலையெனறு சொலலி யததேவரை நமதுபினனே வரவழைததுககொணடு நநதி தவ ஞசெயயுமிடததுபபோய உனககுவேணடியவரததைத தருவோம தவமொழிநது கேடபாயெனன அபபோது தவததைவிடடெ ழுநது நமஸகரிததுநினறு ஸவாமிதேவரீரது பாதஙகளிற பததி

யுளளவடியாாகள் நவநிதிகளைகளைவிடடு மணணைவிருமபுவ துபோல திருமாலபிரமன முதலானவாது பதவிகளைவிருமபுவாா களோ தமது பாதபகதி நியமநதவறு துநிறகு நிலையொனறே யடியேனவிருமபினது அதைத தநதருளவாயென நிரநதுநிறக அபபோது அவனிடததுமகிழநது நமது கைகளாறறழுவி நந தியேயுன னிடததனபாலபரிசிகக வேணடிமுனனமே வாஹன மாககொணடோம இதை வேதஙகளுஙகூறும எனறுசொல லிப பூதகணஙகளுககுத தலைமையும சாயுஜயதவமுங கொடு ததோம அபபோது ஹரிபரஹமாதி தேவாகளெலலாம ஒவ வொருபககஙகளில நிரநதரமானஅனபுடனே நினறுகைகூபபி ஸதோதரமபணணினாாகள

அவவாறுதொழுததேவாகளை யசசமொழிநது அவரிடம போகசசெலுததி நாஙகைலைககுசசெனறபின இநநதி தவஞ செயயபபெறற பருபபதததில திருகிழைலை தருமஙகளுககு நி க்ஷேபமாய ஸமஸதஜனஙகளுககு மிடமாயவிளஙகும அத றகு நநதிமணடலமெனறுபெயா அநத மணடலத்திலுளளவ ாககு மோக்ஷகதியைததநதோம இநத நநதியைத்துதிததவாக ளுககும முததியினபமுஞ சநததிபபேறும காமசிததியும உண டாகுமபடி யருளசெயதோம ஆதலாலிநத நநதி நமது ஸ வரூபமுளளவன எமககுசசமானமானவன"எனறு திருவாயம லாநதருள

அபபோது உமாதேவியாரெழுநது பரமசிவததைநமஸகரி தது அகமகிழநது லோகநாதனே இவவாறு சதாசாரமும் மு ததிஞானமும சஞசலமிலலாத சித்தமும நிரஹஙகாரபுததியும இவவிதபகதியும தமது நேசமும இவாபோ லெவாபெற்றவா ஸாவவியாபியாயினற தமமைத் தாஙகுந இடமுளளவாயாவா

இநத மகிமையிபபோது தானறெரியலாயிறறு எனறுசொலலு கிறக அபபோது சிவபெருமான நாரதனைபபாாதது நநதியினு டைய மகிமையிபபடிககொதததது - நீயுந தெரிவாயெனறுசொ லல நநதியுஞசிவனது பாதாரவிநதஙகளிறபணிநது இநதிரிய ஙகளொருமிததுப புளகாஙகராய மனமுருகிவணஙகவே பர மசிவமுமமகிழநது மறை சைவமூலம சமயபேதமபததிமகிமை நேயம பாதவாாததம சிவமநதிரம தனமவிரதய நீதி ஆதி அநத ம் இவறறினுணமையெலலாம முனனமேதானே இவவிதமெ னறுனக குபதேசிததிருககிறேம இவையெலலாம உனனாலே தான உலகததிலவிளஙகவேணடும, பூமியிலவதரிததாலு மெம மிடததில ஞாபகமமமறககமாடடாய-நாமும உனனைபபிரியாதி ருபபோம பூலோகததி லுனககுககுருவாகவும இஷடலிஙகமா கவும வநதுபொருநதுவோம எனறுசொலலவே நநதிதேவரும மனமகிழநது அஷடாஙகமஸகாரமபணணிச சிவாஞஞையை சசிரசிலவகிதது விடைபெறறுககொணடு பூமியில பருபபதமலை கு மேறறிசையில கருநாடதேசததில வநதனா

திருககைலாயசசருகக வசனம.

முறறியது.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவவதாரச் சருக்கம்

எங்களாதாராதோரா விருந்தயாகாராபோற்றி
வெங்குணதூராதீரா வினைச்செறுங்கோராபோற்றி
பொங்கராலூ ராகதகள புரிந்திசீராபோற்றிச
சங்கராமாரார்யென சதுராருயிரோபோற்றி. (க)

அண்ணற்னவிடையனேக வடிவமாயங்கங்கங்கே
விண்ணணிடைவெளிற்பப்பாயந்து விரிந்தவனகண்டகாள
நண்ணலபோறகருகிவேணி நலமெனமினனிகதையி
ஞெணணிருந்துடிவிழபோலத தொனிதனுவொடுவெற்
பேறி (௨)

உலவியேயுலகநிதத முறுமபடியமுதமுமபா
பலவிதனுசொரிதலபோலப பரநதெங்குஞ்சொரிதலா
யிலகியகிரிமுழுங்க விழிநதுமணணீ ததமாகி [லே
யலகிலாநதிகடோறு மணைநதருநதீ ததமெனன. (௩)

நதிகளினிரணடுபாலு நறகரமனேகமென்னும
விதிகளினகால்கடோறும வெவ்வேறுவிரைநதுபாறி

யதிகமாங்கருநாடந்தா னளவிலாச்செல்வமல்கிக
குதிகொள்ச்செய்கணமுறமுங் குலவிரீபாயந்தமமா

பாயந்தபினமளளாகூடிப பகடுமுமாாபபுங்காவிற
றேயநதெழுமவரால்களவாளை துள்ளுசேலுகளுமாா
பபு, மேயந்தயலுயாந்தசோலை யிணைமலாவணடிறைாப
பும, வாயந்தவிக்காலைபாயவோா வாயாாபபுமவாரியாா
பபாம. (ரு)

அறமபுரிந்திடுவோாதமபா லாமபொருளறவோாக்கியுந
திறமபெறசசமைநதாறு சேறமைசெயயுறுடடி
யுறைநதவததருமாக்கினப மூலவலபோலுலவமளளா
நிறைநதரீகலாதாாததுநேயததுநின றுகாபபா. சு

மளளாகடமமேறபாயும வராலினங்கயலகடமமைத
தளளலாறகளைாகடடத தாணிலைபபோதிஙகெனப
வொாளளியசஙகமுதத மொழிவறவாாிவாாித [பாா.
தெளளியவுடுக்குவாலபோற செயவரமபெஙகுஞ்சோப

கனனலைமுறிததுபபாயுங கயலிணையொலிக்கமுததந
தனனலமேனியெங்குந தடிததிடதெறிததெனபா
ரனனிறககருமபதோாகை யமபுயஙகமூரோாகை
மனனியவுழவொஙகு மதனனைபபோலநிறபாா. அ

கருமபினிறநெறிததமுததங கதலியிறபுதைநதெனை

பா, ராடபையினகனியினறேனு மாகளுங்கனனனமீ
தே, சொரிந்தனவெனபாரவிணணிற ருேயநதெங்கி
னபழங்க,ணெருங்கியகமுகெருத்த னெம்பாநிடவீழந்த
தெனபா (கூ)

வருககையினகனிகளவிணடு வநதுவீழதேனுஞசூத
த, நருககளினபழத்தினகளாுந தணமழைபோனறதெ
னபாா, பெருநதவபபாறிலுடசெலவோா பேணிககை
ககுடையாபபோநது வருத்துநங்காலிறசேறம மதுவி
றைகழீஇநடபபாா (ப)

ஆகவுங்கமுகமபாளை யரிசிவீழமுழுககுமனன, யோக
மாவணடினங்களொலிநதெழுமுழுககுமபூக,மோகமா
ாகனிபுதிாககு முழககமுமிலகாகாறறுா, வேகமாா
முழககுமவிணணோா விழாவெழுமுழககமபோனற ()

சாலியநாடடினலலோா தாமெனசசெந்நிறத்தின,
வாலியவிழைவறபலலலாா வணங்கலபோலவணங்கித
தாழவோ, மாலுமாாதுதிகளபோல விளாநதெங்குமேத
திரளாககாரு,சிலமாானபமபோல விளாநதனதேசமெ
ஙகும. (௰உ)

உழவருமளளாதாமு முமபாகோனறணிவழுத்தி
விழைவினலரிநதுகூடடு மேதககவணியாசசோததிப

கருமபினிறமெறிததமுததங கதலியிறபுதைநதுதோ
ன்ற, விருமபுநறறீபமாலே விசேடமோவமலவா,
பொருநதுமிநதிரனேவெனனப பொறபணிய மமபா
னுந, திருநதுமுததீனுமோவென னெனவுளசெயகளெ
ஙகும. (உ௩)

கனகபாடகஙகளெஙகுஙகவிஞாபாடகஙகளெஙகும,வ
னசமாதிடஙகளெஙகு மணிதாமாதிடஙகளெஙகுந, தன
யருடகளிபபாரெஙகுந தணியருடகளிபபாரெஙகும, பு
னிதகறபகஙகளெஙகும புகழுகைகறபகஙகளெஙகும ()

பசசைசீழபநதரெஙகும பணியினசொறபநதரெஙகுங
கைசசதிறபணியாரெஙகுங கனககறபணியாரெஙகு
நசசவைபபுடையாரெஙகு நயநதபொறபுடையாரெஙகு
மசசுயிாகவெகாலலாரெஙகுமலலவைகவெகாலலாரெஙகும

கேதனசசிறபபிறைபபுங கிளாமறையாகமாாபபு, மா
தனநதரவிளிபபோா வாயாாபபுமகழசெயாாபபு மோ
தனமபகிரவோராாபபுமுணவினபமுணாபபோராாபபும,
போதணிகுழலவணடாாபபும புணாயாாபபொககும
பொறபூா. (உ௬)

சஙகரனமகிழநதிரண்டாளு சமபுகீயெனனபபெறறு
வெஙகுணசசமணிருடகு மிகுசைவமுளரிகடகுந,து

ஙகமாாததாணடனனனெனறேனறியபதியினமேனமை,
மஙகலமதனனையெனனுஞ மடடிடுமபானமைததனறால.

அனனநனனகாிலவாழுமநதணாககதிகராஜோ
துனனருநதருமசீலா சோமசேகரனபாலனப
ரனனவாககனையொபபா ரறுதொழிலகலாரோ
மனனருமபுனிதநெஞசா மாதிராசையனொபபா ௨௮

இததகைமாதிராசாக கினியரானதேவியாாபோ
சுததமாதாமபையாாபொயததுகளிலாாகுலததினறூயா
ரததனாபததிமிககா ராருயிாககிரககமுளளாா •
நிததயாஙகறபினிறபாா நிகாிலலாாநீதிநீஙகாா ௨௯

மகவிலாரெனறியிஞெல மனமிகததளாநதிரஙகிச, சுக
மிலாரோனபாநதந தொடஙகிசசெயதொழிலாலெயத
தே, யுருமனமதனனமகக ளுறுமபடியெதுவெனறெ
ணணித, தகவுறுபதியுநதாமுஞ சானறவாதமமைககே
டப. (௫௰)

பணணியநோனபினெலலாம பலிபபதுநநதிநோன
பென, றெணணிநறறவாகளசொலல வேறறுககொண
டிறைவனகோயி, னணணிமாதாமபைசெயய நநதியை
பபணிநதுபோறறிப, புணணியமூாததியெனறன புநதி
யினேயமவலலாய. (௫௧)

எணமதிவாரமாதி'‚ யெண்ணுமொனபதுநாணேறறு
மனமகிழநதியாககு மறுவினமஞசனநீராட்டிப
புனிதநறகநதஞசாததிப பூநதொடையாடையார
நிணேவுடனினறுசாததி நிதிபட்டநெறறிசூட்டி. (௩௨)

தணிவுறககநதரததிற சதஙகைகிணகிணிதரிததே
யிணேயடிசசிமைபபூட்டி யெழினறுநதூபதீப
மணியுறககொடுததுததூய வைவகையமுதருததிக
கணிதமிலரனறனனபா களிககவாராதிததேததி. (௩௩)

பனனகவணியானேறே பசுபதியெனனபபோறறி
யெனனகமகிழமைநதனீவையேலிடுவனினபோ
மனனவவெனறுநினற மாதினேமதிததுநநதி
தன்னருமவலததுமாலே தநதிடததருககிவாஙகி (௩௪)

செனனியிறசூட்டியெணணரு சிததிததெனனநமபி
நனனியாயததிறைஞசி நநதியையவலமவநதேததி
மினனிகரிடையாாசூழ மிககநனனிமிதததேதாடே
தனனிகரிலலாவிலலிற றருககிசசெனறிருககுநாளின. ()

எமபிரானேவல்சென்னியேநதிமேறகொணடுசெனற
நமபிரானநதிதேவா நன்மைமாதாமஙபயாாத
மம்பொருந்துதாரததுளளேயவதரிசதுதிதெமமத்தன
செமபணிவிடைமுடிப்பேமெனவறிவுடனேசோந்தாா.

அம்மைமாதாமபைசெய்த வரியபுண்ணியமென்னசொ
லவா, மெய்ம்மையாளிரண்டாஞ்சம்பு வென்னுநீசஞ
ாதன, செம்மையாமுதரந்தனனிற செறிந்துநறபுதலவ
ராக, விம்மைமிறபெறறபேறு யாவாககுமெய்தொணு
தால. (௯எ)

உண்மையாமமுதங்கொப்பத் துறுதலாறபசியொழிந்
தா,ளொண்மைநலவினைபங்காணபா ளொழிந்தசிறறுண
வொழிந்தாள, வெண்மையாமமலனுளளே மேவலான
விளாததாணமேனி, திண்மையாமபரமயோகி செறித
லாறறுயிலேசோந்தாள (௯அ)

புனிதனுளளுறைதலாலே புசிககுமூண்பொருடதடு
பபா, டனிமுதுங்கிசோததனமுலைககணகறுததாள, க
னிமொழியிடையுங்கணடாா கனததனுளளுறைதலா
லே, யினிதுளேபரமவனனமிருததலாலெழாதிருந்தாள

இவவழிபததுமாதமெய்தியுள ளவயவங்கள
செவவழிநதியாாதாஞு சோநதுதாயுதரமாகு
மவவழியமாநதுகோககி யமலனையகலாதுனனற
கெவவமில்சமாதியோகத தெலலையீதெனனவெண்ணி.

சிததியுமியாதனததுச சோந்தசபையினுறபூத
சுததிதானசெய்ததொடங்கிச சுத்தன்முன்னருளியோக

சததியாஞடிசுததி தககசெயதுமூலததீமே
லொததிதசுழினைநாடி யுடகிரநதிகளுககுததா. (௪௧)

நாலிதழககமலமினறு நாடுமுககோணநணணி
யேலுமாசுழுததிசறப மெழுபயியாறிதழினைகி
மேலினினைநதிராறின மேவியீரொடடிதழககண
சாலவுறறுராவினபத தனமையாநனமைகணடு. (௪௨)

ஓரிரணடிதழாயுளள வொளிதருமபதுமமுறறு
நேரினமெயஞஞானசோதிநிலைகணடுநெஞசஙகொணடு
சீரியகமலமாறுந திருவடிமேறேககசசெயது
நாரிகொளவிறபோனமேலை நாளததுநாதநணணி. (௪௩)

நசசியேசொககியினப நலநதிகழகளிபபிறலே
யுசசியினிதழீராறு றுளளபஙகயஙகளேகி
மெயசசுவையமுததாரா விழுமேனமேலவிடா தருநதி
யசசெலாமமுததிஙக ளனபெருஞசோதியாகி, (௪௪)

இதவிமகிரணகாநதததியறறிய வெழிலாபாவை
யுதரநளளொளிநீளதீப மொததுததாயுதரததுளளே
சிநதையிலாநிமலானநத சிறபரசமாதியொனறு
மதியராயமாநதுமூனறு வருடஙகணமகிழநதிருநதா.()

இருந்தனாநதியாதா மினியமாதாமலைபவாடிப,
பொருந்தியசூலினபாரம பொருமையாறபுலமபலுறறு

ள, தெரிநதிதெனனெனனவெலலாஞ சிவனசெயலெ ன
னசசெபபி, யருநதுயருடனேயநதத ஞலயததனைநதி
றைஞசி (௬௬)

அனநதனோனபனுடிததததா லாவதொனறினறிகி
னறு, ணினைநதுவநதேததிபபெறற னேயநறகருபபமேந
தத, தினஙகழனறிடுமபொறுககுந திறமிலேனமூவாண
டாககக, கனநதனைபபரிககமாட டேன கருணையாறகாப
பாயெனறு (௬௭)

அஞசலிசெயதுபோறறி யமாநதஙஙனிநநெழுநது,
விஞசவேயஞசிதமதொஞசு மெலலெனவநதது மேவிப,
பஞசணைமிசையிராவிற பரமனைபபரவிநொநது
துஞசுவாளசொறபனததோா தூயச ஙகமாபோலததன.

வாநதுயினறுனதுமேனி வருததமுநதுயருநீஙகிப
புநதிநீமகிழநாளைப புதலவனுமபிறபபனுமஞ
சுநதரவசவனெனறு சொலலுவாயிவனறனலே
யிநதலோகததஞஞானவிருளெலாமகலுமெனறுர். ௬௮

சிததினைதெளிநதெழுநது னேரிழைகேளிாககெல்லா
மிததிரமுறைததுநெஞசி னினபமுறறிருநதபினனா
மெயததிருநதியாாதமவிமலநெஞசகததிறசோதி [னி
யததமவைததெழுபபிறைபோலநிநதரனபணியையுன

சங்கரனபதத்தைநோக்கித் தலைமிசைக்கரங்கள்கூப்பி
யங்கனையுதரத்தினறு மதோமுகந்தோன்றுமபோது
செங்கதிரனையநந்தி சித்தத்துதித்தனருனே
துங்கநற்குருவாயினமு சுற்றந்தாயரியாவண்ணம ௩௧

நந்திகளங்கலிங்க நலமபெறத்தரித்தபின்ன
ரந்தமெய்யிலிங்கங்கண்ட வனனையுமருகுளோரு
மிந்தமபாலனறனமே லிலிங்கமெவவாறறினலே
வந்ததோவசசேயநமபால வந்ததெனறுளமகிழ்ந்தார ()

வேறு

பொருந்துவேணியுமுடிமிசைநாபபண பொறபிலிங்க
முமபுணடரநுதலும, திருந்துகணடிகைமாலைசோமார
புஞ செய்யதாமபிரகுணடலககாதும, பரந்ததோண
மிசையோகபட்டிகையும பாணிபறறியதணடமுங்கு
டையு, நெருங்குமாணிக்ககமபளவுடையு நிலவுமூரலு
நீணடதாடியுமாய (௩௨)

காணினறனாகாதனமாதாமனப கையிரணடிறைக
சிநதுகுமபிடவே, கேணிலாநுதலாயநமதிடமுங கிளரு
ஙகூடலசஙகமமதனுண, மாணதாகயாமனநதாளிருப
போ மனனுகூடலசஙகமனமபோ, பேணிநீசெயததவ
ததினுலுலகமபிறஙக யாமிடுமபணிவிடையதனுல. ௩௪

றினனிடததினிறபிறந்தனனிவனமே னேசநாங்கொடு

ங்மலஙிஙகாஙக, மனனயாமினறுசெயதனமிவறகு மரு
வுஙிஙகனனிவேதனமலலா, தெனனங்கொடுததாலுஙம
மாணையென றியமபியினனெனமறைநததறபின, பன
ன காரனெனறனைவருநதெளிநதுபரவியததிசைபாாதத
னாபணிநதாா (ருரு)

குலவுமாயிரஙகோடிமாாததாணடக குழுவதனனங
றகுழநதைதனனுருவா, லலகிலாதவஞஞானமாநதிமிர
மறறதவவயிறறுறதையாரணைநது, விலகிலாதநலவினப
மேவிடலால விருமபிநோககியெமவிமலனுரடியாா, பல
ருநீடவைததணிதிருநீறும, பனிதமாரடைககாயினவ
யிருததி. (ருசு)

அவாபதாமபுயநீரினுனமைநத னரியமேனியையாட
டிநீறணிநதாங, கெவருமேததநலவாசசியநதழஙக வித
ததகோசிகததினிதுறசசோததிச, சிவபிரானமுனமிய
மபியபேராற செபபிநலவசவேசுரனெனறு, நவமதாம
ணிதலதொடடினமேற சயனநணணுவிததுறநலஙகொ
ளுநாளின (ருஎ)

பினனாஙினறிடுமிருளிணைகெடாத பெருகுசோதி
யெனனெனறுதமமனததான, முனனெரிநதிடுமவிளக
கிணைப்பாாதது முனனிமுனனியேசிறிததுமெமமததன

னனிவேதனமனறியானருந்தேனகிலெனததவிாநதிருந
துகைகாட்ட, வனனமெனமுலையருநதியும்பபா லணை
தகைகயெனவககரஞசுவைததும. (௫அ)

வேறு

நெஞசி னுட்டமபிரானைநினைநதெலாமறநதாராகி
யஞசவாமபொறியசஙகா தாலியாமமாநதிருநது
மிஞசியபிறபபிறறளறுஞ வினைகளைததுரபபாராகித
தஞசிறுகரமிரணடுஞ சட்கமெனவுதறியாததும ௫௯

ஓததபாசததைததாளா லுதைததெனவுதறியாதது
மெயததமுனசையஞசெனனி யெடுபபபபாறசிரமெடு
தது, மததனாபணியையாமிவ கமாநதறததாழததேமெ
னறு, சுததமாநினைவுகொணடு துணுககெனததுழ ததுது
ககொணடு. (௬௰)

துஙகமாகயிலைகாணததுயரொன ககலுழவாராயு
மஙகமமறசிவலிஙகங கணடனயினிலிபபாராயு
மெஙகடமபிரானுரனபாககிறைஞசுவாராயககவிழநதும
பஙகயாதனததிருஙகுமபடியராயபபடிநதிருநதும. (௬௧)

உததமநநிினனெனறுணாததுவாராயததவழநது
நிததமாஞசைவநீதி நிறுததுவாராகினறு
மததனனமாாககமீதென றறிவிபபாரொனநடநது
மொததாயதநதையினப முறுமபடிமழலையாயும.(௬௨)

நிதிகவிரிவிலலானபோல நீததனிலெனனவோங்கிக
குதிபபவராயககுதித துங கூறுசொலலானதெலலாம
விதிககரியாககேயாககி விமலனலலனபாககணடாற
றுதிபபுடனேஞுடியோடித தொழுவதேதொழிலதாயும.

இபபடிவாலராகி யினபுறநடநதபினன
ரொபபருமறைகளசைவ முறைககுறறபுராணமஙகளு
செபபருமிவைமுனனை திவவியகலைகளெலலாந
தபபறததமபிரானபோற றமிலுணாகருததராகி. (௬௪)

நாலிரு வயதராகு நாளிலேதாதையாதா
மேவிடுமபூணு நூறகு விதிகருநாளமைககுமபோழதின
வாலியவறிவரான வசவேசாமறுபபாராகிச
சூலியெனகுருவளிததானசுததமுனனூலதெனறே.௬௫

இதமலவெனககுமுனனூ லெனுமுனாயிதனைபபோ
டு, கதமனதறுறதேசாபப கஙகணனறனையாசசிதது, ம
தமுறுமநளேனநதோ வநததிஙகுனபாலாசான,பதமல
ாககிறைஞசிபபொல்லாப பவநாககிறைஞசிறபாவம. ()

பாசவெஙகுறறமறறோ பாசததிறபுகுந்தாறகுற்றம
பேசிலாசானகரததிற பிறநதவராநதனனை
ராசறுகணமதொநதத தடைதலகாணகலாககுறறந
தேசிகனபதமபூசிபபோர தீயாகாலகழுவிறகுறறம.௬௭

மலமிலனமநதிரததை வடுவறககறறுமறறும
பலசுராமநதிரஙகள படிபபதுமபழிபபாஙகுறறங
குலவுநஞசிவநேசாககுக குவிததிடுஙகரஙகளாலே
யலகிலாககனமபபாாப பாாககஞசலிசெயதலகுறறம ()

கனமபாசஙகணூறு கணடமாயததுணிததோசாதி
வனமபாசததழுநதி மயஙகுதனமாறுககுறறம
நினமலனமெயயினீறு கணடிகைநிறைததுநிததன
றனமைநேரறிநதோசனம மூததிரா தரிததலகுறறம ()

நீரிடைவாதைபூணு நீணடபாசததுவாதை
சாருதலிலலாவீர சைவமெயயுபதேசததாற
பாரபுணணியபாவததாம பரபபகனறேனககனமக
கோரவாரியினுடடளளக குறிபபதுகுணமோவையா. ()

வேதனமாசெனனிகொயத விமலனறகுலமானோரை
நீதமோவேதியாககு ளொருவராயநினைததுககூறல
சாதிகோததிரமிலலாத சறகுருபுதலவாதமமை
யோதுநீசாதிதனம மூலகியலுறுததுமாறு. (எக)

குலமிலனபவமதறறேன குணாகழறகனபுசெயவோாக
குலகினிறகுலமிலெனபதுணாநதுநினனுயாசாதிககாம
பலவிதகனமமுனனூல் பஞசிநீபகரவேணடாம .
மலமறுசசெனமவேது வெனறலுமாதிராசா. (எஉ)

வா துறைவேணடாஙகேளாய மைநதனேபூசுராககாம
வேதமோதிடுஙகருபப விசுததிதானமுதலதாகக
கோதறுபதினறுககூறுஙகருமததொனறு
நீதவறினையேனநதநெடுஙகுலஙகெடுஙகாணெனறும. []

இபபதினறிலொனறும விருததமனறிதறகரணகா
ணைபபருஙகணணதாகுமுபாயஞசசனைககுச
செபபிடுமவிசேடநநதி பிரணவஞசெயயவீசன
றபபிலகெறபாககனெனறு சாறறுமநதிரமலாதும.(எச)

பிடிததபாததிரமயனறன பெருநதலைதரிததாரம
விடததராககரபபலாச தணடரிவெநநிறறணடா
முடிததிடுமஞசதான சிகைசடைமொழியினீற
துடறசெறிகோபிசாநத மொணகரியுரிதோறசனமம. ()

புரவரனபிசசைபணணப புறபபடடபோதுகொணட
வரமுறுவேடமெலலாந தரிததலானமறையோனகா
ணரனெறியனபாககீது விருததமனறழகாமபிளளாய
பரவுநஙகுடிககுனைமைப பணபுநீமுந நூலபறறின ()

வசனவலலமைகளவேண்டாம வசவநீநதஞசொலவிற
கிசைவதேகருமநதளள வியலபனறுநீதிகிடடை
திசைகொணஞசாதிகனமச செயலெலலாஞசெய துவாழ
நதிங, கசைவறமறையோரகெலலா மதிகவுததமனகா
மல. (எஎ)

வேறு

தெரிததினனமொழிநதிடுந தெரிசனாககெலாந
தரிததிடவரியதாயத தாவிலாரணம
விரிததிதுவிதுவென விளமபொணாததாயப
பிரிததருஞானராற பேசொணாததாய. (௮௭)

இநதவோாபொருளெம தெழிறகரததினு
மநதரஙகததினு மமாநதுகாணமுன
வநதிதுவிதுவென வகுததுககாட்டியே
தநதருளாதியெஞ சமயதேசிகன, (௮௮)

வேறு

அததவெண்சோமசெனனி யருநதவாமுததிபுண
மை, பெததவெமபிறவிநாசன பிணஙகியாட்கொளளுமெ
பெமமா, னொததபெணபாகனேக னொணகணமூனறு
டையோனவேளை, மததகவிழியாறகாயநதோ னெனம
றைவழுததலாலே, (௮௯)

இருவினையெனனுநதாரு விறககினறெறியுமெஃகாய
மருவுமெயககிரியையெடடாய வளருமொண்பததியா
லே, பொருவருகுறறமெலலாம போககியினமுததியின
க, னுருகியொனறிடுமிபபேறறி னுயாநததாமபேறெ
னறுணடோ (௯௰)

இடடலிஙகததொணசேவை யெனுமுயரனுபவநதா,
னுடடருமிடடமெலலா முதவிடுமுணாகஙிலுனனிற, றி
டடிசெயதிடிறகொடுககுஞ சீவனனமுததியினசந, து
டடமெனறுரணஙகளசொல லுமிசசுகமபோலுண்டோ

கலநதிடேலநதஞளா கனமதனைதசசனமாாககததோ
டிலஙகரனபததிமாாகக வியலிதுவேறுதேறி
நிலநதிக[illegible]சமயாதநத நிலைநலமெனததாபிபபா
சலஙகொடமழுணாவாலநதச சமயனைசசாரலாமோ. ()

அரனபெருமபததராஜே ரனனியதெயவமுனனிற
பரநதயாநரகமீொான பாலுகமெனனுமவேதந
திரநதரணியனறீதிஙக ளரியயனிநதிராதி
வரநதருதேவொனறு வணஙகினோவாழததுஙகாலே.(கூங)

வநதியாதொருநாடடபின மறையவாநீதிகேடா
முநதியேயிறைஞசிலீசன மோகநறபததிகுனறும
புநதியாலிவையிரண்டுமபொருநதிலநதணசசீாபொனறு
மநதிவானிறததோனனப னநதணனுவதெஙஙன. (கூச)

மேதினிகலலிமாவின விதையிடினவேமபதாகா
நீதிசோசிவனறனனபா நெறியுமபபடியேகுனறு
வேதியாபலதெயவஙகள விருமபலால்வேசியனனா
தீதிலாசசிவனறனனபா செயயகறபுடையாொபபாா ()

கேளையாநநதிமுனனங கீாததியாலருசசிததெமமை
யாளையனனேகனேக ஞமெனுமநதிரநதா
ஞளுநீயமீநதுமீச னனமனததேவாயதத
னீளவேடநதரிதது நேசமெனபலதெயவததின (கூகூ)

ஒருமொழிகேடபாயீசனு றவராஙகவுதமேசன
பிருகிடு சாபததாலே பிராநதராயபபெருஙமசோககுந
திருவெணீறினறிமணணிற றேவாதாமென [illegible]பசும
பெருமததகோரகெமமததற பேணுநறபததியாமோ []

இசசெயறுணிநதுசெயயு மிசசையானமேனமையான
வசசெயலொழிநதுநீயிங கறைதலவேதாகமதது
நிசசயமூலமலல நெடுமொழிபபதகாவாத
மெசசெயலததனபததி விமலமெனபனவாககாகும கூஅ

மறறுநினபனவககனம வழியினைவலுவிறசெயயென
றுறறுநீயுளாககிறசெயயே னுஙகளகனமஙகளெனறுங
குறறவெஙகொடிவளாதத குயிறகுஞசு கூவுஙகாலைக
கறறதஙகுரலேயலலாற காகமபோறகாகாவெனஞ கூகூ

பரகுருபதமேபாாபபான பரமசைவஙகளபாாபபான
சரணசொறசெவவிபாாபபான றறபிரசாதமபாாபபான
விரவுநலவீரபததிவிதியையேவிளைநதுபாாபபா
னிரவுறுமுஙகளகனமத தியல்புசெயபாாபபானலலேன

தநதையே கேளாயீரேழ தனமையா முலகிறகெல்லாந், தநதையே தந்தைதெயவந தானெனு தனநகனெனபோன, றநதையே முதலாநதேவா தமைதொழுநீயெனகருத, தநதையேயனறுதுயய தநதைதாயானேசசாாவாா (ாக)

சாரமாபததிதனனிற சாருமெம்மனநதருககும
வீரமாவேசோநம விருபபுடைககதியதாவாா
தீரமாநமதாசாரத திறநதிறமபாமனிறபே
நீருநுமமாசாரதது நினறிடுநீராாநாமாா (ாஉ)

மினனயராமறபாகம விளைநதருளவிமலனுளா
மெனனேயனீயனறைய வெனகதையரினனுாகேடபாய
செனனேயனககயனசிக கயாெறெலுநகசசோமைய
னனனேயா கொடடூசசவலை யமமலை யாவொனறுா.

வசவராசையாநிடடை மாதிராசையர்கணடந
கசைவிலாமவுனராறு ரவாகணமேனநதியாரு
நசையிலாராகிததமபி ஞகாமபையாருநதாழு
மிசைவிறுறசிவனறனனபாரிடததிறசெனறிருககுநகாலே

முனனுாலினசெயதினனுய முடிந்ததேயெனறுபாாபபாா, நனனுாலே மறுததானந்தி நம்பனே தெயவமாகத, தனனுாலேததாபிததானிச சகததினிறபுதுமையென

னப, பினனூறு மனததராகிப பேசசொழிந தெழுநது
செனறாா (ாரு)

திருவவதாரசசருககம.

முறறிறறு.

ஆகத திருவிருததம. ாளஎ.

மழையினைமலையாலாறறுலவநதுபாயகாலாறசெய
யாற, பழையசீருழவரோவ மளளாசெயபயிரினகோப
பால, விழைவுறுவிளைவாலவேநதன விருபபினறகுரவ
ராதி, பிழையிலாவைநதுபேணாப பேணலாறபெருககுந
தேசம (க)

கருமபினறகமுகாறறெஙகாற கரவினைமலாவனததா
லரமபையானீலவோடை யமபுயவாவிநீரா,னெருஙகிய
மஞசளிஞசிஙிறைநதெழுநதுடனைவதனனுல, விருமபிய
மறறுமுளள, விளைவினைமிககநாடு (உ)

கோலமாடஙகளோஙகுங குடிகளாறகுலவுமவாழவா
லாலயசசிறபபாலவீதி யணிகளால்விழைவினாபபான
மாலயறகரியாாபூசை மாநதரானமடவாாகறபான
மூலவேதாகமததின முறைமையாறறிருநதுநாடு (ங)

சிலபிரதிகளில இமமூனறுபாடலகளே நாடுநகரங்களைககு
றிதது இசசருககததில முதலி லெழுதபபடடிருககிறது

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவவதாரச்சருக்கம்

வசனம்

மழைமுதலிய வற்றுற குறைவின்றிப் பலவளங்களு ம் நிறைந்தோங்கிய முன்சொன்ன கருனாடதேசத்தில் பல நகரங்களிலுஞ் சிறந்த இங்குளாபுரி யென்னும் ஒரு புண்ணி யஸ்தலமாகிய நகரமுண்டு அதன்பெருமை வாக்கு மனங்கட குட்பட்ட தன்று

அந்த நகரத்தில் அந்தணரிற் சிறந்தவர் சிவனிடத்து ம டியாரிடத்து மன்பு மிகுந்தவர் மாதிராச ரென்னுந் திருநாம முள்ளவர் இவர் பத்தினியார் கற்பிற் சிறந்த மாதாம்பை யென்பவர் இவர் அநேகஞ் சிவதருமங்களும் சிவசரணரரா தனையுஞ் செய்து அதனால் சகலபாக்கி யங்களையும் பெற்றி ருந்தாலும் மகப்பேறு குறைவு பட்டதனால் மனந் தளர்ந் து அனந்த நோன்புகள் செய்தும் பயனில்லா திருந்து நம க்கு மகப்பேறு எதனா லுண்டா மென்று கருதி தமது நாயகர் மாதி ராசருடனே மாதாமபையார் அநேகம் பெரியவ ரிடத் துச்சென்று இக்குறையை விண்ணாபித்து வருந்தி நிற்க.

நீவிர்புரிந்த நோன்பெல்லாம் பயனளிப்பதாயினும் மகப் பேறளிப்பது முதன்மையாக நந்திநோன் பென்றே யப்பெரிய வர் சொல்ல அவ்வாறே மாதாமபை யாரும் உத்தேசித்த சுப

தினததில சிவபெருமானது திருககோயிலிற சென்று திருநந
தி தேவரை நமஸகரிதது சோமவாரம முதலாக வொனபது
நாள அநநதி நோனபைச செயது அநநநதிதேவாககுத திரு
மஞசனமாடடி வஸதரகெநத புஷபஙகளாலும நெறறிபபட
டஞ சதஙகை சிலமபு முதலிய வாபரணஙகளாலு மல
ஙகரிதது தீபதூப ஹாரததிகளையுஙகொடுதது பஞசாமிரதத
தைநிவேதிததுப பினனரு மருசசிதது அடைககாய முதலிய
வாசனைத திரவியஙகளையு மருததிதுதிததுக தியானிதது
நினறு ஸவாமி நநதிதேவரே எமககுச சகலசமபததுந தேவ
ரீரது கிருபையால நிறைநதுமமககபபேறுகாரணமாகசசனனிதா
னததிலவநதேன எனமனஙகளிககு ஒருமககவையருளிசசெயதா
ல தேவரீரது திருநாமததையே யமமகவுககிடுவேனெனறிரங
கிநிறகவே

அததருணததுத திருநநதிதேவரும மாதாமபையாரது
வழிபாடு காரணமாக திருவருள மேலிடடுததனது வலபக
கததுப பூமாலையைக கீழவீழககு அதனை அவாகளைத தெரிந
து அதனைவாஙகிச சிரததிலவைததது நமதெணணஞ சிததித
ததெனறு மகிழநது வலமவநது வணஙகி அனநதமமாதருட
னே நலலசகுனஙக ளெதிரதோனறத தமது மாளிகையிற
சென றிருககுநாளகளில திருநநதிதேவா ஸ்ரீமகாகைலாஸததில
பரமசிவந திருவாயமலாநதருளிய கடடளைபபடி தாயவதரி
ததுச சீரதிருதத வேணடினவ ராதலின மாதாமபை யாரது
வயிறறில தமது பேரறிவு குறைவினறி கருபபமாகச சோந
தனா அமமாதாமபையாரது புணயததை யெவவாறு புகழ
வது இவவித மககபபே றுலகததி லெவா பெறறா ஆதலால
புகழததறகருகாலலோம.

இககருபப மடையபபெறற மாதாமமையாரும நாளுககு
நாள ஜாடராகனிமநதிதது சிறறுணவி விசசையுறறதுவுமொ
ழிநது திருமேனியும விளாததது சோபபலுந் தாககமும மே
லிடடு வாநதி யடைநது முலைககண கறுதது பசநரமபு பரவி
தோனறுத விடையுஞ சிறிது தோனறபபெறறு இவவாறு க
ருபபச சினனஙகள பலவுநதோனறிப பததுமாதஞ செல
லவே அவயவஙகள நிறைநது - ஸ்ரீநநதிதேவரும சிவதயா
னததுககு இதுவும சமாதிஸதானமெனறு நினைதது பதமா
ஸனததை யடைநது அஜபாமநதிரததாற பூதசுததி பணணி
நாடிதரய சுததிகளைச செயது சுழுமுனையுட பாசகாநதிசசே
தமுமபணணி மூலாதாரம முதலாகத தெரிசிதது ஆஞஞை
யில சதாசிவததைத தெரிசிதது அவவிடததுப புருவ மததி
யிறறிருவரு ளுருவா யுணடாகிய வமுதததைப பானமபண
ணி இவவாதார மாறுடனே நிராதாரமாறுந தெரிசிதது மே
ற சிவதெரிசனமும பணணி இவவாறு மூனறு வருட மக
சருபபததிருநதனா

அபபோது மாதாமமையாா அககருபபபாரம பொறாது.வா
டிததளாநது மூவாணடாயு மிககருபபம வெளிபபடா திருக
தலெலலாஞ சிவனசெயலே யெனறெணணி ஸ்ரீநநதி தேவா
துசனனிதியிற செனறு வணஙகித துதிதது ஸவாமி நநதி
தேவரே அநேக விரதஙகளைச செயதும பயனினறி உமமு
டைய பாதஙகளிற பணிநது செயத விரதததால கருபபவதி
யாயினேன கருபபமடைநதும உலகமுறையாய பததாவது
மாசததில பிரசவமாகாமல மூனறுவருஷ காலமாயும காபப
பாரம பொறாமல துனபபபடுகிறேன இனிச சகிககமுடியாது

காததிரடசிகக வேணடுமெனறு அஞசலி செயது [அவவிட மவிடடு மநதகமனததுடன தமது மாளிகையிற சென று மிகுநத துனபததுடனெ சயனிததிருககுந தருணததில ஷடத வாதீதரூபியாகிய பரமசிவம மாதாமபையாரது ஸவபனத தில ஒரு ஜஙகமாபோல வநது நினறு மாதாமபையை நோககி உன காபபபாரததா லுணடாகிய துனபமும மனோசாஞசலிய மும நீஙகி மனம மகிழுமபடி நாளையதினம புததிரன பிறபப ன அநதபபுததிரனுககு வசவனெனறு நாமகரணஞ செயவீா இநதவுன புததிரனாலே உலகததில அஞஞான விருளெலலாம நீஙகபபோகிறதெனறு சொலல

மாதாமபையாரும நிததிரைதெளிநதெழுநது தானகணட கனவினதிசயததைய மருகிருநத மஙகளிகளெலலாமுலாதது ம னமகிழநதிருநதனா

நநதிதேவரும யோகததைவிடடுச சிவனது பணிவிடையி ல உதயுகதராய இரணடு ஸ்ரீஹஸதஙகளையுந தலைமேறகுவித தது தலைகிழாக பரவசமாகுமபோது சிவபெருமான நநதிதேவ ரது சிததததில குருவாகததோனறி யஙகிருநத சுறறததாரும மாதாமபையாரு மறியாதவணணம அவரது சரீரததில சிவலிங கம பரகாசிககுமபடி தாரணஞசெயதனா பினபு இவவாசசரிய மான கிருதயததைககணட தாயமுதலானவரும இநத நமது பாலகன சரீரததிலஜனிககுமபோதே யெககாரணததா லிநத லி ஙகதாரணஞ செயயபபடடதோ, இநதப பாலகனும நமமிடத திற பிளளையாகவநது பிறநதனன எனறு சநதேகததோடு மகி ழசசியையு மடைநதிருநதனா

அபபோது நிறைநத சடைமுடியும, அமமுடியினமேலி லழுகிய சிவலிஙகமும, திரிபுணடரநதரிதத நெறறியும, உருததிராகூநதரிதத திருமாரபும, தாமபிரககுணடலநதரிதத செவிகளும, தோளில யோகபபட்டிகையும, தணடமும, குடையும, மாணிககககநதையும, பரகாசிககினற புனமுறுவலும, நீணட தாடியுமாகத திருககோலஙகொணடு முனமறைநது தாரணஞசெயத சிவபெருமான யாவருஙகாணததககதாய பரதயகூமாயினர்

மாதாமனபயாரும நமஸகரிததது அஞசலிததுநினறு ஸவாமி, தேவரீர எழுநதருளியிருககுந திருஸதலமிதுவெனறும, எளியேனறெறிசிகக விஙகுநேரிடட தினனகாரணமெனறுந தெரிய விருமபுகிறேனெனறு விஞஞாபிகக, கேடபாய மாதாமபை நெடுநாளாக நாமிருபபது கூடலசஙகமம, நமதுபெயருங கூடலசஙகமனெனறே சொலலுவாரகள நீ நெடுநாள வருநதிசசெயத தவததாலும, உலகததிற சமணழிநது நமது சிவசமயமோஙகுமபடி நாமிடும பணிவிடையினனும முனனிடததில இபபுததிரனஜனிததான ஆதலால இவனிடததுவைதத பகூததால நாமே அஙகலிஙகதாரணமுஞ செயதோம பாலமுதலிய வுணவுகளும நிவேதனமலலாதனதக கொடுபபீராயின அதறகுததடை நமமாணையென றிவவாறு ஆஞஞாபிதது மினனல மறைநதது போல மறைநதனர

அஙகிருநதவர யாவரும பரமிததுச சிறிதுநாழிகைசென்று தெளிநது பினபு இவவணண நமககருளியசஙகமா சிவபெருமானெனறே நிசசயிததுத திசைநோககித துதிததுப பணிநதனர இநதக குழநதையின றிருமேனியினனொளியே யஙகிருநதவரதஞஞானஙகளையெலலாம போககிறறு

தந்தையாரும் மனமகிழ்ச்சியோடு அந்தத்தருணத் தவமிட்டத் துறந்து சிவனடியார்களோடுவரவழைத்துப் பூசித்து, அவர்து பாதோதகத்தால் தமதுபுத்திரனுக்குத் திருமஞ்சனமாட்டுவித்து அவரால் கொடுக்கப்பெற்ற திருநீற்றையுந் தரிப்பித்து, சிறந்த பட்டாடையிற் சயனிப்பித்து, முன் சிவபெருமான் றிருவாயம லர்ந்தருளியபடி வசவேசுவரனென்று நாமகரணமுஞ் செய்து, நவரத்னகசிதமான தொட்டிலிலேற்றினர்

வசவேசுவரரும் சாமானியமான குழந்தைபோல விளக் கைப்பார்த்துச் சிரித்தும், சிவநிவேதனமான முலைப்பாலுண்டு ம, தமதுகையைச் சுவைத்தும், கைகால்களை யுதறிக்கொண்டு சிலநாழிகையழுது மழாமலும, தமதுதிருமேனியிற் சிவலிங்கத் தைக்கண்டு மகிழ்ந்தும், கவிழ்ந்தும், உட்கார்தும், நின்றும், நடந்தும், ஓடியும, சைவபரிபாஷைகளையே மழலைச்சொற்களாக் கச்சொல்லியும், புழுதியாடியுங் குதித்தும், சிவனடியார்களைக் கண் டோடியோடி வணங்குவதே தமக்கு விளையாட்டாகவாடி யும், இப்படியே பாலப்பருவங்கடந்தபின் வேதங்கள் ஆகமங்க ள் புராணங்கள் இவைமுதலிய கலைகளெல்லாந் தாமேயுணருஞ் சுருத்துடையவராய எட்டுவயதுடையராயினர்

தந்தையாராகிய மாதிராசர் தமதுபுத்திரர்க்கு பிராமணகு லத்துக்கேற்ப வுபநயனச்சடங்கைச் செய்யக்கருதி யெத்தனஞ் செய்தனர் அப்போது வசவதேவரு மதைமறுப்பராகி இந்த வு படநயனச்சடங்கு எனக்கிஷ்டமில்லாதது சிவபெருமானை யாச சிக்குந் தொழிலைப்பூண்டும உமக்கே னிமமருட்சி, குருபாதங்க ளை பட்டணிபவர் பவிகளுக்குப்பணிந்தால அதுபாவம். சைவவே ஷந்தரித்தவர் பவிகளதுவேஷந்தரித்தல குற்றமே, அவர்களது

காயததிரியைஜெபிததலுங குறறமேயெனறு சொலலவே, மாதி
ராசருங கேடபாய வசவேசனே குலததுககுரிய ஸமஸகாரமில
லாதபோது குலங்கெடும இவவநதணககோலமும விருததமா
னதனறு உபநயனததில பிக்ஷாபாததிரமே சிவனகையிற கபா
லம உபவீதமே - சாபபாபரணம பலாசதணடமே - விஷ்ணு
வின முதுகெலுமபுததணடு முடிககுஞசிகையே - சடாபாரம
கோபிசநதனமே-திருநீறு கிஷ்ணாஜனமே-யானைததோல சிவ
பெருமான பிக்ஷைககுப புறபபடடபோது தாஙகொணடகோ
லமே இதுவாதலால விருததமனறு ஆதலால நமதுமொழியைத
தடாது இசசடஙகை யேறகவேணடுவதெனறு சொலல

பிதாவே யுலகததி லொருசருமமும வலிதிறசெயவ தழக
னறு நீயெனககுத தகபபனுமனறு, உமதுபததினியா ரெமககுத
தாயுமனறு வீரமாஹேசவரரான வடியாாகளே எமககுத தக
பபனுவா, அதிற பெணணுவாரே எமககுத தாயமாா எனறுசொ
லல, மாதிராசரு மொனறுமபேசாமல மௌனமாகபபோயினா
வசவதேவரும தாயதநதைகளிடததுபபாசததைவிடடுத தமது
தஙகையாராகிய நாகாமபையாருடனே சிவசரணரிடததுச செ
னறிருநதனா உபநயனததுககு வநதிருநத பநதுவாககஙகளும
உபநயனசசடஙகு நனறுகமுடிநததெனறு வெறுதது வருததம
டைநது தததமிடஙகளிற செனறாா

திருவவதாரசசருககவசனம

முறறிறறு

உ

திருசசிறறமபலம

உபதேசசசருககம

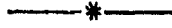

பததியாகததாபோறறி பரமமோகததாபோறறி
முததியோகததாபோறறி முனிவாதாகததாபோறறி
மெததியாகததாபோறறி விமலயூகததாபோறறி
புததியாகததாபோறறி புனிதாபாகததாபோறறி (க)

அருணெறிவசவதேவ ரனனைமாதாமபைமுனனோ
பெருநெறிவிசசலேசன பிரியமநதிரியாயுளளாா
திருமலிசெலவமிககாா சீபலதேவனொனபா
ரொருமைசேரீசனேசத துருகுநனனெஞசமுளளாா உ

நநதிகண்முநநூலசாதது நலததினைககாண்பானவநதாா
தநதிருமகளாாதமமைச சஙகரனடியாககலலாற
புநதியினலகேனனனும போதமேபோதவுளளாா
ரநதநலவசவதேவ ராணிடததனபுகணடே. (ங)

தககசீாவசவதேவா தாமுறுமட ததிறசெனறு
பககமொனறிடபபணிநது பண்பினலணைததுகநது
மிககமணவிளஙகவநதீா விருமபுமெனமகளுமககே
புககுயயவேணடுமெயானவாழ புரமதறகணைவிரொனறாா

பொருநதினா நதியாாதம பொறபதிககனபிஞலே
யரும்பொனிளசிவிகையேற்றி யவாபினபுதாமுஞசென
றங, கிருநதுநனமுகுா ததமிட_னறிநதவிசசலபுரததை
த, திருநதவுறறலஙகரிததல செயயுமினெனனுாஙினறுா

அபபெருவீதியெலலா மரமனபபூககஙகளாலு
மொபப நமபநதராலு மொளிருமேறகட_டியாலுஞ
சபபரஙிளாகளாலுந தயஙகுதோரணஙகளாலுந
துபபுமாமணியினறுாய தொஙகலிஞலுநதுறறே.	௬

தண்பனிரிறறுயய சநதனஙகளை ததிறைததுக
கணகொளாவா றுவீதி கவினபெறவலஙகரிததே
விணபயிறமதுவீட_டின மெயமமணபபநதாமுறறுந
தெணபனிநீகததூரி சோத்துநனமெழுககுசசாததி ௭

வாமுறுவாயிலட_ட மஙகலமவைததுவாழததித
தாளமேசொாிநதுகுமபம பாலிகைதாபிததேததி
ஙிளாமணிவிளககினஙக ணிறைததுததோறகருவியாதி
யிளாயுமாகட_லதெனன வெஙகணுமபொலியவாாகக அ

எமபிரானனபாதமமை யிஙகழைததிடுமினபாத
வமபுயஙகளைவிளககும வணஙகுமிஞதனசசீாக
கமபளஙிளாகளபோடுங காதலிலிருததுமபூதி
விமபமாரிலையடை_ககாய காபபூரமிகவுமவைமமின (௯)

வேறு

என்றுசிபல தேவரியம்பவே
நின்றபோமட்த தோரகருநிகழத்தின்
ரொன்றும்பண்டா ரியரங்கங்கோடியே
துன்றுபத்தாகரு மாயேசுராக்கெலாம் (௰)

சொல்லலும்பத்தா மாயேசுராதிரண
டெல்லையில்லவ ராகியெழுந்தருள
பலவிதத்தைப பலதேவாபாாதெதெழுந
தலலறீர வடிகளவிளக்கியே (௰௧)

அளவிலாதநல லாதனஞசோத்தபின
வளமுறுமபடி வைததவிபூதியும
பளிதமுமடைக காயுமபரிவின
லெளியராயவைத திறைஞசியெழுந்தரோ (௰௨)

சகலபத்தா மயேசாசரணாதா
நிகரிலாக்கண் நேசத்தராகியம
முகமலாநதுநம முககணனகீாதநியே
சுகமதாகத துதித்துறுங்காலையின (௰௩)

பரசிவானு பவவசவேசுரா
சரணாபாதாம புயநறசலநதனின
மூரணமான பவமறமுழுகியொண
டரணிபோனறெளிா தணடுகிலசாததியே (௰௪)

பூதிவெண்டிரி புண்டரமேற்றரித
தாதியாரச சனேமலாசெனனியின
மீதிருததி விமலநறகண்டிகை
சோதிமேனிச சுகாபரணததராய (மரு)

வசவதேவா மகததனைககணடுநன
னசைகொணெஞசதத ராகிநயனநீா
விசையிலவீழவுற விமமிபபணிநதுபின
றிசையுமேறறவ மெயதிறறெனறேததியே (மசா)

ஆடைசறறு மசையாதொ துககியே
நீடுமஙக நெருஙகவொடுககியே
கூடுமஞசலி கொணடகரததராயத
தேடருளஞசிவ பததிததிரடசிபோல (மஎ)

அஞசியனபி னமாநதஙகிருநதருள
வெஞசமிலவச வேசனைநோககியின
செஞசொலுவினா சீபலதேவாதா
நெஞசுவநதுநன னேயததிருநதுபின (மஅ)

வேறு

சீராடடிககஙகாமபைத திருநுதலைமஙகலநன, னீரா டடியிடையழகு நிதியாடைககுறவுடுததிப, பாராடடுங கவினவடகுப பணிவேணடாஙகலியாணப, பேராட்டி யெனுஞசிறபபாறபெயாவேணடுமெனததரிததா (மசு)

மலர்கமலை யனையமுகம் வலவிக்குமலர் மாலை
நலமுறவே குழற்கணிந்து நனனுதன்மேற் குங்குமத்தின்
றிலகமிட்டிளங்கயல்போற் றிருவிழிக்கஞ்சனமெழுதி
யுலகமுய்யவந்தாரென் றொப்பவேயொப்பித்தார் (உய)

கவினந்தனுறநிருமகளுங் கற்பினலருந்ததியு, மவனியிட்டதவொவ்வாரக ளணிநடையாலன்னமொவ்வாச, சவிமொழியாற்கிளியொவ்வா தண்ணகையாற் றரளமொவ்வா, துவரிதழாற்பவளமொவ்வாத் தோகையொவ்வாச் சாயலினல. (உக)

கங்காமலையெனுமமுதைக் கவுரிகழற்கினியாளை
மங்காததவஞ்செய்து வசவேசற்கானோளைச்
சிங்காரமடந்தையர்கள் செங்கரத்தாலேந்திவந்து
பொங்காரவந்நகையார் பொருந்தநின்றுகாட்டினார் ()

கன்னியாகற்பெல்லாமோர் காயமாத்திரண்டாளை
நன்னயமாகக்குரும்பைக நற்பதத்திக்கேற்றாளை
யென்னவர்ழ்விக்கவந்தி ரென்னகலகைகொண்டுசென்று
மன்னுமருந்தவத்தோர்முன்பலதேவர்வணங்குவித்தார்

வணங்கியபின் சிவனுருவாம் வசவேசாத்தமைஞானக்
குணந்திரண்டகோலத்தைக் குலவுமரியாதனமீ
திணங்கருநற்பத்தியினெலழுந்தருளியிருக்கச்செய்
தணங்கொருபாகனைத்துதித்தங் காரமெய்யனபினலை()

கஙகாமபைமுதலாகக கனகவகையாபரணந
தஙகாதலாகமறறுந தமமனையிலுளளவெலாம
பொஙகாரவமுட னேநதிபபுணணியனாவலமாயவந
தஙகாதவனையனைநத வமுதமதியெனவைததாா (உரு)

எனைககாபபீரெனமகளை யிபபொருளைககொளவிரெ
ன, மனைககாதலிலரோனு மதிசசடையாரருளெனனு, னி
னைததாகுதெனககொணடாா நேயததாறபலதேவா, மு
னைககாலததவமெனககுமுறறிறறினறெனபபணிநதாா·

நலலவிலககணமுகுாதத மெனநினறோநவினறளவி
லலலணியுஙகணடனரு ளவனடியாரருளிரணடுஞ
சொலலரியவிலககணமுந துணையுமுததிசசுகமுமாம
வலலவாகடகெனவஙகண வசவேசாவகுததுரைததாா()

இததகையவதுவைநல மெஙகுமிலையெனவுலகோா
மெததுநினறுபாராடட மெயததவாககுமபததாகடகுஞ
சுததமிகுமிடடானனு சுகநிறையவளிததிறைஞசி
யததமுகிழததததவாக ளனைவருமஙகறியவே (உஅ)

ஆயிழையாாகஙகாமபை நாகாமபையாருடனே
யேயமணபபநதரிலே பலதேவரிசைவிறை
றுாயபுகழககூடலசங கமாபாதநதொழசசெனறு
நேயமுடனுபதேசம பெறறசெயதிஙகிழததுவாம (உகூ)

வேறு

விச்சலபுரத்தினை விரைந்தகலலுற்றே
யச்சமறுபத்தாக னனேகாபுடைசூழ
வுச்சிதநல்லறபுதமோ டுன்னரியகாத
மிச்சைதருயோசனையி லேகியெலலைகண்டார (௩௰)

பத்தியதிகத்தொடு பணிந்துபலகாலுஞ
சித்திவசவேசுரா சிரங்கரமுகிழ்த்தே
யத்திசையைநாடியரு மந்தத்துதிசெய்யா
வெத்திசையுமெண்ணில ரொழுந்தருளுகினறா (௩௧)

அனனதிருமுன்னக ரருமபெருமைதனனைப
பன்னகபதிக்குமிது வென்றுபகரொணணு
நன்னதியினைத்துமிகு புண்ணியநலத்தா
மின்னதலருமபரிச வேதிகிரியெல்லாம (௩௨)

ஆலயமனைத்துமர ஞலயமதாகும
சோலைநலகணடிகை துதைந்துகனிகொளளு
மேலவெழுநதவன மேவனமியாவு
மேலணியுநீறதனை மேவுமுயிர்முற்றும (௩௩)

ஆவினமெலாமமர ராவினமதாகுஞ
சேவினமெலாமிடப செய்யவடிவாகும
வாவிகுளமோடைகளும வானநதிநீரோ
மேவுதொழிலீசனை விருமபுவழிபாடே. (௩௪)

நறபுருடரொலலவரு நலலமரராகுங
கறபுடையமஙகையாகள காரிகையரொலலாரு
சொறசெயலனைததுமரன ரேறததிரமதாகும
பொறபொலியெலாமமரா பொனனுலகியஙகள ௩௫

கோதினமறுகெஙகுமிகு கோலமிடுவாரோ
வேதிகையனைததுமறை யாகமவிளமபே
நீதிதருமுததசகதி நீணிலமியாவு
மாதிநகரபபெருமை யாரளவுரைபபாா ௩௬

பொயயாகலாவீணாமத போதரபகாரா
வெயயவெடிசொலலா சிறுபுலலரறிவிலலோா
துயயநெறியிலலரொடு தூடணாகளாரோ
ரையமறவபபதியி லாருமிலைபாகும. ௩௭

அஙகணவசவேசரனை கினறமையறிநதே
சஙகரனதபபதி தருககுதவரொலலா
நஙகடியரிஙகற நடநததரிதெனறுா
துஙகநகாவாழைகொடி தோரணமிரைததாா. ௩௮

வநதுநகரொயதுவச வேசரொதிாசெனறே
யெநதமிடாதீரவருவீா சரணமெனறுா
சிநதைமகிழுமபடி திருநதுதுதிசெயதாா
நநதிகளவாககுற நயநதுசரணெனனு. ௩௯

அன்னநகரந்தனை யடிக்கடிபணிந்தே
மன்னுதிருவீதியை வலங்கொடுவணங்காச்
சொன்னகிரியன்னசிக ரந்தொழுதிறைஞ்சிக்
கொன்னணையுமெந்தையுறை கோயிலுறுபோதின் சுய

மைந்தாவருகினற்மை மகிழ்ந்துமகதேவா
முந்தைவருதேசிக முகூர்த்தமதுகொண்டே
யந்தவசவேசாவிழி யாரவெதிர்நின்றா
வந்துகுருதெக்கணை தமைக்கசிவிலவைத்தார் சுக

மற்றுமடியற்றமர மென்னமனநைந்தே
பற்றுமிகுநண்பொடு பணிந்துதனைநின்று
தெற்றெனவெழாரையரு டேசிகாகரத்தா
லுற்றபெருநண்பினுத லொற்றியெழுகென்றா சுஉ

எழுந்துவிழிநீர்விழ விரண்டுகரமுந்தன்
செழுஞ்சிரமிசைக்குவிய வேதெளியுமன்பி
னழுந்தினாமகிழ்ச்சியெனு மாவிதருநீரற்
றெழுங்குருமலர்க்கழல விளக்கினர் துதித்தார். சுங

நேசமுடனேயருகிருத்திநிகரில்லாத
தேசவுபதேசவகை செவ்வியினளிப்பா
ராசிலெதிர்காலமு மருந்தவனைநம்போற
பூசனைசெயவாயநின்து புந்திமகிழ்ன்பால. சுசு

அததவாகடமமைமநா ராகுமெனவுனனு
துததமஙிருததனென வுனனியவாசெயயு
மெயததவமனைததிணையு மிககநலமெனபாய
குததிவையினஞசலிசெய கூறினியசொலலே. ௪௫

மேதகுதவததாகுல மேனமைசிறிதெனறங
தோதுதனமனததினிடை யுனனுதலொழிபபாய
போதவுடலுககிறுதி புககுகினுநெஞசி
னீதிதருஙினவிரத நெககுறவிடாதே ௪௬

வண்டவளாஙிநதனைசெய வாயினாசிரதனைதத
துணடியரனூலவிதி துலஙகுலகிலவைபபாய
மணடுசிவபததியினில வஞசனையொழிபபா
யுணடிதுவதிலலையென வுனனிநசைகொளளேல ௪௭

அனனியாமடநதையரை யனபினினையாதே
யனனியாதனததுமன மறபமுமுறுதே
யனனியாசுகததுமன மாதிகளவிடாதே
யனனியளாஙிநதனை யயாநதுமுனையாதே. ௪௮

பததசனமெயதிடி லெழுநதுபரிவாலே
யததமிகவஞசலிசெய தனபொடுதுதிபபா
யிததரையினினபரிவெ னுநதமணியததிற
கொததவுளாகலலெமது ருசசெறிதவததோா. ௪௯

அபபொழுதுஙினனிலனவி னனபுஙிலேகுனறு
தொபபநடவுனமன முறுமபிரியமெலலாந
தபபறவளிததுமிது சததியநமைததா
னெபபொழுதுநீபிறி விலாயஃதியாழும ௫௰

எனறினிமை சோமதுர வாயமைகளியமபா
நனறிருகரததுடல நணணிடவணைததே
நினறுபணிநநதியென நீடுபணிவாமுன
மூனறனதுமேனிகொடு முததனுமிருநதான ௫௧

ஐயாசிவலிஙகமய மானவையறிநதே
வெயயவரலாதவச வேசுராவிருபபா
லுயயவுபதேசவகை யுணமையையுணாநதா
செயயதிருமேனியொடு சிககுமுளராணா ௫௨

உறறசிவபதாமுனி வோருளமகிழநதா
ரிறறைநலமேதவ மெமககுவசவேசா
நெறறிவிழியானொன நிகழததியெதிாநினறா
கொறறவிடையாணாவிழி கொணடுதெரிசிததா ௫௩

இநதவசவேசாிறை வறகிணையராமா
மநதவவுருககொடரு குறறருளுணாததே
புநதிமகிழுமபடி புறநதடவிமறறுந
தநதருமமெயயொடு தழீஇபினாதருககால. ௫௪

அணணலருளிபபடி யணைநதவரிலெனபாா
மணணிலிவாவநதது மகாபுதுமையெனபாா
நணணியெழுநதுயா நசிககவலலொனபா
ரொணணிவசவேசவென வெயதுநலமெனபாா ருரு

மககளொடுதநதையாகண மாதணாவதைததது
மககினியிலுறறுட லனறகொளுவஙினறு
நககனருளபெறறனாக ணநதிகளிதெனறே
விககணமதேசிகனை யெயதுதவமெனபாா ருசு

ஆகமகிழுமபொழு திலஙகணவசவேசா
மோகமோடெழுநதுகுரு முனபணிதலசெயதே
வாகணையுமணடபம தொனறினிடைவநதாா
நாகபணியறகினிய நலலரோடிருநதாா ருஎ

அனறுமகபூசைக ளமைததளவிலனபாற
சென றுதிரிபோதுமுயா தேசிகாபததகே
துனறியவிருபபொடு பணிநது துதிசெயதா
ரொனறுமிவணினறகலெனஞெதெனவிருநதாா ருஅ

உபதேசசசருககம

முறறிறறு

ஆகதிருவிருததம - உ௱ரு

திருசசிறறமபலம

—*—

உ ப தே த ச ச ச ரு க க

வ ச ன ம

முனசொனன வுபநயனசசடஙகுககு வநதவாகளி லொரு
வராயுந மாதாமஙபையாரது முனனோராயும செஙகோலமுறை
வழுவாத விசசலராஜன பரதான மநதிரியாயுமுளளவா, சிவபக
தியினாலுருகுஞ சிநதையுளளவா ஸ்ரீபலதேவரெனனுந திருநாம
முளளவா, தமது அருமையானபெணணைசசிவனடியாரிறசிறந
தவாககனறி மறறையாககு மனததினாலுஙகொடுககச சமாதா
னிககேனெனனுஞ சஙகறபமுடையவா, அவவிடததுவசவேசு
வராது சிவபததியினமே லீடடைககணடு அதிசயிதது அவரு
கரு மடததைசசாரநது மனபபூாவமாக நமஸகரிதது, ஸவாமி
நீா இநதவுலகததனைவரும நறகதியடையவே யவதரிததீா, எளி
யேனது சஙகறபமும பாழபோகாது எனதுநகாததிறசெனறு
எனதருலமத திருமகளைத திருமணஞசெயது, எமமையும நறக
தியிற சோததருளவேணடுமெனறு வருநதிபிறக

வசவதேவருந தமககுத திருமணததில விருபபறறவராயி
னும சிவகாருணயததா லிரஙகிச சமாதானிததனா ஸ்ரீபலதே
வருஞ சதுரஙகசேனைகள சூழநதுவரப பொறசிவிகையிலேறறி
விசசலபுரததிறசெனறு அவரவாககுததககா ஸதலஙகளிலிருகக
சசெயது தமது பரிஜனஙகளைப பநதலமுதலியவறறால நகரத
தையுந தமது மாளிகையையும அலஙகரிககசசெயது அநேகமடி
யாாகளையும வரவழைததுப பூசிததனா.

வசவதேவருந திருமணககாடசிககு வநதிருநத சிவசரணா களது பாதோதகததினுல திருமஞசனமாடி கோடிசூாயபரகாசமுளள வஸதிரததைத தரிதது, நெறறியில திருநீறுசாததி, உருததிராகஷ மாலைகளையு மணிநது, நிததியகாமானுஷடானததுடனே சிவபூஜையுமபுரிநது, சிவாாசசனையிலாசசிதத மலரையுஞ சிரசிலணிநது, அஙகு சிவசரணரையும முறையாகபபூசிதது நமஸகரிததிருநதனா

அபபோது ஸ்ரீபலதேவரது திருமகளாகிய நாகாமபையாரையுந திருமஞசனமாடடுவிதது வஸதராபரணஙகளா லலஙகரிததுந திலதமிடடு மணககோலஞசெயது அநேகநதோழிகளுஞசூழ விருநதனா

ஸ்ரீபலதேவருந தமது திருமகளையழைததுச சிவசரணரது பாதஙகளில வணஙகசசெயது, வசவதேவரையும மணககோலஞசெயத சிஙகாசனததிலேறறி, அவரது திருமுனனே தமது திருமகளையழைதது ஸவாமி வசவதேவரே எமமிடததுககருணையால இநதபபொருளைத திருககைதொடடருள வேணுமெனறுவேணட

வசவதேவரும - இது சிவானுகரஹமெனறுகொணடனா அஙகிருநதபெரியோா - உததேசிதத முகூாததகாலமுஞ சமீபிததெனறுசொலல வசவதேவா சிவனருளும சிவனடியாாகளருளும இரணடுமே நலலமுகூாததமெனறுசொலலி அடியாாகளுககுப போஜனமுதலிய வாராதனைகளுஞசெயவிதது ஸ்ரீபலதேவரது சமாதானததினுல நாகாமபையாா கஙகாமபையா ரிருவரையுமழைததுககொணடு யாவருமவணஙகுமபடி அநத விசசலபுரததைவிடடு கூடல சஙகமஸதலததை யுததேசிததுச

சென்று அந்நகரத்திலுள்ள சிவசரணாயாவரும அநேகவாட மபரததோ டெதிாகொளளச சிவாலயததிறசெலல

அபபோது சிவபெருமானும ஆசாரியத திருககோலங கொண டெழுநதருளிவநது எதிரிலநின றனா

வசவதேவரும ஸாஷடாஙகமாகப பூமியில விழுநது நமஸ கரிதது எழாதிருபபவே - சிவபெருமானறமது திருககாததாற றெட டெழசசெயயவே எழுநதிருநது கணகளில நீாபெருகத தலையிற காஙகளைககுவிதது அனபில மூழகி ஸதுதிததனா

அபபோது பரமசிவமும அபபா வசவனே உனககுசசிலவு பதேசஙகள சொலவேன அதாவது முதலாவது நமமடியாாக ளை நாமாகவேபாவிகக வேணடுவது அவாகளை நராாகபபாவிகக லாகாது அவருனனைத தணடிததாலும வைதாலும நீயவாககளு சலிதது ஸதோததரமபணணுவதே கடமையெனறிது முதலிய வநேகம பிரமாணஙகளைசசொலலி யிதுவேயுபதேசமெனறருள செயது எனனைநீ மீடடுமெவணஙகெனறுஞஞாபிதது அவாவணங குநதருணததுச சிவலிஙகததநதாததானமாயினா

வசவதேவ ரிவவாறு தமககருளிய வாசாரியருஞ சிவ பெருமானெனறேயறிநது அவவிடததொரு மணடபததிருநது இததலததுததேசிகாவந துபதேசிததமையா லிததலததை நீங கலாகாதெனனுஞ சஙகறபததோடிருநதனா.

உபதேசசசருகக வசனம

முறறிறறு

(துண்டநாயகர்) (விசைலசர்ஜுன்)

திருச்சிற்றம்பலம்

தண்டநாயகச்சருக்கம்.

பெரியவருளோதசரணாததி பிரகிருதிபேத சரணாததி
புரிதருமநீதிசரணாததி புகலருமசாதசரணாததி
யரபரமபோதசரணாததி யதிகவிதகீதசரணாததி
வரிசைதருபாதசரணாததி வசவகுருநாதசரணாததி க

வேறு

மறறினிககலஙியாண வளநகரதனுளதத
னறறியபததிவிததா நறபலதேவாபெறற
சிறறிடை யாளைநநதி தேவனாககீயநசசி
நெறறியஙகணனனறைததநீாமைபோறகயிலைசெனறா உ

விசசலனபலதேவாககா மிததிராதமமைநோககி
யிசசதுரஙகதேச மெமையினிபபரிககுமபேரா
யசசமினமககளாயநன றுடனபிறநதவராயனறி
யுசசிதவுறவராகி யுரியராயுளரோவெனறனா. ந

எனனமறறவாகளவேநத னெழினமுகநோககினறும
மனனகேளவாபயநத மகடனககினியகேளவ
ருனனருமபாரநதாஙகற குரியவருமையோாபாகன
றனனருளதிகமபெறறா தமபெயாவசவதேவா ச

கூடலசஙகமததே குருவருடபதஙகளபோறறு
நாடருமபததியாலே நணணியஙகிருககினறாமன
னீடடினகருததிறகேறற நீரமையாரொனனவேநதன
றேடருஙகளிபபுமனபுஞ செறிநததறசிததனுகி ௫

அமைசசரவாயமையாலே யதிகரையழைததுவேநத
னுமைககினியவாமேலனபா லுயரநதநனனாநதிநமபாற
கமைததனுயககனுககுங கருததினையிசையபபேசி
யெமைபபரிககினறவிநத யானைமேறறருவிசொனன ௬

விரைவுடனவரகளசஙக மேசுரநதளனிறசெனறு, வளர
மகளபாகரககரனவசவதேவேசரதாளின, றளரமிசைப
பணிநதிரணடாஞ சமபுவேசைவாவாழவே, பிரமனமா
லவாழவுமெணணுப பெருமைசேரொருமையுளளீர ௭

தேவரீரசிவானுபோகத திவவியவினபமபோலப
பூவுலகாளுமிசசை பொருநதுமோபொருநதாதேனும
யாவருமுயயநீரிங கினிதெழுநதருளபபெறறற
காவலனவிசசலேசன காசினிமுழுதுஙகாபபான. ௮

மணடரிபபதறகுமபடடமலகறகுமபொறபணடார, மூ
ணடெனறிறுததுதறகும பரிசனமோஙகுதறகும, விண
டிடாநமபிககைககு மிககவணசெலவததிறகு, மெணட
ரினுமமைபபோலவா ரிலலையெமமிறைககஙகெனறா. ௯

ஒருபடியரிசிக்கோர் ஹூரியன்றுமெல்லாந்தாங்கும் [ன
பெருமையனென்றுன்வேந்தன் பிரியத்திறசெல்வீரென
வருணெறித்தேசிகன்று ளகலவத்தென்னெனவயாந்தா
மருவிமுன்ஞ்சானபோந்தாவணங்கினாவசவதேவா. ௰

அதுவுநம்பணிகாணசெல்வா யஞ்சலென்றையாசெப்ப
ப, பதுமமென்பதமிறைஞ்சிவிடைகொண்டுபத்தர்போ
ற்றக், கதுமெனச்சேனைசூழக் கரமலைமிசையினேறிப்,
புதுமல ரிமையோர்சிந்தப் புரியினும் புறம்புசென்றார்.

கண்டவாகண்ணுநெஞ்சுங் களிப்புறக்கரங்கள்சென்னி
மண்டிமுன்கூப்பிநிற்க வான்றுந்துமிமுழங்கத்
தண்டருமலரின்மழைசூழ் தகையராயச்சங்கமேசன்
புண்டரீகத்தாணேசம் பொருங்கியநெஞ்சராகி. ௰௨

மஞ்சனவேழத்தேறி வருமவளமவிச்சலேச
னஞ்சலானறிந்துவீதி யானவையெங்குமாடி
விஞ்சுதோரணமுஞ்சலலி மிக்கதோரணமுமவெய்யோ
னஞ்சுமாணிக்கமாலை யலங்குதோரணமுமாத்தே. ௰௩

தெய்வமாவிமானத்தோட்டே தெரிவையாதனையிலவந்து
கைவருஞ்சதியாலாடுங் காட்சிபோற்சப்பரத்திற
பைவருமரவவல்குற் பாவையரிருமருங்கும
பொய்வருமிடையாராடப் புரியலங்கரித்தபின்னா ௰௪

நணணினாபுரியைசசேர நநதிகளெனனவேநதன
கணணினாலவிருமபிககாணுங காதலாலெதிரோசெனறு
னணணலாாசேனைசூழ வாசனவநதனைதலககணடு
திணணியகளிறறினினறு மிழிநதுநாசேரபபோநதாா.

வேதசைவஙகளோஙக விமலனோவடிவனை
மாதவா வைபபைமணணோ வாழவினைவாதவேழத
தீதருஙகுழுவைவாடடுஞ சிஙகததைவீரசைவ
ரூதியநதனனைஞான வொளியைநலமொழுககககுனறை

மதியினாலொபபிலானை வாககினாலிணையிலானை
நதிமுடியததனபததி நனமையானிகரிலானை
யெதிரிலாககலவியானை யினிமையாலமுதனனை [டான
விதியெலாமவெனறாதமமை விசசலனவிருபபாறகண

வேறு

களிபபினாலெதிாகாண டலுஙகாசினிவேநத
னுளததிலாதரவெயதியங குவபபுாயனேகங
கிளததியேயிருவோாகளுங கிடடிநணபுடனே
வளபபநீடுநனனகரினுள வநதுறுமளவில ௰௪

மகரதோரணமாட மாளிகைகளினமீதுஞ
சிகரமீதினுநதேரினின மீதினுஞசெறிநதே
நிகரிலபூரணசந திரனினாகளோநிலவு
முகுரசாலமோமுளரியோ மடநதையாமுகமோ. ௰௫

கரியமேகமாகினாகளே காரிருளனேக
முருவமாகியேதிரணட்ே நா வொணணுதலாா தனு
சொருகுகொணடையோவளளேயோ தோகையாகாதோ
வரியநீலமோவேலகளோ வரிவையாவிழியோ ௨௰

திவளுநனனிறககுமிழகளோ வெளளிதப டிரளோ
துவளுநுணணிடைமடநதையா துணடமோசுடரும
பவளமோகொவவையோ துயய பாவையாிதழோ
தவளமுலலையோ தாளமோ தையலாாநகையோ. ௨௧

பணிலமோபசுமபூகமோ பாவைய களமோ [யோ
மணிகொளவேயகளோ மடநதையாதோளகளோமலே
வணிகொளசெவவிள நீகளோவரிவையாதனமோ
விணையிலாவனக குழுககளே தெரிவையரளமோ ௨௨

ஆனயாழினினமுழககமோ வரிவையாமொழியோ
வானமாதாகள வசவராசயா தமவடிவைப
பானலஙகணுற பாாககவநதிழநதவபபரிசோ
தேனுலாமலாத திருபலவடிவமாநதிரளோ. ௨௩

எனனவெணணிலா மடநதையரிருமருஙகெஙகுந
துனனியேவச வேசாமெயசசோதியைககணடாா
பொனனிறைநததம புணாமுலைபூரிககககாணு
வனனமனனவ ரதிடடமறறனமெனவயாவாா. ௨௪

கணடீாவச வேசராகாடசியையுரைபபீ
ரொணடருஙகுழ லீரொனவொபபுநாஙகணடே
விணடுபேசிட வேணடுமேவேளொணிலஙக
ணணடாநாடடினி லுணடெனிலவனையாமறியேம ௨௫

ஐயநுணணிடை யரிவைகஙகாமபையாமுனனரு
செயயருநதவநதவமலா ஞமெலாஞசெனிதமெதன
றையலாயென வலலகாணகணடதேசாலும
பையநீயுறபபாாததியான பாாததிலேனெனபாா ௨௬

பாாததுநெஞசகம பரதவிபபதனிலுமபாரா
தாாததுநாமனம பிடிபபதேபெணமைகளாஙகா
ணோாததுயாமுள நிறுததிடினகணகளேயோடி
நோததுநோககிடு மெனனசெயவேமெனவகநெகிழவாா

காததிறுலுறத தொழுதுயாஙகணகளாறகணடுந
தரிககுமோமனம புயஙகளையோடியேதழுவ
வுருககுநெயயெனக கரைநதுவுளமவருனனிப
பருததகணகளாற பாாககிலெனபடுவமோவெனபாா

புணணியததொழிற பதிவிரதையாகராமபுயததா
லெணணிலாலததி யெடுபபவரிருகரமலராற
றிணணிதானபுட பாஞசலிசெயபவாதெளிவா
லொணணிலாவுபூ வுருததிரரிவரொனவுரைபபாா. ௨௯

விடுகிலாகளா யாடைகணமிகவரிநதிடுவாா
வடவையோமுதத மாலையோவெனமனநதளாவா
ருடைகுலைநதிரு கரஙகளாலெடுதது டுததிடுவாா
படைமதனபகக பாதியோபாவியேமெனபாா ௩௰

விரதபாரணவேதியா விதழையானமிககாா
பரததாணடவனனபாபல லாணடுபலலாணடென
றுரைசெயவாயமையி ஞெலியுடனவிசசலனுடனே
யரசனீடியவமமனை யதனுளேயணைவாா ௩௧

மதிதவழநதொளிா மணடபமதனுளேவைகி
யதிகதனபெருவரிசை யாயினவெலாமளிததே
யெதிரிலாவெழிலமைசசா பனனிருவாககுஙகடாஙகள
குதிகொளபனனிரண டாயிரமிபககுழுவதறகும. ௩௨

வாசிவாசிநூற றறுபதினாயிரமவகைககு
மாசிலபனனிரணடிலககமாட பதாதிகளவகைககுங
தேசிலஙகுதன குடைநிழலுலகிறகுஞசேர
நீசிறநதநற றணடநாயகனெனநிகழத்தி. ௩௩

தொககமைசசாக ளிருநதிடுமபீடததின றூய
மிக்கபீடமே லிருததிநறகோசிகவிதஙக
டககமாமணாயசரநற றணடநாயகாககங
ககணததினில ',சசலனளிததிருநதளவில ௩௪

வநதவணசபை முனனரமமனனவனகாண
வநதரததினின றரலிபிலிகிததோரோலை
சுநதரததுடன வீழநதிடததுணைககையாலரச
னிநதவோலையீதெனனெனவெடுததுககொணடினபால

அரியமாவட லிபிமுதலாயினவெலலாந
தெரியவோதிட வலலபோதமையெலாநதெரிநதே
வரவழைததிது வாசியுமெனவவாவாஙகிப
பரிவிஞெவவொரு போகளாயபபாரததறிநதிலராய

இவவெழுததினை யிதுவெனவறிநதுணாததிடுவா
கொவவைவாயுமை பாகததனகணபதிகுமர
னவவவாககலா லமராககுமறியொணுவரசே
திவவியததிவவோலையெனறனைவருநதிகைததா ௰௭

மனனனீதினை வாசிககவலலராரொனறே
யுனனிநதிக ளொணகரஙகொடுததலுமவாஙகி
யனனவோலையை யரசனமுனனேதினரரச
னினனவரசகத தததமேதெனனவஙகிசைபபா ௰௮

நீசெனிககுமு னினபிதாதாபிததாக
வாசிலெணபதெண கோடியாமருநதனமரச
தேசளிககுனினசெயய சிஙகாதனததடியோ
வாசமாயிருககினற தெனகினறதிவவசுநாம. ௰௯

ஐயமிலலேனனனஙககங களருஙகளிபபெயதத
துயயநனனிதிகாட்டுவன றேடடுவியெனன
மெயயதெனனவேயகழநதிட விளஙகொளிககதிரோ
தையலபாகததனபாஙகனமுனவைததவததனமோ.சய

கனகவெறபினமேற கவிசனேவாஙகியகணககோ
வெனமிகுததவண சோதியாயெழுவதுகணடு
தனகிவிசசலனறணட நாயகாதமைதொழுதே
யனகநீயிரணடாஞசமபு வெனபதினறறிநதேன. சக

எனனவததனமெடுததுநறறிடடமதிடலு
மனனலககமாயிருததல கணடதிகவாசசரிய
மனனுநெஞசுடனவிசசல னைமாததியாமறறோ
பினனேயுநதணடநாதனைத துதிததனாபெரிதாய. சஉ

விசசலனவசவேசனை விருமபியேநோககி
யிசசைபேசியெனனஙககங களேததையுமெனேயு
நிசசயநதருமபரிவினு னிறுததுதியெனனு
வசசமிலலாநதணடநா யகருமஙகறைவாா சங

நிருததனீடுலகனேததையு நிறுததரனினனே
யொருததனேபபரிந தாளவதோபாரமோருணாகேள
கருததுணீசிவனகருததனெனன றிருபபையேறகனமோ
திருததிமணபுரபபது வெனாநதிகளசெபப. சச

தருககிவிசசலனுளைசெயவான மரஙகளிறறருவுங
கிரிகருணமேருவுங கிளரொளிமணியினமவையு
ளருததியானசிநதாமணி யதுவுநறபசுவுட
டெரிததெயவநற றேனுவுமிருவருடசிவனும. ௬௫

போலமைசசாகளனைவருட பூசசியராகிக
கோலமேவுதிரொனறரு வளமெலாஙகொடுததே
சீலநறபலதேவநகரததினிறசெனறே
மேலராயிருமென றெதிரவிசசலனவிளமப ௬௬

எழுநதுநறறணடநாயகர சிவபததரபுடையே
யொழுஙகிவநதிடசசேனையோ டினனியமுவரி
முழுஙகலபோனமிகமுழுஙகி முனனாததெழசசெனறு
விழைந்ததஙகணன மாமநகரததுளேமேவி. ௬௭

சிவனருசசனைசிவததுதி நேயராயிருநதா
ரிவரைவிசசலனெயதலா லிருநிலமுழுதுங
கவலைநீஙகின கடவுளரபூசனைகனதத
தவிகொளாகுதிநிறைநதன வளமெலாமனைநத. ௬௮

இனையநாளிலேயெமபிரான வசவேசரினிதாயத
தினமுறறசிவ ராததிரிவிரதமேசெயவார
புனிதரனபரோ புனிதரொனறெண ணுமெயபபரிவு
நினைவினுமவர குறறஙக ளினைநதிடாநெறியும. ௬௯

வஞசியா துளளனபாககுக கொடுததிடுமவனபபு
நஞசருநதினனிட ததினுங கேடகலாநலமு
மஞசிமுனனெனறுபினனெனறு மொழிதராவறிவு
நெஞசினுநடுநிலைமையே நீஙகிடாநிலையும. ருல

குறறமனபாபாற கூடினுநதமதெனுஙகுணமும
வெறறியாறபர சமயனைவெனறிடுமவிறலு
முறறறிநதா நிநதையாககுடகொடாவுரமு
நறறவததனை யிகழுனைகேடகலாநலமும ருக

திாமிலனனியாக கஞசலிசெயகலாததிறமும
பரவுசெனமததுக கேதுவாநதொழிலுருபபயமு
நிரயவேதுவா மிநதியவழிசெலாநிலைவும
வனைவிலகாமமே யாதியாமாறிலாமறபபும. ருஉ

நவிளறசொறபடி யெபபடியபபடிநடையு
முவநதுசஙகமத துயாசசியேநிறுததுநலலுாமுஞ
சிவனறனனபாபா லடிமையேசெயயுநறறிறமு
மவனறன்மேனியே கனவினுமபேணுமெயயறிவும ருங

அததனனபாசொன னூலையேகேடகுநலலவாவுஞ
சுததமாதவா சேடமேயருநதுமாதுணிவு [ஞ
மெயததவததாசொற கெதிாமொழிகொடுககிலா வெரு
நிததசஙகமர் தமதுயிரிலிஙகமெனனினைவும. ருச

பததிநறபயிா வேலியாமவாகணமேறபரிவு
முததியிலலெனும புலலணாககண்டிடினமுனிவு
மொததியே துவங தடுககினுநதவா ததொழுமுாமும
புததியாறபவி காணகிலாபபூசனையொளிபபும. ருரு

துணடமாசசிரம வீழினுமாவெனுஞசொலலு
முணடநீறறா னனபணாததொழுஙகாமுகிழபபு
மணடுநலவிா தததராயிவையொனறுமாறுத
தணடநாயகா தருககியேசரிககுமநநாளின ருசு

வாஙகொணநதிகள பெருமபுகழமலாமணமணமேற
பரநதசெயதியாற பரமனனனேயாகளபரிவாற
சிரஙகரஙகுவித திறைஞசுவமெனபவாசிலரு
மிரநதுவாழுது மெனவருமபெயாகளெணணிலருமம

வேறு

நநதிகைபபூசைகொளவோ நாமெனநண்ணுவாருமம
புநதியாறகணடாறபாவம போமெனபபோதுவாரு
முநதியேவசவதீதத முழுகுவோமெனசசெலவாரு
நிநதியாபபதநிநேச நேடுவோமெனசசெலவாருமம. ருஅ

வேறு

ஆகவேவையம பரிவணடிலானையினமீதும
வாகுநநதியின சிவிகையினமீதினுமவருவோா
மோககணடியின முடியினாதூசசோவேணிச
சேகாததினா முண்டிதாசிறுசடைததிாளோா. ருகூ

செவவிகநதர முரஙகட கஞ செழுஙகரமிஙஙக
மனனுவோாகணடி யாதியாஙகுணட லவளைகசோ
கனனரமமணி மாலையாாமாாபினோகாதது
மினனுசககரநதணடு முநதலலகொளுமவிநததோா. ௯௰

காவிவததிரங கமபளஙகஷாயநலலாங
தாவிலவெளளையே யாதியாஙகநதைகட்டிபபோ
ரோவிலகீளுடை யாடை யாகோவணவுடையோா
மேவுவததிரமுடிநதொனறு புபததினமேலவிரிபபோா.

பாலமாதிமெயப பாலணபுணடாநதரிபபோா
கோலமொமுடன முழுதுமுததூளமேகொளவோா
மாவிலாதநற றுறவுளோாபவிபாகமறுததோா
சீலசேடமெயநநதுவோா சிவாநநததகியானா ௯௨

அவசமுறறநறபிராண லிஙகயிககததாவோா
பவிகளோடுணாபரிசம தறுததவாயபாராா
சிவமதொனறலானமறறொனறுநோககிலாததிட்டததோா
மவுனஞான நூலவாசகா தீாததவாசியாகள ௯௩

மறைசிவாகமமஙககஙகள புராணஙகளவலலோ
ரறிவிஞனமிகுமாரிய ரானறுதிபடிபபோ
ரிறையயல்லது பாடலாாமநதிரததினியோா
நிறையுநலலிசைவீணை யாழாதியாஙபுணா ௯௪

வடுகுகனனட மாரியநதமிழுடனமலாட
மடியதாயுள தேசததிலருநதவொலலா
முடிவிலாதவாவருதலை நநதிகணமுனனிக
கடிகொளமமனைவீதிகண மிகவலஙகரிததாா. கூரு

வேறு

நநதிகளவாழகலயாண நகரமேகடலதாகச
சநததஞசிவமாயேசா சஙகஙகணதிகளபோல
வநதுறவெதிரோசெனறு வசவதேசிகாபணிநது
தநதலைககவாதாடபோது சாததியுடகொணடுசெனறு.

பொறகலசததுநீராற புனிதபாதமவிளககி
நறகதியளிபபொனறு நலலவாதனததிருததிப
பிறகனபததியாலே பெரியதாணீரதாட்டி
யெறகடிமலாகளசூட்டி யெழிறறூபதீபஙகாட்டி. கூஎ

எழுநதவாசெயயுமபூசைககிததததவையெலலாஞசெயவி
தழுநதுநறபததியாலே யறுசுவையைநதுபேதச [த
செழுநதிருவமுதமூட்டிததெணடனிடடெழுநதுநினறு
தொழுஙகாததினராயனபின றேததிரமிகவுஞசெயது

தாபதரிருககசசொலலத தாமிருநதவாகளபாதப
பாபநாசனமாநதீாததம பரிகலசசேடமெலலாஞ
சோபனமுததியெனனுஞ சுகபபயிாவிததிதெனறு
கோபமிலவசவதேவ ரனபிறைகுலாவிககொணடு. கூகூ

அவாகணமுனமதுரகித மனபிறைபாடியாடி, யுவகை
சோமுகததராகி யுததமதவததோாகசெயது, நவமுறு
நகுழுவைககணடு நனமன முடலஙகமபித, திவாகள
வேணடியதேதெனனவெணணிமுனனணணிககேட டு.

தனமணியாரமாடை தையலாதேனுபூமி
கனதிவாகனமபுரஙகள கநதசநதனகாபபூர
மெனவுளவிவையுமறறு மினியவுமீசனேசாக
கனவரதஙகொடுததிங கனபிறைறெழுதிறைஞசி எக

விரதசீலததாககேறற விதமெலாமவெவவேறாக
வாமுறவமைததமைதது வைததுததமமடததிலவாாப
பெரியவாதமககுமனனம பிறஙகுகாவடியினமூடித
திரமுறுபததியாலே திரிவிதபபொழுதுநலகி எஉ

வேசியாமனைவிடாத விடாகளாஞசிவவேடததா
ராசிலாவெணசேரா ருயிராாேோகசெலலாம
வாசியாலவாகளவைகு மனைதொறுமவளஙகணலகி
நேசராயவசவதேவா நிகரிலாதிருககுநாளில எ௩

தணடநாயகச சருககம
முறறிறறு.

ஆகதிருவிருததம - ௩0அ

திருச்சிற்றம்பலம்

—*—

தண்டநாயகச்சருக்க

வசனம்

ஸ்ரீவசவேச ரிவவாறிருப்ப, விச்சலநகரமென்னுங் கலியா ணநகரத்திலிருந்த தமதுமாமனார் ஸ்ரீபலதேவர் சிவபதத்தை யடைந்தனர்

விச்சலராஜன் ஸ்ரீபலதேவர்க்கனபானவரையழைத்து அவர்க்குப் பிள்ளைகளாவது சகோதரராவது மற்று முறவினராவது இந்தப் பூபாரத்தைக்காப்பாற்றத்தக்கவ ருண்டோவென்று வினவினன்

அவர் ஸ்ரீபலதேவர்க்கு மருகனார் வசவதேவர் கூடலசங்கமத்தில் குருபாதத்தியானஞ் செய்துகொண்டு வீற்றிருக்கின்றனர் அவரே யமைச்சுக்குத்தக்கவரொன்று சொல்லினர்

அரசன் மந்திரிகளிற் றக்கவரையழைத்து வசவதேவரை யெமது பட்டத்துயானையின்மே லழைத்துவாருமென்ன, அவருஞ் சங்கமேசுரத்துச்சென்று வருந்தியழைக்க, வசவேசரும் நமது குருபாதங்களைப்பிரிந் தெவ்வாறு செல்வதென்று வருந்த சிவபெருமான் முன்போலவே தேசிகரூபியா யெதிர்வந்துநிற்ப, இவரும் வணங்கிநிற்பவே, அவ்வரசன்பணிகளையும் நமதுபணி விடைகளாகவே நினைத்துச் செய்வாயென ருஞ்ஞாபிக்கத் திருவருளிதுவோவென்று அவர்கொணர்ந்த யானையின்மீதேறிச் சென்று சகலபரிஜனங்களோடு விச்சலபுரத்தரச னரணமனைக் குச்சமீபத் தரசனவந்தெதிர்கொள்ளத் தாமும யானையினின்று

பிறஙகி இராஜசபையிறசெனறு அரசனுல மநதிரிபபடடமுந தணடநாயகனெனறும படடபபெயருமபெறறு வீறறிருககுநத ருணததில்,

ஆகாயததிலிருநது எழுதிய வோலைசசுருள ஒனறு வநது வீழ, அரசனதை வரவழைததுபபாாத தினனபாஷையெனறு தெரியாமையால யாவாககுநதெரிவிகக வெலலோருமயஙகி யிந தபபாஷை தேவருநதெரிவ தரிதெனறுநிறக, அபபோது அரச னதுகுறிபபால தணடநாயக ரவவோலையைபபடிதத திதனபொ ருளயாதெனனில, அரசனே யுமதுஜனனததுககு முனபாகவே உமதுபிதாவினுல ஸதாபிககபபடட பொருள எணபததெடடு கோடியாகும, அதுவும இநதசசிஙகாசனததினகீழாகவே யிருக கினறதெனறு இதிலெழுதபபடடிருககினறது இபபோதே பரி கூஷிததுபபாாககலாமெனறு சொலல, அரசனுமவவாறே யெடுப பிகக, அநேக சூாயோதயமபோலக கணககிறகுறைவினறி பர காசிகக, அநத மகிமையைககணட வரசனமுதலிய யாவரும வசவதேவரை வணஙகிததுதிததனா

பினனும அரசன வசவரைபபாாதது எனனையும ராஜ்யத தையு மிஙகிருநது ரகூஷிககவேணடுமெனறுசொலல, உலகததை யெலலாம ரகூஷிககும பரமசிவன உமமைமாததிரம ரகூஷிககக கடனிலலையோ, சிவனே காததாவெனறு நினைத்திருநதால இநத பூபாரமபெரிதனறுஎனறுவசவேசாசொலலி யவவரசன குறிப பினபடி ஸ்ரீபலதேவரது வீடடிறசெனறிருநது அநேகம அடி யாாகளைப பூசிததுககொணடிருநதனா

தணடநாயகசசருககவசனம
முறறிறறு

உ

திருசசிறறமபலம

செனனவசவேசுரா புராணம

சஙகமாநேயமெலலாந தமககுடலாகியுளளாா
மஙகைநாகாமபையாா தம வயிறறிலவநதுதயமாறுா
பஙகபுணணியபாவததின பரபபெலாமபறிததநீரா
ரொஙகணநதிகளையொபபா மியலபுளாாமயலிலாதாா ௧

மலமிலாதிருபபோாசெனன வசவையனொனனுமபோா,
ருலகியலபேசாாாசா னுவபபுறுநேயமுளளா, ரலைகொ
ளகாமாதியிலலா ாணைததுமெயயிலிஙகஙகணடா, ருல
வுததததுவஞானததா ருயாநதுளாருணையானமிககாா ௨

ஆசையிலவாழககையிலலா ரானநதவனுபவததாா
பாசமில்சஙகமேசா பரிகலததிசசைநீஙகாா
தேசுறுசிததமான சிவபுணணியததாாநலலாா
நேசமோடாறுறுறு மூனறிரணடொனறினறுா. ௩

ஒபபருமபாமயோக ருனைககருளசிவானுபோகா
செபபருஞசாணாமோகா திரிகாலபரிததியாகா
துபபிலிஙகாபிமான தாகாதூயதாருமாகா
தபபருளசோகமோகா சஙகாபததியூகா. ௪

கூட_லசஙகமேசன குளாகழறகனபுசெயது
நீ_வஙகிருநதுவாழநது நிததராநநியாாதந
தாடொழுமபிரியமிககுச சஙகமேசுரததினினறுந
தேடருஙகலஃயாணச செழுநகாவநதுசோநதாா ரு

தேசிகவசவதேவா செயயசனனிதியிறசெனறே
யாசைமேலகொணடுரோம மானவைசிலிாததுமேனி
பேசருமபுளகமணடிப பெருவிழியருவியாறுய
வாசகஙகுனறிசசெனன வசவராசையாபணிநது சா

எழுகெனவெழுநதிருநதங கிணேமலாப பதமபனனீரா,
லழகிஞலாட்டிககநத மணிமலாசாததிததூபஞ, செழு
மணிததீபமெலலாஞ செலுததிபபின சிரததையாலே,
தொழுகரஞசெனனிகூபபிதோததிரஞசெயயாநிறபாா

வேறு

அருளாரமுதே சரணஞசரண மனபாககணியே சர
ணஞசரணங, கருநாசனனேசரணஞசரணங கணணே
மணிபேசரணஞசரணந, தெருளேபொருளே சரணஞ
சரணந திருவேதருவேசரணஞசரணந, தருமாகரனேச
ரணஞசரணந தவநறகுருவேசரணஞசரணம அ

வேறு

எஙகுமீசஞே டேகுவாயசரண மெனகருததிருடகிர
வியேசரணம, பஙகவாதனைபபாறறுவாயசரணம பரம
பததிவிறபததியாயசரணஞ, சஙகரனறிரு வுருவமேசர

ணாந தருமஞானமாகு சகசுவேசரணாந, திஙகளவேணி
யாரசெலவமேசரணநதெளிவிலேனருநதேசிகாசரணம

முநதைதநனெனறிமூலமேசரண முதஇயிசெனுமொ
ழியனேசரண, நிநதையொனறிலாநினமலாசரண நிகரி
லசைவநன னிதியமேசரணம, வநதவெநதுயா மாறறு
வாயசரணீ மதததவெகுசமண மறலியேசரணகு, சிந
தையினவழிசசோலாயசரணந தெளிவிலேனருந தேசி
காசரணம ௰

வேறு

எனறுசெனனவசவதேவ ரிஙஙனநதுதிககவே
நினறபோகடமமுளே நினைநதுநினறுசெபபுவாா
நனறுநநதிதேவருணமை நனமைவலலரிவரலா
லனறனநதனுவிணு லளநதுணாககவரியதால ௰க

எனவுணாததபினனாசெனன வசவதேவரியலபெலா
முனநினைநதுநநதிதேவா மொழியவலலிருவாதங
கனமதானமகிமைநீதி கணடிசைபபனததெனன
றனைவருமபுகழநதுநிறகு மநதநலலவெலலையின ௰உ

செனனவசவேசுரா புராணம

முறறிறறு

ஆகதிருவிருததம - ௬உ0

உ

திருசசிறறமபலம

—*—

செனனவசவேசுரா புராண

வசனம

செனனவசவேசுவரா—ஜஙகமபததியே வடிவமாயுளளவா நாகாமபையாரது திருவயிற றவதரிததவா, வசவதேவாககுச சமானமானவா, இருவினைபபறறறறவா, இலவாழககையிலலாதவா, ஜஙகமரது பரிகலததிசசை நீஙகாதவா, லிஙகாபிமானியாயுளளவா

இவா கூடலஜஙகமேசுவரததிற சிவபெருமானது பாதாரவிநதஙகளி லனபுவைதத தஙகு நெடுநாளிருநது கலயாணபுரத தெழுநதருளியிருககும வசவதேவரது பாதஙகளைபபணியும விருபபமிகுநது அஙகிருநது வசவதேவரது சனனிதியிலவநது ஆசைமிகுநது ரோமஙகள சிலிாதது விழிகளினீ ராருகபபெருக வாககானது குழறபபணிநது தணடமபோறகிடநது வசவதேவரொழுநதிரொன ஞுஞாபிகக வெழுநது அவரது பாதஙகளைப பணிநீராலாட்டி கநதமும மலருஞசாததித தூபதீபமுங பணிமாறபபணணிக கைகளைச சிரததிறகுவிதது அநேகஸதோததிரஙகளையுஞசொலலி நிறக

அஙகுச சனனிதியிற கைகட்டி வாயபொததிநினற அநேகமாயிரமடியாாகள இநத வசவேசரதுபெருமை முழுதுமறிநதவரிசசெனனவசவதேவரோ நமபோலவாருளாக குடபடடதனறு இசசெனனவசவேசரது பெருமையையும வசவதேவரோயறிவரனறி மறறையாரறியாா, இவவிருவா பெருமையையுஞ சிவபெருமானே யறியவேணடுமெனறு புகழநது மகிழநதுநினறனா

செனனவசவேசுரா புராண வசனம

முறறிறறு

திருசசிறறமபலம

அலலமாபபிரபு புராணம

———*———

செயயசஙகரனலலமாபபிரபு தேவரெனறொருதேகா
போல, வையமுயயமகிதலததிடை வநதிறஙகியமகிமை
யார, பொயயெனுமபிரவஞசகீதி பொருநதிலாததபோ
தன, ஞாயமொனறற மணணுமோராக ளகததிலுறறந
றிநதுளளார க

கனமமிலலவர மாயையாரிடு காரியஙகளா கடநதுளா
ர, செனமநாசனாதூரதிடடி தெரிநதசெயதிய ரொபபி
லார நனமைதீமை பகுததலறறவா நாடுபொனமணி
யோடொனறாந, தனமையாகவிகழநதுகாமம தாதியாறுத
விரநதுளளார உ

உடலவிகறபமெலாமொழிநதவ ரூழிநீரனலகாலுரு
தடலபடைததொருகாலமுமன மாநிலணையாதுளார
விடலிலாதசிவானுபூதி விழிகருளேவிழிவிரவுவார
நடைநிலததிலுருாஙிழறறொழி ஞொடாணுதநலததினா.

காததலததிலிஙகமுமமலை கரியகுஞசியுநெறறிமேற
றரிததபுணடரமுநதுலஙகிய தனமையுளளவராயரோ

விரித்தவேதசிவாகமாதிக வித்தையுள்ளவராகிநண்
ணிருத்தனந்தரியாகயோக நிலைக்கருத்தினராகியே. ௪

பத்தரானனித்திராவிரதத்தர் பரந்தபேருள தில்லரோ,
சத்தமுள்ளதுமில்லரோவென தானெனத்தவர்சொல்ல
வே, பொத்தபாவனை யுள்ளதுமில ரோவெனும்படியு
டையராய், நித்தசித்தனை யிப்ரோமறை யிறரோவெனு
நிலைபராய் ௫

சரிக்குமெல்லையினுள்ளதாரு வினங்கள்காடுகள் சை
யமா, நிரைத்தெழுங்கட லேரிதம்மி விறைஞ்சியேறவி
லங்குமே, லருத்திமேனிகொண்டமுகில்வரனுவதாகு
வாமேகமே, விருப்பார்நீரினடப்பாவானவ ரேகொணுவி
டமெய்துவார் ௬

இன்னதன்மைய ரல்லமாபிரபு வென்னுநற்கலியா
ணனு, ரன்னமேனிகொடமலர்ங்கிக ளதிகபத்தியின்ன
புநீ, ணன்னியாயநினைந்துச்சல நகருண்ணணிநயப்பு
டன், மன்னரும்புகழ்வசவதேவர் மலர்க்கண்முன்னெ
திர்வருதலும். ௭

நந்திகேசுரானவமணித்திர ணன்மைவல்லவர்போலெ
ழுந், தெந்தையெய்தினனெனவறிந்தெத்தி ரெய்தியன்பி
னிறைஞ்சியே, செந்திருட்டதிரென்னலாமரி யாதனத்தி

டைசேரவைத, தநதமெயததவாசோதிமேனியி னதிச
யநதனோாடியே அ

விளஙகுபாதமவிளககிநீரை விரைநதயினறு சிரததி
லு, முளஙகுளிாநிடவேதெளிததுட லுருகுநேயவுயா
சசியால, வளஙகொளபூதி யிருததிநினறு வணஙகியெ
னனுயிாவாழவுநீ, யளநதமுறபடியனனமுளள தருநது
மெனபழுதாறுகேன கூ

எனனநலலதிடமபெணனன விலஙகுபொறபரியாண
மே, லனனமாதியதானதிவவிய வமுதுடனகறியமுதெ
லா, மனனலமபெறவேபடைதது மலாககைகொணடு
திரடடியே, பனனருமபுகழலலமாபபிரபு தேவாபாணி
யினமீதரோ ம

வேறு

ஐயாசுரிகைசசவுணடைய ரரஞாகரததிறபிடிபிடியா
யச, செயயநணபினளிததது போற றிராடிததிராடிவ
சவேசா, துயயாலலமாபபிரபுவின றுணைககைகொடுக
கவேறறேறறு, வெயயபசிகொண டவாபோல மேன
மேனமாறுதருநதுதலும மக

எணணுமிலககதகெணபதினு யிரஞசஙகமததிறகினி
தாகப, பணணுமமுதுகறியெலலாம படைததுததுலைந
துமபசிதீரா,தணணலமுது தருகெனனுமளவிலவசவே

சுராதமமைத, திணணமாகநிவேதிததார சிநதைமகிழந
துபிரபுதேவா   ௰௨

நலலைநலலைக்ணோ திரனே நாதனபததிவிததனேயாய
நலலைநலலைவசவணண நாடுமிரணடாஞசமபுவே
நலலைநலலைதிருநநதி நரலோகததினுருததிரனே   [தில.
நலலைநலலையுனேபபோலவாா நாஙகணடறியோநானிலத

மருவினமணமபோனமாணிககவயினசேரொளிபோ
றகருமபிடததிற, பெருகுமிரதமபோலமுதம பிரியாம
துரமபோலநீ, யுருவமெடுததவஞஞானமே யுனறனுட
னேயுதிததரோ, பொருவிலபததிபொறைஞானமபொ
ன்றுநீதிபுததிரனே   ௰௪

வேறு

தோயுவினுடலமெஙகுஞ சேரவாயாறைபோல
வாயுவினமேனியெலலா மணியதலையாறைபோற
பாயுநீராகமுறறும படாதருகாலாறைபோ
னீயுறுமுருவனைததும பததிகாணெனநிகழததி.   ௰௫

மறறுமனமொழிகளாலே வாழததியபிரபுவினமுனன
முறறமெயபபததியாலே நநதிகளுறவணஙகிப
பெறறனனபேறினறெனனப பேசிககைகூபபிநினறு
பறறறுநேயராகிப பரவிபபினபகாரமிறபார.   ௰௬

ஙிததனேபரமானநதா ஙிாககுஞஙிகரொனறிலலா
முததனேமுததாவாழவே முறறுணாவுடையமூாததி
சததமேபொருளேதுயய தருமியேபெருமைநீஙகா
வுததமாவுனககுநாஞே வுரியநலலமுதளிபபேன. ௰எ

அன்றுமாகயிலேயுசசி யதனிடைககிரிபயநத
மினறருமிடையாளததன மெயககணநாதாககனன
மினறளிததிடுகேனெனன வெணணியங கவனாநோகக
வொனறியநீலகண்ட னுருவராயிருததலகணடே. ௰அ

சஙகரனநதநாதன றனெவனகணஙகளானொன
றஙகுமையையமெயத வரனறிநதவனாநோககச
சிஙகமாமுகததராயுஞ சிமபுளினமுகததராயும
வெஙகயமயிடஙகோமான மேடவானனததராயும ௰கூ

புலிபரிவராகமபூனே பொருநதியமுகததராயு
மொலிகடனமகரமாதி யுயாநதமீனமுகததராயும
வலிகொளபேரணடனசேவனமருஙஞையினமுகததராயு
மெலிநடையனமபருநது விடவராமுகததராயும. உ௰

அழகியமுகமொனறுதி யாயிரமீறதான, செழுவியமு
கததராயுஞ செபபியமுகஙகடகொவவா, தெழுமவயவ
ததராயு மெழினிறம வெவவேறுயும, பழுதறு கணத
தோரிறகும பானமையை யுமையாளபாாதது. உக

நமமனததையஙகணடு நறகணநாதாதாஙக, ளிமமகாவ
டிலஙகொணடா ரொனனவே பணைமகிழநது, செமமை
யாரிவாகடகெலலாந திருவமுதளிபபனெனறு, கொம
மைவெம முலையாளதததற குறுஙகிவிணணபபஞசெயய.

நலலதுபடைபபாயெனன நகமயினமகிழநதுபோறறி
யொலலையிறகடனீராறறு வுயாபலபாணடநதோறு
முலலையமமுகைபோலனன மொழிவருஙகறியினவாகக
மெலலையிலபபவாகக மிருஙகனிநெயபாலெலலாம உந

மலைகளோவனனககுபபை வணகனியபபவாகக, முல
வருஙகிரிகடாஞெ வொணகறிவாககபாணட, மலைகட
லவையோநெயபா லரியபாஞதியெனனத, தொலைவற
வமைததுவைததுத தோகையாளகணிககுஙகாலே. உச

குறைவறு கணததோாமறறோ குறுஙகணநாதனற
னனே, யுறவழைததமுதமாயததோ கேளெனவோடிய
னன, மிறைவியேயாயததோவெனன வாயதநெனவிய
மபவனனே, சிறுபசியாளனெஞதே னெனககளிசிறிது
ணெனறுன உரு

சிவைமகிழநதவனையஙகணசிவாாசனைசெயவிததனன
நவமுறுஙகறிபாஞதி நலமபெறபபடைததபோழதி
லவனெருகரததாலவெளளி யஙகிரிபோலபபோலக
கவளமாயனைததுஙகொளளககணடுமையதிசயிததாள.

கணஙகளிறசிறியோனேகன கடுமபசியிவவாறு, விண ஙகிலாபபெரியோாசெயதியெனனேயோவெனனவெண ணி, மணாநததமபிராளுாபாறபோயவநதவிசசெயதிசெ பப, வணஙகுநீகேட்பாயஙநத மருஙகணாநாதாமேனமை

எமமுடலவாககுமேனி யவருடலெமககுமேனி
நமமுயிரவாககாதார மவருயிாஙமககாதாரந
தமமைநேரிலலாருனனிற சலசரூாகுமபோகு
மிமமுறையிவரிமைததாற பிரளயமெஙகுமெயதும.

ஆதலாலுமையேஙமபா லடியவாபெருமைதனனே
யோதொணுதொருவராலு மெனறலுமுமையிறைஞசி
யீதெலரமுன துளீலே யெனவிருநதனளியாஞே
நாதனேயுனககிஙகனன நலமபெறபபடைககவலலேன

அனே ததுரின செயலகளெனறேயமபுவியுறபபணிநதிங, கெனேபபரிநதாளவாயெனன விருகையாலெடுததணைத திங, குனககினேயானநேய ரினறெனவுவநதுரைததாா, கனததஙகருணேநோககாறகணடிருநதருளிசசெயவாா

காமதேனுவுமினேதத கடிதருணமணியுஞசஙகும, தாம ாைநிதியுஙகறப தாருவுமின்றனமுனறிற, சேமமாயிருக கததநதேரு சிநதையினினேததவெலலாங, தோமறபபு விககததநதேரு சொலலெலலாமபலிககததநதேம. ஙக

இனறுபோலெனறுநிறக வேதுநீதிணடிறறெலலாம
பொனறிரளாகவிணணும பொருநதியகணடிபபாக
நனறுடனமையுமவெலல நறறவாவெகுணடுசொலலுங
குனறுளாபொறுககவெலலாககுலவுசிததிகளுநதநதேம

இனனமுமவேணடிறறீவோ மெழிலவரமனைததுமென
று, மினனெனறிபோலவெவிட களததராமவியபபுநாடி, ம
னன நமபயநதராகி வணஙகியஞசலிககரததா, னனன
யமதஞறகணடு நயநதுவநதிருககுநாளில ௩௩

அலலமாபபிரபு புராணம
முறறியது
ஆகத திருவிருததம - ௩௫௩

உ

திருசசிறறமபலம

—*—

அலலமாபபிரபுபுராண
வசனம

அலலமாபபிரபுவெனபவா சிவாமிசமாயுளளவா மாயையக ககபபடாதவா யாவாமனததையு மறிநதவா கையிலிலிஙகமு ளளவா

இவா பூமியிரசஞசரிககுஙகால எதிாதோனறுந தருகக ள காடுகள மலேகள ஆறுகள ஏரிகள சமுததிரம, முதலா னவைவணஙகி யொதுஙகிசசெலலத தாஞசெனறு மேகமண

டலததிலும நீரினிடததுஞசெலவா தேவாகளசெலலுதற க ரியவிடஙகளிலுஞ செலவா

அததனமையான திருமேனியோடு வசவதேவாது சிறநதபத தியைத திருவுளததினினைநது விசசலநகாததிறசென்று அவாக ணகளிறஙகுனறச செலலவேயவரு மெதிாசென்று வணஙகி யொருசிஙகாதனததிலேறறி அலலமாபரபுவினறிருமேனியி ன திசயததைககணடு அவாபாதஙகளை விளககி யநநீாைச சிறிதுட கொணடு சிரததிற சிறிது புரோக்ஷிததுககொணடு விபூதியுமெ திாவைதது வணஙகி யெனதுயிா நீவிரோ யெளியேனிடதது முறசிகையமுது செயதருளக வெனறு பிராாததிதது நிறக அவவாறேயிடமபணணலா மெனன அவவாறே யிடமபண ணி யமுதெடுததுக கையிற கொடுககக கொடுககக கொடியப சிகொணடவாபோ லேறறேறறுணணவே லக்ஷந தெணபதி னுயிாஞ சஙகமஙகளுககுச சமைதத வமுது கறிகளெலலாம படைததும பசிதீரா தினனும படைபபா யெனன வசவதே வரு மிவரினனதெனறறிநது தமமையே நிவேதிததனா பிர புதேவரு மதைககணடுமகிழநது

ஒநரலோக ருததிரரோ கணேநதிரரோ இரணடாஞசமபுவே யுமமைபபோலவாாககணட றியேன கருமபிலரஸமபோலவும மாணிககததி லொளிபோலவும பிறபபிலேதானே சிவபகதிமு தலாயின வுமமிடததுததோனறின இவவாறுபுகழவே வசவ தேவருமபகதிபூாவமாவணஙகி யஞசலிதது ஸவாமி ஸாக்ஷா தசிவாகாரமான வுமககு எளியேனே வமுதுபடைககச சத தியுளளவன

முனனொருகாலததில உமாதேவியார சிவகணஙகளுககு முதது படைககவேணடு மெனறு நினைதது நீலகணடராகிய சிவபெருமானின வேறறுமை யுணராது மயஙகிநிறக சிவபெருமானக குறிபபுணாநது கணஙகளைநோககவே சிஙகஙகரடி புலி முதலிய முகமுடையவராயினா அபபோது வேறறுமை யறிந துமாதேவியா ரனனமபடைககவெணணக கணஙகளிலுளளார ஒருசிறுகணததை யுமையாரிடததுஉணவு கேடகுமபடியேவ அசசிறிய கணநாதனு மவவாறு கேழகக உமையாரு மவவாறு படைகக அசசிறியவ னமமைசேகரிதத வுணவுகளுமபறறுது பாகபாணடஙகளையு மெடுததுணடு ஏறறசாமகிரிகளையும மடுததனன இதுகணடு உமாதேவியார மனஙகூசி இதுநோககிச சிவானுககிரஹம பெறறவாககு நாமோ வமுதளிபபமெனறு நினறனொனனில எளியேன தேவரீருககமுதுபடைகக வலலனோ எனறு வணஙகித துதிததுநிறக

அலலமாபரபு தேவருட வசவதேவரோ நீா இவவாறுசிவதருமஙகளைச செயதலால காமதேனு கறபகம சஙகநிதி பதுமநிதி யுமதுமூறறததி லெபபோது நினறு பணிகேடகத தககது நீா நினைததெலலாம பலிககககடவது தவததாசொலலுஙகோப மொழிகளைப பொறுககத தகக சிததியையுந தநதோம எனறருளிசசெயதனா

அலலமாபபிரபு புராண வசனம

முறறிறறு

உ

திருசசிறறமபலம

களளாசகருளிய திருவிளையாடல

அனபிலெனறுதாபோறறியவஙகளபனறுதாயபோறறி
துனபமுனறுதாயபோறறி துரிசுமுனறுதாயபோறறி
ஙினபுகழநாதாபோறறி நினைவினெனறுதாபோறறி
வனபுமுனறுதாபோறறி வரதணடநாதாபோறறி. க

ஒருதினமவசவராச ரோஙகியமடததிறறுயய
பொருளினைககவாவானகளவா புகவரிதாகியீசன
றருமநறறவாபோறசெனறுற றவறிலையெனவறிநது
கருவமுதுணஙகாயாணட சோாததுததஙகழுததிறகடடி

கொணடுகணடிகைவிபூதி சூடிதமினறிசசெனறே
யொணடவரமுதுசெயயுஙசாலையினு டபோயசசேர
வணடவரலலானநத மடநதலிலவாராரொனனத
தணடநாயகாமகிழநது சரணாரததியெனகைககூபபி ங

பநதியிலிருநதிபபூசை பணணுமெனறுளாககவஙகண,
வெநதுயாகொணடுமேனி வியாததுளநடுஙகிவாடி, வந
துநாமகபபடடோமே மரணமவநததுவேயெனன, னொ
நதொருவளாயொருததா நோககியுண ணடுஙகுஙகாலை.

ஆயிடையவர்கள்கள்ள மறிந்திவர்பலிகளென்று
தீயவெங்கோபராகித் தேசிகரெழுந்தபோது
நேயரானந்திதேவர் நித்தர்வேடத்தர்நித்த
ரேயெனவழுதுணங்கா யிலிங்கமாயிருந்தனரே ௫

சோரரோயீசனேயந் துணிவியக்கருத்தராகி, நேரினமந்தி
ரோபதேச நெறியெலாநிறையப்பெற்று, வீரசைவாசார
த்து விதியுள்மிகவிளங்கிப, பரமாயபெரியோரொப்பு
மை பான்மையாமேன்மைசார்ந்தார். ௬

பழுதிலாநந்திதேவர் பாவனைநோக்கினாலே
வழுதுணையிலிங்கமான வளந்தனைமகத்தோரோத்த
தொழுதவண்வசவதேவர் தொலலையோர்செய்தவத்தின
விழுமியசெய்தினை விரித்துமுன்விளம்பாநிற்பாம்.

கள்ளர்க்கருளிய திருவிளையாடல்

முற்றிற்று

ஆக திருவிருத்தம் - ௯௬௦

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

கள்ளர்க்கருளிய திருவிளையாடல்

வசனம்

ஸ்ரீவசவேசர்து திருமடத்தில் திருவமுதுசெய்யு மடியா ர்களோடு தாரணமில்லாத கள்ளர் சிலர் கந்திரிப்பிஞசைச் சீலை யிலமுடிந்து கழுத்திற்றரித்துப் புகுந்தனர் ஆராதனைக்கால த்தி லவர்க்கவ் வாசாரந்தெரியாதமையா லிவரையறிந் தங்கிரு ந்தவடியார்கள் கோபங்கொண்டு தண்டிக்கப்புகவே வசவதே வ ரடியாரைமறுத்து அவர் கள்வரல்லர். அடியார்களேயென் றுசொல்லிச் சாந்தப்படுத்திச் சிவபெருமானைத்தியானிக்க - கள் ளரெல்லாரு சிவஞானிகளாரு வழுதுணங்காய்கள் சிவலிங் கங்களாயின

கள்ளர்க்கருளிய திருவிளையாடல் வசனம்

முற்றிற்று

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

—*—

வணிகமலலையாபுராணம்.

வசியரிற்றலைவரானோ மல்லையனென்றோர்னபா
சசிமுடியத்தனைச் சந்தியா துணவுகொள்ளா
ருசிதவத்தகத்தினமேலேயோரயற்பதியிற்சென்று
ரிசியுமாயப்பசியுமாகி நித்தாலயங்காணமல் க

வருநதிடவுடனிருநத மைததுனரிவரருநதா, தருநத
ஞமொஞதென றெணணி யநதவூரயலோா தூறறின,
பெருமபடி யொனறைவைதது வாயிலபோற பிரிததுக
கடடித, திருமபிவநதிலிஙகஙகணடேமவருதிொனறவா
ககுசசெபப   உ

வருதிொன றுனாத துமினற மைததுனருடனுறுஞசெ
னறங, கருஞநேயததராகி யவாவிளககேறறிககாட்டத,
தெரியுமெயப புளகமெயதித தெணடனிட டெழுநது
போறறி, யிருமைசேரததனகோயில வலமவநதுவிடை
கொணடேகி.   ௩

கருததினனனியமமுறறுஙகளிபபிஞலுணவருநதித, தி
ருததராயிருககுஙகாலை மைததுனாசிரிததெழுநது, பரு
ததோாசெடியுளவைததபடியினைபபணிநதாாவநதாா,
பெருததததமபசிதணிநதாா பெரியவாவணிகொனறு   ச

அளநதிடபபடியினறேடி யசசெடியூடிருககும
வளஙகொணழியையெடுதது வாருமினனமலலையா
கிளாநதெழுகோபராகிக கிரிமகளகணவனொனறு
தெளிநதிலீா தீயசொனனீாசிவாவெனசசெவிகண்மூடி

பணடோமிணடோயிப படிபரியாசகநதான, மணடிநீரு
னாககுமாறென வாருமினமதனகால, னணடாநாயக

னைககாடட வெனறவாதமையழைததுக, கொண்டுபோ
யககுறிததுபபாரககச செடிபெருஙகோயிலாகி ௬

சிகரநறகோபுரஙக டிருமதிலாகியுளளே
பகருமநநாழிதானே பரமனமெயயிலிஙகமாகி
நிகரிலாநநதிமுனனே நிகழதரவொளியாரதீபம
புகரிலாதொளிரககணட புவியுளோரவணஙகிபபோறற

மைததுனாவைததுவநத வளளததினபேரினாலே
நிததாவளளேசசொனறு நிகழததுவாமணணோரினறும
பததியேமுததிமூலம பகாதரினமறறோரனப
ரிததகைநெறியாரகாடடககோடடையொனறுமபோரா

வணிகமலையா புராணம
முறறியது
ஆகத திருவிருததம - ௯௬௮

உ
திருசசிறறமபலம
—*—
வணிகமலையா புராண
வசனம

மலையனெனபவர வைசியகுலததிறபிறநதவர, சிவபததியி றசிறநதவர, சிவதரிசனததுககுத தடைவருமாயின உபவாசம பணணும விரதமுளளவர, வியாபாரததை முனனிடடு அயலூரககுசசெலல அவவிடததுச சிவாலயமினமையாலும ஆத்த ராததிரியானதாலும வருநதிப பசியினாலுந துனபுறறிருநதனர.

உடனசென்ற விவா ஸமைததுனவணிகா தாமுமபுசிததறகு விரோதமிருததலால ஒருபுதரில தாமளககும வளளததைககவி ழததுச சிவலிஙகமபோ லலஙகரிததுவைததுத திருமபிவநது நாஞோ சிவலிஙகஙகணடேன நீாதெரிசித துணவுகொளளலா மெனறழைகக, மலலையருமமைததுனா தீபமெடுததுவரத தா ஞசென்று புளகாஙகராயத தெரிசிததுத தெணடனிடடு வலம வநது மீணடுந தமதுசியமடி நிறைவேறினமையினறடையின ரிபபுசிதது மனமகிழநதிருநதனா

அருகிருநத மைததுனா நகைதது உமககு நாமளககும வ ளளமே சிவலிஙகமாயத தெரிசிகக வீறறிருநதது அளததறகு வேறுவளளமினறு விளைவிலோடி யவவளளததைக கொணடு வாருமென்று பரிஹாஸஞசெயயவே,

மலலையா மிககக்கோபிதது சிவபெருமானை வளளமெனறு சொலலவு மொருமூடதவ மூமமிடததிருநததனறேவென றவ ளை யழைததுபபோயககாடட, முனசெடிகள திருககோயிலாக வுந திருமதிலாகவுங கோபுரமாகவு முளளேனற வளளமே சிவபெருமானுகவுநதோனறி நநதிதேவரு முனனேதோனறின ர தீபமும அகணடமாக பரகாசிததது, பூமியில யாவருந தெரி சிததனா

வளளமே சிவலிஙகமான காரணததால இவவுலகததுள ளோ ரினறும வளளேசனெனறுசொலவா

வணிகமலலையா புராணவசனம

முறறிறறு

உ

திருசசிறறமபலம

காடடககோடடையாபுராணம

ஆடடினோநலவெருவினை யழகுளதேநதிக
காடடினோபுணடவேதிகை செயததினைகணணே
வீடடினமேவுநமபரனென விருபபிஞலிருநதிக
கூடடியாவினைமநதையாயக குடஙகரஙகொளளா. க

கறநதுபாவினைததுயய நறகடடதினிறறணிநதே
சிறநதபாலையணபா லரனபாலுறசசோநதி
யுறைநதகாடடினுணமணந தருமொளளியபூவாய
நிறைநதநேயராயபபலா சிலைககலலையினிறையா உ

கொணடுவநதகமலரவம மலரமுனகூடடி
யெணடுநமபரறகிருததிய பினபுதாமிருநது
மணடுகாதலிறசாதலைப பிறததலைமறுபபா
ரணடநாயகாசிரததி லபபாவினையாடடி. ௩

கணணிறைநதநீரகொணடு வணகணணிறைமலரத
தணணிறைநதநீரமுடி மிசையழகுறசசாததிப
பணணிறைநததமபல துளைககுழலினையழகா
லுணணிறைநதபேரனபினு லூதினனுருகி. ௪

பாடியாடி முனபணிநதபின வலமுறபபடாநது
நாடிநினறுளமுருகியே யருவிநீாநயன
நீடிமெயமயிாசிலிாதெழ நெடிதுயிாததடியேன
றேடருயபொருளே யருளேயெனசசெபபி ௫

இநதவாறுசிலபகலருச சிததபினிவாதந
தநதைபாலசிறிதானவை தனைதெளிநதிடுவா
னநதமாடுறைகாடடினு ளயலொளிததிருநதான
முநதவாவுடனனபாதம பூசனைமுயலவாா ௬

வேறு

இததிறமபாலெலா மிவனகெடுபபனென
றெுததிவநதானறனை யுதாசனிததலும
பததிசெயயனபாதம பரசுபறறினா
செததிடுகெனபபிதாச சிரததைவெடடினாா. ௭

வெடடினறறநதைமண வீழநதிறநதனன
சடடெனவானாபூத தாணிவீசினாா
மடடறுதுநதுமி வானிலாாததன
சிடடாகடோததிரஞ செயதுவாழததினாா ௮

வெணணிலாமுடியினா விடையிறஙகினறினாா
மணணிலவீழநதிறநதவன மாிபபுநீககியே
யணணலாஙகாடடகோட டையனாவாவென
வொணணிறககயிலையி னுவநதுவைததனா. ௯

வேறு

முககணணபரசோவேழமுகனகரபபரசுதானே
மிககவணபததஙகளவீர மிகவருளபரசுதானே
செககாஞசடை யாாவைகுந திருககயிலாயவாயி
லககதவுறுநதாணீககு மரியபொறறிறவுகோலோ ௰

பஙகாாஞசிவததுரோகா படவுறுமபரசோதணடி
வெஙகரபபரசோகாலன விடுஙகயிறறுககவலலோா
செஙகரபபரசோசெனம சேதனபபரசுதானே
கஙகரனனபாகாடடக கோடடையாசைககோடாலி ௰௧

எனசசிவகணஙகளபோறற விழநதமேடதெருததான
கனசசிவலிஙகமாகக காடடகககோடடையாசெயதி
மனசசிவநெறியிதலலான மறறுமபாலூரிறபொமமா
முனைசசெயவாதிறசோளமுததிலிஙகமதாயசசோநதா

ஆதலாலனபாமேனமைக களவிலையடியனேனைப
போதவோாபொருளதாகப புகழனமினனவணஙகி
நாதனாபெருமைநாடடு நாளிலிசசெயலைககேளாப
போதவேலிசசலேசன புநதியிறபொருதானகி ௰௩

காட்டகக்கோட்டையா புராணம

முறறிறறு

ஆக திருவிருத்தம் - ௩௮௧

உ

திருசசிறறமபலம

காட டககோடடையா புராண

வசனம

காடடககோடடையனெனபவா - ஆயாகுலததிற செனித்த வா, சிவநேயததிற சிறநதவா, ஆடடினசாணஙகளைக குவிததது வேதிகையாககி யதிற சிவலிஙகத திருவுருவததைதத தாபிததுப பசுவினஙகளை மநதையாகமடககி யவறறின பாலகளையெலலாங குடஙகளிறசோதது அககாடடகததுளள மலாகளையெலலாங கொயது பலாசிலைககலலைகளி னிறைததுவைததுத தமது நித தியககடனையும முடிததுககொணடு பினனா சிவபெருமானுக கு இககுடபபாலகளையு மபிஷேகஞசெயது மலாகளையுஞசாததி மகிழநது தமது புளளஙகுழலைக கையிலெடுததுப பேரன போடு பலகா லூதிதது துதிததுச சிவானநதமேலீடடாற கூத தாடி மனமுருகிக கணகளில நீாபெருக மெயமமயிாசிலிாதது எனதருமைப பெரும்பொருளேயெனறு இவவாறு பலநாளரு சசிககவே,

இவாதநதையாா பசுவினபாலக ளளவிறகுறைநததுகணடு ஒருதினம மறைவிலிருநது இசசெயலகலயயுஙகணடு எதிரில வநது கோபஙகொணடு சிவலிஙகததை யிடறினா இதுகணட அனபா மனமபொருதவராயத தமதுகையிலிருநத கோடரியை விளாவினெடுததுத தநதையினசிரததைதக கொயதுவீழததினா.

உடனே சிவபெருமான இவரது பததிமேலீடடைககணடு இறநதுவீழநத பிதாவின மரணததைநீககிப புததிரனுகிய காட டககோடடையனை வாவெனறழைததுத தமமுடன கைலையிற சோததனா

காடடககோடடையா புராணவசன முறறிறறு

திருச்சிற்றம்பலம்

—*—

வஞ்சனைவடிவமாதவர் புராணம்

பெருத்தவிச்செயலைநன்றுயப்பேசித்தினறறிவோமெ
னறே, மாதத்தினைமண்ணுனெண்ணின மாதவாவடிவ
மாகத், திருத்தமாயச்செயவித்தஞ்சச செறியிருளசோ
ததிருத்தி, யருட்செறிவசவதேவாக கறிவித்தானறிவில்
வேநதன க

அவவுரைகேட்டவாறே யறநெறிததண்டநாதா
செவவியமனததாறசெனறு சிவதவரிவனெனறெண்ணி
யெவவமிலனபினுலே சரணாதத்யெனவிறைஞசித
தெயவிகபபெரியீாசெனமின றிருவமுதருநதவெனறா

செடவடிவானதெலலாஞ செறிநதுயிரறிநதுநோககி
யடலபெறுநதவததோராகி யரகராவெனவெழுநது
திடமிகுநதணடநாதா பினசெலமுனனேசெலல
மடமைசோவிசசலேசன மதிமிகமருணடருநதான. ௩

அரமனைபுகுநதிருநதா னபபதியுளளோரெலலாம, பரி
விஞனநதியாரைப பனமுறைபணிநதுசினறே, புரியுமி
சசெயலைசசெயவாரரெனபபுகழநதாாவிணணோா, மரு
மலரபொழிநதாராததா மறறைநாளவசவதேவா. ௪

௨

திருச்சிற்றம்பலம்

வருசனைவடிவமாதவர் புராண

வசனம்

விச்சலராஜன் தன்றுமந்திரியாராகிய வசவதேவரது மகிமைகளைக்கண்டு மனம்பொறாதவனாய மரங்களினாலும் மணணினாலும் சிவனடியாரது திருவுருவம்போல் லலங்கரித்துவைத்து ஒருநாளிரவில வசவதேவர்க்கறிவித்தனன் அவரும் மெய்யா நவேஙிகனைத்து அரனமனையுடசென்று அவன செயவித்தவுருவத்தைச் சரணாததியெனறு சொல்லி வணங்கி யனபினாலே திருவமுதுசெயதற கெழுந்தருளுவீரெனனவே

மரத்தால மணணாறசெயத வவ்வுருவங்களெல்லாம உயிர்பெறறுத தவவுருவடைந்து ஹரஹரவெனனுஞ் சத்தத்துடனே முனனேசெலல வசவதேவரும பினனேசெனறார இது கணடரசன பயந் துணவுமருந்தா துளளேசென்றனன-யாவரு நநதிதேவரைப்புகழந்து போறறினாகள தேவாகளும மலாமாரிபொழிந்தாாகள

வருசனைவடிவமாதவா புராணவசனம்

முறறிறறு

திருசசிறறமபலம

வ ங கை யா பு ரா ண ம

எணணெணயகணணுதறகுசசாதநி யினிதுபினறமது
செனனி, தணணெனவாாகருஙகாலை சஙகமரொருவா
வநதே, திணணியவருசசனைககுத தினநதொறுங குறு
ணிமுததத, தொணணிறப பொடியாறகோல முவநது
யாமவணாநதுகொளவோம க

வருடமொனறதறகளிபபாயவசவவெனறுனாததவாறே
பெருநெறிநநதிகேசா பிரியததாறறெழுதுபோறறி
யருகுறுஞசோளககுபபையவையினையருளாறபாாககத
திருமலிதராளாாசித திரளதாயததிகழநதுதோனற. உ

நினைததலககஙகளவேணடா நிததிலககுவைகளாகு
மனைததையுநதேவரீாகொண டருளுமெனறனபிஞலே
வினைததிறமிலலாாான நநதிகளவிளமபிமுததந
தனைபபலவெருதியானை யொடடகநதனனிலேறறே. ங

கொடுததிறைஞசினாமகேசா கொணடுசெனறன ாிருந
தோ, ரடுததநேயததாறசொலவா ரனறுவஙகையரொன்
பாா, மடததிலோாசஙகமேசா வநதுநளளிருளாாகாலை,
பிடிததநனனியமமனபா பேசககேள பிறைககேளட.

புதியநற்கோவினைப்பாலும் புனிதநமழுனைபறித்த
வதிகடவிளமுநமமை யாணடருளமலாககாட்டி
மதியினுறைசாத்தியலலான மகிழ்ந்தமுதருந்தோமெனன
க, கதிபெறறகுரியரான வங்கையாகசிந்திறைஞ்சி. ரு

மடந்தனிறகட்டிநினற மலட்டினைககறகககதுயய, குட
நதணிபாலதாயக கோவினைபபிணிததுநினற,நெடுநத
நிவிலவபததிர நிறையவேதளிாககககொயது, விடஞ
செறிகணடனனபா விருமபமுனகொடுததாொனபா. சு

இனறுநநதணடநாத நினைவிழிககருணைநோககாற
றுனறுசோளககுவாலைத தூயநிதநிலஙகளாககிச
சென்றசஙகமாககளிதத தெய்விகமபாரிொனறு
நினறநறபெரியோரோதத நநதிகணிகழுநாளில ள

வங்கையர் புராணம்
முற்றிற்று
ஆகத் திருவிருத்தம் - ௩௯௨

உ
திருச்சிற்றம்பலம்
—*—

வங்கையர்புராண வசனம்

உசவதேவா சிவபெருமானுககு எணணெயககாபபு நிவே
திததுப பின முமெணணெயககாபபிடடுகொளளுஞ சமயத்தில
ஒருஜஙகமாவநது எமது சிவாாசசனைததலததில பாதிதினங கு
றுணிமுத்துகளாற கோலமிடடுப பின சிவாாசசனைசெயவது
நியமம் ஆதலா லொருவருஷததுககுப போதுமான முத்தங்க

னைத தமமிடததுப பெறவநதேனெனனவே, வசவதேவா அவ ரைவணஙகி யிருககசசெயது அவவிடததருகிற குவிததுககிட நத சோளககுவியலைத தமது திருவருளால நோககவே யசசோ ளஙகளமுழுதும முததுககளாகப பிரகாசிததன

ஐயா கணககிடவேணடாம இமமுததஙகளமுழுதுந தம து சிவபூஜாரததமாகவே யுணடானதாதலா லஙகீகாரஞசெயத ருளவேணடுமெனறு பிராாததிதது யானை யொடடகம மாடுக ளிலேறறிககொடுதது வணஙகினா அநத வீரமாஹேசரு மது கொணடு மகிழநதுசெனறனா

உடனிருந திவவதிசயததைககணட பெரியோாசொலவதா வது, அககாலதது அடியாாகளிறசிறநத வஙகையரது திருமட ததில பததியிறசிறநத ஒருஜஙகமா பாதிராததரியிலவநது ஐயா பசுவினபாலும விலவபததிரமுமிலலாம லிதுகாறுஞ சிவாாசச னைசெயதறியேனஇனறையதின மஃதிரணடுமிலலாததுறையாற சிவாாசசனை நடோாததிரியாயுந தடையுறறிருககினறது, உமமை யனறிப பிறரையுஙகேளோம எனறுசொலலி வருநதிநிறகவே, அ காலததில வநதமையால வஙகையா தாமு மிருமடஙகாசவ ாநதி மடததிறகடடியிருநத மலடடுபபபசுவை யருளாலநோககிக கறக கசசொலலவே யதுவும பாலைபபொழிநதது அபபசுவைககடடி யிருநத கடடுததறியை யருளாறபாாககவே அநதவிலவககடடுத தறியுந தளிாததுநினறது அநத விலவபபததிரததையு மெடுத துப பாலுடனகொடுததனா எனறு சொலவாாகள

இனறு நமபோலவாரெலலாங காணுமவணணஞ சோள ககுமபலை முததுககுமபலாககி வநதவொரு ஜஙகமருககளிதத தெயவததனமையைப பாருஙகளெனறு புகழநதனா

வஙகையா புராணவசன முறறிறறு

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

சித்தராமையாபுராணம்.

தண்டநாயகமணியனார்க்கி தங்குவேணிதருக்கினா
மிண்டுறும்பரவாதகாலர் விகாரநெஞ்சரைமேவலார்
மண்டலாதிபனென்விச்சல மன்னனீள்சபைமன்னியே
கொண்டபூமிபுரக்குநீதி குலாவியாயவுறுகாலையின். க

சென்னிமீதொரு செங்கைகொண்டு திட்டமாத்தி
யோர்செங்கையா, னன்னிலத்திலுமருளெலென்றுநவின்
றெடுத்துரைத்திடலும், மன்னசெய்தியமைச்சர்கண்டுதே
னற்புதமெனவிச்சல, னன்னியாயமதென்னதாலுனா
நந்தியென்னவிசைத்தலும். உ

ஓதிஞெவிதுயாச்சியாமென வுரைசெய்யாமலுணர்ந்துபி
னீதியென்னவிசைத்திடாவிடி விருத்தமன்னனிணங்குறு
ஞ்தலாலிது சொல்லுவாமென வாசனுமுனுறவறைகு
வார், நீதியாலுயர்சொன்னலாபுரசித்தராசபிலேசனா

நட்டுசெய்வாரையோர் நல்லதாபதர் நண்புடனபதி
னாயிரம், குடங்களபானமிகவேகொணர்ந்து குலாவியா
..டுதூவிலா, மண்டபந்துவீதிகள்சேறதாயின வந்தே

ருக்களிலாயமா, மடந்தைகாட்கனின்றுமோரொரொடுவ
துமாறியவேலையின. சு

வழுவுசேறுவழுக்கிவீழுபவள வசவனேயெனுமவச
னநாம, விழுமிதாகவறிந்துமண்ணவளவீழ்தராமலெடு
த்தனங, கழுமுசெயதியிதென்றலுமபுவி காவலனகன
புதுமையென, ரெழுகிசீரவனைககொணாநதிடு மென
னநினறவரோடினா. ரு

அனறுசொனனலவபபுரததி லணைநதவட்டரவஙகை
யி, னெனறுசேறுடனமோரசுமநதுகொ டுலவுமானன
விழியுடன, றனறுகொஙகையணினறுவிசசலன வின
வவுளளதுசொலலவே, நனறுநநதிகணமேனமைநீமுன
நாடலெனனெனநவிலுவாள. சு

சொனனலாபுரமெனனுநறபதி தூயநனகதியெயது
வான, மனனநீடியருமபருபபத மலலிகாரசசுனவளா
லபோ, லுனனருஞசிவஙிஙகமஙக ணுவபபிரோடுபதி
டடியா, மினனுவானணிகோயிலகணடு மிகுததபூசை
யமைததரோ. எ

மறறுமெண்பதினுபிரஞசிவ மநதிரஙகளவகுததமு
ன, சொறறருஞசிவனாதமககுயா சிததராமையாதூவி
ழா, வுறறநணபினடததுகினறமை யுலகுளோரகளறிந

துபோ, மறறைநாளெமதூருளோரொடும யாளுமனபி
னமகிழநதுபோய. அ

செயயவபபதி யுடபுகுநது சிவாலயததிடை சேரலு,
மையாமெயததவா சிததராமைய ரமபகளுசெறி பால
ராய, மெயயினீழலு மினறியேபத மேநிணிககணுறும
லத, துயயாஙிறபது கணடுமாதவா தொழுதுமுனன ரி
றைஞசியே. ௯

இததயபராசிததராமைய ரீசனாகயிலாயமே
ஙிததமேகுவாமீளவாநநதிகணெறிவினவுதுமெனனவே
யததபோதனாசொலலுவாாவசு வேசரமபுவியனபினு
லொதருமாகயிலாயமீதினு முறுவனொனபாகளுததமா.

போகபூமிபொருநதிமறறுயா புனிதனாகயிலாயமேன
மாகாாலுமணைநதிடறகரி தெனன நூல்களவகுககுமா
ஞகபூடணாவெளளிவெறபரு ணைந்திகேசரிருநதநீ
ராகமாதிகளோயெமககிதை யருளுமெனறபினததவா.௰௧

இனறுசெனறினிதெமபிரானை யிறைஞசினானயிறவ
கிவந், தொனறுநநதிகளசெயதிதனையுணாததுவாமெ
னவோதியே, கனறுகணடாகனததகோயிலகனறுமாத
வானைதொழா, ஙினறுகாணவியோமமேறி ஙிலாவவோ
டிமறைநதரோ. ௰உ

அந்தநாளிறவத்தாசனனிதி யங்கணைந்தி காலேயே,
வந்துமாதவரொதிரசெறிந்து வணங்கிநின்று வழுத்தலு
ஞ், சிந்தையனபொடுசித்தராமைய தேவராமுரைசெ
யகுவ, ரொந்தையங்கயி லாயரொன்ன விராவிலயானினி
தெயதியே. ௰ஈ

இனிதுடனபதிரெணகணததரு மிறைவரெவனறுவ
ணங்கவாழ, புனிதனனறிநமுனபுதந்து பணிந்துநின
றுடலபுளகமாயக, களியுமெனமனநினைவறிந துயிராளி
யாகியகாவனை, முனிவரெவணணிபதேதுசொலலென
முனனிறைஞசியெழுநதியான. ௰௪

அணணலேயென தாவியேயடி யாரெபருந்திரு வாம
ரா, மணணினமாதவாவாழவதாகிய வசவராசையாவந
துநின, கணணிருபபொனததபோதனாகட டுளைபபாக
ளுணமையோ, தெணணிலாமுடி யாரெனககிது திரு
வுளஞசெயதியெனறலும. ௰௫

அததனெனமுகமனபிஞடிய துளளதெஙகணுமாகியும
பததாசஙகமாசஙகமேவிய பாரிடநதொறுமாகியு
மொததஙகணாயகாககதி கததனுகியுமுளளவன
மெயததவெனனிதயததுநாடொறுமேவுவனவனுவிநாம

ஐயநீதெளிகாணிதோவெனு மததன்மெயயொளியத
னுமீள, செயயசோதியதாகியேயொருசெஙகரததிலிலிங

கழுந், துய்யமாதவர்தமையோர்கை தொழுந்திறத்த
ருமாகியே, பொய்யகன்றநுண்ணூதிதேவர் பொருந்தலக
ணடிபணிந்தனன் ௰௭

கண்ணுவாசவ னதிதேவர் கணேசர்மாதவர் நந்தியர்,
ரொண்ணருந்திருமேனி நன்மை யுவந்துகைதொழு துரு
கியே, யண்ணலார்கோடியாபதந்தியூல வசஞ்சலாதிகசத்தி
யர், மண்டுகோடிலுனக்கரன்றிரு மெய்கொலென்னவ
ழுத்தினர் ௰அ

அரியசங்கரனயல்மேனிபு ளணை புந்திகளைமவினை
புரியசங்கரியருகி நந்தவ ளுளமகிழ்ந்தெதிர்நாடியே
புரிதருமபலபுகழ்புனற்றனள புனிதனன்பொடுபுகலுவா
ணிருவ நந்தவமுறுசிலாத னிடத்தினன்றருணந்தியாய.

மேவினின்றுயாவடிவமுமவசவேசனென்றெருமேனியா
யாவிசங்கமமாகிமண்ணி லமாந்ததுநமதுருவமுஞ
சீவனுமலதிலகாணல சித்தராமதெளிந்தியோ
யாவருந்தொழுநாமிவனிவனுமிரண்டிலையெனறரனஉம

முத்திநாயகமாகுநாமுயர் முத்திமூலமதாகுமா, பத்தி
நாயகநந்தியெமமன பானமையனபரிபூரண, னத்தமூ
வுலகத்தருன்னலுனாத்தலசெய்தலுணாந்துதன, சித்தி
நாமமுனாத்தபோதுயாதெறுவனென்றுனாசெய்தன்ன

எனறுதேசிக சிததராம ரிசைததவெலலையி லேயவ, ரெனறுமாதவா வசவதேவரா யுனனியொணடுதிசெ யதபி, னனறுநநதிகள செயதிதனனை யறிநதனனெனன வஙகவ, ணினறுசொலலினனா விசசலனனிது நிசசயம மெனநமபியே ௨௨

அறபுதமபெரி துறறிருநதன னவவளமைசசரு மநுசி ஞா, நறபொனுரமோடாளை டமனனவ ..லகலுஙகொடு காடகன, சறபகஙசணனனனபாநநதிகள சனனிதிககணி றைஞசியே, வெறபெனுஙகுயை தஙகளசாதியா வீதியி னபொடுமேவினுள ௨௩

தூரவேவசவேசவெனறவா துயரமுளளவைதூளதா யத, தூரவோடலினநதியாமிகு தூரதிடடிகளகாணலு ந, தூரசொலலுளாதுணிதலுமவெகு தூரசிநதனைசொ லலலுந, தூரமனறுயா தணடநாயகா பெருமையாவா துதிபபவா. ௨௪

சிததராமையா புராணம

முறறிறறு

ஆகதிருவிருததம - ௬௧௫

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

சித்தராமையார் புராணம்

வசனம்

ஸ்ரீவசவதேவர் ஒருதினம் தமது நித்தியகர்மங்களையெல்லாம் முடித்துக்கொண்டு விச்சலராஜன் சபையிற்சென்று தமக்குரிய மந்திரித்தொழிலை நடத்திக்கொண்டிருக்கும்போது,

ஒருகையைத் தலைமேற்றூக்கி மற்றொருகையாற் கீழ்வீழ்ந்தவனை யெடுப்பதுபோலச்செய்து அஞ்சாதேயென்றுசொல்லி நிறுத்துதலும் இதைக்கண்ட மந்திரிகள் ஆச்சரியமடைந்தனர் அரசனும் இப்படிச் செய்ததற்குக் காரணமென்னவென்றுகேட்க இதனைச் சொல்லலாகாதென்று சிரித்து நாழிகை மௌனமாயிருந்து அரசன் கேட்டமையாற் சொல்லவேண்டிவந்ததே துணிந்து சொல்லுவதாயினர்

கேளு மரசனே, சொன்னலாபுரமென்னூர் திருஸ்தலத்தில் நடேசரிட்ட சரணபள்ளார் ஒருஜங்கமார் பதினாயிரங்குடம் பசுவின்பால் சேகரித்து அபிஷேகஞ்செய்வித்தனர் அவ்வபிஷேகத்துப் பாலருவியெவ்வெல்லாம் பரந்து அவ்வூரெங்கும் பெருவெள்ளமாய்ச் சேர்ந்தன, அவ்வீதிவழி லாயர்குலத்துச் சிறுமியொருத்தி மோரைவிலைகூறிவந்தவள் வழுக்கிவீழ்ந்தனள் அவள் வீழும்போது மற்றவரைநினையாது வசவதேவரோயென்று வருந்தினமையால் யாமிவ்வாறு தாங்கினோமென்ன, அரசனும் இது மிகு புதுமையாயிருக்கின்றதென்று சொன்னலாபுரத்தில் இவ்வாறிருப்பது மெய்யானால் அழைத்துவாருங்களென்று குருஞரு

யிட, அருகிருந்த கிங்கரரவனைப்போயழைத்துவர வவனும் மோ
ாக்கூடையுடனே கைகால்களெல்லாஞ் சோர்ந்து வந்துநின்றனன்
*விச்சலராஜனு மிங்குநடந்தவண்ணங் கேட்க வவரு மவ்வாறு
சொல்ல, வசவேசரது மகத்துவத்தை நீக்கண்டதெப்படியென
று மீட்டு மரசனவனைக்கேட்க

அரசனே, மல்லிகார்ச்சுனலிங்கம்போல் சொன்னலாபுரத்
திற் பிரதிஷ்டைபண்ணி மற்று மெண்பத்தெண்ணாயிரஞ் சிவஸ்தலங்
களைக்கட்டுவித்துச் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைபண்ணித் திருவிழாவை
யுஞ்செய்விக்கின்ற சித்தராமதேவனென்னுந் தேசுவிபுற் றுலகத்
தார்செல்லவப்போது எம்முறாருடன் யாமுஞ்சென்று சிவா
லயத்திற் றரிசித்துத் திருத் தருணத்தில், சிலமுனிவர் சித்தராம
தேவர் நெற்றிக்கண்ணுற்ற சடையாபக்காலகள யூப்பிரஞ்சியாது
நிறகு மகிமையைக்கண்டதிசயித்துப் பணிந்து இவர் பாதுகி
னங் கைலைக்குச்சென்று தெரிசித்துவருகின்றமையால் நாந்தே
வரது மார்க்கங்களையெல்லாங் கேட்டறிவோமென்று நினைத்து
சசொல்லுவார் ஸ்வாமி சித்தராமதேவரே, நாங்களோ பூமி
லுங் கைலையிலு மிரண்டிடத்து மொத்துப் பிரகாசிக்கின்றோ
னறு பெரியார்சிலர் மொழிகின்றார் அவ்வா, ரகசியமனைத்தைய
மக்கெடுத்துரைக்க வேண்டுமென்னச் சித்தராமதேவரும் யாமி
னறைக்குச்சென்று தெரிசிக்கும்போது நீவிர்சொன்னவைமெய்ச்சு
வதுகண்டு நாளையுங்கட்டுச் சொல்லுவனென்று அவருமப்பார்த்து
நிறக, ஆகாயமார்க்கமாய்ச்சென்று மலைநந்து கைலையிற்சென்று
தெரிசித்து மறுதினங்காலையில் அம்முனிவரைப் பார்த்துச் சொ
ல்வார் கேளும் முனிவரே, நேற்றையதினம் கைலையிற் றிரு
வோலக்கத்துத் தெரிசித்து நீவிர் மொழிந்த சங்கைகளையும் நினை
த்துப்பிறகு, சிவபெருமானைத் துதித்தறிந்து முனிவனே யுன

துஞ்சோட்டபாட்டை புணர்ப்பாயென்றுசொல்ல, நந்திகளது சரித்திரங்களைச் சவிஸ்தாரமாகச் சொல்லினேன், தமது திவ்யதிருமேனியிற் சாயுச்சியமாயிருக்கும் நந்திகளது திருமேனியை ஒருகையிலிலிங்கமுடன் ஒருகை யடியவர்க்குத் தொழுவதாகவுஞ் சிவலிருடையாற் கண்டுதொழுதேன்.

அப்போது சிவபெருமான் சிலாசாசிஷியினிடத்து முன்னமவதரித்த விருந்தியின்மேனியும் இப்போது வசவதேவனுக்கவுதித்த மேனியும் எமக்குத்தச் சரீர முழுமையிருமாகுஞ் சித்தராமனேயென்றருள்செய்தனர் என்று சித்தராமர்சொல்ல அம்முனிவரெல்லாங்கேட்டு மகிழ்ந்து வணங்கினார் யாவும் மல்லிடத்திருந்தறிந்தேனென் றவ்வாயச்சிப்புகல, விச்சலராஜனு மிதுநிச்சயமெனறிந்து ஆச்சரிய மடைந்திருந்தனன் மற்றையமந்திரிகளுமச்சமடைந்திருந்தனர் அவ்வாயச்சியு மரசனிடத்துச் சம்மானம் பெற்றுத் தன்மடஞ்சேர்ந்தனள்

சித்தராமையர் புராணவசனம்

முற்றிற்று

௨.

திருச்சிற்றம்பலம்

சாளிகைப்பெட்டியைப் பிரந்த திருவிளையாடல்

இன்னவாறப்புகநாளிலே விச்சலனென்பான்
கொன்னணைந்தனபடைக்கெலாஞ் சீவிதங்கொடுப்பான்
மன்னுசீவசவேசா கைக்மாதனமளித்தான்
னன்னனீணிதியன்மச்சரோ டிம்டச்செலும்ளவில். க

உறறுமறறொருகுமார சஙகடாதாாததவுருவாயக
கொறறமாதனையனைததையுங கொடுமைககெனறூா
சறறுமவவயிறறுழததிடா தவாகையிறறங்கே
முறறுமனபிலைவணஙகினா ரமைசசாகணமுனிநது ௨

வநதுவிசசலனமுனனுற வணஙகினாமனனீ
தநதவபபொருளனைததையுந தணடநாயகனறூன
கநதரததமொதுாதத சஙகரனகையிறகொடுததா
னிநதமநதிரியாலுனககாவதெனனெனறூா ௩

கோவெநதுசுடனவிசசல மனனவனகொதியா
யாவரிபபடிசெயபவா கனாயெனவெதிரா
மாவரததபாநதணமனா யழைககவநதிருநது
காவலாவெனையழையெனற கருமமேதெனறூா ௪

விசசலனவசவேநதா முகமிகநோககிக
கைசசவெஞசொலாங கடிமொழிகூறிநஙகணக
மசசமினறிநீயனிநதனை யாசரததமபொனனை
யிசசகததிலாரமைசசாகளா கொடுததனரெனறு ௫

தேடிவைததவினனிதியென நமபொருடடிரளை
யோடிவநதெனககளியென றொருவிடனகையி
லூடனினறியெகொடுததனை நமைமயாாதணடித
தாடவலலவனொனறுநீயுணணினதுணாநதேம. ௬

நமபினோ தனாதனனைபு ாசிந்திட நினைபபா
வமபரலலதுநலலவா மதிகநிலாமனததா
லெயபெருநதிருததாஙகியே யெமககினமபொருளை
யமபொருநதிடவளாககிலா தழிதரனையநதோ ௭

உனறனமநதிரநதனநமக கனமயுமபுரிதநதா
மொனறுநமபிககையெனபது போதுமெமமுடைமை
யினறிவணடருவாய கணடியாமுனமெனறு
நனறுநனறுனைநயபின நலமெனநவினறுன. ௮

வேறு

அரசனொநதுறைததகாலை யருளவசவேசாசொலவாா
பரசிவபநதியெனனும பதுமநனனிதியுஙசஙகும
சுரபிபுஙகறபதாருச சோலையுநசொனனவெறபும
பெரிதுளோாபரதனததிர பிரிபததராகாமனறெ ௯

பஙகயமுரலுமவணடு மததமபூபபரிநதுதேடா
திஙகளினகிரணமுணணுஞசகோரமினகிாதேடாதால
வெஙகயமறிகளபனறி முலையினைவிருமபிததீணடாச
சஙகரனனபாமனறு பரதனஞசறறுநறறு. ௰

பாறகடலனனமுபபின பானியமருநதாதேமாரு
சீாககனியிருககவெட டிக கனியினைததேடாககிளளை
மூாககமாசீயமபுலலை மோகிததுததினறுதெனறு
மாறகரியோனறனனபா பரதனமருவாரமனறு. ௰௧

வேறு

தெண்கடல் வற்றினுஞ் சேடன் சாயினு
மண்கடி தலையினும் வான் வையாறினு
மொண்குலகிரி நெரிந் துகினுடன்னிய
ரொண்கனகங் கொள்ளா ரீசனன்புள்ளோர். ௰௨

சுடர்வடி வாயினோ சுடரை யிச்சியா
ரிண்டவிடா ஞானர் சிற்றின்ப மிச்சியார்
திடமுறெண் சித்திதான் சிந்தியாத் தவ
ருடையநல் லன்புளா னுன்பொருட் கொளேன் ௰௩

விடுவிடி வையமுன் மிகப்பொன் கொளே
னுடையவர் பொருளையென் னுடையா க்கினன்
கடுகுலன் னிதியகை காணிகுன் றினும்
படவராப் பணியினன் பத்தனன் னலன் ௰௪

பெட்டியிற் சோத்தநின் பிணையற் சாளிகை
யொட்டிய முத்திரை யுள்ளவா றுநீ
திட்டமிட் டியெனச் செப்பப் பேழையைக்
கட்டுடன் முன்னுறக் கண்டு மன்னவன் ௰௫

திறந்தரும் பெட்டியைத் திட்டமிட் டலு
நிறைந்த முன் முத்திரை நீங்கலின் றியே
யுறைந்தது கண்டிறை யுவந்து நந்தியார்
சிறந்தநற் பொருமையைச் செப்பியேத்தினை. ௰௬

வானவாமலாமழை வழஙகிவாழததிரு
ரானசீரவசவ ராசையாவேநதனமு
னானமிலவாதலூ ரொணடவாககரன
ருனரிபரியெனத தருதல்செபபியே ௰எ

ஆதலாலரனருட களவிலெனறனா
மாதரைமனனவன வசவதேவரைப
போதவேமகிழநதுநீ புனிதனெனறுமண
ஞேறுமானுடனல னுணமையெனறரோ. ௰அ

கடறகுமுததளிபபவா கரஙகளபோலவே
சுடாததருமணியணி தூசுநலகியே
சடகனெநநதிமேற றபபுனாததபே
ரடககமினுவினை யரிவணசெலகென. ௰கூ

மனனவனுரைததனன வசவதேவாதா
மனனவிசசலனமகிழந தனுபபததமமனைப
பனனகவணியனைப பரவியேகினா
தனனிகரினறியே சரிகருநாளரோ. உ௰

சாளிகைபபெட்டியழைபபித்த திருவிளையாடல

முறறிறறு

ஆகததிருவிருததம் - ௩௱௬௯.

திருச்சிற்றம்பலம்

சாளிகைப்பெட்டியழைப்பித்த திருவிளையாடல்

வசனம்

இப்படிப்பட்ட வற்புதங்கள் நடக்குநாளில், விச்சலராஜன் தனது சைனியங்களுக்குச் சம்பளங்கொடுக்கும்படி வசவதே வரிடத்தில் அநேகதிரவியங்களைப் பெட்டியிலிட்டுத் தந்தனன் அதைப் பெற்றுக்கொண்டு போகுந்தருணத்தில் தூரத்தவடிவ முள்ள வொருஜங்கமர் குறுக்கிட்டு நீர்கொண்டுபோமித் தன முழுதும் எமக்களிக்கவென்று கேழ்க்கவே, வசவதேவருமஞ்சா மலத்தனமுழுது மவர்க்குத்தந்து வணங்கினார்

உடனிருந்த மற்றையவமைச்சர்கள் கோபக்குறிப்பினரா யரசனிடத்துப்போய் மஹாராஜனே, வசவதேவரிடத்துக்கொ டுத்த திரவியங்களையெல்லாம் நவ்வழியில்வந்து யாசித்த ஒருவி டஜங்கமர்க்குத் தந்துவிட்டனரென்று வந்துசொல்லினர்

அதைக்கேட்ட வவ்வரசன் மிக்ககோபமுடையனாய்த் தண் டகாதனையழைப்பித்துப் பல கடுமொழிகளைச்சொல்லி யும்மைப் போல இவ்வாறு செய்வாருண்டோ, இதுவரையி லும்மை நம்பி யிருந்த வெனக்கு நல்லபயனளித்தீர் உமது மந்திரித்தனமிது வரையிற்போதும், எமதுபொருளைமாத்திரம் உத்தரவாதமபண் ணுமென்று சொல்லினன்.

இவ்வாறு கோபித்துரைக்க, வசவதேவரும் சிவபத்தியென் னுஞ் செல்வமுள்ளோர் அநித்தியமாகிய விச்செல்வத்தைத் விரு ம்புவரோ, உமக்குண்டான வையத்தையொழித்துவிடும், நான்

சாளிகைபபெட்டியழைபபித்த திருவிளையாடல் ௱௩௧

வசனம்

கொடுத்தபொருளாச சங்கமாகவே சொந்தமானதன்றி யுமது பொருளன்று உமதுபொருளிற சிறிதுங் குறைவின்றி முத்தி ரையுடனேயிருக்குமபடி சாளிகைபபெட்டியை யொபபுக்கொள் ளுமென்றுசொலல, அவவாறே அரசனுமொபபநோக்கிப பிழை யொன்றுங்காணமையால வசவதேவரிடததுமிகமகிழந்து நீர மானுடனலலன் றேவனேயாகும் என்று பலவாறுபுகழந்து அ நேக வஸதிராபரணபூரவமான மரியாதைகளையுஞ் செயதனுபபி னன வசவதேவரும பன்னகாபரணனாகிய சிவபெருமானைத்து தித்துத தமமகததிற்சென்றிருந்தனர்.

சாளிகைபபெட்டியழைபபித்த திருவிளையாடல்

வசன முற்றிறறு

உ

திருச்சிற்றமபலம

நெற்றிக்கண்கேட்ட திருவிளையாடல்.

இத்திறமவசவதேவ ரினியசங்கமமேநதத
முத்தியுஞ்சித்திதானு மூலமாமுதலுமென்னும
பத்தியினபெருமைதன்னைப பாருளோரறியபபண்ணுமம
புத்தியாற்கலவியாண புரததரன்புகுந்தபின்னர். க

வேறு

தங்குவெண்பிறையைநதலைபபணி தாவுநீரங்குதலையு ட, னங்கியோர்விழிகாளகீல மராப்பணிதொகை யக

குமானை, பஙகுநீடலைமாலையாகிய பலவிதஙகளமறைத
தருந, துஙகமாதவவடிவமாயவசவேசாதமமெதிரதோ
னறியே ௨

நமபியுனனிடைவநதனமமொரு நலலுறுபபினைநாடி
யே, யெமபிரானயனஙகளெனன வெமககுமுககணிவி
சசையா, மமபிகாபதி யனபநெறறியி னமபகநதரு வா
யென, வமபிலாமனவசவதேவா வணஙகிநினறுவழுத
துவார. ௩

வீறுமானைமுகததனமூவிழி மிககவுககிரனனனகண,
டேறுமாறெுளிமாமுகனனியல செயயபனனிருதுயய
க, ணீறிலசஙகரதாசாமுகக ணிருககனெணகணவ விந
திர, ஞாறெுடொனபது நூறுகணகொடு நோககநலகி
னைநீயலோ ௪

இலலதொனறையெமககளிததிடு கெனறுகொளளு
மியலபுளோர, வலலபோமுனமிலலையெனகை வழகக
தனறுமனததுளாய, நலலதமவிழிதஙகளுககுநயநதுகா
ணவொணுதெனுஞ, சொலலுமககிலையெனறுராடிது
திததுநினறெதிகாடடினுா ௫

காட்டுமாடியுண்முககணுமமெதிர் கண்டுகொண்டுக
ருததினு, வீடடுநாணமுளோாகள்போனமுக மினிமை

குனறியிறஙகியே, மீடடினறெருமாறறமொனறு விள
மபிடாதுவினைநதுட, ஞடடுசங்கமதேவாபோலுருநண்
ணுமீசாநடததலும. ௬

நடககுமததனைநதிகேசா நயநதுகணடுலகெவையுநீ,
கொடுககவலலையுனகசொருததா தொடுககவுளளவொவ
ாகணினை, னிடததிலிலலவையுளளதேலடி யேனளிபட
னதினறிவணை, டிடததினீவெருளவோரொனுமபடிசெல
வதெனனெனவுனாசெயவாா. ௭

சுநதரனனனவேமடநதையா தூதுசெலலெனவோ
திலேல, னநதருநதிருநீலகணட னனைநதவாலிபமளிவெ
னே, னநதருநிதிசேடதாசையா நணணலபோலுனைநவெ
கெனே, ஞெநதவெமடபிடிமாறஞாள கைபபதநதாறுவ
லகிலேன. ௮

சொனனமாரியெனககுநல்கெனுஞ் சோழாபோலசு
சொலகிலேல, னினனசொாககமதாதியான விருஞசுகநு
ருவாயெனேன, மனனனினகயிலாயநீயெனை வைததவெ
வவிடமவவிட, முனனலன்பாருநதுசேடம துணடை
யாகுறையொனறிலேன. ௯

வேறு

உனனையருசசிபபவாகண்ணபபனறண்டியுடையனி
பாாசேடதாசையாநறபூத, தன்னைவிடாதேதருவா பு

பதநதா சஙகிலிமாலைகொடுபபளவாயிலாரோ, நினனி
டமாங்கோயிலசெயவா கலியனாதா நேசததாலவிளககி
டுவொழுததாலததி, துனனவெடுததுடனபாடுஞசோவ
ணனறுன றுயயதமிழசசமபநதன றுதிககவலலோன ௰

கநதமனைபபவாழுாததிகநதது பங கலையரொருவலை
யரிவாகசிநதளிபபா, வநதமுதுபடியளபபா தாயனாதா
மாசிலாககாபபூரவடைககாயநலகுஞ, சிநதைமகிழநதி
ரோசையாதிமபாலவஙகா தினநதருவாதிரணடபாலகொ
டகூசசவவை, தநதிடுவேளகாநதததலததுசசாததா ச
ஙகரதாசையரிலஙகாமாஞசிதேவா ௰௧

செலவழியாநினது நெலலுககளஞசியஙக டினஙகாப
பாகோடபுலியாசுஙகமபாாகக, வலரியலசோபஙகையா
ஙகமவெடட வலலாழுனையடுவாாினகோயிறகாவ, ணி
லைதிரியாசிலாசிசெயசஙகிதேவா நினககமுதுபடைப
பளசிறுததொணடனறேவி, பலதளிகைபமுதேறறுஞ
சோழாநெஞசிற பககமெலலாஞசெனனையா பரிநதளி
பபாா. ௰௨

மிகவிதததககசசாயம படைககவலலாள வீரசோளவ்
வைநனனீாததடஞசமைககத, தகுவாதிருவாரூரிறறண
டியாாதாஞ சாதமிடசசாமபவாழுனறருககிநிறப, ரகழு
ருகிடபாடிநிறக வபபாவலல ரருஙகுளிாநீா தநதிடுவொா

பொன்னிதேவா, நெருமனத்தாளினகோயினமெழுகவ
லல ணிமமவவைமாளையாநீளவிறகளிபபாா. ௰௩

பிரதானாகணநாதாகூதுநினபாற பிழையாமலாடவ
லலாமூாககஞாதாந, திரமானகணகருவலலாவாசசிதே
வா செயயவிசுவாசருயாகெமபாவிகளுள, வரமேவுபோ
கையாமாவின யுயயமதுரகனிகாளாககாலமமைநலகும,
வரமேவுமெயபபொருளாருனறனீறறை வணஙகுவாகா
வியமபடிபபோாசாமவேதா ௰௪

ஆணடருணினறிருமேனிகாவலனபா பசுபதியாாமம
வவையனபாயபோறறி, வேணடுறுநறருயாநமித தண
டியாாதாம விமலவயிததியாகானவீணைககாரா, பூணடு
லகையாணடகனறமாதிாாசா புகழுமுருததிரபசுபதியா
ளெபாா, காணடகுமநதிரவாதரபபபாசசா கசிநதுன
துபிரசாதங கருதிகொளவாா. ௰௫

உன்னலமுததிளாயிடுவாாகினனளாய ருனவாயிறற
ளவாய ரோஙகுஞசோா, நினனருணறறவசமெலா மெ
ருததிலேறபாா நீளவணிகமலலையா நீநனகாா, நனெ
றியாாகாட்டகோட டையாகாபபாா நணணுபயிாசசெ
யலசெயவோ ரிளைசைமாறா, துனனருளசோமாமஞா
மலயாாசா சுரிகைசவுணடையாகினகைச சுரிகையேற
பாா. ௰௬

எறிபத்தாினைபூக்கூ டினிதுகாப்பா ரியலுமடியாாது
திப்பாமொழிலாரூரா, நெறிபெறறுமேகாநதராமாரினனே
நேசியாசசமயிகளை நெருககுநதீர, ாறுவைததீ தகறறு
வோா குறிப்புதமொண்ட ரதிகதிறனமாசசையரமலப
பொமமா, வெறியுறநநதவனமவிருமபிககாப்பாா வீசி
சிறபாாமதவரசராலவடடம். ஙள

திருநீலகண்டாதாநவபாண்டஙக டினநதருவாவிறன
மிணடாசிவநேசாககு, வெருவாளாவெட்டவலலாா வி
பூதிதனனே விருமபாாககுககுலசசிறையாாகழுசசமைப
பா, மருவாருமருவுதறகுவாதலூர மாணிககவாசகநதா
னவகுககவலலாா, பெருவாயிறபாலகரோ லெசசகெததா
பெரியவிடதாரியாபாம பினககலலேயா ஙஅ

ஏகமுகராதியாயினைஞ்னூறு மெழினமுகததரநதர
மாமிருஙகணதேொா, மாகவுமைபாகவரசஙகராயமகதே
வமறைமுதலவமாறுவினப, யோகபரசிவமுததிபுதார
தீரா வொருகாலுமிறவாதாய பிறவாதாயென, றுகவி
வைமுதலாக வனநதநாம மனபுடனே துதித்துநிறக வ
மாநதுவாழவாய. ஙகூ

வேறு

இபபடிபபடியிலாத விருமபெருஞசெலவமுளளா
யொப்படிமுடியொன்றிலலா வொருமுதலாகிநிறபா
யெபபடியென்னேமுகக ணீயெனககேட்டாயிந்தச
செபபடியெனமேல்வைத்த திருவுளககருணையன்றோ.

னைக்ளங்கருக்குமுன்ன நெடுமெபுரமெரியாமுன்ன
மனகனமலையனபெறற மாதைநீவாயாமுன்ன
முனக்கஞெதியடட மூரததநீசெயயாமுன்ன
மெனகமலததோனமாலுனவிகாரததிறசனியாமுன்னம

அதறகுமுன்னதறகுமுனனீ யாணடவனடிமைநானின்
பதககமலஙகளலலாற பறறிலேனெனபபணிந்து
மததுறைசிறிதுமிலலா வசவேசாமுகமபாாததெமமா
ணிததததினபததிகாடட வெயதிஞெமெனமறைநதான.

நெறறிககணகேடட திருவிளையாடல
முறறிறறு
ஆகததிருவிருததம - சருஅ

உ
திருசசிறறமபலம

நெறறிககணகேடட திருவிளையாடல
வசனம

உலகததிற பெருஞசெலவமும பேரினபமுததியுமெலலாம ஜஙகமாராதனையேயெனறும உறுதியுளள வசவதேவரது பக்தியை விலதரிபபிககுங கருததால சாவவியாபகரான பரமசிவந தமது சாபபாபரணம முதலிய திருசசினனங்களமறைதது ஒரு ஜஙகமககோலமாக எழுநதருளிவநது வசவதேவரோ யெமககோரவயவம புதிதாகவேணடுவது. அஃதெதெனனில் பரமசிவதது க்கிருபபதுபோல எமககும நெற்றிககண் வேணடுமெனறனா

வசவதேவரும வநதஜஙகமனாா தமது சிவஞானத்தால பரமசிவமெனறேயறிநது ஸவாமி ஜஙகமரே, விநாயகா வீரபததிரா முதலானவாகளுககு முககணணும, பிரமனுககு எடடுககணணும, இநதிரனுக காயிரஙகணணுங கொடுததவா நீரனறே, அனறியுந சமயிடததுளளபொருளை யொருவனாபோயக கேழபபது முறைறயோ எனறுசொலலி ஒரு கணணாடியையெடுதது முகததெதிரகாடடினா அககணணாடியில தமது நெறறிககணணையுஙகணடு நாணபபடடவாபோலப பினபொருவசனமுஙகூறாது விணாநதுசெனறா

வசவதேவரும பினசெனறு உலகததி லெவையுநதரததககவுமககு ஒருபொருளைககொடுககும வலலவரோவா, ஏதோ பயமடைநதவாபோ லிவவாறுசெலவது யாதுகாரணம சுநதரமூாததிநாயனா முதலானவனாபபோல வலிதானவரஙகளைககேடடேனே, கைலையிலிருநது நீரெவவிடததிருககக கடடளையிடடீரோ அவவிடததிறனுனேயிருநது அனபாது பரசாதசேஷஙகளைப புசிததுச சீவிககினறே னெனனிடததுக குறறமியாது, அநநவாதமாககள வேணடியவரஙகளை நினனிடததுபபெறறு முததிபெறவு மெளிபேனே வுமககொனறைறததருவேன, எளியேனைக கேடபதும முறைமயோ, இவவா றெனனைசசோதிததது திருவருளேயெனறு நினைககினறேன நீா சகளீகரிதது பிரம விஷணுககளைபபடைககு முனனமேதானே நீராணடாலும நானடிமையுமனறேவெனறு பணிநதுநிறகும வசவதேவராது முகததைப பாாதது ஜஙகமருபியான சிவபெருமான பததியை வெளிபபடுததவநதோமெனறு உடனே யநதாததானமாயினா

நெறறிககணகேடட திருவிளையாடல வசனம
முறறிறறு

திருச்சிற்றம்பலம்

---*---

ஆனை வந்த திருவிளையாடல்.

இந்தலீலையில்வச வேசரின்புனநாளன்
வந்தரும்பொருளனுதினமிவாகையில்வாங்கும்
கந்தவண்புயகுமார சங்கமாம்பொருண்மடவாள்
அந்தமாளிகையிருந்தொந்தாதியைப்பல்லூயா ௧

இன்றுநன்றுசெல்வத்தற கருள்வசவேசனீயும்
மென்றிசோபொருள்கேட்டு நாமவிடுத்தனமென்று
சென்றுநீயுனைத்தருந்தவன் கைகொடுசெல்வாய
மன்றலங்குழலாயென வுனைக்கனளவருவாள் ௨

தண்டநாயகராமனை சாரந்தகம்புகுந்தங்
கொண்டருமபதிவிரதைக் கங்காயபிகையுடுக்கு
மண்டருடபெருவில்பெறும் வளங்கொளபட்டாடை
கண்டசுந்தனிலவிருமபி கிலலாமலேகடுகி ௩

திருமபிவந்துதனனுண்டவ ளுறைவிடஞ்சேர்ந்து
விருமபியம்மகேணுனைக்கே ளொருவிசேடங்
கருந்தடங்கணுநிகள பணிகங்காமபை
வருந்துநுணணிடையுடுக்கிருக கினறவணபட்டின ௪

ஒளியுநலலலஙகாரமு மொணமையுமொபபுந
தெளியுமிவவுலகததினு ளில்லையசசேலை
பளிதகுஙகுமமுலையுமை கயிலையமபாமன
களிகொளுமபடியுடுபபளோ வறிகிலெனகருதின. ௫

அவவிசேடநறறிவவியாம பரிணைபணையுஞ
செவவிசோமுகசசஙகமா வசவணாசசோநது
வவவியாசையாற கேட்டலுமகிழநதளிககினறு
ணவவிபோலவிழியவளவணீ யுடுககலாஙயபபால. ௬

வேறு

நஙகெதருவிடஙகொறு நணணுசஙகமா
தஙகெதரிவையாககு நறறணடநாயகன
சிநதனைமகிழநதளித திடதகினஙகொடு
வநதவாதரததர மகிழநதுடுநதிடும. ௭

வேறு

புதியபலவளஞசெயராஞசி காமபோசஞசீனஞ
சிதைவிலபாவசததிலக நறபுயனிறஙதேசரி
யுதயராகமிவவகைய கஙகாமபிகையுடுககு
நிதியினமபாததோரிழை விலைபெறுகினககின ௮

வேறு

எனவுரைததததிதனை மகிழ்ந்துநோககி யிதமுரைத
துச சஙகமாமுனினியராக, மனமுருகுமவகைபாடிகக
டிநலல மதனகலைவிதமெலலா மகிழசசெயதே, யனகா
வசவேசுராமுனனைநதுநீரங கவாதேவிகஙகாம்பையுழு

காறசாததுங, கனகமிகபபெறுஞசேலை கேடடுவாஙகிக
கடிதினனேவரிலெனமேற காதலுளளீா. ௯

வேறு

அவளுரைததனவசசொறகேட டபபடிசெயதுமென
று, தவளவெணணீறறுநெறறிச சஙகமாவிரைநதுசென
று, பவளமெயயவசவதேவா பாறசெனறுவசவகேணின,
றுவளுநுண ணிடைகஙகாமபை யுடுககுமென றுகிலீ
யெனறாா. ௰

சஙகமருளைததசொலலைச சஙகமேசுரனசொலலெலன
றே, யஙகறபுளகஙகொளள வததனை னடியேனசெ
யத, துஙகமாதவமினறனறேறு துணைசெயததெனககென
றனபான, மஙகைககஙகாமபைதனனை வரசசொலுகென
றுளவிடடாா ௰௧

தாதியாதுதாவாாததை தனனைககேடடுணணடுஙகி
நீதிசோதணடநாத னிறைநதபடடததிராணி
கோதிலபததினியாசாரக கூடததிலவருவதெனனென
றோதியுளளஞசிககஙகாமபிணிசெவியுறவுரைததாா ௰௨

சிவனருசசனைமேனமோகி செயயவெணபூதியாகி
தவநெறிவிவேகியாகி சதாசாரநீதிததாகி
பவநெறிவிராகிதுயய பதிவிரததாலேகி
யுவமையிலனுசெழுததா யூகிதனமத்தியாகி ௰௩

தஙகாறகுகையிறகாயசசிக ைதயலாயவாாககிமைழதக
பஙகமிலபாவையாவி படைதகொளிமணிகளபூணடு
மஙகலமுறநடநது வருதலபோறறிரணடுமாக
ரஙகணததிரணடுபாலும வாசசபையணைநதாளநதோ

வநதகஙகாமபைதூய மதிமுகமவசவதேவா
சிநதனைமகிழநதுநோககிச செயயவிததமபிராறகு
ஙிநதவண சேலைதனனை யிஙஙனஙகொடுபபாயெனறு
ரநதமொனறிலலாநாண மநணிலையாநதுநினறாள ௰௩

இனறுமாஙபியான மினறிநநதிரியுடுதத
மினறுணுநசேலைவாஙகி விளையநாமிவாககளிததால
வனறுயாபபிறவிசசேலை மணணினமேலமாறிமாறிப
பொனறுதலினறிபபோமபோமெனறுநறபுததியனபால

உரிநதனா தஙகையாலே யொணணுதறிருமபாதிறபப
புரிநதகஙகாமபைகறபின பொறபதோவசவராசா
பரிநதமைகபபரிசமேனமைமபபானமைமயொவாஙகவாஙகத
தெரிநதிடவரிதாநீளச சேலையாயததுலைவதினறி. ௰௪

வெயயவனுதிககுமவாரி மிசையெழுதினாயோவிருசு
செயயநறகொடிமினறுனோ றிஙகளுடனுளஙகுமினனோ
துயயவிசசேலையெனனத துலைவறவளாதலாலே
யையநறறணடாாத வமைமயுங்காணமககிழதனறா. ௰௫

அமையுமெனறவருணாதத வளவிலககுறிகொணடறற
சமமுறுஎசேலைதனைச சரணாரமவசவதேவ
ருமையொருபாகாவேடாககுவநதளிததிறைசிவினாறா
கமையுறுஙகருததராகிச சஙகமாகளிததுசசென்றா.

அமமைகஙகாமமையுளளே யனனமோபிடியோவெ னனச, செமமையாநடநதுமெலலச சென்றுறுபோதி ருநதோ, ரொமமையாதரவிறபெறற விவனாநாமவிழியா றகாண, வெமமைதீாதவநாளுசெயத மேனமையேமே னமையென்றா ௨௰

வேறு

படிமகளிவாபதப பரிசுவேணடியே
முடிவருமபொறையினை முனனமெயதினள
கடிமலாமகளிவா கனததகலவியல
வடிவினைவிருமபிவாழ மனையிறையினள ௨௧

கலைமகளிவருனா கறகவேணடியே
நலமைலரயனிட நாவினுறையினள
சிலைநுதலிவாபதி விரதநதேடியே
யுலைதலாலருநததி யுடலஙகுனறினள ௨௨

வேறு

இவரபிமானமபெறற விவாருஙகறபினுலுந
தவநெறிவசவதேவா சறபாவஙிலையுமெனறே
யவரவரிருநதஙகேதத வனனனாயனபாறபோறறிச
சிவநெறிவசவதேவா முனனுமேளாசெயதிசொலவாா.

வேறு

எஙநெறியுமோரநெறியாயததேவரீரகள இயமபுவதெ
ன்னென றஞசியிசசையாலே, பனனிரண்டாணடிருநது
செயதபட்டோரனபாபரிநதுதரவெனசசேடதாசரீநதா,
ரிநநெறிவலலாளரியறபகையரானா ரிருவருநதமிலலாளை
யிசைநதளிததா, ரநநிலையேமானககஞசாறாபெறற மக
ள்குழலைமணபபநதா மகிழநதுதநதார. ௨௪

விருபபமுடனமாரநதி நேயரெனபார விமலனனபாக
குடலாதிமிகுவாழவெலலா, மாநததியினைலளிததிலரோ
வரிவைமோக ராநதவாககுநரசிஙகமுனையராவார, பெ
ருநதகுதியிரட்டிகொடுததருளடைநதார பெருஙகருபபி
னெறகவாநதோரபேச்சுககேளார, விரககமுடனிடஙகழி
யாரதமதுசெல்வ மெல்லாநம்மாதவததோாககெனறன
நீநதார. ௨௫

எனறுவசவேசாமுனனோசெயததெயதி யியமபியே
தமமையெணணுதிருநதாரிபபாற, றுனறுகுழறகஙகாம
பையமமையுநதநதாயவநதபுரததரனைததுதிததேபுககா
ர, நனறுறுமிநநாளினமறறோர தூரததவேடா நஙகளன
னைகஙகாமபைநதைததகனன, மினறிகழகாதபராஞசியோ
லைகேட்டார விருமபியளிததாரவரோர வேசிககீநதார.

ஆடைவளாந்த திருவிளையாடல்
முறறிறறு

ஆகதிருவிருத்தம் - ௪௮௪

ஆடைவளர்ந்த திருவிளையாடல்

வசனம்

ஸ்ரீவசவதேவர் இப்படியிருக்குநாளில், நாடோறு மவரிடத்துப் பொருள்பெற்றுச் சீவிக்கும் விடஜங்கமர்த்து பொருட்பெண்ணொருத்தி தனது மாளிகையினின்று மொருதாதியையழைத்து நமது சங்கமனாக காணுமையால் வசவதேவரிடத்துச்சென்று நாமனுப்பினேமென்றுசொல்லிச் செலவுகளுக்கு வேண்டும்பொருள்கேட்பின் அப்படியே பொருளைத்தருவார் நீ வாங்கிக்கொண்டு வருவாயென்றனுப்ப, அந்தாதியு மவ்வாறுசென்று அவரது பத்னியாராகிய கங்காம்பையார் தரித்திருந்த பீதாம்பரத்தைக்கண்டதிசயித்துத் திரும்பி யுடனே தனது தலைவியினிடத்துவந்து கேட்பாயம்மா வொருவிசேடமிருக்குது, கங்காம்பையார் தரித்திருக்குஞ் சேலையைப்போ லுலகத்தி லெங்குமிராது, திருக்கைலாயத்தி லுமாதேவியார் தரிக்குஞ்சேலை யொருகாலிவ்வாறிருக்குமென் றெண்ணுகிறேன்

உன்னிடத்தில் வந்துபோகும் ஜங்கமர் வசவதேவரிடத்துச்சென் றச்சேலை வேண்டுமென்றுகேட்டா லுடனேதருவார் நீயும் உடுத்திக்கொள்ளலாமென்று சொல்ல, அப்பொருட்பெண்ணு மவ்வாறே தனக்குரிய விடஜங்கமருக்குச்சொல்ல, அச்சங்கமரு மவ்வாறே வசவதேவரைச் சென்றுகேழ்க்க, வசவதேவருந் தமது பத்னியாரையழைப்பித்து ஆடையைவிழுத்துத் தருவாயென்ன, பத்னியாரும் நாணமடைந்து முகந்திரும்பிநிற்க, வச

வதேவர தாமேசென ருடையயவிழகக, அதுவு மவிழககுந தோறுந துலியாதுவளர, விடஜஙகமரும இதுவே போதுமான து இனிவேணடுவ தினறெனமறுகக, வசவேசரு மதனையவவள விற சேதிததுத தநதுனறனர விடஜஙகமருங களிததுசசெ றனர

மறறொரு விடஜஙகமரும நாகாமபையாரணிநதிருநத ஸவ ணரததனகசிதமான காதணியைககேடகச, வசவதேவரு மவவா றுகொடுகக ஜஙகமரும வாஙகிசசென்று தமதுவேசைக களித தனர

ஆடைவளரநத திருவிளையாடலவசனம

முறறிறறு

உ

திருசசிறறமபலம

—*—

முததசஙகையாபுராணம

அமலமெயதரிததாயபோறறியருளையாதரிததாயபோ றறி, எமைமீரநதரிததாயபோறறி யேதமதரிததாயபோ றறி,கமையுழிதரிததாயபோறறிகருமமுததரிததாயபோ றறி, சமணிலுததரிததாயபோறறி சைவமஙிததரிததா யபோறறி.

வேறு

அறவராநதணடநாயகாக சணியராநதோழா
செறியிலிஙகளனிடட ராயமறசெறனறுநதேரா
நுறவுவெமபஙகநெரிவைய ரினபமொனறுனனா
முறைஙமசோமூநத சஙகையனொனவெருநமுனிவா ௨

தணடநாதாபாலவிடடகளாஞ சஙகமாசாாநதே
யொணடருநதமதரிவையாக குதவுரனனிதிபுந
தணடருநதுகிலகுஙகுமஞ சநதனமபணிா
கொணடுகொணடனுநினஞசெலுஙகுறிபபினைககுறியா

இவாசிவாாசசனைபுரிவதறகிதநததவைகொணடு
தவமிராதகொறுமாதா பாறசெயயவைசாாவாா
நவமதாகயாமிவாகளைபபோ யினறுநனறுஞ
சிவனருசசனையரிவைய ரிடடுஞசெனறுசெயவாம. ௪

எனறுதணடநாயகா தமையழைததெதிரிசைபபாா
வெனறிமாதவாபோலயா மாதாபர்ணமேவி
யொனறுநறசிவபூசனை புரிவதறகுடனு
நனறுமஙகையுமதறகுமா பொருளகளுநலகி ௫

செலலுமாதவாதமமுடனமமையுஞசோபபாய
வலலையெனறலுந தணடநாயகருளமகிழநது
நலலதெனறுநணபினை மெலலெனநகைததுப
புலவிநேயராயிருககரங குவிததெதிாபோறறி. ௬

எனைததுநெறிசிறலவாககிறு லிகழநதிடாதிலசநது
வனபபினமிககதூசாரஙகண மணவஙகையடைககாய
கனததாஙனணிதிபுதுமல ரிவையெலாஙகட டி
யனைததுமினறுசெயபரிசனா காஙகளிலளிததே. எ

எழுதுமோவியபபாவையோ விருததியததுறை
பழுதிலாதுசெயமஙகையோ பதுமமையோபவளக
கொழுவிதாகியகொடிகொலோ வெனனலாஙகோல
மொழுகுமேனியாளுநததிர கணிகைபாலுயததார அ

இதமுறுமபலவளம பரிசனததாகொணடேக
முதிாமனததராமுதத சஙகையொனுமுனிவா
மதனகாலனுமட ஙகதயா தஙகையோவெனன
வதிகருபியாஙகணிகையா ளகததுறுமளவில கூ

வசவதேவாதமிசையெனும வளரொளிவனபபி
னசைவிலாமையைப பருதிகணட ஞசிபபினிடைநது
விசையிலவீழவதுபோலவே யிரிகதிாகுலைநதெண
டிசையினமேறகதாஙகடலின வீழநதுகிழசெறிநதான

அவநதருமபரசமயாமே னநதியாரஙகண
சிவநதபோலவேமேலகட லிடததுவிணசிவநத
பலஙகொளபபரவாதாகள பலமுகமொடுஙகிக
குவிநதபோலவணபஙகய மலரெலாஙகுவிநத. ௰௧

வேறு

உததியிறபிறநதவெமமோ டுதிததமாவசவதேவா
வி தமனோயிருககபபெறறுள விதுவரனசெனனியுறறு
னிதழுறவெமமைமணணேறொசசிலசெயதினறுனொனறு
கதறுதலபோலககோயிற கணடொறுஞசஙகமாாதத.

இனியநமவசவதேவ ரியலகணடுசமணைபபறறி
வனிதைமாாநகுதலபோல மலாநதனவாமபலெஙகு
மனியராமமணாமுறறு மடஙகுதலபோலததத
நனியுறுசேகலகதோறு நணணினபுட கொலலாம ௰௩

வேறு

வெயயபுனசமணகளளாாதாம வெருவிடவநத
செயயதணடநாயக ொனவெழுநததுதிஙக
ளையாநநதிகளருளிஞ லனைததுளோாநுதலி
னுயயவநதவெணணீறு போலுதிததனவுடுககள ௰௪

இநதவாறிராததிஙகள வநதிசைதருமபொழுதி
னநதமெயததவாசங ஙகையொழுநதருளவானாச
சநதவோவியமுயிாபெறறுச சரிககுதலபோல
வநதுருததிரகணிகையா ளெதிருறவணஙகி ௰௫

கரஙகொடுததகஙகொணடு போயககழலிணைவிளககி
யிரஙகுமனபிறைறிாதத மதருநதிகடெழிலாற
றிரஙகொளாதனததிருததிமுன னினியனசெபபி
வரநதருநதிருநீறடைக காயலைவததுவணஙகி. ௰௬

வளநதருமபரிசனத தனைசசெலுமெனறுமகிழவா
லுளஙகுளிாநதகமபுகுமபொழு துருததிரகணிகை
தளஙகொணமாளிகைபடிக மாமணியிறைசமைததங
'நதிடறகரிதா மொளிமணடபமதனில ௰எ

கிளர்ஙசாரிகைகபோதங கணமுழஙகவேகளிதத
வுளளநைநதிடவீணை யாழகினனரியொலிபப
வளளிதாகிய தமனியகடடினமேலவனபபா
பளளியொளளியபஞசணை மேனமலாபரபபி ௰அ

தூஙகுதீபஙகளபுடை தொறுமசைவறசசுடர
வோஙகுமெனறிஙாவிரிதது மேறகடடிகளொளிரப
பாஙகுதாதியாசவரங களாருசிகளபறறி
யாஙகுதெணபனீாதெளிததபூ விசிறிகளசைபப ௰கூ

வாசநீாசினனககெண டிகைகஙிறைதது முனவைபபா
பூசுசநதனமாதிசோ பொறகிணணஙிறைபபா
ராசிலாவடைககாயநறு மடைபபமுனபிடிபபா
தேசுலாவுபொறபடிகல விநதிகைசோபபா உ௰

ஆகுமெலலையிற கனகசோபானமேலைய
ரோகுபோதினிலுருததிர கணிகையாளிருகை
மோகமேலகொடுகொடுததிட முததசஙகையாதாம
போகநெஞசினாரனறியே பேறியுட்புகுநது. உக

பைம்பொன்மாமணிப்பரியங்க சயனத்தைப்பார்த்தே
யெம்பிரானிருந்த ருளுற்றபீடமீதென்ன
நம்பியன்பினானிமிகப் பயந்தத்தறகருகாக
கம்பளாதனம்போட் டதன்கண்ணிருந்தருளி ௨௨

நெடியவேணியைவிட்டு முன்கட்டிநேரிழைநீ
சடைகள்கட்டிலையென்னிது சாற்றெனயாங்க
ளடையுமம்பிகையெங்களுக் கறுதியிலளித்த
கடிகொண்மெல்லியசடையிது வென்மயிர்காட்ட. ௨௩

பொறையுறுந்தம நுருவெலாம் பூதியைப்பூசி
நிறையவிந்தநீறெனமுனே நீதரிக்கிலலாய
யறைதியென்றலுமம்பிகை யெனக்குமுன்னளித்த
முறையினீறிதுவென்றுமெய் மஞ்சளைமொழிந்தாள்.

கண்டிதமமுட்டற்றரித்துநீ காரிகையிவைமேற
கொண்டிடாததெனகூறென வுவாக்கட்டறகனாயின
மண்டுமிமமணிமாலையன் றரிப்பர்றகட்டறநீ [ள
வுண்டிவவெள்ளைநறகண்டிகை யெனமுத்தையுரைத்தா

முத்தசங்கையாமுத்த மூகக்குத்தியைநோக்கிச
சுத்தருத்திராக்கத்தைநற சிரத்தினிற்றுயதாய
வைத்திடாதிருந்தமூகக்கினில வைத்ததேனென்ன
வத்தநாரணிதனே வல்லெனவறைந்தாள். ௨௬

சறகுணததிீகச சடடமொனறையேதரியா
தெறகொணமெயயெலாங கலையிஞனமூடலேனென
துறபவிததிரட்டுணைவிழிக கெனனுடறேனரு [த
நறகிரமததிஞறபோததன னெனமனநயநது ௨௭

அரிவையாளிவளஞகிலாஞ சனமுடையாளென
றிருகைகூபபிஙின றிநதநல வேடததிறகெவாதாம
பெரியதேசிகாஙயமமே தாசாரபேதத
துரிமையேதுஙினகுருபரம பளாயெதுவுளாபபாய ௨௮

தவஙகளெவவழிசெயவை நீயாருடனசஙக
மூவநதுபணஞுகியுண்பதே துளாயெனநகையா
சிவநதவாயினளசெபபுவாள வாமதேவாசா
னவஙகொணமுனனுபதேசததால வெளளிமாநகமேல.

அகிலநாயகியருநதவஞ செயதலணறனனே
மிகமகிழநதிடபபணணிததனள மேனியோாபாலுந
தருமவவேடமூநதநதிடப பெறறவததையல
சகமளிததருடேசிகை யாமவளசமயம ௩௰

தரணிமோகனலாஞ சனதாரியாயாஙக
ளருமறைபபுளாபுராணஙக ளிறையவனறானபால
வாமுறுமபடிகேட்டவ ளனைதததையுமவகுபபாள
பரமகாரணிசநதிப பாவையாயாஙகள. ௩௧

அட்டமொன்றதாயக் காயந்தபாலசருக்கனையன்பா
லிட்டலிங்கத்துக்கீந் தியாமருந்துவமினிதாயத்
தட்டிலாமலொண்கந்தமூ லாதிகட்வத்தோரா
நட்டபத்தாகட்நதிடிற கொள்ளுந்துநயந்து. ௯௨

தனுமனந்தனமவஞ் சனையின்றியேதவறு
தனுதினந்தருஞ்சங்கமா தம்மையாமனவோர
தினமுமியாஞசெயுஞ் செயலெலாஞ்சிவலிங்கபூசை
புனிதமுத்தியும்பத்தியு மெமக்கவாபுகலின. ௯௩

மூவித்தத்தவாமபொறிகளால யாங்களசெயமுனறமி
தாவிபோலுமெமமாரி யாமாக்கமாயிட்டை
மேவுவேட்ங்களவிரத் நறசரித்திரமினவையெந
தாவிலசந்ததிமட்நதைப்பா சிவாலயஞ்சாரவார். ௯௪

ஐயவென்றுமினனிசைத்தலு முத்தசங்கையாதா
மெயயிதெனனவேயவனை நறறவரெனவிருமபிச
செயயுமுனவளமபாரகமெனத தெளிசிவாசசனைக்குத
துயயமஞசனமலாதரு வாயெனத்தோகை ௯௫

இவாககித்தத்தனசெயவதே கருமமெனறெண்ணி
யவாககுமஞசனமலா கந்தமாதியாமனைத்து
முவபபினலகியே யூழியந்தவறறவுதவத
தவதத்ராமுத்தசங கையாசிவாசசனைத்தருக்கால். ௯௬

போதவாசசனைசெயவதைக கணிகையாளபுரியா
வாதரததினிறரனபரி சனததாயனழகககக
கோதினமாமயிறறிரளகளோ வனனநதினமேழுவோ
வோதுசிததிரபபாவையோ வெனபடலாறறலும ௧௭

ஓததுமததளநதாளஙக ளொததுமினகாளஙந
சுததமாகவேயூதுமின றநதிரநதுமின
சததநலவிசைபாடுமி னுமினறவாறச
சிததமெயததவா பூசனைநகேவனனசெயவேன ௧௮

எனறுதூபதீபாரததி ஙனனிவததனமெலலா
னினறுநததிரகணிகையா ணையததினளிபப
வெனறுமெயததவாசிவாரச சனைவிநபபமேமிகவு
மொனறுநெஞசராயிரவெலாமெழுநதிருநதுவநதார ௧௯

அரியமாதவாமுததசங கையாதநதுறவைப
பரிவுபொஙகியேதோததிரம பணணுவாரபோல
விரியிராவிடைககுககுடம புளளினமெலலாம
பெரிதுகூவினசிலமபின பிரிநததுகஙகுல ௨௰

பழுதகனறிலாப பரசமயாநதகாரஙகண
முழுதகனறிடசசைவமா முளரிகணமலரத
தொழுபதாமபுயத தணடநாயககதிரோனறிற
றெழுமினெனபபோ லாலயநதொறுஞசஙகமியமப. ௨௧

ஐயமுத்தசங்கையாதன மாளையிடங்கா
துய்யுமாற்றினையுணர்ந்தருசிபுத்திரகணிகை
பையவேங்கையொழிந்தவப்பானமைபோற்குமுத்தச
செய்யமென்மலர்த்திரளெலாஞ்செவ்விபோய்க்குவிந்த ௪௧

முற்றுமெய்த்தவர்முத்தசங்கையெனுமுனிவர்
வெற்றிவேலவிழ்யாருடனிருப்பினுமவிருப்பரு
சற்றுமில்லாத்தனக்கயுட்குச்சானறியாமென்றே
யுற்றவம்பசத்தினிற்றல்போற்பகலவனுதித்தான ௪௨

தடாரயாகத் தவசெறிப்பத்தியந்தயாவு
மண்டாரிகோளிற் கத்தவர்பெற்றவருளுமுற்றறிந்து
கண்டபெருளங்களப்புர புரமலர்ந்ததும்பால
வண்டகன்றிலப்பங்கயமலரெலாமலர்ந்த ௪௩

சாலியெய்தியகாலைபின் முத்தசங்கையாதாரு
சீலத்திகையைமுன்னைனாந்திளிதுனாசெயவர
ரோலமெனனுடனிராந்திரிவந்தறிந்திடவே
நீலகண்டனேவல்லன்மடந்தையினெறியை ௪௩

என்னைசொல்லுவனிரவெல்லாந்துஞ்சுதலின்றி
புன்னைபுன்னினன் சிவாசசனைக்காலயினுவந்து
முன்னைநல்வினைபுள்ளவ ரந்தமென்மொழியா
ணன்னையுஞ்செறிசிவாசனை மனையினையணைவார ௪௪

கண்டனன் பலத்தவத்தனை யிப்படிக் காணேன்
வெண்டருங்கண்டிமென் சடைபொன்னனவிபூதி
மண்டிறுஞ்சகலாங்கமெளபீ னம்மமட்டந்தை
கொண்டவேடங்க ளவ்வளபரிசன்றுமக்குறியால் ௬௭

இனையவர்முத்தச்சங்கைய ரிசைத்திட விருந்தோ
ரனைவருஞ்சிரித்தார்த்தனர் நந்திகளன்பான
முனையினண்பின்னை முறுவல்செய் தரனையேமுன்னிப்
பினையறிந்திலாப் பெருமையைப்பேசரிதென்றார் ௬௮

முத்தச்சங்கையர் புராணம்

முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௫௱௨

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

—*—

முத்தச்சங்கையர் புராண

வசனம்

ஸ்ரீவசவதேவரிடத்துத் தோழமையுள்ளவர், லிங்கநிஷ்டாபரர், முத்தச்சங்கையரென்பவர் உலகவிகார மொன்றுமறியாதவர், அநேக விடஜங்கமர் வசவதேவரிடத்துவந்து வேண்டுமே பொருளுடனே வஸ்திராபரணங்களையும் வாசனைத்திரவியங்களையும் வாங்கிச் செல்லுதலைக்கண்டு இவர்கள் சிவார்ச்சனைக்குரிய பொருள்களைப் பெற்றுக்கொண்டு மாதரிடத்துச்சென்று அத்தவங்களை யிரவிற்புரிவர்போலும் யாமுமிவ்வாறு புரிதல்

வேணடுமெனறுகருதி வசவதேவரிடததுசசெனறு இசசஙகம ாபோல யாமும மாதரிடததுசசெனறு தவமபுரிய விசசிததே ம, அதறகுவேணடு முபகரணஙகண முறறுந தருவீரெனறு ணாகக, அவருமவவாறே வேணடும பொருணமுதலிய சாதன ஙகளைப பரிசனஙகளிடததுககொடுதது ஒருகணிகைவீட டிசச ஙகமனா யடைவிபபீரென றுஞஞாபிகக, அவருமவவாறே அ ழைததுககொணடுபோய விடடனா அவவேசியரும எதிாசெ னறழைததுசசெனறு பாதஙகளைவிளககி யததீாததயருநதி அ டைககாயத திருநீறுவைதது வணஙகியுபசரிததுத தமது பஞச ணையிறசோகக, அதுகணட முததசஙகையா இநததிவயபுஷபா லஙகாரசயனம எமது சிவபெருமானுக கருசசிககும பீடலதா ளமெனறு நினைதது இதனைநெருஙக யாமருகாலலோமெனறு பககததோா கமபளமிடடு அதிலிருநதனா அககணிகை மதனை லீலைக கெவவிததது ளளாககவு மககுறிபபொனறுமறியாது இவ வேசையனாயுந தவமுடையாராகநினைதது நீவிா சடைதரியாம ல உருததிராககஷமணியாமல திருநீறுதரிககாமல கசசடடமுடுக காமல உடலமுழுதும ஆடைகொணடு மறைததகாரணம யா தெனன, வேசை யிவா மோககஷகாமியெனறறிநது யாம களெரி மதஞசாாநதவராதலால அதறகேறப விகோலஙகொணடனம. எமதுதேகததைதத தமமைபபோலவாராய ஜஙகமா காணலாம னறி பவிகளானா காணடலகூடாதாதலால இவவா றுடையான மஃறததனமெனன, முததசஙகையரு மிவா அநாதியான சததி சினனமுடையவரெனறு நமபி மிகவு மவரிடததனபுவைதது அவாககுததா மளவறற வுபசாரஙகளைசசெயது அககணிகையு மவள தேவறபெணகளு முடனிருநதேவல்செயய இராவுமுழு துஞ சிவபூஜைசெயது விடியறகாலததெழுநது வசவதேவனாக

கணடு நேறறிராததிரிபூஜையில நீரு முடடினிலலாததெனறே குறையாசமுடிநதது

அமமஙகையாபோற றவமு டையாரை யிதுபரியநதம நா னெவவிடததுங கணடறியே ம எனறு சொலலவே அஙகிருநத வா யாவருஞசிரிததா ர ஙவ டசசுக்கிாங்கி வணஙகி யதிசயித து த தாமும ம ன டகிபாநது புனமுறுவலகொணடிருநது சிவத தியானமொனறலைநது வோறியாடது பெருமை வ சகு மனஙக ட கருணையுளாமெனா றிருநதனா

முததசஙகையா புராணவசனம

முறறிறறு

௨

திருசசிறறமபலம

பசுபதிநாயனாா புராணம

——

இனனவாறுநாடிகேச ரினிதுவாழ குமெலமெயின மனனுசெனனவசவநதவா யாமாநாடிலெ நனனெடுஙகாஙகுமபி டிது நப பனனபிணஙகசாய முனனாநதவநதோ ா ம றையாளனசெநதாமனனக

சோதிசோதிதுறறகணணா துயயதாரகைககூா மேதுமுறறுணாநதிடா திருதநலபோலவெயபிரான மீதிலனபுறாாாகவெணணுசின மிககலோகவிதிகளா நீதியொனறுமினனதெனறு நிசசயிததறிநதிடாா ௨

பித்தாபாலன்றோப்பாணார் பேசிலென்றுசெப்பவே
முத்தரித்தஞ்சந்தாபோல முன்னுமுள்ளரோவென
வித்தவத்தர்போலனந்த னென்னவெங்களாந்தியா
ரொத்தசெ ஞானவசவராசையப்பக்குணந்ததோதுவாம் ௩

அரணிருக்குந் தில்லைவிண்ணைய ரம்புசெழுந்தினைசினோ
ருக்கொவிளங்காந்தவைப யலூரொனுந்தலைத்திறை
விரகிலாதமெய்த்தவத் தாவீரசைவவிந்தியி
ருமுலாவுள்தாபாசு பதிகளென்று நத்தனா ௪

லூரிடத்துவீரசைவ வுத்தமத்தாகூடியே
பாரகித்தனதிகருல படித்தி நக்குமெல்லையின
வாரிசையைக்கண்டாந்தபோது வந்தெழுந்துவந்தமா
கோரமுற்றகாவிடம பரந்தறக்கொதிக்குநாள ௫

அருசிவானசுராகூடி யப்ப பயமபயமென
றெஙசியோடுமெல்லையி னெழுந்தவெய்யவிடமெலா
நலசிநன்றெமலத்த னுண்டசொன்னவிற்றலு
நெருசுபாசுபதிகோரா ரழிந்தருண்டகீனவராய

என்னவென்னசொல்லுமால் மெய்யபிரானயினற்றெ-
னன்னசெய்தி மெய்கொலுள்ள தறையுமென்னவாக
ளு, மன்னவுள்ளதென்னவே மயங்கிமணிணமேலவி
ழுந, தொன்னலாகொல விண்ணென றுலைந்துகைக்
துருத்தெழா. ௭

விடமருந்துகெனறெருததா வேணடிலொனறி யுணப
ரோ, மடமணைநதுளோருமால மனமிசைநதுகொளவ
ரோ, திடமிருநதகாளமுணடுசெததபேரொணைதது ளோ,
ரடிமிதைததிருபபுமந திரஙகளவலலராரெனரோ. அ

புககவாலமநதவேலை யிறபுறபபடுததமெய
யொககலாகவருகிருநது ளோரகளிலலையானதே
திககெனககுநீயலாது தேவரிலலையெனசெயகே
னிககணததினஞசுமிழநதெனககிதஞசெயெமபிரான.கூ

ஆலமுணடபோது தேவி யருகிருநததிலலையோ
சாலவேணியுறறகஙகை தானுமொததிருபபதே
ஞாலவோலநதிகேச ருறறசுறறமலலவோ
வேலநானறிநதுணை டெனிறறவிரபபனெனசெயகேன

இநதநூலையிநதமாத வததாதாமிசைபபதேன
றநதிமாமுகததாவேலா தநதையனபிலாரகொலோ
பநதரானவீரபததி ராதிபலகணஙகணீர
வநதுகைபிலுமபறித தெறிநதிலீரமறநதிரோ. ௰க

இவவிடநதலைககொளகினற வேலையிறபுகுநதுநீ
ரவவிடததுனைமைசெயத லனபதனறதறகுமுன
வவவியையரதாளிலே வணஙகியோரமருந்தளித
தெவ்விததெனுநதிருப்பு மெனசொலுகிரஙகியே.

தீயததிதொனறையுந திருபபிலததனெமபிரா
னுயுமறறனநதநா ளிருபபனுருமிலலையே
நாயகனவிடடதையுணண நானிருககிலேனெனப
போயிருஙகடறகுதிபப னெனறுபோதுபோதிலே. ௯௩

தேவதேவனவிடையினமீது தேவிபஙகனெயதியே
பூவினமாரிவிணணுளோா பொழிநதுகைகுவிககவே
யாவனமீதுசிவகணதத ரரவெனுஞசொலொலிபுட
னுவதொனறுணககிததத கேளளிததுமெனனலும. ௯௪

பாசுபதிகளீசாதாள பணிநதுநினறுபகருவாா
தேசவிறைவநீயயினற தீயவாலமொததியே
நாசமணையிலெனனசெயல ஙஙசையிஙகுமிழநதிடி
னுசிலாவரமெனக களிததெதாககுமெனறலும. ௯௫

முததனெமபிரானமகிழநது முறுவலசெயதுநாடியே
பததவிநதவாலநா முமிழநதிடிறபாரநதுமண
மெததவெநதுவானிறநது விடுமிதேமமிடததுமே
லொததிருநதுபோவதனறி யொனறுமினறெமககென

கணடமுறறகடுவிழநது கடுகிலெனனசெயகுவே
னணடநாதநமபகிலல னுவியஙகழிபபனென
றெணடியஙகுமனபாசொலல வெமபிரானிரஙகியா
முணடாஞசிழநதிடாது நஙகளததிலுழியலால. ௯௭

நமபலாதபோதுநமம டிததலததுநணணியே
யெமபெருஙகளததினரு சிறநதிடாதுபாாததிரென
றுமபாகோனவலததுடைககணுறறநணபிலவைததன
னமபரததாமாரிபோ லலாககைகொண்டுவீசினா ௰௮

கஙகைவேணிகொணடநஞசு கணடமவிட டிழிநதிடா
தஙகரனமடிததலத தமாநதுநாடுமனபரா
மெஙகளபாசுபதிகளாாி லஙகுமேனமைதனனையாா
சஙகைசெயதுாைககவலலா தமபிரானையனறியே ௰௯

பசுபதிநாயனார் புராணம
முற்றிற்று
ஆக திருவிருததம - ௫௫௧

உ
திருசசிறறமபலம

பசுபதிநாயனார்புராண
வசனம

திருதினம பரஸாதமே திருமேனியாயுளள செனனவசவ
தேவா தமதுமாமன ஸ்ரீவசவதேவரைநோககி தவமுடையாரொ
லலா மேனமையராயினகாரண மெனனையெனறுகேடக, உலகததி
ல சூாயோதயஙகணடவா கணகளுககு நக்ஷததிரவொளி தோற
றுது, அதுபோல சிவதாசனமபணணுங தவமுளளாா உலகத்
துபபொருளை யெபபோதுமவிருமபாா. பிததாபோலவும பாலா

களபோலவும ஞானிகளிருபபரெனறு சொலல, இவாபோலும ஞானிகள முறகாலததுமுளரோவெனறு செனனவசவதேவா வினவ, இவாபோ லனநதஞானிகள உணடு அவரிலொருவா பசுபதிநாயஞரெனபவா, வெயயலூரெனனுந திருததலததையுடையவா, வீரசைவாசாரமுளளவா, இவா வீரசைவ உததமாகளகூடி சிவாகமமுதலிய நூலகளைப படிககுஙகாலததில திருபபாறகடலில கோரமான வாலகாலவிஷமுணடாய எஙகுமபரவிக கொடுமையைசசெயய அககாலததுத தேவாசுரா முதலாயினோா நடுஙகிச சிவபெருமானிடததில அபயம அபயமெனறு அடையுமிடதது கிருபாமூாததியாகிய சிவபெருமான அககொடியவிஷததை லோகரக்ஷணாததமாக நாமுணடனா எனறுசொலல, அதைககேடடு மருணடசிநதையுளளவராய எனசொனனீா எனசொனனீா எமது சிவபெருமான விடமுணடாரெனபது உணமையோ சொலலுஙகளெனறு சொலல, அஃதுளளதேயெனறவாகளசொலல, அபபோது பசுபதியாா மணமேல மயஙகிவிழுநது பினனருமெழுநது கோபாவேசமுளளவராய இதத தேவாயாவருஞ சததுருககளோ ஒருவா விஷததையருநதசசொலலினால அறிவிலலாதவருஞ சமாதானிககாா, கொடியவிஷததையுண டிறநதவ ரெவவளவுபேரிவவுலகததுணடு, இவவததிருபபு மநதிரவாதிக ளெவரிருககினறாா, விஷமபிறநதகாலததுச சுறறமாயுளளவ ரொருவருமிலலாராயினா ஸவாமி சிவபெருமானே உமமையனறி யெமககும வேறுதிககிலலை, ஆதலா லிநதக்ஷணமே நீருணடவிஷததை யுமிழநதருளவேணடும, அவவிஷமுணடபோது உமாதேவியாா அருகிலிருககவிலலையோ, கஙகாதேவியாரும ஒததிருநததுணடோ, நநதிகேசுவருமககுச சுறறததாரனரோ, நானறிநதேனாயி னுடனேதவிாபபேன, இநதநூலை யித்த

வமுடையார் படித்தனரே இக்கெடுதி கேட்கலாயிற்று விநாய கர் கந்தரிருவரும் தமதுதந்தையாரிடத் தன்பில்லாதவரோ, வீ ரபத்திராதிகணங்களே நீங்களாவது அவ்விஷத்தைவாங்கி.யெ றியாதிருந்தீர், இவ்விஷந் தலைக்கேறுமுன்னே தானே எவ்வித த்தாலாவது திருமபுமவித்தை என்னிடத் திரக்கத்தாலாவது செய்யுங்கள், இப்போதுநேரிட்ட தத்துநீங்கிலை எமதுசிவபெ ருமா னின்னும் வெகுகாலம் ஆயுளோடிருப்பா ரென்று பலவாறு கூறி இவ்வாபத்தைநீக்குவா ரொருவருமில்லாமையால் நானினி யுயிரோடிரேன் சமுத்திரத்தில்விழுந் திறப்பேனென் றெழுந்து செல்ல, அப்போது தேவதேவராகிய சிவபெருமான் விருஷபா ரூடராகத் தேவர்கள் புஷ்பமாரிபொழிய சிவகணங்களெல்லாம் ஹரஹரவென்று ஸ்தோத்திரங்கள்பண்ண எழுந்தருளி ஓ பசுப தியே யுனக்காகவேண்டிவ தெதுவானுலு மதனைக்கேளென்று சொல்ல, அப்போது பசுபதியார் சிவபெருமானது திருவடிகளி லவணங்கி ஸ்வாமி தமது கிருபாநோக்கத்தால் யாதொருசஞ்ச லமுமெனக்கில்லை, தமது கண்டத்துவிளங்கும் விஷத்தாலவரு ங்கெடுதிக்கே வருந்துகிறேன் அதை யுமிழுந்தீராயின் அப்பே - தே எனசஞ்சலமொழிந்தது என்றுசொல்ல, அப்போது பரம சிவமும் மனமகிழ்ந்து பக்தனே, நீசொல்வதுசரியே இதையுமி ழுந்தா லப்போதே யுலகத்தை நாசம்பண்ணுும், ஆகாயமு முடி வையடையும், இந்தவிஷ மெம்மிடத்தொத்திருப்பதன்றிக் கொ டுமைசெய்யாது, ஆதலால் நானிறக்கமாட்டேன் நீயும் பயப்ப டவேண்டிய காரணமில்லையென்றுசொல்ல, ஸ்வாமி கண்டத்தி லிருக்குமவிஷம் உள்ளேசெல்லமாட்டாதென்று என்னநிச்சய ம், அப்படியிறங்கிலை நானுமுடனே யிறந்துவிடுவேன் என்று பசுபதியார்சொல்ல, அவ்வாறு உனக்கு நம்பிக்கையில்லாதிருக்க

மானால் எமது மடியிலிருந்து எப்போதும் பார்த்திருப்பாயென்று கடாக்ஷித்தனர். பசுபதிநாயனாரும் விஷமிறங்காதபடி மடியிலிருந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர். இப்படிக்கொத்த அன்புள்ள பசுபதிநாயனாரது பெருமையைச் சொல்லவேண்டுமானால் பரமசிவமே சொல்லவேண்டுமென்று சொல்லியருளினார்.

பசுபதிநாயனார் புராணவசன
முற்றிற்று.

௨

திருச்சிற்றம்பலம்

—*—

கோட்கூச்சவ்வை புராணம்.

—*—*—

காரணிபுகழுங்கோளூ ரென்னுமத்தலத்தில்வாழுஞ்
சீரணிசைவவேந்தர் சிவதேவசரணரென்னும்
பேரினரவர்பயந்த பேதையார்கோட்கூச்சவ்வை
யேரிளம்பருவமின்னா ரிவர்செயலியம்பலுற்றும் ௧

செந்நெறியினராமந்தச் சிவதேவ் சரணரென்பார், நன்
னெறியாயதம்மூர் நம்பர்போகேசர்க்கானபாற், றுன்ன
நேயத்தாலே துகளறத்தினநிவேதித், தென்னையாளு
டையாய்காப்பா யென்றுநின்றிறைஞ்சியேத்தி ௨

ஒழுகுமந்நாளிலோர்நாளும்பர்கோனகருமமாகச், செழு
விதோரங்காக்குச்செல்வார் சிறியதம்மகளைநோக்கி, வழு

விலெநதமபிராறகிவவளளததிலைநதபபாலைப, பழுதிலா
தமுதுசெயயப பணணுவாயதினமுமபாவாய ௩

அனனையேயுனசகுநறசிற றுடையுமஙகைசசஙகுங
கனனமாரோலையுமபொற கடகமுஙகனகபபொடடு
மினனுமமபாவைபுகின விரறகுமோதிரமுஙகொணடிங
குனனைவநதனைவோநாளைபுணமைநீயொனறுமஞசேல

பாலைநயபிராறகுககாயசசிப பரிவினனனிவேதநசெ
யவாய, காலமொனறிடவேயெனறுசெனறனாககனனியா
ரதா, மேலவபபடிபோரவளளத இனிதுறபபெயதுகை
ககொண, டாலமுணடருளவாரகோயிலணைநதவாமுன
னைவததனபால ௫

குடிததிபாலையவெனறு கூறிமுனகுலவுநணபால
அடிககடிபபசரிபபா ராகவுமருநதாராகி
நெடிததிருபபதனைககணடு நேசநனெனஞசிஞலே
யெடுததிருஙகையிலேநதி•யேனையாவிபபாலவேணடாய.

செலவபபாலகாயநததினறே செழுமணமினறேவா
றிற, நிலலையோபசிதானினறே திரிநததோகணடாலொ
னறே, வலலதானறபமெனறே வறிவிலேனறநதேனெ
னறே, சொலலுறறேடிலலையெனறே தூவடடிலவிள
ககேனெனறே. ௭

தணணெணவாறிறறெனரோ தணணீாகூடியபாலெ
னரோ, வணணியாககளிததேனெனரோ வரவுநானரு
ழததேனெனரோ, வொணணெயகூடியதில லெனரோ
வோடிமுனகொணாநதேனெனரோ,வெணணியிததனை
யுமவேணடா வெனபதோபருகாதெனனீ. ௮

பாலுடனசறறுசசோறு பழஙகலநதிலலேனெனரோ
சாலவேயினியதேனற சாககளைபணணியாரங
கோலவெமமனையிலுணடுகொணரவோகோவினெயதா
ன,மேலுறுகுடததினுணடுதருகவோவிருபபேதன றி ௯

எனனையனகுருககளுளை யெழினமயேசுாநறபூசை
நனனெயபாலுடனளிபப ஞனுனையழைததுபபோவன
பினனையேனனனையபபன பெரிதவறேஙகாயதநதாா
முனனுனககிடுவெனிபபானமுநதிநீயினறுனமறறுமம.௰

நாளையெனறநதைதாயாா நறபொனமோதிரஞசிலமபு
தோளுறுஙகானனமுததின றுழவடநதுலஙகுமபாவை
நீளொளிசிறறிறறெடடிற றருவரினனினாகளெலலாங
கேளுனககளிபபனிபபால கெடாமுனமருநதுகெனறு.

இனனநானறநதபாலை யினறுநீகுடியாயேலென
றநதைதாயகேடகிலெனனைச சாமபடியடிபபரங்தோ
வநதவரறியாமுனன மருநதுவாயெனவணஙகி
நொநதழுமவடடிறபாலை நோககுநிததனையுநோககும.

திரும்பவுமிறைஞ்சியேங்குந் தேமபுரினறமூந்திகைக்குங்
கரங்களைநெரித்திரங்குங் கானிலங்கோட்டுங்கணணீ
ரருமபினைத்துடைக்குமிவ்வா றுகுமிபபேதையனபை
விருமபியங்கிருந்தபாலை விளாந்தானமுதுசெயதான.

இம்முறைகனனியாராபா லிறைவறகுநிவேதஞ்செயது
தமமனமகிழுநாளிற றுயருந்தநதையாருஞ்
செமமையாங்கருமமுறறிச் சென றவூரினறுமீளவா
ரமமையோாபாகாகோயி லருகுறவணையுமங்கண ௰௪

கோதிலாக்கோடீசுரவவை கொடியிடைபாகாககா
னபா, லாதரவுடனிவேதித் தங்கையினவெறுங்கிணண
ஙகொண, டேதியங்கொளசசெலவாரை யுனனிநறறநதை
யாாகண, டெதெனனதமபிரானபா லெனசெயதாய பா
வியெனறு ௰௫

எங்குநீசென றுயவட்டிற கினியபாலேதுமினறி
யஙகையிறறருவதேதங் காாககுணவளிததாயநதோ
மஙகுறககவிழததிட்டாயோ மருவிததானருந்தியபபாற
பஙகமாககினையோவெனனே பாவிநீபகாவாயெனன.

இலலைநீசொனனவாறே யிநதவளளமவிளககி, நலல
பாணிறைததுசசெனறு நமபனமுன வைததிறைஞசிச,
சொலலினனகுடிபபாயெனறு தொழுதுரினறமூதேனு

ண்ட ான, வலம்சிசெலகெனறெனகை வட்டிலேதத்கதா
லவந்தேன   ட்ன

எனறுகனனிகையாா்சொலலா சிவதேவமொழுந்துவெம
னிறுசாதி்நலபாரிா நீம்பிபோலெனனவையா   [பி
மன்றுளாாபாலருநதன மாயமீதறிவோமெனறு
பினனைறநாட்டமமட்டதது எழுநதையவவட்டிறபெயாது.

அரிவையாாகோட்கூசசவவையாாகையிறகொடுதததுவா
வென,றெரிபுறுகரததாாமுனசென்றிருநதியிஙகமுதுசெ
யவி, யுரியசிஙபநதிகாணபனெனறலுமுவநதுமுனபோ
ற, பரிவிறைபாலேவைதததுபபாவையாருபசரிபபாா் ௬௬

பெணணிளமபேதையாாதம் பெரியநறபததிநேயந,
திணணிமையுலகாகாண்ந தெரிவிபபான செஙகணேற
ூா, தணணிறை பாாருநதாத தனமைய ராயிருநதாா,
கணணினைபயிசைநதுபோதக கலுழநதுகனனிகையாா
சொலவாா.   ௨ய

இனறுநீபாலருநதேனெனபதெனனெனவருநதி,யொ
னறியநெனனவிறபா லுனகையசெரிததிதினரே, வன
றியிஙகெனனேககொலல வகததினிற குறிததாயகொல
லோ, வெனறலுஞ சிவதேவைய ரெரியென வெகுண
டெழுநது.   ௨க

தேவியோாபாகனபாலைச சிநதிததுததீணடானபாரான
பாவிநீயெமபிரானருன பருகினனெனபபகாநதா
யாவிநீயிழந்தாயசெனனி யரிவனெனறடாநதுசெலலக
காவியோவிழியாளளுசிக கதறியேயபயமெனறு ௨௨

ஐயநினனபயநாளென றததாபாலலறியோடுஞ
செயயழானசிகழிபறறிச சிவதேவரீாககுமபோது
தையலாடநதபாலைத தமபிரானமுதுசெயதா
ருயயநீமதுமாாவத துறுமினெனறுவநதுவைததாா

இசசெயலகண்டருணடு சிவதேவாிளகுநெஞசா, னிசச
யாசசரியமெயதி நினறனா நிமலாமாாபின, கொசசை
மானசிகழிதோனறுங குறியினுறகுவலயததோா, நசசி
யேகொடபிலிஙக மெனவினறுநவிலாநிறபாா ௨௪

கோடகூசசவவை புராணம

முறறிறறு

ஆக திருவிருததம - ௩௭௩

கோட்கூச்சவ்வை புராண

வசனம்

திருக்கோணூரென்னும் திவ்யஸ்தலத்திலிருந்த சிவதேவசரணரென்பவரது திருமகளார் கோட்கூச்சவ்வையென்னும் நாமதேயமுள்ளவர்

இவர் தந்தையார் நியமமாகத் தினமும் அவ்வூரிற் போகேசரென்றுசொல்லுஞ் சிவபெருமானுக்குப் பசுவின்பால்கொண்டு நிவேதித்துவருவார் சிவகைங்கரியநிமித்தம் ஒரூர்க்குச்செல்லக் கருதி தமதுமகளார் பேதைப்பருவமுள்ள கோட்கூச்சவ்வையாரைநோக்கி தினமும் நைவேத்தியஞ் செய்வதுபோல பசுவின் பாலமுதைச் சிவபெருமானுக்குத் தவறாமல் நிவேதித்துவருவாய் நின்தாயாரும் யானும் அருகிலிருக்கு மூர்க்குச்சென்று வரும்போது உனக்குச் சிற்றாடை வளையல் காதுக்குப்பொன்னோலை கடகம் நெற்றிப்பொட்டு விளையாட மரப்பாவைகள் கைக்குமோதிரம் இவைவாங்கிக்கொண்டு வருவோம் பயப்படாதிருப்பாயென்று சொல்லிப் போயினர்

கோட்கூச்சவ்வையாரும் மப்படியே நியமந்தவறாமல் பாலைக் கறப்பித்துக் காய்ச்சி ஒருபாத்திரத்தி லெடுத்துச்சென்று சிவபெருமானது திருமுன்பாகக் கொண்டுவைத்து ஸ்வாமி போகேசரே இப்பாலை நீருண்ணக்கடவீரென றன்போடநேக வுபசாரங்களைச்சொல்லி நெடுநாழிகையாயுஞ் சிவபெருமா னஃதருந்தாமை கண்டு அப்பாலை இரண்டுகையினாலு மெடுத்து முகத்தளவா யேந்திக்கொண்டு ஸ்வாமி இப்பாலையுண் நீரருந்தா

திருககினறீா இபபால செவவிதாககககாயகது பககுவபபடவில
லேயோ செழிய வாசமிலலேயோ சூடாகவிருககினறதோ உம
ககுபபசியிலலேயோ முறிநதுவிடடதோ திருஷடிதோஷபபட
டதெனறு நினைககிறீரோ குறைவாகவிருககிறதெனறோ விதி
விலககறியாத வெனறுரை கொணடுவரபபடடதெனறோ பாலி
லேடிலலாதிருககினறதெனறோ இபபாததிரம விளககாததென
று நினைததீரோ மிகவுமாறித கணணென றிருககிறதோ தணணீா
கலநதபாலெனறோ எனறெணணிககொணடு ராசிரசமெனறை
யமோ அலலது நான வரததாமசபபடடதெனறோ வெயயுஞசே
ரததுககொணடுவரவிலலையெனறோ ஆடிககொணடு நககே னென
றோ இவவாறு நினைததுவேணடாதிருககினறீரோ, அலலது அ
பபாலுடன சிறிது சோறுமபடமும கலககவிலலையெனறோ இ
னனுமும இனியதோ சருககரை பணணியாரவகைகள எய
து வீடடில நிமமவிருககினறது பகவினது வெபபுஙகுடங
களி னிறைநதிருககினறது எமது பிதாவினபடடசாலை மறைகக
வர பூசை நடககபபோகிறது அதறகுமபபு மறைநதுககொ
ணடுபோவேன எனது தாய தநதைக ளொககுபபோகுமபோது
அவல தேஙகாயி னொடுமெனககுச சாதுபபோயினா இபபாலை
யிபபோது முனனேயுணடால பின அவரதரையுந தருவேன இ
னி யெனறுமதநதை கொணடுவரபபோகிற முததுமாலை
மோதிரம கடகம முதலியவாபரணஙகளிலும முமககுச சிறிது
தருவேன இபபால கெடாதமுனனமே அருநதலவேணடும நீ
ரருநதாதுவிடடால எனது தாயதநதைகளெனனைபபுடைபபா
அவா வரவுககுமுன நீரிபபாலை யருநதுவீா எனறு வணஙகி
மிகவும வருததமுறறு அழுது பாலையுமபாாததுச சிவபெரு
மானது முகததையுமபாாததுத தனனையுமபாாதது மீடடும

வணஙகி யேஙகித தேமபித திகைததுக கைகளைநெரிதது இராங
குவார கணணீரசொரியுநதுடைபபார இவவாறுனகோலததுட னி
வரதனனைககணட சிவபெருமான அபபாலை யழுதுசெயதரு
ளினார இதைககணட கோடகூசசவலையாரும மனமகிழநது
திருமபிச செலலுஙகாலதது ஊரகருகசெனற தாயதநதையரிரு
வருங கோயிலுககருகேவர அவவிடததே வெறுமவளளததைக
கையிலவைததுககொணடிருநத தமதுமகளைககணடு தாயே பா
லையனறி வளளசசெறுவருங காரணமெனனெனறுகேடடக சி
வபெருமா னுணடனனெனறு கோடகூசசவலையாருஞசொலலத
தநதையாரும பலவாறுகோபிதது மனமவருநதி வீடடிறசெ
னறிருநது மறுநாளுஞ சிவபெருமானுககுச செலுததுமபாலைத
தமது மகளாரிடததனுபபித தாமும மறைவிறசெனறிருகக ம
களாருஞ சுவாமியினிடத்துவைதது நேறறையதினமபோலவே
வருநத இசெலலாஙகேடடிருநத தநதையாரும இது முடியா
தகாரியமெனறு கோபிதது வினாததுசெனறுயிரததணடமுஞ
செயயககருத அபபோது மகளாருங கூககுரலிடடு அலறிச
சிவபெருமானிடததுச செலல, தநதையாருங கூநதலைபபறறி
யிழுககச சிவபெருமானு மதநதருணத தபபாலையெடுததுணடு
பெணணே நீ பயபபடவேணடுவதுமிலலை உனறுயதநதைதகளி
டததுச செலலவேணடியதுமிலலை நமது மாரபததிலே யெப
போது மிருககககடவாயென றருளிசசெயதனா

இதைககணட சிவதேவசாணரும மருணடுமெகிழநது தாசச
ரியமடைநதிருநதனா இககாரணததா லிவவுலகததுளளவரின
னமுமஅவவிலிஙகததைநக கொபபலிஙகமெனறு சொலவா என
று சென்னவசவதேவாககு ஸ்ரீவசவதேவரருளிசசெயதனா

கோடகூசசவலைபுராணவசன முறறிறறு

உ

திருசசிறறமபலம

—*—

அமமலை யெனனும
பெசசமாதேவியார புராணம.

அணணலிடடுஞசோகோடடூச சவவையாரனறிமறறு
மெண்ணிலிவொருமடவா ரேழையுனபினினமிககார
கணணுதலையிடடவிஙகக காதலிலுலருசசிககும
பெணணினலலாரிவாதிருபபோபெசசமகாதேவியார்.௧

ஏழைமையாறற்மபிராற கெழினமுனையாரமககணமறறு
ந, தாழடிமைத திறமபடைததுந தாயிலாத தனமைய
னென, றுழமனததுயரிலு லாரிருநதெனனையினறி,
வாழமககளசுகமெனன வெனறினைநதுமயஙகுவார ௨

பெணடகையாமபேதைசோ பெசசமாதேவியாசகு, ம
ண்டருநறசிவநேச மனததகததுவளாதலா, லணடாபி
ரானறிருவருளா லாருயிாககாரியமாசக, கொணடொ
ணடதிருககோலங குறிததிரஙகிககூறுவார ௩

அனனையினறிவளாநததெவவா றையாநீபிறநததறபி
னனனையுனனையிளஙகுழவி யாகவைததுமரிததாளோ
வனனையிருநதாறபொலலா வதளுடுககுமாடடெலவ [ன.
னனனையிருந்தாலெலும்பாபரணனெனுமவததொனியே

அனனையிருநதாறபாமபுன ஞைகமுறபபொருந்தாளே
யனனையிருநதாறசுடுகொட டாடிவரபபாராளே
யனனையிருநதாறபேயககூட டததிலுறவிசையாளே
யனனையிருநதாலால மருநதாமலகறறுவளே. ௫

தாயிருநதாறறுயிலியேன் சததநானகேளேனே
தாயிருநதாறசண்டகடடித தவமபுகுதப பொருநதாளே
தாயிருநதாறபிசசையனனந தனையருநதவொடடாளே
தாயிருநதாலவேடனெசசிறறசையுணுஙகாறறபபாளே

தாயுளதேலுடமபெலலாஞ் சாமபோனிறைநதிருககுந
தாயமுலைபபாலவெணணெயெண்ணெய தனையருததிக
குளிபபாடடித,தாயவளவாதிவவாறு தானவளாநததிரு
மேனி,தாயுளதேலெவவாறுதருககிவளாநதோஙகுமோ.

வததுவையுடனேனபுநனனுள வநதககாலீராடடிப
புதியமஞசட காபபணிநது புததாடைபுனைநதுடுததி
விதமுறுநனபணிபூடடி விழியாரமிகபபாாததிங
கிதமுறுநல்லமுதூட டி யெடுததணைபபாரிலலையே. ௮

என்செயகோநாமேனு மினிததாயாயிருபபமென
மினசெயயுநுண்ணிடையாா மிகவிருமபினனைததளவின
முனசெயயவடிவொழிநது மோகமகவுருவானுன்
றனசெயயநேயாமனந தனககிசைந்ததமபிரான. ௯

ஆதலிறைபெசசமா தேவியாரமமீனயாய
மாதனஙகணமிகசசுரநது மனமகிழநதேயமுதூடடிப
பேதமறததவமபணணிப பெறறபிளளையெனவுவநது
காதலிறைகாணககண கணடாாபோறகளிகூாநது ம

இரணடுருவினுமபரனே யிருததியயனறியாத, சிரநதனி
லெணணெயைததேயததுசெயயமூககினேநீவிப, பாந
தகணணிலெணணெயசறறுமபடாதவகைபாாததனபா
ற, சுரநதமுலைமேலொழுகத தூயசெவிததுணையுருவி.

உரமுதரஙகளிறறேயததேயொணசிரமெலலெனவொத
திக, கரமொடுமாலறியாதகாலிரணடுஙகரதது ருவி, யுர
வணிநீஙகியவுடல மானதெலாஙதைவநது, பொருநம
னையுதைததவுளளம புயபபதமெலலெனவருடி. மஉ

எணணெயவிடுநதிரவியஙக ளிடடிததநிறறேயதது
வெநநீா, தணணெனுநீாககலநதுகாந தானபொறுககத
தொடடுபபாாத, தணுணறிருமுடிமிசையி னளளியள
ளிததபபியபி, னுணணெகிழனபினினீாவாய மூககுரு
துகநதாடடி. மங

அரிசனநதநதுணாதெதிழிலா ராகமெலாநதரிததுநீா
பெரியநணபாலாடடியபின பெருவிழிகணமூககுநதி
யுரிமையினுலூதியுகி ருறுமழுககுமேலவாஙகி
யரியகணணேறனையாம லநீாசூழவரவிறைததே. மச

நிலதது மிநது ஃபிர றறேயதது நெறறியிலொண்டிலகமிட டு, நலததவுலைததலதது வெநத நனனீ றுநுதறசாததி, வ லககைகொடு சிரஙகழுததுவளையாமலவயிறெறிரத, தல ததிலணைததிருகடரா தணவிழிககருசனமெழு

திருநுதனமேலவிழியதெனச செயயசுடிசோததாாத விரலினிதுமோதிரஙகள மிகசசாததிவிருபபிறு லளைவடஙகாபபணிநதுபல கறைவீககியாரா நிருமறைகேடபாாசெவிக ளினபமுறததாலாட்டி

அருநதிமுலை யெணணெயமுக கறககழுவிவிழுஙகவி டடுச, சிரிததருளமுகமசைததுச சிரிபபெழுபபிநகைத ததறபின, றரிபபருமனபினினமகிழநது தாருமுததமெ னககேடடங, கிருககொடுநான மறையிருககு மெழிறறி ருவாயமுததமிடடே.   ௰௭

மடிததலததுஙகாமல வைததிருநதென வாழமுத லென, றடிககமலஙகளைககாவி யுனவிழியிலணைநதேந தி, முடிததலததுஞசோததெனது முழுமுதலேயென ததழுவிப, பிடிததநணபாறபிறவாத பிளளைவளாததிடு மபோதின.   ௰௮

பெணணணஙகாமபெச்சமா தேவியாாபேதையனபி ன, றிணணிமையை யுலகோாககுத தெரிவிககததிரிவி ழியாா, வெண்ணெயுணாபாலபருகாா மெயத்தாயாமு

லையருநதாா, சணணயராாபிணிகொணடு கலஙகுமகப
போலிருநதாா ௰௬

அசசமுறறுபலபசசா தேவியாமமனையா, ரிசசெய
லெனபாவியெனை யாவாகணணேணறெயதிறறே, பசசை
வெணணெய பாலசெரியாப பானமையோ வெனபபசி
யாற, றசசவனககறிககுறறனு சூழநததோதோனறலே

முனனைவினையெனனைவாது மூடிறறேகெடடேனே
யுனனையிநநோயசூழ வுறறுபபாாததிருககவோ
வெனனசெயகேனையனே யெனறுபெரிதுயிாததேஙகிப
பினனையாநதுமிகததளாநதுபிளளையைபபாாததரறறியே

உலையுமனநதாழுதாநதடிபபாாததோவெனறு, முலை
யருநதாமதோவெனறுமோகததாறகொடுததழுதுந, தலை
சவிழநததோவெனறுந தழுவியெடுததுறவயாநது, நிலை
யெனககாாினியெனறு நினறுமுகத தறைநதறைநதும.

இபபிணிநோயமுறறீவிடடா லெனசெயுமோ விதறகு
முனா, மநதவெனதாவியினை மாயபபனெனமனநதுணி
நது, கநதரததிறபடைவைததுக கனனறியககணணுத
லா, ரநதவுருவேபழைய வாகமாயமுனனினறே. உ௩

பெயசசினனுனியைமம வேண்டியகேளளிபபமெனப்
பெசசமாதேவியாா பேசுவாாபெருமானி

ணசசிலுறறநோயகனற வவவளவேபோதுமறவேரு
ரிசசையிலேீசுகமேயிருககவெனககிசசைசெபனுரை ௪

நமமவைரீயிருததலிஞ னமமையேயேனுயமேசரு
மிமமையினிலுனககுரிதத மினிநாள் தமேதெமமமையே
செமமையினுலவளாததெடுதத செயதியினுனீமகரு
மமமவைகாணெனவுரைததஙகருருசோதியாயினுா ௫

பெசசமாதேவியாா புராணம

முறறிறறு

ஆகதிருவிருததம - [illegible]

உ

திருசசிறறமபலம

பெசசமாதேவியாா புராண

வசனம

கோடகூசசலவையாானறிப பெணணுவாரில பெசசமாதேவியாரெனபவரொருவா இஷடலிஙக பூஜையைசசெயபவா

சிவபெருமானுககு அடிமைகளும மககளும மனைவியருமெலலாமிருநதும தாயிலலாத குறையுடையவரெனறு வருநதுமெஞஞானிராய எவரிருநதும பயனெனன தாயிலலாதபோது சுகமிலலாத தாகவேணடுமெ எனறு மனததிலனபு மிகுநது பகதாளுககாக ஞருபமாய அவாகொணட திருமேனியைககுறிதது ஸவாமி நீா தாயிலலாமலெவவாறு வளாநதீா அலலது நீா பிறந

தவுடனே தாயும விட டிருநதனளோ தாயொருததி யிருநதா ல தோலாடை தரிககவேணடுவெதெனன எலுமபாபரணந தரிக கவேணடுவெதெனன உனமேனியெலலாம பாமபுகள சூழநதி ருககச சகிபபளோ சுடுகாடடிறசெனறு நிருததமிட வொட புவளோ பேயககூடட ததிற செலலவிடுவளோ விஷமுணடகா லததுப பாரததிருபபளோ தாயிலியெனனும பேருமககு வரு வானே பிசசையெடுததுணணுவானே வேடனெசசி லுணண சசகிததிருககமாடடாள தலைமயிா சடையாகவுந தவககோல ஙகொளளவும பாாததிருபபளோ திருமேனிமுழுதுஞ சாமப லாக விருககவேணடிய காரணமெனன தாயொருததியிருநது வளாககாமலே யுமதுதிருமேனி யிவவளவழகாக விருககுமபோ து தாயினது ரகூஷணததிலிருநது வளாவீராயின எவவளவு வொளியுடையவரா யிருபபீரோ, கலயாணம சோனபுமுதலிய சுபதினஙகள வருஙகாலதது நீராடடி மஞசடகாபபுசாததிப பு தியவாடைதரிதது ஆபரணஙகளையுமபூடடிப பாாதது மகிழந து அமுதூடடி யெடுததணைபபவ ரொருவருமிலலையே இதற கு எனனசெயவோம, அலலது இததருணம நாமாவது தாயா கவிருந திசசெயலகளைசசெயவோமா வெனறு பெசசவையாா மனமுருகி நினைததமாததிரததில சாவகாருணயஞகிய சிவபெ ருமான ஒருகுழநதைத திருககோலஙகொணடு கிடநதுவாயவி டடழுதனா அதறகேறபப பெசசவையாாககுந தாயககுமு லைபபால சுரபபதுபோலச சுரநது பெருகி வழிநதது அககுழந தையைப பெசசவையுங கணணிலலாதவா கணபெறறதுபோ ல மகிழநதெடுததுப பஞசகவயததையூடடித் தமது இரணடு துடைகளினிடமாககிடததிப பிரமதேவனுமறியாத வககுழந தையின சிரததி லெணணெயககாபபுசசாததி நாசியையுந தட

விக கணகளி லெணணெயபடாதவணணஞ செவிகளேயுமுருவி மாாபிலும வயிறறிலுஙதேயததுக கைகளையுந திருமாலுமறியாத காலகளேயுமுருவிப பின திருமேனிமுழுது மெணணெயசாததி எமனையுதைதத வுளளஙகாலேயும மிருதுவாகததடவி எணணெ யபோககுந திரவியஙகளாறறேயசது கைபொறுககததகக வெ நீாகொணடு குளிபபாட்டிப பின நலஙகுபபொடிகளா லலஙக ரிததததனையுஙகழுவிப பின திருவொறறுடையாலொறறிக காது நாசிமுதலிய ஸதானஙகளில நீாறலுதிக கணணேறு வாராமல நீரால வலமாசசுழவிறைதது திலததிறறேயதத மணபொட டுமிட்டுத திருநீறுசாததிக கணகளுககு மையெழுதி நெறறியிற சுட்டியெனறு மணியையுந தொஙகவிட்டு மறறைய வாபரண ஙகளையுநதரிதது முலையமுதுஊடடிததுத தொட்டிலி லிட்டுத தாலாட்டி முததமிட்டு மடியிலவைதது இவவாறு வளாககும போது சிவபெருமான இபபெசசவையாரது பேரனபை உலக தது வெளிபபடுததுங கருததுடையவராயப பால வெணணெய முதலியன வருநதாமலுந தூஙகாமலு மழுதவணணமாகப பி ணிகொணட ஒரு குழநதைபோற கோலஙகாட்டினா

இதுகணட பெசசமாதேவியாரும நடுநடுஙகிப பாவியே னுடைய தீவினை யிவவாறு மூணடதெனறு சகல துனபங்க ளேயு மடைநது இககுழநதை யினிபிழையாது நானும அதற குமுனனேதானே பிராணனைவிடுவேன எனறு ஒரு கததியை யெடுததுத தமது கணடததில வைததரியுஞ சமயததில சிவ பெருமான முனபோலவே திருககோலங கொணடு நினறு பெ சசவையே உன தனபை மிகவும மெசசினேமாதலால நீ விரு மபி யவறறைக கேளென றருளசெயய, பெசசமாதேவியாரும

ஈஅஉ. பெசசமாதேவியாா புராணவசனம.

ஸவாமி உமது குழநதைக கோலததுககணட நோயபோனதே யெனககுப போதும உமது திருமேனி சுகமாயிருககவேணடும எனறுசொலலச சிவனும நீ நமககுத தாயானபோதே எமககொரு பிணியுமவாராது உனககுமதற கைமமைவையெனறுபெயருணடெனறு சொலலிச சோதிவடிவாயினா

பெசசமாதேவியாா புராண வசன

முறறிறறு

உ

திருசசிறறமபலம

—*—

கலியநாயனாா புராணம

மருவிலசெயதியேழையனபா மறறுநனறேருககதனு
ரறையுமஞசெழுததலா லணநதிலாதநாவிறா
பிறைமுடிததநிததனிசசை பெருகுகினறநெறியதா
முறைமைககணடுகலியனெனறு மொழியுநாமமுறறுளாா.

நலலசீலா துயயசைவா கலியாமறறோநறபதி
செலலவேணுமெனறெழுநது செலலுகினறவதியிலே
வலலிபாகாகோயிலினறி மாவனததுவைகலகண
டொலலையோடிநீடுதுககமுறறநெஞசராயரோ உ

அணிந்துமுனபணிநதெழுந தணைததுநெஞசகஙகளாங்
இணைநதநேயராயுயிாத திரணடுகணகளொழுகுநீா
தணிநதுவீழவேதளாநது சஙகையறறுனபராயத
துணிநதுகைகுவிததிரஙகி நினறருணடுசொலலுவாா. ௩

தககனவேளவிசெறறபோது தமமுனைநதுதேவாதா
மிககுறறமொனறுசெயயின மேவியாாவிலககுவா
ாிககணமேனிகடடதறகவ விககனொனறுசெயயினு
னககனெனனசெயகுவனசொலையனேயெனததொழா.

வேதனஞசிரநதுணிதத வெமபகைககவனறொடாந
தேதமொனறுசெயயினு ளிறபபனமெயயநெடபிரான
பாதமொனறினுலுதைகக வனறுலைநதபகையமன
றீதுசெயகிலெனசெயகே னெனததியஙகுசிததராய. ௫

மிகைததாரசிஙகணமேனி வீயவீபிளநதவப
பகைககவனசெறுததுடனறு பறறிலெனனசெயகுவே
னகைததுமுபபுரஙகளசுடட ஞடியநதவழியுளோா
ருகைததுவநதடாககிலெனன வுததரஙகளோதுவேன.

அநதகாசுரறபிளநத வப்பகைககவவழியுளோா
வநதடாக்கிலவனாயானவதைககவெண்ணிலவல்லனே
மூநதுசககரததினுன முடிநதவசசலந்தா
னநதவாககாவாதுறுககிலையவென்னசெய்குவேன். ௭

வலியமுனைஞுரிததவநத வாரணபபழிககுமப
புலியிறுமபழிககுமிப புனாதுயானைபுலிகணீ
மெலியவொனறு செயயினயாா விலககுவாாவினாநதெ
னக, கலியானாநதிரஙகியே கலுழநதுநினறுகழறுவாா.

நமமினுஞசிறுததமானி டாககுநமபததகதிலுஞ
செமமைசோபதஙகளைச சிவனகொடுபபதெனனத
தமமுளேவெறுததிருககு மணடாநீதனிததுநின
வெமமைசெயயினையவெனனசெயவனெனறுவிமமியே

மடபபமாமலைபபிறநத மயிலிருததலகணடிலேன
றிடததுமாதவததாபூசை செயததெயதிகாணகிலே
னெடுததொருததனசிரத திருததிலிகககணததிலே
யடுததவெஙகளுரிலால யஞசமைததுமாறறுகேன. ௰

நினைத்திடாதவகையெலா நினைககிலாவதெனனெஞ
வினைபபகைததிறஙகளவலல மெயசசகாயரினறியே
யெனைததுமொனறுமெணணிடா திருககுநநதமீசனே
முனைததனததனுகுமெனறுகலியாநினறுமுனனியே௰௧

ஆடுமையாதமமைவிட் டகனறிடாதிருநதுதந
தேடுமாதனஙகளுஞ செழுமணிததிறஙகளு
மாடுகனறுமடிமையான வகையுமறறுமுளவெலாங
கூடுமனபிலிட்டாறகொ ராலயஙகுயிறறுவாா. ௰௨

ஆனகொபபககமொடதத மணடபமமைததபின
வானமொடுகோபுர மதிறபுறததிலகழசமைத
தீனமறறவாயிலகட கிருஙகபாடமிடடரோ
சேணசுறறுமுததிகைசசிநதைபபுகுநதவகையெலாம. ௰௩

செயதபினபுகோயிலுட செழுஞசலஙகொளகூவலகண
டையாதுயயவழுதினுக க ஞநெலலுமுடசெறித
துயயநலலபூமரஙக ளொததவ ஙனவைநதரன
பொயயலாததுயயபூசை நாடொறுஙகடபுரிநதுளார ௰௪

தமமுடனறமகிததத தனைமையானைநேடியே
யெமமுடனசலிபபதற றிபஙசவலலபோகளாய
வமமினெனறுநடமையாளுமவளளலாமதிறபுறநு
செமமினினறிராபபகற சினைகமககசிததராய ௰௫

மதிறபுறஙகடநதுசதது ருககடமமததிலுங
கததிலுஙகடகொணறு காவலாளராகியே
குதிபபாரிறபராாபபரிபபா சொகக்ரிபபாதமமனத
திததவனபிணிததிற மியறறுநாளகளசிலசெலா. ௰௬

அளவிலாததனமெலா மமாநதிடுமிமநதாகட
குளபதாதிகடகுநாளு முதவலாலுறுமபொருள
சிலவதாகிமுனனுளோா சிநைநதுபோயுமததாதம
வளஙிலாவுகோயில்காவல வழுவிலாதவகையராய. ௰௭

வேறு

தொளிமிகுததமணிகளணாசூழககட டிச சுரிகையொ
ருகரததெடுததுச சோதிபபாநதம, புனிதமுறுகரததோ
திப பிறவிவேஙகைப புலிவேடடையாடுவாா போலக
கொணடே, தனிமணியினோசைகணின கணினசெனா
ன நறகரததினசுரிகைகலின கலினதெனன, வனுதின
முஙகலியனாரவநதலலவன சுதா திருவாலயததுளனபா
றகாபபாா. கு ௰௮

பலரிருநதுகாபபதெனவொருவாதாமே பலகாலுமா
ளவாரியேறிபபாாபபாா, சிலதினமிபபடிசெலலக கலிய
னாதாந திருககரததிறபநதசதுககெணணெயகொளள,
நலபொருளொனறினறியணி யாடையெலலா நறபொரு
ளுககீநதுவுஞசெலலபினபங, குலநுமவிறகினைபபொ
றுககிசசுளுநதாசசுட டவவொளியினறசிலவிரவஙகுவந
துகாததாா. ௰௯

ஆலயததையாமகனறிந தனநதுகசேகி லையாககுத
தனியெனததாமனையிறசாததுஞ, சேலையுடனறலைவாச
ஙகொளுததிநோககிச சென்றதறபினைனறுமிலாசசெய
லராகி, வேலைவிடமுண்டபிரானகோயிலகாககுமவிருப
பினறறலைமயினாமேனமுடிநது, கோலமுறுயபநதமெ
னககொளுததியீசன கோயிலவலமவநதனயாறகுலவும
போதில. ௨௰

வெந்துமயிரங்கிகபாலத்தன்றமேவி விரவுறவும் விமலர
பந்திவிலங்காராகிச், சிந்தைமகிழ்ந்தாவிக்குங்கலியனாத்
ரு செய்பதுபயமன்றுதுறுதிசெய்யுமெல்லாங், கந்தவி
தழிச்சடையார்திருவுள்ளத்தாறங்கணிலக்காக்கிவாதனமை
காட்டவேண்டி, யுந்துமழவிடையினமேலுமையுந்தாமு
மூர்ந்துசிவகலியார்முன்புவந்துபோந்து ௨௧

வேறு

சடையணிகங்கையாருஞ் சந்திரத்துண்டஞ் சண்ட
த், தொடைவுறுமேலவாலத் தழுத்தடனமழுமானுங்கையும், பு
ண் பெயாக நீணோக்கும் பொருந்துவாரதமமேறபே
ர, புடையாரங்கலியார்முன்புணக்குவேண்டியதே
தென்றார் ௨௨

என்றலும் பணிந்தெழுந்த் வென்கருவேண்டியதாமி
னப, மென்றுவிண்ணப்பஞ்செய்கேனுமடிகள்தவ
ரோர, துன்றுமவலன்றீராமற் றாயகினகயிலாய
த்தே, யின்றிவளைகளைக்கொண்டுசெல்லுதுமவாவா
வென்றார் ௨௩

உருகியினறிவவிண்ணப்ப முறைக்குங்கலியனாமு
னரியபூவிமானந்தோன்ற வந்திருடையராணுமத்தக
னிருவமசோகோயிருளும கலியநமேற்றேவா
மருமலர்விழிக்கணங்களவாழ்த்தவணகயிலைபுக்கார ௨௪

அத்தனேயன்னழகக்கசென்ற கயிலையிலன்பனொல்லா
மத்தனே நிலயத்தோடே கலியனாரைழந்துகொண்டே
யத்தமாவிமானமேறிக் கயிலையிலணைந்தாரென்றே
யத்தலோகத்தோர்மண்ணோ ரதிசயமுற்றாரன்றே.

கலியநாயனார் புராணம்

முற்றிற்று

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௬௨௫

௨

திருச்சிற்றம்பலம்

கலியநாயனார் புராணம்

வசனம்

பஞ்சாக்ஷர ஜபபரராயுள்ளவர், சிவபத்தியே வடிவமாயுள்ளவர், கலியாரென்னுந் திருநாமமுள்ளவர், இவர் தமது நகரத்தினின்றும் வேறூருக்குப் போகும்போது வழியிலொருகாட்டிற் சிவலிங்கமொன்றுகண்டு விரைந்தருகாகச்சென்று தூக்கமுற்றுப் பணிந்தெழுந்து சிவலிங்கத்தைத் தழுவிக்கொண்டு மனமுருகிப் பெருமூச்செறிந்து இரண்டுகண்களிலும் நீர்பெருகத்தளர்ந்தவர்க்கு அன்பத்தமூர்த்தி ஸ்வாமி யெதிர்காட்டிநின்றருளி உமது பகைவர்களாகிய திரிபுராதிகள் இயமன் காமன் ஜலந்தரன் பிரமன் நரசிங்கன் அந்தகாசுரன் முதலானவனேகருண்டாயிருத்தலால் அவராவது அவர் வழிவந்தவராவது கண்டு உம்மைப்பழிவாங்க வெண்ணங்கொண்டால் இத்தனிமைக்கெவர் காவலரவர் முன்னந்தாருகா வனத்து

ளர் ரிஷிகளால் ஏவப்பட்ட யானையையும் புலியையு முரித்துப்
போர்த்திடையிலுந்தரித்தீர் அதுசெய்தி யிக்காட்டி லுள்ள
யானை புலிகளுக்குத்தெரிந்தால் சாதியபிமானத்தா லும்மைப்
பகைத்துவருமே நானிதற்கென்ன செய்வேனென்று வருந்தி
இப்போதென்சிரத்தி லாராவது துாக்கிவைத்தா லெமழூக்கு
கொண்டுபோ யாலயமொன்று கட்டி யதில் வைப்பேன் இதெ
லலா நினைத்து முடியாதகாரியம் இக்கடவுள் இப்பகைக்கட்கு
காதவராய் ஒருவர் சகாயத்தையும் வேண்டாதவராகையா லிவ
வனத்திற்றிட்சித்தத்து- னிருக்கின்றார் ஆதலால் நாம் பயப்
படவேண்டிய தொன்றுமில்லை யென்று நிச்சயித்து தமது நில
மனை வீடு வாயில் ஆடு மாடு அணிகள் முதலிய போக்கியவஸ்து
க்களை திரவியமாக்கி கையிலிருந்த மற்றைய பொருள்களையுங்
கொண்டு சிவாலயத் திருப்பணிசெய்து சிவலிங்காதி பிரதிஷ்
டையுஞ்செய்வித்து உற்சவாதிகளுஞ் செய்வித்து நித்தியநைமி
த்திய பூஜைகள் விதிவழுவாய் நடக்கும்படி தக்க குருக்களமா
ரையும் பிரார்த்தித்து தமக்குரிய மித்திரரோடு தாமுமநேகவா
யுதங்களுடனே காவலாகவு மிருக்தார், சிறிது பொருட்குறை
வால் மற்றையா வாராது நிற்க இராத்திரிகாலங்களில் தீபங்
தங்கள் கொளுத்திக் கொண்டு காத்திருந்தனர் விலைகொடுத்து
எண்ணெயவாங்கச் சக்தியில்லாத காலத்தி லிறகாற் பந்தங்க
ட்டி யெரித்தனர் அதுவுங்கூடாத வொருதினத்தில் தமது
தலைமயிரைப் பந்தமாகக்கட்டிக் கொளுத்திப் பிரகாசிக்கச்செய
து தமது கபாலத்திற் றீபபற்றிக் கொதித்தெரியவும் கலங்காது
சித்தமுள்ளவரா யானந்தமடைந்து துதித்து நிற்கும் கலிய
நாயனாரது பத்திமையை யுலகத்து வெளிப்படுத்த வேண்டி வி
ருஷபாரூடராகப் பிரத்தியக்ஷமாய் உனக்குவேண்டுமவரத்தைக்

கேளெனறருளசெயய கலியநாயனாரும வணஙகி யெழுநதான
நததிலமூாததி ஸவாமி யவவாறே விணணபபஞசெயவேன இ
நதககாடடில ஏழைத தேவாபோலிராது கைலையிற செனறி
ருபபோம எனறு சொலல அபபோது சிவாஞுகரஹததால அ
வவிடததொரு புஷபக விமானநதோனற அநத விமானததல
சிவபெருமானும பரிவாரதேவதைகளும கலியநாயனாரும அவ
ரகடடுவிதத திருககோயிலும ஏறித திருககைலாயததிறசென
றனா இதைககணட மணணுலகததோா விணணுலகததோ
ரெலலாம பேரானநத வாசசரிய மடைநதனா

கலியநாயனா புராணவசனம

முறறிறறு

உ

திருசசிறறமபலம

—*—

நமிநதணடிநாயனா புராணம.

அவவழிசோசலியாசிவநத தணைநதறபினவரைபபோற
செவவியராமேழையனபா சிவநேயநதிகனா
வவவியதமிடடலிஙக வடிவமலானமறறறியா
ரிவவழிசோநமிநதணடி யடிகளினமெழிறபெயராக

இககடலசூழவையகததோ ரொழிறபதியிறறி நவெழூசி
நததககவிழாநதெரிசிககநதாயணைநது காணடவநுசெய

விக்கிரகங்கண்டென்ன வியாதியோவென்னவஞ்சாப்
புக்கரனைப்பூசிக்கும் பூசுரனைவினவுவார் ௨

பரமனடிக்கோடியதென்பாதமொன்றங்கெடுப்பதுவெ
ன், றரையிடையொன்றூன்றியதென் றண்கரமுன்வீசி
யதென, விரிசடைக்கண்ணுன்றதுவெனவிழியிமையாதிருப்
பதுவென, பெரியபொல்லாவாதமெங்கள்பெருமானைப்
பிணித்ததோ ௩

இப்பொழுதேயிவ்வாத மேகமருந்தில்லையேற்
செப்பமுறுந்திருமேனிக் கென்னுமோதெரியாதே
யப்பனெங்கள்பிரான்முடியு மற்பஞ்சாயந் திருந்ததை
யோ,விப்பிறவிப்பிணிநீங்கவிளையமருந்தேதென்றார் ௪

இவர்மிகவுமேழையனப் ரெனவறிந்துசிவமறையோன்,
கல்லைத்தரும்பிவ்வாதங் கடுகவிடுமருந்துண்டு, நவநிதியம்
போதவெனக்கை நல்குதிரோவென்றளவி, லுவகையினுற்
றமதுசெல்வ முள்ளவெலாங்கொணர்ந்தளித்தார். ௫

என்னையாளவானபிணியின்றுநின்றுவிட்டாலியானுமெ
ன்றன், மனையாளுமக்களுநின் வழியடிமையெனவண
ங்க, வினையேதுவேதியனவ் வெறுக்கைமுற்றுங்கைக்
கொண்டு, நினைவாரமகிழ்ந்தித்துந் ணோத்திமருந்தெண
ணெயென்று. ௬

உய்யவநதநமிததணடி யுடையாகைகயிறகொடுததகனறு
ண, செயயசிததமகிழநதனபாதேவாபிரானமருஙகணைந
து,மெயயதெலலாநிறையவிட்டு விருபபிறுணமிகவருந
த, தையலபஙகனமெயவாதந தவிராமறறளாநதயாவாா

அஙதோஙினறிருமேனிக கணைவதேனிவவாத, மெநத
யானெனசெயகேனெனமுகததிலறைநதுகொணடு, மு
நதாவலாலமுது மோகததாலவிழுநதுபுரண, டிநதாயா
னெனனுயிாமாயத திறககினறேனனவெழுநது ௮

கழுததினிடைபபடைவைததுக கடுகவரிநதிடுமபொழு
து, மழுககரததாமதிபபிளவும வானதியுமாசுணமுஞ,
செழிததசடைமுடியுநெறறிசசெயயகணணுஞசிறுநகை
யு, முழுககாளகநதரமு மாகவநதுமுனனினறே. ௯

நிலலுநிலலுசழுததரியனினைநனறுயாமகிழநதே ம
லலையறறநேயததா யேதுனககுவேணடியதா, ண பது
கேளிபபமென நமிததணடியாாவணஙகிச, செ லலு
மிகததழுதழுததுத தொழுதுநினறுசொறறயாவாா. ௰

எனககொனறுமிசசையிலை யெமபெருமானினனுடைய
வனபொனறுநதிருமேனி வாததாலவளைநதவெலா
முனககினறுகுணமாகி யொணமைபெறறுறபோதுமெ
ண, வினைககஞசுநமிததணடிமெயயனபாவிளமபுதலும.

வாதமலநட்டகிறுயாம வையகததைதயைநதொழிலா
னிதிதாஙிறுததுகினற நிருததஙகாணியறிஎன
ருதாவாலெமபெருமா னருணடமாடலையறைவான
பூதலமுமபாதலமும பொனனுலகுமபவுரிகொளள.௰௨

அரிபிரமராதிவிணணோ ரனைவோருமாகரெனப
பரிபுரததினறெனிபுவனம பதினலுஞசெவிடுபட
வுரியவுமைகைததாள முறமுழககவுயிாபபினற
றரணியெட டுஙகிரிசேடன றலைபுரட டியலையவே. ௰௩

சடைமுடியினமதிவெதுமபிததணணமுதநதாழநது தலைத, தொடைமிசையினவீழவுயிா தோனறியவாதோ ததிரஞசெய, திடையறமுனமுழையிடயா மெழினட மாடுதலபுரிவே, மடையுமவாககேதுவா மெனககேட்ட நகருளேவம ௰௪

ஐநதொழிலாநதாணடவததை யனபரறிநதாவிபபா
ரிநதகிலைநாடடியததி னியலபிதெனவறிவிததே
நநதநமிததண்டிகளை நடபாவிமானததேறறி
வநதுறுநஙகயிலையென மகிழநதுகொடுமனனினா. ௰௫

நமிநதணடிநாயனார் புராணம
முறறிறறு
ஏழைமாதவசசருககம முறறிற்று

ஆகததிருவிருததம - ௬௪௦

நமித தணடிநாயனாா புராண

வசனம

நமிததணடிநாயனாெனபவா ஏழையனபாிலொருவா, சிவ பத்தியி லகரகணயா இஷடலிஙகபூஜாபரா, எஙகுமுளள சிவா லயங்கடோறுஞசெனறு திருவிழாவி லுறசவததிருககோலங் த ாிசிககும நியமமுளளவா ஒருதின மொரு சிவஸதலததில ந டேசரது உறசவகாலததிற செனறு தொிசிதது தமதேழை யனபு காரணமாக இநநடேசபபெருமானுககேதோவியாதி யுண டெனறு சஙகிதது அவவாலயததருச சகாிலொருவனை யழை தது ஸவாமி யருசசகரே இககடவுளுககு இடைவிடாநதிருககி றது ஒருகாலுயாநதிருககிறது ஒருகை வீசியவணணமாக விரு ககிறது முகததிலுஞசமமான பாாவையிலலை சடைகளு மவிழ நதசைகினறன முடியுஞசாயநதிருககினறது இநநோய எதனு ல நீஙகுமெனறு கேழகக அசசிவபபிராமணரு மிவரை யேழை யனபரெனறு தெரிநது அவாிடததநேகம பொருளைப பறறிக கொணடு தைலமொனறு கையிறகொடுததிதனை நீருமெனறு சொலல நமிததணடியாரு மதனைவாஙகிசசிவபெருமானது தி ருமேனி முறறுஞ சாததி யுருவியுந தீராமைகணடு ஸவாமியிவ வாதநோயுமககா வரவேணடும நானெனனசெய்வே னெனறு மு கததிலறைநதுகொணடு அழுது விழுநது புரணடு இபபோது நானுயிரை மாயபபேனெனறு கததியையெடுததுததமது கழுத திலவைததறுககுஞ சமயததில சிவபெருமான் நிலலு நிலலு என னுஞ சொலலுடனே பரதயக்ஷமாய உனககு வேணடு வு

தனைத்தக்கேள்ளென் றருளிச்செய்ய நமித்தண்டியார் மும்து தி
ருமேனியிலிவ்வாதப் பிணிநீங்கின்றிலதுபோதுமெனச்சிவபெரு
மானுமிதுவாதநோயன்று பஞ்சகிருத்திய வடிவமென் றருளிச்
செய்து ஒருபுஷ்பக விமானத்தேற்றிக் லகலைக்கு வருவாயெ
ன்றழைத்துச் சென்றருளினார்

நமித்தண்டிநாயனார் புராணவசனம்

முற்றிற்று

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கூட்டச் சருக்கம்

சகளேசமாதிராசையர் புராணம்

துமபர்க மேத்தகனேபோற்றிசோதிமெய்த்தகனேபோ
ற்றி, கறுந்தபாதகனென்னைபோற்றி கைக்கொளவித்தக
னேபோற்றி, யற்புதாசாத்தகனேபோற்றி யருட்கொளவ
த்தகனேபோற்றி,மற்கத்தேபத்தகனேபோற்றி வசவபோ
த்தகனேபோற்றி ௧

பத்தருட் பத்தராவார் பரமமாயேசாதமு
ணித்தமாயேசாராவார் நேயநற்சரணாத்மபான
மெய்த்துமெய்ச்சரணராவார் வேந்தருள்வேந்தராவா
ரொத்தமாபெரியோர்தம்முளுயர்ந்தபெரியோராவார்

பரமனைவிருமபாாதமமைப பரிசியாாபணபானமிககாா
விரவியநாதகீத வீணைநறபரதமவலலாா
திரமறைமுடிவறிநதாா சிததாநதநதெரிநதுவலலா
ரரியவிலவாழககையிசசை யறறுளாாபோலிருபபாா ௩

இயமமாதியமமாதி யெணவகையோகமவலலாா
கனமயுளாாகருணைமிககாா கனததநறசரிததிரததா
ரனைததருமிசைபடைததா ரணிமையினமபையெனனுஞ
சமமிலாததலததாாதமபோ சகளெசமாதிராசா. ௪

மேதினிபுரபபாா துயய விநரணவிததைபுளளம
போதவேபடைததுவாழவாா புனிநநறகுருமபிஙகந
தாதாமிககபததி யனபிறைலதிகராகி
யோதுநலுபசாரஙக ளளவிலவுவநதுசெயவாா. ௫

அடிககடிபெரியோர்தமமை யனபிறைலகலாதேரதிக
கடிபபலமலாாகொணடு காதலாறறமமகதது
நெடிககிலாதருசசிததனனி நிமலனைததுதிததுமறறும
பிடிததஙணடிகையினமுபபத திரணடிராகமபிணிததே

நோததிறகேறறராக ஙிததாதஞசகளேசாகமே
யாரதர்மபாடிமறறு மகமகிழநதநதவாறு
சீருறறகவுரிவீணை யிராவணவீணைசெயய
மேருகொளகரததானவைகுமவெளளியஙகயிலைவீணை

அமபரவீணைமறறு மருநதிறறபிறைகிவீணை
நமபுசாரஙகவீணை நசசுகசசபபவீணை
யெமபிரானமாதிராச ரினியராகஙகளாலே
தமபிரானசகளேசனசீா தாழவறநவிறறிநாளும ௮

நலலவரதிசயிககு நாளிலிலவாழகஙகையிசசை
யிலலராயுலகாளின்ப மிலலராமிவரோாநாளின
மலவிராசையயொனறோ மனனவருலகஙகாததீ
தலலவெனறகனறுமிதத னருமபருபபதததனைநதே. ௯

அஙகணிசசலததராகி யானநதமோகராகித, துஙகவல
லஞசூழகாவிற றுணிநதுறுமலவிராசா, தஙகருததகிக
பததித தனமைபுஞசமாதியோகம, பொஙகலுஞசிவா
னுபோகம பொருநதலுஙதணமுமபணபும ௰

வநதுமாபெரியோாசொலல மகிழநதுநமமாதிராசா
சிநதையிலனபாயககேளாத தேசததிலாசையினறி
யநதமாமயோகிதனனை யருமபெருநதவததினானை
யெநதநாடகணடவனறு ளியானவழிபடுவேனெனறு.

அபபருபபததையுனனி யஞசலிசெயதுபோறறி
செபபருமாதிராசா செபபுவாாகேதாரததி
லொாபபினீாபாறகிறகாசி யுறறிற்றிடிலாமுததி
யிப்பெருநதவமவருதத மெளியதனறெனனவெணணி.

அனனகாசசிகரஙகணடாாக கவவயினமுதநியாகு
மெனனலசததியமாமநதவெழிறகிரியடுதெதுபபாாபபோ
மன்னுபுணணியததிலகக மடடிலேயாதலாலே [T
முனனியததலததுவாழவோா முககணராவரனறே ௰ரு

மிககநறறீாததஙகட்குமா விணணவாமுனிவோாகட்கு
தககழாதானமாகிச சாதகசிததராஞோா
பககமானவையளிததுப பணிநதமானிடருககனபா
லகதணததினபலகுமட பரபபததளவாாசொலவாா

வநதகததியனபுடைகக மணணுளவீழநததுபுறநதநது
விநதியமநதாநதான விணடுவிளகரததானினற
தநதிவானிறததோனெனஙகை யஙஙகைவிலலாயததுமேநு
வுநதரிககறுசிமுனனி ரொளிதததுமைமாகநதான. ௰௩

வருநதிகஙகைகொயய மாவியவநதஙகுனறிப
பெருகிலாதாதவனறன பெருகுவெஙகிரணததாலே
சொரிபனிசுவறிதநோனறு மையயமலலாதுதோனறு
திரவியானவிளஙகுமலலாதிருளகொளுமுடயவோஙகல

வாதுரனுநரமபுநக தினகரனகிரணமாறறி
யாதருஙகடலருசெறற ததமனஞசேரோஙக
லெனனைதயையொருநாடடாஙக மானதோததாமிளைதந
தாநதுதனமணியினகுறற முரோகணுககிரியகறறு. ௰௪

இபபடிமலைகடகொவவோ ரோதமுணடெனறையாவா
ழுபபருபபததையொபப தாஙகிரியிலலெனறேததிச
செபபருமாதிராசா சிரததையாலெழுநதிறைஞசி
யொபபருஙகிரீநதிரனறை யுறுவனெனனவுனனி. ௰௮

திருபபருபபததைதசசேரநது செயயமலலையாதாளைக
கருததுறககாணபேனெனனுங காதலானமாதிராசா
விருபபுடனசெனறுவெறபின மிககமாதீரததததுளளுந
தெருடடருநதானததுளளுஞ செயயமாநதிகளுளளும.

மஙகலகிரிதுாககததும வனதுாககஞசலதுாககததும்
பொஙகிருழைகளுளளும பொலிதருமபிலஙகளுளளு
சஙகையிலபடிகமேம வசசிரசசயிலததுளளுங [ஞ
கொஙகுலாஙகிரிபுடடொனறுவனசாரகுறிசசிபுளளும.

பாதலவுழைகளுளளும பஞசலோககுனறததுஞ
சீதமாாபரிசவேதித திரளினுநதெரிசிததோாககு
நீதியாமுததிநலகு நிலயததுமலாவனததுஞ
சோதிசேரிநதுகாநத நவமணிதடொகைககுனறததும.

உரகமாவிலஙகுபுடக ளுறைவிடததுளளுமோஙகற
சரிவுகளிடிநதுவீழுஞ சாரினுநதஙகிததஙகிக
காமுறுமிலிஙகபூசை காதலிறசெயதுவாழததி
வரமுறுவிலலமோஙகு வனஙகளைசசமீபமான. ௨௨

கணடிகைககததுஙகண்டி தருசிலைககணங்களுளளும
வெண்டிருநீறறுவெறபுத தருசசிலைமிகுமிடதது
மொணடருமிலிஙகவோஙகன மரஞசிலைசெடிகளுளளு
டிபுணடரநுதனமாயேசாபோலுமாகிரிகளுளளும உ௩

சஙகமமபோலுநதாருக கொடிபுதறறலஙகடோறு, மிங
கிதந்தமமுடபேசுங கிரிகொடிபபுதலகடோறுந, தஙக
ளிலிதஙகளபேசுந துணைமலாததருககடோறும, பொங
கெரிபோலவிணணிற பொருநதுமாவனஙகடோறும

நடிக்குமாகிரியினஙக ணறகொடிசெடியிடதது
நடிககுமாவிலஙகுபுடக ணருசராவிடஙகளெஙகு
நடிதகெழுசிலையினஙக ணணணினிலஙகணமுறறு
நடிததுயாதருவினஙகணணிபுறுநதலஙகளெலலாம.உ௫

பாடுமஙகிரிமரஙகள பலகொடிநெருஙகிடததும
பாடுநீணமிருகமவணடு பறறுபபலவிடததும
பாடுமொணசிலைகணமநதி பலலரிதஙகிடததும
பாடுமாகிரியினஙகள பறவைகணெருஙகிடததும. உ௬

மினனெறிகாடடப்பாலு மின்னெறிபுட்கட்பாலு
மினனெறிவாலுகஙகண மிககெழுகுவையினபாலு
மினனெறிநதியினஙகண் மேவுதீரததததினபாலு
மின்னெறிபலநீரோஙகன் மரஞசெடிமேவுமபாலும.

பலநிறத்தருவின்பாலும் பலநிறக்கொடிசூழ்பாலும்
பலநிறப்புதலின்பாலும் பலநிறச்சிலைசேர்பாலும்
பலவுருப்பாதவங்கள் பலபலப்பணைக்கும்பாலும்
பலவுருக்கொடியினங்கள் செடியினம்படரும்பாலும்.

கேசரத்தருவின்பாலுங் கேசரச்சிலையின்பாலும்
பேசுறிற்கேசரஞ்சேர் பெருங்கொடிசெடியின்பாலு
மாசிலாமிருகர்பா மணிமரச்சயிலப்பாலுந்
தேசுலாம்பறவைபோலுந்திரணமரம்பொதும்பர்பாலும்

ஒளிவிடும்பறவைபோலுமொண்மையாமோங்கற்பாலுந்
தெளிதருந்தேவர்போலும் பாதவச்சினையின்பாலுங்
குளிர்நிழற்றிரும்பாதத்தருச்சிலைகளின்குழுவின்பாலும்
வளர்நிழலின்றிநிற்கு மரமலையினத்தின்பாலும் ௩௰

தூரத்தினிழலாயத்தோன்றுந்தோகைமாமலையின்பாலு
ஞ்,சேரப்போய்ப்பார்ப்போர்க்கெல்லாந் தினமொருவடி
வாய்த்தோன்றும், பார்ப்பூதரத்தின்பாலும்பாதவத்திர
ளின்பாலுஞ்,சீற்றமாதிராசாமலவிராசையனைத்தேடா

மரங்களைமரங்களேறி மரங்கள்சேவிக்கவாழும், பெரு
ந்தருவினத்தைப்பார்த்தும் பிரியத்தினேறிப்பார்ப்போ
ர், நெருங்குலங்களைத்துங்காண நிற்கின்றதருக்கள்பார்த்
தும்,பொருந்திலப்படியேநிற்கும்பொருப்பினமனைவயை
ப்பார்த்துட. ௩௨

ஓரிடமுனனியேறிலவ்விடததுயககுமவெறமைபத,தே ரிலபபடியேசோககுந திரண்மரககுழுவைபபாாததுஞ, சாருருவுடையோரேறிற றமைககாணுததருவைபபாாத துஞ, சூரியனபோலததோனறிச சோமனுநதருவைப பாாததும. ௯௩

பாதிமாமிருகமாயும பாதிமாமலையதாயும, பூதரமபாதி யுளளோாபாதியாயபபொருநதுமவெறமை, மேதகுவே லைதோறும வெவவேறுபழுததுவீழுங, கோதிலாமரத தைவெடடிறகூடுமாசெடியைபபாாததும. ௯௪

தூரவேயெடுததுபபோடிறரெுடாநதுவநதவவிடததை சேருமாகலலைவெயயோன் செறிநதெழிலெழுநதுவீழிற பாரிடையடஙகுநதாருப பகுதியைபபரிவாற பாாததுஞ சூரியனெழிலவவாறேதோனறிவீழகிரியைபபாாததும.

நாறறிசைககொமபிலேறி நாடுஙகாறகயிலாயதது நாறறிசைவாயிரேுனறு நலலமாமரஙகளபாாதது நாறறிசைசசிகரமேறி நாடுஙகாலவெளளிவெறபி னுறறிசைததுவாரததோடு புரநதெரிககஙகளபாாததும.

மீதுறுமாநதாதமமை மிககபாதாளகஙகை கோதறவாடடுவிககுங கோததிரநதருககளபாாதது மாதரவுடனேசேரி னறுபததெட்டானதீாதத மீதிதுவெனனககாடடு மினககிரிதருககளபாாததும.

ஒன்றையொன்றுரிஞ்சிததோன்றுமொளியொரியதழ
லவேகு, முன்றிகழுமரமபோயவேறே முளைதெழுதரு
ககளபாாதது, மின்றியுஞசீதமிஞசு மிடையிருளவெயி
லைதநமபாற, சென்றபோககளிககுநதாருக குழுஉககிரி
ததிரளைபபாாததும கூஅ

வெயினமிகுமபோதுதமபான மேவினோவிருமபததிங
கள, பயிலவெசெயயுமோஙகறபகுதிபனமரஙகளபாாத
து, மயிலுழுமபாலாறேரி யருஞசுனையருவிபாாததுங,
நயிாநிறைநாடாகஙகூடாந தணசுனைநதிகளபாாததும.

செயபுறுமருவியாறு சுனைநதி சினறுபாாததும, பைய
வேமாதிராசா பலவிலலவனமபுகுநது, பொயயிலபொ
ணகிரிமரஙகள கொடிசெடிவிலஙகுபுடகள, செயயவம
மணததுககோயில செறியுமபாலனைததும பாாததும.

நவமணியினஙகளபோலு நாகஙகணணணிபபாாதது
நவமணியினஙகளபோலு நறமகொடிசெடிகளபாாதது
நவமணியினஙகளபோலு நாறபதமபுடகளபாாதது
நவமணியினஙகளபோலு நனமலாததருககளபாாததும

ஒருமுதலாகிபபலபே ருறறபலகொடிகளபாாதது, மரு
வொடுவாயுஙிஙக மநதரமவிளஙகலபாாததும, பரிவின
னனீாதெளிததுப பணிபுமாமழையைபபாாததுங, தரு
வினமலராறகோலஞ சமைககுமததகைமைபாாததும.

வநதுசஙகரனையாடடு மஞசனததீாததமபாாததுஞ
சநதனநதினமுஞசாததுஞ சநதனததருககளபாாததுங
கொநதலாதநதுசாதது மலாவனககுழுககளபாாததது
மநதருநதாபஙகாடடு மருநதாபமரஙகளபாாததும ௪௩

தீபஙமபரறகுககாடடுந திரணமணியரவுபாாநது
மேவுநறபலநிவேதம விருமபிசசெயதருககளபாாதது
மாவலாலடைககாயேறறு மமமரககொடிகளபாாததுங
தாவரமாதிராசா தருககியேசெலுஙகானமறறும ௪௪

பாதவவரவெனறேததிப பாதவமபலவிறைஞசுங
கோதிலாததருவிலிஙகங குலவிடஙகுறிகிபபாாததுங
தீதறுமபறவைமனன வெனசசொலிசெயயபுடகள
பூதலமுறவிறைஞசும புளளிலிஙகஙகளபாாததும ௪௫

மிருகமனனவவெனறேததி விருமபியேயிறைஞசநாளுந
தெரிதருமிருகலிஙகஞ சேரிடஞசெனறுபாாதது
முரகவலலபவெனறேத்தி யுரகஙகளபணியநாளும
வரமருளுரகலிஙக மனனிடமகிழநதுபாாததும. ௪௬

அளிககுலமனனவெனறே யரியினமிறைஞசியேதத
வெளிபபடுமளியிலிஙக மேவிடமவிருமபிபபாாததுங
தெளிததநீாமனனவெனறுசெழுஞசலமிறைஞசநாளுங
களிககுநறசலலிஙகததைக் காதலிறசெனறுபாாததும.

சவரவலலபவெனறேததிச சவராகளிறைஞசநாளுந
தவறைவரமளிககுஞ சவாலிஙகஙகளபாாததும
விபுதவலலபவெனறேததி விபுதாகளிறைஞசநாளு
மவாகளுககினிமைநலகு மமாலிஙகஙகளபாாததும.௬௮

மலையெனபபுறறுமூடி மறைபுமாதவனைபபாாதது,மிலை
மாமூடிததாரு வெனவுறுநதவனைபபாாததுஞ, சிலையெ
னசசிலைமேனமூடிச செறியுமாதவனைபபாாததுந, தொ
லைவிலாமயிாமேனமூடிததோனறலாதவனைபபாாததும

பரமயோகததாறகாடடப பானமையாந தவனைபபாாத
சிரநிலமூனறிககைகால சேணிடைநீடடிவாயுப [துஞ
ப நகுமாதவனைபபாாததுமபாதவஙகுடடமொனறே
தனையிடையூனறிநினறுசலிபபிலமாதவனைபபாாததும.

பாநதபஞசாஙகியூடே பறறுமாதவனைபபாாதது
முாநதரவோமொறறி னுறறிருஙகளமமிழநத
நிரநதரமகிழநதுநிறகு நிததமாதவனைபபாாநது
மருநதுநீாததுளிவாழகததனமயுமாதவனைபபாாததும

மாஙகளையயஙகேடகவளைநதிடுமபலஙகளுணடும,பெ
ருஙகிரிவணஙகிநலகும பெருமாததேனயினறு, மிருந
துமாதவஙகளசெயவோ ரிடஙகளிறசெனறு பாாததுந,
திருநதுநறசலககிரீடை செயயுஙகநதிருவாயபாாததும.

செயயநறசிவாாசசஞவற சிததளைபபாாததுநதேவா
தையலாருடனேயாடுஞ சமுகஙகடமமைபபாாதது
முயயசீரரமிஞாக ளுறுபிலஙகளைநோபாாதருமம
பையரவுலகராடும பாதலமுழைகளபாாததுமம ௫௩

கரியரிபுணடரீகங கரஷகணமுதலாயுளள
தெரிவருமிருகஙதமமுட செறிபகையொழிநதுசேரு
முரிமையைமாதிராச ருசுநதுபாாததுயாநதுவிலல
விரிவனநசனனேபபாாதது மிகமனமுருகிபபோறறி.

மெயததவமலலிராசா மேவிடமேதெனறெணணி
யததனகவிலலஏசூழ மருவனமனேநதுநதேடு
முததராமாதிராசா முறைமையையறிவாமெனனுந
சிததராயததவததா திருவுளளததுனனிததோநது ௫௫

வேறு

நலலதோாெபரு வடிவினைநணணிமுனடுவே
மலலனமாமலைதொடஙகி விணணளவதாயவளாநது
தொலலைசீறறருங கிரிதோசோதிமாமயமோ
வெலலையறறருததிராகக மாமரமபடரியலபோ. ௫௬

கோரசமபுவினவடிவமோ குறிததுயாமொருகா
லோரிடததிலுந சொலலொணுதெனனெனவுணாந்து
தீரமாதிராஙசயாதாஞ செனனியேதெனறு
தோவேணுமெனருணடு ரூனறியஙகிபுநதெரியாா. ௫௭

பததிதபபினம பதமுனஙதேடிலாதெனனுஞ
சிததமுறறயாங தனுதினஞசெமபதஙதேடி
யததிறததினி லேயிரணடாணடுழனறறியாா
முததவிபபடி யடியனேமுனிவதோமுறைமை ௫௮

உனபெருஙதிருவடி வினையீதெனவுனனி
யெனபெருமபடியறிவினு லறிதரவெளிதோ
னெபெருஙதிரு வருளிஞனினபதஙகாடடென
றனபுடனறுதிதெதாருதிஙகளபணிஙதெழாதழவே ௫௯

மெலலவேதிருமுறுவல செயதருணமிகுநோககான
மலவிகாாசுனயோகாமுன வடிவினைமாறறி
நலலதஙதிருவுருவினைக கொணடுமுனணணி
யலலணியறவவவடி வானமெனறறையா ௬0

சரணநீயினியெழுகெனத தனனிருகரததா
லருளினமாதிராசையனா யெடுததுகஙதணையாப
பரமபததியானமமை யிகதிரிமிசைப்பாரகக
வுரமிகுஙதவஞ்செயதனை வருதியெனறுவபபால். ௬௧

தனசிநேகஙறற வாசசிரமஙகொடுசாாஙது
நனசிவாாசசனை வேளையிறசேடமுஙல்கிப
பினசிவானுபவததுனா பெருகவேகாட்டி
முனசினுழிகைவைததிருங தினியனமொழிவாா. ௬௨

இனனீதனைமீதினிற சிலதினமிருநது
பனனருநதவஞசெயதலா னமமிடமபஸியா
தொனனலததிறை செலகெனமலஸிகாசசுனாமு
னனலமபெறபபணிந தெழுநதழுதனபினவிலவாா

பிறவிமாமிடியாயினோ பெருநிதிகணடா
லுறவிறைகொளவாலலது விடுவரோவுனறு
ளிறைவயானினறு கணடினிமணசெலலெனன
வறவனமெனனைக தனனிறுனனறெனவறைநதே கூச

பததாகனனிதியாகிய பரமனமாதிராசா
சிததமொபபயாநதிடடமிட டகறறுமெனறே
மெததுமோாகருவேனிமுன மெலலெனகொடுபோ
யததலததினிலிருவெனமறைநதொாாயனேபபோல. கூரு

வேறு

முருடடுவனகாவினிடட மொயததவாசசெருபபுஞ
சுறறு, மிருடகொளகமபளமேலாதத விருஙகயிறறனை
யுமாடு, வெருடடுதிண்கோலோாகையும வெறுஙகட
மொருகரததது, மருடடுறுவிழியுஙகோணல வதனமுமப
பாசிபபலலும. கூகூ

தடிததநிண்காதுஙகட்டைத் தாடியுமபருததமூக்கு
மெடுததகோலபின்னிறுததி யதனிடைசசாாநதோாகா
மடித்தொருகாவினினறு வலககாநுததகவிததே [ஙெ
யடிககடியாடுபோாககு மககமுமதடடுவாயும. கூஎ

கொடுமைசோபரசிஞேடுங கூடமுடஙகணிமருஙகு, மூ
டையராயநாயவிளிககு முறையராயுளவஙெநது, செடி
தொறுமேயுமாட்டைத திரடடிவநதிவரிருககு, நெடிய
மாவேலினகொமபை ஞெமிாதது மை'திளனவிடடார.

விடடிடடமாதிராசா வெகுணடியாமிருககுகீழ, விடடமா
மரததைவெடடி யிபபடிகீழறகெடுததாய, மடடறுகா
டடினிநத மரமலாதிலேயோசொலலாய, துடடனீகட
டனமுடடன றுசசனனமததத்தாயகொலலோ கூகூ

பாவிநீயிடையாவுனனைப பதறியானசபிபபெனனறு
ரோவமிலாயராகு மிருடியாாசிரிததுசசொலவாா
கோவிநீநன றுநன று கோபியேபாவியலலா
ஞுவி ஞலவெமமைசொலல நானலனபாவியெனறு. எ௰

கோபமேவதைககுஙகூறறங கோபமேதுனபமூலங,
கோபமேதிருவையோடடுங கோபமேகுணததைககொ
லலுங, கோபமேநிநதையேது கோபமேகொடுஞசொற்
கூட்டுங, கோபமேநரகஞசோககுங் கோபமேகொடுமை
யாமால. எக

சலமெனுநதிரையாறறுயயதவமரககலஞசாயாதோ,சல
மெனுமவெயிலானெஞசத தாமரைதானகனறுதோ,சல
மெனுநெருபபாலெலலாத தருமமும பொடியாகாதோ,
சலமெனுஙகாறறானஞானத தருவினஞசாயநதிறுதோ.

ஞானமேலீடோவுனற னல்லவதானககலவி
யானவாஙகாரநதாணே வருநதவததகநதைதாணே
நீநலலனலலனகோப நெஞசினனீயிருககக
கானமிஙகிதனுளவேறு கருதினனனிழலகளினறே.௭௩

நலலனீசாநதமேவு நறறவருனனைபபோல
விலலையிககிரியினமேவு மிருந்தவாதமழுளெலலா
மொலலையினெலலாமறற வுனககிநதிழிஞைச
யெலலையறறிருநதெனறுறறெளிவுதானெளியதனறே

நேசமாயததீயிலவீழு நேரிழையுடுததுசசெல்லும
வாசமாரழலவேமெனறுமனததிடைமதிததலபோனறு
கூசுதலின்றிசசாகக குறிததவளகூபமவீழநதங
கரசையாறறெபபாஃதேடு மறிவுபோலாயததுனஞைசை.

மருளெனககிலையுலககை வாஙகிவாவிளையவெனறன
சிரமிசைசுறறவென்போா செயதிபோறசனஞைசஞசெ
யொருமறையோனறனவாழவையொருவனகையொபபி
ததேகு,மருமயலபோலுமுனறஞைசையையறையுஙகாலை

கடுவிசைபெருகுமாறறின கரடிகம்பளமதெனறு
முடுகிநீநதிடபபிடிதத மூடனையதுதானபற்றி
யடுதலிறகளையிருநதோா தனைநீவிடுவிடெனன
விடுகிலுமவிடாதெனசெயகேனெனறவனவீழநதபோல

விடடவனறனையுமாசை விடுகிலாககாலமாறு
லொடடுமோகனறுயநீஙகவுனககியாமுணைபபதென்று
தொடடதோரிருபபுலககை சூகிறைறறுணிககததபபி
லெடடருமளவதேனுந தோலவிகாணெணவுறைபபார.

நாணியேயாசையெலலா நழுவினோதிருமபபபறறி
றுணியாயபபறறுஞசெனமத தருவினையெனததலததா
பேணியஙகுணாததுமுனனைபபெருகருளவடிவஙகாடட
பாணியாறறெறுழுகின றருசிபபரவிமுனவெளகினறா.

அதிகதுககததராகி யஞசிமெயாநடுஙகவெனபாற
கதிநெறியிலலைநீதிக கருததிலலைபபததியிலலை
மதியினமெயசசாநதமிலலைமதமுளளேனஙகுறறேனினி
விதிசகளேசவெனனை விடுஙகாலோ விடாதேயையா.

கருமமுளளளவுமநதக கருமததிறகேறறசெயது
திரியுமதனறியெனறுஞ சிவனருளாசிததியாது
நிருமலநெறியாகாது நீணடவாதீரவாறகாயை
மருவியேகொயதாறறுயய மதுரமெனகனியாகாதால

பரதபோதனைனபோறறி பததாபாககியமேபோறறி
சரணினசரணேயலலாற சாாவிலேனெனறுநினற
வாமுறுமாதிராசா மனஙகொளுமிரககநோககி
யருளுறுமலவிராச ரனபிறைலணைததுககது. ௮௨

அஞசநீவேணடாநதுகாத தழுநதுதலொழிவாயறப
நெஞசிடையகநதையுளபோரா நமமிடைசிறகொணகா
ணஞசொனீகேளெனனறு நவினறநாலிவவிகறப
விஞசையாஞசெயதோமெனறு மலலிராசையாவிளமப

மனபரஎகருணையாலே வநதவனவசவராச
னெனபவனபததியெனனு மிருமபொருணிறுநதவேண
துனபமணணகலநமபாறறேனறினனசுகானுபூதி [டிந
யனபுனககவனறனறேலயாகுரீயவனகணசெலவாய.௮௪

வரசிவாசாரவாரி வைகியேசரிபபாபெனற
னரனருளாறபதிறறைந தாணடுகளறு நாறுணடு
தனையிடைவசவேசனபாற றஙகிபபிறமமைழககப
பரிவிறலெமபாலவநதைம பதுவருடஙகளசெனறு

ஆகஙிறகெழுநாறுணடி னநததகிலனறிமுததித
தாகமுணடாகாதிஙஙன றருவதேதேனுஙகேடபா
யீகநாஞசொலவாயெனன மாதிராசையரிரஙகி
யோகீராமலலிராசாக குறபபணிநதுளாககுகினறா.

திருவையிசசிபபனெனனிற பிறாதிரியாயுவெனனி
லருளூறுமாயாரூப மணடாபோகஙகளவேணடுந
தரமலவனிததததாலே தாழவிலாமுததியெனனிற
பரமனறபதவியாகும பறறிலேனெனறுமெனறு. ௮௭

ஐயமுற்றுணர்வாரீர் மகத்துளாயத்தமேனையென
றுய்யமண்மீதுநன்று யுறப்பணிந்தெழாதமுன்னரு
செய்யநற்கலியாணச் செழுங்காந்தியாரா
மெய்யாப்பானமாதிராசா விரைந்துமுன்னிற்கநோக்கா.

கூட்டலசங்கமேச னென்னனவேகுலவிநோக்கா
நீட்டவட்டாங்கமாக நேசத்தாற்பணிந்துபோற்றித்
தாட்டலைமீதுசாத்திச் சகளேசமாதிராசா
சீட்ராமவச்வராச னென்னநற்சேவைசெய்யா ௮௯

நற்சிவலிங்கபூசை நண்பராயகத்துமுள்ளு
மற்புத்தத்துடனேசெய்தங் கானந்தவமுதமார்ந்து
சிற்குணமாதிராசா தேட்டரும்பத்தரான
பொற்புறுநந்திகேசா பொருவறவைகுநாளின. ௯௰

சகளேசமாதிராசையா புராணம்

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௭௯௦

திருச்சிற்றம்பலம்

சகளேசமாதிராசையர் புராணம்

வசனம்

திருவம்பை யென்னுந் திவ்வியஸ்தலத்தை யுடையவர் சிவநேய மில்லாதவனைப் பிணமென்று நினைத்துப் பரிசிக்கவஞ்சித் தூரத்திற் செல்பவர் பரத சாஸ்திரங்களிலும் வீணைவாத்தியங்களிலும் வல்லவர், வேதாகமமுடிவை நன்குகவறிந்தவர் யோகமார்க்கத்திற் பயிற்சியுள்ளவர், இல்வாழ்க்கைப் பற்றில்லாதவர், போதுமான கீர்த்தியையுடையவர், சகளேசமாதிராசரென்னுந் திருநாமமுள்ளவர், உலகத்தையாளப்பட்டவர், இவர் குருலிங்க ஜங்கமபத்தியிருந்து சிரத்தையோடுபூசித்து அநேக உபசாரங்களைச்செய்பவர் சிவபூஜைமுடித்துப் பூஜாந்தத்தில் தெளிவீணை கைலாசவீணை இராவணவீணை பிநாகிவீணை கச்சபவீணைமுதலிய வநேகம் பேதமுள்ள வீணைவாத்தியங்களிற் காலத்துக்குத்தக்க ராகங்களையிசைத்துச் சகளேசனென்னுஞ் சிவபெருமானுடைய கீர்த்தியைப்பாடுவாராய் இல்வாழ்க்கையை முற்றத் துறந்து ராஜ்யபாரத்திலு மிச்சையற்றனர் இவர் இப்படியிருக்குநாளில் மல்லிராசையென்னு மரசனொருவர் உலகத்தைக்கெடுக்கொள்ளாண்டு இது அல்லலுள்ளதென்று அவ்வரசாட்சியைவிட்டுநீங்கி சிவஸ்தலங்களிற்சிறந்த பருப்பதத்தையடைந்து நிச்சலசித்தராய்ச் சிவானந்தமேலிட்டு ஒருவில்வவனத்தில் தனித்துத்தவஞ்செய்யுமவரது பத்தித்தன்மையையும் சமாதி சாமர்த்தியத்தையும் சிவாநுபோகத்தையும் தபஸ்விகள் பலர்வந்து சொல்லக்கேட்டு பேரானந்தமடைந்து அவரது பாதங்

கலை யெபபோதுகாணபமெனனு மேசகமுடையவராய பருபப
தமலையயடைநது அஙகுளள தெயவீகஙகளைககணடுமகிழநது
மலலிராஜா தவஞசெயயும விலவவனததையுஙகணடு அதிகமகி
ழசசியோடு அவனைததேடுமபோது அவரு மாதிரா சையரது
முறைமையை யறிவோமெனறு தமதுதிருவுளளததிலெண்ணி
மலைமுதலாகாயமுளளளவும விசுவரூபமொன றெடுததுப பிர
மிககுமபடி நினறா அநேகவருஷகாலநதேடியும அவரது அடி
முடியைககாணுமல இளைததுவருநதி ஸவாமி மலலிராஜரே யு
மது விசுவரூபததைதச சிறறறிவையுடைய வெளியேனறியவ
லலனே, உமது திருவருளா லுமமைததெரிசிகக வருளசெயவீ
ரெனறு தணடாகாரமாகப பூமியிறபணிந தவவாறே ஒருமா
தமவலாயி லெழாதுகிடநதழவே அபபோதுமலலிராஜரும அ
ருணமேறகொணடு இதுதான எமமுடைய வடிவமெனறு தம
து சுபாவவடிவததோ டெதிரின றினி யெழுநதிருபபீரென்று
தமது ஸ்ரீஹஸததஙகளா லெடுததணைதது அழைத்துககொண
டுபோயத தமதாசசிரமததிற செனறு சிவநைவேததியசேஷத்
தைககொடுததருநதசசெயது இவாககனுகரகிககககருதி மாதி
ராசனை ஒரு வேலமரததடியி லிருககசசெயது மறைநதுபோ
ய ஒரிடையனைபபோல வடிவமெடுதது ஆடடின மநதையைச
சாயததுவநது மாதிராஜரிருநத கருவேலமரததை யொடிதது
ததளள மாதிராஜாககுக கோபமுணடாக அதுமூலமாக அக்
கோபததைததணிதது ஞானததைபபோதித்தத தமதுதிருவுரு
வை யதாபபிரகாரநதெரிவிகக, அபபோது மாதிராசரும காண
மடைநது அதிதுககிதராய நடுநடுஙகி ஒனறுநதெரியாத அபகரு
வனையாளவதற கிதுசமயமென றிரககமுறறுநிறக, மாதிராஜரே
நீர அஞசவேணடுவதிலலை துககததிலினறு மொழிவீர, சிறிதா

யினும அகஙகையுளளவா எமதுமுனனே நிறககககூடாது உம தபககுவஙிமிததமாகவே இநதவிததையைகாடடிேனம எனற ருளசெயது அனபாககருளுநிமிததமாகச சிவானுககிரஹததாற பூமியி லவதரிததவராகிய ஸ்ரீநநதிகேசுவரரிடததில ௬௦௦ வருஷ செனறிருநதால பினபு நாமமைழபபோம அபபோது நமமிடத திலவநது ஐமபதுவருஷமிருந தானபின சிவானுககிரஹததால இபபோது செனறவயதோடு ஆகவருஷ - எ௦௦, இநதவருஷம எழுநூறறினநததிலனறி உமககு மோககூததிலிசசையுணடா கமாடடாது வேறொருவிஷயததி லிசசையுணடாமாயின அவ வாறே தருவோமெனறுசொலல, மாதிராஜரு மறறொனறிலு மிசசையிலலாதவராயப பூமியில தணடாகாரமாய நமஸகரிதது எழுநதிருககு முனனமேதானே கலலியாணபுரததில ஸ்ரீவசவ தேவாககு எதிரிலநிறக, வசவதேவரும வணஙகி யிவரோ குரு வாகிய கூடலசஙகமேசனொனறு பாவிததுப பததிபணணிககொ ணடு மாதிராஜருந தாமுமாக இருககுநாளில,

சகளேசமாதிராசையா புராணவசனம
முறறிறறு

உ
திருசசிறறமபலம

—*—

சிககமாதையா புராணம.

திண்ணியகாலனைத தீககணமீதிலே
மணணினையிறைததவன வாயமடிததயன
பண்ணியவிதியினைப பறிததுமாயையின
கண்ணியையறுததநற கருததராயரோ. க

மாளிடாதமககுறும வருடநூறெனத
தானுலகுணைபபகைதத தவிாககவலலரா
யீனமதுறுமவய தேழுநூறதா
யானுகநதேறுவாாக கதிகநணபராப ௨

முபபொழுதா நசசனை முயலுநெஞசரா
யெயபபறுகிடடரா யிலிஙகசஙகமத
தொபபருநேயரா யுறறபததிசெய
தபபருமகிழசசியா மமுதருநதிமெய. ௩

ததது வஞானராயச சரணராகியங
கிததிறஞசரிகதிவ ரியலுநாளிலே
யுததமபததரா யுணமைநீஙகலாச
சிததரோரனபாபோ சிககமாதையா. ௪

மருவுதமனைவியு மகனுநதாமுமா
யருளுறுமாதிரா சையராநதவ
ரிருகழலணுகின மிறைஞசுஞசெயதியே
கருதருமுயிருநங கதியுமெனறரோ. ௫

உனனியநெஞசரா யுறறதஙகொழி
லனனிலைவருபொரு ளறபமாயினுங
துனனியதாயினுந துககநறசுக
மனனியலபினறிநீண மகிழசசிபொஙகியே ௬

தங்தொழில்சாயினுங் தவறுசேரினு
மங்தருமாதிரா சையாசேவைமேற
சிந்தையுநேயராயச செயயுநாளிலே
பொந்தனவுடலினைப போட்டகனறனா. எ

அவரிடமனைவியா ரநதவாககையைச
சிவதூவாபாதநற றீாததததாட்டியொண
டவளவெண்பொடியினைத தணியசசா ந்தியே
துவளுநெஞசிலலராயத துணிநததூயமையால. அ

தககநலலணையொடு சாயததிருத்தியே
யககுறியலவ ரறிவுறுமலே
மிககதஞசிவாாசசனை விருமபுமெல்லையின
ெறுககுறுசமாதியைத தொட்டுமோசையால் கூ

துஞசியவமமகன றுணுகெனததெளிந
தஞசியீதென்னதா னனனையெமமையன
பஞசனையொனறியோா பகாவுநகாணகிலேன
வெஞசமெமமுட னுளவெலாமவிளமபுவாய். ௰

ஐயனமமுடையாக ளருகெனபோகிலன
செயயநறசிவாாசசனை செயயுமெலலேினை
கையுறவகழு மிககருமமெனனதா
னையநமபராககுநல் லூறறமவேண்டியோ. ௰௧

உனனுடனகோப மெனமெருநினததினி
ஸினனுடனவெமமைதா னிகழநததாயினும
பினனுடன றீாவனிப பெறறியினறியு
மெனமெனுடேயேசில னெனலனையனனையே. ௰௨

வேளையிறசிவாசசனை விருமபுஙகாலையி
ஞளதாயொனறுநீ யமைததிலாயகொலோ
நாளுநினசீலநீ ணனமைகுனறியோ
தாளுறததவததாபாற ருழநதிலாயகொலோ. ௰௩

திருமெழுககிடுகையிற செநதுசெததகோ
வொருபுடைகோமய முறறதிலலையோ
வருமைசோரஙகால லாலபததழ
கொருவியேயிடையிடை யூணமானதோ. ௰௪

விருசியவுழைககலம விளககிலாயகொலோ
மஞசனசாலையின மஙினமுறறதோ
வஞசிநீவிநதிகை யமுககழுததிடா
தெஞசியாசரணையி னிழிவுவநததோ ௰௫

வததிரஙகொணடுநீ வடிததிலாயகொலோ
சுததிறகநதநீ துவளவைததியோ
யொததிராதககதை யொடிநதிருநததோ
கொததலாபுழுககடி கூடியுறறதோ. ௰௬

எடுததநறறூப தீபாரததியினமணம
படைததொளியொனறுபோற பரவிறறிலலையோ
சுடாததருவிளககினைத தூணடிலாமலே
கெடுததனையோவிதென கிளாததியனனையே ௰௭

பரமனமுனனமுதுநீ படைககருஙகாலையின
முரலுமினஞசியின மூசசணைநததோ
வரனருஞசேடமோ டருததிலாதன
விரவிநீபடைததியோ விளமபுகனனையே ௰௮

உறறதோழுவித வுதகமொனறொடொன
றெறறெணவமைததற கெனனெனறிலலையோ
சறறுநீயையனமுன சாறறிடாதவிக
குறறமேனினறெடேன கூறிலானசொலாய. ௰௯

ஐயனினசினததினை யாறுகெனறியாங
கைதொழுதினசொலாற காலினவீழநதிடின
வெயயதனவெகுடசிபோய விருமபிபபேசுவன
செயகுறுமிசசெயல செயதியனனையே ௨௰

பாமனறசேடமேன பசியிலாகிலன
நிரமதுடையபாபால செனறெனசோகிலன
கரமலாபறறியான கசிநதழைககவோ
வுளாயெனவனனைதா ளிணடுணைகளைகயால. ௨௧

பறறிமுனவாஙகிநீ பததரிறமெறறு
முறறவாசிவாசசனே யுரையையுணறியே
கறறனேயலலது கருததிலாயெனச
சொறறியிவவேதிகை தொடடிலுணனேயன ௨௨

சினமொழிநதுனனுடன செபபுமையநீ
நனவொழிஙிததினை நணணுகெனறுளங
கனிவுறததலேவனேக கணடுஙககபின
முனமுறுஞசெயதிதான முயலுஙகாலேயின ௨௩

புதலவனுடபுறபபடாப புறததுவாயிலின
கதவினேததிறநதுளங கலஙகிமுனபுதா
னிதமுறததநதைபி னேகுமவீதிபோய
மதமுறுததவததரா மாதிராசாமுன. ௨௪

அனபுடனவணஙகினன றையவையகே
ளெனபிதாவெனனேயோ வேதுமபேசிலான
முனபெனதனனேபான முனிவிலாதவன
வனபுறுசினநதுடன மவுனமாகியே. ௨௫

நீறறினேநுதலபுப னிறையசசாததியே
நேறறுநீயளிததமெ னிளததூசினே
மேறறிநதனேயினமேன மேவிபபோகலான
சீறறமுறறெனறனமேற சினேகமெணணலான. ௨௬

அன்னைநற்சிவாசசனை யகத்தைக்கொட்டினு
னென்னையோவகழ்ந்துமண் ணெடுக்குகின்றனள
பின்னைவேறொருவரா பிணக்குத்தீாகலா
லுன்னையானழைக்கவிங் கோடிவந்தனன். உஎ

நேற்றளவென்னொடன் னேசநெஞ்சுடன
காற்றுடைமீதினுங் காத்தினுங்கொடு
போற்றியினசொலலினறு புறத்துமீதுற
வேற்றுகாந்தனைத்தெனை யிருக்கென்றறியே. உஅ

விட்டபினெனக்குநான் மேவினுமமுடன
மட்டறுமனபினுல வாலலிங்கவா
விட்டமேவாவென தெநதைவாவெனக
கட்டிமாாபனைத்திரு கண்ணனெனனவே. உகூ

சிறியவெனசிலையினைச சிக்கறுத்தொரு
குறியதோாகயிறறினற கூட்டியாாததுமெய
யுறுதுகளறததுடைத்` துவநதுபாாததபி
னிறையவேநெறறியி னீறுபூசுவன. ௩0

மருவியஞ்செழுத்திசை மைநதவெனபனு
னுரைசெயுங்குதலைகேட டுவநதுமோநதுநீ
யருளவசவேசுர னகத்திறறொணடனே
சுரிகைநறசவுணடையன றெழுமபுததாதனே. ௩க

இசைநதமாதிராசையாக கினியசீடனே
முசுண்டிவா்முசவுணடையன மோகமைநதனே
வசுநதனைபுகழமடி வாலேயனறனக
கசஙகிடாதேவலசெ யடிமைபபையலோ. ௩௨

சஙகரதாசையன ருளிலஙகனே
வெஙகடஞசோமா னேவறறெணடனே
வஙகருவூரிலவா முபயறகாளதாந
துஙகநறெறூமபனே சொறறியெனறபின. ௩௩

நிமமவைபெறறநன னேயமைநதனே
நமமவைகாளைககா னஙகைபபிளளேயோ
வமமவைபுதலவனே வாாகொனியெனச
செமமையாறபாாதகெனேச செபபுமெனனேயன. ௩௪

ஏதுவேணடியதுனக கெனறுகேட்டெண
தாதரவுடனபசி யறிந்தெனன்னேயைப்
பேதுறபபசியினற பிளளேகொாநதனன
காதலாலவாலவிங கனுககனமபடை. ௩௫

எனறபினனனேதாழந திருககினினமு
தொனறியநண்பிலிட் டேடியென்புறந்
தனறிருககரததினற றைவந்துனனிடஞ்
சென றுறினென்னேயுஞ் செயயகைககொடே. ௩௬

வந்துனமலாபபதம வணஙகியுறறபின
மைநதனலஷிசசையான மடியிலவைததுயா
னநதருநதனகுரு நாமமாகையாற
சநததமெனறனச சறறுசிநதியான. ௩எ

இபபொழுதழைககினு மேதுசொலலினுந
செபபலனெனனுடன றேவிதனனுடன
வெபபமதிபபடி மேவலாகுமோ
வபபனேனிககுண மடைநததனமைதான ௩அ

பூசனைபுரிநதிடும போதுமேலவிழே
ஞசையாரபூசைமு னமுதிடெனறிலே
னேசமோடரறகுநா னிவேதிததனறுனே
னேசுறுவீதியங காடிககிசசியேன ௩௯

எனனிடைதபபிலை யிபபிணககெலா
நினனிடமிமிததமா நீஙகினலலது
பினனையாரொருவாதம் பேசசுஙகேடகலா
னுனனடிகண்டிடி ஞெழிவனறனசினம ௪0

தாமதமினறியே சரிததினறெமமட
நீமகிழநதணெயென நின்றுவேணடியே
பூமியிறபணிநதுமுன் புலமபிபபோறறியே
காமுறுமனததிறை கனுழநதுகைதொழா. ௪௧

ஐயாதாஞசாத்திய வரியவேட டியைக
கையிஞலடிககடி கலுழாதுவாஙகியே
துயயதாளபறறிமுன சோதிதலெதனபிதாச
செயயுமமழுனிவுசீ செனறலாலவிடான ௬௨

கடிது னவாவெனக சரமபிடிததிழா
மடமைசோகருததஞம வாலவிஙகனே
விடுவ ருகுதுமென விளமபியெயததயா
வொடுமெனமுருகியே யுளாசெயகினறனா ௬௩

வேறு

தளைமிசைவிரதசீலா தமமிடஙகளிலேகோபம, விளைய
வேவநதாலிலலாள விமலனாசசனைசெயவீடடைப, பு
ளாபடத தோடடுகினற டதுமையாங காணேஙகேளே,
முளாயிதினவிவரமுணடீ துறறுட ஞணாதுமெனஞ.

வாலஙிஙகாவாவெனறு மாதிராசையாதமமைச
சாலவேயாணடுகொணட சகளேசாசரணமுனனி
நீலகணடாவுனனைபா னெஞசகதீனததெலலா
மேலநீயறிநதளிககு மிறையவஞதலாலே ௬௪

நமபுஙீனடியேனசொலலு நறறிருவாககுபபோல
வெமபிரானபலிககுமவணண மினறருளெனறேசெய்
டமபிரானமாதிராசா தஞசகளேசராய [யுட
செமபரனமீதிறபாடிச சிககுமாதையரிறசென்றூா. ௬௫

மனையகத்தெனசெய்கினறுய மாதேயிவ்வாலலிங்க, னி
னைவருமிருளிறசெலலநீயறிந்திருந்தெனனே,சினமுன
துடனெனசொலலாயசிககமாதையனுநகெனறு, வினவ
லுமனையுணமாது விளாந்துவந்திறைஞசிநினறாா. சுஎ

அருமைசோமாதிராசரகததிவனனைந்துமைந்தன
றெருமாலவிலககிடாதே சிககமாதணணுமோன
மருவிநீயிருபபதெனன வாசிவாாசசனைககுவேலை
யொருமைசோபததியேகாண முததியினுபாசசிவாவா.

எனறுதங கருணைநோககா லினமொழி யுரைததவா
றே, சென்றவபபிராணனவநது தேகததுடபுகுநதுதா
ககம, பொனறினாபோலெழுநதாாபொறிபுலனபொரு
நதினாமு, னினறமாதரசாதமமை நோககணடாா நேசங
கொணடாா சஅ

பயநதருபததிபொஙகிப பணிநதவாபதாமபுயஙக
ணயநதருநுதலிறகணணி னற்புயததொனறசசாததிச
சயநதருபுளகஙகொணடு சலசமெனகாஙகளகூபபி
வியநதெனையாளவநத விமலனேபோறறிபோறறி. ௫௰

பாவநாசனனேபோறறி பததாதமவாழவேபோறறி, மா
வரங கொடுககவலல மாதிரா சையாபோறறி, சீவனே
போறறியெனனுஞ சிககமாதையாமுனனு, மூவருமப
ணிநதுநினறாா முனனுறுநதவததோாசொலவாா. ௫க

தநதைதனபததியாலே தனயனறுவியததன
வநதிடசசெயதானிநத மைநதனறனபததியாலே
யநதமாநதநதையாவி யளிததமைபுனககேசெலலுந
தொநதபாசஙகளுனனைத தூரததிறகணடாககினறல.

செவிடாகாதுனசொலலுறறுற றெளிநதெலாங கேடப
னுவமையினயனமுறற வூமருமுறைபபோபுன [றோசின
பவமுறுஙகுருடொலலாம பாாததறிநதிடுவோமு
னவமுறுமாமயததோ ரணமயராவரனமே ௫௧

விநததருணகருணைநோககினவெளிபபடினவாலராவா
யரிததவொழுநதுபோறறி மணணிடை நடததலாலே
யருததலாவிடமுநதுயய வமுதமாமையாயாஙகள, விரி
ததுனைபபுகழநது ஞாககுமவிளமபலமெயயேயெனறா.

அழுதபிளளைககுததநதை யருநதனமளிததுநனமை
தழுவுசினபெருமைதனனைச சஙகரனவலலனெனறா
வழுவிலாநணபாசிககமாதையாவீழசசெயத
விழுமியமாகிராசா விளைநதுநமமடததனைநதா ௫௫

சிககமாதையா புராணம

முறறிறறு

ஆகததிருவிருததம - ௭௪௫

திருசசிறறமபலம

சிககமாலைதயாபுராண

வசனம

மாதிராசனெனபவ ரிடடவாறிருககுஙகாலததில, உசசமடைந
தியுளளவராயச சிவாாசசனையிற சிறநதவராகிய சிககமாலைதய
னெனபவா தமது மனைவி புததிர னிவாகளோடு பரதிதினமும
மாதிராசையரது பாதஙகளில வணஙகித துதிதது அதுவே மு
ததியெனனும விவேகமுடையவராய தமது தொழிலில வரும
பொருள சிறிதாயினும பெரிதாயினுஞ சுசதுககமினறி தமது
நியமந தவறுதிருககுஙகாலததில பிராணவியோகததை யடைந
தனா அவா மனைவியாரும அவரதுதேகததை சிவசரணரது
பாதோதககஙகளால திருமஞசனமாடடுவிதது விபூதியையுமிறை
யததரிதது எவவளவுந துககியாதமனமுடையவராய பஞசனை
யோடுசோதது டகாரவைததககுறிபபு அயலாாககுத தெரியாத
வணணமாகப பூசிததுச சமாதிககிடமபணணுஙகாலததி லிவ
ரறையெலலாய பாாததிருநத இளமைபபருவததையுடைய வி
வரதுபுததிரன தமது தாயையடபாாததது இசெனனவாசசரியம
தாயே எமமைசயா இவவணையிற சாயநதுகொணடு ஒருவாாத
தையுஞ சொலலாதிருககினறா நமமுடையவ ரிடஙகளிசெங
குஞ செலலாதிருககினறனா இவறறினுணமையைச சொலல
வேணடும, இவாககேதேனுங கோபமுணடோ உஙகளிருவரிற
கோபமேதேனு மிருநதாலு முடனேதீாவது இதுகாறும வழக
கம, இபபோது நீடிததுபபேசாதிருபபது யாதுகாரணம, எம
மிடததும பேசககாணோம, சிவாாசசனைககாலததேவலசெயயா

திருநதனையோ, அலலது அபபோ தாசாரமினறியிருநதனையோ, அதிதியாகவநத பெரியோரை யேதேனு மவமதிததிருநதனையோ திருமெழுககிடுமபோது செநதுககள சேதபபட டிருககுமோ, பாததிரஙகள விளககவிலலையோ, திருமஞசனம வடியாதெடுத தனையோ, பததிரபுஷபஙகள தோஷமுளளதாக விருநததோ, இதுமுதலிய தோஷஙக ளேதேனுமுணடோ எனறு புததிரன கேழககக, அதறகுத தாயாரும குழநதையைபபாாதது நீ சிவா சசனைசெயயு மிடநதோறுஞசெனறு அநதவாாததையை நனகு கக கறறுககொணடாயாதலாற றெரிநதவனபோலிநதவாாததை யெலலாம பேசுகிறாய கருததறியாதவனாக விருககினறாய, இவ வேதிகையையிடிததுக குழிபறிததா லுனறநதை யிடபோது பேசுவாா, நீ படுதது நிததிரைசெயவாய என றககுழநதையைப புறததிறசெலுததிப பினபு முனபோலவே தமது கிருததியத தைசசெயய, அபபுததிரராகிய வாலலிஙகையரும தாழிடடகத வைததிறநதுகொணடு வெளியேபுறபபடடு தமதுதாதையோடு நாளடோறும வழககமாகசசெலலும வீதியிறசெனறு குருவா கிய மாதிராசையரிருககு மிடததிறகுபபோய அனபோடு வண ஙகிசதுத்தது ஸவாமி எமதுபிதாவானவா யாதொருவாாததை யுஞ சொலலாதிருககினறாா அதுகாரண மறியேன, இதுகாறு மெமது தாயினிடத தொருகோபமுமிலலாதவா இபபோது வலி யகோபததுடன மெளனமாகி விபூதியை நெறறியினிடததும புஜ ததினிடததுந தரிதது நேறறுத தமமிடததுபபெறற வஸதிரத தையும போாததுககொணடு அசசவறறிருககினறாா, எனனி டததுளள பக்ஷததையு மினைககவிலலை, எமது தாயும சிவாசசு னைபவசானததில மணவெடடிகொணடு குழிவெடடுகினறான, எமதுபிதாவும வேறொருவரால அடபினைககுத திாமடடாா

தலா லுட்சை மயழைத்துப்போதற்கு ஓடிவந்தேன, சேவரவிட்டதுசசென்றுலல்லது அப்பிணககுநீஙகாது, ஆதலா லிப்போதே தாமசமினறி யெழுநதருளவேணடுமென்று பிராாத்திகக மாதிராலசயரும பூமியில புருஷனிடத்துக கோபமவநதால பூஜாககிரகத்தைவெட்டிக குழியாககும புதுமைகேட்டதிலலையெனறு ஙினைதது அவரது பிராாத்தனைப்படியே சிககமாதையாது திருமடத்துசசெனறு அவரது புத்திரியாளையுமழைதது நடநதவிருத்தாநதஙகளையெல்லாம விசாரிதது தமது உபாசனாமூாததியாகிய சகளேசனைத தியானிதது ஸவாமி நீலகணடரே நீர அடியாாநினைத்ததை நினைததபடி யளிககினறவராதலால அடியேனசொலலும வாககுபபோல வருளசெயயவேணடுமென றுருசெயயுளைப பாடிச சிககமாதையனைத தமது திருவருளால நோககிச சிவாாசசனைககு முயறசியொனறுமிலலாமல மெளனமாகவிருககுங காரணமெனன அநத மெளனததினும பததியே முததிகாரணமாகும சீககிரததி லெழுநதிருநதுவாரும எனறழைககச சிககமாதையரும தூஙகியெழுநதவாபோல எழுநது வநது தமது மனைவி புததிரரோடு மாதிராஜனை வணஙகித துதிததுநினறாா மாதிராஜரும சிககமாதையாககு அநேகஞசிததங்களை யருளிசசெயது தமதுழுடததிற செனறாா

சிககமாதையா புராணவசனம

முற்றிற்று

திருச்சிற்றம்பலம்

—*—

மடிவாலமாசசையா புராணம.

மறறுமொருபேரனபா மடிவாலமாசசையா
நெறறிவிழியாரனபா நேயாதிவீரததா
வெறறியுளளாாகாலகனம மேவாதாாமெயசீலா
பறறியெனறுமபவிகளைததாமபரிசியாபபானமையாா க

சிடடாகனமஞசோாதாா திருநதியமெயபபததியிஞ
ருடடருகாமாதியா ஞெனறுமிலலாாசிநதைநதிரியா
கிடடாசுகாகிடடோா கியாயகதாகிமலமுதத [ா.
ரிடடமுறறுநகோடடிநனறுயிசைககவலலவிருநதவததா

தாககககிககரியனனஞா சனமாாககமனறியொல்லா
ரொறபுயததினவலிமிககா ரிபபரிதபுரியெனனுஞ
சொறபதியாாதவாாடை தூயதாகருநதொழிறகுலததாா
கறசாணாகிதியனைபாா கமபனைநெஞசகலாதாா ங

வநதுசிவதவராடை மகிழநதளிபபாயெனககேட்கிற்
சிநதைமகிழநதவாககுதவிச சென றுடையோாகேட்குங்
லந்தவுடையேகொடுககு மதிகவாமபெறறுளளா [கா
ரிநதகிலைமடிவால மாசசையனெனுமபெரியோா ச

தலா லுட்ணம யழைததுபபோதறகு ஓடிவநதேன, தேவரவவி டததுசசெனறுலலலது அபபிணககுநீஙகாது, ஆதலா லிபபோதே தாமசமினறி யெழுநதருளவேணடுமெனறு பிராாததிகக மாதிராலசயரும பூமியில புருஷனிடததுக கோபமவநதால பூஜாககிரகததைதவெடடிக குழியாககும புதுமைகேடடதிலலையெனறு நினைததது அவரது பிராாததனைபபடியே சிககமாளைதயாரது திருமடததுசசெனறு அவரது பததினியாரையுமழைதது நடநதவிருததாநதஙகளையெலலாம விசாரிததுத தமது உபாசனமூாததியாகிய சகளேசனாத தியானிதது ஸவாமி நீலகணடரே நீா அடியாாநினைததவை நினைததபடி யளிககினறவராதலால அடியேனசொலலும வாககுபபோல வருளசெயயவேணடுமென றொருசெயயுளைப பாடிச சிககமாளைதயனாத தமது திருவருளால லோகசிச சிவாசசனைககு முயறசியொனறுமிலலாமல மௌனமாகவிருககுங காரணமென்ன அநத மௌனததினும பததியே முததிகாரணமாகும சீககிரததி லெழுநதிருநதுவாரும எனறழைககச சிககமாளைதயரும தூஙகியெழுநதவாபோல எழுநது வநது தமது மனைவி புததிரரோடு மாதிராஜனைவணஙகித துதிததுநினறாா மாதிராஜரும சிககமாளைதயாககு அநேகஞசிதஙகளை யருளிசசெயது தமதுமடததிற செனறாா

சிககமாளைதயா புராணவசனம

முறறிறறு

உ

திருசசிறறமபலம

—*—

மடிவாலமாசசையா புராணம

மறறுமொருபோனபா மடிவாலமாசசையா
நெறறிவிழியாரனபா நேயாதிவீரததா
வெறறியுளளாாகாலகனம மேவாதாமெயசசீலா
பறறியெனறுமபவிகளை ததாமபரிசியாபபானமையாா க

சிடடாகணமஞசோாதா திருநதியமெயபபததியினு
ருடடருகாமாதியா றெனறுமிலலாாசிநதைநதிரியா
நிடடாசுகாநிடடோா நியாயததாநிமலமுதத [ா.
ரிடடமுறுஙகோடடிநனறு யிசைககவலலவிருநதவததா

தாககககரிககரியனுா சனமாாககமனறியொல்லா
ொறபுயததினவலிமிககா ரிபபரிதபுரியெனனுஞ
சொறபதியாாதவராடை தூயதாககுநதொழிறகுலத்தாா
நறசரணாநிதியனோயாா நமபனைநெஞசகலாதாா ௩

வநதுசிவதவராடை மகிழநதளிபபாயெனககேட்கிற
சிநதைமகிழநதவாககுதவிச சென றுடையோாகேடகுங
லநதவுடையேகொடுககு மதிகவரமபெறறுளளா [கா
ரிநதநிலைமடிவால மாசசையெனுமபெரியோா. ௪

வசையறியாவசவேசா வணபததியெனும்பெருமை
யிசையுலகமெஙகெஙகு³மெயதககே டினபுறறே
விசையமிகுமாசனையா நநதிகளபானமேவியா
மசைவிலருநதவராடை யழுககறுாதுயவாமெனறு ரு

செனறுகலியாணமுறறுாத திருநநதிகளை பபணிநதாா
வெனறிவசவேசுாரு மிகசசரணமெனததொழுதா
ரொனறுபெரியோாககிவாசீ ருவாநதுறைநதுமடஙகொடு
ததா, ானறுமுததறறவராடை யழுககறுதநஙகமாநாளில

பரவிடததுமபணியாசசொல பததியலவெனபதனைத
திரநலததாரறிவிகக நநதியாாதெளிநதுனனிக
கரதலததாஙகணணுதலைக காதலினுலருசிபபா
ருரவுளததாலேததுவா ருணராாபோலோதுவாா எ

எனனையொனறுகேடகுமனப ரிலலாமலெனனுடல
நனனயமபோயினைததஹெதன நமபாமேலொருவசனஞ
சொனனயததாலவசவேசா சொலககறறோமாசனையா
முனனயநதுபாடுதலு முனிநதுனையாறசெவிமூடி அ

அாகராவிநதவுளா யாாகேட்பாாவசவேச
ரிாவலாகளபோறறவனா யெணணினரோயிநதமொழி
திாநலோாவாககினுற செப்புவதோதீனரோ
பரனையாதரிககுமனபா பாவியேனெனபபக[வாா. க

முத்திநெறியுத்தியல்ல முதிர்ந்தபேரறிவல்ல
பத்தியல்லசிவனன்பர் படிக்குநல்லதுதியல்ல
புத்தியுள்ளந்திகட்டிப் புத்தியென்னபோதீனென், றொத்
திமொழிந்தானன்பருடையொலிங்கவுவந்துசென்றார்.

அவ்வசனமாச்சையர்முன்னணைந்துரைத்தோர்கன்றுஞ்
செவ்வியராமவசவேசர் திருமுன்புசெப்புதலு [சிச
மெவ்வமுறுமனத்தர் யாமறியாதிசைத்தவிந்த
வெவ்வியமபின்குற்றமெந்த விதந்நிலைவிடுமென்று.

மடிவாலமாச்சையா மலப்பத்தநிலவாதிறைஞ்சி
யடியேனைப்பாதி யபராதியாண்டருள்வாய்
கடியேனுங்காரிநோயயன கடிங்கோபியசட்டமெய்யநூ
ல,படியாததுராசாரி பரந்தின்னிறபாக்கியத்தேன். ௰௨

அவகுணியனறிவில்லே னாசைவலையகத்துற்றேன்
சிவகுருவினவழிநில்லேன றிறல்விட்டதொழுகுவேன்
பவமதியனவெந்தீர பாறபிரியேனபகரறியேன
கவலைநெறியேயென்றன் கருத்தகத்தையகற்றுவாய். ௰௩

நாவிலக்கத்தெண்பதினு யிரமவராநவினறெல்லாந
தாலமலையினச்சுணங்களன சந்தித்துக்குரைத்துநின்றுற
போலுமெனதடிமைநெறிப்புன்மைநீபொருட்கொள்ளா
க, காலமெல்லாமென்பத்தி கண்ணுறநோக்கிநமனறே.

அஞசலெனவெனதெருட்டி யருமபதநிசாட்டாயேற
றுஞசெனசசொலலைய துயய சொறகுருவேநறபொருளே
வஞசகனெனவகுணததை வாட்டுகெனுமிரஙகுனாயாற
றஞசமளியெனஙிறபாா தமமொழிகேளாதவாபோல.

அறிவிலாா தமமனமபோ லாவதெனனவரனனபா
வறியருநாளுசெலவருமோ வசனமறிநதுணாயாதென
னெறிதெளிவிபபாாிலலா நீநியோநனறுநாளு
செறியுநலலவிதரணரோ சிவனடியாாிரவலரோ ௰௬

வாஙகறிஞாககளிபபவாத மனநதஙகைத யெனனுாைப
போ, நாஙகொடுககுமிபஙகுநிறை நலலாடைநாாியாபொ
ன,றுஙகருமபேராசாரத தவததோாககுசசாககலவென
றேஙகியதஙகரததாடை புதகநதோயததுதறிஞா ௰௭

உதறியவதநுசைதோறு மொளிருநவமணியினஙகள
சிதறியெஙகுமபரநதமூழ திரடிரட்டியெடுககலாயப
புதறியமினனிறமபோலப பலகதிராயவிளஙகுதலாற
கதறியகனறணைபசுபபோல வசவேசாகருததமிழநதாா.

பொஙகியவஙகவியாண புரததருடனவிசசலனவந
தஙகியலுமணிகருவைகண் டதிசயமுறறஞசிநனறே
தஙகியசீாசசிவகணததோா தஙகருணைமாசசையர்போ
லிஙகிலைபெறறவொனன வேததிமகிழநதேகினன். ௰௮

வளர்பெருமைமடிவால மாச்சையர்வண்பதமேற்
கிளர்பயத்தாற்பணிந்துவச வேசுரர்தாங்கீர்த்திப்பார்
ரளவிலாராதியா யறிவிமியாயாக்கத்தார்
றளாவுறுமேவினமேன்மை தனைப்பார்க்கத்தக்கவனே.

சினமலனீ துங்கமலனீ தனமிபானதமன
கனமமிமிசீவெய்ப கனமியானகுமெபாசப
புன்மைபிலானீ பாசப் போதனன்பொறைஞானத்
தலமைமடனீயஃதில்லாச் ச நீதிச்சமுக்கனன ௨௧

சுத்தனீயசுத்தனன சொற்றநீசீடன்
னுசுமனீயதமன னுநாடனீயேறபோனன
பத்திபுயிர்சிபத்திக் கினனபறறாபார
பெத்தத்தனமுற்றக்கார பெரியோர்களபார்ப்பரோ. ௨௨

பணிமொழியும்பத்தியுமென பாற்பார்க்கிற்சிறிதுமில
நுணியசெறிமேயனக்கதை நாறிப நளவாழ்வளிப்பாய
துணிபுலசனமார்க்கத தூநெறிதீந்தெனையாளவாய
தணிபுரிமறையறிவிசெனக தருமபத்திப்பெருந்தருவே.

நூறுயிரங்குற்ற நோக்கிலெனபாலுண்டவற்றை
நீறுக்கியாளென்று நின்றவசவேசுரனா
யாறுதபுனமுறுவ லாலணைத்துமாச்சையா
வேறுகாதுக்கநிடலும் விரும்பியருந்தவொல்லாம். ௨௪

ஆராயினரனிட்டத்து மந்தங்கோபமனுக்கிரகம்
பேராமலுண்டெல்கா பேணுந்தற்றுனியக்குற்றந்
சாராமனீக்கிப்புண்பார் தம்மடியார்களங்கத்திற்
சேராமற்கழுவியனன்றே தெளிந்தாலல்லோர்ட் கொள்வார்.

உடையதன்மேற் கோபமன்றே யொலித்தலழுக்கோட்டவன்றே, வண்டகளங்கம்பற்றவன்றே வருந்தியைச் சுடுகின்றார், விடையுடையார்க்கினியவச் வேசுரர்தாம் விரும்புபத்தி, கண்டெல்லே மாச்சையர் கழுவுதலுங்கணக்கென்றார் உ௬

இங்கிலையங்கிருந்தவரும் பத்தர்களுமேத்திநிற்கு, மண்ணிலையேதொழுங்கர்த்தரானவச்வேசுரரை, நன்னிலையர் மாச்சையர் நாடிமனத்தகங்கரித்தாற், புன்னிலையர்ப் பத்தியெனப் புகன்று முன்னோர்செயலுணர்ப்பார் உ௭

மடிவாலமாச்சையர் புராணம்

முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௮௧௨

திருசசிறறமபலம

மடிவாலமாசசையா புராண

வ ச ன ம

இனனமு மொருசிவபததா மடிவாலமாசசையனொனறுநதிரு நாமமுளளவா, ஈரஙகோலியாகுலததுத திருவவதாரஞசெயத வா, அடியாாகளாடை யழுககைப போககும விரதமுளளவா, இபபரிகபுரியை யிடமாகவுமுடையவா, இவா வசவதேவாது புக ழைககேளவிபபடடு அவாது சனனிதியிறசெனறு அடியாாக ளாடை வெளுததுக கடைததேறுவமெனறெணணிக கலியா ணபுரியிறசெனறு வசவதேவரை வணஙகித துதிததுநினறா வசவதேவருமவாககெதிாவணஙகி மடததிலிடஙகொடுததனா அனறுமுதலாக அடியாாக ளாடையை யழுககைபபோககி யி ருககுநாளில ஒருபொருள வேணடுமெனறு கேழககு மடியா ரிலலாமையா லெனனுடல யிளைககினறதெனறு வசவதேவா சொலல, இதைககேடடிருநத வடியாா மாசசையரிடததுசசொ லல அவருட ஹாஹாவெனறு கைகளாறசெவிகளைமூடி. இந தவாாததையை யாாகேடடுசசகிபபாா பாவியேனுதலாற கேட டுசசகிககினறேன, வசவேசா அனபரை யாசசாபோல நினைத ததாகத தோறறுகினறது இநநதிகடகுப புததி யிவவாறுனகா ரணமெனனெனறு தமதுதொழிலிற செனறனா

அநத வாாததையைக கேடடிருநதவா வசவதேவரிடதது சசொலலுதலும நாமறியாதுசொனன விநத வாாததைககுறற மெவவாறு நீஙகுமெனறு ஆலோசிதது மடிவாலமாசசையரிட ததுசசெனறு அவாபாதஙகளிற பணிநது அடியேன அபராதி

அகஙகாரி பொறுததருளவேணடும, பததிமாாககததையு மினன தெனககருளசெயய வேணடுமே எமது குருவேயெனறு வணஙக, வசவேசரோ அரனனபா வறியருமா நாளுசெலவருமெனறுநினைத திரோ, சிவனடியாரிவரலலவெனறுநினைததீரோ, ஈஙகொடுககு ம யானை குதிரை வஸதராபரணஙகளமுதலாயின சிவஞானிகளு ககுப பொருளலலவெனறுசொலலி தமதுகையிலிருககு மடியாா கள ஆடையிலொன்றையுசதிரா அதிலிருநதுவீழநத நீரதது ளிகளெலலாம நவரதனஙகளாக அநததிககெலலாம நிறைநது, மலைபோலசகுவிய வசவதேவரு மொனமுநதோாறறுமற பிரமித துநினறா இதைககேடட விசசலராசனுமவநது பலவாறுபுகழ நது அதிசயிததான தேவாகளும பூமாரிபொழிநதாாகள வசவ தேவா மீணடு மடிவாலமாசசையனைபபணிநது உமதுபெருமை யையளியேனறிவேனோ,நீசததன நானஅசததன எவவளவுகுற றமெனனிடததிருநதாலும பொறுததருளவேணடுமெனறு பிரா ாததிகக,மடிவாலமாசசையரும புனமுறுவலோடு வசவதேவனை யணைததுககொணடு கைவிடாமல மனமகிழநதனா அஙகிருந த சிவனடியாாகள மடிவாலமாசசையா கோபிததததனறு சிவனி டததுங கோபானுகரஹ மிரணடுமுணடு அதுபோலஇநதககோ பமும அனுகரஹ மிமிததமே, எதுபோலெனனில ஆடையை யடிததலும பொனனைசசுடுதலும அவறறின களஙகததைப போககுதற பொருடடனறோ வெனறனா இநதச சமயததில வசவதேவனைபபாாதது உலகததில எவவளவுபததிசெயதாலும அகஙகரிததா லுடனே யநதபபததிமுழுதும நாசததையடை யும எனறு ஒருசரிததிரததைச சொலலததொடஙகினா

மடிவாலமாசசையா புராணவசனம

முறறிறறு.

உ

திருசசிறறமபலம

—*—

ச ங க ர த ா சை ய ா பு ர ா ண ம.

திரைநரைமூபபிடாமரணஞசேராததீாசேயிழையா
ரிடையினபஞசிநதியாதாா, தரையிலெதிாபரவாதாதாக்
கமபோதச சஙகரிததனமையாசஙகரதாசையா, பரெ
றிசிததானநதாகாலகனமப பறறிலாாபவிததிரததாாபா
தெயவஙகள, வெருவவருபாாககிரமாவீரோசனறன வீர
மனனவுககிரததாா விசயததோளாா க

சஙகமாபுரியெனனுந தலததுவாழவாா தாவாதபிறவி
மாாதனைநதறிததா, ரஙகவாதந தொழிறவலதோா கந
தைதைபபா ரஂஃதுதினமைஞஞாழிறெறகொடுபப, மங
கையொருபாகனனபா வநதோாகவெலலா மாறுமலமு
தளிககுமவரமபெறறுளளாா, பொஙகுலகோரிவாசெய
றகைபுதுமையெனறு போறறிமகிழநதிறைஞசவேபொ
ருநதுநாளில உ

செஙகிலையசசஙகமாபுரியிலவாழுஞ சேடதாசையரெ
னுநதிருபபேருளளாா,பனனிரணடாணடாகநெயதோா
படடினறுாசு பாாததிபனமுனவிலைக்களிககபபரிநதுசெ
லலு, மாஙகிலையோாசஙகமாவநதெமககுததாவெனறறைங

தளவிலளித்திறைஞ்சவவரெல்லா, ரன்னிதிபுனெறகூடி
னிறைநதெநநாளு நாசமுறுவகைபெறறாரமபனனபால

தங்கியவித்தன்மையா சேடதாசையா சங்கரதாசை
யாதமமைச்சந்தித்தனபா, ணங்கவலையறத்தொழுவாமெ
னறுசெனறு நணணியவாபதத்திறைஞ்சி நணபாபபேசி,
யஙகவாதமகததகக மொனறுமினறி யாயிருத்தலகணடு
டனறமமனையுளேகி, யிஙகிருககசசெலவரா முறறிருநது
மீநதிலஞசங்கரதாசாக கெனனவெணணு ௪

தப்ப நகறசிவானுபவசச துராருஞ சங்கரதாசையாம
டததிறறவிடுதானு, னொயபபிளவுமுமி புமிலை யெனறு
னொநது நுடஙகிடைததமனையாராகருநுவனறதறபி, னப
பொழுதஙகொருகூடை நெறகொடுததோ ராளினைகைய
னுபபுதலுமவனகொணடேகி, யொபபறுசஙகரதாசாமு
னவைததிநனெ லுவநதுசேடததாசருமககளிததா ௫

எனறலுஞசேடததாசாநமமேறபோதவினியனொனவி
னறிநதோமெமபாலினமை, குனறவிநதநெலலளிததா
ரனறுநனறோ கோசிகமெயததவாககிநதுகுறையாநெ
றகூ, டனறுபெறறாரினறிதனையாஙகைககொணடாலற
மிடியனுநதமககொன றளிககமாட்டோ, மொனறியதம
னததனபாலுகநதிநநெறறு முதவினததாலுததமருதத
மனொனறோதி. ௬

அநதநெலலையோாபிடியுளடஙகுமவண்ண மஙகையா றசஙகரதாசையாபிடிகக, மூஙதையகததுளதனதானிய ஙகளெலலா முறறுமறறுசசெலவமொனறு முனனிலா ம, லுநதுகளஞசியஙதோறுமபாாககபபாாகக வொருசெ லலுமருநதிறகுமுளதாகாமல, வநதமிடிகணடுமிகசசே டதாசா எருநதவததறகவாதேவிவாடிசசொலவாள.   எ

தரமறிநதுசெயயாதபததியெலலாந தவறுஙமமணதத கஙதைததனமையாலே, யரனையசஙகரதா சையாககு நெலலினமுறினகையனுபபஙமககாமோஙனமை, பரமத வாபசிதீாககுமபததாககினமைப பகுதியிலையவரிடதது பபரனமுனினறு, வாமுனககுவேணடியதே தெனன வெனமுன வநதுநீஙினறதேவாமறறொலலேன.   அ

எனனமறறுஙாஙகொடுததலவேணடாமெனப தியல் பலலவேதேனுஙகேடபாயெனறு, ஙனயததாலருளுத லுமாகிலையா நாடடமெனககிரணடுமிராப பகறபோற றேனறி, மினனுகரத தூசியினிற சரடுகோகக விளங கொளிதாவெனவததன விருமபிநோககித, தனனயனம போனெறறிக கணணுமீயத தாமபெறறதலைமையாசங கரதாசையா   க

குத்திரதெயவஙகண்மதங குலைபபாராயுங குலவுமதி மெனுஙகிரிகோா குலிசமபோனறு, மதநிராம்பரசம

யககயஙகடகெலலா மடற்சிஙகமெனறெறறியமபகததா,
லொததிவிழிததிடபபடிலெனபொழிநதுநெககங குருவ
மறநெறநெறென வுடைநதுவெநதே, யததனைமேறசித
றியெஙகுமவீழநதுதாளா யழிநததுகணடறபதெயவமா
மனேததும. ௰

அஞசிமிகவிளாநதுவநதந கவாமுனனினறுன னடி
யோஙகடகானதொழிலருளவாயெனன, நெஞசினிடை
யருளகூாநதஙகவரைககாதது நீயினதுநீயினதுசெயவா
யெனன, நஞசிறுமைநீஙகியுயநதேமெனறுததத நலல
டிமைதொழிலனேதது நயநதுபறறி, †வஞசிநடுககாளி
முதலானதெயவ மடநதையாகளபணிசெயது வணங
குநாளில ௰க

இபபடிசஙகரதாசரீசனகிாததி யெஙகுநிறைததிருபப
தனே யெணணுஞகி, யபெரியகஙிபாணப படடணத
தோ ரரிதாசனசகதேவமலலனெனபான, வெபபமிகும
ரிகரியைகோறலபோல மிககதேவனையடாததலவீரம
லலாற, றபபறியாசசிறுதேவாதமமைசசெறறென சங
கரனபாறபெறறநெறறித தழறகணணுலே. ௰உ

ஆதியெமமாதவனேவெனருலனறேவெனறி யதுமா
டடானஞசலினறி மாயனறனனேப, பூதிதருதுதறகண
ணுலெதிாததுபபாாததுப போவனேறபோதுமெனபபு

கனறிகழநது, தீதியலுமனததினனபபடடணததுட்செயயதொருகேச வாலயததைசசெயயா, கோதரியுமூசகிலரியுருவமாகக குயிறறிபதனமேறபஞசலோகஙகூடடி.

நிறுததியதறகேறறதுகிலாரமாதிநேசததாறறிததருசசிதநேததிரேளங, கறுததகடலெனவிரவுமபகலுமாாகதுஙகடுமொலியைககேடடதனைககாணபமெனறு, செறுததபெருஙகோபததாற செனறுவெனறிச சிதராயசசரணரொடு சோநதுமேரறி, யொறுததநெறறிக கண்ணிறுழூனறிபபாககயுபருமரிபுருவானதுககுநெககே

மீதிலுறறபஞசலோ கஙகளெலலாம வெளளமாயமிகவுநகிஙிஙாநதுவநது, மாதவததாசஙகரதா சையாதாளின வணஙகுவாாபோறகிடநத வாறுகணடு, பூதலததிறபாாசமயா கூடிககூடிப புகனறருசலறிநது நலலோாமோதஙகேடடு, மோதவததைபபினபுளளவறிவுமபோயததெென றுாைபபதுபோனமுனனுணாவு மொழிநதேமெனறு ௰௫

வேறு

வலலையாருசஙகரதாசா வயினசெனறவாதாளவணஙகிமுனனரு, சொலலுமினபாலானதெலலாரு சொலலிததுதிததானமைசசெலவம, புலலுமபடியாமெனததமமுடபொருநதிபபேசிபபோநதவாபா, லொலலுமவகைபாறபணிநதெழூநதெம முடையாயகடையே முனனடியேம. (௰௯)

செயதபிழையைபபொறுததருளவாய திககுஙகதியுநீ
யெமபாற, கைதவஙகளவநதககாற காககவுனகேகட
ணையா, வைதமககணமடியேறின மாதாதளளினவளாப
பாராயா, ரெயதவரியவருடகடனீ யாஙகளபசுககளினிதா
ளவாய (௧௭)

உயயுநதிறமீதெனவருளி யுனறுடகடிமை யுகநதியா
ளு, செயயுமபடியீதெனககாடடித தெருடடிவளாபபா
யெனபபணிநது, நையுமனததானிறபவளை நாடிசசிறி
துநகையராயப, பொயயுமெயயுஙகலநதபததி புகலவீ
ராஙகுபபோகினறீர. ௧௮

கொடையாறபெரிய வுததமாநீர கொடுபபீரநுமபால
வருகுவோ, முடையாரலலவெவலூரபோ யுறறுததிரும
பியிஙகணைநதீர, படையாவகநதை யுறுமபததி படைத
தீரபததாபாககியமே, விடையாரேயமுமமிடததினமே
விககீழாயவீழநததால. ௧௯

அனறுசறுநறறவததோரககோராடைமாறிநீரபெறற,
பொனறுவநதக களஞசியததைப பொருநதுமபணடம
போயிறறே, வினறுதரவிலெமககினிய வேதுநதநதீரி
ஊலெயனமு, னினறாதமமையிவ்விடததைதத தொடடுங
கொடடானீரெனறா. ௨௰

காணடறகரியவிருசிதிய மகழவகழககணிபபினறி, நீ
ணடபெருமைகணடஞசி னினறுவாழததுமிருவோரும,
பூணடஙணபாலடடாஙகம பூமிபொருநதபபணிநதெழு
நதுங, காணடகுருசஙகரதாச ரடிமேலவிழுநதஙகழூங
துதலும   உக

கேளீரமிடியரடிகளினமேற கிடடிபபணிநதாறகிட்டு
வதே, நீடுஞசெலவமபடைததுணண நேசததுடுககக
கொளககொடுகக, நாளுமபடைததோரதமைவணஙகி
நனறுயவாழுநமககுளள, தாளுமபெருமானருளுமகரி
ங ககழூநதரிதியமலையளிததேம   உஉ

எருததிலேறறிககொடுபோவீ ரிதஞ்ஞெடமுநதமண
ணினையுங, கருததிலிசசையுளதாகிற கடுககக்கொடுபோ
மெனததாசா, விருததமுடனிபபடியடியேன வெருவத
திருவாககருளாதெனெ, பெருததபிழையைபபரிகரிததுப
பேணியருளவாயெனபபணிநதார   உ௩

வணஙகுஞசேடதாசனையும வாழததுமவாதமனைவி
யையு, மிணஙகிலாசசஙகரதாச ரினிதுநோககியெழுஙக
ருணைக, குணஙகளாலேவரவணைததுக குறையாசசெல
வநுமககியாம, மணஙகோபாகனருளாலே யளிததோ
மெனறுரவாபெறறார.   உசு

இநதநெறியாலெழுஙகாம மேதககுரோதமிலலையென னு, மநதலோப மருமோக யாகாமதமற சரமினவதா ன, வநதகருததாககிலலையா மனததுககருணைவசவண ணு, நநதமரணைபபெறறகநதை நணணுநதவனாயினிநவி லவாம. உரு

சஙகரதாசையா புராணம

முறறிறறு

ஆகதிருவிருததம - அ௬எ

உ

திருசசிறறமபலம

சஙகரதாசையா புராண

வசனம

சஙகம புரியெனனும படடணததுள வாழபவா சஙகர தாசையனொனறும பெயருடையவா சிறறினபததைக கடநதவ ா பரமசிவமபோல திரிநேததிர முளளவா இவ ரடியாாகளது கநதைகளைபபொததிச சரிபபடுததுவதே தொழிலாககொணடு அதனால தமககுக கிடைககும ஐநநாழி நெலலைககொணடு வரு கினற அநேகஞ சிவனடியாாகடகு அமுதுபடைககும வரமபெ றறுளளவா நனி திரை மூபபிலலாதவா பரதெயவஙக ளெலலா மபயபபடததகக வுககிரமுளளவா தமது செயலைககணடு உல கததுளளோ ரதிசயிககுமபடி வீறறிருககுநாளில

அந்தச் சங்கமபுரத்துவாழுகின்ற சேடதாசையனென்பவர் பனனிரணடுவேருடததளவாகத் தான திறமாகச்செய்த ஒருபட்டுவஸதிரத்தை அரசனிடததுக கொணடுபோகுங் காலத்தில வழியில ஒரு சங்கமாவந்து இந்தப் பட்டாடையை யெமககுததாககடவீ ரென்ன, அவவாறே சேடதாசருங்கொடுத்து வணங்கித்துதிகக வவரது கிரகமுதலிய வீடுகளெலலாம் திரவியங்களும நெறகுவியல முதலிய தானியக குமபலகளும பசுககளும நிறைநதன

இததனமையரான சேடதாசையனென்பவா ஒருதினஞ் சங்கரதாசையனாச சாதிரது நமது கவலைநீஙகத் தொழுவோமென்றுநினைத்து அப்படியே சென்றுவணங்கித் துதித்துவருங்காலத்திற சங்கரதாசையாவீட்டில தானியமுதலிய செலவமொன்று மில்லாமலிருப்பதைககணடு வினைந்து தமது வீட்டிற்சென்று நமமுடைய செலவம் மிகுந்திருந்தும சங்கரதாசா விஷயமாயச சிறிதும பயனபடா வாயினவென்று தமது மனைவியாரிடததுஞ்சொலலி யிரககபபடடுப பினபொருகூடையில நெல்லைநிறைதது ஓராளின வசமாகச் சங்கரதாசா மடத்துக கனுபப அந்த ஆளும அவரது மடததுசசென்று சேடதாசா கொடுததனா என்று கொணடுவைததனன இதைககேடட மாததிரத்தில நமமிடததுச சேடதாசா மிகவு மனபுளளவா ஒருசங்கமரிடததுப படடாடைகொடுதது நெறகுவியலமுதலிய வளத்தைபபெறறனா, இபபோது எமது தரிததிர நிவாததியின பொருடடு இநநெலலைததநதனா பினனைககொடுககச் சத்தியிலலாத வெமககுத தமது மிகுநத வனபால இந்த நெலலைத் தங்தஞல இவருததமகொன்றுசொலலி அநநெலலைத் தமது கையிலொருபிடியி லடங்குமபடி பிடிததனா அப்போதே சேடதா

சாவீடடிற சகல வளஙகளுஙகுனறின இதுகணட சேடதாசா இது எனன காரணமெனறு வருநதினறனா இதைககணட வவா பததினியாா சொலவாா சஙகரதாசையா மகிமை தெரியாமல அவாககாளின வசமாக நெலலனுபபததகுமோ பரமசிவமேவலியவந துமககெனனவேணடுமென றருளிசசெயயவும நீாவநததே போதும எனன சிவபெருமான வலிநது கொடுககபபெறற நெறறிககணணுல அகஙகரிதத தேவாகளையெலலாஞசுடடு சகதேவமலலனெனனும ஒரு விஷ்ணுபகதன எததேவரையும நெறறிககணணுற சுடட விசசஙகரதாசா எமது நாராயணனைச சுடுவரோவெனறு ஒரு நரசிஙக விககிரகததை வாரபபிததுப பூசிததுக கொணடுவர ஒருநா ளிவாசெனறு அநத விககிரகததைபபாாகக அது உருகிததாரையாகவோடிபபோயிறறு இபபடிககொதத மகிமையையுடையவரை யெளியராகநினைதது நெலலை யாளினவசமாகக கொடுததனுபபின கொடுமைககாக இபபோதே அவா பாதஙகளிறசெனறு வணஙகித துதிததிரஙகி றறபோமாயின நமது தரிததிரமெலலாம ஹதமாகுமெனறு சொலலச சேடதாசரும தமது பததினியாருடனே சஙகரதாச ரிடததுசசெனறு வணஙகித தமது குறைகளைச சொலலி பலவாறு துதிதது அடியேஙகள பெருமபிழையை க்ஷமிததருளவேணடுமெனறு பிராாததிதது அவரா லனுககிரகிககபபடட சகலபாககியஙகளையு மடைநதிகததில வாழநதிருநது மோக்ஷ சாமபிராசசியததையு மடைநதனா

சஙகரதாஸையா புராணவசனம

முறறிறறு

உ

திருசசிறறமபலம

நிமமவைபுராணம.

எநதமவவைநிமமவவை யெனனுமபேராமொழிறசரணா
புநதிககினியசெயதியிஞாபுதலையெனுமூாபொருந்துவாா
சநததாசாரதமொழிலாாசாராரிலவாழககையிணமயகக
நிநதையிலலாமெயபபததி வீரவிரதநிறைநதுளளாா. க

நிததனனபரகநதோறுநீா தானளிககுநிலைதமொழிலாா
மெயததமைநதனவாபசுககண மேயககுநமொழிலாறறி
னநதோறுஞ, சிததமகிழவருமபொருளாற சிவபுணணி
யததிறறிரியாதே, யததனேயாககமுநதளிததங கமாநது
வாழுமநாளின உ

குறறமகனறசெஙகாடடங குடியுணமறையோாசிறுத
தொணடா, பெறறமகனைககறியாககிபபடைககமகிழநத
பிரானருளான, மறறுமனைநதமகளுருந தாமுமததன
வாருமென, வுறறகயிலையிடததெமமா ஞேலகததிலு
றுஙகாலை ந

அமலனிருககுமலஙகார மதனைபபாாததஙகனைகண
ததோா, கமலமுகஙக டமைபபாாததுக காதனமகனைப

பாா ததவனே,யுமையோாபாகாகசரிநதாககியுவநதுபடை
ததவுறுதியைபபாாத, தெமதுபெருமைககொபபவரிங
கிலலையெனவேயெணணிஞா ௬

எணணுமளவிலரனசிறிதே யினியமுறுவலவதனத
தா, லணணுமபரையையஙகிருததி யணைநககணததோ
ரனைவனாயு,"நணணுமிடஙகளசெலவிடுதது நனமைசசி
றுததொணடருநதாமு, மணணிலிழிநதாா நீமமவலை
மனையைககுறிததாாவநதனைநதாா. ௫

அணையுநதவததோ ரடிகளினமே லடடாஙகததாறப
ணிநதெழுநது, தணியுமனபாறபதமவிளககித தருககி
யுளளாதனததிருததி,ந, துணியுமுறுதியுடனினறு தூ
யோாமகிழததுதிததிறைஞசிப, பணியுமொழியாறபசி
ததனரொம பரமரொனறுபரிநதடிசில ௬

முடிகியமைததஙகுளளிருததிமோகநனனீாதரவணை
நதாா, வடிவொனறிலலாாிருவருஙகண வளாவாாபோன
றாமைநதனவா, தடுவெமபசியாலனனேயென றழைத
துககாணுதுடபுகுநது, கடிதினெடுததோா பணியாரங
காதலாலஙகருநதுதலும. ௭

தாயாாீாதநதுடபுகுநதத தனமைகணடு தணணீா
வைத, தேயாவெமமையெழவெகுணடிங கெனனேயெ

னமேனயிதுசெயதாய, நாயானதுவோகெடடேனெனு
தனமுறைநணணுமெனக, தீயாஙகோபத துலககையி
னுணமைநதனுவி செலவபபுடைததாள அ

இறநதமகனைககதுமெனவே யீரததுபபுறததுமூடிய
வன, நிறநதபாணடததழுதுசறி சோவபபாறசெலவெ
றிநது, நிறைநதபபநதானமடமெஙகு நேயநிறைவான
மெழுகிபபி, னறநதஙகளபாமுனபோலங கடிசிலசமை
ககுமமயததினை கூ

அநதோவையாபசிததனனொ ஞவிககாவியினாபசித
தா, அநதோவநதோவிநதோ மழுதுசெயயாதிருபபதே,
யநதோவெனனைகுறைசெயதே னநதோநாயெனறகெகோ
டியே, னநதோவெனபாலொருபுநலவ ஞகியபாவியவத
ரிததான ம

வேணடிபபாாததவிழியைபபோய வேலாறகிளறிவி
டடேகேனே, தீணடுஙகாததைததுணிககேனே தினறவா
யைககுடடேகேனே,கோணடஙகிநநதகுணனுடலைககொ
நதிககொநதியெறிகேனே, வாணடபிாானாபசிபபரோ ய
தினமபொழுதையகறறினல மக

எனனவயாநதுபயநதனபா விளியவமுதனுசமைததி
டலு, மனனபததியுறுதியினை யரனாதொணடாககருள

விழியாற, சொனனவளவிலதிசயிததாா தூயவடிசிலசு
மைததளவி, லுனனவரியாாதிருமேனிக குவநதுதிரும
ஞ்சனஙகாயசசி ௰௨

அங்கீாநன்றுபாடடியபி னரியசிவபூசனைககிருததி, ந
ன்னீாமையிறுலேவலசெயது நமபாககமுதுபடைததி
டலும், பொனனீளசடையாாபுகலுவாா மினனேநீாககு
பபோயததாழதத, தெனனீபயநதமகனபசியா லுனனை
த்தேடியிநநேரம ௰௩

அலறிபபசியாலழைததஙங் னகனறுனநதோவநதோ
நீ, யுலகாபிளளைபபசியையறிந தூடடுஙகருணை காணு
யோ, விலகுமகனெஙகணநதனறு விளாநதுதேடிய
ழையவனை, நலவாதாவாலவாவணைதது நனறுவளாகக
வேணடாவோ ௰௪

எனனையெனனையரசுாா விநயமைநதா தமைநீககி,
முன்னையருநதக கைசெழுமோ மோகமைநதா தமை
யாமு, நனனையததாறபெறறிலமோ நலலசமைககுநன
ளுளின, றன்னையததாறறனயருடனுணபாாபிளளைதத
யாவிலிநீ ௰௫

பரிவினமைநதனபசிததகல நமககேனமுதுபடைதத
ளைபோயத, தெரியுமபடியததிசைதோறுந தேடிமகனை

யழையாமற, பிரியமிழநதுஙிறபதெலலாம பிழைகாண்
விளிபபாயெனநகையா, வரியையெனககுநீயேகா ஞாக
குனமாயையறைகினறுப ௰௬

பெணணெனறறியாளெனஙினைநதோ பிளளைககதை
நீபேசுகினறுய, திணணமுடையேனெனையநதச சிறுத
தொணடனைபபோறசிநதிதத, லெணணமலஙினபெருந்
தனமைக கிதுதானியலபோவெமமானே, யணணலேயு
னனடியரகத தடியாணியமமறியாயோ ௰எ

முடியவிநதவமுதினைநீ மோகததிஙஙனருநதாயே, ல
டியொனறுனனையிடவொடடே ஞாககுசசமைததேனை
யனே, கொடியகுறறஞ செயதோனைக கொனறேனறி
ருமபககூவெனறுற, படியிலுயாநதஙினகயிலைப பதமே
வேணடேனபரமபொருளே ௰அ

செயயாவெயயகுறறமாஞ சிவததுரோகஞ்செய்திறந்
தா, னையாவநதபபாவியையா னீறுவாயழையேனென்ற
லுமே, னையானையாபபெரிதுயிரா நாணாணததலையிற
னகா, மெயயாாநகெகததினராகி வெருளுறறிருநதார சி
றுததொணடா ௰௯

கணடாரமொழியாா ஸ்மமவவை கருததினுறுதிகண
டாஞா,கொணடாாபழையகோலததைககோலமடவாா

கூறுவா; ரணடாதிபகேளுனககிதுதா னதிகமலககாண
திகாககீ,தெணடானலககாணியலபலகா ணினியோரோ
ருவிண்ணபபம உ௰

ஒழுகுமுலைபபாறனேவேணடி யோலோலெனனததா
ளுதறி, யழுதுகுழநதையாயககரததா லனபினவருடிய
ருநதிமறறும,பழுதிலசஙகாலததனபபால பருகியனனே
பபயோதரததை, முழுதுமகனறுசெனறுறபோன மோ
சமபோககிசசெலவரிதால உக

ஆவிககுடலாமாதார மதனுஙகாவியாதார, மேவிககொ
ளல்போறகுநலிஙக மேனியிவறறைவிடடுநீ,சேவுறறிரு
நதவடிவெடுததாற செயயவநதவுநவினதாயப, பாவிப
போகளுனறனேயு மெனேயுஞசிரிததுபபழிபபாரோ உஉ

இநதநிலைமைககுட ஞகே னிஙதவெகுஙபேனுனககெண,
சிநதையிடதது மனவடிவைசசிறிதுமிகநததிலலைகா,ண
நதவிகறபமெனனிட நீயளிததநிலலையுறுவாக, ஙிநதையு
ளதோாவடிவெனறு மிலதொனறெனறுநினேககிலேன.

வே று

இககணமுனறிலைவககுமேலேயினனமுககணனுணடே
னு, மககணதனறிமறறேறு ராயிரஙகணனுணடேனும,
பொககமானுடாதஙகுறறமபோமபடிபோதிககுஙகான,
மிககநீமுனனஙகொணட வேடமேவேணடுமனறே.உச

வாஙிபஙீலகணடா மகிழவேகொடுககபபோமபோ
தாலமாாகணடஙகொணடோ வணைநதனைசேடதாசா
சேலைஙீகேட்குமஙகண செனனியிறகஙகையுணடோ
பாலிலாரணஙகுடைததோ பாலனானருநதுஙகாலை.௨௫

அனறுவலலாளனறேவிக காகஙீசெலுஙகாலவேணி, மி
னறிகழதிஙகளுணடோ விருமபிமானககளுசாறா, மன்
றலசெயமகளாாகூநதல வாஙகமுன போஙகாலபாலத,
தொனறியநயனஙகொணடோவுறறெளிாபநதாஙினறுய

தேறியகுறிபபுதெொணடா சேருமததுறைககணங்கி
யேறியோசெனறுபுனற ணிருகையின மழுமானகொண
வீறியபசியானமாறா வீடுறறுயகோவணதது [டோ
மாறமாஙீதியாாபால வாஙகுநாடபுயநாலுணடோ. ௨௭

ஙினஞஞவிதஙகளான வெருஙகுமநதிரஙகளொனறும
பனனுமறறவிாவாயையா வுனககெனப படைததவனன
மெனஞணையமுதுசெயவா யென்றலுமுறுவல்செய்து
பொனனுணதிருவாயாரப புரிநதிருநதமுதுசெயதாா.

அநதமொனறிலலாதொணடாக கறைகுவாாதண்டியா
தி, முநதையாஙமபொருடடான மூணிநதுதநதையாகண்
மகக,ணாநதவேகொனறாமறறுநாமளிததனவுமபெறறு
ரிநதஙிமமவவைபததி யினிமைகணடாயோவெனறு.

நாமிவட் கினியதெல்லா நலங்குதுமென்னினொன்று
காமியாள் சற்றுமன்பிற கருத்தினுங்கருதாள்பாராய
சேமமாமலபத்தி செய்யுஸ்ரீமங்கைசெய்தி
யாமலாபபதங்களெல்லாமிலயமென்றிதயத்தெண்ணுள

வேறு

குற்றமுற்றாதமைகோறல் குற்றமல்லகொடியாத
மை, மற்றுந்திருமங்கைமைமெய்யென்ன மாடேனென்றவா
யமையுநன, றுற்றயானிறகிதத்தைவயே துணைபபாயத
ருதுமெனவொல்லாள், பெற்றபத்தியரிதென்று பிரிய
த்துவந்துகொண்டாடி. ௩௧

இப்படிநம்பாலனபி னிருமையோரனந்தாநீயே
யொப்பெனக்கில்லையென்னவுனைவியந்தனையென்றேத்தி
யபபடியிலலாநேயத தரியஸ்ரீமங்கைமைந்த
னபபொழுதெழும்பவததா னங்கயிலாயஞ்சேர்ந்தான்.

ஆசிலாவிலிங்கபூசை யரியமாதவத்தாபூசை
பேசிறைப்பத்தத்துமேன்மபெரியதெனறொருமைநெஞ்சி
னேசியாவிருந்தாணமன்னி ஸ்ரீமங்கைவிததனனபா
மாசியலகநதைசேரின வருங்குற்றமவசவகேணமோ.

ஸ்ரீமங்கைபுராணம்

முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௭௭௦

ரி ம ம லை வ பு ர ா ண

வ ச ன ம

நிமமலையெனபவா பெணபாலாவாரி லொருவா, புதலே யெனனுந தலதலையுடையவா, வீரசைவ வாசார பததிமாாக கஙகளிற சிறநதவா, சிவனடியாரிடஙகடோறும நீா கொணடு கொடுககுந தொழிலுடையவா, இவரது புததிரன அசசிவனடியாாகளுடைய பசுககளை மேயததுவருவாா, இருவருடைய தொழிலாலும வரபபடட ஆதாயஙகொணடு சிவனடியாாகளமுதது படைபபாா, இவரிபபடி யிருககுநாளில

ஸ்ரீமஹா கைலாஸததிற சிவானுகாஹததால வீறறிருநத சிறுததொணட நாயனூா சிவபெருமானைத தெரிசிததது அஙகிருநத வடியாாகளையுந தமமையும பாாததுத தமமைபபோல வலிய தொணடுசெயதவ ரொருவருமிலலையெனறு எணணினூா. இதுநோககிச சிவபெருமான புனமுறுவலகொணடு உமாதேவி யாா முதலான சகலரையும நிறுததிச சிறுததொணடரை யழைததுககொணடு நிமமலையாரது திருமனையி லடியாாபோற கோலஙகொணடு சோநதாா

நிமமலையு மஷடாஙக சாமமாக வணஙகிப பாதஙகளை விளககி யாதனத திருககசசெயது ஸதோததாஙகளா பணணி பசிததுக களைதது வநதனரோன றதிக விரைவோடு அநேக சிறறுணடியுடன அனனஙக சறி முதலியவை யமைதது வைததுப பினனும நீா திரடடசசென றனா அடியாாபோல்

வாிருவரும கணவளாவாாபோலிருநதனா. நிமமலையாரது பு த்திரன வநதுபாாததுக கூபபிடடு தாயைக காணுமையாலுங கொடிய பசியினாலு மஙகலைமததிருநத திருவமுதில ஒரு அதிர சததையெடுததுத தினறனா அபபோது நிமமலையாரும தண ணீாக கிழேலைதது மகனது செயகையைககணடு பாவி யெ னனகாாியஞ செயதாய என றதிக கோபஙகொணடு அஙகே யோருலககையை யெடுததெறிய அதுவநது வீழநது மைநத னிறநதனன.

நிமமலை அபபோதே தமது புததிரனை யெழுததி ஒருபு றத்திற்கிடததி மூடி அபபுததிரன றொட்ட அமுதெலலாவ ற்றையும பாணடததுடனே எடுததெறிநது பினனு மடமெ லலா மெழுகி நீராடி ஐயோ சிவனடியாா நெடுநாழிகை செ னறு மமுதுணணத தடையுணடாயிறறே இககொடிய பாவி யெனனிடததுப பிளளையாகப பிறககவேணடுமோ எனறு அ ப்புத்திரனிடததுக கோப மாறுமலே முனபோலப பாகஞசெ ய்தனள் அநதச சிவபததியினுறுதியைச சிவபெருமான சிறுத தொண்ட நாயனாககு விழியினாற குறிபபாககாடட அவரும தமது செயலைக கிழபபடுததி யதிசயிததாா நிமமலையாா ச மைததவுடனே நெடுநதூாததிருநது வெயயிலில வநதிளைதத படியால வெநநீாகொணடு திருமஞசனஞ செயவித்துப பூஜைக குமிடஞசெயது உடனிருந ததறகேறற வேலைகளைசசெயது உ டனே விதிபபடி திருவமுது படைததலும ஜஙகமாபோல வந த சிவபெருமான நிமமலையே தணணீாககுசசென றெததனை நாழிகையாயிறறு உனமகன இததனை நாழிகை பசியினால வா டி யலறிசசென றானே பிளளைகளைப பசியறிந தூடடாமற போனால அபபிளளை யெபபடி பிழைககும, ஊராலரா இதெ

னன காரணம பசியோ டழுதுபோன பிள்ளையை விடடு நாங கள புசிபபோமோ, நாஙகள பிளளைகளைப பெறறறியோ மோ நமககு இவவமுது விருபபமாமோ, புததிரன சென்றவி டஙகண டழைததுவநதா லலலது ஒனறும முடியாதெனன, அபபோது நிமமலையாரும ஸவாமி யுமது மாயவாாததைதயை யாாககு சொலகினறீா இவள பெணபாலாதலால நமமையறி யாளெனறே நீா பிளளைககதையைப பேசததுவககினீா நான அநதச சிறுததொணடாபோலச சபலிதத மனமுடையவளலல அடியேனது நியமவுறுதியை நீரறியீரோ நானருமையாகச ச மைதத வமுதை நீாருநதாவிடடால அடியெடுத துமனமசெ லலவொட்டேன இவவளவு பிரயாசைபபடடு யாவாககு நான சமைததேன இநதவிஷயததிற கொடிதான குறறததைச செ யதமையால அவனைக கொனறுவிடடேன திருமப வவளையழை யெனறு ஆஞ்ஞாபிததால உமமாற றாபபடட கைலாஸபதவி யையும விருமபேன, சிவதரோகஞ் செயத பாவியை மீடடுமெ னழையே னெனறுசொலல, இதைககேடடிருநத சிறுததொண டரும நாணபபடடு நடுநடுஙகிப பயநதிருநதனா நிமமலையாா து உறுதியைககணட சிவபெருமான பழைய திருககோலமாய விருஷபாரூடராக நினறனா

நிமமலையாரும இநதரூபமெடுபப துமககுப பெரியகாரியம லல இநதரூபததை யெடுததததனை முனனமே நானறியானிதத ரூப மெனகிநதைதயைவிடடு நீஙகாது அடியாாவேடங குறைவெ னறு இவவாறு திருககோலஙகொணடீரோ எமககநதபபேதமில லை முனனைய திருககோலமேவேணடும, அனறியும திருநீலகண டநாயனூா முதலான வடியாாகட கனுககிரகஞ்செயயும்போது மானுடககோலமனறி யிநதத திருககோலமுணடோ உனககா

க்பபடைடதத வனனதனை நீயே யுணணவேணடும எனறு பிரா ாததிததாரிறக, அபபோது அவாபடைடதத திருவமுதுமுறறுஞ சிவபெருமா னமுதுசெயதருளி முனனுளளா தொணடாகளொ லலாம இவவாறு பததிசெயதாலும நாமருளிச்செயததை மறுது பெறறனா இநஙிமமலையின ஸ்ரீஷகாமியபததிமையக கணடீரோ வெனறு சிறநதொணடாககுத தெரிவிதது இபபடி நமமிடத தனபுளள வடியாா அநேகருணடு சிறநதொணடாே நீா உம மை வியநதீரே யெனறு சொலலி அநத புததிரனா யெழுபபி யி ருவாக்கும கைலாச பதவியைச சிவபெருமான அநதனா

ஸ்ரீமமலை புராணவசனம

முறறிறறு

௧

திருசசிறறமபலம

---*---

அலாயுகா புராணம

அஙகணனஙகணகன றுறுதொணடரொா டனபாகளவே டமொடே,யஙகரகிஙகாராகுமலாயுதாமமனேசாருதலுந தஙகியமாதவாதாளகளபணிநதுயா தமபிரியததுடனே யிஙகிதபாதமவிளககினராதன மெயதவிருததியபின. ௧

அததருணாததருளவாரொமகிசசையறிநதுளமாதவரோா, டொததுஙமககிதமாகியபதத ருழிககுறுவோாடவரு, ஙித

தகாததலலிஙகமதெனனனினைததெமையேனினைவா, ரித
திறமுறறவாதமமையுநாமுமெழிறபெறவேபுகழவோம

உனனியசேரனுடனசுபஙசையனுறுஙகருலூரபயன, சென
னியனனபுறுபொமமையனஞானசிகாமணிசமபநத, னி
னனவரோமுத லாகியபததாக ளமமையருசசனைசெய,
தனனியமினறியிருககுமவாககிதமாகுமருநதவாயாம.௫

யாமறியாவுலகஙக ளருநதவரினபுறுபததருமப, பூமிசை
யினறிலவெமமறியா துளபுணணியருமிலைகா, ஞாமுறும
மெவவிதனைககுளியஙகுத ஞானமனைகமதாங, காமுறும
னபனாபொபபுதுமலலா கணஙகளையோனினையேம. ௬

இமமுறையேயுறுநாளகளகறறது மெமமைவளாபபவ
ரு, நமமிடசிநதமறிநதுநமககித நலலவையீபவருஞ,செ
மமைநெறிசசிவபததாமயேசா திருநதுதிருசசெஙகாட,
டமமகிமைததலமுறறருணடு மாறகதிகதொணடன.

ஈசனதனபொனிறபதமீதி லிறைஞசியிததகமுத
நேசமுடனறினலகு மவனறிடநெஞசினிகழநதலங
தேசாறிநதிடநாதனருந தவதேசிகனுகவணங
தாசைதருமபுதலவாககறியாகவமைததிடுவாயெனலும.

அவவுரைகொணடருமைநதனெனுமல ரிநதுயாபததி
யிறுற, றிவவியவினசுவை சோகறிசெயது தெளிநதுப

டைததிட லுஞ, செவவியமைநதனுமஙகணுறுமபடி செ
ய்தனைனனபனுடன, வவவியசுறறமுமஙகயிலேககண ம
கிழநதுறவைததனனுல. எ

மண்ணிடையிபபடிபததி செயபததாமகததுவநலல
தலா, னுணணியபததிவிசேட மிருநதுநுவனறதிலென
னெனலுந, திணணியராகுமலாயுதர்தென செயதிசிவா
யசிவா, வெணணியவிததொழில புணணியமோவிடவி
ததையுளாககுமதென. அ

வெஙகுணராகியதுஙக வரககாவிருமபியருநதலலாற
சஙகரனமாணிடாவெநதசை தேடறகுமபடியோகெடுவா
யஙகணனனபணிடததுறுமைநதனுமவவரனனபனவன
பஙகமிலாகமரிநதிடுதாதை பரிநதுசெயபததியதென கூ

இநதவிசேடமெனககயமாகியிருநததென்பபெருமா,னந
தனைமீதுமடநதையாபததருமபுதலவோகடமைச, சி
நதவெறிநதவொததனேபேருளாதிணணமலாயுதனே, ச
நதமதனறுசிவனபெருஙணபாதவஞசிறிதெனபதெலாம

நல்லவையானவைசஙகரனனபா நயநதுவிருமபியுறி,
னிலலேயெனும லளிபபதுபதத ரியறகைய்ரறகுமிதஞ,
சொலலியமெயச சிவபததியதச சிறுதொணடரிடததில
வோ, வொலலேயுதிததது்மபலேயாகி லொருததனவி
டடறிவாய. ௰க

அவவுலகததிலகங்தொறுமிக்கதை யனபாகளாயின போ, செவவிபெறததினமுநதுதிசெயவாக டிண்ணம லாயுதகே, ளவவுலகததிலுமெயததவாசிதத மிதமபெ றவேபகாவாா, கொவவைவெனுமமிதழமஙகையாசெறக ள குறுமபொழுதுமபகாவாா ௰உ

சென றவரோதுசெயறகைவிடுமபடி செபபவுனலவச மோ, வென றலுமஙகணெழுநதுறுகோபம தெயதியலா யுதரு, நனறி துசஙகரனுநதசைகொணடிட நசசியிருநத னனே, கொனறுமகனறடிபொனறவரிநது கொடுததன னேமறையோன. ௰௩

பததசனததை வளாபபவனதத னெனுமபகாபாவம லோ, பததருயிாகருமிரணடுங்கினததுறு பாதகமென சொலுவாம, பததனெனுமபெயாசொனனளவேயுயிா ப றறலபரனறெழிலோ, பததனுமெயததறி வாளனவன பெறு பததிபடைககரிதால ௰௪

பெறறிடுமனனே யரககியெனிறபெறு பிளளைபிழைக குமதென, சிறறறிவறறசிவனவயதிததனை சென றுசிறு பிளளையோ, நறறியதேவாமுனஙகதிகேடடுறு நனமருனா யினனே, முறறுதலறறவிளஞசிறுபிளளை முடிநதிட வெணணுமதோ ௰௫

வேறு

கண்ணிறைறறசையைபபாககக கையிறைறநீணடலெந
ஞ்சி, னெணணிறைறபாவஙகெடடே னிதலெதாழிலபதத
னசெயதான, மணணிலாமதிபபாரததன வநதுதனன
டியாரெநஞசிற, றிணணிமை யறிவானினன செயயெ
னுஞசெபபுநனறே ௰கூ

மகன்கழுததததனமேலெஃகமவைததவவளவேயொ
ப்பிப, புகழநதுவேண டினகொடுததுப போவதேநன
மையுனே, யகநதனிலவிருமபிககணட மறுககவுமபொறு
ததிருநதான, சகநதனினமககடமமைத தானுமபெறறில
னேவநதோ ௰எ

பததனுததமனேயலல பரருயிரசெகுததறகொனறி
ரித்தமததிமபாவததை நினேததிலனெஞசிறசறறு
மெததததனலுடலைபபோத விருமபிததீவினேககஞசாம
லததமெபபடியெழுநத தாருயிரகொலலறகநதோ ௰அ

அனனியரிலவிற யா லனறிததனகததிலுளள
வனனியாறறுனுமவேமே மனேயெனமறுததிராதே
தன்னியனமகனேககொனறுறறனக குறுமபாவமினறே
வென்னிதுநலலோரகேடகிலேலுமோவேலாதெனறும

இநதரவிறைசசியனறி யிறைவனுககிறஙகாதனறே
தன்னருமபததியிநதத தாழவுசெயதாலோதோனறு
மனனமுமபாலுநதேனு மரியநறகறியுமினறே
பனனகாபரணாககிநதப பததியிறபரிவாமாறென. உ௰

வேறு

மெத்தியகயிலை மேனமிகுஙகணாகெலா
மித்தனைபபததா மாயேசுராககெலாஞ
சுததனுமபுறமபு தொணடனுமபுறமபதென
றததமததறைநதறைந தாரலாயுதா உக

புறமபெனுமுனைசெவிப புலனகடசோதலு
மிறஙகியசிததரா யிருவருமபயந
துறஙகியமனததரா யுனனிததததமி
னிறநதிரிமுகஙகளை நினறுநோககினா உஉ

மணடனிலடியவா மகிமைகாடடவோ
தொணடுசெயநெறிச சிறுததொணடாகாணவோ
வணடநாயகனறன தடியாககாபபயந
கொணடுநினறருடிருக குறிபபையாவலா உந

அலாயுதாபகருவா னையவையநீ
புலானுணுஙகை கயினைப புணணியஙகளபோற
சொலாதொழியொழியெதிா செலவனெனனவே
நிலாநுதலுமையினை நிததனுனனினன உச

மஙகைபாாபபதிமன மயஙகியஙகெழுந
துஙகவெண்காடடுட ஞெணடவததாபோற
பொஙகியவடிவொடு போநதலாயுதா
தஙகியமணிமனை தருககிபபுககனள. உ௫

புககலுமலாயுதா போறறியஞசலித
தககணடடாஙகமு மகலிடததுறப
பககமொனறிதயராயப பணிநதெழுநதுபின
மிககபாதஙகளை விளககியாவலால ௨௬

அருநதவரமுதுசெய மடததுடகொணடுபோயப
பொருநதியவாதனம புரிநதிருததியே
விருமபிநறறுதிபல விளமபினனறன
ரருநதவையலாயுதாக கருளிசசெயகுவாள ௨௭

பொருளுடலாவியாப பொருநதுமூனறையு
மிருநதவாககளிககு நினமகிழ்வையெஙகணும
பெருகவணபெரியவா பேசககேடடியாந
மெயபபடிணுபுரநததுநீவ செனறமெனறனள ௨௮
மதருளு

யாமுனெயொருபொருளெண்ணிககேடகுது
நீமனமகிழநதுதா நிததபுணணியா
சேமமாாசைவநூற செயதிதிப்பிலாய
தோமிலாசசிவாதிகச சுததநீஙகலாய ௨௯

பததிமாணிககமே பததிததீபமே
மெததியசுததமே விளையுமபூமியே
சததியநெறியனே தவததாசெலவமே
யுததியாபரணனே யலாயுதாவென. ௩௰

சஙகமாராதனைத தாதனுமெனை
யிஙகுநீதுதிபபதற கெததனைககுளே
னுஙகுநினனடியவ ருதவுமபாககியம
பொஙகியவிதிதரும பொருளைககேளென. ௬௧

இவளசிறுததொணடன மேலினியதேவியான
புவனநாயகனசிவன பொருநதுமமபிகை
யவளைநீபுறமபென வறைநததனமையாற
றவனமுறறனமறந தளாநதயாநதனம. ௬௨

வேறு

பதியிலாமாதரும பணபிலானசெலவமு
நிதியிலாளிளமையு நேரதாநிததனமே
லதிகமாநேயமி லாளருமனபெனும
புதியமாமலரிலான பூசையேபோலுமால. ௬௬

வேறு

எமககருமபுருட தானஙகளீநதவா
தமககுறுமூசுததவா சாரநலகுவாய
கமைபெருஙகாயனே கனததபிநதியாற
சமததனேயலாயுதா தருமசீலனே. ௬௪

எனனமுனனுமைபுகழந தினியசெபபலு
மனனவெணகாடுபோ யவவலாயுதா
பனனலவடிபினமேற பணிநதுபோறறவே
புனனலமுறுவலாற புறமபிலெனறனா. ௬௫

அண்ணலவிணமதியொடா றணிநதவேணியுந
திண்ணாறபுயஙகளுஞ செயயசெஙகையி
னண்ணுமானமழுவு மெனனகையுநெறறியங
கண்ணுமாவிடையினமேற காணாினறனன ௩௬

அரியயனபுரநதர ஞைசபபாலக
ருரியருததிராபதி ஞெருவரொணமதி
தெரிதருபனனிரு செயயசூரியா
பரிவுறுவசுககணமுன பரவினறனா ௩௭

தெருடருஙகினனரா சிததாவிததியா
பொருவருஙகருடா கிமபுருடாபோறறின
ரருடருமுனிவாக ளாசியாாததனா
மருவுகநதிருவாதா மகிழநதுபாடினா ௩௮

தேவதூரியஙக ளொததிசையுஞசெமமின
தாவலாலலாயு தாததனபாதமேன
மேவருமனபிஞல விருமபிநோககியே
தூவலாககரஙகளாற றொழுதுகினறனா. ௩௯

தொழுதுகினறவாதமைத தூயநண்பிஞற
றழுவியஙகணைததுறத தருககிவாழததியே
புழுதுறுநேயநம பததிமாசெலாங
கழுவுவானேயெனக களிததுசசஙகரன. ௪௰

ஆளுமானவபுர மவையுமததணந
தாளுறுமணடபனுஞ சயிலககனனியு
நீளுமாயிரஙகதிா நிகாபொறறோபுகா
வாளுலாஙகயிலை மாமலையினமனனிஞா ௬௧

அலாயுதா புராணம
முறறிறறு
ஆகத திருவிருததம - ௯௧௧

உ
திருசசிறறமபலம

அலாயுதா புராண
வசனம

சிவபெருமான நிமமவையாரிடததுப பிஷைகொளளவந் த திருவுருவததோடு சிறுததொணடனாயு மழைததுககொணடு சிவகிஙகரராகிய அலாயுதநாயனாரது திருமனையிறசெனறனா அலாயுதரு மிவாகளைககணடவுடன பணிநது பாதபரகஷாள னமபணணி ஆசனநதநது வீறறிருககசசெயதபின

சிவபெருமான அலாயுதரே, நாம இதமுளள பததரிடத் திறசெலவதலலது மறறவரிடததுச செலவதிலலை அவருமெ மமையேயெணணுவா, நாமறியாத தேசஙகளுமிலலை நமமையறி யாத வடியாாகளுமிலலை இடபபடியே காலகேஷபம பணணுவோ ம, எமமை யுரிமையாகவுளாபபவரும நமதுகுறிபபினபடி நட பபவருமான சிவபததாகளுக கிடமான திருசசெஙகாடடஙகுடி

யிலிருபபவா சிறுதசொணடரெனபவா அவா சிவனடியாாகளு
க கமுதுபடைககும பெருமையை யலகததாரறிவாா இவவாறி
ருக்குநாளில சிவபெருமா ஞெருகாலதது ஒரு சைவதேசிகா
போலவநது சிறுதகொணடரோ யுமதருமைத திருமகனைக க
றியாகசி யமுதுபடைபபீரொனறு கேடக, அவவாறேதொண
டருமை கறியாககிபபடைககப பின அநதபபுததிரனுஞ சிவானு
ககிரகததால உயிாபெறறனன இநத அனபரோடு அவா சுற
றததாாாயுஞ சிவன கைலையில வசிககசசெயதனா

இபபடிசசெயவதலலவோ பததி மறறபததிகளைச சொல
லுதலாற பயனெனனை யெனறுசொலல விதனைககேடடிருநத
அலாயுதரும மிகுநதகோபததுடனே சிவசிவ இதெனனசெயதி
சொலலுகிறீா, கொலைதொழிலைப புணணியமெனறு போதி
பபரோ நமமாமஸததை யாககாதினலுவரலலது சஙகரனுகிய
சிவபெருமான றினனுவதும முறையோ, தகபபன பிளளையை
ககொனறு லதுவுமபததியாமோ இது எனககுச சநதேகமாக
ததோறறுகினறது எனறுசொலல, அலாயுதரோ இபபடி பெ
ணபாறபததரும ஆணபாறபததரும எததனையோபோகள த
மது பிளளைகளைககொனறு பததிசெயதவாகள இதுசததியம
சிவபததியைபபழிததுு மறுபபது அடியாாககழகனறு, அடியா
ரொனறைககேடட சமயததி லிலலையெனறது கொடுபபதே
பத்தாகடகுச சுபாவம, பரமசிவததுககு மிது பிரியமாகும், இ
நதபபததியெனப தநதச சிறுததொணடரிடததலலவோ விள
ஙகிறறு உமககுச சநதேகமானல உமககானவனாககொணடு
விசாரிததுபபாரும, அவரிருநதநாடடில வீடுகடோறு மிச்சரித
திரததைச சொலலுவாாகள, நெலலுகுறறுமபெணகளு மிதை

பபா்வோாகள, அதைபபழிததுாைகக வமதுவசமோ எனறு சி
வபெருமானசொலல, அலாயுதாககு முனனிலு மதிகமான கோ
பமுணடாய சிவன நரமாமஸபக்ஷணம பணணுவதும, பிராம
ணன பிளளையைககொனறுணபிபபதும வெகு நனறுயிருககி
னறது, எபபோது கததியைக கழுததினமேலவைததாரோ அப
போதே யசசிறுததொணடாககு விருமபியபொருளைததருவதே
நனமை, அவவாறனறி பூஜையறுககபபாாததிருநதால நனமை
யோ, இசசிவன பிளளைகளைபபெறறவரலலவோ இநதச சிவ
பெருமானுககுஞ சிறுததொணடனுககு மிவவாறான குணம
வநதகாரணந தெரியவிலலையாதலால இநதப பூலோகததிலுள
ள வடியாாகளுககும கைலையிலுளள சிவகணஙகளுககும இவ
விருவரும புறமபு எனறு தையையறைநது மிகுநத வுகாததுட
னே சொலலினாா இநதசசொலலைக கேடடவுடனே சிவனுந
தொணடரும நடுநடுஙகிபபயநது தலையிறஙகி முகததொளிகு
னறி ஒருவரையொருவா பாாததனா

அபபோது அலாயுதருமஐயா இனி யிபபுலாலுணணுங
தைலயப பேசசவேணடாம இதறகுப பதில சொலலவேணடிவ
ரும எனறுசொலல, அபபோது சிவபெருமான உமாதேவியா
ரைசினைகக அவவுமாதேவியாருங கைலையிலிருநத சிறுததொ
ணடா பததினியுடன தவககோலஙகொணடு அலாயுதரிடதது
சசெலல அவரும உபசரிகக உமாதேவியாரும அலாயுதரோ நீ
ரடியாருட சிறநதவரொனறு கேழவிபபடடோம நாமொருபொ
ருளைககேடகினறோம நீா அவவாறு தரலவேணடுமெனன அவ
ரும நீா விதிதவாறு கேடகி னவவாறே தருவோமெனன என்
னுடனவநத விவா சிறுததொணடாது பததினியாா, யாமோ கி

வபததினி எமதுகணவரிருவரையும புறமபெனறு நீா சொனன
படியால அதுபொருது துயருறறுவநதோம ஆதலால நாஙகள
தனிததிருபபது முறையனறு எஙகடகுபபுருஷதானம பணணி
யவாாத தூயமையராககவேணடுமென றுரைககச சிறுதொ
ணடாமனைவியாருடம அலாயுதரைவணஙகிததுதிததனா அபபோ
து அலாயுதரும அவவிருவாககு மினிப புறமபிலலையெனறு அ
னபோடு இவவிருவாககுஞ சொலலினா அபபோது சிவபெரு
மாறும விருஷபாருடராக ப்ரததியகூமா யலாயுதாககருளிச
செயது உமாதேவியாரோடும அடியாாகளோடும புஷபவிமா
னததேறிக கைலையிறசெனறனா

அலாயுதாபுராண வசனம

முறறிறறு

உ

திருசசிறறமபலம

—*—

சுநதரபபெருமாணயிஞா புராணம

மறறுநாவலூாசசுநதரனமாதை மணஞசெயபநதரின
வந்தரனமககே, பறறுமேவலசெயதொணடனென று
ண்டுபாடுமபதமெனனறபதிகஞ, சொறறவனசெஙக
ல்பொனனைசசெயதோன ரேறுகைபாகனைததூதென
விடுததோன, குறறவெஙகராவிழுஙகியமகவைகதொண
ர்விததாறறிட்டநிதிடததெடுததோன க

அணணஙகுபாகனைககோடடினுணமறிநதோ னதனனு
ரூரினுலயததவனை, வணஙகிடாமலேயகநதையாறசெல
லு மறததையவவிறனமினடாதாஙகணடு, தணிநதுசெ
லபவனுெனறிததனறேழெனன விதொணடனுமி
வனைப, புணாநதவததனுமபுறமபெனததவனைப போற
றுகெனறானபுகனறிடபபுகழவான ௨

நாசமிலலவனடமபயிலபெருமானு மவாககுளேயொ
ருவராமெனனுந, தேசுபெறறுயாபெருமையாா தெரு
ளசோதிலலைவாழ மூவாயிராககடியேய, னீசனுணையெ
னுநதையலாளபாலினடீததறமூததிறையருளாற, காசி
லகாலையானவனறிநல கணடனுஙகுயககருணையறகடி
யேன ௩

அனபாபோலானணைநதுசினமாதை யளிநமககெனற
கொடுததுளமகிழநத, வினபனகாவிரிபபூமபடடினத
தி னினிதுவாழநதவியறபகைககடியேப, னெனபசிககமு
தளியெனுநதவததாக கினமையெனறிடா திருணமூலை
வாரித, துனபநீஙகமுதுதவியவிளைசைத தூயமாறனற
னடியவாககடியேன. ச

பொயததவததனோபுததகமேநதிப புகுநதுவநதுயிா
போககுமவவளவிற, றததனவநதவற கோறனமுனறு
தத தனமைககோவலூா மெயபபொருட்கடியேய, னதத

னேயனைவணங்கிடாதேகு மறிவிலேனையுமானையுமவெ குண்டு, மெயததயாவாககுமபுறமபெனறதீரன விளங குசெங்குனறைவிறனமிண்டாககடியேன ௫

கோவணததினோதவாதருகெனனககோதில செலவ ததைககோதையைததனனே, மேவியீநதவனியறபழை யாறை விளஙகவநதருளமாநீதிககடியேன, பூவரறகென ஞோமாதவனகொயதுபோதுங காறகரபபொருபபதை பபறிகக, வேவமெனறிபஙகொனறவனகருளூ ரொனனு மாநகரெறிபததாககடியேன. ௬

காதுமாறறலனெறறிவெணணீறு கணடுகைபபடை விடடாறகணடோ, னீதியீழககுலததோனெயினனூா நீடுமேனறிநாதனுககடியே, ஞதியாதிருககாளததியாா கணணைடநதசோரிகணடஙகையமபாறறன, சோதியம பகமிடநதணிநதுபபூா துலஙகவநதருளகணணபபாக கடியேன. ௭

சாயநதுறுமபனநதாளரனேராந தனமையேயிநீஇ மனேவியினறுலி, வாயநததூபததிறகீநதவனகடவூா வ ளளறெளளிய கலேயனுககடியே, ஞயநதானமணப பந தரினமகளா ரரியகூந்தலே யரிநதுமாதவருக, கீநதவன புகழத தஞைசநனனகாவா ழினியமானககஞ சாறனுக கடியேன ௮

தம்தாற்கென்று தண்டிலந்தருங்காற்சாயந்து மண்புகத்
தங்களங்கொய்தங், கழுதுசெய்வித்தவாக்கண்மங்கை யா
ர்பெறும்பயன்றாயனாக்கடியேன், கமலவேயினிலீசனா
ன்புகழேகசிந்து சொற்றுளங்களைந்துநின்றாதிச, சம
மிலாக்கித்தனுசெய்தமங்கலம்வாழ்தாவிலானாயரடியவா
க்கடியேன் ௯

வேறு

ஆரமீசற்கமண்ணரானமுட்டலு மங்கைசந்தனமாகவ
ரைத்தரன, வாரமுற்றுல்காளைடவாமதுரை வாழ்வந்த
ருணமூர்த்தியாக்கடியே,னேரிலபஞ்சாக்கரந்திகழ்நாவா
ளிகரில சம்பந்தனேறுழனமமலாத்தா, மூரியேற்றுற்கு
த்தொடுப்பவன்புகலூர் முத்திெயய்தவாழ்முருகனுக்க
டியேன் ௰

புனலினலலும் பகலும்பொருந்தியே போதருத்திர
மோதும்புரிவினு, னினைவுநைந்துதிருத்தலையூரிடநின்ற
ருத்திரபசுபதிக்கடியேன, றுனியிலாத திருப்புறத்தொ
ண்டனற றூபவாதனூராவாழவான்புலையொழிந, தினிய
தீயிற்சிதம்பரன்னபினு லெழுந்துநாளைப்போவானற்ன
க்கடியேன். ௰௧

உமையிடத்தினன கச்சியிலன்பாதூ சொலித்துலத்
தற்கொழியாமழையினு, லமைவினைஞ்சாற சிலையிற்று
லையறைந தருள்கொளுங்குறிப்புத் தொண்டாக்கடியே;

னைமையுடைபபரனாசசனைசெறறணனெனறுதநதையி
ருதாடணிததா, னமதுசேடஙகொளெனனமுனபெறற
வ னடுசேயஞலூாகறறணடிககடியேன ௰௨

கனமிதபபகககடுவெமுதாகவெங கரிவணஙகமறைககா
டடைததிடும, வனமைமிககதவககிறநதிட வனனிநீ
றறறைகுழலதணணெனறற, வனமிகுததபிறவியகலவே
யதிகவீரடடாக காளாகிபபாடினே, னனமைமிகுயா
வாயமூாவருநதிரு நாவினிறகரையனறனககடியேன

அரியபாணடியனறனனதிகாரியா யமணரோறறகருங
கழுசசோததவன, குருசிலாமணமேறகுடிககாவலனகு
லசசிறைககடியாாதமககடியேன, புரியுறசிவயோகமெ
ககாலமும போதநெஞசிறபுரிநதுணாநதெனனையு, முரி
மையாகநினைபபோனமிழலையோ ருயயவாழகுறுமபன
றனககடியேன ௰௪

மாவினனகனிமாநவாகிடடிறை வாழுமவெறபிறற
லையாறசெலவா, ஞவலாலெமதமமையெனபபெறற வ
னனைகாரைககா லமமைககுமடியேன, றுவினைவிறகனா
யுனறனபேரினறறணணிலாவுநீபபநதரோடேனையும,
பாவினனபி னமைததவனறிகஞாப பனவாவேநதனு
மபபூதிககடியேன ௰௫

சிலம்பிநம்முடற்சேர்வினைபன்னிதானென்றுமிழ்ந்த
தாற்றீர்ந்ததுநோயெனச்,சொல்லுஞ்சொல்கத்தாபாற்பெற்
றவன்சாத்தைவாழ் தூயநீலநக்கன்றனக்கடியே, னிலங்
குமேம்பப்பெரும்பாணனார்ற கேற்றுதீப்பெய்க்க கேதனுஞ்செ
ய்வெஞ்சமண, கலங்கவென்றுநன்னீரால்விளக்கிடுங்க
ரவிலாதநமிநந்திக்கடியேன் ௰௬

மண்டமைக்கச் சமணாவல்லிகொ்ட வந்துசெந்தமிழ்ப்
பாடவுமைமுலைக், கண்டுநம்பயமுண்டுபுகலிமுக்கண
ணனைத்துதித்த தங்கம்பெண்ணுக்கவும், பணடுநீங்கு கத
வ மடைக்கவும் பாலைநெய்தலாயப் பாம்பதிறக்கவு, மி
ண்டுபுத்தாகொ்டவிடிவீழ்வு மிக்கபாசசெய்தசம்பந்தாக்
கடியேன் ௰௭

எந்தைதன்றந்தை யேழுதலாயினே மெல்லவாக்குமி
றைவனவன்றொண்டனே, வந்நோயையொழிப்பனெ
னப்பண்டைவாங்கிவாழ்ந்தகலிக்காமர்க்கடியே, னந்துசாத்
தனூராயன்குரம்பையி னணிந்தாக்குநானமறையி
னபடி, முந்துசெந்தமிழ்மூவாயிரஞ்செய்த முத்தனாகிய
மூலனுக்கடியேன் ௰௮

விழிகளினறிக்கயிறுகுறியதாயவிந்தகாக்கந்தடனுஞ்செ
ய்யவெஞ்சமண, பழியாநிந்திந்துக்கண்ணற்றதாளவிழி
படைத்தவாரூரப் பதித்தண்டிக்கடியே, னழகுநீரவயல

வேறகாடடோமனனவனுடுகுகிலணைநதபொருளவா, மு
ழுதுமனபாபெறநறகுடநதையின மோகததிறறநதமூா
ககனுககடியேன ௰கூ

அஞசெழுததலலானமொழிகலா வனபாநத
ணுவோனறனவேளவிககு, நெஞசுவநதானவநதிடடப
பெறறமா நேயனசோமாசிமாறனுககடியேன, வஞசிபா
கனருடகசசிககமபனமேல வநதுசெஙகறறினமுமெறிந
தவன, றஞசமெனறணடநதோனசஙகமஙகையிற சாககி
யனறனதடியவாககடியேன உ௰

பூதிசாதன யேவுபுணிதராட புணணியததனைப பூ
சிககுமபுததியன, வேதியககுலனககூரதிபனு மிககபத
தன சிறபபுலிககடியே, ஞதியததாககமுதாய மகனற
னையாககிமறறுமானழையெனனவே, தீதிலனபினழை
ததநாளபெறறசெங காடடுமனசிறுத தொணடனுககடி
யேன உக

எதிாததவணணனுடலுவாகீறதெனறிறைஞச நான
டிவணணனெனறேததலு, மதிததுநானடிசசேரனென
றேததிய வஞசிமனனனகழறிறறறிபவன, றுதிததரன
றிருததாணடவமபூசனை தொலைவினிததலுநதோனறப
பெறறெமபிரான, விதிததகனமுகமபாணாறபெறறரு
ளமேவுமேவநதனுஞசோனுககடியேன. உஉ

தீதிலனபாகள செயயுநதொழிலெலலாஞ் செபபிசசெ
யவிததரனகணநாயக,நீதிபெறறவனகொசசைககதிபன
ன ளையஞுகணநாதனுககடியே, ஞானபாதமுடியாய
ககவிததரு ணறகருததிலனமததுகொணடுமண, போ
தவாணடவருடகளபபாளரும பொயயிலகூறறுவனடி
யவாககடியேன ௨௫

சஙகமேவித தமிழாராமதுரையிற சஙகரனியறசொக
காமேறறணடமிழ, பொஙகுமனபின வகுததவராகிய
பொயமையறறபுலவாகடகடியேன, வெஙகயததுடனெ
னனையுஙகொலலென மிககவாளளிததருளுசடைமுடிக
காயச, செஙகனறபுகுநதருளபெறுகருவூாச செயயசோ
ழனடியவாககடியேன ௨௬

அருடடருநதவாககமபொனேகொடுபபோ னனனம
னனவாககிடுஙகுறியுடலாக, கிரடடிபொனறருநாசிஙக
முனைய னெனனுமனபனறனடியவாககடியே, னிருடக
டறகுணமீனபடுககினமுனமீனே யெமபிராறகெனவிடு
ததினமையாநாட, பொருடசெயமீனவரவிடடரனருள
சோ போதநாகைவாழதிபததாககடியேன ௨௭

தொணடன்பொயசசிவவேடமாயவரததான றுனைப
பதஙகளவிளககீாவாாககக, கணடுநாளுமினகாஞ்செ
றறபெணணு கடததலககளிககமபனுககடியே, ஊண்டா

நாயகாககணிவிளககேறறற கடபொனினறிசசெக குழ நதுகநதரஙகொய, தொணடருமவிளக கேறறிநனறருள சே ரொறறியூாவருஙகலியனுககடியேன	உகூ

சஙகரனறனககனபனாயிகழசசி தனமுனருசொலிற ருனவாஙாவை,யஙகரிநதிடுவோனியலவிரிஞசியணிகொ ணனனகாபபுகழசச நதிககடியேன, மஙகைபாகததனரு ணஙகடோறுமாசிலொவவொருவெணபாவகுததவன, க ஙகைவேணியாககனபனையடிகள காட வனறிருவடியவா ககடியேன	உஎ

இருககுவேளுரொ ருநதலநதிருநதே யினமையெயதி பபொனமபலததேகி, யருடபுலீசசாததாறதுபபுறசிகை யா லணிவிளககிட கணமபுலலாககடியேன, சருகக மாயினசெயதுலகோரைத துதிததயாவையு நலமெனச செயது, திருததனறகிரியடைநதவன்கடவூா நீடவநதரு ளகாரிககுமடியேன	உஅ

கொசசைவேநதனை யெதிாமலைநதிடைநத குணடாத ஙகளைககொடுஙகழுமிசையின, வைசசபஞசவனெலவே லிவெனற மாறனுகியவழுதிககுமடியே, னிசசயாலயம னமெனவறிவே நீளவிளககெனத தனைமலொனன, நச சுமனபிறைற றெழுதவனமயிலை நகாவிளஙகவாழ வாயி லாககடியேன.	உகூ

ஒன்னலாாகளேமலேதலேயறியா ருதவுகூஂவிகொணடவ ாகளேவெனறப, பொனனெலாரு சிவதவாசக நணீரோ பொருநதுசீாமுனேயடுவாருககடியே, னனனேபாகததரா ருராககாயநதவநதபூவினேமோநதவததேவித, தெனன ாமூககினேததவாகொயயககாமுரு செனறாிநதவணகழ றசிஙகறகடியேன   கூ௰

கிலநதியஙகுவெங கநபபினமெயநதவாககாய நெறக வாநதவா சொறகரனறமாகெ, னிலஙகுசெலவஙகளெ னபபறையறைநத விருககுவேளுரிடஙகழிககடியே, ன லஙகொணமானவனகழறசிஙகனறேவி நமபனபூவினே மோநதனளெனனச, சலருசெறிநதவண மூககினேயாிந தோன றருசைமனனவனசெருததுணேககடியேன. கூக

தெனறருமபொழிறசெருவிலிபுததூாச செயயவேதி யனசிறுவிலேயாலூன, பொனறிமஞசனஙகாமபொருது கபமெரனபுளிதறைபெறறபுகழததுணேககடியே, னன றாறகெனவாணேசெயநெலலே யயினறசுறறதைமகவி னேவாளாற, கொனறநாடடியததானகுடிமனனன் குல வுகோடபுலியடியவாககடியேன.   கூஉ

பாவியனபுசெயபததாகடகடியேன பாமனறுளேயே பாடுவோாககடியே, னாளேநெஞசகத தழுததிஞேர்க்க டியே னமலனுருாிறபிறநதவாககடியேன, திருமெயமூ

பபோதுந்தீணடுவாககடியேன திருநதுகீறணிதேககதத
ாககடியேன, பொருவிலனபராயசசிவனகழனமுனனம
புகுநதமெயயடியாாகட குமடியேன் ௲௲

கொணடலபோனமிட றறெநதையாாவைகக கோயில
னபிறைறகோலியேயிதயப,புணடரீகததிலமைததரறசே
ாதேதோனபொலனகொணிைறலூாபபூசலுககடியேன,ம
ண்டருஙகுழலுமைதிருமுலேபபான மகிழநதுசமபநதர
யினறணொனனத, தணடருநதனஞசுாநதவளசமணேச
சாயததமஙகையாக கரசிககுமடியேன ௲௪

ஈசனனபாககுக கீஞடையுடனே யேறறகோவணநெ
யதளிததெமமான,வாசநறபதமபெறறகாமபீலி மனனு
சாலியநேயனுககடியே, னேசநெஞசிஞலானேயேகருதி
நீளசிலமபியாயப பநதாசெயதருளான, மாசிலாலயம
பலஙணடசோழன மனனுகோததிருச செஙகணுறகடி
யேன. ௲௫

பொனறலாபபுகழெருககததமபுலியூாபொருநதிசசம
பநதனறமிழிறறனனிசையை, யொனறவேபுனேநதரணி
டததணேநதனறுயாநதநீலகணடபபாணருககடியே,னெ
னறுநாவலூாச சடையனமுனறவததா வினியதையலா
மிசைஞானிதவததா, னனறுறபபெறற சுநதானறுதிகக
நறறவததருமபுறமபிலேயெனறுா. ௲௬

வேறு

மனததிடையகநதையிவ வாறுமனனியே
கினைததுளோரபததியை யினறுநேசியான
றணகலகதிரிலலவன சமபுநமபர
னெனசசொலநதியா ரினிதினேததினா   ௯௭

வததியநநதிக ளேனையோரகளே த
தேததுறுமாசசையா செலவிடுததபின
மாததவராடைகண மாசறுததர
தோததிரநாவராயத துறையினினறனா   ௯௮

சுநதரபெருமாணயனா புராணம

முறறிறறு

ஆகக திருவிருததம ௪௬௪

உ

திருசசிறறமபலம

சுநதரபெருமாணயனா புராண

வசனம

திருநாவலூரிற சடையநாயனாககு மிசைஞானியாரககும புததிரரூபமாகத திருவவதாரஞ செயதருளிய சுநதரமூரததி சுவாமிகள நரசிஙகமுனையநாயனா ரபிமான புததிரனாகவிருநது திருமணமபுரியுமிடததுச சிவபெருமானே மானுடகோலஙகாடடிததடுததாடகொளளபபெறற பெருஞசெலவமுளளவா,

தமபிரானதோழனெனனுந திருநாமமுளளவா சிவபெருமானை ப பரவையாரிடததுக தூதனுபபினவா இவரொருகாலததுத திருவாரூரிலாலயததில முதலிலுளள தேவாசிரிய மணடபததி ருககு மடியாா திருககூடடததை வணஙகாமல சனனிதானத திறசெலல

அததிருககூடடத தொருவராகிய விறனமிணடநாயனா திருககூடடததைவணஙகாம லகனறையோடுசெலலு மிவனொ னன, அஙகிருநதவரிற சிலா தமபிரானதோழனெனறு சொலல விறனமிணடா மிககசோபமுடையவராய இததொணடரு மிவ னையாடகொணட கடவுளும இருவரும புறமபெனறனா

இதைககணட சுநதரமூாததிசுவாமிகளும சிவபெருமானி டதது விணணபபஞசெயய சிவபெருமானும திருககூடடத தைவணஙகித துதிததாலலலது முடியாதெனறருள

அபபடியே திலலைவாழநதணா திருநீலகணடநாயனா முத லியவடியாாகளைத திருததொணடததொகைப பாவாறறுதிதது வணஙகினபின அவவடியா ரிரககமுறறுப புறமபிலலையெனறரு ளிசசெயதனா அதறகுபபின சுநதரமூாததிசுவாமிகள அடியாரி லொருவராகவநதுகூடினா ஆதலால அடியராயப பததிசெயது அகனறைவிடாதிருநதால செயதபததியெலலாம வியாததமாகும எனறிநதச சரிததிரஙகளையெலலாம மடிவாலமாசசையா ஸ்ரீவ சவதேவாககுசசொலலி மறறையவடியாாகளையும வசவதேவரோ டுசெலல வனுபபித தாமுஞ சிவனடியாராணடைகளை யழுககொ பூிததுச சிவததியானததுடன அஙகேதஙகுமறையிலிருநதனா

சுநதரபபெருமாளுயனா புராண வசனம

முறறிறறு

திருச்சிற்றம்பலம்

—*—

கின்னரப்பிரமையா புராணம்

செல்வநற்பத்தியாலே தெரிமணிவீரசைவர்
நல்லதோர்முத்தமன்னார் நற்கதிமகேசரொன்று
புலவுவார்பாவத்தூரர் பொருந்தியவித்தைமிக்கார், சொ
ல்லருமபூதிமெய்யார்கருணையார்கொடையாற்றாயர் ௧

உண்ணிலுமகந்தையில்லா ரொழிவிலாவிரதசீலர்
கின்னரப்பிரமனென்னும் பேரினார்கிளருமவாத
ரென்னுமாகிரிகள்வீழ்க்கு மிடியனார்மடியொன்றில்லார்
மன்னருமுலகர்போற்றுஞ் சரணரெனவரிசைமிக்கார் ௨

பொங்கியவிசையானமிக்கபொருவில்பொண்ணேரில்வைகி
துங்கநற்காரகத்தார் தூயதம்பொருளையெல்லாந் [த
சங்கமசங்கத்தண்ணிச் சங்கையில்லன்பினாலே
யுங்கவாக்கவஞ்சகந்தா லனுதினமளித்தலாலே. ௩

உள்ளநற்பொருள்களெல்லா மொழிந்துநல்குரவராயும்
வள்ளன்மைகுன்றாராய மனத்தர்தங்கின்னரத்தைத்த
தெள்ளிழைப்பாகர்முன்னந் திருந்தவாசிக்கநச்சிக்
கொள்ளுநீ பொற்கா சென்றுதினந்தரவாங்கிக்கொள்வார்

உலகராசசரியமெயத வுவநதுமாதவரைபபூசித
திலகுநாணநதிகேச ரிருஞசிவபததிகீாததி
நலமுறகமேகேட டுநசசி நறகலியாணநணணச
சலமிலாவசவதேவா சஙகமேசுரனபோறகணடு ரு

அதிகநேயததராகி யபபுவியுறபபணிநது
விதியுபசாரமெலலாம விருமபியேசெயதுவாழததிக
கதியெனததொழுதுபாத கமலநீசசேடமாநது
பதியரனுணமையாயநது நநதிகளபணபாாநாளின சா

ஒருதினஙகலலியாணத தொணடிரிபுராநதகேசா
மருவுமாலயததுசசெனறு பிரமையாஙவகுஙகாலை
விரவியோாவிடனறனககாம வேசிககுமேடஙகொணடு
தெருவிடை வருஙகா றறபபிசசிவாலயமபுததககணடு எ

பினறொடா நதமமேட தையைப பிடிபிடியெனவிடனறுன
சென்றுறகசினனரையா செயயநறகருணையாலே
நனறுறநோககிமேட நமபானகோயிலபுகக
தினறுநீகோறறகஞசி யொபிநீதொட ரோலெனறு அ

கொலலுதலவெயய்பாவங கொணடவவவிலையீதெனறு
சொலலுதியதிகமான சொனனநாநதருதுமனறி
யலஙணிகணடனனப ரடைககலமானசீவன
வெலலவேசாததனீதி நினககிதுமிகுததநனமை. கூ

காரியநதேவையினறிக காளையுநதேவையினறு
ஞரியாமபாதநதைககீநது நனறுணாதநதொாபபசசெய்வாய
சீரியபொருளிரட்டித தருகுதுஞசெலதியென்ன
நீரியுமபொருஞனகொளளேன மேடமேநேயமெனன.

இவவிலையனறிமறறெருன றிரணடுவேணடினையேலேனு
மவ்விலைதருவேனகொளளென றளிததலுமாயிரமபொ
செவவியவிலையெனமேட மெனறலுஞசீவனேயம   [ன
வவவியகினனனாய ராயிரமபொனனுமவைததா   ௰௧

வைததலுமவனமகிழநது வாஙகிககொணடேகமேட,
மிதனையாஙகொணடோமததன முததிாையிடுவோஙக
ணடா, யொததனையாகிறசொலலென றுணாததலுமொ
ததேனெனறு, ஙிததாதஞசனனிதிக்க ணினறுாைசெய
துசெனறுன   ௰௨

மேடமுனனுமபினனுக மேவுதலினறிசசெயதா, லூடு
வளபாதனதையென்ன வுனனியோரதிகமையா, யாடகங
கொடுததுககொணடங கவணமனைகொடுபோஙகாலைத,
தோடலாகுழலியிவவா றனைதனைதயுந துணிநதுகேளா

வெமபிரீயெனதுவீட்டின மேவலெனவெளகாதெனறு
கொமபியிவலூாவிடாககுககூறுங்காறசிரிததெளளாரோ
வமபவிஙகெனறனமுனனம வநதுநினமுகஙகாடடேலு
னமபொனேனெவெனறனவாழககைககானதாயுளளதெனறு

என்பெருஞ்செல்வமப்பாப்பா யென்னினிதெருக்க
ளெல்லா, நன்பொனேபரப்புவிக்கே ளூட்டுள்விட்டார்களா
ஞோ, பின்புமுன் படப்பையிட்டுத் திரிந்தவாககொவ்
வாயபேயா, மின்பொருமிடையார்முன்னுன வெள்கவெ
ன்செய்தாயென்ன ௰௫

இக்குறிப்புட்னேபொன்னு யிரமுமிட்டனேக்மேட்ம
புகக்குடனருவனேப் போதநீசெய்வாய்காயேற
றகக்பொன்வேணடிலின்னந் தருகுவனென்னனச்சீறி
யசகுறிந்தானேனபின் றனுட்டிப்பனலலாலாகா ௰௬

என்னையதெய்வங்கொல்லுமென்னவேவெகுண்டா
ளநத, மின்னையொப்பவள்சொறகளுசி மிககாமனுக்கு
க்கண்ணின, முனிவென்னுமைகருஞ்சொல்லையுறுத்து
வானபோனமுழுட, னிநகிகொள்விரமேட்மவிடுவிடு
ன்றெதிரிசைத்தான ௰௭

மூநதயாஙகுறிககுவிஙக முதநிணைதரிததோரீயேன
வாநதனவிடுகிலெனபோ வெனறலுமதியிலாதா
னநதமேட்தகைதயோடி யடாநதனனகினனையா
வெநதிறறகோபமாகி வெகுணடிதேனேடாவெனறு

மறியைநீபிடிததாயாகில வசவராசையனுணை
சிறியனீபோபோவெனறு செபபவுநதெளியானுகிக

குறியினைத்தொடர்லிங்கக் குறியுள்ளவிதனைத்தீண்டிற
றறியுமுன்றலையெனக்கையாற்சத்தியமஞ்சேனக்கண்டாய

அச்சமிலீசனன்பாக் கடைக்கலம்புகுந்தோர்தங்கள
வச்சிரபஞ்சரங்கா ணின்றலைமாயினுளம
பிச்சுடனபிடுங்குமவேழ மென்னவேபெரிதுபேசிக
கைச்சவன்றலையையோடி வாளினுற்கண்டித்தார்தார

விசையினுற்சென்னியத்தன விமலவாலயத்துவீழ
வுசிதமனறென்னவோடி வீழவதுபோலவீழ்ந்த
த சைவிலாவீசன்கோயி லத்திரனுடற்கொணறுத
தசைகெடாதீப்பமென்னமதிற்புறந்தந்திட்டார்ால உக

இறந்தவனுறறாவந்தா ரவன்றனைெயடுத்துச்சென்றா
சிறந்தவிச்சலன்பாலிட்டார் தெரு்மந்தாரபயமென்று
ரறந்தகுவேந்தேதபினறலப்பத்தாட்டினபின்னா, பிறிந
திட்டாதோடிச்சென்றன பிரமையாகொன்றுனெறா.

இனியநந்திகணமுகத்தை விச்சல்னேறப்பாாதது; நனி
தயாபரனுமீசனறபத்தராகியுள்ளோா, மனிதரிறபிறழ
யிலாரை வதைப்பதோபெருமையிலலூா, தனிவிருநீரோ
யென்று தனைமனனனவெகுண்டுசொலவான. உ௬

நமமையாா தெண்டிப்பாாக ணமக்கெதிரிலலையென
ன, வுமமைநீா மதித்துச்செய்தீ ரலலதங்குடையோன

மேடனு, செமமையிறகொடுபோகெனறுவிடாவகைசீறி
கசொனற, வெமமையனறவததசெனறு விளமபுதனமி
கவுஙகுறறம உச

வேறு

காலகொட்டததனையுதைததலுமுனைக கடிதருததலுங
தனயனைகசொலலுஞ, சீலமினறியே தநதையைகசொ
லலுந தெரிவையைததவாக களிததலுஙகுலததான, மே
லாகிழிளாககதினிலுணலு மிகககலவிஞ வீசனமேவிட
லு, மேலுஙனமையோ பாவகீாநாவா வியமபலேயறங
கொடுமையேயியறறல உரு

அவனியெமமைநீ ராளவேபொருநதி ரஞசினேமுமம
தாணமைகருமிகயாம, புவனிமுறறுமேகககொளுமெ
னறுபுரவலன்சொல ஙதிகளபுகலவா,, தவகியாயராஙகி
னனரபபிரமா தமமைநீயறியாமலீ துணைததாய, பவகி
யாயராமுலகளைபபோலப பதறலாரவா பராமரிததிசை
ப்பாய. உசா

பனனகபபணியததனறறருமப பானமைகுனறலாப
பரமறபததா,கினனரபபிரமையாதமபெருமைகிளததி
லெணபடாபபாலரோமிகைககண, டுனனியலலதுகோ
றலாவணிற குரியபோகளையோடவிடடறிநதே, பினன
ரொனறினைசசெயயெனவேநதன பிழையுடனபடுமறிவி
ளைவிடுததான உஎ

விடுத்த தூதினர் கடுச்செறி கண்டன் மிக்ககோயிலின்
விரைந்து சென்றணைந்தங், கடைக்கலத்துயிர்க் காமபிர
மையரியதாண்மிசைப்பணிந்துநின்றையர், கிடைக்கரு
ம்பெரியோய்சிறியேன்மேற் கிட்டியிப்பழி வந்ததென்
ருளென், றெடுக்கமுற்றுநின்றறைந்தனரன்பருள்வா
ழிதுவிதுவெனவுரைத்தார் ௨௮

இதற்குநற்றிரிபுராந்தகன்றனை யினியசான்றிதையி
சைவிப்பணெறிந்து, விடுக்கநும்மிறை வல்லனென்றசெ
ன்று விளம்புமென்றலுமவாமிகவேரீஇப்போய்க், கொ
தித்தகோபனுமவிச்சலன்முன்னங் கூறமற்றவன்கொடு
ஞ்சொலானகையர், மத்ததனிவ்வுரைகாண்டோமென்று
வளங்கொட்டனபரிசனத்தொடுமவந்தான் ௨௯

வேறு

வந்துநந்திகள்கின்னரப் பிரமையர்மலர்த்தாள்
பந்தநெஞ்சராயப்பரவினர் தொழுதுமுன்பணிந்தார்
ரந்தனன்காப்பத்தாக ளனைவருமணைந்து
புந்தியன்பொடுதொழுதுற விறைஞ்சிமுன்புகுந்தார்.

மங்கலங்களினிறைவு சிங்காரத்தினவனப்புத்
துங்கநற்பத்தர்நற் றுணையானகரச்சுடர்வாள்
சங்கமர்க்குக்காளனா சான்றவர்க்கினியர்
பொங்குவீரமதங்களின் றிருச்சையப்பொருப்பு. ௩௧

மேடஞ், செமமையிறகொடுபோகென்றுவிடாவகைசீறி க்கொணற, வெமமையனறவத,நனெறு விளமபுதனமி கவுஙகுறறம உச

வேறு

காலகொடதததனையுதைததலுமூனேக கடிதருததலுங தனயனேகலெகாலலுஞ, சீலமினறியே தநதையைககொ லலுங தெரிவையையததவாக களிததலுஙகுலததான, மே லாகீழினரகததினிலுணலு மிககலவிஞ லீசனமேவிட லு, மேலுஙனமையோ பாவகீநாவா வியமபலேயறங கொடுமையேயியறறல உரு

அவனியெமமைகீ ராளவேபொருநதீ ரஞசினேமும தாணமைககுமிகயாம, புவனிமுறறுகீகைககொளுமெ னறுபுரவலனசொலநதிகளபுகலவா,, தவசியாயராஙகி னனரபபிரமா தமமைகீயறியாமலீதுறைததாய, பவசி யாயராமுலகளைபபோலப பதறலாரவா பராமரிததிசை ப்பாய. உசா

பனனகபபணியததனறறருமப பானமைகுனறலாப பரமநற்பததா,கினனரபபிரமையாதமபெருமைகிளததி லெண்படாபபாலரோமிகைககண, டுனனியலலதுகோ றலரவணிற குரியபோகளேயோடவிடடறிநதே, பினன ரொனறினேசசெயயெனவேநதன பிழையுடனபடுமறிவி ஞளவிடுததான உஎ

விடுத்ததூதினா கடுச்செறிகண்டன் மிக்ககோயிலின
னிரந்துசென்றிணைந்து, கடைக்கலத்துயிரக காமபிர
மையாரியதாணமிசைப்பணிந்துநின்றையா, கிடைக்கரு
மபெரியோயசிறியோனமேற கொடியபழி வந்ததேன
ருளென், றொடுக்குமுற்றுநின்றறைந்தனரனபருள்ளவா
றிதுவிதுவெனவுணர்ந்தார உ௮

இதற்குநற்றிரிபுராந்தகன்றனை யினியசானறிதையி
சைவிப்பணசெறிந்து, விறிக்கநுமமிறை வல்லனேறசெ
னறு விளம்புமென்றலுமவரமிகவேரிஇப்போயக, கொ
தித்தகோபனுமவிசசலன முன்னங் கூறமறறவனகொடு
ஞசொலானகையா, மந்ததனிவவுணாசாணடுமெனறு
வளங்கொட்டனபரிசனத்தொடுமவந்தான உகூ

வேறு

வந்துநந்திகள்கின்னரப பிரமையாமலாத்தாள
பந்தநெஞசாராயபபாவினா தொழுதுமுனபணிந்தா
ரந்தநன்னகாபபத்தாக ளனைவருமணைந்து
புந்தியனபொடுதொழுதுற விறைஞசி முனபுகுந்தார்.

மஙகலங்களினிறைவு சிஙகாரத்தினவனப்புத
துஙகநறபத்தாநற றணையரனகரசசுடராவாள
சஙகமாக்குககாளஞா சானறவாககினியாா
பொஙகுவீரமதஙகளின றிருசசையபபொருப்பு. ௩௧

அரியபத்தியெய்யாயினோ சரணாநெடுசானை
பெரியரிசசையாசத்தி யத்தருபபெருவயிர
மெரியனோபரவாதாபுற கிடியனோகலாகட
குரியசாநதியாலுயாநதுளார துயரமொனறுறறதார ௬௨.

என்றுதோத்திரம் னைசெருநசெயதங்கநகிறைநஞசி
யொனறுகாலையினவிசசலன கோயிலினுள்ளே
சென்றுசோதனைசெயது பினறோகளை நீககி
வனறிறறகபாடங்களை த தாழ்செறீஇவந்து ௬௩.

பகாநதிடசசொலுமபாய்னைக கரியெனப்பணிகக
முகங்குளிாநதவண்கினனரப பிரமையாமுனனி
யுகநதுசென்றருங கதவினிறபுழையினூனறி
மகிழநதுநோககினாதிறந தனககதவொலிமலக ௬௪

ன்னரபபிரமையா தங்கிடை ககருநதவததது
கனையபபினையுமாபபதே ஞடியவளவே
பனனககக்ரனலயுப பலகணிககதவந
தனனிலேலதிறநதன வினிககரியானசாறறும ௬௫

ஐயமிலலெனறினறவா துதிததெழுமளவில
பொய்யிலகினனரப பிரமையாததனமுனபுகலவாா
செய்யதாசமையற கெறுமபுரைசெயசசெயதா
யுய்யுமனபர்பாலூாபபொமம ருரையெனவுரைததாய்.

இச்சகத்தார் முன்கரி யெனக்கப்படி யிசையென
நச்சமின்றியே கரத்து வாளசைத்து நின்றார்த்தார்
முச்சகங்களு நெஞ்செவிடுற வொலித்ததம் முழக்கங்
கச்சபத்தின் மேற்சேடனுங் கண்பணங் கலங்க. ௫௭

ஏழுநாழிகைப்படி முழங்கவேகமமான
சூழுமேயரல்லாரொலா மூரசிரந்தோர்லயா
தாழுநெஞ்சராய விச்சலனவசமுற்றதனுல
வாழுநந்திகளாபிரமையார் கழனமிஞ்சவணங்கி ௫௮

பெருமையாக்கிதமபிரியலா யலலனாப்பிணியாய
மருவுபுண்ணியவாரியே யகநதையைமதியாய
சரணாகதியாதாரமே தருவனகரத்தாய
துரியமாயையினூரனே தீரனே தூயாய ௫௯

பத்திமாத்தனைதலைவனே பரசிவயோகா
மெத்துசாத்கமேவலாய விமலதேசிகனே
சுத்தசித்தியாயதவாபத கமலத்தோணசுருமபா
சித்தசின்னாப்பிரமையா கருணையினேபபாய. ௬௰

என்னுநந்திகளானன மினிதுடனோக்கித
தென்னுறுநதவாபிரமையா திரிபுராந்தகனே
யுன்னுநண்பினோனாக்கியே யுனாயொழிகென்றா
மனனுமவவொலியடங்கின மண்ணுளோர்தெளிந்தார்.

திருநதுவிசசலபுரியுளோா நனமையேசோநதா
பெருநதிறததுயிாபுணணியம பெறறனபோா
திருநதிறறசெறிவிசசல வைசமறறெழுநதா
னருநதவததாாமபிாமையாக கிறைஞசினனனபால சஉ

வேறு

அதிகவறபுதபுாழுளாயபய மளவிலபததியினகசமே
யபய, மதியிலாாபிழைபொறுததிநீயபயமனனுகினனா
பபிரமையவபயங,கதியினமூடடைாபபுலலனாபபொலலா
க கவலைநெஞசாைககாதத நுளசெயவாய, நதிமுடிசசிவ
னெமககுநீயலலா ஞடயாமறியோமவனு நவம சங

திரிபுராநதகனினனுறா கேளாச செபபெனககிசெப
பினனறேசம, பெரிதுமூாசசிதமெயதலிறகருணை பெரு
கிநீயலமெனறலுமொழிநதா, னுரியனினபெருஙகருணை
யாலியாஙகளுயாதெபூந நனமெனனவேதுதிததான, பி
ரமாவிசசலன முகததனைபபாாதது பிஞகபாணியைப
பேணிவாழகெனறா சச

தலையிழநதுயிாழிநதவனறனனைத தாமெழுபபினாத
னைமனனனமகிழநதங,கலைவிலகினனாப பிரமையாசிவ
னெனறனபினேததினாசனமனையணைநதா, னிலைமைநீங
கலாததணடநாயகரு னிறபதருநேயததினிறைஞசி,

மலையெனுநதமதகஙகளினடைநதா மனனுகினனரபபி ரமையருடனல சரு

கினனரபபிரமையா புராணம

முறறிறறு

ஆகதிருவிருததம - கககச

உ

திருசசிறறமபலம

கி ன ன ர ப பி ர மை ய ா பு ர ா ண

வ ச ன ம

சிவனடியாாகளிற சிறநதவராகிய கினனரபபிரமையரென பவா அளவறற செலவமுடையவா, இவா தமதுசெலவமுழு தும ஜஙகமாராதனைககே செலவுசெயது அதனாற பொருடகு றைவுநேரிடடும தமது உதாரகுணம நீஙகாதவா தமது கின னரவாததியததைச சிவபெருமானுடைய சனனிதியிலவைத்து ச சிவகீாததிகளைக கானமபணண, இதைககேடட சிவபெரு மான மனமகிழநது கினனரபபிரமையாககு நிததமொரு பொற காசுபெறக கடடளையிடடனா. அதைககொணடு தமது ஜஙக மாராதனை நியமநதவறாது காலஙகழிததுவநதனா

இவா கலயாணபுரததில வசவதேவாசெயயும ஜஙகமபத் தியை யடியாாமூலமாகவறிநது அவவிடததிறசெலல, அவவச வேசுவரரும தமதுகுருவாகிய ஜஙகமேசுவரரெனறே பாவனை பணணி யுபசரிகக, அவவிடத்திருககுநாளில ஒருநாள அவவூரி

லிருககுந திரிபுராநதகனௌனுஞ சிவபெருமான தாலயததிற
சென்று தெரிசிததிருககுமபோது ஒருதூாததன ஓராடடுகக
டாவைத தூாததிககொணடுவர அநதவாடு சிவாலயததுடசெ
லல அதுகணட கினனரபபிரமையா அவனைததடுதது அபய
மெனறஞசிவநதபடியால அதனவிலலைகிரடடிபபாகப பொன
கொடுபபேனெனன, அநதத தாசிதூாததன அதனவிலலையாயி
ரமபொனனெனறுசொலல பிரமையரும அவவாறே கொடுகக
அததூாததனு மதுகொணடு வேறுசில ஆடுகளைவாஙகித தன
ருசிவீடடிறசெலல இவையெலலா மறிநதவநததாசியும அந
தவாடே எனகுலதெயவததுககு பரீதியாயுளளது அதுவேண
டுமெனன பினனுங கினனரயரிடததுசசென ருடடைபபற
றபபோக அவாதடுகக இவனவலிநது சென றுபிடிகக அபபோ
துகினனரயா மிகுநதகோபததுடனே அவனறலையைவெடடி
க கீழேவீழகக அநதததூாததன சுறறததாா விசசலராஜனி
டததுமுறையிட அவன வசவதேவரிடததுக கோபிதது அவ
ரோடு மநேகசிவபததரோடும ஆலயததிறபுகுநது பாாககுஙகா
லத்துச சிவபெருமான இநத அனபரிடதது யாதொருகுறற
முமிலலையென று சாகூஷிசொலல இவாமகததுவததைககணட
யாவரும வணஙகினா பிரமையா தருடபாாவையால இறநத
தூாத்தனு முயிாபெறறெழுநதனன தேவாகளும பூமாரிபொ
ழிநதனா பிரமையா வசவதேவாவிசசலன சிவனடியாாகளெல
லாந தமமிடஙகளிற சோநதனா

கினனரபபிரமையாபுராண வசனம

முறறிறறு

திருச்சிறறமபலம

—*—

கலைககேததபிரமையா புராணம

மறறுமொருபேரனபா மதிமுடிபபாாதமககினியாா
கறறவொணணிலைமையிறை கலைககேததபிரமையா
நறறவரேசிவமெனபாா நணணிவிஙகவபிமானா
சொறறசிததபபிரசாதா சுகதுககநதுறநதுளளாா. க

உலகியலையெணணாத வொருமையிறைாகாநதா
சிலைமணிபொனனென்றுகத தெரிசிககுநதீரதத
ரலைவறுமாயாதீத ரஙகளிஙகடையிறை
தலைமையுளளசததியமே தருஞசிவனமுததறை ௨

முனறலையிறசிகைமுடிநது மோஃவெணணீறணிநது
தனமேற, கனறியவொணடிலகமிட்டுக காதுறசெநத
ளிரசோததி,யனறியுநறகருநதுகிலையணிநதொருதாறை
புரஞசோத, தொனறிவிணைசதஙகைபுனைந துடலைவளை
ததுறநகையா. ௩

சிலமபுசதஙகைகளாாபபசசெயயவயனறலைககோடென
றிலஙகுகலைககோடதுவொன றிடககரததிலேந்தியே
வலஙகொளகரததரிவெநதிற றணடெனனமரததண்டு
கலஙகலினறிபபறறிவெறறிக கலைககேததகோலராய ச

அத்தனடியாரவையு ளாடவல்ல பிருங்கிவந்தா, னித்த
னாயெண் ணிலிங்காங்காக கேற்றலங்க னிங்குவந்தான,
மெய்த்தநெறிவெண்காடு வியந்துபெறறபிளளைவந்தான
முத்திவலலதுககளவவை மோகனல்லமகனவந்தான ரு

அரனனபரகநதோறு மணைநதுமுகததவினயஞ்செய
துரமொனறுகரததணடி னுயாகலைகோடொததியே
பரனனறுபரசமயா படவெறிநதவடலபகரா
திரமொனறுததககனமகத தேவாபடடபடிபாடி. ௬

காமாதியாறெனனுங கரியினங்களரிவநதா
ஞமாவாகனனனபாக கானவடியானவந்தான
மாமாயையறறபததா மனககளிபபாமகனவநதான
சாமாறுநீங்குதவா திருஞசேடததாகிவநதான். எ

அனனையரோயெனமகிழநதங கவாகளிடுமரிசிகறி, முன
னையினுஙகுறைநதாலு மொழிவரிதாயவளாநதாலு, நன
னயத்தாற கொணாந்தனபா நயககரிததமமுதுபடைத,
தென்னையவாசெயதாலு மிறைஞசியுளளமினிதுறுநாள

மிடியினுலொருபததன மிகநொந்துகினனனாய
ரடிகளணைநதுயவமெனு மாவலாறறேடிமிக
வடிவுதளாநதிவரிருககும வழிவநதுவைகுதலு
முடனினைததுநீயிவவா றுறறதெனவுனாயெனன. ௯

கேட்டளவிலவனமகிழநது கலைககோததபிரமையாமுன
வாட்டமிகநதுணைசெயவான வனறெணடாககரனமுன
ன, மீட்டுகதிகொடுபபனெனபரிககாலஙகினனனாய, ரா
ட்டகைமைககததனபொனனனுதினமுமளிபபனென்று

சொனனாகளனைவருமச சொறகேட்டவவளவே
யெனனாமிடியவாபா லெயதியினறுதீாபபனென்று
முனனுவலுடனவஙதேன மொழியுமவாமட்மேதங
கனனைககாணிலெனற னருமிலமபாடாறுவேன் ௰௧

எனமொழியுமவனைபபாாத தினமுறுவலசெயதியமபே
லனவரதமரனகூலி யளிககககினனாஙவிறறுங
தனமயலனறனககதிக சறபததிதானுமிலலன
கனசுகமிசசிநதனலலன காணவனைககணிபபரோ. ௰௨

எமபெருமான மெயயடியாாக கிதுவுமொருமேன்மை
யோ, கமபனமகிழகதிடுஙகூலி நாடொறுமோாபொறகா
சாங, தமபெருமையறககேட்குங தவததோாைக கெடுப
போனை,யமபுவியினமெயயனபரறியினமிகஙகைப்பரால

கினனானையடிககடிநீ கிளரனபாறறுதிபபதுவெ; னன
னைபஙகனிடததுமன மடஙகினோருமபுகழை, முனனி
நினறுபாராட்டின முததியுண்டதனறியீ, தென்னஙன்
னமபொனனவனே தநதுனறனிடமொழிபபான. ௰௪

அவனம்டமோவருநதூர மஞ்செனீ வேணடுகிநி
கவலையறககோடியென்று கரததணடிறகலைமருபபைச
சிவனினைவிறறுடுதலுஞ் செழுநதியகருவையாக
நவமுறமுனசொரிதலகணடுநலகுரவோனபணிநதேததி

வேறு

உடையினைவிரிததுவபபாலொளிதருநதியையெலலாம
படியினுமெடுநநெடுததுப பரிவினறசோநதஙகாததது
முடிமிசைதாஙகிசசென்று முதுகனமாதலாலே
வடிவநொநதெமபிரானாநதிகளகடைமுனைவதது௰௬

அரனமனையுடபுகுநதா னருளவசவேசாமுனனம
வரநதிவநததுநதான வநததுஙகலைககேநநைய
ருணாசெயதவாறுஞ்செபபி யோஙகுமததனமெடுததற
கரிதெனககோரளவிடடோக கணுபபுதியையவென்ன.

நநதிகளதிசயிககு நறகள் பபுடையராகிச
சிநதையினமகிழநதிவவாறு சிவனறிநதிடுவனென்று
சநதநறகாமதேனு தனனைவேணடினாககேநலகு
மிநதாமபிரமையாபபோ லெவாகநதினறருளவாரிலலை.

கலைககேததபிரமாபோலக கனத்தகினனாயாசினா
நிலைககேறறதலலவென்று நிநதிககவலலாயாவா
சிலைககாமநாசனெனனத தெரிதராசசெயலாதமமை
யிலைககேததவுலகராலே யறிவதறகெளியதனறுல ௰௷

எனபபோறறினறபதத னிருநதனமெடுததறகாளவிட
டனைபபாகாககனபரான வததவாககாணபலெனனுங
களககாதனமனததாறசெனறு பிரமையாகழலிறைஞசி
வனபபாரககரஙகுவிதது வாழததுநதிகளைநோககி.௨௰

சொலககேடடிதணடாத தூயநறபததிமாதி
னிலைககான தலைவனை னினனிடைககினனையன
மலககாயமெணணனலலோா மதிககினறவழியனனறே
விலைததாவெனறரனைகேடகு நமபிபோலிவனுமானனை.

படிககாசையுறறுககேடடும பரமனைபபகாவாயெனறும
பிடிததாடிபபெறுமபேறீதேபெரிதுநமபிரானைபபேணி
ச,சடககாகபபெறறாரனறேதனமதிபபடிவேணடாவோ
படிததாவதெனனிருநதும பரமனைவழிபடாமல. ௨௨

கிடடுமோபலநாளாயாங கெணடையஙகணணிபாகாக
கிடடமாயினசெயயாவாறினிதெமககொனறுமீயா
னடடவாசெயதபததி நணமையீயககணடாநனறுய, மூ
டடயாமிடிததோமததன மோகததாறபெறறாசெலவம

காலையிலெழுநதுமாலை காணுமவவளவுநதொண்டு
கோலமாயுழைததுமஃகஙகொளவதோபடியொனறில
லேனு,சீலஙினபிரமையனசீாசெபபநமமளவோவோகா
லேலவேயிராகமபாடி யிருநதனயபெறறசெலவன். ௨௪

மணணுமேளாக கணணலசான்று மகிழநதுளாதரச
செயதனனை, யணணியேகாணவநதோரககனமிடததன
மவேண்டாவோ, கணணுததனககளிககுங காசுடனகல
நதுகொளவா, னணணுநங காரகததா நனனிதியிவண
டாபிததேம ௨௫

வண்டிலகளபலகொணடெமபால வரசசொனனநணபனு
கக,கொணடினனரனையெனனககூறிநஙகலைககேததை
யா, மணடலிலததமைவககமடடறுகனகமாகக, கண்டு
நநதணடாதா கசிநதுினறிறைஞசுஙகாலை ௨௬

அறிநதுடனினனைய ரஞசியஞசலிககரததா
னிறைநதபததியினலவநது நெடிதுறவிறைஞசினரா
மறஙகொளாககலைககேததைபாவரவணைததருகிருததிப
பிறநதிறபபதறகுவே ாம பிராநதறவுபதேசிததாா. ௨௭

கிளாபுகழநதியாககுங கினனரபபிரமையாககு
முளமகிழிலிஙகபூசை யுவநதுறசெயதமைததாங
களவிலாவுபசாரஞசெய தவாகளையகலாநணபான
வளமுறுமினியபததி மனததராயவைகுநாளின. ௨௮

கலைககேததபிரமையா புராணம
முறறிறறு.

ஆகத திருவிருததம - ௧0௨௨.

உ

திருசசிறறமபலம

கலைககேததபிரமையா புராண

வசனம

இனனுமொரு சிவபததா கலைககேததபிரமைய ரெனனுந
திருநாமமுளளவா, லிஙகாபிமானியாவா, சிவனமுததா, இவா
முனகுடிமியைமுடிநது சாவாஙகமும விபூதியைததரிதது நெ
றறியிறறிலதமிடடு காதுகளினமேற றளிாகளைசசாததி கரிய
வாடையொனறு இடுபபிறறரிதது ஒருதாளில சதஙகையுநதரி
தது "உடலைககூனிநகைதது இடககையில மானகொமபொனறு
தரித்து வலககையிற றணடமொனறுபறறிக கலைககேததகோ
லஙகொணடு அதறகேறற பாடலகளைச சொலலிககொணடு
முகததாலபிநயஞசெயது சிவபததாகள இலலநதோறுஞசெனறு
அவாகளிடு மரிசிகறிமுதலிய பிசைஷகளை ஏறறுஙகுறையினும
யனமகிழவோடேறறு அவறறைககொணடு சிவனடியாாககமு
துபடைதது அவவடியாா நனமைசெயதாலுங கொடுமைசெய்
தாலு மதறகுமகிழ்நது சிலகருநாளகளி லொருநாள,

ஒரு சிவபததா தரிததிரததால மிகவுமிளைதது இமமிடி
திருமபடிக கினனாயலா வணஙகுவமென்று செனறு இநதக
கலைககேததபிரமையா திருமடததுவழியாய வருமபோது அவ
ரைககணடு நீரிவவா றுடலிளைதது முகமழுஙகியிருக்குங கார
ண மெனனெனறுகேழகக, அவரும இலலாமை காரணமாக
நொநது யாசிததறபொருடடுக கினனரபபிரமையரிடததுசசெ

லவினறேனெனன, அபபோது கலலகேததபிரமையா நீரசொ
லவது சரியனறு அககினனரபபிரமையா வறுமையுறறுச சிவ
னிடததுயாசிதது அவா தினமொனறுக கொருபொறகாசுகொ
டுகக அதனைககொண டமுதளிககினறா நீ ரவவிடததுசசெ
னறு பெறுவதுயாது, அவரதுமடடும நெடுநதூரமிருககினற
து உயககுவேணடுமெ னிதிகளை யிவவிடததிற பெறுவீரெனறு
கையிலிருநத கலலககொமபைத தணடிஞறறடடிச சிவததியா
னமபணண அஃது அளவறற திரவியததைதசசொரிய, ஆதைக
கணட தரிததிரா வணஙகிததுதிதது தமதாடையை விரிதது
திரவியததை வாரிககடடித தலையிலெடுததுசசெனறு சுமைதா
ஙகமாடடாது வசவதேவாமடததுச செனறிறககி வசவதேவ
ரைவணஙகி தமதுவாததமானஙகளைசசொலலி யொருசுமையா
னித திரவியஞசுமகக வருளவீரெனறு கேடக, அவாக கவவா
றனுபபி அபபோது வசவதேவரும மனமகிழந ததிசயிதது
இபபடிககொதத தபோபலமுளளவனாககணடு தெரிசிககவே
ணடுமெனனுங கருததுடையவராயக கலலகேததபிரமையரை
ச சென்று வணஙகித துதிததுநிறக, அவரு முபசரிததிருகக
சசெயது கேளும வசவதேவரோ சினனரபபிரமையா நடைக
ளெலலாம உலகததைதபபிரமிககசசெயயு நடையாகத தோறறு
கினறதலலது முததிசாதன மொனறையுஙகாணேம, சிவபெ
ருமானருளிருநதும அவரிடததுப பொறகாசுபெறுதலும சா
கஷிசொலலுவிததலுமோ புததியாவது இநதத்திரவிய மெவவ
ளவு வேணடுமோனனுந தருவோம வணடிகளைக கொணடேற
றிககொணடு போகசசொலலுமெனன.

இதைககேடட சினனரபபிரமையரும மனமகிழ்நதுவநது
கண்டு வணங்கித துதிததனா கலலகேததபிரமையரு மனமகி

முத்துப்பரிசித்துப் பூசைக்கிடம்பண்ணிப் பூசைமுடித்துப்பின் திரு
வமுதுசெய்வித்துப் பின் இன்னரப்பிரமையாகக் லோகப்பிரா
ந்தி நீங்கும்படி யுபதேசித்தார் இவர் மூவரு மொருவரையொ
ருவர்விட்டு நீங்காதிருக்குநாளில்

கலைக்கேதப்பிரமையார் புராண வசனம்

முற்றிற்று

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

மோளிகைமாரையார் புராணம்.

நீளறிவார்சிவ லிங்கநிட்டனா
மோளிகைமாரைய னொனுமுத்தனு
ராளதிகந்தரு மனபினவித்தனா
மீளருமபிறப்புறு வீரசைவனா.   ௧

ஒருமைசோதருமாகின மலத்தருத்தமர்
சரணாசங்கரனபுகழ்த தாகநீங்கலார்
பெரிதரனபூசையுட புறமபுமபெறறுளார்
விரதமணடுளளாமெய விகாரமறறுளார்.   உ

அறுவகையுடபகை யற்றகத்துளே
யுறுசுடார்நீங்கலா வுளத்தாதியரைச

செறியலாாமயககிலாா திடமகததாபாற
பிறிவரும்பூசையுந தொழுமபுமபேணுவாா. ங

பாசுகொண்டருமபெரும பாநதகாளபுகுந
துரவியவிநதன முறததடிநதுபின
பெரிதெழிறசுமையெனப பிணிததுசசெனனிகொண
டுரியநல்விலைகடை யுறறுமாறியே. ச

அபபொருளானமகிழந தளவினமாதவ
ரொபபவினனமுதளித துவககநதிகள
செபபருஞ்சுவையனந தினமளிககவாாந
தெயபபறுதிவரிடத தினிதருநதியே. ரு

சென றுநந்திகணமுனஞ சோந்துசெஞ்சொலால
வனறிறன்மாளையன மகிமைபோலுளா
னினறெனவிசைததுநீ யிடுமிட்டானததி
னனறிமாளையனிற புறகைநனறுகாண. சு

இன்னவாளெனறிடா தெனறுமொபபறத
தனனருந்தொழிலினுற றருசகிததான்றரு
நன்னெறிபபண்டமோ குருணிநறறவ
ரொனனிலோவளவிலை யிருநதருநதுவோா எ

எனபபெரியோரொலா மேததககேட்டருண
மனத்தாய்நந்திகண் மகிழநதுமாளையா

கனத்தமாமடந்தனிற கடிந்துசென்றவ
ருன்றகருமனைவியை யுவந்துகும்பிடா ௮

வேறு

மாதுங்கிகளைவணங்கி மஞ்சனந்தாடகேந்திறக
வாதரவாலந்நீரை யஞ்சலியினாலுவாங்கித்தம
பாதமலர்களைத்தாங்கம பாணியினாலவிளக்கிக்கொண
டேதமிலெனபரறகனன மிடுகனனையெனவிருந்து. ௯

அந்நதையிலாசிவாசசனைபபோததாரதந்திரயிமபொ
மங்ரந்துறுமஞ்சனசசாலை வழிமறையவிருந்ததியே [ஸ்ரீ
யுகந்தானபூசனைபுரிந்தங் கொண்ணுநலாமமடவார
தருங்கழுறகுசசரமெனனறு தமபிராணசேடமுண்பாரம

மிடியனிதிகண்டாறபோன மிகமகிழ்ந்தங்குடல்புளகித்,
தடியவனுககிதுவன்றே வரும்பிறவிமருந்தென்று,முடி
விலபததிவிதனெறு முத்தியெனறு ஞ்சித்தியெனறுவ,
கடிதருந்தி யெழுந்துமுனறிற கணசெனறு சபபு

இமமடததைபபாரததோர்கட் கிலலையெமுனறீமை
யிமமடததிறகருகாக வியங்கினோமுத்தரனறே
விம்மடத்தைசசூழ்வந்தோரகணசித்தியெளிதாகு
மிமமடததிலணுமீதி லேறறினோபிறப்பிலரால். ௰௨

இமமடததிலனனமினறே யினிதாகநீரோனும
கைம்மடுத்திங்கயினருலுங கடுமபிணிகளவிடுமென்றே

தமமிட தருவசவேசா சாரவுசிககாலததே
யமமகிமைமாளாயரிநதனசசுமைகொணடஙகணநதார.

இநதனாதங்கடையிருததி யெழின்மட ததுட புகுஙகாலே
வந்தடிகண்மனேவியாா மகிழநதுஙின றுவிளககியபின
றந்தருமததவாககமுதந தருககியளிததருசசனேயிற
சிக்தையநதுறுமபோதுசிவாாசசனேசெயபடியகததுள

வேளரியாாககினியவச வேசுராமுனைவைககவுறற
சாளிகையைககணடிதெனன சாாநதவராரிவவிடததி
லாளுடையானாசசனேசெ யகதசெனனவமமடவீரா
கீளறிவாலவ்விடதது கிகழநதசெயதிசெபபிஞா. ௰௫

பாவனேயானமாளையா, பாாதருவசவேசனெத
தாவகலவறிநதுநதி சறபததியுயிரனறே
மேவுநமதிலமபாடனட விடுவிபடாாவேறெவாதாம
பூவுலகிறபுணணியததோா வறியாதுயாபோககுவரால.

திணணியநறகருணேகிதித திருநாதியெமமிடதது, நண
ணியதுதன்மகக ளுமெனனுநணபிஞ, லெணணியன
றேுவுயாநதனமியா மிதுபோதுமெமபிரான, றணணளி
யாலளிததசொழிற றருமபொருளேசாலுமெனஞ யெ

இன்மையெனபதியாமறியோ மெலலாநதான்வல்லனெ
னறு, நனைமிதியினேயிரண்டு நறறவாககீநதவாகளறு,

மெனமலாத்தாளவிளக்கியங்ரீ விறகுகட்டினமேலவீசு
ப, பொனமயமா மிநதனததை மாளையாபோறருராய.

ஆயிரமபொனிறையாக வரிநதரிநதுசஙகமததிற
கோயவதினறிககொடுககவவரொணகரசதிறகொடுபோ
நேயவசவேசுராமு னிகழநதவறிநததிசயிததுத [ந்து
தூயபததிததிருவான மாலையனைததுதிசெயயா. ௰௧

சடகககனவேபயநதுவநது சரணராமோளிகைய, ரடிக
கமலஙகளிறபணிநதுன னைடகலஙகாததருளென்று,
முடிககணமலாககரமிரணடு முகுளிதராயினறளவி,ல
றபெரியோாமாளையா நநதிகணமுனனருளசெயவாா

இபபடியேயுனாககுமதென னேது,சொனனேனினைனயா
மெயபபுடையமிழ பபததாக கிளிபூவுயிராகுமுனனை
யொபபுடையாரிபபாரி லுணடோவெமபோலிகட்கு
வையபளிததுவாழவிககும வளளனமைவசவேச. ௨௧

கேடடியினறுபாமதிநதேங கிளாகனகசசாளிகைகம
வீடடிலவநததுனபொருடடால விடிநதனாமிகலலை
யீடடுசெலவபயிரியைநலலை பிணையிலாககருணைநலலை
நாடடிலுயிாககிநதருவாய நலலைநலலையெனவிலவாா.

தருககியெனக களிததனபோற சறபததாங களிததனை,
யோ, வரதினமிகுமடிவாலமாசசசயனனையநதனை.

பிரக்கமுடனவளர்த்திக்கண்டா யென்றினியமுறுவல்செ
ய்யக், கருத்திரங்கிவச்வேசர் கலங்கியன்பாற்கழறுவார்.

பரிசமிருமபிடைக்குறையைப் பார்க்குமோபொன்மேரு
கரியகொடியினக்குற்றங் காணுமோகடிபேன்றன், பெரி
யகுற்றமபெரியோயர்நீ பிறிதறிபிறபெரிதறியார், தரியங்
னமைமோளிகைமாயைவென்னைபாண்டருள்வாய ௨௪

இலவத்தனிறகனியுண்டோ வெரிக்குளசசீதமுண்டோ
சலமதனிலவெண்ணெயுண்டோ தழற்குழிபிறசலமுண
டோ, வலியகலலினைகிழச்சியுண்டோ மறையுண்டோ
புலையரிட, மலைமனத்தேனென்னிடைநல லறிவிலலையா
ணடருளவாய. ௨௫

என்றுவசவேசர்பணிந்தெதிரக்கவினமுறுவ, லொன்றி
யருணமாயைமொழியிலன்பாலெடுத்தணைத்து, நன்று
ரைத்துவிடைகொடுப்பநந்திகடமமடத்தணைந்தார், மு
னறமததுதொழிற்கொண்டு மோளிகைமாயைரிருந்தார்

மோளிகைமாயை புராணம்

முற்றிற்று

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௦௪௮.

உ

திருசசிறறமபலம

மோளிகைமாறாயர்புராண

வசனம

மோளிகைமாறாயா சிவபததியிஞல மிகசசிறநதவா, கா மாதிருறறஙகளை தததுறநதவா, அடியாககடியா சிவஙோசநிலையக கேடடவிறருசமுளளவா, உளளும புறமபுமொத்தவா, பிரதி தினமும காடடகததுசசெனறு விறகுகடடிககொணாநது வி றறதனுல வருமபொருளைககொண டடியாகளுக கமுதுபடை பபவா

இவ ரிவவாறிருககுஙகாலததில வசவதேவரது திருமடத திற றிருவமுதுசெயதவடியாாகள இவரது மடததிறபுகுக த முதுசெயது பினபு வசவதேவரிடததுசசெனறு சவாமி வசவ தேவரே மோளிகைமாறாயா விறகுகடடுகொணமொறி தின ஙகுறுணி தானியஙகொணாநது ஆயிரததினமேற்படட வடி யாாகளுக கமுதளிககினறூா தமது மடததி லுணவின வகை யவவளவு வளமபறறுது எனறு அவரது தெயவீகத்லைதசசொ லல வசவதேவரு மதனைககேடடு மகிழநது ஒருதினக் தனியே சென்று அவரது மனைவியாரிடததுப பாத்துக கன்னமவேண் டுமெனன மனைவியாரும உபசரித்து பூஜைககிடம்பணண வ சவதேவரும பூஜாகாரகததிற பெடடகததுடன திரவியத்தை வைததுவிடடு அமுதுசெயதருளித தமதுமடததுச்சென்றனர்.

விறகுகொணடுவரபபோன மாறாயருமவநது விறகுக் டைசசாாத்தி நடநத வர்த்தமானஙகளையெல்லாம் மறிந்து அது

யாரகளுக கருச்சித்துத தாளக்ளிளக்கி யநதப பாதோதகத் தை விறகுகட்டினமே லிறைகக அதுமுழுதும மாறறுயாநத தஙகமாயிறறு ஆயிரமபொனகொணட தொருவிறகை ஒருஅ டியாரகென்று விதித்து விறகுகளையெல்லா மடியார்களுககுத தானமபணணினா. அதைதபெறற வடியாரகளசொலலககேட ட வசவதேவா மோளிகைமாளையளையடைநது உமது மகிமை தெரியாதெனறு வணஙகித்துதித்தனா அவருமெதிாவணஙகி யுபசரிதது மடததிறசெலலவிடுரதுத தாமுந தொழிலி னிய மத்திருநதனா

மோளிகைமாளையாபுராண வசனம

முறறிறறு

உ

திருசசிறறமபலம

—*—

கன்னபபிரமையாபுராணம்.

தினனைககில்லாத தமபிராறகினியநணப
ருன்னருநறசஙகம்ததிற குரியவன்னமபடைததறகா
யென்னதொழில்செயதாலுமினமில்லையெனுமெண்ணம
பின்னமிலாாபோகனனப பிரமையனொனபெறறாா. க

பொருளாகமாவிதவா பொருளென்னபபுரிந்திருபபா
ரருளாளனடிபபூசை யகம்புறமபினகலாதார்
வெருளாதவீரசைவா சாரமேவிரும்பியுளளாா
தெருளாருமறபுதஞ்சோ செயகையாாசிவஞான்ா. உ

முகமாயமிடுநதிலகை முட்டகுலலாககததிரிகை
வெகுஞாளிவாயககட டு விழிககடடுவீசுமண
லகமேயோாநாககட டங கவாகணகடடருஞசொக்குப
புகவோடடுநாராசம போடுகலலுபபொறிவணடு. [illegible]

சரியவுணணை கரிககலசங காராடைதுறடடுககோ, ஙரிய
பொருடெரியவிழியருசனமேலவழுககெணணெடி, யுரு
வுபடை யிவைமுதலகொண டோரடிவாாசசெருபபணிந
து,மருவுசனனககோலகொணடுவாயததசகுணஙகண்டு.

அணிபுமிகுசெலவமுளளோ ரகமூலமறைவறிநது
தணியிருளபோபதிலககனனருசுவாக நனனநதாழுதறத்
துணிபுமிவைபாறசெனறு குஂபியனபாகளைககாணிற்
பணிபுமுறையாறபணிநது பரவிமறறுநதிருமபியே. [illegible]

அலலாதபவிகணமனை யடைநதவரிலடைநதபொரு
ளெலலாஙகைககொணடேகியீசனனபாககினிதளித்[illegible]
நலலாவலாறபணிநது ஙயநதேததுநாளினலம
வலலாராநதபோதனாகள போதவரவணஙகியே. [illegible]

இருட்கன்னமிடுவதென்ன விபபகலேவிசசலனிற்
பொருடகனனமிடுவமெனபபொருநதியநனமனக்கர[illegible]
வரததன்பாபிரமையா மறுகிலவரவசவேச
ரருட்கண்ணுற்கண்டுபணிந தஞசலிததுரின்[illegible]

நந்திகளையுற நோக்கி நகைத்தின்று பகற்கன்னம்
பிந்தலின்றியிட வேண்மெ பிடிக்கன்னக்கோலிந்
வந்தரசன் பண்டார மனைக்காட் டுவச்சவ்வெந்த
தந்தருமஞ்சங்கமச்சொற் றவறுணமயாதலால். அ

முறைமைவழுவி துவென்று மொழியாமற் பிரமையனை
யிறைமனையிற் கொடுசென்றங் கிருந்திய பண்டார
நிறைமனையிதெனக்காட்டி நீடுகன்னக்கோலுமளித்த
தறநெறியாமவச்சவேச ரகன்றரசனருகணைந்தார். ௯

வெளிக்கன்னமிடிலென்ன வினையாமோவென்றமை,
வளித்தெய்மமையாண்ட தவருமப்பசியாலிளைப்பொன்றை,
வொளித்தங்கோப்புடையிம்மிருந் தொண்கோல்கொண்டு
கத்தார், றளிர்ச்செங்கை வருந்தவுற்றுத் தந்தொழிலைச்
சாதிப்பார். ௰

நிலக்கன்னமிடும்போதி னிதிக்குவையாய் நிறைந்திட வுங்
கலக்கங்களில்லாதார் கன்னத்தாலும் புகுந்தே
யிலக்கனுஞ்செயப்பொற்பெட்டி யெடுத்துக்கொண்டினப்பந்
தார், னலத்தனப்பாபிரமைய ரவ்வாயினணைஞுங்கால். ௰௧

துய்யசெய்கைவச்சவேசர் சொற்சித்திரோத்தற்கோ
வைய்யர்கன்னப்பிரமைய ருமபெருமைவிளங்கற்கோ
செய்யகன்னமண்டனமாயச் சிவனருளாற்றேவாக்கு
மெய்ய[illegible]காண்பரியார் காவலாமுனவெளிப்பட்டார்.

விச்சலன்முன்னறிவிக்க மிகவெகுண்டுவச்சே[illegible]
னச்சுறவன் சிக்கினனே நன்றெனமீசையைமுறுக்கித்
தைச்சுறவெவ்விதழ்கவ்வித் தக்கதிது தன்னைநம்பி
வைச்சநமக்கிரண்டென்னத் தண்டநாயகன்மதித்தான்.

சிறியனென்னவன்றுதன்னைத் தேரமன்மன்னித்த, மு
றைமைநன்றி தன்னையாற்றின் முழுதுமின்று காத்தன
னென்ன, றறியவொன்றிப்பாகற்கன்ன மாணடியைக்கொ
ண்டுவித்தான், குறியவனுங்கிதுவென்ன காட்டினன
ன்குடிகேட்டன யஞ

தன்னகத்திறக்கினியகள்வன் றனக்குத்தான் கொடுப்பத
லான், மன்னனகப்பொருள்கவர வறிகாட்டுமவ்வகையெ
ன்ன, வென்னுயிர்க்குமினியேத் பெண்ணுவனுமென்றி
கழ்ந்து, கன்னமிடுமவ்வாயிற் கடுகவந்துபார்க்குதலும்.

கன்னத்தால்வாங்கியமண் கற்கனகமணியாக
மின்னத்தான்விச்சலனும் வெகுண்டுவிட்டுவிநம்பியவண்
டன்னத்தவிரன்முகக்குத் தனியவைநத்தித்தனமேது, மு
ன்னுற்றகள்வனென்வன்மொழியென்னமுறையென்றான்.

திருப்பன்முன்மவச்சேவா நிகழ்த்துவார்பிரமையயு
பெருமையினையானறிந்து பேசினல்லானராக்கட்கா
தருளுடையாரிவர்பத்தி லமரர்தருபிறப்பதிவர்
திருவிழிகளிரண்டன்றோ சுரதேனுசெனிக்கு[illegible]ம். ய[illegible]

வேறு

இவரருட்சித்தத்தனன்றோ வெண்ணணியதருங்கரன்றோனு
மிவர்கரப்பரிசத்தனன்றோ பரிசவேதிகளவந்தெய்து
மிவர்பெருங்கருணையனன்றோ சித்திகளீயவல்ல [௰.
இவர்கருத்துப்பசசெய்தாக கெளிதுநன்முத்தியின்ப

இவர்நிலைகனனமிட்ட பொருளலாதெவையுங்கொள்ளா
ர், இவனருளன்பின்றாது செயபபினுஞ்சிவனுக்கின்ப, மவ
மிவர் செயதியென்றிங் கறிவின்றிக்கொள்ளேலவேந்தே,
தவறிலசித்தனனபர் செயவதேதருமமாகும ௰௯

பாண்டவர்சூதாற்பூமி பற்றறுப்பூககாமுநதி
பூண்டனர்வேட்டையாலேதசரதன்பொல்லாங்குற்றன
வேண்டருங்கயிலைபெற்றாக் கண்ணப்பர்வேந்தாமின்னா
நீண்டமாமயலாற்கெட்டார் சுந்தராந்ததாககாளு உ௰

கொன்றுமாண்டவந்தோனுற்றனகொடுங்கழுத்தண
டியார்தா, நன்றறுபெற்றுப்போயயா னரகததைததரு
மன்பாராததான, சென்றுமயிலைபெற்றா சிழுந்தொ
ண்டர்செய்யவேந்த, ரொன்றினாநரகமன்னருயாநதனர
சேர்சோழா. உ௧

வேடுமாங்களவாலவிநதான கூத்திரவீரனெனபோ, ஞ
நலவத்தியத்த னசசுநலலாளதாஞ, ஞகையாலிவர்செய
மோக்க மதுவுஞசனமாககமாகுந, தோகையோர்பாகர்
க்கோச்சேய் யதனமமுநதுாயதாநதனமம. உ௨

எனசசொலுஞசிவாகமஙக ளிவரரியயாககுமிக்கா
ரினைததிவாமடததிறசெல்லுநதவாககிநதநெறியாலன்ன
மனததவாககிததநதலகி மாழைகணமாணடகாலை
யனததிடறகனபரலலா ரகததினிவவாறுசெயவார். உ௬

அததவமுடையாரததாக கனபுறவீ துசெயயுஞ
சுததராமிவாதாளசோநத மணணெலாஞசொன்னமாய்
ததிவ, வுநதமரிவவிடததுமுனனைவாழவிககவுறறு, ரித்
தகையிவாககெணசெலவ மெனபவையெளிதாமென்ன.

இவாகையிறகனனததாலே யெயதியபொருளைநல்கித்
தவரிவாபரிசததாலாந தமனியமனைததுங்கொளளென்
றுவமையிலவசவதேவ ருணாதநயபபடிமனனீநதான்
சிவனருணநதியாராபாற பிரமையாநணபாறசென்று.உ௮

சஙகமநதமககிறைஞசித தமமனையாருநதாமு
மஙகவாசகிநததுாய வறுசுவையமுதமைததே
பஙகமிலனபினாலே படைததவாபரிகலஙகள
பொஙகியநேயததொனறியருநதிமுனபோலிருநதார்.உ௯

கனனபபிரமையா புராணம

முறறிறறு

ஆகத திருவிருததம - ௧௦௭௪

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

கன்னப்பிரமையாபுராணம்

வசனம்

கன்னப்பிரமையென்பவர் வீரசைவசிகாமணியா யுள்ளவர், உடல்பொருளாவி மூன்று மடியார்களுக்கே தத்தம்பண்ணினவர், நெற்றியில் மாயப்பொட்டும் முட்குல்லா காதத்திரிக்கோல் வேட்டைநாய்கள் வாய்க்கட்டு விழிக்கட்டு மருந்துகள் வீசியெறியும் மணல்கள் சொக்குப்பொடி மனிதனாக கைகால்களைக்கட்டிப் பாய்ச்சு நாராசங்கள் எறிகற்கள் பொறிவண்டுகள் வில்லுண்டைகள் கரித்தோண்டிகள் கரியவஸ்திரம் துட்டக்கோல பாதாளாஞ்சனம் சருக்கெண்ணெய் உருவியகத்திகள் கன்னக்கோ லிவற்றைத்தரித்து காற்குக்கழலணிந்து சிவனடியாரல்லாதவர்வீட்டி லிருட்காலத்துச்சென்று கன்னமிட்டு அடியார்களுக்கமுதுபடைக்கும் நியமமுள்ளவர், இதனால் கன்னப்பிரமையென்று சொல்லப்படுவர் இப்படியிருக்குநாளில் சிவனடியார் வரவர அதிகமாகவருதலைக்கண்டு இனி யிருட்கன்னஞ்செய்துவரும் பொருள்கள்போதாது பகற்கன்னமிட்டுப்பொருள் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கருதி பகற்காலத்தில் விச்சலராஜன் அரண்மனையிற் கன்னமிடச்செல்ல, அப்போது அவ்வீதியில்நின்ற வசவதேவ ரிவரைக்கண்டு வணங்க, அவரிடத்து தம்முதுகருத்தைவெளியிட்டு கன்னக்கோலை வசவதேவர்கையிற்கொடுத்து அரசனது பொக்கிஷமிருக்கு மிடத்தைக் காட்டவேண்டுமென்று கூப்பிட வசவேசரும் அடியார்மொழிகளை மறுக்கவொண்ணாமல் அப்படியே அரண்மனைப்பொக்கிஷ ஸ்தானத்தைக

கருதிபபிதது விசசலனிடததுச சென்றிருநதனா. பிரமையரு
ம பயமின்றி யடியாபசிததிருபபரோவென்று மேககததோடு த
மது கனனகோலததைககொணடு நிலசகனனமிடடு பொக்கி
ஷததில நுழைநது இலககம பொனனிறைநத பெட்டியொன்
றையெடுததுககொணடு புறபபடுஙகாலததி லஙகிருநதகாவல
ளா தெயவீகமாக விவைாககணடு அரசனிடத தறிவித்தனா.

அநத விசசலராஜனும கோபாககினியிற்குநது பறகளைககடிதது
மீசையையுமுறுககி இநதததிருடனெலலாம வசவேசா கூட்டத்த
ராகவே யிருநதலவேணடும வசவனை நமபிவைததததறகு அவ
ரோ நமககுத துரோகமநினைததா முதலிறறனே யிததனமை
யொனறு தெரிநதுகடடபோமாயி னிககேடுசூழவதினறு, ஆத
லா லிவவாணடியைககொணடு பகறகாலததிற கனனமவைக
கசசெயதாா என்றுசொலலி விரைநதுபுறபபடடு கனனமவை
தத இடததைவநது பாாததபோது அககனனததாலிடநத மண
சல முதலியன சுவாணரததினஙகளாகப பிரகாசிககு, அப்போ
து விசசலராஜன கோபநதணிநது மூககிறகையைவைத்து இ
நததனஙகளைது இதறகுமுன களளன எவனாவது வநதனனோ
என்றுகேழககு, அபபோது வசவதேவா சொலலுவாா கேளும்
விசசலராஜனே இவா மகிமை யுமககுத தெரியவராததலால்
நாமேசொலலவோம தேவாநாடடுக கறபகவிருக்ஷஙகள இவாபுா
தஙகளிற பிறநதன, காமதேனு இவாகணணிறபிறநதது, சிந்
தாமணியும இவாயினைததததனறி யொனறுஙகொடா[illegible], இவவா
று மிககசெலவமிருநதும கனனமிட டடியாகட்[illegible]
செயவ திவாநியமம ஆதலா லிவவா றசசமினறிச செய்தனா.
அது நமககு லாபமாகவே யெணணவேணடும, இ[illegible]
யிலுஞ சென்றுவநதனரோ அநதபபூமியெலலாம் [illegible]

பொன்னாகும், ஆதலாற கனனததிலவநத பொருளகளை யவரி
டத்திற் கொடுததுவிடுமெனறனாகக, அவனு மவவாறுகொடுத்
து அவர் பாதமபடடவளாயிலு முணடான பொனனையெலலா
ம் லாபமாககொணடனன கனனபபிரமையரும முனபோல
ஜங்கமபததியாற குறைவினறித தமது மனைவியாருட னிருந்
தனர்.

கனனபபிரமையா புராணவசனம

முற்றிற்று

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

முசுண்டிச்சவுண்டையா புராணம்.

——*⌒*——

குண்டவிநாயகாபாதமலாது குறிககொளளா
ரெண்டருபெருமுசுணடி சவுணடையனொனறுளளாா
பண்டிதர்நேயாதவாககினிதான பரிநதீவாா
மிண்டியவாதாகளைக கடிவாருடலவீயாதாா. க

கல்லவையான முகங்தெரிவிததிடுகல்லாடி
யெல்லவருநதுதிசெயபவாவெமபவமிலலாதாா
புல்லவரிச்சைகணறகுண மின்செயலபோடாதாா
சொல்லவஞானசுகதத ரிரணடுனாசொல்லாதாா. உ

மிககுறுதிட்டமொடொன்றனுமான விதஙகளுமீ
தககுயாசாபவனுககிரகஞசெய சமததுளளார,
பொககமினமாதவாவீரதவததுறை பொனறுதா
ரககரவாபரணாககினியாரபழு தணடாதாா.

ஏறுசெஙகமாபநதரிறககி லெழசசெயவா
ராறுடனஙகிவழிககணவிலககி லடாததுளளா
ரீறுடலிறகுறினுஞசிவபததியெ யெளளாதாா
மாறினமுசுணடியெனு டபதியுறறிவா வாழநாளின.

நதிகளசெயபுகழெனறெழு சோதிநபநதெஙகுந
தொநதமதானதறிநது சவுணடையாதாயநணபாந
புநதிமகிழநதவரைத தெரிசிததலபுரிநதோரா
ளநதவாதமமுடனே யுயாகானகவாறுறறாா.

அஙகணுயாநதெழு மெடடிஙறைநதவலஙகாரச
செஙகனிகணடதனமேன மனமூறறதுதீரவாக
நஙகரலிஙகரிவேதன மினறினிநானலகிச
சஙகரசேடமருநதுது மெனறுதமிறசொலலா.

ஐயாமுசுண்டிசவுண்டையா நெஞசகமாலிப்ப
வெயயனவாகியவெட்டி மரத்தடியேவுற்றே
கையகவேலைவிதிாததொளி ரககனிகைககொ
துய்யசிவாயவுணக்கமு தாகவெனசசொலலி.

41

மூசுண்டிச்சவுண்டையா புராணம்.

அக்கணிபோதவருநதவாகையி னளிததனபான
மிக்கதமபரமறகுருவேத மிகசசெயதார
தொக்கமகததருடனசிவசேட சுகததாராய
மைக்கடறநததிருநதமுமெதனன மகிழநதுணடார ௮

முன்னிமுசுணடி யருநதமுசுணடி சவுணடைய
ரென்னுமனனுமமு னகலியாண மெனுமபேரா
மக்கர்வீதியணைநதருணநதிக ளாரவாழும
பொன்னணிமாளிகைவாயிலக ேது புகுநதாரால ௯

சித்தர்சவுணடையமீதவாமகததுவ சேமொலலாம
பத்தாசிகாமணிநநதிகளகணடு பயநதனபா
லொத்தநலததொடுகூட லசஙகம ருறறுறபோன
மெத்திகாதரவுறறுபபநதி விததலே ௰

சடக்கெனவஙகணெழுநதுபணிநது தருககனபான
மடத்திலெழுநதருளபபணியாதன மனனபபின
விடக்கரிதாகியநலலுபசார விதஙகொணடு
நடத்தவிருநதனாபினனோமடதது நயநதுறறா. ௰௧

மெய்த்தவராசசவுணடையாவீர சிவாசார
மத்தைமாபபாடநதுகிடநதிடு மநாளி
லித்தனமுனனமோபததனவிபூதி யிருத்தாவெ
னத்தவெனில்லிறேனோநறகலியாணமமைககினறேன். ௰௨

முககணடிசசவுண்டையர் புராணம்.

அககஙியாணஙலம்பெறவென்பதி யனபாலே
மிககருளுறறிடவஙகணெழுநதருள வீசொன்
நககன தனபாசவுணடையரொபபி நயநதாபின
சிககனவானதிடஙகொணமகததா செறிநதெங்கும்.

எணணிலசிறபபுடனெணணில களிபபொடெழுந்தார்ப்
பரணணிமுககணடி சவுணடையாசெலலுறுநன்மார்க்கத்
துணணிலவுமபயமெயதிடவுநதி யொலிதெஙகுந்
தண்ணிலவோஙகிவநதது கணடு சவுணடையா.

ஆயநதிககணாஙினெறுராருநதவ னவவாரி
பேயவநதீரையருநதியொழிததல விளஙகாயோ
தீயபவிததிரளவிடடிமெபபுணை சேராதே
பாயுநதிபபுனறுசையாசெறறது பாராயோ.

வேறு

மனனுநறகேசசொனனும வளளலவசுநதனைக்க
ணுனனருமசனிதேவ னொனபவருளததாறகொள
நனெனறிததியானராகி நயபபுடனிருககுஙகாலே
முனனிநீ யவாமேலவநது முடிநதனை முனனுய்

என்றுஙினமோர்கரிபபை விடுவிடுவதியெனறெய்
துனறுதஙகாததுவாளைவிதிாததுநீா துண்டித்
செனறிடுமாறிரண்டு செயயமேகஙகளென்ன
நின்றநீாமலையதெனன வழிவிடாரெடிததுாய

அ[illegible]காயததி லணைநதமையரனமெயயனப,ருனன
ரும்[illegible]மைதனனை யுயாசுரநதிபாறகேட்பே, மெனன
மேலெழுநதுசென்று சவுணடையாககிறைஞசு மாபோ
ற்,றன்னரும்பாதாளதது வீழுமனறவதகோரகணடாா.

கண்டமாதவாகணீாைக கடிநதடிததாவிரணடு
துண்டமதாமோவென்று நசொலவினைததவிரததாரொன்
வண்டவராசராச சவுணமை யாமகிழ்நதுசெலல [பாா
வுண்டாநாயகனைபபாடி யாவெரகளிபபாராாபபாா.மகூ

கரமபுயஙகளிறபுடைபபாாகரணஙகளமளிததுககொ
ள்வாா, திருமபியநதிலயநோககிச சிரிததுமேலெழுந
துபாயவாா, பரமபிமாகரஙகளகொடடிச சவுணடையா
ப்பாடாநிறபா, ரிருஞசுடாபபரசுூல மெறிநதுநினறெ
திரோயேறபாா ௨ம

கள்ளமாரகணடாவெனபாா காலனைக்காயநதாயெனபாா
வேனினையெரிததாயெனபாாவெமபுரஙசுட டாயெனபா
ா,ளானவிலலாயெனபாாநரவரிபினநதாயெனபாா, நீள
ரப்புணியாயெனபாாெடுநதலைதொடையாயெனபாா

ஆகவெல்லோருஙகூடி யாகஙகளபுளகஙகொண்டங,கே
கனாயகனைநீஙகாசசவுணடையாதமையுமேதத,மாகலோ
கத்தோாபோறறமணணவாமகிழந்துவாழதத,மோகமா
ம[illegible]யககாயநத சவுணடையா முனைநதுசென்று.

பெருஙகலியாணமெயதும பெருமபதிதனனுள[illegible]மேவி
யருநதவரனேகாசூழ வளவிலவாசசியநதழஙகப்
பொருநதருஞசிறபபிஞேடு புணணியவதுவைதன்னின்
விருநதுபசாரநலக வருநதினாாணடுசெலவாா. ௨௬

அபபெருவதியினமறறு மளபபருஙகாா சிமனன
செயபருநதவததாராவிற சிவததுதிமுழககமோஙக
வெயபபருஙகலியாண புரததவரொதிாகொணடேகத
வொபபருமவிரதன் டசவுணடைபருவஙைநபொஙக. ௨௭

வீதிபு புகுநதுசெலலுா வேலைபினவநதோாகனனி
ரீதியாாசவுணடையாகக தமேயததாறபணிநதுசிறபத்
தீதிலாயுனககுமினனே தீாககாபுவெணபபுகன்று [ரீ.
கோகிலாமகிழசசிபொஙகக நலவிாதமமடததுட்புக்கா

புககபினசிவாாசசனைககுபபுகுநதுளநெகிழநதுபோற்றி
மிகசசெயபனபினெடு விராாசசனைபதிஞறென்னுக்
தககநலலுபசாரஙகடாழவுறசசெயதுவநது
செககாமுசணடையாககளுமசிவானநததிருககுகளின்.

சினமயசவுணடதேவா திருமொழிதபபாதென்[illegible] [தோ
நனமையை விணணோமணணோா நலமபெற[illegible]
மெனமொழிததநதைதாயா விணைததிறநீஙகிய[illegible]
றனபலரடிககாளாகுநதனமையோசினறுட[illegible]

அ[illegible]தலவாழததுபபெறற வாயிழைமரிககவஙகண, [illegible]தைதாயழுதுவீழநது தனைமிசைபபுரணடெழுந்து, கொந்தலாக்குழலையேநதிக கொணடுவந தையாமுனனி ட் டிந்தமி ஞனருணமுனன மிறைஞசுமின னெனறு சொல்வார். உ௮

ஐயனினவாழததுபபெயயா தடியனேறகருளசெயெ [illegible]ந், துயயதன ருளிலவீழநது துபரிபபார தமமை நோக்கிப், பொயயதொன றிலலாமெயய ரெழுமினீரெ னப்புகன்று, செயயதங கருணைகூாநது திருவுளமகிழந தெனசெய்வார். உ௯

புண்ணியவயது நாறு புகநிருமெனபதலலா லுண்ணிலவுயிாபபிணைநகு மொபபுவருளரோவெனறு நுண்ணியாநின றுசொலலு நுவலினைபபரிகரிபபார திண்ணியசவுணடதேவா தெரிவையைசசிறிதுத ப ர

நாததுவாள விதிாதநெழுநது கனவயி ராககியதநா, லுர்த்துவாமினனேயெனறு பெயரிணையுரைததழைததா ர், சொத்தொனிகேளாமுனனரு சவுணடையாதிருநோ க்கத்து, வரததிறை றுயினமெழுநதோா வணமைபோ ன்மதித்தெழுநதாள ௩௧

பார்த்துநற்சவுண்டதேவா பதுமநறபதமபணிநது கூர்[illegible]மெய்யனபிஞலே குமபிடுஙகரததளாகி

நோற்றுமுன்னிற்குமாதை நேயத்தாற்பிதாவுந்தாயு
மாற்றெழுந்தணைத்துக்கொண்டா ரங்கங்கள்புளகரீட.

துதித்தனர் மணந்தோர்விண்ணோர் துந்துமியெங்கு
மார்த்தார், மதித்தெழுபிதாவுந்தாயுஞ் சவுண்டையர்ம
லாத்தாளபோற்றி, விதித்தவட்டாங்கமெல்லா மேதினி
யுறப்பணிந்தார், நிதித்திரள்கண்டாற்போலநெஞ்சகமு
ருகிச்சொல்வார் ௩௧

தந்தவர்தாசராச சவுண்டையம்மெய்மகட்குச்செய்
பெருமபிரானேபகார்ப் பெருமைக்குநேரதாக ம்
வருந்தியேயாங்கள்செய்யுங்கைம்மாறுமற்றொன்றில்லை
பொருந்தினினடிமையாகப் புகுவதேகருமமென்றார்.

படிமெழுந்திருந்துநின்ற மாதிறக்குந் தாதையார்க்கு
ம், வெடிந்தனென்னப்புகன்ற தாயக்குரல விருப்பினு
லே, படிந்தசீரிலிங்கநேசப் பார்வையாற்றரிதுப்பின்
னுங், கடிந்துற்ற சமயம்வெல்லுங் கருத்தினொமடத்தி
ருந்தார். ௩௨

முசுண்டிச்சவுண்டையர் புராணம்

முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௧௦௬.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

~~~~~

முசுண்டிச்சவுண்டையர் புராணம்

வசனம்

சிவபெருமானது பாதகமலங்களையல்லது மற்றொன்றையும் மனத்திற்குறியாதவராகிய முசுண்டிச்சவுண்டையனென்பவர் முசுண்டியென்னும் நகரத்திலிருப்பவர், சிவனடியார்கட்கே யிவர் [illegible] வேண்டும்பொருளையும் பரிந்துகொடுப்பவர், தாமதவாதிகளைக் கடியுஞ் சங்கற்பமுள்ளவர், இறவாத தேகமுள்ளவர், சத்தியந்தவறாதவர், சாபானுக்கிரக சாமர்த்தியமுள்ளவர், வீரசைவத் துறையினின்று தவஞ்செய்பவர், விருஷபங்களாவது சங்கமராவது இறந்துகிடப்பக்கண்டால் அந்தப்பிரேதங்களையெடுத்துச் சமாதியிலெழச்செய்யும் நியமமுள்ளவர், ஆற்றுவெள்ளமாவது அக்கினியாவது மார்க்கங்களில் தடைபண்ணுமானால் அவற்றை விலக்கிக் கடந்துசெல்பவர் இவரிவ்வாறிருந்து வாழுநாளில்,

ஸ்ரீசைவதேவர்தம் பெருமைப்புகழைக் கேட்டு மனமகிழ்ந்து சென்று அவரைத் தெரிசிக்கவிரும்பி அநேக மடியார்களோடு [illegible]ரு காட்டுவழியிற் செல்லும்போது அவ்விடத்து ஒரு [illegible]மானது நிறையப்பழுத் தலங்காரமாகவிருப்பதுகண்டு இந்த [illegible]யு கனிகளைக்கொணர்ந்து எமது இஷ்டலிங்கரூபியான சிவபெருமானுக்கு நிவேதித்துப் பின்னர் அந்தப்பிரசாதத் [illegible]ண்பது நிச்சயமென்று தம்முள்ளே சிந்தித்து மிக [illegible] அக்கனிகளை யநேகமாகக்கொய்து இது சிவப்பிர [illegible]ம்முடன்வந்த வடியார்களெல்லாஞ் சிவனைவேத்திய [illegible]கொடுத்துத் தாமு மிஷ்டலிங்க நைவேத்தியஞ்செய்து
~~~~~

அந்தச் சிவப்பிரசாதங்களையுந் தேவாமிர்தமுண்பதுபோல அடியார்களோடிருந்துண்டு மகிழ்ந்தனர், அந்த எட்டியூரிலிய முசுண்டிகசவியை யுண்டமையால் முசுண்டிச்சவுண்டையா வென்னுந் திருநாமத்தோடு கலியாணகரத்திற்சென்று ஸ்ரீவசவதேவரெழுந்தருளியிருக்குந் திருமாளிகை வாயிலைக்கி[illegible]ட்டத் துடப்புகுந்தனர். இச்சவுண்டர் வருகின்ற பெருமையை [illegible] தமது ஞானநோக்கா லறிந்த வசவேசுரரும் பாதத்தவட[illegible]வும் பயந்தெழுந்து தமது குருபூஜா யோகிய கூடத்தை[illegible]வாரே யெழுந்தருளிவந்தது ராகப்பரவிசத்து தியான அ[illegible]ளைவணங்கி யஞ்சலித்து ஆதனமிட்டு உபசாரஞ்செய்து, [illegible]வுபசாரங்களையுஞ்செய்ய வவதரித்தனர். மற்று மெவ்வெ[illegible]தலத்துச்சென்று மவ்விடத்துள்ளோரு மநேக உபசாரங்கள் செய்யப்பெற்றிருக்குநாளில், வேறே நகரிலுள்ள ஒரு சிவ[illegible]தர் அவைக்காயத் திருநீறுவொணாந் தெகிடேவை[illegible]த்து வணங்கி ஐய்யனே, எமதில்லினக்கண் கலியாணபோசனஞ் செய்ய நிச்சயித்தேன் அது இனிதாகமுடியும்படி எனக்கிரங்கி எழுந்தருள் செய்யவேண்று பிரார்த்திக்க, சவுண்டையரு மவ்வண்ணமாகுகவென்றருள் செய்து விடைதந்து பின்னர் அநேக சிவனடியார்கள் புடைசூழ்ந்துவர வக்கலியாணத்துக்குச் சென்றிருக்க, அந்த ஒருநதியானது பிரவாஹத்தினா லிருகரையு மொன்றாகத்தோன்றக்கண்டு அடியார் எவரும் மனங்கலங்கி நிற்க, அவ்விடத்துச் சவுண்டையா அந்நதிக்கரையிலநின்று சொல்லுவார்.

முற்காலத்தொருநாள் அகத்தியமுனிவர் [illegible] முத்திரநீர்முழுதும் ஆபோசனநீராகவுள்ளங்கையில் [illegible]ணடொழித்த செய்தியையறியாயோ, ஒருகாலத்து [illegible] ன்புவர் பலிகளால்விடப்பட்ட தெய்வத்தி லேற[illegible]

சங்கற்பத்தால ஆற்றலாமுழுதும வறறசசெயத தறியாயோ, முற்காலத்து அசலிதேவனென்னும் சிவயோகி தமது ஆதமார த்தயலமாகிய தேசசுவானைத தியானித்துககொண்டு உன னிடமாக ஐந்தருகே யெழுந்தருளியதருணத்து பரவா ஹரூப மாய அவர்க்கு இடையூறுசெய்ய அப்போது அவாகோபாககினியா ல சுவறினாய் அஃதிப்போது மறந்தனையோ ?

என்று அரியோாதனமையையெல்லா மெடுத்துககூறி அந நதியின் மேல் பொழியச்செய்து, பினனா தமது காததுவா லை விதித்து வெள்ளத்தைத துண்டித்து தாரவாரஞ் செயதனா அப்போது வெள்ளமானது இரணடுமலைகளபோலத தாஞ்செல லுமமாாககத்து இருபுறததும் விலகி யுயாந்துநின்றதெததனமைத தெனின், சிவனடியாாகளது அமிதமான மாஹாத்மியத்தைத தேவநதியாகிய கெயலைவெளியிட்டுச்செய்ப்பபோமென்று மேலே ழுந்ததுபோலிருநதது பின்னும் யதாப்பிரகாரம கீழிறங்கின தெததன்மைத்தெனின, சவுணடையரது பெருமைதெரிந்து அ வரை வணங்கினதுபோலுமிருநதது. இதுகணட வடியாாகள உலகத்தில தணணீா யிருந்தணடமாமபடி பேதித்தால வேறு குமோவென்னும பழமொழியைத தவிாததன ரிசசவுணடைய ரெனபா தவராஜராஜராகிய சவுணடையா மனமகிழ்ந்து முன னேசெல்லப் பினனே சிவநாமகீாத்தனையோடு நடித்து ஆரவா ரிப்பா, ஆனந்தத்தால தமது காஙகளாற புஜஙகளிற றடடுவா, கரணஙகளிடுவா, பினனுமகநதியைத திருமபிப்பாாததுச சிரித தெழுமபிப்பாயவா, பின்னும் கும்பலகும்பலாககூடி தவராஜ ராகிய மூகசண்டிசசவுணடையனைபபுகழ்ந்து பாடாநிற்பா, மழு வாயுதஞ் சூலாயுதஙகளை யுயாவெறிந்து கையிறறுஙகுவா, இவ வாறு அகமகிழ்ச்சியோடு சிவபெருமானையும் அடியாிறகிறகத

சவுணடையனாயும பலதரந துதிககவும, தேவரும மறையமு
னிவரும பலவாறு துதிககவும மஙகளகரமான வகுகலியாணஞ
செயயும வேறுநகரததிற சென்று அளவாம மணககோலங க
ளையுங கணடு பினனுந தமமொடுசெலலும அடியாராகிற சிவ
ததுதிமுழககமோஙக அநதக கலியாணபுரியிற பெரியாமுதல
யாரும மெதிரகொண டேததுமபடி விருஙகிஷ்டமாகிய சவுண
டையா மகிழசசியீதா வீதியிறபுகுநது செலலுமபொழுது,
ஒரு கனனிகை யானவள மிகக சேயநதோடு சவுணடைய
ரை வணஙகினறக, அதுகணட சவுணடையரும பெணணே
யுனககுத தீரககாயுவெனறு ஆசீாவதிததுத திருமடததுட
சென்று மெயயனபோடு சிவாசசனையின முயனறு அஷ
டவித அருசசனையுடன ஷோடசோப சாரஙகளையும புரிநது
சிவபெருமானைத தெரிசிததுத தியானிததுக கொணடிருக
கும காலததில, சிலநாட சென்றபினபு முனனஞ சவுணடை
யரா லாசீாவதிககபபெறற கனனிகையானவள அகாலமரணத
தையடைய அதுகணட தாயதநதையிருவருநகீழவீழநதுஅ
ழுது புழுதியிறபுரணடு எழுநது சுவராஜராகிய சவுணடையா
து ஞாபகமவநது அநதபபிரேதததை யெடுததுககொணடுஅவ
ரது திருமுனனேபோடடு சுவாமி சவுணடதேவரே, இநதககன
னிகை முனனந தேவரீரது பாதபதமஙகளில நமஸகரிததவளா
கும, தமதுதிருவாககால தீரககாயுவெனறு வநதவசனம பொய்
யாதேயெனறு தேவரீரது சனனிதியிற சவததைக் கொணடுவந்
தனம, இநத வாபததைபபோககி யெமமைப பாதுகாத்தருள்க
வெனறு தமதுபாதாரவிநதஙகளிலவீழநது துககிககுமவாகளைச்
சவுணடதேவா திருநோககமபுரிநது நீஙகள துககிககவேணடா
ம் எழுந்திருங்களென றருளபுரிநது, பினனா அநதப பிரேதருப

யான கன்[illegible]னிகையைத தமது ஸ்ரீஹஸததால சிறிதுதட்டி தம துகையில வாளைவிதாதது ஆரவாரஞசெயது ஒரகனிகையே எழுநதுவரககடவாயெனறு அடபெணணின பெயராசசொலலிய ழைகக, இ[illegible]ரது கணடதொனி சேராமுனனமே அககனனி கை தூஙகி[illegible]வா எழுநதிருடபதுபோல வெழுநது சவுணடைய ரது பாதங[illegible]ல பூாவததிற பணிவதுபோல பணிநது தலையன போடு அ[illegible]றமையாய சிறகுடலைகசணடு தாயதநதையி ருவரும அ[illegible]றற வானநதததிலமூழகி ஆரவாரிதது எடுதது மாாபிலணை[illegible]கொணடு புளகாஙகிதரானா.

அபபோ[illegible] பூவுலகததவா யாருநதிததளா, தேவலோக ததாா தூநது[illegible]முழககினா; ராபசநகரையிருவரும சவுணடையா அஷடோ[illegible]கிரமாகததை டாசாரமாயப பூமியிலவிழுநது நமஸசரிதது[illegible]யூநதுநினறு கைகூபபி சுவாமி தேவரீா திருவரு ளபுரிநத இ[illegible]ப பிரா[illegible]உபகாரததுககு அபாததிராகிய எளி யேம பாதிய[illegible]கார மயாதுஞசெயயவலலோம உமககு அடிமையா கபபுகுவதே காரியமெனறுநினறனா அபபோது தமதுதிருவரு ளாலெழுநதுநினற பெணணுருககும அவளது தாயதநதைககு ம நேததிரதீகைஷயோடு லிஙகதாரணமுஞ செயவிதது அவா களை யதாஸதானஞ சோபபிதது, பின தாமஙகளைவெனறு உ பாகளைச சனமாாககததிறபுகுவிததுக கதிபெறசசெயவிககுங கரு ததோடு தமதுதிருமடததில வீறறிருநதனா

கரணாட

தெழுழு

முசுணடிசசவுணடையா புராணவசன

முறறிறறு.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுரிகைச்சவுண்டையாபுராணம்.

மருவமலவொளிவீசுமவண்புகழாரொண்கருணைப்
புருடட்டணிக்கலியாணபுரத்துறையுமவிரதத்தோ
பெருகுநெறிச்சுரிகைச்சவுண்டையனொனுயப்பாபெற்றா
குருவருளாலவாமனத்துக்கொண்டவிடையைக் கூறுவாம். க

வேறு

இட்டலிங்கத்தட்டவிதாரச்சனையினிட்டையிமொட்டா
முபசாரத்தியலபினிட்டைட், மட்டறுநற்குருபத்தி மகி
மையிட்டைவருஞ்சரலிங்கத்திவிட்டைபத்துவசேட்டம், வி
ட்டகலாவிட்டை பர தத்துவங்க [illegible] விளக்குவதிதிடுவிட்
டைவிமலவிட்டை, தூட்டமனே முகனைகளிச்சைசை துணி
க்குவிட்டைசுகானந்தபரவசத்தாற்றாங்குவிட்டை. உ

பரவுசிவவிரவிரதத்தினிட்டை பகரிலிங்கவபிமானம
பற்றுவிட்டை, விரவுகரணுத்தாரவித்தியத்தின் விதியொ
ழுக்காமக்குவிட்டைவிசிலவிட்டை, கரவுகனவிலுமிலாக்
கருணைவிட்டை கருதுசகலாங்கலிங்கங்காணுவிட்டை, சி
ரமுத்தபஞ்சாங்கசுத்தி சேருவிட்டை தேகத்துமோகமி
லாத்தீரவிட்டை. ௩

இந்தவெகுவிதவிட்டையனைத்தாலாசாரின்னருளா
ற்சங்கமத்தையினிதுபூசித், தங்குறவைத்துலகையமு

னுந் துய்ய வறுசுவையும் படைத்த திகப்பத்தியாலே, வந்த
னைசெய்பத்தர்க்கமைத்திடப்பத்தர்நாவின் மகிழ்ந்துண்பேமெனு
மின்றனவாகின்றிலே, பந்தமிலன்பர்கணாவினமுதுசெய
வாய பரமசிவனைச்சவுண்டையா பகர்ந்தங்கமமா. ௬

அன்புடனமாயேசரொலாமரருங்காலை யத்தலிங்கமரு
ச்சிப்பானமாகிருந்து, முன்புறுமஞ்சனமாட்டா முன
னெருஞ்சினமுந்துமகிழவாமஞ்சனத்தைத்தழுழ்துமாட்டி,
நனபுணிதமலர்சாத்தாமுந்தவுள்ள நளினமலரினைச்சாத்
திராருந்தாப; மின்புறநலகாமுதலேயந்தரங்க விருங்கர
ணவாதனையையிணிதாலீந்து. ௭

ஒளிதிகழுமப்பாத்தி 'ணிமாருமுன்ன முள்ளறிவாகு
சோதியினை யுவப்பாதேற்றித, தெளியுமறுசுவையமுத
ஞ்செலுத்தாமுந்தத் திகழதருமானமாவைகிவே திதது
ப்பின்னுங், களிகொணமனமுருகிபுடற சேடடையெல்
லாங் கழன்றுலிங்கச்சோதியினைக் கண்டுகொண்டு, நளி
னமுகமலர்வருமபரமானந்த நலமுழுதுண்டுண்டுசுவை
நயத்தானையா. ௮

வேறு

கற்சுகாகரத்தினவிழ்ந்துநலம்பெறமூழ்கிமூழ்கித்
தறசுகவந்தரங்கத்தனமையாஞ்சோதிதனனைச்
சிறசுகப்பிராணலிங்கத்திங்கரமொனறசசோததங்
கற்சனைபுரிந்துதுயயவமுதுசெயவிப்பாராகி. ௯

தொடருநற றுணிவினாலேசுரிகையையுறையின்வாஙகி
யடலுறவூபபாலவைததிவவமுதினையமுதுசெயயா
விடிலுயிாதுறபபேனெனனுமெயவிரததராகித
திடமுடனமுதுசெயயுநதிறமுனபினறெரிநதிருநது. ௮

கையினாலிததநலலகறியமுதமுதனைததுஞ
செயயதமனபினாலேதிரடடிமுனனொனறொனறாக
வையஃபமுதுசெயயெனறடிககடிதாவேறறேறறு
வெயயவெடபசியாபோலவிருபபினாலமுதுசெயது. ௯

மிககவிஙகததிறசேடமெயததவாசேடமெல்லாம
பககமொனறிடமுககாலமபரிவினாலருநதிவாழுந
தஙகசீாசசவுணடதேவாபெருமபுகழதரணியெஙகும
புககபினவரைநலலோாபுகழநதவாபுகலலுறறேன. ௧௦

உறுநெறியபயனமுனனானைழககராககமுதுசெயய
மறுவிலாவசனததுககொணவலலியவரிசிமுனனூற
றறுபதினகலஙகறிககாமிளகுமுககலமளநது
நறுவியநெயபாலசினிநறுஙகனிமிககவுநலகி. ௧௧

அளபபருஞசிறபபுநல்கியரியபொறறளிகையெல்லாம்
வளபபமெயதுறபபடைததுமறையவாமநதிரஙக
ளுளபபரிவுடனஙகோதவுயாதிரைககபபாணிறகுந [ம்.
துளககமிலன்பிறசோழனகண்களிறறோன்றுமவண்ண

கையினுறபடைததிருந்தகறியமுதருமபானுறி
யையனுர்கடிததுறினுசிககுடித்தமுதனறுசெயயுந
துயயாகலவோசைசோழன றுணைசசெவி மகிழநதுகேட்
வையகாசெலவற்றிநதேமனறியுமறறோரனபா. [டல

பரிவினமாதிராசசெனனாபசிததிருநதருநதுஙகூழி
னுரிபவினபாறபாாககெனறுனாததிடவவொணணுவே
யரியபொறகலமாயுணபதமுதமாயயினறேயெனறு [ம.
சுரிகுழலபாகாவாககுததொனிததெனறுனாபபாமறறு

வீரசோளவளவையெனனுமெனகொடிதாககாராமத
தேரியறனையநிநதனறிரநதருமபிடடிறகேறக
சேருநறறிரவிபநதாணகைசாததிருநதருநதுஙகாலை
நேரிலாமதுசகாவினிகழ்நறதலாணிமலாககெனறு கரு

அஞசியபபிடடைநலலவதிகவநதிரததானமூடி
விஞசியவிஞசிககோயிலவீமேசாககமுதுசெயய
வஞசிநீசெலுததிவாவெனறளிரதிடவாஙகிசசெனறு
நஞசினிதுணடாாகோயினணணிமுனயநதினறு கசு

என்னமைதேவரீர்ககிபபிடடினையினிதளிககச
சொன்னதாற கொணாநதேனெனனச சோமசேகரனற
நன்னயபபுடனெவாஙகிநண்பினுவுதரமார [னகைபால
முன்னமுணடானெனறுமுதறிவுடையோாசொலவாா

வேறு

இன்றுசுரிகைச் சவுண்டைய ரினியவமுதம்பிடிபிடி
யா, யென்றுமன்பாற் றந்தாரமு துமையோர்பாகரேற்
றேற்றுக், துன்றுபசிகொண்டவர்போலச்சுவைத்தாரெ
ன்றுதவத்தோர்கள், நன்றுதுதிப்பக்கலியாணநகர்க்குளி
ருந்துய்ந்திடுநாள் ௧௮

சுரிகைச்சவுண்டையர் புராணம்
முற்றிற்று
ஆக திருவிருத்தம் - ௧௧௨௭

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

சுரிகைச்சவுண்டையர் புராண

வசனம்

உலகத்தில் நகரநாயகமாகவிளங்குகின்ற கலியாணநகரத்தி லெழுந்தருளிய ஸ்ரீவசவதேவர்திருக்கூட்டத்தில் தலைமையாக விளங்குமவர், சுரிகைச்சவுண்டையரென்னும் அபிதானமுடையவர், இஷ்டலிங்கார்ச்சனைமுதலிய வெகுவிதநிஷ்டைகைவந்தவர், இந்நிஷ்டைகளாலும் தமது பரமாசாரியன் றருளினாலும் ஜங்கமபூஜைசெய்து, ஐவகையமுதும் அறுசுவைப் பதார்த்தங்களும் படைத்து வணங்கி, தமது இஷ்டலிங்கபூஜையிலும் விரைந்து இலிங்கத்தைநோக்கி சுவாமி சிவபெருமானே, கேவலத்தில் கிரகத்தியாக்கிடந்த உயிர்கள் சதியடையவேண்டி திருவாய்மலர்ந்தருளிய காமிகாதியாகமங்களில் பத்தர்களந்து நாவினிடமாகவின்று மகிழ்ந்து புசிப்போமென்றருளிய திருவாக்கால் இப்போது தாமும் பத்தர்களுண்பதுபோலவே புசிக்கவேண்டுமெ

னறு பிரார்த்தித்து, அந்த வீரமாஹேசுவரர் திருக்கூடடமததி யில இஷ்டலிங்கத்தைப பூசிப்பானறொடங்கி, பகிரியாகமாகிய புறததிற பூஜையைத திருமஞ்சனமுதலிய திரவியங்களாறசெ யயுமுனபாகவே அநதரியாகமாகிய மானசிகபூஜையைச செய வானறொடங்கி தமது மலயகிழசசியே திருமஞ்சனமாக வாட டி, உளளமே தாமரைமலராகச சாத்தி, அந்தககரணங்களின வாசனையே தூப்ப்பு புகைத்து, உளளறிவே நீராஞ்சனமாக வேற்றி, ஆதம ெ ஙேவ ததியயாக நிவேதித்து, மனநெககு ருகி உடலமஞசவ ரவிருநது சோதிமயமான விலிங்கததை யக முகத ற ரிசிததுக்கொணடு முகமலாசசியோடிருந்து பரமா னநதமாகிய வமுததததையுணடு, அசசுவையநயபபுடன சிறசுக்ச முததிரததிலழுழகிப பினனா அவவநதரங்கசசோதிலிங்கத்தை த தமது கரலிங்கததில ஆவாகித தெழுநதருளபபணணி பகி யாகமாகிய புறசதிரபூஜையையும ஸாங்கமாகபபணணிப பின திவவியமான வறுசுவைகலநதியமுதோடுகூடிய திருவமுதுந திரு முனனாபடைத்து, வைராகயியங்காரணமாகத தமது ஹஸ்தத திலிருநத வுடைவாளை யுறையினினறுங்கழறறித தமக்கு வலப புறததில வைத்துக்கொணடு சுவாமி எளியேனபடைதத விததி ருவமுதைப் புசித்தருளாவிடின இபபோதே இசசரிகையாலுயி ரதுறப்பேனெனறு உறுதிமொழிந திரங்கிநிறக, அபபோது அடி யாருயாபெறறுககறியாத வெமபெருமான அருளுஞ்செலவியுஞ் சிறிதுணாநது அபபோது சிறிதலருந தாமரைபபுதுமலாபோல சிறிது முகமலாசசியுடனிருநது மஹாநைவேததியததையுஞசா கபாகவகைகளையும முறைதவறாது இனியசொறகளோடு ஒன றெனறாக வெடுததெடுத்து நிவேதிகக, சிவலிங்கபபெருமானும் தமது ஸ்ரீஹஸ்தங்களால் வாஙகிவாங்கி வெயயபசியாளிகளபோ

ல விளாநது விருபபததோடுபுசிததனா அதுகணட சவுணடையருமநமது இஷடமினறைககுச சிததிததெனறு அளவறறவானநததிலெமுழ்கிப பினனா இலிஙகசேஷம பகதசேஷமெனனு மிருவகை பாசாதஙகளையுமபுசிதது வாழநதனா இவாது புகழ திரிலோகஙகளிலும பரவிறறு

பினனா அஙகிருநத பெரியோாசொலவா, முறகாலததுச சோழராஜன ஒருசமயததில விசேஷதினததில பரமேசுவரறவிஸ எனறு திவவியவாகமஙகளில விசேஷிததுரைககுந திருபபாவாடைவைபவததியஞ செயவிததறபொருடடு வெளளியசமபாவரிசி முநநூறறறுபதுகலமும, அதறகொதத கறிவகைகளும, அதறகுதவியாகுமபடி மிளகுமுககலமும, திவவியவாசமுளள செயபால சருககராகளும, பலரசவாககஙகளும, கனிவகைகளும, அடைககாயமுதும பூசிககினறமறையவாகளிடததுககொடுகக, அவருமவாஙகியவவாறே திருவமுதமைதது அசசரிகையெலலாம சிவபெருமானது சனனிதியிறபடைதது வேதாகமமிசிர மநதிரஙகளை பூஜகா உளளடஙகிவுடனுசசரிகக, திரைககுபபுறததிருநதுருககினற சோழராஜனதுபோனபைகளைடு அவனதுகணகளிலுநதோனறுமபடி படைததிருநத கறிகளுடன அனனபாததிகளையும சிவபெருமானபுசிததவோவெனயககாததிருநதோடுமசேராகததரிசிததும மகிழசசியடைநதனனெனறு பெரியோாசொலலக்கேடடோம, அனறியும மாதிாராஜசெனனனொனனும ஜஙகமமூாததிகளொருவா பசியிளைவாடி அபபோதுகிடைதத கூழமுததானடான ருசியினிறபததால இது சிவபரீதியெனறு சொலலவே அபபொழுது அவாதுகாவே பொறபாததிரமாகவும உணணுஙகூழே தேவாமிாதமாகவும புசிததனமென்று சிவபெருமானது திருவாககு அசரீரியாய யாவராலுங கேடகபபட்ட

தென்று,பெரியோாசொலலக கேடடோம, அனறியும வீரசோ
ளவளவியெனனுமொருசிவபகதன பல வாசததிரவியஙகளுமரச
ஙகளுஞசோாததுப பிடடமுது சமைதது தாமருநதுஙகாலதது
அது எணணெயதுசதுமேலாள திவவியருசியைததா, இது சிவப
ரீதியெனறு அபபிடடமுதை உலதிராததாலமூடி தன பெணணி
னகையிறகொடுதது இதை நமது கடவுளாகிய பீமேசுவராககு
நிவேதிததுவாவெனறு சொலல, அபபெணணும அபபடியேவா
ஙகிசசெனறு பீமேசுவரா சனனிதியிற கொணாநதுவைதது எ
னதுதாயாா இபபிடடமுதைத தேவரீருக கமுதுசெயவிககச
சொனனதுகாரணமாகக கொணாநதேன சுவாமியெனறு விண
ணபபிகக, அபபோது சிவபெருமான கையாரவெடுதது நாவார
வுணடாரெனறு பெரியோாசொலலக கேடடோம, இபபோது
இநதச சரிகைசசவுணடையா திருவமுதைப பிடிபிடியா யெடு
ததுததா சிவபெருமான வெயயபசியாபோல அவறறையெலலா
ம வாஙகிவாஙகியுணடு சீவைதரனெனறு புகழுமபடி கலியா
ணநகரததில் எழுநதருளியிருநதனா

சரிகைசசவுணடையா புராணவசன
முறறிறறு

உ

திருசசிறறமபலம

தெலுஙகசசோமையா புராணம.

திருமலன்பாதமலலாலினிபலாாமறறோானபா
பெருமலமூனறுஞசோாாசஙகமபபிரியமுளளாா
தருமங்கணேயமிககாாதாழவிலாசசிவாசாரததாா
அரிதர்பாலுறறாதெலுஙகச சோமையனெனனுமபோாா.

கலியுகதிலெயொன றிலலாகருதுருததிரரோவெனனு
நிலெயுளாாபரமானநதநிநதிரைாநீஙகலாதாா
நலகுணமரணீபிறகக்குறகடலெவிடயநாடா
ரிலகுதிவவியசரீரனொனறுலகேததபபெறறாா. உ

புவனபாவனராயததனபூசனைதவததோாபூசை
யவதரநதனனிறறமவையறியலாதவிழுநதவிழுநது
நவநிவறதலவியாணநனனகரிவாவாளுளின
சிவனுறைபருபபதபபாறசிவானநதனொனறோரனபா. ௩.

சாறறருநதவமபொருநதிசசமாதியோகததராகிக
காறறருககஙகணீணடுகாசினியுடபரநது
மேறறிகழகானஙகணடுவெளளியவணகொடிகளபோன
நீறறுமெயமறையரோமநிறைட வாவீழுநதிருகக. [று

இததவாககினியசிட்டரிவணாவிடடேகாராகிப
பததிமோகததானமூலபலமதுணடிருககுநாளின
மெததுகாநதருவாதஙகணமெலலியலாருநதாமு
மததருவனததிலவநதஙகனபிணலாடுவாராய. ௫

சததியமுனிவாவாழுநதபோவனஞசாாநதவர்ககண
டுததமவெளளிவலலியொழுஙகுகொளபுதலோகலலோ
வததிறககொடியலகல்லனறுநதருபபன்னஙகாணே
நிததிரைகொளளுமபொலலா நெடுமுதுகாடியென்றாா.

இபபடிகேசர ததாரியமபியசொலலையைய
ரொபபியசிடாகேளாவவாகளையூனறிபபாா தது
வெபபமாஙகோபமெயதிவீணையீாகாணீாகொலலோ
செபபருந்தவததோொஙகள சிவானநதமுனிவாதேகம.

அருமையானநதமேனியதனைநீரவமதிததுக
கருமைசோகரடிபெனறகடிபவிபபாவததாலே
பொருவிலாககேசரமபோயபபூதலமபுகுநதிபபொலலா
மிருகமாயுழலுமெனறுசபிததபினவீணையோாகள ௮

அருசிவநதடியிலவீழநதினறடியோமவகுணததால
வெருசநீாகொணடுசெயதமிககசாபமபோமெனநா
ணெஞ்சுவந்தருளவீனைனநீாகலியாணனருழநத
மஞசணிவன்ததிறசெயாறுவனனியமாகிசசினனா. ௯

சரிததபினவவனதமதோா தவததாசோமையொனபாா
தெரிததலோகஙகளுயவானசெனிததவாகையினமபான
மரிககிலிசசாபநீஙகுமறறுனமுததிசோவீா
விரிததவிம்மாறறமெயயென றுணாககவமமிருகமானா.

சென றருஙகலியாணததிருநகாசசமீபககாட்டிற
றுனறியஙகியஙகிததுயயசோமையாவரவுபாாதது
னினறிரஙகிடுநாளையாஙிமலாசோமையாபூசைக
கினறுமெனமலரொடுபபமெனறந்தவனததிறசென்றாா.

செமமலாகொயயுமபோததிரணமிருகஙகளகண்டு
சொமமையரிவராமெனறுசூழநதுறநெருஙகினறன
கமமறவிலஙகிலொனறெமமையஙினைகயிஞலே
யெமமுடலொழிநதானீஙகு மெஙகளசாபநதானெனறு.

சாபமதணைநதவாறறைததஙகணமுனசனனநதனனே
யேவமதறமுனகூறியிரஙகியேயிறைஞசினறு
நீபலதினமாவேடடைனிநதெமைககொலலவயாயின
கோபமெனறிலலாயமுததிகூடுவஙகூடுஙகாலே. கங

நீதிமணிவிமானமேறிநீயுநீணிலமுஙகாண
வதிகமாநதிகொளவேணியததனஙகயிலைசோவே
மிதுவுமெஙகளைசசபிததமுனிவரிசைததவாயமை [ள.
கதியெமககருளவாபவிணணோரணஙகுறகழலாயென

ஐயாசோனமயரசசொற கையமுறறறிவாஞெககிப,
பொயயலவெனததெளிநதேயவைகணமுனபொருநதப்
பேசிச,செயயதனுசிவாசசனைககாணுசெழுமலாகொண
டுசெனறு, மெயயாதமமடததிருநது மறறைநாளவேட்
டைசெலவார. கரு

பசசையொணகுபபாயததைப பசிதமெயயுறவேசாத்தி
யசசெழுநதுசசெனனியாாததஙகைசசிலையமபோநதி
முசசுமவவனததைநோககிமுனிவிலாமுனிவாவேட்டை
நசசுவாராகபபுககாாநலவிலஙகினமுஞ்சூழ்ந்த. கசு

விலலினையேறறிபோசைமிகவெழுநாணெறிநது
கொலலுமாசரநதெரிநதுகொணடெழுவிலஙகினஙகள
வலலெனததமமேறசெலலவாளியொனறுனறிலொவ
சலலியமுதலவிலஙகுசாயநதவணிறநதவாறே [வோா

வீணையாவடிவமெயதிமெயயாசோமையாதாளில
நீணிலமுறபபணிநதுநிறகமேதினிவிமானமரு
சேணிடைததோனறவேறித திருககயிலாயஞசெனறுா
மாணயமுனிவாபாாததாாவனசராமகிழநதுகணடாா.

கண்டவாகாடடுநாயுஙகயிலையிறசெனறதிநத
வணடவாபெருமையெனறுாமறறுளசாபமாககண
மிணடியவனததுவேட்டாவிடுஙகணைககபபடா திந
திணடவாகாததிஞமே தினஞசெததபபடியேசெலல.

அபபெருவனததுவேடா திசயிததெஙகைகயமபிற
றபபியிததவததாமபுதனகசெதிாநிறபதெனஞே
செபபிவிவிலஙகினஙகளசெனறவாறெனஞேவாரு
மொபபிலமமுனிவாதாமேவலலொனறுஙாபபாாகி உ0

பூவுருததிராமிநதபபொருவிலாமுனிவரமபிற
சாவதெனவீணையோராயததமணியவிமானததேறி
மேவருங்கயிலாயததினமேவலெனிவவாறெலலாங [ா.
காவலனவிசசலனபாறகழறுதுமெனபயோயசொனஞ

விசசலனவசவதேவாவிசசலபுரியோரெல்லா
மசசெயலறியவநதாரவாமுனமநதவாறே
நிச்சயமபெறமேறசெலலுநீதியைநிருபணகணடு
நசசினனைறுமுழுதுநினறுனாநதிகணவிலாநிறபார. ௨௨

குருபதசேவையெனனுஙகோலநறசுரிகையாலே
மருவுமிலவாழகசைகயிசசை மனாயினைமாயசசெயதும
பரவுயிரிரககமெனனுமபாரவெஙகுநததாலே
கருமமாஞசராசரஙகளகலஙகியஙகிறககசசெயதும. ௨௩

ரசனல்லாணையாகுமெழிறறருட்பரசினுலே
பாசவாதனைகளெனனுமபகாபுலிகணமபடுததுங
தேசுறுஞானமானசெயயட்டகததினுலே
ஆசையஞஞானவெயயவடவிமே[illegible]யடாததும. ௨௪

துயயநறகிரியையெனனுஞசுடாதருவாளினுலே
வீயலகொணமாயாபேதவனகலையினையறுதது
முயயநறறியானவீட்டியொனறினுலொழியாசசனமக
கையுடைககரியினஙகளகடடறககாதிசசெறறும. ௨௫

வீரமெயபபத்தியென்னுமிககடடாரியாலே
யாரவெஙகாமமாதியாயவெணகினததைககாயந்து
நேரிலசததியமதாகுநெடுஙகதைவிடாமனின்று
பாரிலேடணைகளாயபாமபினமபடவடித்தும. ௨௬

நேயநீளசமயாசாரநெடியதோராமரத்தாறபாவத்
தீயகோணையைவீழ்த்துஞ் சிவனருட்சினேகமெனனுஞ்
சாயகஞ்சிலைகொண்டோடித் தாவுமிந்தியப்புள்ளெயது
மேயநற்காட்சிவேலாறறக்கசியங்கள்வீழ்த்தும் ௨௭

இம்முறைமையாருபமெனத்தைதையுமவெனறதீரச
சொமமையாகக்கிதுவோபார மெனனவேதுதிததிறைஞ
தமமிலேமகிழந்திருந்தார தணடநாயகாகலயாணத [சித
தமமுறைநீஙகாராகிசசொமமையரருளாலவாழந்தார

தெலுஙகச்சோமையா புராணம
முறறுபபெறறது
ஆக திருவிருத்தம - ௧௧௫௫

௨
திருசசிறறமபலம
தெலுஙகசசோமையா புராண
வசனம

தெலுங்கசசோமையா சிறகனராகிய சிவபெருமானே சாவகர்த்தாவெனனுமபொருட டுணிவுடையா, மலமூனறுமொழிந்தவா, ஜஙகமமூாததிகளிடத தனபுடையா, தருமநேயா, சிவாசாரமுடையா, துரிதராகிய பாபிகளிடத தெககாலததுநெருஙகாதவா, இவைபோலவன வினறு நறகுணநறசெயகைக ளனைந்தமுடையா, இவா சிவபூஜைஜஙகமபூஜைகளைச செயயும்பொழுது அளவறற வானநததினமூழகித தமமைமறநது மகிழசசியிருநியோடு கலியாணநகரததில வாழநதிருககுநாளில.

சர்வகாரணராகிய சிவபெருமானவீற்றிருக்குந் திருஸ்தலங்களிலொன்றாகிய பருப்பதமலையென்னும் ஸ்ரீசைலபர்வதச்சாரலில் சிவானந்தமுனிவர் தவத்திற்றொடங்கி சமாதியினின்று அவர்கைக்கால்களில் நகங்கள்வளர்ந்து அம்மலைச்சாரல் முற்றும் படர, மயிர்கள் மிகவளர்ந்து விபூதியைத் தூளனஞ்செய்திருக்கும் அவரது மெய்முற்றும்மறைக்க, இவர்சிஷ்யராகிய அநேகமுனிவர் கந்தமூலங்களையும் கனிகளையும் புசித்துக்கொண்டு அருகிற் பத்தியோடு பணிவிடைநோக்கியிருக்க வாழுநாளில்,

ஆகாயமார்க்கத்தில் கந்திருவர்கள் தமது மகளிருடன்சென்று அம்மலைச்சாரலில் விளையாடக்கருதி அம்முனிவரது தபோவனத்திலுற்று அவரைக்கண்டு இன்னதுருவமென றறிதற்கரிதாய இஃதியாது வெள்ளிக்கொடிகள் ஒழுங்குபெறப்படர்ந்த புதரோ, அன்றிக் கற்பாறையோ, இவ்விரண்டுமல்ல அன்றிமரமென்போமாயின் இலைகளையுங்காணோம். ஆதலால் கண்ணுற்றங்குமொரு பொல்லாத கரடியென்னும் மிருகமே இதிலையமில்லையென்றார் இவ்வாறுகூறிய பலமொழிகளையுங்கேட்டிருந்த சிஷ்யர்களாகிய முனிவர்கள் அவரை யூன்றிப்பார்த்து மிகக்கோபித்து எம்மையர் சிவானந்தமுனிவரது திருமேனியைக்கண்டு அவமதிசெய்து கரடியென்றபாபத்தால் உமது கந்திருவமேனிகெட்டு நீர்கரபித்துநாத்த கரடியுருவமேதாங்கிப் பூமியில் வனங்களில் உழலக்கடவீர் என்றுசபித்தனர் பின் அக்கந்திருவரும் நடுங்கி யம்முனிவர் திருவடிகளில்வீழ்ந்து சுவாமி முனிவர்களே எமது தெரியாமையே காரணமாகத் தம்மிடத்து இசக்கித்தற்கரிய கொடியசாபத்தை யேற்றனம், இது விமோசனமாகுநாள் எந்நாள் பிரதிசாபமும் வகுத்தருளக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க,

அதுகணடமுனிவா இரககததால காதிருவாகளே, நீஙகள கலியாணபுரியைசசூழநத வாரணியததில மிருகஙகளாக சிலநாளசஞசரிததபின அவவனததில சோமையனெனறு மொருமுனிவா உலகானசம காரணமாக ஜனிககுவா, அவாகையினமபால மரிபபிராயின இநதசசாபமநீஙகி மேல முததியையுமடைவீா என்றுசொலல, அவருமமிருகவடிவெடுததுசசெனறு கலியாணநகரததைசசூழநத வனததிறசஞசரிததுககொணடு சோமையாவரவுக கெதிாபாாததிருககுமபோது, சோமையா ஆசமாாததபூஜைககு மலாகொயதலவேணடிசசெலல, அபபோ திமமிருகஙகளவைாககணடு இவரோ சோமையனெனனும பிரஞஞையுடனெருஙகி அவறறிலொரு மிருகமானது சோமையனைப பாாததுத தமககுறற சாபததின காரணஙகளைசசொலலி உமது ஸ்ரீ ஹஸதஙகளால எமதுதேகங்களொழியுமாயின எஙகடகுச சாபவிமோசனமுணடாம, முததியையுமடைவேமெனறுசொலலி இரஙகி வணஙகினறு எமமைசசபிதத முனிவாரு மிவவாறு பாதிசாபம வகுததனா ஆதலால எமககு நறகதி யருளவீரெனன, சோமையரும அசசொறகள சததியமெனறு தமது ஞானநோககததாற கணடுணாநது அமமிருகஙகடகு அனுகூலமாக நயநதெதிாமொழிநது பின மலாகொயதுசசெனறு அனறுதினஞ சிவாராதனையைமுடிதது மடததிலிருநது, மறுநாள மிருகவேடடைககுச்செல்வாராய தமதுதிருமேனிமுறறும விபூதியையுசசதுளிதது, பசசைசசிறச சடடையொனறு மேலேசாததி, அமமாதிரியான மறறொருவஸதிரததால தலைசசாததுமணிநது, கைகளிலமபுமவில்லுமேநதி அவவனததிற சென்றனா அம மிருகஙகளும நெருஙகிசசூழநதன அபபோது முனிவா விலலைவளைதது நாணேறறியெறிநது குணததொனிகாட்டிக கொல்லும பகுதிய

வாய பாணஙகளையேநதி மிருகஙகளமேறசெலல, மிருகஙகளு மெதிாதது முனிவாமேறசெலல, முனிவா ஒவவொருபாணஙக ளினுல ஒவவொரு மிருகஙகளையுமெயய, அநத பாணபரயோகங களால அமமிருகஙகளெலலா மிறநது உடனே முனனைய சுநதிருவவடிவததை யடைநது சோமையா திருவடிகளிற பணிநதுநின று ஆகாயததிலவநதிருநத தேவவிமானததிலேறி ஸ்ரீமஹாகைலாசமபோயச சோநதன அவவனததி லிருகணட முனிவாகளு ம வேடாகளு மதிசயிததனா. பின வேடா தஙகளமபுககபபடாத விமமிருகஙகள இமமுனிவாகையமபினமாணடவகை மிகவியபபெனறு சிநதிதது இமமுனிவராரோ மிருகஙகளவநதகாரணமயாதோ, இமமுனிவா விலவிததையில தொனறுதொட்டு வேடடமபுரியும நயமினுமாயிரமடஙகதிகா, அனறியுஞ செதத மிருகஙகள சுதிருவவடிவமடைநது தேவவிமானததிலேறிசசெனறன இவவறபுதஙகளையெலலாமநதுராஜாதிராஜனுகிய விசசலமகாராஜனுககு அறிவிபபோமெனறு சென்று தெரிவிததனா

இவவறபுதததைககேடட விசசலராஜனும மநதிரியாராகியு ஸ்ரீவசவதேவரும அநநகரததிலுளளாரும அமமுனிவர தறபுதசசெயகையைக காணவநதனா அமமுனிவரும வாததமானததைசசொலல அரசனமுதலியோ ரதிசயிததிருநதனா.

அபபோது ஸ்ரீவசவதேவா ஞானமாகிய வாயுததினுலே அஞ்ஞானமாகிய மிருகததைககொலலவலல இநதசசோமையருககு இமமிருகவேடடமு மொருபாரமோவெனறு துதிததுவணஙகி யுபசரிததனா. சோமையரும முனனைய முறைமையாகவே கலியாணநகரததில சிவகாருணியததோடெழுநதருளியிருநதார்.

தெலுஙகசோமையா புராணவசன

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிறறமபலம

ஏகாநதராமையா புராணம

பேராதவமலகுணமபெறறபெருநதோறறததா
ரோராருநதிருநாமமேகாநதராமைய
ராராதசிவநேயரபபாலூரொனுநதலததிற
சீராகவாழநதிருபபாரதேசாதொழுநதிருததாளார். ௧

உலகவுருததிரனொனறுமறையுடையாருககிரனபோல
விலகரியவீரததராவிடபககுருவிருபபுளளார
பலபரவாதரைததுணிககுமபரசனராபரனார
நிலவியதஞசிவசமயநீடுயேசிறநததுவார. ௨

வாதமுறுஞசமணசமயமாசறுககுமனததினார .
பேதமுறுமபவிசசனததைபபேணுதபெருமையார
நீதிதராமாயாஙகநெறிசெலலாநெஞசினார
நாதனெழுததஞசலலானவிலாதநாவினார. ௩

அததனருசசனையநததமலமதிராமைய
ருததமநறகயிலையிலவாழுருததிரனுரோலகக
மததியினறறெரிசிததஙகமாநதசிவகணததோரைப
பததியினறறெழுதவரைபபரிவினறுபரவியரோ. ௪

சஙகரனமேனேயததாறறததுவநறசுகானுபவத
திஙகிததநதாலேகாநததகினிதிலிருநதினபுறறே
யஙகமெலாமபுளகமெயதியஙகணனாகயிலையினும
பொஙகுநெறிபபுவியிடததுமபொருநதியிவாவாழநாளில்

வசவேசாகுருலிஙகமலாபபததுவணபததி
யிசைநீதியேகாநதராமையாகேட டினபுற்
நசைமேவிநதிகளைநாஙகாணபமெனககடகத
தசையாதநணபினலவாககணடஙகமாநதிருநதார். ௬

வாசலையா சிவநாகமையா

மறறுமொருபேரனபாவாசலையனொனுமபேரார
நறறவனுசோநலலசிவநாகமையனொனுநாம
ருறறநணபானநதிகளையொனறியவூரமெனவநது
பறறியமேனேயததாறபரவிமகிழநதுடனிருநதார். ௭

ஏகாநதராமையாபுராணம
முறறுபபெறறது.
ஆக திருவிருததம் - ௧௧௬௨

உ
திருசசிறறமபலம

ஏ கா ந த ரா மை யா பு ரா ண
வ ச ன ம்.

உலகத்தில் திருமலகுனறிகததினல பெருக்தோங்கு
ளவா, சிவநேயா, அபபாலூரொனனும தலததில் வா

லோகவுருத்திரனென்று யாவராலுந்துதிக்கப்பெற்ற புகழுடைய வா, வீரபத்திரர்க்குச் சமமான வீரமுள்ளவா, இதர மதவாதிக ளாகிய யானைகளுக்கு அங்குசம்போன்றவா, சிவசின்னங்களை த்தரிக்கப்பெறுக பவிகளை விரும்பாதவா, சிவபெருமானது ஸ்ரீ மஹாபஞ்சாக்ஷரமல்லது மற்றொன்றும் புகலவறியாத நாவினா ஏகாந்தராமையனென்னும் பெயருள்ளவா

இவா நித்தமுந் தாஞ்செய்யுஞ் சிவார்ச்சனைமுடிவில் ஸ்ரீம ஹாகைலாசத்திலெழுந்தருளிய சிவபெருமானது திருவோலக்க ந்தெரிசித்து, அவ்விடத்து அமாந்த சிவகணங்களைத் தொழுது துதித்து, மற்றைய வங்குள்ள பரிவாரங்களையுந் துதித்துப் பின ஏகாந்தமான ஸ்தலத்திலிருந்து தியானித்து, சிவானுபவசுகமே லீட்டால் தமது திருமேனிமுற்றும் புளகாங்கிதராயிருந்து பின ஸ்ரீகைலையினின்றும் பூவுலகிற்செல்வா இவ்வாறேவாழுங்கால த்தில் ஸ்ரீவசவதேவா குருலிங்கஜங்கமங்களிடபரியும் பக்திமை மிகுதியைப் பெரியாபலாப்புகல நாடோறுங்கேட்டானந்தபரவச ராய ஸ்ரீவசவதேவரையுந் தெரிசித்துத் தளராநண்போடு அவ் விடத்தமாந்திருந்தனா.

அன்றியும் வாச்சையனென்னுமொரு சிவபத்தரும், அன்றி யும் சிவநாகமையனென்னு மொரு சிவபத்தரும் ஸ்ரீவசவதேவரி டத் ததிகடபுடையராய அங்குசனென்று உய்வோமென்று கரு தியந்து தரிசித்துத் துதித்துக் கலியாணபுரியில் மகிழ்ச்சியோடு உடனிருந்து வாழ்ந்தனா

ஏகாந்தராமையா புராணவசன

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கூட்டச் சருக்கம்.

சங்கமபிராணியான புராணம்.

நந்தியாரருணற்றலாபூசைநணணிமுற்றியபினபுதாங கசிந்து, புநதியாவலாவிட்டவிங்கத்தைப்போதவினபுறு பூசனைசெய்வா, ருநதிமேல்திமபரவசமதனுலும்பாகோ னறனையொழிவறநோக்கிச, சிந்தையாருநறசிவானந்தவ முதமுசெனறுசெனறுறததெவிட்டிடாதருநதி க

பரிவினலடிக்க கூடியபசாரப் பாசமுஞ்செயதனற படு மெழுகினராயப, புரியுநேயமேம்பொருநதியுணணெக்குப புளகமெயயர்ாயையாதாமபுலமபி,யரியமேனியினகுண ஙகளொனறினறி யதிகவானநதராகமேலருமபி, யூரிய தோததிரங்கணகணீரொழுந வோதியோதியனபுததியு ளுறுங்கால. உ

எனறுமெயதிட்டாச்சசங்கமாபுதியோ ரெயதிநந்திகளிரு ளுசிவாசசனையி, ஞெனறுசெயதியைத துவாரபாலக ராலுணாநதுநீஙகவவவுத தமருட்னே, செனறடைநதது தணடநாயகனுா செயயவாவியசசெயதியாலுடல, [illegible] றகமபம தெனனுவேயோக நிநதரானநத நிலையராய் தார.

புதியமெயததவததமபிராணிடததே புககவாருயிாபுற
பபடாதாகி, யதிகசஙகமாராதனைபபததி யமுதருநதுவா
ரததவரடிககாம, விதியிறெனறியங காஙகளாறசெயயு
மேவுசெயகையுமெலலெனாழுவித, துதியுநாவிடைமற
ந்திருகணணீா தொலையவபபெருஞசோதியுடடஙகி. ௪

நானறவூசலினகயிறதறுறபோனணனுமிநதியஙகா
ணஙகளடஙகிச, சானறவனவிழிற கதிாகளுமவனபின
சாருநதனமைபோற சஙகமரடிககி, லூனறுசிநதையினு
டனறிவனைதது மொடுஙகியுடபுறமபொனறையுமறியா,
தானறவெட்டித ழிதயவமபுயமே யவாபதாயபுய்மாகவ
ஙகழூநதி. ௫

மண்டொறைதவறப[illegible]தவனுபவதது மனனிமேனிமிாந
திருந்துபேரினபங, கொணடருடசிவயோகமுததிரையு
டகுலவுநதிகளகுறிபபினையறிவாற, கணடுமெயசசென
னவசவேசாபணிநதுகழுவாாசறறுஙகாண்பரிதாயகோ,
மொணடமிழநதநற கட்டிமெனசசோதி மூழகியேபுறமு
னனலாச்சுகமோ ௬

பாசஙிததிிாீஙகுபேரினபப பாமஙிததிிாநநதியெ
னஞசான, வீசுமததினாயறறதோாகடறகாலவிரவிடாத
விளககெனவசஙகா, தாசைமெததுமிநதியமெலாமகன
படருமேகஙகளறறவிணபோனறு, நேசநறசிவானந
தஙிறைசுகததிஞறறனைமறநதனரே ௭

தன்னலாககரமததனமேனியினமேற ருகஙிகொநதிடு
மெனறுதனனிதய, மனனுமமபுயச சுகாதனததிருதது
வாயுவெயயில்சோ மஞசனமாடடி, ஹுனனருநதிருமே
னிகனறிடுமென றுணமைநீர்னேசசொரிநதுமணணுதிக
கு, மினனமாமலாகடினமெனறணடத திலஙகுபஙகயவி
தழதரிபபதுவோ   அ

காதுவனனியிறறுபதூமததாற கறுககுமெயயெனக
கருதிமெயஞஞானத, தீதிலஙகியிறபொனறயெனுநதூ
பஞசோததளிததிநததீபஙகளெலலா, மாதிமெயககண
லெனறுதனனறிவா மரியசோதியை யெடுததிநதவமுத
ங, கோதெனககொடுசாரவொணபததிக குணததைநல்
லமுதாயககொடுபபதுவோ   கூ

திடடிகொணடுதானவிருமபியேநோககினசெய்யமே
னிககுநணமையனறெனறு, நட்டபாவனை கொண்டுபார்
பபதுவோ நறகைநீணடுபசாரஙகளதனற, றட்டிஞலு
றுததிடுமெனனினைநது சததெனுஙகையாற றைவருநதா
மோ, விடடமெயபுளகிததிடிலவோவாமெனறுளேபுள
கிததிடுமியல்போ.   ல

கிறியையாலுடலிநதியமனநதற கிளாவனை ஒதயுங கி
ரமததிலொழிததே, குறுகியததனோ டொனறுமெய்
சமாதி கூடுநறசிவ யோகமுததினாயோ, வறிவையு

யாாககளிததறிவிககு மறிவெனுமபிரசாதமாாகிலேயோ,
மறுவிலாதவவவறிவிலுறறுடல மனமுறுநதொழினமற
நதிருபபதுவோ. ௰௧

எனறுதஙகுருநதிகடிருமுனிறைஞசியேசெனனவச
வேசரோததி, னினறுநெஞசமுமுடலமுமுருகிநேயமெய
யராயநீாவிழிததுாபித, துனறுமேனியி லுரோமஙகள
சிலிாசகத தோனறலாபபெரும புளகமேறறெனறி,
யொனறிடுமபரவசததராயைய முறறசிததராயுலாவுமக
காலே. ௰௨

வேறு

இநதநெறிகலியாண திருககுமபததரிருமைசெறித
வததோாக ளெலலாஙகளா, வநதனைநதுவசவேசாபூ
சைககாலே வநதசிவயோகநிலேமகிமைகணடு, தநதமில
றபுதமெயதி யிநததனமை சாாநதகாரணமதனைத தம
முளாயவாா, முநதியநடபிஞாறிஞாதுவாரபாலா முத
லோாாயழைககவவா முடுகிவநதாா. ௰௩

இஙகுவசவே சாசிவபூசனையிலினபாற
பெ ஙகமகிழபோதெனபொருநதுசெயனுமபாற
ஙகியவாபோனவாசடககெனவறிநதே
னுகன்முனமிஙஙனமியமபிடுமினெனன. ௰௪

மறறவாகடமமிலுயாவாயிலுறுகொலல
ருறறசெயதியொனறுளதுளாககுதுமதெனஞ
நறறவரொருதநரொமைநணணியெதிாநினறூா
வெறறிவசவேசருறுவேலையெனவெனறூா ௰௫

நிததசிவபூசனைசெயநிடடையிலடைநதே
யொததசுகமேவியயாவுறறுளுறைகினறூா
மெயததவவெனபபெரியாமீளவுநடதா
ரிததனகனமயாமறிவதெனறெதிரிசைததாா ௰௬

துயயவுளாயஙகணவாசொனனளவினலலோ
ளாயவசவேசரவசததறைதிறநதே
பையவவாசொலவிரதபானமைமறிவேநாஞ
செயவதிதுவெனனவெதிாசெனனவசவேசா. ௰௭

இநதமுறைறமெயயடியனெனறறிவனெனஞ
வநதனைசெயதவவுரைவகுததுமொழிகினறு
ருநதியவிலிஙகவுயிரோதுகுருலிஙகம
பநதமறுபததாகளபரிககுமுயிாபனனின. ௰௮

வேறு

பொஙகருநண்பாலெனனைபபோதிககுநநதிககென்றுஞ்
சஙகமமுயிரிதறகுசசஙகமேசுரனேசானறு
துஙகநுமபாததீாததநதூயசேடததுநேயந
தஙகியபெரியோாநிடடைத்தனமைநீாவலலீரொன்றூர்.

அபபடிதபபாதிந்தவருமபிரமாதஙிடடை
யொபபவுமவாககினுலேயுளாககவுமுளாதாறபோலத
தபபுதலினறிநனருயசசாிககவுமவலலாநநிக
கிபபடிமீதிலொபபாிலலையெனறேததிறைால. உ௰

நந்திகள்சிவபூசைககணயநதுறுஙகாலைவநது
சநதியாதேகுநதுயயசஙகமாதமமைநேடிப [த
புந்தியாலவணஙகிககொணடு போதுமெனறுளாககதது
ரநதிவானனையமெயயராலயமடஙகளெஙகும. உக

ஓடினாதேடிககணடஙகுவபபுடனவணஙகிமனறு
ளாடியாரனையாாதமமெயமைழைதுவநதருநதவததோா
கூடியகுழுவிறகொணடுகுறுகலுமாவியினறி
வாடியவசவதேவரொழுநதனாவணஙகிினறா உஉ

மன்னுமாசபையிருந்தமாதவரனைததுளோரு [ருர்
மனனவெமபெரியோா செயயுமருநதவமெனறேவென
பினனரொநதணடாதாபெருமையேபிறஙகவேததி
மின்னணிமாடநீடுதமமடமேவிசசெனறா. உ௩

சஙகமபபிராணியான புராணம

முறறுபபெறறது

ஆக திருவிருததம - ககஅ௫.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

—※—

சங்கமப்பிராணியான புராண

வசனம்

ஸ்ரீவசவதேவர் ஒருநாள் ஜங்கமபூஜையை முதலிற்செய்து முடித்துக்கொண்டு, பின் இஷ்டலிங்கபூஜை செய்வான்றொடங்கிப் பூதசுத்தி யந்த்ரயாகங்களைத் தொடங்கி முடித்துப் பின் கிரியாகமென்னும் புறத்திற் பூஜையையும் முடித்துப் பூஜாவஸானகாலத்தில் நிஷ்களசகளரூபங்களாகத் தியானித்துத் துதித்து வணங்கி யானந்தபரவசராய் யவ்வானந்தமே மேலரும்பிய தென்னத் திருமேனிபுளகித்து உள்ளநெக்குருகி ஆனந்தபாஷ்பமென்னுங் கண்ணீர் தாரைதாரையாக வெள்ளங்கொண்டோட்டப் பத்திக்கடலில் முழுகி யிருந்தனர்.

இவ்விதமான சிவபூஜைவேளையில், என்றைக்கு மங்குவரப்பெறாத புதியர் ஜங்கமமூர்த்திகளொருவர் வந்து ஸ்ரீவசவதேவர் சிவாசனநிஷ்டையி லிருக்குஞ் செய்தியைத் துவாரபாலகரென்னும் வாயில்காப்போராலுணர்ந்து அவ்விடத்தினின்றுஞ் சென்றனர். சிவாசனநிஷ்டையிலிருந்த ஸ்ரீவசவதேவரதுபிராணவாயுவும் அவ்வுத்தமரான ஜங்கமமூர்த்திகளுடன் சென்றடைந்தது. அதனால் அவரது அருமைத்திருமேனியுந் தூணம்போலசைவற்றுநின்றது.

அந்தப் புதியராய ஜங்கமமூர்த்திகளிடத்துப் புக்க இவரது உயிரானது வெளிப்படாததினால், ஜங்கமாராதனையில் தமது திருக்கரங்களாற்செய்யும் நன்றுற்றலோடு இன்சொல் இன்முகமும், நாவினிடத்துத் துதியும், கண்களி லானந்தவெள்ளமும் ஊற்றுமின்றிக் கயிற்றற்றவூசல்போல இந்திரியங்கள் கரணங்க

ளெல்லாமடங்கிச் சென்றவனாகிய சூரியன்செல்லக் கிரணங்களுமவன்பின்செல்வதுபோல வப்புதியஜங்கமரது திருவடியி லூன்றியசிந்தையுடன் அறிவனைத்துமொடுங்கி உள்ளும்புறம்பும் ஒன்றுமறியாது அஷ்டதளபத்மமாகிய இருதயபத்மமேவராது பாதபத்மங்களாகவழுந்தி, அளவற்ற அற்புதானுபவத்தில் நிலை பெற்று மேலோங்கியிருந்து பேரின்பரசையடைந்து திருவருளால் வலித்தெய்திய சிவயோகமுத்திரையில் ஸ்ரீவசவதேவர் பொருந்துங்குறிப்பை,

ஸ்ரீசென்னவசவேசர் தமது பேரறிவா லுணர்ந்து பணிந்து, எம்முடைய பரமாசாரியனாகிய ஸ்ரீவசவதேவர் அசைவற்று இவ்வாறு நெடும்பொழுது தியானித்திருக்குங் காரணம யாதோ? ஜோதிர்மயமான சிவத்திற்கலந்து புறநோக்காத பேரின்பமோவென்று பலவா[illegible]கத் துதித்து வணங்கி நெஞ்சோடு உடலுமுருகிக் கண்களில் நீர்ததும்பி உரோமங்கள் சிலிர்க்கப்பெற்றுப் பரவசராய் ஐயமு[illegible]றசிந்தையுட னிருக்குமிடத்து,

இந்தவதிசயத்தை அந்தக் கல்லியாணநகரத்தி லெழுந்தருளிய பத்தர் சரணர்முதல் யாரும் கேள்வியுற்று விரைந்துவந்து ஸ்ரீவசவதேவர் பூஜையிலேநேரிட்ட சிவயோகமகிமைநிலைமையைக் கண்டு தந்தம்மில் அற்புதமடைந்து இதன்காரணமறியவேண்டினராய், அவரில் ஸ்ரீவசவதேவர்க்கு பரதானநட்பினராய் அறிஞர் துவாரபாலராய் [illegible] முதலியோரை யழைப்பித்து இங்கு ஸ்ரீவ[illegible]வதேவர் சிவபூஜைக்ஷணடயி லெழுந்தருளிய காலத்து ந[illegible]த்தகருமங்கள் யாவை, இந்தஸ்தலத்தில் உம்மிடத்து [illegible]ரேனுமவந்து தங்கி வார்த்தையாடிச் சென்றவருண்டோ அதை விரைந் தெம்மிடத் தறிவிப்பீரென்று புகல, அவ்வாயில் காவலரிற் சிறந்தவரொருவர் அயக்குக்குழூவிய பத்தர் சரணரை

நோக்கி, சுவாமி ஒருசெய்தியுண்டு என்னென்னின், இவ்வுலகத்து என்றுங்கண்டறியாத வற்புதத் திருமேனியுடையராய சாஷாத் திகளொருவர் எம்மிடத்துவந்துநின்று ஸ்ரீவசவதேவர் யாதுபுரி கின்றனரென்றுவினவினர் அதற்கு அடியேங்கள் ஸ்ரீவசவதே வர் சிவபூஜைநிஷ்டையி லெழுந்தருளிப் பரவசத்தினராயிருக்கி ன்றனரென்று ரைத்தாமப்புகன்றேம், அச்சாஷாத்திகள் யாதும்புகலா துசென்றனர் இது யாமறிந்ததென்றுபுகல, இதைக்கேட்டவர் யாரும் ஊகித்து இன்னர் சிறிதுந்தாழாது அவர் நிஷ்டைபுரியும் பூஜாசிரமத்தைத் திறந்து அந்நிஷ்டையினன்மை யிறறெனவ றிவோம், இதுவேசெய்யத்தக்கது என்று ஆலோசித்து, எதிர்ந் குஞ் சென்னவசவேசுவரர் ஸ்ரீவசவதேவர்க்கு மெய்யடியர் அ வரே யறியவேண்டுமென்றுசொல்ல இதுகேட்ட சென்னவச வேசுவரர் அடியார்குழுவைநோக்கி உங்கள் குருலிங்கஜங்கம ங்கள் பத்தாகட்டுமியோம், எமதுகுருவாய ஸ்ரீவசவதேவர்க்கு ஜங்கமமேயுயிர், இதற்கு ஜங்கமேசுவரர் சாக்ஷியாகும், பெரி யோரதுதன்மையை நீவிர் இயற்கையானேயறிவீர் இப்பிரமாத நிஷ்டை அவ்வண்ணம் புகலவதற்குங் கூடாது ஆதலால் இங் குவந்து மீளச்சென்ற சாஷாத்திகளைக்கண்டு அவரைப்பின்சே ன்று யாமுணர்வதே முறைமையென்றார் உடனே யறிஞர் பல ருந் தூதரையேவிச் சாஷாத்திகளைத் தேடச்சொல்ல, அத்தூது வரும் தேவாலய மடாலயங்கள் எங்குமாராய்ந்துதேடி நடேச ரேயென்றனுமானித்து அப்பெரியவரைக்கண்டுபணிந்து நடந்த வனைத்தும் விண்ணப்பம் புரிந்து மகிழ்ச்சியுடன் அழைத்துவந் து அடியார் திருக்கூட்டத்திற் சோபித்தனர் சோந்தது வாயி லாகவே ஸ்ரீவசவதேவரும் உயிர்பெற்றெழுந்து வணங்கி நின் றார்

அங்குச்சென்ற பெரியர்யாரும் இப்புதிய சாமூர்த்திகளுந் திவ்வியசத்திக் கதிக்கவியப்புற்று இப்பெரியரது தவமெத்தன்மைத்தென வியந்து ஸ்ரீவசவதேவரது பெருமையையுந்துதித்துப் பின்னர் தமது தமது திருமடங்களிற்சேர்ந்து வாழ்ந்திருந்தனர்.

சங்கமப்பிராணியான புராணவசனம்

முற்றிற்று

௨

திருச்சிற்றம்பலம்

கின்னரையாபுராணம்

இன்னாளில்வசவேசீவரிட்டமானநண்பராங்
கின்னரையருட்லகண்ருகிரிமினத்தாரடியுற
வன்னண்பர்பெருமைநாடிவசவராசரன்பினை
முன்னருந்துயர்க்கடற்குணமூழ்கினைந்துமொழிகுவார்

என்னையாவெனக்குநல்லவின்பமேயென்னாவியே
யென்னையாளுமெம்பிரானென்னைத்தெருட்டுதேசிகா
வென்னையாவிசோரவிங்கிருத்தியெங்கணாந்தனை
யென்னையாளினிச்செய்கேனெனக்கிசைந்தசெல்வமே.

பரிசவேதியேதருப்பணைத்தெழுந்தசோலையே
யுரியகாமதேனுவேயுயர்ந்தசங்கநிதியமே
மருவினோர்நினைத்தநல்குமணியொடானவனசமே
பொருவின்மேருவேயருட்பிறந்தநல்லபூமியே. ௩

விருமபுலலகறறமேயெனமெயககுலததாதெயவமே
திருநதுபததிமூவிதஞசெறிநதனனிதானமே
பெருநதவததாதீரனேபிஞகியெனனைவிடடனைப
பரிநதழைககநீயகனறபானமையெனனபானமையே ௪

நமபனனபகினனரபபிரமையாநலஙகியா
னிமபொனபுனைநதிருககவெனனைவிடடகனறுநீ
யுமபாகோனையுறறதெனனவுததமாவெனககுறுந
தமபமேயுனைபபிரிநததமியனேனைநினைவையோ. ௫

பிரமஞானவமுதமேபவிபபெனககுநீயலோ
திரமதாகவெனமனநதிருநதுசோதிநீயலோ
வரமலோவெனககணீரமருதுமாரிபோலவிழுந
துரமிழநதுவசவதேவருடனமறகவுணாவராய ௬

ஐயாகினனரபபிரமாதிவையுமகநதைதீ
துயயசொலலையுமனநதுலஙகுதூயமைதனனையு [யச
மெயயையுமவிருமபியஙகி மேவுவெணணெயெனனலா
செயயமேனியுருகியேதியஙகியுளமயஙகலும. ௭

வசவதேவாதுயரமெயதிமனநடுஙகுமெலலியி
னிசைசிறைநதசஙகமேசொஙகளுஞசிறைநதுஞோ
ரசைவிலாதசிவமதமணைநதருநதிறறசெயும
விசையரானமாசசிதேவாவிளாயவநதிலாரதென. ௮

வேறு

படியாரிபபாசசையனாபபா ததனபுகதுட பரிவினை
மடிவாலமாசசையனாவணஙகி பிநதவாறெலலாங
கடிதோடிபுனாததவனாககடிதுகொணடுவருதியெனறு
ரடிவேகததேகியவாடிககயலநதாழநதரோ ௯

இநதவுணாயியமடவாரிநதெழிறறவநதாமாசசையா
வநதவராரவிடததிலவசவேசாசெயவதுவென
சநதமுறறவுணாததியெனசசகளேசமாதரசா
முநதையாதாமககதாபெருஞசமுகததினநதியாா ௰

பிரமையாதநதிருவுருவைபபிரியாமலனைததுககொண
டிரமதொனறுமினறிவிழந தருககினறுளொனறலுமே
வரமிகுததமகததோாமனவாடியழுமவருததமெ
னாதவததோாதமகசாவியானதெலலாமிவவளவோ ௰௧

சஙகமநதமுயிரொனறுஞசாறறெலாமிவவளவோ
சஙகமநதஙகதியெனறுஞசறகுணமுமிவவளவோ
சஙகமநதமதியெனறுநதருககெலலாமிவவளவோ
சஙகமநதஙகாததிலிஙகநதாெனறுஞசொலிவவளவோ

பிடிததசிடடைமறநதுடலைபபேணியினறுபறறினரோ
வடிததபததிமயராகி வளமபெறுஞசொலவகுததிருநது
படிததவுணாயறியாமறபாிநதுயினைபபாிநதனரோ
துடிததபததிதலையேறிறசொலலிமறறுஞசோாவரோ.

அநிகதவாசகதிகதவரருணெறிசோபிரமையா
மநிலததாலானவரைவரவணமுககவமுககனறே
நதிமுடியானிடததீணாநதனமையெனநயநதுகநது
புதியபெருமகிழச்சியுட னபுளகிககுமபடியலால ௰௪

அமுவதுவெனவிமுவதுவெ னநதோவெனறாறறுவதெ
ஞெழுகுாணணீாமாறுமனூறறுகசசுரபபதுவென
பமுதிலததனனபாமுனமபததாசெயுமபானமையோ
நமுவுநெறியுலகததோாநணணுதொமினமககதென.௰௫

ஆயிடைவநதவாதுயரமாறறிட ,மருஙகணணீா
நேயமுடனறுடைககறியேநெடிதுயிாககுமபடியறியேம
வாயதனுறபகாநதரிடைடமறநதோாைபபாறீ
போயவாகளசெயுஞசெயலைபபுகுநதியறறபபுகலெனறு

பணிததளவிறபடியாரிப பாசசையாவிணாநதுவநதங,
கணிததொகையாமருநதவததோாக கஞசலிசெயதஞசி
யே, துணிததவாசொலவைராகஞ சொனனளவிறறம
துஙிடடை, கணிததுவசவேசருயிாபிரமையாபாறகலந
ததால ௰௭

கலநதளவிலவசவேசாகாயததைககணடுநலலோா, புல
நதமுகராயிதெனன புதுமையெனபபுலமபியே, வலங
கொணிடடைமடிவால மாசசையாசொறசெவியுறலும,
விலஙகலினறிகதமதுயிரை விடடதனே வியநதயாவாா.

மாசஞசயரோவனமஙிடடைவருதது ணாககவலலரந்தப
பேசசரியநநதிகளிபபெருமைசிவனையறிவன
வாயசசொலலேயனறிபிரமாபததிவலலவரா [௫.
ரோசசுடலமவிருமபுநமக இதுவெளிதனறெனவுரைததா

பாாபபதறகுமுனாபபதறகுமபாவிககுமபடியதறகு
மாாககுமிதுசெயவரிநாலாகராவெனததொழுதாா
னோததுநினறபடியாரிபபாசசையனாநினறநலலோா
சீாததிமடிவாலோாறகுச செபபுகெனசசெனறுநாததாா

வேறு

கேடடபொழுதே மாசசையா கிளாநதவினபமனதத
ராயக, கோடடமறுநறசஙகமமே குலவுமுயிரொனறுரை
ததவுரை, நாடடவலலநலதீாாநழுவாவிரதநநதியே, யா
டடமொழிநதபணிவிளக்கே யராராககினிதாமனபனே.

எனறுபுகழநதுமாசசைய ரொழுநதுவாதரொனுமரஙக
ள, பொனறமுறிககுஙகடகரிறே பொருநதாரொனறுங
கரிககுழவைச,செனறுமுறிககுஞசிஙகமோசிவததுரோ
கச சிலோாசசயஙகளா, குனறவடிககும பெருஙகாறறே
கொடியவினையினகூறறமோ. ௨௨

தககனவேளவிதகாததவனே சமனையுதைககுநதாளி
னனே, பொககநெறியாமபெருஙகாடடைபபொடியாயெ
ரிககுமபொஙகழலோ, தொககபுரததையெரிததபரன கு

லாயுதமோசுடாமமுழுவோ, மிககவீரவிருதகலா விமலன
கணததுளொருவனே ௨௩

எனனநடநதுசிவகணதோ ரிருககுமவையிலிறைஞ
சியெழுந, தனனாபாதமபிடிததவாத மததமபாலமனை
தததறபி, னுனனுமவா தாளுநளளஙகொண டுநதரஙகொ
ணடுறுதிகொணடு, கினனரையருகணைநது மாசசிதே
வூாகிளததுவாா. ௨௪

பததருயிரோமெயபபொருளே பரதிமணியாநநதியெ
ஞு, முததமனை ரீயுடனகொணடஙகுமபாகோனையுறலா
மோ,விததணாயினமேலரனபெருமையெஙகுநிறைததுக
காட்டாதே,பிததமிருவிாகளுமபொருநதிசசெலலுமபடி
தானசெலலுமோ ௨௫

சிவிமாகணதோரறியாமறசிவனுநதமைககொணடே
குமதெ, னவமாமூனறுவிதபததி நயாநதுவளாககுநதிக
ளைத, தவமாகேசரிடததகறறிநதனபாறகொணடுசாாத
னனறே, புவிமேறறனது பெருமையாா புதுககினறு
பொலிவிபபாா ௨௬

நநதியகனருனமணமீதினமடானனபினசோகலு, மிந
தமுறையானுமமனததி னிசசைபபடியே செலவொண
ணு, புநதிமகிழநதுநநதிததா பொருநதுஙகாலமெல்லா

நீர், சிந்தைமகிழ்ந்தயகுடனிருப்பீ ரொழுவீரென்னத்தெ
ளிந்துரைத்தார் ௨௭

தனுமெல்லென்வேயனைசந்தசைந்துதவக்கின்னையா
சயனக்கண், கனவுதெளிந்தங்கெழுவார்போற்கடிதினெ
ழுவக்கணத்தினிலே, மனமாறிட்டதாமாசையாமலாத
தாளமீதிலவசவேச, ரன்காவென்மு னெழுந்திறைஞ்சி
யருகிற்றவத்தோரடிபணிந்தார் ௨௮

எழுந்தவிருவோர்களுமகத்தோர்க கிறைஞ்சினர்பி
ருந்தவத்தோ, ரொழுங்குதீராமாசஞ்சயனா யுவந்துபுவ
னியுருத்திரா, வழுந்துவீரத்தவத்தீரா வருளாகரனேயற
முதல்வா, வெழுந்தசூர்சிங்கார மெழிலாபரணமெனவு
டையாய் ௨௯

உறுதியுறாக்கிறகோபியா யுவந்தவிடத்தி லுயிர்களி
கு, மறுதிமானே யசஞ்சலனே யரியசீலமாதரிப்போய,
பெறுதிசிவமே யெனத்தெளிந்திவ் வுலகநீதிபேணுதா,
யிறுதிவரினுஞ்செயயாத தென்றுஞ்செய்யாவெண்ணத்
தாய ௩௰

மாறுநலத்த வெலறகரிய மடிவாலைய வெனப்பெரி
யோர், கூறுமினறுரவாதப்பைமைகுமபிட்டேத்திக்கொடி
யேனைத், தேறுவென்னையொருபொருளாயச் செயயுமப

டியென்டிபனே,னேறுவிண்ணப்பந்தருவீரென்றுநின்ற
ங்கிறைஞ்சினார் ௩௧

இறைஞ்சியந்தப்பின் வசவேசர் மொழிலாறுகத்தையெதி
ர்நோக்கி, யிறைஞ்சத்தவத்தோர் புகலகின்றார் நிதியங்கொ
டுக்கலாமுடலஞ், செறிருந்கொடுக்க முடியாது செயலா
றுகொடுக்கலாமனத்தைப், பிறிருந்கொடுக்கமுடியாது பி
ரியமத்துறைபிடித்திட்டலாம் ௩௨

மருவுமுயிரையளிக்கொணாவைராக்கியத்தாறகொடுக்
கலா, மருமையுயிர் சங்கமத்துட்டினையகன்றுலகறலணைவு
ற்றால, வருந்திலிந்தாநதிகட்கே வருமென்றேற்ந்த வசவே
சர், பருவினிறைஞ்சி யிம்மொழிக்குப் பறறேனடியே
னென்றிருந்தார் ௩௩

இருந்தபெரியோரிருவரையுமேத்தித்தத்தமிடத்தணை
ந்தார், திருந்துதவத்தாமரசையாவசவேசுரிறசெலவி
டுத்தே, பொருந்துபுகழத்தமடம்புகுந்தார் கின்னரை
யாதம்புனிதவகம், பெருந்தனமையராய மகிழ்ந்துறறா
மடிவாரிலயாசீர்பேசியே ௩௪

கின்னரையர் புராணம்

முற்றுப்பெற்றது

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௨௧௯

திருசசிறறமபலம

—*—

கி ன ன ரை ய ா பு ர ா ண

வ ச ன ம

இதறகுபபின, ஸ்ரீவசவதேவாககு உறற நணபரான கின னரையரெனபவா தேகவியோகமடைநது சிவனது திருவடிகளை யடைநதனா இதைககணட ஸ்ரீவசவதேவா அநநணபரது மிதம றற பெருமைகளை எணணியெணணித துயாககடலினமிழநதி மனநெககுருகி எமமையனே, எம மினபவடிவமே, எமதாவியே, எமமையாளுமபிரானே, எமமனமதெளிவிதத தேசிகனே, ஆவி சோாநதுருக விஙகெமமையொழிதது எவவிடததுறறாய, எமது செலவமே யாமினியெனசெயவோம என றினனுமபலமுறை பி ரலாபிதது, இடையினறிக கணணீா தாரைகொணடுபெருக வலி மையாவுஙகுனறி யுடலையுமமறநது கினனரையரது அறிவினையும பணிநதசொறகளையுந தூயமையையுஞ சநதியததையுமவிருமபி அழலிறபடட வெணணெயபோலாயத திருமேனியுருகிவருநதித திருவுளளமருணடவளவில, அவவிடததெஙகளுமநிறைநத ஜங கமமூாததிக ளெலலாருஙகூடி எவருமிரஙகததகக இககாலதது எலலோருமவநதனா சைவஸதலஸதாபனததில வெறறியடைநத மாசசிதேவாமாததிரம வாராதிருபபது யாதுகாரணம, அவா வ நதலலது இதறகொருமுடிவுந தோனறுமெனறு நிசசயிததுப படியாரிபபாசசையரெனபவரை யழைபபிதது ஸ்ரீமடிவாலமாச சையாககு வணககததுடன ஆஙகுநடநதனவெலலாமுரைததவ ரைக கடிதில வருவிககவேணடுமெனறனா.

இதுகேடட படியாரிபபாசசையரும மிகவிரைநதுசெனறு அவரது திருவடிததாமரைகளில வணஙகி நடநதவணணமுரை

பப, மாசசையர வனைநோககி அவவிட ததுவநதவாகள யாவா,
வசவதேவா எனசெயதனா தெளியசசொலவாயெனறு வினவ
வே, சுவாமி மறறையவெலலாம ஆதியாநதமாகவறியேன, சகளே
சமாதிராஜாமுதலிய பெரியோரது திருககூடடததில ஸ்ரீவசவ
தேவா கினனரையரது திருவுருவததை யிறுகததழுவிககொண
டு வலியுஞசெயலுமழிநத றிவுகலஙகித துககிககினறா இதுக
ணட ஜஙகமமூாததிகளயாவரு மெணணாத தேவரீாககுததெரிவி
ககக கடிதிற றாணடினமையில விரைநதிஙகுவநதேன காரண
மொனறுமறியேனெனறுபுகல, அஙகு மாசசையா பாசசையனை
நோககி வசவதேவா வருநதுஙகாரணம யாது, சிவயோகிகளுக
கு உயிரொனறுசொலலபபடுவ திவவளவிறறேரே, ஜஙகமா தாமபி
டிததநிஷடையைக கைநெகிழவிடடு உடலததைவிருமபி வருந
துவரோ, மிகு தவமுடையாாிற சிறநத கினனரையா சிவபெரு
மானது திருவடிநீழலை யடைநததுகொணடு புதிதான பெரும
கிழசசியோடு புாகிககவேணடுவதையலலது அவரைத திருவடி
யைவிடடு மீடக விருமபுவாருணடோ, இவவாறனறி அழுவது
ம மேலவிழுவதும ஐயோவெனறு ஓலமிடுவதும முறையோ, இ
து சிவபததாகடககெகுஞ செயலோ, இவையெலலாம பாசபநத
முளளவாககே யுரியதனறி நமமவாககசழகலலவே, அவவிடதது
றறு அவாதுயாததை யாறறவுமறியேம அவா கணணீரைத து
டைககவுமறியேம, நிஷடையைமறநது புலமபுகினறனாக கா
தாற்கேடடதே மிகை, இனிக கணகளிருலுமபாாகக வலலோம
லலோம ஆதலால அவா செயயுஞசெயலையே செயயச்சொலவீ
ரொனறனா

இதைககேடட படியாரிபபாசசையரும விரைநதோடிவந
து திருககூடடததில ஜஙகமமூாததிகளை வணககததுட னருச

விதது மனததினபணே மிகவசசததுடன மாசசையா கணடிதது பபுகனற வைராககியமொழிகளை யெடுதது கூறியவளவில, இதுகேடட ஸ்ரீவசவதேவாது பிராணவாயுவும ஷிஷடைவழியாய்க சினனையாபரிடததுக கலநதுவினறது இதுகணட வடியாா யாரும ஸ்ரீவசவதேவாது திருமேனியைககணடு டிராஙகியபனமும புலநத முகமுமுடையராய இஃதெனன புதுமையெனறுபுலமபி, இசசெயதி யடியாலமாசசையா செவிகளிற பொருநதினஇநதவுயிரகொடையை மிக நினைநதுவருநதுவா, இபபடிககொதத ஷிஷடைகளின பெருமையை மாசசையரே வகுததுசசொலலுதறகு வலலவா, வசவதேவரது பெருமையைச சிவனே யறிதல வேணடும உலகததிற சகலபததிமாாககஙகளையும வாககிறறப கலவதனறி அனுபவததி லியவலலமை யெவாககுணடாம அதிததியசரீரததைப பொருள சசகவிருமபும ராமவாககு இஃது சிறிதுமெளிதனறு இததனைப பாாததறகும, உணபபதறகும, நினைபபதறகும யாாககுஞ செயறகரிது ஹரஹரவெனறு தொழுது பின எதிரநிறகும படியாரிபபாசசையனைநோககி இசசின மடிவாலமாசசையாககுச சொலலுமெனறுரைகக, அவருமவவாறேயறிவிகக, இதுகேடடபொழுதே மாசசையா மிகவினபநிறைநத மனமுடையவராய ஜஙகமமே யுயிரெனனுமுறையை நிலைநாடட வலல தீரரோ, தாழாவிரதமுடைய நநதிதேவரோ, அசைவிலலாத ரததினதீபமே, அரனுககினிதான வனபனே எனறு பலவாறுபுகழநது, அதிவேகததுடன சென்று சிவசரணரது திருககூடடததையடைநது அவாகளைவணஙகிககொணடு, பினபு சினனையாககுச சென்று அவரைநோககி பததாககுயிரபோனற சினனையரே, தேவரீா சிவசாயுசசியததையடைநதாலும ஸ்ரீவசவதேவராவது இபபூமியிலிருநதனரே சிவபெருமானது மகி

ஸம விளங்கவேணடும நீவிரிருவீருஞ சிததமொருமித துடன சென்றால அஃதடுக்குமோ, நீவிரொததுசசென்றாலும நமமை அசசிவபெருமானு மொததுககொணடுசெலவது நீதியனறு நிலைபெறச செயயாரவிடடது அவரது அபாரமஹிமையை உலகததில உததாரணஞசெயயவா நநதிதேவாககு வேறாிருககினறா நநதிதேவ ரிவவுலகததைக கடநதுசென்றால, சிவபததியெனனும போமாரததமு முலகததைககடநதுசெலலும இநதமுறைமைபறறி நீவிரிசசைபபடி செலவது நீதியனறு நநதிதேவா இவவுலகததில எவவளவுகாலமிருநதாலும அதுகாறும நீருமுடனிருததலே நனறு ஆதலா லிருவீரு மெழுநதிருபபீரென்று சொலலிச சிவததியானமபுரிநதனா

இதுநிகழநத வவவளவில, கி னனராயா கைகால்முதலிய வவயவமெலலா மெலலமெலலவசைநது கனவுதெளிநதெழுபவாபோலச சயனததினினறு மெழுநதனா அககணததிறறனே ஸ்ரீவசவதேவருமெழுநது மாசசையரது திருவடிகளிறபணிந்து அருகிலிருநத திருககூடடததாரையும வணங்கினா பினனிருவரும மாசசையரைப பலவாறுதுதிதது வணங்கிப புகழநது நினறனா

பினனா அங்கிருநதவடியாா ஸ்ரீவசவதேவா முகத்தைப்பாாதது இவவிதமாக வுடலோடு உயிரையுமளிககததகக பததிமாாககம தேவரீாககே சிறநததனறிச சாமானியாகடகு இசசெயல முடிவுபெறாது என்று துதிததனா ஸ்ரீவசவதேவரும அவவாவடஙகி யெளியே னிமமொழிககுப பாததிரனலலனென் ணஙகினறனா அடியாரொவரு மிவவிருவரையும வணங்கித்துதிததுத தமதுதமது வாசஸதலஙகடகுச சென்றனா மாசசை

யரும ஸ்ரீவசவதேவரா லனுபபபெறறுககொணடு தமதுமடத திறசென றனா இனனாயாரும மடிவாலமாசசையா பெருமை யைதது திததுந தமமிடஞ்சென றனா

இளையான்குடிமாறநாயனார் புராணம் முறறிறறு

—

உ

திருசசிறறமபலம

மெ தா கே தை யா பு ரா ண ம

பெருமூவிதபததியெனுநதிருவைப பேணுநதிருநதி களபேருயிதான, கருத்தாகரசஙகமமெனபதைமுக கா லுமூலகத தவாகாணட மேவ, வரமேதாகே தையராவி யைமாமதிவேணியாவவறவகனறிட லு5, தருமேவியவி சசலநனனகாவாழ சறபத்தருடனவசவேசுரரும க

உவமிககவொணணுதுயாசஙகமமு மோலககமிகுநதொ லியினணியமோ, டவ ணு றறுபி னமமடிவாலையாவந தாரி ஸலையமைழததிடு,கென றளவின, பவமறறுளமாசசையா தமமிடைபோயப படியாரிகளபாசசாபணிநதுகரந, கு லிவுறறையமேதாகேதையாநந கோமானடிகூடினனொன றளவின உ

வே று

அவவழியாாபெரியோாகள வநதாரொனன வலலையா மதுவையரலலமையா, செவவியராசசகதேவததணட

நாதா சகளேசமாதரசா தெசரிதேவ, ொவவமிலா விப
பையாகினனனாய ரியறறெலுஙகசசோமையாகேசிராச
ா, கைவளுநறபாசசரசாதாசிமையா காசிநாதையருடன
கலவிதேவா ௩

வரமுசுணடிசசவுணடையா சஙகளையா மாயிதேவை
யாகண தாசிமையா, சுரிகைசவுணடையாமொறட வே
மிதேவா நுயயகனனபிரமையா கலைககேநதையா, கர
விலசிவநாகமைய ருடனமகாககையா கருணையராஙகக
கையரோகாநநராமா, திாளடபபததணணரொடு செயய
ஞானத திரளணையசெனனவசீ ரசாமுணனும. ௪

பநதாசஙகமேசருடன வசவிதேவா பரிநதுவநது மே
தாகேதையாமுனன, மொததசமுகததரா யினனியஙக
ளொழியாதுமுழஙகவிருககினறொனனச, சுததமடிவா
லையாஙகைததுநநி தொலலையுளதனவிாதந துறநதுமற
று, மிததனாயிபிருபபதெனவவரோடாவியேகாமனனு
னகொலெனனேயெனனே. ௫

அஙகணுறுநதவததோனசொலவரிவவாறவன்றனு
ககுசசஙகம ... யாவியெனனுந, துஙகவுனாயினைமறநத
விரதகினன றெலலையுடலபாககவொண்ணு தொடவு
மொணணுச, சஙகரனமேதாகேதாதமையழைககத தா
னசெனறு லவருடனே தானுஞ்செலலாப, பஙகனுறும

வையிீனயும பாககககுறறம பாவியேனிமமாறறமபகர்
வதெனனே ௬

அளவிறநதபததர நநாவநதோொலலா மவணிருகக
யாமவநதஙகாவதெனன, கிளாகருமஙமகடுணடு நீசெல
லெனனக கிளததளவிறபடியாரிப பாசசாகேளா, வுளந
டுஙகியுடலகமபிக தோடிவநதங குறறமசாநதோாகடம
மையுறவணஙகி, வளாபயநதானினறளவிற சஙகமேசா
மாசசியபோன்வநததிலலை வரசசொலலெனன எ

அருநசுவருனாநதிகணமுன றுாைதநவொலலே னபப
டியேனபயமினறி யனபாயெனன, செருநசமுகந தவா
பகாநத நோககமயெலலா நிகழநதளவிலவசவேசா நீனே
வுதோனறிச, செருசொானமடிவாலையாைத தோததிருந
செய திறததராயசசிவனகயிலை சோநதவாறே, துருசி
னாகநதிகளெனறுதவததோாபநதா தூயவநதககருளோ
ாதுமராகி அ

மேதாகேனதயருடனவசவதேவா மிககவுயிரினைபபா
மன விளிததுககொணடான, பூதலததிலினியெனனசிவ
நற்பத்தி போயததநதோவரகரா வெனபபுலமபி, மாதவ
த்தோாபடியாரி தனனைநோககி மாசனசயறகிவவாறுணா
ந்து வருவாயெனன, வாதரததாலோடியவாக சஙகைகூ
ட்பியையாதணடநாதாசெயதி யறைநதவாறே. ௯

கேட்டளவினமடிவால மாசசாசிததங கிளாமகிழசசி
புடனஙகம புளகமெயதித, தாட்டருதாமரையெனனமு
மலாநது சாறறுவாாநனனியமாந தவருவணண, நாட்டி
னனேபிறவிவோ கிளாநதிட்டோனே நவினறவுணாசிலா
பிமியினலமபோலாயததா,லோட்டமினபோறபுறபுதம்
பாலோடுஙகாலபோ லொளிாமதிபோனமாறும லொ
நதனமைததாய. ௰

மறநதிட்டை நினைவிதத மாததிரததான மகிழநதுயி
ாபோயமேதாகே தையாபாலே, செறிநதரனைச சோநத
தனறசெபபுமாறென செயறகரிய செயவனநதிதேவனெ
னறு, நிறைநததுதிசெய துமடநினீ றுபோநது நீணமகத
தோாதிருமுனபு நேயநீட, விலறனுசிநிறப மாசசையரி
ஙஙனவமமி னிருநதருளவீரொனபெரியோாரியமபுகாலே.

வேறு

சஙகமாபததாநொநது சாறறுவாாதனடநாதா
சஙகமாதாரமான் தாருவேவசவுதேவா
சஙகமாராதனேககாா தாபரஞசகததிலேயா
சஙகமாககுறறமினபோற ருழநதுளநதருககுவாரார். ௰௧

பானுவிலபகலுநதுயய பனிமதியிலலிராவு
மானமிலலாதமாதும வணசுடரிலலாவிலலுங
தானமிலலாதானவாழவுஞ சதுரஙகமிலலர்வேநது
மானதேவசவதேவ ரகனறரனபததியநதோ. ௰௨

அணணனீவிடுபபவநத வருளவசவேசாதமமை [டான் ர்
யெண்ணியிவவகாலநதனனி லிபபடியழைததுககொண ண
மணணிலுனபுணணியநதான வளஙகெடுமவரவிடுபபா
ய,கணணுதறகடவுளானே யெனபபததாகழறுகினறா.

ஆரினியிலககததெணப தாயிரநதவாககிததேதோ
ராரினியெமககுனபததி யருமையையறிவிககுமபே
ராரினிசசிவததுரோக மகறறுவாரஞசெழுததை
யாரினிவளரசசெயவா ரததவெனறரறறுகினறா ௰௫

அலமருமவனைநோககி மாசசையரறைவாரஞசல
பலதுயாமாறறமபேசிப் பரிதவிததிரஙகலெலலா
நிலவுமாவீரசைவ நிடணடயாககேலாநீஙக
ளுலைதலுஙகிலேசஞசெயயுமோசையுமொழிமினெனறு.

அமலசஙகமபபிராணி யருளவசவேசனெனனுங
கமழுணாவிககவேணடிக கருணைமேதாகேதையா
நிமலமாமுயிரையதத னீககியேதனபாறசோததான
விமலஞநதியாவி விடுததுததனவிரதஙகாததான. ௰௭

பததிகாரணமதாகப பாரிடையுறபவிப்பா
யுததமசிவாசாரததை யுயாவிபபாயெனவிடுததா
லத்திறமவசவதேவ ஞககுமுனனழைததனறி
யெயததவாககிததபூசை விககினஞசெயதானததன.

உருததிரரறிககையினறி யுயாகணரறிககையினறித
தருககுணமயறிககையினறித தபோதனரறிககையினறி
யருடடருபுராதனததரறிககையுமினறியததன
றெரிததிருவளாயுஙகொணடான றிருவுளககருணையாறி.

மேதாகேதையாதமமை விளாவுடனவரவிடடாம
லாதரவுடனேநதி யவருடனஙகணைநதா
னீதியோதணடநாத னிததசஙகமபபிராணி
யோதுமூவிதநறபததி யுருவமாயுலகிலவநதோன ௨௰

சஙகமசசெலவநதககோா தருககனசரீரததினனே
யிஙகுநீயிருததாதஙக னிருககவேயிவை திருநதாற
றஙகனேநீயிரணடு சொலலுனககடவுளாகி
லஙகணுமெனறனசெயதி யறிவையேயறவுமபொலலே

எனறுமாசசையருளாதத தெமபிரானவெளளிவெறபிற
றனறிருவுளததிறகணடு சகலதனகணததைநோககி
மெனறிருமூறுவலகொணடு விளமபுவானவிமலபததி
யொனறினனமமேலனபா லுயாமடிவாலமாசசன. ௨௨

வேறு

இநதமேதாகேதையனறனனையாமழைகக
வநதனனிவனறனனெடுநதியுமவரலா
லநதமாகிலததமலஙமபததிபோயததெனறே
யெநதமேலமுனிகினறனனயாமெனசெயதும. ௨௩

எனனவீரபததிராதிபலகணததருமிறைஞசிப
பனனகாபரணைனறனபததினிறபறறுந
துனனுபததியாறசஙகமாாசசனைசெயுநதொழுமபாற
பினனைநநதியையொபபவரொஙகுளாரபேசின ௨௪

நின்பததகினுககியனறணமைமநதனைநினபோற
றுனபமிலலனைசசுகானநதஞானாதநதுணையை
மனபெருநதவாவைபபினைமாசசையாமகிழவ
ரனபாமணணிடைமலகுவானஙகணீவிடுபபாய. ௨௫

எனறிறைஞசநமபிரானிருவோாையுமழையா
செனறுறுஙகடகததின்றுநீரொனசசெபப
னினறிறைஞசியேநினனடைநீஙகலமெனறு
ரனறுசொலலுநாதுமமிடையறபமுமகலேம ௨௬

நமபெருந்தவாபூசையேநமககிதபூசை
யமபுவிககுணீாசெலவிரொனறனைததுகநதருளத
தம்பிரானகழலிருவருநதாழநதுறபபணிநதங
கெமபிரானறிருககருணையாலவிடைகொணடஙகேததி.

இறைவாதநதிருககூடடராஙகணஙகளையிறைஞசி
நிறையுமஙகவரருளகொடுநீஙகினாகடக
முறையுமாதவாமுனனுறுநதமதுடலுறறா [ா.
தறையினினறெழுநதனபாமெயசசமுகததைததாழநதா

பறறுநேயராய்மாசசையாபததகதினுமபணிந்தார
மறறுளனமடிவாலேயாதவததனைவணஙகி
யுறறுநுமமடியார்களவநதாரநுமககுரிய
நறறிறதசெதாழுமபானவைகொளுமெனறுநவினறா௨௬

திருநதுநநதிகளசஙகமபபிராணியாளுசீரை
யருந்திறறநருமாசசையாபுகழினையஙக
ணிருநதமாதவரோததலுமிருவருமிறைஞசிப
பொருநதுமனபினுமமடனுசெலுமினனெனபபுகனறு.

வேறு

ஐயாமாசசையாதாளிறகனுசலிசெயதுபோறறிச
செய்யதமமடததிறசெலலசசெபபியேநநதிதேவ
ருயயமேதாகேதையருடனசென்றுதமமடதது
மெயயராமடிவாலேயாபெருமைமயைவியநதிருநதார. ௩௧

மேதாகேதையா புராணம
முறறுபபெறறது

திருககூட்டசசருகக முறறிறறு.

ஆக திருவிருததம - ௧௨௫௦

திருச்சிற்றம்பலம்

—*—

மேதாகேதையார் புராணம்

வசனம்

ஸ்ரீ[illegible]தேவரது உயிரானது ஜங்கமரூபமென்பதனை இவ்வுலகத்தவர் மூகக்காலுமறிதற்பொருட்டுச் சிவபெருமான் தவத்திற்சிறந்த மேதாகேதையருயிரைத் தம்பாற்சேர வருள்செய்தவளவில், விச்சலநகரவாசிகளாகிய பக்தஜனங்களோடு ஸ்ரீவசவ தேவரும் இன்னும் மற்றைய ஜங்கமர்களும் ஒலக்கமாகி வாத்தியகோஷங்களோடு அங்குச்சென்று, மடிவாலமாசசையார் அவ்விடத்துவரத் தாழ்த்ததனால் அவரையழைமினகளென்று ஆஞ்ஞாபித்தவளவில், இதுகேட்டருகினின்ற படியாரிப்பாசசையார் மாசசையரிடத்துச்சென்று வணங்கி யஞ்சலிஹஸ்தராய் நமது மேதாகேதையார் சிவபதமடைந்தனரென்று அறிவித்தவளவில், மாசசையார் அவ்வுழிவந்திருக்கும் பெரியார் யாவரென்று வினவ, வல்லையார், மதுவையார், அல்லமையார், சகதேவதண்டநாதர் முதலிய பக்தர் ஜங்கமமூர்த்திகளுடன் ஸ்ரீவசவதேவரும் மேதாகேதையார்முன்னே சமூகமாயக்கூடி வாத்தியங்களெல்லா முழங்க விருக்கின்றனரென்று விஞ்ஞாபிக்க,

இதுகேட்ட மடிவாலமாசசையார் நகைத்து வசவதேவர் தாம்ஸங்கற்பித்த விரதத்தை நெகிழவிட்டு இத்தனையில் சிவபதமடையாதுகாரணம், காணமென்பது சிறிதுமிலராயினர், தமக்கு நன்றுமுமே யுயிரென்னும் கீர்த்திமொழியை மறந்துநின்ற விரத[illegible]ய வவரதுதேகத்தைத் தரிசிக்கவும் பரிசிக்கவு மொண்ணுது மேதாகேதையார் சிவபதமடையவும் அவருடன்செல்லாத தோர் பங்கமுடைய வவரது அவையைக்காணினுங்குற்றமேயா

ம இமமொழி யானபுகலவதுந தகாது அவவிடதது அனநதம பெரியாவநது நிறைநதிருகக யா னவவிடததுவநதசஞ லாவதெ னனபயன, எமககும புரிபுஙகடமைததாய கருமஙகள அநேகமி ருககினறமையால இனிநீசெலலுமெனறுபுகல, இதுகேடட பா சசையா உளளமுமுடலமு நடுநடுஙகி யோடிவநது திருககூட டததில மகததோனாவணஙகி யசசததால பேசாமல நினறவள வில, அஙகு ஜஙகமரொலலாம மாசசையா வாராதகாரணம யா தெனறுவினவ, ஸ்ரீவசவதேவா முனபு புகலவஞசினனெனறு நி றக, அதனைப பயமினறிபபுகலலாமெனறு யாருஞசொலல, படி யாரிபபாசசையா மாசசையருணாததெலலாம விளஙகவுணாக கவே, ஸ்ரீவசவதேவா தமது சஙகறபஞானமுணடாய மடிவால மாசசையனாத துதிககுந திறததுடன ஸ்ரீபரமசிவனது மஹா கைலாசஞசெனறனா

இதுகணட தவததோா பததா மறறு மநககாவாசிகள் யா வருமதுககமுகாாய, மேதாசேனையருடன ஸ்ரீவசவதேவனாயு ம ஸ்ரீபரமேசுவரன தமபாறசெலலத திருவுளமபறறிஞா, இனி பூலோகததில சிவபததியெனபதேது எனறிரஙகி, ஹாஹாவெ னறு உசசரிததுவருநதி இவவிததததை மடிவாலமாசசையாககுத தெரிவிககசசொலல, பாசசையா விரைநதுசெனறு நடநதபடி யுணாகக

இதுகேடட மாசசையா மனமகிழநது புளகாஙகிதராய்மு கமலாசசியோடு ஸ்ரீவசவதேவனாப பலவாறுபுகழநது துதித்து தமதுமடததினினறும புறபபடடு மகததோாது திருகக ~~டக் திறசென்று வணஙகினறப, அவருமெதிாநதுவநது துபசரிக~~ நது அஙகுப பலவாறு புலமபிபபரிதபிககும அடியாாகளைநோ ககைகயமாததிர துயாததுககேதுவாயபலமொழிகளைபபுகன்று

இவ்விதமாக விரஙகுவதெல்லாம வீரசைவஙிஷடையில் ஙிறகும நமமவாககழகனறு அவையொழிநது ஙிறககடவீா ஸ்ரீபரமேசுவரனும வசவதேவா ஜஙகமபபிராணியெனறு தெரிவிததறகே மேதாகேதையருயினாக கவாநதனா அதுகணட வசவதேவரும அவருடனசெனறு தமதுசஙகறபததைதக காததனா உலகததில நமதுபததிககுக காரணசொரூபமாய நீயுறபவிததுச சிவாசாரததை யுயாததுவாயெனறு அனறு கைலையில ஆஞஞாபிததது அதுமுடியுமுனனே நநதிதேவனாச சிவபெருமான கொணடு செல்வது முறையோ? அனறியும மெயயனபினையுடைய ஜஙகமாராாதனைககும சிவனே விககினகாததாவாக வெணணவேணடும எனறு பலவாறுசிநதிததது, சுவாமீ சிவபெருமானே ஜஙகமபபிராணியாகவும பததிவடிவினராகவும அவதரிதத ஸ்ரீவசவதேவனா இநதவுலகததிறகு ஙிரூபபசசெயயாது அஙகுககைலையினகணணே யிருததறகே சமமதிபபீராயின முனனுககுபபினவிரோதமான கபடவாாததையைககொணடு நடிககுஙகடவுளெனறு உமககுமொரு பெயருணடாமெனபதிற சநதேகமிலலை அதுவும வேணடுவதுதானெனறு சமமதிபபீராயின, சுவாமி அடியேனசெயதியு முமககு நனறுகததெரியுமனறே? நானே அறவுமபொலலாதவனே எனறு மாசசையாபுகனற கடுஞசொலயாவும ஸ்ரீமஹாகைலாசததில உமாதேவியாரோடு வீறறிருககும பரமேசுவரன தநதிருவுளததிறகணடு தமதுகணஙகளைநோககிப புனமூறுவலோடு சொலலுவாா

பூலோகததில நமமிடதது விமலமான மெயயனபுளளவன் மடிவாளமாசசையனெனனு மோரனபன, இநதமேதாகேதையனா யாமிஙகழைததது காரணமாக நநதியு மிவவிடதது வநதன இருவரு மிவிடததுவநததேகாரணமாக நமதுபததிமாாககட

பூலோகத்திற் போயவிடுமென்று எமபால கோபிக்கின்றனன
அதற்கு யாமென்னசெய்வோம் என்று திருவாய் மலாந்தருள,
அங்கு வீரபத்திராதி பலகணநாதருமவணங்கி, சுவாமீ தேவரீர
துதிருவடிகளிற் பத்தியினாலும் ஐங்கயாராதனைத் தொழும்பி
னாலும் ஸ்ரீநந்திதேவாக்கு ஒப்புமொழிதற்குப் பூலோகத்திலவே
று யாவாிருக்கின்றனா ஆதலால் பூவுலகத்தில் அடியாயாரும்
மகிழச்சிமிகும வண்ணம் மாசசையரது கோபமானது சமன
மாமபொருட்டும் இவாகளைப் பூலோகத்திலவிடுப்பதே கனமை
யென்று விஞ்ஞாபிகக, உடனே பரமேசுவரன அவவிருவரையும
மைழப்பித்து நீங்களிருவீரும பூலோகமேசென்று வசியுமென்று
திருவுளமபற்ற, அவவிருவரும சுவாமி தேவரீரது திவவியத்தி
ருவடிநீழலை யடைந்து பினனும மீளவது எவாககு மெளிதாகு
மோ யாம நீஙகலமெனறுா பூலோகத்தில நமமனபரைப் பூசிப
பதே நமககுரிய பூஜையாகும ஆதலால அவவிடமேசெலலுமெ
னறு ஆஞ்ஞாபிகக, அவவிருவரும மறுததலகூடாமையின சிவ
னதுதிருவடிகளை வணங்கித்துதித்துச சிவகணஙகளையும வண
ஙகித்துதித்து அவரதருளைபபெற்று, அவவிடம்விட்டு நீங்கிப்
பூலோகத்தில திருககூட்டமதத்தியிலு நிாஜசீவியாயக கிடககின்ற
தமதுதேகத்திறசென்று பொருந்திப பூமியினின்றுமெழுந்து அ
டியாதிருககூட்டத்தை வணஙகிககொண்டு மாசசையரது திரு
வடிகளிலும வணஙகினா மடிவாலமாசசையரும திருககூட்ட
த்தைவணஙகி உமபாலபற்றுள்ள அடியாரிருவருமவநதனா. இ
னியவாபுரியும பததிமையாவு மறகீகாிபபீரொனறு புகன்றனா.
அடியாாகளும ஸ்ரீவசவதேவா ஐங்கமபபிராணியான சீரிலே ,
மடிவாலமாசசையதேவா புகழினையும துதித்தனா மேதாகே
தையா ஸ்ரீவசவதேவாிருவருமவாைவணங்கித் தமதுதமதுமட

ஙகளிற செலலவிடுததுப பின மாசசையாரதுதிருவடிகளிற்பணி ந்து அவரையு மடததிறசெலலவிடுததுப பினபு தமதுமடததிற சென்று மடிவாலமாசசையா பெருமையை நினைந்து வியந்து து திததுககொணடிருநதனா.

மேதாகேதையா புராணவசன

முறறிறறு

உ

திருசசிறறமபலம

திருவாதுச்சருக்கம்

சிவநாகமையாவாது

எதிகள்சதுராாதத விஜ்ரியசரணாததி
விதிதமதிகாதத விரதசரணாததி
யதிககதிபாாதத வமலசரணாததி
வதியதவிதாசசொல வசவசரணாததி. க

வேறு

இபபடிதவததோாபதத ரிணையிலாமகததோரணபா
லொபபருநதணட நாத ருடனறிருககூடடராகிச
செபபருமஞசெழுததாஞ செழுஞசுடாவாளாலவாத
வெபபமதறததுணிதத வாதினைவிளமபலுறறும. உ

சிவநாகமையனெனனுந திருபபெருங்குலததோரணபா
புவநாசருணமைஞானப பரிவினரரியதீரா
தவநாயகததாசுததா தயாநிதியானபூதா
புவனதிபதியாநதண்ட நாதாபாறபொருநதுநாளின. ௩

மறையவரிதனைககணடு மனமபொருராகித்தமமு
ளுறைதருளுசெவிசசொறபேசியுருதசெழுஙகருததராகி
யிறைவனுமவிசசலேச னெதிராகின ரும்நஙிகேச
னிறைதருமாநதணளா னெடுஙகுலநீஙகிறறென்றூா. ௭

திருககுலா திருககுலததோா திருககுலமொனறவாககே,
பெருககவேவணஙகிசசெயயாப பிரியஙகளெலலாஞசெ
யவ, னுருததிரனெனனககாணபனுணடுமிககனவுமுண
பன,குருககளுமவரோமேலாஙகுலததருமவரேயெனபன

மேதினிமனனவெஙகள வேழுவியேமுதலாஙகனம
நீதிபோயசசாதிதனம நிலைமைபோயகசலவியாண
வீதியுளயாஙகளசெலல வெருவினேமிஙஙகஙகண்டி
பூதியேசாதியாகபபுலையுளைபோயதெனசொலவாம.௮

தனையினாசெயயுஙகுறறந் தாரணிவேநதர்ககாகும
புரவலாசெயயுநீதி புரோகிதாககாகுமயாஙக
ளுனைசெயினிநததீமை யுனககலாதெமமைசசூழா [ஞ
திரமிவையுனறனசிததநதெரிநதுகொளசெஙகோனமன்

உனனைநீபேணிககொளளெனன றுனைததனாவெகுண
டுவேநத, னிநநெறித தணடநாதன றனையழையென்ன
சசெலவாா, செனனெறி கோடாராய சிவநாகமையாத
மமைக, கொனனருஞசிவிகையேறறிக் குலவிஙக
டுததுசசெலல ணடாளகோலர்

தூரததிறகண்டபாரபபார சொலலுவாாபாராய்வேந்தே
யாரிததாழவியறலுவாரிங கருமபுலைகலககவேணடிய
பாரததணடிகையிலேலறறிப பாரநதிபனமுனனஞசாமற
சேரததனகரஙகொடுததுசசெலகினறானசிறிதுநாணான்

கொறறவனறனையெணணிக கொடுமைசெயநதிகேசன
மறறவாககஞசுமாறெனன னெனறனாவனனிபோல
முறறியசினததனாகி விசசலனமுனிநதெழுநது
தெறறெனபபுறவோலககஞசோநதஙகணிருககலுறறான

கடிதுபோயவசவதேவா காவலனசபையுடசெனறு
படிமிசைதாமேறசாததிய படாததையாதனமதாககித
திடமுறுநாகமையா ரிருநதிடசசெயதபினனா
முடிமனனவனையழைதது முநதுகாரியஞசொலலெனறா.

எனறலுமதிககோப மெயதிவிசசலனுமபபா
னனறுகாணதணடநாத நறகுலருடனேநீதி
பொனறியசாதியான புலையருஙகலநதுபோன
தனறனைமேலகீழெனப தொழிநததேயிநதவூருமம. ௰௨

சஙகரன்பததியுன்பாற சனிததபினசாதிநீதி
மஙகினநீயிருநத மணணிடைமழையுமபெயயாப
நவநாயகபுலிளைவுமபொனறும போதுநாநீயிருததி
நீவணிபதியாநதிமுனன நநதிகளியமபுகினறா. ௰௩

மனனவகேட்பாயகீச மஙகையைபபாரபபாகூடி, ஙன
'னெறியரசியாகநாடடுதுமெனறுதாஙகள,பொன்னிஞே
ரபசுவைசசெயவித ததனிடைடபபுகுததிமாதைச,சொன
னவககோவினமீது தனததினைசசொரியசசொலலி. ௰௪

அககுலகீனமபோயபபி னரசியாயினளெனறெணணிப
பககமுறறநதமாதைப பரிநதவணமிசசிறபாலே
யெககிலாதருநதிமறறு மிசசையாலிழிவாஙகோவின
மிககவவவுறுபபையெலலாம வெட டிவெவவேறதாககி.

னெறறிசோமாசிகடகு நோபாகமவலதுபாகம
வெறறிவேதாநதாபாக மிககுறுமிட்டதுபாக
முறறபணடிதாகளபாக முபாததியாாபாகநாபபண்
சொறறிஞனனநதான றாயதீககிதாதமபாகம. ௰௫

நலததிருமுனகுறஙகு நாலாயவேதாபாக
மிலககுறினிடதுவூரு வெசசவேதியாதமபாகம
வலததுடைகலையினசனம மாாபினாபாகநாபபண
பலததராமததியான பட்டாதமபாகமாகும. ௰௬

அளவுறுமுதரமெலலா மாரணபபட்டாபாகம
வளஙமசோவெநசிறறண்டு மந்திராபாகமாமற
றுளபரதேசிகட்கென் றேறதியபபசுவினமெயயைக
குளமுதறபகுநதுகொளளுங கொடியசணடாளகோலர்

வே று

வேதமுனன முறைததிடுஞசாதிகள விதியிதெனறு
விரிததுவிளமபுங, ஞேதுமாரணநதனனிலுதிததுமண
ணுலவுசாதி யிரணடவையுனனிறற, றீதிலவநதகவொ
னறுஙிவததகச செயதியோனறுஞ் செபபுமிருவரின,
சாதகனமவிசுததனேவததகன சஙகரனுபதேசனிவநத
கன. ௰௯

எனறுவேத மியமபியநீதிவிட டிடையிலுறற குலவு
ளாயெனபெறத, தனறநாடடுறுமனனனவகுததவிச சா
திசஙகரயெஙகடகுததானிலைத, துனறுபுணணியகினர
கததுறுஞ சொனனமோடடதுபோலவேதோனறிடு,மொ
ன்றுமீசனுருவினாமே ரியு முலகாகணனுககுலகாபோ
றமேருனறிடும. ௨௰

வாமரிககிணையோலூாசசுவாவெலாம வாரணஙகளன
வோவராகமிப, பூமியுறறமரஙகளவிண்டாருவைப போ
லுமோவொணபுவியிறசிலைகளசிங, தாமணிககுஙகரோ
சமுததிரந தனனையொததிடுமோநீததடமெலா, மேம
வெறபுகருஙகஙகாநதிககுமொப பெயதுமோமண்டரும
லையாறெலாம. ௨௧

உம்பாதேனுவோ ரோபபசுவனணவோ வுமையிடதத
ர்ககிமையோாக ளொபபரோ, வமபராஞ்சிவஙிநதைபப
ணவரின மனனருட்சிவநாகமையாககொவவா,ரொமபொ

ஞுகியசீடதிபணடித ரெனறுரனப ரிறையடியாாதமக, கிமபாகோடி மறையவரொபபரென றிசைததநாவரி வே. னௌறிறைமுணம. ௨௨

நெருபபையோரமபரததினிறகடடியோா நீண்டவன் னியிறறாககமறையவ, ருருததலூரிறமழலெனறிராமலே யுலநதசெயதியுலகமறியுமே, தருககுபாமபின தாளமெ னறோபதி சஙகராலய முறறதவததனை, விருததமாய ராககவவிததினஙகொலும விதியறிநதொருமெயததவா கலலேயா. ௨௩

அநதவாலயத துறறஙகிருநதுவா ழமயாநதன்னிலவ ாைககடிததரா, வநதிறநதமைசொககிககருணையான மதி தநெழுபபியமாநகாதனனிலே, யிநதமாதவாதாமுறுநா டணி லிவாமடததடி யாணமஞசனநதரச, சநதவோாகு டஙகொணடுநடகடவோா தககவேதியன றணகரந்தீண் டலும. ௨௪

தூதிகணடககடததைததகாதரச சஙகராவெனததார ணிமோதியே, பூதிமெயயிறபுனைநதோாபுதுககடம புக கெடுததுமுன போறசெலுமபோதவண, காதிவேதியரி நதவெளளாடடிநங கையணைந்தகலமபமு தாயதெனு, மோதிமணணி லுடைததனளனனியா முட்டிலந்தணர் மூழகுவதனறியே. ௨௫

அநதணாளா பரிசிததசூததிராக காமசுததமென் றுக
மஙகூறுமோ, விநதமாகிலநதனனிறபுதுமையென றிவ
ளோநாமபிடித தீாததுறககடடியூன, சிநதமோதுவஙகல்
லையாககோமொழி செபபியெனனததிரணடவாசோவி
டம, வநதமெயததவா முனனமறையவா மதிததவின
சொலவமதியபாயரோ ௨௬

கலலையாககிணை யிலலெனசசொலலுவா கடிததிறநத
வக கடசெவிதனனைநீா, நலலநேயத தெழுபபியவனறு
மை நாஙகளகணடனமினறுபினகணடனம, பொலவிர
லவீாநறபுணணியொனனவே புகழவொலலவருமபபுக
ழிஞ, லெலலையறறமகிழசசியராகியாமெணணிநுமமை
யினிதுகொணடாடுவோம். ௨௭

துயயநுமமிறறெழுமபியநதோா தொழுதனைநீா
ககோா கடஙகொணடு செலகுவாள, செயயஞானமறை
வல்லசறபாததிான றிவவியாறஙகததாககசிகாமணி,கை
யணைநத தெனவககடநதனைக கடிதுடைததனள பாாப
பாாகளைடயரோ, வெயயசூததிராதீண்டினமறையவாமி
ககநீாபுககுமூழகவிதியலாால. ௨௮

ஈனசாதிகட கநதணாதீணடிஞ விழுககதெனறு சில
நூலியமபுமோ, நானிலததிலிது வெனறருமநீா நாட்டு
சாததிரமேதுநறபததியே, தூனவிநதபபிஸழயயபொ

றுப்பதே துத்தமத்தாக்ரொளளிதலலாநெறி, மானிலத்
தில் நடத்துகினறீரிது மகிமைமயோதாகக மாகினமறுப
பிரோ. ௨௯

எனறலுஙகல்லிதேவரிவாககுபா மெதிரததோருததா
மிடடுககொடுபபமென, றெனறுமசசபை தனனிலமல
லே யுனனுமனபரகததுறுஞானியுரு, செனறுநுமமைப
பரிசிக கொணடவா சேவைததாதியா திணடத தகுவ
தோ, பினறையொனறுரைபபமவெகுளாதிரும பேசுகீ
ஙகளபிராமணொபபடி ௩௰

பிரமஞானி பிராமணனெனபவன பிரமகீனனபிராம
ணனுவனே, பரமவேதமபரபிரமமபரம பரசிவனபர
மேசனெனுமபெய, ரானமகேசுராக களறிபபசுககளா
மரியயாககுபபரசததமாககியே, வாமுறததிரிவீராகீாபர
ததுறு மனததராகுமயேசுராககொபபிரோ. ௩௧

ஆதலாலுன மயிசனடியவ ரணைநதுநெஞ்சினு மஙகீக
ரிககொணடு, தோதுமுததர மெனறலுநனறுநன றுனம
டததுஞமலியுமுனமடத, தாதிதனனினுந தாழவெண
வெஙகளைச சாறறுகினகுலததாருததறிபபதோா, பாதக
ப்பரசாயினைமுளளினைப பரிதரொராபவைப பதிததது
போனறதால. ௩௨

எனவுரைதது மறையவாஞானியை யெமமுனோரண
மோதுவியெனனவே, யனகாநறகல்லிதேவாசுணஙகளை

யஙகுலததிடுெ டிததழைததாசுவா, வெனதுமன்னன
ழைததனனெனறுவங திறைஞசிலககணமெயதவிருகக
நின, றனதுநெஞசிறசதுமறைதனனிலோா சாகையோ
துசட்கனெனவெனனலும ௩௩

ஓதிலககண மெலலாமபெறமறை யோதுகினறசுவா
மினோககிறா, வேதபாரகா நாணிபபயததுடன மெ
ததவேகலவிதேவாககிறைஞசிஞ, ராதியீசனடியாாபெ
ருமையை யநதணளரறிநதிலிரோவெனப, போதவேத
ப்பிதாமகனேயினிப பூணாயெனனபபுகனமறையோயங
ததால். ௩௪

காளிதேவா சிவசிததா.

காளிதேவாசமபூரிண்முறையவாகடிநதவாதிறகடிநதெ
ழுநதாரண, ஞாளியோதெனவோதுவிததாமறறு நமப
னனபா சிவசிததாவாதியா, தூளியாகப பறககபபடிடப
வா சுததநேயமாச சூததிரனெனறிடுங, கோளிவேதிய
ராவவாரானபுகழகூறுநேயததிருககுலாகனெறலும.

எஙகளகாலிற செருபபுகனொவவாதவ ரொஙகளுககு
மேலெனனுமதெனனென, வெஙகததமறையவாகூற
லு மெயததவததா சிவசிததரெனபவ, ரஙகணனபுகழ
பரடாதவநதண ரததிருககுலததாாகளடிகளிற, றஙகும
நதச செருபபிறகொவவாரிது சததியஞசத தியமெனச
சாறறவே. ௩௫

என்னவந்தண ரெல்லாமவெகுண்டெழுந் திவரைவந்து பிடித்துத்தரகுசொலப, பினனிடைநதொரு காடசியைககாடடெனப பெரியபததா செருபபோபுடையதாயச, சொனனமாமறையோரிலொருவனைத துலையிலோ ரபுடை வைததுறததாககினு, ரனனவேதியாதோறறனராதலா லததனனைபரதிகாமறறனறிபுட. ௩௭

பிபபபாசசையா.

குருமகேசரிவிஙகநறசேடமேகொணடுமேனிகுலவியகொளகையா, ரொருவராலுமளபபருமேனமையா ரொபபிலவீர விரததததினுறறுளாா, பெருகுமநதணாதமமுளொருவாபோ பிபபபாசசையா கொபபூ ரெனுமபதி, மருவிவாழபவா தஙகுலநீதியினு மனனுநீரமை மறுததநெறியினா. ௩௮

செககரனுசடையீசனடியவா செயயதாளிலசெருபபின்குனுககினை மிககவெணனிகளஙகரனுசோததவாமேவுபாததுகடிருநீறதாயப, பககமாகவணிநதபுரபபுடைப பாவுமூவிருகாததுடபததாதா, முககணனைததவததினாபூசனை முயலககேடடிடினமோகததிலேகுவாா.

சூலவண்டியின மீதுவிடைககொடி தோரணஙகள்சவரநதுலஙகவண, காலுலாவுமெருததஙகழுதத்தெலாங்கண்டைகண்டிகை கூட்டிக கனகபபூண, மேலதாமிருகோடடினிலேறறியோ மிககதாளிற சதஙகைகளாாப்பு

டன், கோலமேவிட்டக்குன்சென்றுதாங் குலவிச்சாங் குபலாவெனக்கூறியே ௪௧

சென்றுசங்கமபூசனைபூருழிச் சோந்தமாதவர்தாளிற் பணிந்தவ, ரன்றருந்திமிகுந்துற்றுசேடம் தாவிபோல வகத்துனிச்சோத்திடாந், துன்றுவண்டியின்மீதினிலே றறிவண்சுத்தமுத்திப்பதமிதுவென்னவே, யொன்றுதம மடங்கொண்டுபுகுந்தபிற்றற்றணபிலருாதியுவக்குநாள்

இன்னசெய்தியை யந்தணர்கண்டுகண் டென்னிதெ ன்னவெனச்செவிச்சொல்லலா, யுன்னுநாளில்வவூரிற்றி ருக்குலத் தொருவரில்லிமிச்செய்தியுறுந்தலா, லன்னசெ யதி யறிந்திவர்சென்று றா ருந்சேடங்கள் வளைடிபிற பெயர்துபின், மின்னுமம்பரமலுறவேமறை மிக்கவேதி யாவீதியுட்செல்லலும் ௪௨

அந்தணர்துகண்டடாங்கெழுந்தையாபிப்பாசசை யணாநோக்கியே, யிந்தவ்வண்டியினமேறகொடுசெல்லும் தெனனிதென்னச் சென்விருத்தங்கடான, சந்தவெள்ளி க் கயிலையினின்றுதான சாரபபோகின்ற தன்மையதோ விது, விந்தையீன ரதமாதமிச்சிலெ நெடியவீதியுணீா கொடுசெலவதென ௪௩

இதனைதயோரபொருளாகமறைத்துமேவிடபமாக்கொ டியேறறியெமமுருளே, சுத்தாபோலவருகின்றவுமமை

யாஞ் சொலலவஞுசு துநதூ ரவிவவூனாவிட், டெதலத்
திடையாகினுமேகுநீ ரொஙகளுககிதுசறறுமிதமல, வொ,
தது நுமபெருமைகசிஙகதிகநா முனறெஞுறதென் றுண
ரநதுபொறுததனம சுசு

புலையிபபடி தநதுகலபபரோ போதுமெஙகளபுர
ததினுமெனனவே, யுலையிலஙகி யெனபபிபபபாசசைய
ருளளநீடு சினததினாாகியே, யிலையமிலலரனனபாகள
சேடமீ தெசசிலெசசிலெனுமூனாயினரோ, யலையுமநத
ரகினுககாளரோ யழிவுகாலமணைநதுமககென. சரு

எசசிலலல விதுநமபிஞாகமூ திகழநதபேளயிற
பபிபபதெனறலுங, கசசெழுமிடமோசிஙகமோவெய
ய காலஞெவெங கதபபுலியோவென, வசசமினறிமறை
யவாகூறவே யையாபிபபபாசசையாதுதனே, மூசசுமா
டையைநீககிககரததினை மொணடுவேதிய ரிலவின்மு
னிநதிட. சுசா

பல்விததகில விழுநதீயிடிகளோ பரவுமினனினமோ
வடவுஙகியோ, சொலலுதறகரி தாமவடவாவனற ஞெ
னியதாகச்சொடிலபடிலெனறெழுந, திலலமெஙகுந் தி
ரிபுரமோவெழி லீசனெறறிவிழியஙகியோவெனப, புல்
லரந்தணா கொப்பூர்த தெருவெலாம் புகைந்தெழுந்து
பொடிபடவேகவே. சுள

துடடராளமையரிலலுநதாமோதரா துயயவிலலமுமச
சுதரிலலமு, முடடவெநததுபாறகாபட்டரிலமுடியவெ
ந்ததுநாரசிஙகையாதம, படடசாலையுமாரணபபடடாப
பணணரிலலும பாஙதெரிகவொததே, தடடிலாதசன
ளியாசிபுராணிகா சாமவேதா மடமவெநதெனறபின.

ஓடுவாரு மொளிககுமபெயாகளு முளளமஞசியுளறி
டுவாாகளு, மாடுதஙகளசிகழவெரியுதெனறஙகையானி
னறவிததிடுவாாகளும, பீடைகொணடா லையமபுகளு
யிா பேணுவாருமபெருததநதாடியு, நீடுமீசையுமவெந
ததெனபாாகளு நீாககிணறறை நிலைநதுறுவாாகளும

உடுததவாடை யெரிநதினறதேயென வோடியோடியுத
றிடுவாாகளு, மடைககலஞசிவ னனபாககெனபாாகளு
மவாபுறஙகணட யஙகொளிபபாாகளுந, துடைததுநாம
ததை நீறிடுவாாகளுநு சூலிரேயாககுத தொணடனென
பாாகளு, மெடுததஙகையின ராயதரொழுவாாகளு மெரி
யுதேயுட லெஙகுமெனபாாகளும. ௫௰

தபபுமிலலுடைத தாமோதரருடன சாதுவேதியாத
ககணாதமமுடன,செபபுநாரசிஙகையாபுரோகிததேவா
கேசவ தேவரிவவொலாம, பிபபாசனசயா முனபணிந்
தியாஙகள்செய பிழைபொறுததி பெரியோயெனததுதி
த, தொபபியனறு சனமயனிநதவிவ லூொமககினறுதக
குசெயதாயென. ௫௧

மறறுமுளள மறையவா கூடியே வநதிறைஞ்சவவாத மைநோககியே, சறறுநெருஙசிற கருணைபிறநதுமுன ரு ழநதுளோரககுத தயாசசெய வேணுமென, றறமமறற வராம பிபபபாசசைய ாஙகையோரிரண டேறறரசேட மே, யுறறிடெனகர மெனறனபிறபோறறலு மோடிவந தவ ரொணணகயிலுறறதால ௹௨

அநதவிபபிர ரிலலமுன போலதா யஙகியறறதெல் லோருமறிவரோ, யுநதுசேவினன மாதரசெனனரோ டு ணடகூழெசசி லெனனவுணாநதிலீ, ரிநதவாறததிநதறி நதநதண ரெமபிரானடி யாாககுககுலஞசொலின, வெந் தெரிநதெழு தீநரகெயநுவா விடிசலேசுர வேறுமொரு ததாகேள. ௹௩

மாதரததுாணடயா.

இனியமாதரததுாடையரொனபவரீசனேசர்கதிததததக ருததினா, புனிதராடும புனலபுறபபட்டுறும பொஙகு சேறறினிற பூசுரனகுடடகோயத, துனியனோபசுப பி னறுடாநதககுழி துடையமிழநத விழுநதெழுந தோடி யே, நனியிராவிற கழீஇயஙகுறஙகின ஞடுஙகாலையி ன ல்லுடலானதால. ௹௪

கணடுவெபபிர னறபுதநெஞசுடன கடிதுவந்தககுழியி றபுரணடெழு, பணடைமேனி பணட தநுபபின றுாண்ட யா பதமபணிநத பனவனேப பாணடுநோய, கொண்ட

போகண்டிதெனவெனககூறவே குலவியோடிக குதித
துமுனகோலமே, மணடிஞெமொழு நாறுமறையவா ம
னனமறறுமோா சைவமறையவா ௫௫

புலவாபோறறுமெ யுறபடடொனபவா போசராசனைப்
போதிககுருதேசிக, குலவுசோமவவை யெனமொருபா
ணிசசி யோகுவேநத னுவபபுறபபாடுவா, ளிலகுமீச
ன பதாமபுயததிசசையா ளினியளெவவனத தாலெழி
லுறபடடா, குலவுமனபினிற கூடியசெயதியைக கோளா
வேதியா மனனனமுனகூறலும ௫௬

அறிநதுநெஞசி லவமதியாதரோ வனபிலவநதிககச
சினனுள மாநதபி, னிநதநீதிய ருறபடடாசெயதியை
நிலததாகாண நிமலனவிளககுவா, னறைநதவநதத தவ
ததினராவியை யழைககசசெனறுறு மனறினறிமறறிரா
ச, செறிநதவோாவட தாருவினமேலொரு தீயபூதநதி
யஙகிககறஙகவே. ௫௭

தனையதிாநதிட விநதவடநசெழுஞ சநதமேதெனத
தாரணிமனனவன, பொருவினமாநதருந தானுமவவா
விடைப போநதுநீயாாபுலமபுதியெனனவே, யரசகேள
பனனிரணடுவருடமா யையருறபடாநதியைநோககியே,
கருதுபூதஙகளொாழுநாறுயாங காததிருநதுறுஙகால
ததினேறறிரா. ௫௮

எனபெருமபசியாலெஙகுமெயதியா னினறணைநதன ளிஙகுழுபூதஙக, ளனபருறபட ரஙகபபுகையிலே யாா நதீநியா லததனகயிலையிற, றுனபநீஙகி யணைநதனநீ யவா தூயவெனபினளு சுடடிடினஙகெழு, மெனபுகை ககு ளணைநதானவெறபினின மேவுவனெனன வேநதன விருபபினளை ௫௯

நீயரனகிரி மேவுமபடிககொரு நிசசயககுறி செயதுநி கழததெனத, தூயவாலினை நானபிடிஙகிககொடு தூககி சசெலகுவ னெனனனத தணிநதுமன, மேயவநத வடத திறறனதுடன மிககவொககலு மேவியவவெனபினைத, தீயிலவீழககப புகையுறுமபூதம டுல செலலவேநதன சி வனகிரிசோநதனன ௬௦

இநதவூரினமுனககககையொனபவ ரீசனனபரிருசெவி தானபுகட புநதியறற புராணிக னெனபவன பூசுரககு லன் பொயகேவுளாயின, னெநதமததன கரததாலரிபுடு மீனமொனறு மிசைககுதலினறியே, யநதமாலே யுயாத துளாககினறபொய யான நூலே யவைமுனனறைதலும.

இததைநளுசெவிகேடகவறிநதிருந திசசழககனேயாம் வதையாவிடி, னததனிததன பததிறகுததூரளு மாவ மெனன வறிநதவனசசிர, மொததியேயபடை கொணட ரிநதநதமெய யுடசெறிபபவநோவுடல் விணடுசீ, மொய

ததவெமபுழுக குபபைதனாயெலா மூடவிநதநின மூதா ரறியுமால். கூஉ

அனறிவேறுமோரனபாகெமபாவிவாழையாபோகை யரததனருளமிகத, துனறியுளாவ ரநதணசசாதியர் சு ததனறெணடாமேற றுனனியபததியே, பொனறிவாழ வுறு நாளிலிவாசெய லுமபாகோனுலகததாககுணாதது வான, மனறிறுதன குறியுடனிசாபோன மாணடகன றை யெருததினவயினகொளா கூஙு

வருதலகணடு வணஙகியககனறினை வாஙகிவைததும லாததாளவிளககியே, பொருவிலாதனரு சோததுளவி ருபபிறை போறறிநிரபப புனிதன முறுவலகொண, டு னாசெயவானமக கிநதாரிததகன றானருநதற குவபபா னதெனறுநாந, தருமிசேடர தாசனமுன சென்றிதைச சாறறததுககோ்த தாழததஙகிருநதனன கூசு

நாமபசிததன நீயாகிலுமினி நாணமினறிச சமைததி டுவாயெனச, சோமபதினறிப புலாலதெனுமலே தூய நேயத தரிநதுவெவவேறதாய, வாமபிணைககராக கினப மபிறககுமவ வகையறிநது சமைததுபபடைததலுந, தீ மபரநதணா கூடிககரஙகளிற றீயகறகதைகொணடுசின ததராய. கூரு

மடததைவெமபி வளாநதுமதிலினை வநதிடிதது கபா டஙகளவாஙகியே, திடததுவேதிய ருடபுககுபபோகை

யாச சேரலெனறநதத தீயபுலையனைப, புடைததவனற
லைதனனைககதையினறை போகமோதிடு மெனனபபுனிது
னுஞ், சடகெனதெரி யாமனமறைநதனன் சைவநே
யத தபோதனாசாறறுவார ௬௬

*புலையாநீசவென றநதரமினறிவெம பொயயுணாககின
றீ ரொபபடிநமமகத, தலையுநீசா புகுவாநுமவீதியி னவ
ாபுகுநதிட வொணணாதறிவிலீர, மலைவிலாறபுரஞசெற
றவனேயனை வநதுநிநதிததீரமாயாநரகரா, யுலையுநீரொம
பிரானுடனபோதுநா முமமைநோககியிவ வூரிலிருககொ
ணா. ௬௭

எனறுபோகையரோகுமளவிலவ வீனவநதணரூரிலிரு
பபதாம, வெனறிலிஙகமும பூசுராபூசிகக மேவுலிஙகமு
மிககுளலிஙகமு, மொனறிடுநதஙகள பீடஙகளவிடடுவி
ட டொன்றுமினறியவ வூரிலுமபோகையா, பின்றுடாந
துநிலததிலுமவிணணிலும பொஙகெழுநது பிரியததிற்
செனறதால. ௬௮

இததிறததி னிலிஙகஙகளேகலா லீசனேசமி லீனப்ப
னவாகள், லைவததசெலவஙக ளேரிகுளங்கயம வறறிய
ளள பயிாகளுமவாடியங, கொததமணனு மதிாநதுமா
ஙகளா யுளளவெல்லா முலாநதுபசுககளு, மெததிடுமப
யங குனறிாரிககுல மிககவூளை மறுகெஙகுமேவின. ௬௯

அந்தகாரம தாகியுறபாதஙக ளாதலகணடு மறையவ
ாகூடியே, வநதுபோகையா தாளின வணஙகிமுன வா
ழுததிகினறுமயஙகியசிததராயப,புநதியினாபிழையைப
பொறுபபதே போதஞானததா போறறுஙக ணதா,மெ
நதமுனையு மெமமையுமவாழவிகக வீசரீயஙகெழுநதரு
ளெனறலும. எ௰

அனபாடோகையா வேதியராயினோக கபயவததங
கொடுததருசலெனறெழுந, தினபமேவி நடநதிடலிஙக
மா மெமபிரானுரு வஙகளிவருடன, பினபுமுனபுமுன
போலமகிழசியாற போநதுசெனறு பெருமபததிநேய
ஞ, மினபுகுநத விட கனெனமுதன மேவுபீடஙகண
மேவாதுவேறதாய. எக

பெரியலிஙகஞு சிறியபீடததினும பிறஙகுவிநதுவின்
மேறகுறுலிஙகமும, வரிசைசோநற படிகலிஙகஙகடாம
வாணலிஙகபீ டததுமவாரொளி, விரியுமநத வுவலமெ
யபபீடமேன மிககவாண விலிஙகஙகளாக, ம, பரிவிலு
றறின மபபடிமணணுளோா பாாககவாசசிகக வாழகின
றபாாததிபா. எ௨

- இனனுமோரவை குட்டவையெனறுபே ரெயதுவா
ளபெருஙகுலசசாதியா, டனனுடமபிலவெண குட டத
தனாயர சஙகராவெனச சாறறுமொழியளாய, மனனுநா

வடி கையெனுமநதணா வாழுமூரின மறுகுறவேதியா,
துளனுமேனியிற குடடததுநீசியெந துயயவீதிபுகலெ,
னசசாறறலும. ௭௩

பாவகனம மறையவாகலெனனுடற பாணடுரோகமப
லிககவெனசசொலிச, சாவழிடடுச சவுராடசோஙமயண
சஙனதிககணைந தெனறனசரீரமே, ஞேவகறறிககொ
ண டலலாலிவவூரையா ஞெககியேபுகு தேனெனு நோ
னபுடன, றேவாகோவெனுஞசோமசிரததனேச சிநதை
கொணடு திடததானடககுநாள ௭௪

அடியுடைநதுடைந தறபமுற றிசலலொணு தாகியே
முழந தாளகாததாறறவழந, தீடலிறைபுரண னேறறு
திரமா யொயவுஞசலி யாமலுருணடுபோம, படியறிநது
கருணைநிதியன பரசிவனெதிா செனறுமுனினறுமின,
கொடியநோயை யகறறிநறறிவவிய கோலமாககொடுத
தபினகுடடவை ௭௫

பணிநதெழுநது பரவியபினபரன பாவையேயுனறனை
பததிமகிழநதனந, துணிநதுவேணடிய கேடருவேமெ
னத தோகையாளுரைப பாளபெருஙகவபபுமு, ஙணிந
திருககவெம மணணையரிபபரோ வததரினனை யடியே
னவிழியெலாந, தணிநதிடும்படிகண்டமைபோதுமென
ருழவகன்றனன சாரோனபதமென. ௭௬

ஆயினீயந்நாவடிகைபபுரத தநதஞைளரறியுமபடிகக
வண, போயமகிழநதுநமபாலவருவாயெனப பொருநது
நாளநதப புலலாதமமேனியிற, றீயபாணடுச செறிநது
தியஙகினா செயயவநத மடவாள்செயலிதாற,பேயரநத
ணா வெயயவாசொலலெலாம பேணைணுமனன பின
ைறயுமொனறுகேள ௭௭

சாமவேதிக னௌரோமறையவன றனவியோமநத
னிலேசரிககுநா, ளோமவிலம்பின னபாசுபசய ரொனனு
நாம ரிசைநதோரவனததிலே, சோமசேகராக கெனறங
கழுதினைத துறறநேயததமைககினறகாலையின, பூமிமே
னய னததனுயமேலவ்நம பூசுரததவன போதரலகண
டொன். ௭௮

இவனகணதத னழுதினைககாணுமென றெடுததுழு
டவொனறினறிசசெருபபிறை, சிவனபததைதினைநது
டனமூட்மேற செலலுமாதவன கணடுசிரிததிது, நவம
பறைககுல நஙகணபடுமென நாறுதோறசெருப பானம
றைததானெனு, மவஙகொணைஞசி னகஙறைதயினமநதி
ர வரியசததி யழிநதுமணவீழநதரோ. ௭௯

அஞசிவநது சுபசயாதாளினமே லட்டமெயயு முறப
பணிநதேததின, னெஞசுவநதவா பாலுபதேசமு நேய
சேடமுஙகொணடநெறியிலை,வஞசிபாகனகயிலையணை
ந்தனன மனனகேளததனவணபததனபரோ, விஞசுசா
திய ரீசனமேலனபிலா வேதவேதியா நீசனசசொல.

ஒளளியாககு மிதபபடாவிசசல ஞெஙகுகோபதத ஞு
கவுரைசெயவான, றெளளிதான பழஙகதை பேசிலெ
ன சிலமரஙகளைச செஙகையா றகிளளினால, வெளளிதா
கிய பாலவிழுமானிடா மேனிகிளளின விழுநதிடாபபா
லென, வெளளிவெவவுரை கூறவிருநதபே ரிதுவுமுள
ள தெனமெலலெனநக ௮௧

வேறு

வசவேசராசனசொனன வாரததையைததாபிபபாரா
யிசைவேறவநதிருநத விருநதவாசிவநாகைய
ரசைவேதுமிலலாரததாங குலததினைபபிடிசதழுதத
நசைவேயகாமதேனு நல 'மூலயெனபபாலசிநத. ௮௨

சிவநாகமயனைவேநதன செஙகர குவிததுபபோறறிப
பவநாசரிவராமெனறு பயநதனனபாரபபாரனோ
தவநாயகததரான தணடநாயகரையஞசி
யவநாமிஙகணைபதெனறு ரரிகணடவிபமபோலானா.

திருததவாசிவநாகயா செயயததணடிகைகயிலேறித,தரு
கஙனமுனனஞசெலலததணடநாயகருமபினனே,யரு
ததியாஞசிவிஙகையேறி யரனமனைசெனறுபுககா,விருத
தமாமறையோரபோத வெளகினாவெருணடுபோநதார.

சிவநாகமையா வாது

முறறிறறு

ஆக திருவிருததம - ௧௩௩௪.

திருசசிறறமபலம

வாசசையாவாது.

*வரசிவனெனறுலகுணாபபாாவாசசையனொனுமபேராா
சரணாபதககமலஙிததந தருககினைலருசசிபபாா
விரவியகாமாதியெனு மிகுமாறினைவிதியொழுகா
ருரவியவிநதிரியவழி யொழிநதுணாவோடொனறுவாா

சாபவனுககிரகஙிதத சவுரியததாாதஞசமயப
பாபலவுமிகவலலாா பணிகுணததாாபடாபுகழாா
சோபசெனமமரணநெறி தொநதிககுஙகனமமிலாா
கோப*நமனெனுமஞசிப புறஙகொடாககொளகையாா.

புததாமுததறபுறசசமய பொருஙகரிகடகரியனுா
மெததுபிரமாதிதெயவ விலஙகலகடகோரிடியனுா
சததியநறசிததாநத வேதாநதசசதுரவலலாா
நிததிஙாயினிடததுமவ நெறிகாணுஙிலைமையாா. ௩

மோகமிலாநநதியாா முறறுணாவுமபிருஙகீச
ரோகஙிஙகிடடையுட னெழிறபிருகுதகீசியெனபாா
தாகமறுநதவபலனுற சாபமிடுஞசததிகளும
யோகநெறிககவுதமனுா தருககமுமோருருவானுா. ௪

---

* பரமனெனவுலகுணாபபாா பாசசையனொனுமபேராா, என றுபாடாநதரம * நமனேனுமென நீடடறபாலது நமனெனுமென விகாரமாயிறறு

சுருதிமொழிவிதிவழிபாற றூயசிவாகமசசொலலான
மிருதியிறைறபுராணததாலவாதசெறபவிதணடையிறை,
றருமநெறிகியாய நூல வைசேடசாததிரததா
லருமருததாபஈதியனு மானமுதலளவைகளால. ௬

படைததலளிககுதலொழிததலபரமனலாறபிரமனமூத
ற, கடைககடவுளானமுடியாக கனபுவனமூழுதுமென
விடைகொடியானபெருமையின மிகசிறுததிவெவ்வா
த, நடைககிரிகளவிழவெறியு நறகுலிசமெனநடபபாா.சு

மாகமதியாணடுதொறும வருஞசிவராததிரிவிரதந
தோகைபஙகனசவுராடடச சோமீசனிடததணைநது
மோகமுடனபலநாளகண முனனியனுடடிததறபி
ஞகவநதசிவகிசிநா ளனுகவியிராமனைவமெனு. ள

மனனவனுககுறைககவன மனதெணணுனுகியிவ,
ணெனனுடையபடைமுழுதிறகிசைநதபடியிடவேணடு
ம, பொனனையெணணியெனகருமமபோறறிபபினபரத
தையாபோ, ன்னினைவிறகிததததசெயகிஙகுவதேகிஙக
லெனறு அ

காவலனறனூழியமுங கணனுதலோனபததியனபு
மேவிலெனஞசவுராடட மிகுநகருககிபபொழுதே
போவதெனவவலூரிற பொருநதுசிவனிஙகிலனே
வேவமிலாபபெரியயுனக கெனனசிவல வெ

எனவிகழசசிக குறிபபுடனிங கெனகருமகு சிலதயா வொணணு, நினதுசிவராதகிரிலய நீயனுடடிபபாயொ ழிவாய, பினையொருவா சொறகேடடுப போகவெனவா சசையா, மனனுளாததவாதுவெனறென மதிசியமமுடி பபவே. ம

உலகிறைஞசவிணணோதத வுவநதுசிவகணமபரவ வலகிலபலவாசசிபமு மாரணமுமிகவாாகக நிலவுசிவராததிரிநா ணீடுமனபாநேயததா விலகுபுகழசசோமீச னெழுநதருளுமெனறரோ ம௧

எண்ணியுளஙகளிததிருநதா ரொழிறசிவராததிரிமுனனு ட்,டிணணியநறகணநாதனறிருவுருவமேவியே, யணண் றிருமுகமெனவொனறுநகையிறகொணடானகொடிகொ ண,டொணணிலவுநெறசாலேயுளமுவினாயவோடிடுவாா

படியளபபித திடாகிறகும வாசசராசா பாறசெனறு, துடியிடையாளபாகனெஙகள சவுரா. டசசோமேசன, விடிவதனமுனனேயுனபான மேவுவளிகஙளருசியநெற, கடிதொழிசசெனறேலையினைககைககொடுததுமறைநத னனல ம௩

வெளியானவளவிலெஙகள வாசசராசாவிழிநீாகொண டொளியாருஞசோதியெனபா லுவநதணேதலுணாதது களியாமுனவநதகனறன காரசுராபதிவாயி, லெ மதிருநதானக குட டவைபா லெதிாசெனறன.

ஆமேனமையாதையா னனபிறகாயபபுலிககறையிற
சோமேசனெனவநது தோனறியஙகணிருநததனற
பூமேவுமடியாாபாற பொருநதலானியறகையெனறு
சேமேவியேறுவிடைதிருவருளகணடமூவாராய. ௰௫

திருமுகததைசசெனனிவைததுச செயறகையொன்
றுந தெரியாராயப, பெருவிபபிராறுகப பெருகினறு
சோபிததே, மருவியெனபாலவநதவுனறன வடிவையுன
னியறிநதிடுதற, கிருவிணேயேறகெளிதனறு லெனநிருப
மேநதியே ௰சு

வாசகததையளபபட்டு மகிழநதிராவகணறததறபி
ஞசிலஞைசோமீச னீணவனெனனுமறுதியினற
பாசமிலாநநதிகளுமபததாகளுஞ்தாமுமா
னீசனருளேததியனபி னிருநசெபயாயிருககுஙகால ௰எ

தூமலாமாாி தவிராதுபொழிநதிழியத
கடலொலிபோற றிவவியவாச
ணநாதா மறைமுறை
றிினடபோ

நநதிகளுமளவிலலா நயபபிறைறெருழுதேததிச
சிநதைகளிதகதெதிாநினரா செயயபுகழவிச்சலனும
வநதிறைஞசியாசசரிய மனததிணைமாணிததான
பநதமிலாபபததாகளும பணிநதுனறுபாவினா. உ௰

அனறுசிததராமையாககாவரியபருபபதநாதன, பொ
ன்றலருஞசொனனவிகப புரததணைநதானவாசஸையாக
காயத, துனறுபுகழச சவுராடடச சோமீசனகலியாண
த, தினறணைநதானெனபபெரியோா வாச ஷே சயனாயேத
திரா. உக

களஞ்சியமேலாலயமாயகடிதமைதழுக்னமதிலகண
டளநதிடுதறகரியபதத னையாவாசஸையாதாம
வளஙகொளசிவநிசிவி த மாருமலனுடடிததா
ருளஙகளிததாாபததிபுளளோாககுதவாதபதமுணே

தொடைபபுயததாா வசவேசாவாசகு
புனனி நேசததாறபோறறி
ம நினறுமொமமா

பெரியவநதநகரதனுட பிரதாபநாரணனென
றரியுறையுமாரமுஙிமான றமைததரியைபபதிட டிபபாள,
பரிவினுடனறனைசொநத பாகவதாகளுநதானும
விரவியிருநதிவவிடதமெதன வாசசையனமேவிலான.

இநதவுரைகேளாரேனு விவவுரைகேட டினனிலைப
நிநதனைசெயதோபரம நிலையமலாறசேராரே
வநதநமதோலககம வாராதெனனெனவெகுணடா
னாநதவமயததனைநது நணட நாயகரறைவார. ௨௬

நினகருமததகனறககா னினபொருளைச சிதைததககால
வனபுறுமிககோபமுற வழககாகுமவறிதேநீ
யெனபெரியசினமபொருநத விமலபலலவீசனிடத
தனபாபிறதெயவஙக ளருகணையாரகதது னனோ. ௨௭

முததனிடததுமையவளை முதலாகபபிருநகியெனபான்
சிததமிசைநதெணறுமற சிவமுமானறேயெனநினறு
னததனையலலாநதெயவ மறபதெயவமமனறெணணு
ருததமநறபததலோ முலகாளுமனனகேள். ௨௮

அரியமாரையா.

வேறு

அரியமாரையொனறே ரருநதவாமகீந்திரமெனனும்,
புரியதிற பொருநதிவாழவார பொருவிலா வருணையத்
தார, பெரியநமபரனே ரல்லாற பிறதெயவப் பேர்சொ

னஞை, பெரியெனவெகுணடுகொலலு நியமமேயியல்
பாயுளளா. ௨௯

௩௱

அருணெறியிவரகததோ ராதணனயமவேணடித
திருவுருநதிரததையோதுஞசெயயநாவினஞயவநதான
மருவுநறபிசசைகொணடு வநதிடவதிலோரனனந
தணாமிசைவீழககணடு சாறறினனபிறதெயவபபோ.

படிததவனசெனனிசிநதப பாணியிறசடடுவஙகொண
டடிததவனமரிததபினபங் ககததினும புறநதநதிடடா
வெடிததவிசசெயதிகணட விபபிராகுழீயெழுநதங (ன.
கிடிததசொலலினராயவெமபி யிவனபிரமகததிசெயதா

இதனையாா செயவாாநதோ விதமலாவுரையைககேட
டா, லுதவிடாதிலலைபோவென றுரைபபதே யுலகநீதி,
மதமுடனமறையோனறனனை வதைததனனவமமினெ
னறு, கதமுடன முறையிடடேகிக காவலனகடையிற
சொன்ஞா. ௩௨

எனனவென றரசனகேட்ப விநெறியினஞனசெய
கான, மனனவென றுரைபபவேநதகாமினிதனைவிடுத்த
ழைததங, கனனவைசெயதுவநத வரியமாரையனோ
ககிக, குனனமின்மறையோனறனனைக கொலவதெனக
ருமமென று. ௩௩

சிவனையா தரிக்குநேயா செயகின றதவமாயுளள
துவமையிலபிரமகதத யூககியேசெயதரு
வெவனவனசெயதகுறற மியமபுதியிறவாதெனறு
னவனுறுமபிழையானசொலல லாவதனறரனேவல்லன்

காபபவனவதைபபோனெஙகளகணணுதனினறுறகா
ககத, தீபபெருஞசினததாறகொலலச செலலுமோவெ
னனமனனோ, கோபபலாவெயயசொறகள கூறியேமரி
ததோனமுனனரு, சேபபரனவனமைசொலலுந திடத
தனைககொலதிொனறுன ௫௫

கொலலெனவுரைததவாறே கொண்டுசெலபவரைக
கூடச், செலலுமெனறழைததுசசெனறு சிவனதிருக
கோயிறசோநது, சொலலுவா ரானையநதத துரோகி
முனகொணடுபோதா, னலலதோபரனேநமபாநமபினே
ாககினியாயெனன. ௫௬

எனறவாகிட்டைதனனை யெமபிரானமகிழநதுநோககி
யொனறியகருணைகூாநதே முாததகததுறுவாயெனனச
சென றரிமாரரததன திருவுருசசோநதவாறே
பினறுடாகாவலாளா பெரிதுயிாததயாநதுகினறா. ௫௭

மண்ணிடையததனன்பா மறறொருதெயவமெண்ணுத
தின்ணிமையாலேயாது செயயினுஞசிவனுககேறற
புண்ணியமாகுமென்பாா பொனறரியமராசாத்தும்
தண்ணிறைதலையினறுயய தலையரனுாமேறகண்டாா.

வீரசஙகரா.

தனாமஞுமறறுமவீர சஙகரனெனறுரனபா
வளைமகளபாகனலலான மறறுளதேவாதமமைப ரோ
பரிசியேன சொறபனததும பாாககிலே ணவாககாமபே
டுளாயுறேனென னுநீாமை யுறுதியாயொழுகுநாளின.

சொற்பனநதனனிலவநதோா தூயனலலாதபுதத
வறபனைததீணடககணடங காகராவெனவெழுநது
நறபவமிலலாபபொலலா ஞமலியைததீணடுமிநத
வெறபடருடலைசசுட்டா லிபபழுதகலுமெனறு. ௪௧

பருபபதககிரியிறசெனறு பாடகேசுரததுமுனன
னெருபபினைவளாததுநெஞசி னிததனையுனனிவீழநதா
ருருபபடாதீயிலவேமப்பா துமையொருபாகனமுனனி
ன,றருடபெருநதிருமேனிககுளடககினனமறறுரனபா

மஞ்சையா

கஞ்சனைசசெனனிகொயத கணணுதலுடையாாதொண்
டர்,மஞசையனெனுமபோாவருமபரசமயாககெலலா
நெஞ்சகததிடியையொபபாா நிசசஙகரசசமிலலா
ரஞசெழுததணையுமவாயா ரமலநீறணியுநதூயாா. ௪௨

வெஙகனலவிழியோனகாசி விசுவநாதனறனமுனன
மஙகுலிபததுநிதத மாிநதுமுககாலநதோறுஞ
செஙகடிமலராவேததித திருமபவுமபெறறுவாழவாா
அஙகநறபெருமைகண்டுதொழுதுலகேததுநாளின ௪௩

சென்னியினமதிமுடித்த தெயவமேதெயவமெனறு
வனனியசமயாநாசி யரிநதிடுமெஃகமீதென
றுன்னியேபததிராலம பனமதொன றூாகருநாபபண்
மனனியஙகாததுததீர மஞசையாமகிழநதிருநதாா.சுச

பததிராலமபஙகணடு பாசமயததாகூடி
யுததரவாதமபணண வுவணவாகனனறனகோயின
மததிமததிருநது மஞசி தேவனாவரசசொலெனறு
ரததிறஙகேளாமஞசி தேவருமஙகணநதாா சரு

இருநதபொயசசமயாதமபாலியைநதநூலளவைகொண
டு, வருநதினருடனபடததா மஞசையாமறுததபினனா,
நருஙகணனசமயரான கபடபொயவாதுயாஙகள, பொ
ருநதியகாடசியுணடேறபொருநதுவேமெனபுகனறுா.

புகறலுநனறுநுஙகளபுணடரீகாககனசெனறு,சகநதொ
ழும்விசுவநாதன றனைபபணிநதிடசசெயகினறே, னகந
தைவிடடெழுமினுஙக ளாணடவனுகுமிநத,முகுந்தனை
யாண்டோனெஙகள முதலவனெனறறியைநோககி.சஎ

நீயருசசிபபோனெஙக ணிததனேயாவனாயி
னீயலாககரஙகொளஃக ஙிமலனதாமேயாயி
னீயளிததிடுநதொழிறகெனனுசிறைகததாவாயி
னீயரனவிசுவநாத னிலயமுனபணிவாரெனறுா. சஅ

தரையினரதிசயிபபச சஙகரனன்பரானே, ராகரவென
ககளிபப வநதைதசோவாதாவெளகி, வெருவியுணமரு
ணடுநிறப மெயததவா மஞசிதேவா, வருதியென றுஙா
ததசொலலை மாதவனறலைமேறகொணடே. சுகூ

அஞசியஙகோயிலவிடடுங கடிபெயாநதகனறவீதி
விஞசியவெளியிறசெனறு மேதினிமதிததுசசெலல
மஞசையாமுதலாஙலலோா மகிழநதுமுனவிரைநதுசெ
ல்ல, வஞ்சகசசமயவாதாமயஙகினாபினனேசெலல ருய

வேறு

வநதுகோயிலுடபுகுநது மாதவனவிசுவநாதன
கநதமாாமலாதநாணமுனனஙகாதலிறபணிநதஙகிவன
மிநதமாஙிலததோாகாணக கிடடபபதையெழுபபமாடடா
ாநதமால்சமயததோாகளாதலானரனேமேலோன. ருக

ஆதலாலரனேநமபு மடியவாருளுணடாகின
மாதவனவாழவனினறேன மடிவெனனபதறகுசசானறு
நீதலாமனனகேடபாய நிருதாசஙகரதாசையா
காதருநெறறிககணணுற சகதேவமலலனகணட. ருஉ

மோகவாலயததுவாழ முகுநதனுககுடலாமபஞ்ச
லோகமுமெரிநதுவீழநத துரைபபிரமாணமன்றே
போகவேயிந்தநீயாள புரததினுளரிககுததாதா
சோகமேவிடவிருககுஞ் சூனியாலயததைககாண்டி. ருங

யதிமுடியததனனபா மகிமைதானறிவைபரதி
நிதியனவாசசிதேவா நியமநீவிலககநதேவாக
கதிகளுமெமஙகளதத னணைநதுநெறகொடடாரநதன
பதியெனவிருநதசெயதி பாாததனறு துதிததியனறே.

மனனனினபரிசனாககு வழஙகுபொனவரையுஙகாலை
யனனாபேரொழுதாதேயஙகளுசெழுததமைததுககேட்கி
னுனனருஙகணககுததபபா துரைபபதுதெளிநதிருநதும
பினனுநீவாசசிதேவா பெருமையேனறியாயெனறு ௫௫

மசசரவிசசலேசன வா துரைவசவதேவ
ரசசமிலவாசசிதேவாக கறிவிததறகாளவிடுததா
நிசசயதாககமெனறுற செலவதேநிபாயமான
மெயசசெயலெனனவநதா விசசலனவரைநோககி ௫௬

வேறு

திரிபுவனபதியாகித திருபபதியாயததிதிபதியா
மரிபதிட்டைகாணவெனறிங கநதணரோயாதியாம
பெரியொலாமவநதிருபபப பேதஞசெயதிவவிடநீ
தரிசனஞசெயயேனென னற தெளிவேது செபபென்ன.

கோபராயபபரசமயக கொடுஙகரிகடகரியனன
ருபராயவாசசைய ருததாமுனனுரைசெய்வார்
சோபராயபபிறபபிறபபிற ழுளஙகிமூனிசாபததாற
றுபராய்ச்சலிககுமவா கருததரோதனாமனனு. ௫௭

அதிககததாககதிககததாக கதிககததனததனெஙகள்,
பதியொருவனலலாதார பதியலககாண் பாாததிபகேள்,
விதிதிதியெனறேவறசெய வேதனரவணைய னெஙகண்,
மதிமுடிபபாககிணையலககாண வைககவுறறோவலிய
ரோ. ருகூ

வானவாகோவிநதிரனவ வசசிரறகுமாதவனகோ
வானவரிககரனகருதத னரியமைசசனளாதுமாய
மேனலததவெஙகளபிரான மிகுமபதிமாலபதியாயிற
றுனளிததமகனுடலநதரமாடடாதிருபபதென. கூ

விதிககுமயனறெயவமெனின விமலனரிசிரநதிருமப
வுதிததிடசசெயயாததெனன வொருகோயிலுணடாககி
மதிபபுறுநறபூசைகொள்ளமாடடாதெனசினனபுததன
கதிததெயவமெனினமனிததாகாயமெனபசுவறமென்

வேதமிககதெயவமெனின வெயயசோமுகனதிருடி
யோதமெததுகடலினிடை யோடியுறறஙகழுநதுமோ
பூதலததைததெயவமெனிற பொலலாத மலஞசலஙகட்
கேதமுறறவிடமாகி யசுததமுடனிசையுமோ. கூஉ

நீரதுதானறெயவமெனி னெருபபதறகுசசுவறுமோ
வாரமுழகொழிநதொருவ ரஙகையினஙகடஙகுமோ
கோரவஙகிதெயவமெனிற குறைககரமாபசுததசுத்தஞ
சேருமவையனைததினையுந தினறுகொண்டுதிரியுமோ.

மோதனிலனறெயவமெனினமூலையொனறிலுறறிடுமோ
வோதுமணடநதெயவமெனிலுறறவதனவடிவாமோ
வாதவனேதெயவமெனிலாராமறறிரிநதிடுமோ
சோதிகலைகுறைநதிடுமோ சோமனேதெயவமெனின.

ஆவிதனைநதெயவமெனி லணைநதிடுமோசுகதுககமே
விவொனறுககொனறிவைககு வேணடுவதெனறெயவங
கள,பாவபுணணியஙகளெனபடகாகனமநதெயவமெனி,
லோவிலசேதனமொனறை யுணாநதளிககவலலதோ.

தனையணைநதவடியவாத நாமகொலுமோதனனைததா
ன, வினைவதைததுககொளளுமோமேவுமுயிாசுகதுகக
மினையதெனவறிநதணையா வவவகையாலனைததினையு
நினைவிலறிநதளிபபனெஙக ணிததனவனிகரிலலோன.

சகலதெயவமனைததினுடன றருமருசெயததகனறன,
மிகுதலையெனறகாததலையாம வெகுணடுதநதைசிரநது
ணிககு,மகமொழிததுக காடடகோட டையாமுனமா
னெயதி, முகமலாநதுசிவகணமா முநதுபலன கொடுப
பனே. ௬௭

ஆகையாலரனபதியா மரியயன்பஞசமாவரணத்
தோஙகயாலூரூரி னுறுஙகோயிலுறறிடலாற
சாகையாலிவாதொழிறகுஞ சகலவுயிாததிறஙகட்கு
மேகனுமெஙகளததனிறையரசவினனுஙகேள. ௬௮

ஆலமெழுமபொழுதஞசு மணடொலாமஃதுணட
நீலகண்டாககொபபரோ நினமலாககுததுனமலஙகள
சாலவுளளோரிணையரோ தணிசுரமாகாமாரிக
கேலவெனறுநோபபரோ வெதிரிலகாணிறைவனே. சுகூ

இலகுளிஙகமூலகமெலா மிவவிலிஙகமததிமதது, நலம
பெறவேயுலவுமவா நமபரனுககிணையரோ, சலஙகொளு
மபிருகுவிடுஞசாபததாறறலைசயோனிப,புலனகடொ
றுமசகுதபபோ பொருநதுமதெனபுவிவேநதே. எய

வேறு

அயனகுதஞசெனிததலாலேயதோககசனதிதியனறு,ப
யநததாலிநதிராஹு சனறுவாபாரநதனனி, னயநதுபோ
தாயனபபோ நணிபபரா சரனபாறகுறனறி, யினையநத
வவவுகததினமறறுங கிருடடினனெனபபிறநதான எக

வே று

இபபடியொவவோரிடததி லெயதியெயதிபபிறநததறபி
னபபடிவநதொறுமாலே ஞகுமபோரவையுறறே
செபபிடுதறகரியவெஙகள சிவனபதஙகளருசசிததுத
தபபுளவையகறறுமரி தாழவினனஞசாறறகேள. எஉ

ததிசிபததுதையுண்டான ருமபிறைகடடுணடான
பதிதசலநதரனுக பாசததாறபிணிபபுணடா
னதிகவுபமனனியனறு னருநதியபாறகடலொடுபோ
யிதழுறவேயுமிழநதசெயதி யெவவுலகுமறியுமால். எங

ஒண்கொளசராசநதனவந தொறுப பனனவஞ்சியே
யெணபதிஞயிரநதுருக மியறறியமாறகிததனையெண
புணகளுறவரககாவநது புலடககபபோயககதவததுட
கணகலஙகியவவுருவா பொாிதநுயிராக காததனனே.

கணணுதலோனுலதனதக கணடத திறறரிககவனறு,
பெணணுருவாய நினறிலனோ பிணஙகிவிடட சககரத்
தை,யொணணிறையுநதீசிவெகுண டுண்டுமிழககாளு
சிரநாப, பணணுறனவததோடியரி பாறகடலுளொளித
திலனோ   எரு

வேறு

சீதையயரககனகொணடு செலலுமவவேலைதனனை
யிதெனவறியமாட்டா திரஙகுமககுறறமனறி
யேதமாஙகிராதனெயத வமபினுலிறநதவநதப
பாதகநதனையுமெஙகுமப பாரதமபகருமனறே.   எசு

நநதிகேசுரனுயிரபபா ரணனவிணணிலோடி
வந்துபூமியிலவிழுநதான மகறபெறுவிருபபினுலே
யநதருமேகரூப மாகியாயகரனைநோககுளு
சிநதையாலனநதகாலஞ செயதவ சதவஙகேளாயோனை

மசசமாயகாலைவநது மலாவிழிமணியைவாஙகி
யசசடைமீதிலெஙக ளானணிநததுகேளாயோ
கசசபததோடடையெஙகள கண்ணுதலாசாப்ப
ஞுசசிதமபெறததரிததவுளாயினையுணராயகொல்லோ

சிம்புளாய்வந்துநார சிங்கத்தையுரித்ததோலை,யம்பரமா
க்கொண்டவன் றன்னைக்கொண்டுவெங்க ளரனுரித்தனனவராகக், கொம்பணிந்தகிலங்
கொண்ட கோலத்தின வெங்கெலுமபெ, யெம்பிரானக
ரத்திறற்ணடா யெடுத்ததிமமறையோரவலலா. ௭௯

மேலெழுந்தகங்கரித்த விட்டுவச்சேனனறன்னைச
சூலங்கொண்டன்றுகுத்தித் தூக்கினசொறகேளாயோ
சாலமாதேவரோட்ட தக்கன்றனவேழ்விதனனின
மாலவன்சிரந்துணித்த வாறுகேளாயோமனனே ௮௧

அச்சுதனுநிவிண்ணோ ராக்கனைவென் றுதமமை
நச்சியேபுகழுங்காலை நபபஞ்ஞேரியக்கனேபோலவந்
திச்சிறுதிரணந்தன்னை யெடுமெனவெடுக்கமாட்டாக
கைச்சவலையரோவெங்கள் கணனுதற்கிணையராவார்.

சிலைநுதன்மகளோகக்ண்டு சிந்தையிலவிருமபிவேதன
கலையெனவடிவங்கொண்டு காதலிறபுணருங்காலைக
கொலைசெயுங்கிராதவேடங் கொண்டரனந்தப்போதன
றலையினையரிந்தசெயதி சதுமறைசாறறுமெங்கும் ௮௨

மாதவன்றதனமுன்ன மதமன்ந்தனனிறகொண்டு
போதலாலொட்டகத்தைப் போலுடலெடுத்தானமறறு
ம், வேதவியாதன்றெய்வம் விண்டுவேயென்னநந்தி
காதிவந்தவனகரததைக் கண்டித்தகதைகேளாயால.

ழுததனசசுவேதனறனனை யடாநதுறுஙகாலனஙகங
நததியேகூலததேறறுக கொணடனனவேழவிசெயயு
றததஞநதககனசெனனி மறிநதிட மறிசசிரததை
யொததியளறெழுபபிகினறதுணாயனறேகாடசியனறே

சலசலோசனனவவேழவி தனனிலேதலையிழநதா
ஹுலகெலாமுடிபூ யாஞ மீளாஙகுவானதிலையச சென்னி
மலரொனமுடிததானநதன மணமுறநறருஙகுஞசேட
னலகிலாவெஙகளீச னஙகுலிககாழியாளுன. ௮௫

இசசிறுதேவாககெலலா மெஙகணமுககணணனவே
ணடா, முசசிதமாமவனறன கணததரு ளொநவாபோ
து, முசசகமுழுதுஞசெயய வளாததிட முருககவேண
டின, சசசிதானநதனறுயய கணததிலோ சிறியோசா
லும. ௮௬

குனிததருளபரனேகநதன குலவியபுனிதன்மறறோ
ரனிததொனபதறகுமாலோ னஙனிவாசிசககபபாலங
தனிததனிமாலையாகத தரிநதவாதஙகளஙக
நனிதொடையாயததரிதத னனமையேசானறதாகும.

சஙகரியஞசவேநற சலநதரனறனனையோதா
ளஙகுலிகொண்டுசெயத வாழியாலழிததானதத
னெஙகடமபெருமானபாததிறைஞசியேபெறறபெரு
றஙகனைமதிககுநதேவாதமனமயாஞசாககுபபண்ணேம

மனனுபமனனியனறன மலாபபதமவணஙகி மாலோன
முனனுபதேசமெயதி முகததிலிநதிரநீலததா
னனிறலிஙகமபெறறு நளினததாறபூசைபணணித
தனனுறுநயனஞுசாதது தவததிஞலாழியுறருன. அக

இருபதுபுயததானெனனுமிராவணனறனகொனறு
பெருகுமபபிரமகததி பிரிவிததுககொளமாடடாம
லருளுறுமிலிஙகபூசை யாலனறேவகறறிககொணடான
றிருவுரனிவனபூசிதத வாலயநதிரளாஞுசெயபின. சுய

நானமறைமலரோனமாலோ ஞனமருபபிபததுமேலோ
வானவாமககளாஞோ மறைமுனிகணஙகணமறறுந [ன
தானவரிவாகளெலலாஞு சஙகரனபதமேபூசித
தானதமபதமபெறருர லவரிடததரனபெறருஞே. சுக

உரகவாபரணாககோபபோன றினறுலகுளளதெலலா
மரனரியுடனேயதத னபேதமேயாகுமெனறுந
தனைமுதலடடமூாததஞு சஙகரனவனறனேயா
நரொனுமுனைகளெலலா நரகஙகாணராககுங்வநதேசுஉ

வருகவெனறெனையழைநதத வாறெனமனஞயாஞுசெ
ய, கருமமேதுனாததியெனனக கமலமெனமுகஙகளவா
டிப, பெரிதுளஙகவலையெயதிப பேயபிடியுணடாாபோ
ஞுறு, ஜெநமொழிசறறுமறறு ஞுமாபோலுளெநதிரு
நதான. சுங

சேடனமுஞெங்கூழ்போனறுஞெசெலவாமுனமிடியாபோ
னறும, வாடியதாககவாத மறையவராஞெொலலாங
கூடியசமூகமவிடடார குவலயமனனனெஞெசி
னீடியகாணமெயதி செடியதனகோயிறசெனறான. ௬௪

வாசசையா வாது
முறறிறறு
ஆக திருவிருததம - ௧௭௨௮

உ

திருசசிறறமபலம

மடிவாலமாசசையா வாது

மறறொருநாணமடிவால மாசசையாமுனபுபோ
னறறவநமீதாருடைபபொதியை நணபிஞலவெஙநேநதி
வெறறியிஞறசேகணடை மிகமுழுககிபபவிகளெமபா
லுறறிடலுறறிடலெனறு மனைவிபாரொடுமவநதார ௧

இததகையாலவருநதீராக கெதிராகவோரவிஙகி
மெததவிடருசருஙகுதெரு விலஙகாமனமேவுதலு
மததகவிலானறலையை யடலவாளாலறததுணியா
வொததியருஙககனததி லோடவெறிநதுலவுஙகால. ௨

அவவிடததி லணைநதுஙினறோ ரனைவோருமுடன்கு
ழீஇ, வெவவியவுளமவிசசலனமுன விரைநதுசெனறுவி

ளமபுவா, ரொவவமிலுன படடினததது ளிழிதொழிலசெ
யொருவணணுன, செவவியநறபததனெனறு தனையொ
ருவாசேரவொடடான ௩

விலஙகலசெயான காததிலொரு வெயயவொளி வா
ளபறறி, யுலநதமடிபபொதியருசா யுறறேறுவனதபப
னெனபன, வலமபெரிய மதமபடட யானையெனமறுகு
தொறுஞ, சலநதருமெயத திரளையுஞ சறறுமெணணு
னுறறெறிவன ௪

அஙகடிவீதிகளறற வரியவியாபாரமறற
வெஙகுமொருபூதனையு மியஙகவொடடானெதிராகத
துஙகவிபமெருதுபொதி துரஙகமொனறுஞசேரவொணு
ப, பஙகமுறபபயநதிடைநது பாதவிககுமபாாததிபனே

இனறொருவனபுதியனவ னினனதெனவிசைநதறியா
ன, செனறுகடை யுருததனைச சோநதனெனறவனசி
ரததை, வெனறியிறுமாணித துவிணணில வீசிறனவி
ழாதணடந, தினறதுவோ காணகிலேனு செயயமனன
வெனவுரைததார. ௫

தணடநாயகாமுகததைத தளைவேநதனருகெகிக
கொணடபெருஞசினததிற கூறுவான கொடியநுஙக
ண, மிணடதனுலொருவனையுமவீதியின வியஙகவொட
டா,வணடுகிலதழுககறுககும வணணுனுககிவவாறேன.

ரதுமிகபபுதுமையனறேவெஙகெஙகுமயாமறியேம,பே
தையரதேசியெமமூரப பொருநதெருவிலவரவொண்ணு
ச, சாதியிலானிவனுககுத தகைகொடுததோனீயலவோ
வீதியினிறறனைததீணடு மூலகாநமமை வீடடுவதென.

இறைவனெனயானிருகக வெணணுமலெனனுரு, ணி
றைமறுகிலொருபூதா ஙிலலாம லடாககினறு, னறுவை
தருபொதியினையொரறியாதானமூடடினனென, றுறுவ
கையாலவனசிரததை யொடடிவெடடியெறிவதுவென.

விணணெறிநததலைபுடவி வீழநததிலலைவீழாமு
னணணமூறததிறநதெதிரினறஙகாநதுவிழுஙகினனே
வெணணிவிவனிராககததே வேதமொனறுசெயயாம
லணணிபுணடதீணடினனை யருளினறியழிததனனெல.

எனவெகுணடு மனனவனற னெதிரினறோர தமை
நோககி, வினையனநதவணணனை விழவெறிமினிறநதவ
னேன, றனையுமிழநதாறறிருமவவமமினசகலாககுமிதம
தெனன, மனமூளைநதுவசவேசா மனனவனமுனவகுத
துரைபபார ௰௧

மேலிதுவெனறறியாமல வெயயசொலலாகுவதெ
ஞலமனதீயாவநதிங கறைநதசொலையுடகொணடு
வாலியநலறிவினறி வணணனவணணனெனறு
சீலமிலாதுரைபபதுவென சிவபரமனறனைநோககி ௰௨

அவனன்றோவதிகுல னதிகுலத்தபாலா
னவனன்றோகுலத்துவே ராவதெலாமறவெறிவோ
னவனன்றோமுப்பனன னமலனிருத்த னுத்தமத்தோ
னவனன்றோவைந்தருளோ னவைகட்கெலாமேலானோன

முன்னமயன றலைச்சண்டையை முன்னூலாயத தரித்த வன்கம, பன்னகத்தைச்சோ கரத்தேந்திப பலிகொள்ளுமப னவனவ, னன்னெறியா னநதமுத்தி நன்றோடா ளரசன வன, மன்னுயிர்களுடற்சோங்கின வரவேற்றுமவசியன வன. ௰௪

பலவுலகைவிளைவித்துப பகுவத்தாலொருதொடுக்கும
தொலைவிலநற்றொழிலவல்ல சூத்திரனுமவனன்றோ
விலகுமிப்பாதியா யெறுமப்ரூமுயிர்களெலாம
குலவு ... நுகட்குருவ குமபகாரனுமவனே. ௰௫

அரிதிரிவிக்கிரமவுட லமாதண்டேகோலாக
மருவு ... வருந்த வனனாமபோகயிருக
வெருவுசிவகவுகிர்முளளாய மெனகுடோயினாயாகச
சொருகியமமானமசசவுருந துணடிவிடுமவலையனவன

அனைத்துயிரினகனமமெனுமமபொனமாறறினையறிந்து
தனககிசைந்தவிலைகொடுக்குந்தட்டானுமவனன்றோ
வனத்திண்டுஙகலைவடிவாமகடபுணாநதவமபனறலையை
ச, சினத்திலறவிறகொடெயத்தீரவேடனுமவனல ௰௬

சக்கரத்தோனயன்முதலாஞ் சகலபசுவினங்கட்டமைப்
பக்கமுடன்மெய்க்குமான பாலிடையன்றானுமவன்
பொக்கவுடலெனும்பொறியைப்பூணாரம்பாங்கயிற்றிஞ்
லக்கருங்காற்கரங்கொடுபின்றுட்டுநாட்டியனுமவன்.

ஆருயிராமாடைகளினைவமாமழுக்கத்தனைச்
சாருமுடலுவாக்கொட்ருட் டன்னீராற்றப்பியே
வாரமுடனறுக்கவல்ல வண்ணானுமவன்பன்ஞ
பாருலகிற்பத்தாக்குப் பத்தருமபானுபவன ௰௯

மாதவத்திலதிகனு மடிவாலமாச்சையனை
நீடமலகுலமெடுத்து நீக்கப்புத்தநவேந்தனை
தாதுமலாப்பாணத்தோன் றனைப்பெரித்தோனவன்பெரு
மை, யாதரவாலாயிரநாவனந்தனாலறையவொண்ணு.

வேறு

கருவூரிற்சிவகாமரொன்றும்புத்தா காரப்பிலாசகெ
டுத்தகரத்திற்பூவை, வருமேகமனையவிபமத்தாலவாங்
கி மண்ணிலிட்டெறிபத்தா மழுவாற்கொன்று, ராருண
மேவுமெறிபத்தா காதத்திற்சோழனும்புத்தத்தைக் கொடுத்த
தேனையுங் கொல்லுமென்று, வெருவாது பணிந்தளவி
லெழுந்தானை விமலனருள்வாபெற்றா விளம்பினமற்
றும். ௨௧

வேறு

பாரநெறியறிவுடையாா பாலூாபபொமமையனெபா
ராருநெறியருமபததி யாசாரசசீருடையாா
வீரசைவவிதியொழுகு மேனமையினாவெகுளியிலாா
பேருலகாககுபகாரம பெரிதுடையாாதயிரியததாா. ௨

குருலிஙகசஙகமமூனறு கோலமலாபபதபூசை
மருவுஞசனமாாககதிலே வழுவாதுவளாவிபபாா
தருவுநதுஙநதவனந தாமவைநதஙகமமலாக
ளருளனபரகஙதோறு மளிநதவரீநதனபொருளால. ௨௩

நலலோரெணகுருலிஙக சஙகமதஙைநநாடோறுந
தொலலேடரினபூசிககுந தொனனெறியாரொருவாதிற
கலலோாநநதியையெழுபபிககடிதெனபுனமேயவிததா
ரொலலோாமுனசோளததை யிலிஙகமாமுருசசெய்தாா.

இததகையாாபாலூரி னிலிதுறையுநாளிலொருந
மெயததனாயாளிறைநதனை வேணடாதவேநதனமே
லததலததுவழியாக வணைநதவனூாககிழககவாசெ
யுததமஙநதனவனஞசே ருயராறறஙகனாயுறறுன. ௨௫

அஙககரிலவேந்தனிப மரியபெருமதததிறற
றனனிருதாடடனைமுறிததுத தாவிபபாகனைககொனறு
மனனிருநதனிழலசீறி வாயலறிததனைமறநது
முனனணைநதோரனைவனாயு முருககிநநதவனமுறிததே.

மதமிகுந்தனகோபத்தால் வருங்கரிபாலூர்பபொம்மமா
பத்தலார்க்கக்கொண்டுவரப் பரிந்தவர்மேலவருங்
கத்துடனங்கெகிர்கின்று காரிவீழ்க்கதமாவா
புதவியிலாவிபகியென் றுங்கிரந்தாலுருகருதலும். உஎ

அடலமதகுருங்கோபமுரசனை ஞாயபரிபபுமழிந்தலறிக
கடுவிசையிறபினவாங்கிக காருசிமேற கொடுசுழன்று
நடுநடுங்கிமதவேழ நதிககளாயினிறாதிடலும (ா.
வடிமொழிஞ்பபபா நமனைவன பு நவருகதுணைப்பா

வணங்கியனைநீய புமாவேழமநகநிரு,விணங்கரியபா
கனாககொன றெநிரககோனாவைககநநதக, கணங்கொ
ணநதவனமபிடிங்கிக கடுவிசைபினைநாகாலேபு, பணங
கொளாரபபசியனைபாப ரூபமபாமமையமொனபாா.

அநதநநதவனததுடல ராறகெடுநநககதறகெதிராய
வநதனரங்கவாபீது மதிபாமனடாதிடவு
முநதிகசினதகினட லுறநநாதுயுககிறோ
நநதமிபஙகதறிபநத நதிகநனாயிறிறநநதெனறுா ௯௰

கேடடளவினமனநதளாநது கிளசசரிய பயததினுல,
வாடடமுறு முகநதரசன மதிசசடையா ரடியாாபாற,
கோடடனமாதஙகமிநநக குறைசெயுமோவெனறனப
ா, காடடனிலவநதிபபிழையைத தாயநதருளவீரெனப்
பணிநதாா ௯௧

மறறுமநதவேழததை மணததினெழுஙகருணையின
னறறவாபாலூாபபொமமா நாடியெழுபபியவளவிற
கறறவருமறறேருங கைதொழு துவாழததிஞா
கொறறவனததவாருளாற குலவியபுணணியனறனை.

வேநதியலபுபெரியோாககுமிகைசெயயாமேனமைதருஞ
சாநதமரியிநதிரனபாற றவததோாபசாாநதகுறறம
போநதபெரியோரிடததுற புகலககேட்டிநதுமறறு
மாந்தொனமாசசையலா பதிபபோமனனவனே ௫௫

கோடடுவிடையினனனபா கூறையலலா லொலியாதாா
நாடடுலகிலவராடை நணுகவெனறுவிசையாதாா
கேட்டுவநதவாககாடை கிரனபிலலிததுமுனபு
போட்டவாககுமததாசு புரிநதளிககுமபுனிதனொன ௫௪

காவலனறனநதிகளைக கனனறுபழஙகறைதயுணாகக,நீவு
லைகாணெனறனைப பாகா தமைநோநோககித, தீவரமா
யகீரவனபோந தெருசசெனறுதிறனமதனசோ, கோப
விபததாலடாநது கொலதினைககொதிததுணாததான.

கூறைதீணடியவளவிற கொனறவனையிவாகளோ
வீறிறுறறேறவலலாா வேணடுவதிலவேநதீ
மாறுகொணடஙகவாமீது மலையவெனறுசெனறுனுந
தேறியவாககெதிாநினறு திருமபரிதுதீரானறுா. ௫௬

மடிவாலமாசசையா வருபவீதிமாவுநதா, கடவேழஙக
ளைகவெகாணடு கடிதுசெலலககணடனப, ருடைமேவும
பொதிசநமையோ பெகிடநதா லுருநதெழுநது, படை
யானைகளைவெருவப பாாநதுடறறுமுசியமபோல். ௩௭

கலவிநாதனபடைதந கடவீரககயமெனமுந, னில்லதீாகி
னறுயிரா நீஙகாமறபதடிகாள, செலலுமெனவாாபபரி
நதுச சேகணடைமுழககபுட, ஞெலலெனவே வெரு
ணடிபஙக டிரைநோறுமோடிஙகால ௩௮

உரவேழஙகளைபபாக ருககிரததாறறிநபபிமேல
வரவேழநதிணடாமுன மடிபபொதியவிணணிலெறிந
தரகாலகாலவெனவஙகைகளைதநிதாடைபபுடைகொண
டெரிபோலவடாநதெதிாந்த மா்வுததரிறவெறிநதே. ௩௯

கரியினஙகளகரமபறறிக கடஙகலஙகவெதிாதூககி
வரவீாதருநதூசொலிககும வாறதெனவெடுததடிதது
நரவரிமையமுககணண னறகாததிலமமனைபோற
றனாயிலவிழாதெறிநதனைய நாளவிசிநதனாயிஙிடாசுபெ

கயமுகனு மாககணமுன கணனுதலோ னுரிததவெ
னச, சயமுறவீாதகரிவெளிற றணடெ னுரெட் டெலு
மபதனைப, புபவலியாறபறிநதுபோற பிடுஙகியெனபு
போகடடு, நயமநுறசசெனவிகளைக தாநதததானருககி
யே ௪௧

வேறு

இறைச்சியினை நீசாசொளவிா சனமமெலலா மெடுத்
துபோழுசசியாகா னெனபபோலச், குறைககணுறவெங
கெஙகுாவிசினறு கைமையெதிா நதாாககொ துஙகாதாா
சாறறுகினறாா, பொறறதருமிலலாதென மேறகயங
கள பொாவிடுததகாவலனைப புடைபபனெனறு, கனற
ககதிாவாள விதிாததாாததாா நிததனனபா மாசஞசய
னாயேததிறைா காஙகுவிததாா ௪௨

இனனசெயதிமனனனறிந தானனாகதீ யெறுமனாயெ
னவாடி யிறஙகிநாணிப, பனனாருளுநிரககிநெப பாாத
துநெஞசிற பயநதுடனேநகைசெயய வசவநதேவா, மெ
னனகையாலுனாசெயவ ாவாமேலவெமமை விடுகபங்க
ளவிடேலெனன மிகமொழிநதே, னனனுனாகேளாம
லபி மானமபோன திறநதிபமெயதிறமேற சிவநதுரோ
கம. ௪௩

இததகையாலநதனனபா சவுரியஙக ளியமபரிதாமாச
சைய ரிகலுமவாதா, சததுருவா யனனையினறிச சனித
தாரலலாற ருாஷிியினமனிதனொனறு சாறறெனறுதாற,
சததியமீதவாககுமீ சாணபுகுநதாற றருககினனைவாழ
விபபா ரொனபபொருநதிக, கததவியமிதுவெனறே ய
மைசசாநல்லோா கறறுவலலோருடனசெலலக கடிது
வநது ௪௪

ச்சரவர்நாஸரிசிக்கச் சேயக்கிறைஞ்சுந் திருவேந்தனை
பூரமுன் கந் தண்டநாதர், பார்வெறிமாச்சையர் பதாம்பு
யத்திற் பணிந்தெழுந்து பரவிப்பின்று பகர்வாரமன்னன்,
பெருணாயுமுள்ளவனன்று நும்மேலேவும் பொருந்திரளை
விடும்போர்து வேண்டாமென்றேன், போர்று பாகத்தி
லுல விடுந்துமானம் போய்ப்பணிந்து கிடக்கின்றான்
பொறுப்பீரென்று ௪௫

பரனையதேவரீர் பறவைமீது பாசுபதாத்திரம் விடி
லென் பாரொன்றுளு, புரவலனேவெதிர் நுமக்குப் பு
ரந்தராதி புத்தேளிர் நுமதருளைப் பொருந்தி வாழ்வா
ரருளுந்தொன்றுங் காந்தளவின மடிவாலைய ரன்புகொண்
டங்கரசவெழு கெனவெழுந்தான், றன்மடிந்தகரியினத்
தின்னொலுப்பூணப்பேந்த தவளவெண்ணீ றிடவுயிருன்றரித்
தெழுந்தே ௪௬

முன்றுணிந்து விண்ணெறிந்த சிரமுமன்னன் முன்
வீழ்ந்தத்தருக்குமுயிர் யோக்குந்திர்சார், பின்றசபை யனை
வோருந் தொழுதுபோற்ற நெடுவிசும்பிற் றுகிறபொதி
கருப்புறமப்பிக்க, வென்றிபினவர்கிருந்தளவே மடிவா
லையா விலாந்துசெல்நத்திருமவிருப்பாலுயின்போய, ந
ன்றிமடமபுகவிடுத்துத் தொழுதும்மீண்டு நன்னெறிசேர்
தமமடந்து நம்பந்துபுக்கார். ௪௭

வேறு

அரசனமைச்சரறிவாள ரனைவோர்களுமங் கற்புற்றா
ய்ப், பரவிமகிழ்ந்திடப் புதுமையினைப் பண்ணவல்லர்தொ
வனொன்று, விரவிமன்ன னுடன்கன்றா மிக்கமடிவாலை
யாமுன்போ, லுரமத்தகலாத் தவராடை யொலிக்குநியம
முற்றிருந்தார் ௪௮

மடிவாலமாச்சையார் வாது
முற்றிற்று
ஆக திருவிருத்தம் - ௧௪௭௬

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

முசுண்டிச்சவுண்டையார் வாது

வெற்றியினாட்டவர்ச் சொன்றோமுனிவர் மிகுபூப
பர், லுற்றவுடலைவிட்டகல வோங்குங்கட்கத் துறுந்தவ
த்தோர், ற்றைநாளினவிமானத்தி லவரைக்கொண்டுங்க
ளவிலெசங்கர, துற்றுமுழங்கவோமறுகிற் றுதைந்துசெ
ல்லுந் துணையத்தின. ௧

முத்தாமுசுண்டிச்சவுண்டனொனு முனிவர்ந்தத்தெரு
வதியா, யொத்துவருவாரிதனைக்கண் டோடிவந்துசீரண்
சரணென, றித்தன்மையதென்றேவர் ரிழிந்துவம்பின
வமமினிந்த, வெத்தாரவாகனலமோ விடைவாகனத்து
மேவாதே. ௨

எனறுசிரிததுககரவொளை விதிாதராமுனையிடடெதி
கினறு, குனறமனைபபுயமபுளகங கொளளபபயாநதுசிவ
னனபா, பொனறலாமோ வெளபபசஙகள போறறிபப
றறபபுனமுறுவ, லொனறுமுகாாயத தவாாச ருயிாபெ
றறுளளஙகளிததிறஙகி ௩

சராணாததியெனசரவுணடையருஞ சராணாததியென
நதாமொழிநதா, காணததாவாறறழீஇககொணடாா கா
தறறுதிகளபலசெயதாா, திாணைநஞசோ சஙகொலியுஞ
செயயதவததோரொழுநதாவா, பாணைவாவெனறேததொ
லியுங சடலேமொலியிறபாநததால. ௪

ஒழுககமுசுணடிச சவுணடைய ரொபபொனறிலலா
விரஙிலைம, யழுாகுமனததாலமணகுணட ாறிநதஙக
தனையவமதியா, விழுநகஞசெயவா மெனவெணணி யி
னியதவாபோறகோணிலகையாற,சழுததுசிாநறகரஙகா
லாயக கடடிககணடிரீறணிநது. ௫

ஊாககுபபுறததோாபாழஙகோயி லுளளோாமுலையு
டகிடததி, மூாககசசமணா பலாகூடி முதியதவததோ
ணொருவனெனனற, பாாககபபயமாயிருபபதொருபாழா
லயததி லிறநதநதோ, போககததுணியுமொனறினறிப
பொதிடோலவீஙகிக கெடநாறி ௬

எடுபபாாினறிககிடககினறு னிவவூருளளசஙகமாதா
ங, கொடுபபாருண்டேலோடுவரோ கொடியமரண மெவ

ாககுமுளள, ஆடறபாலெவாககுநதியமோ வொனறு
மறறபரதேசி, முனடபபாறபிணததை யையையோ மு
சுணடிசசவுணடா காறறோ ௭

னைனமொழிநதவவா ராகதைநயெளிதோாவிமானத
தேநதிககொண, டினனபினாா றறநதா னெனனகெ
டுவாயெனசசிரிததே, யனனகோயிறறமினி யடஙகு
மெனனவமணாலா, யனனாமுசுணடிசசவுணடையா
மடததுவழியாயவருவகாலை ௮

வருவாதாகலைநதாாதநே பகிடநதுகணடுசவுணடை
யா, பரவாதிகடாநசுமநதுகொணடு பரவிவருதலவரு
சகமென, றருளாலறிகநேயிதனையுடலாகமியிருமபிய
பமென, வுரமாபுயஙகளபூரிதது நகைததுககளிபபாலு
ளாசெயவாா ௯

வேறு

மலாவனணடமபதறி மலாககைகயா லெடுததுடைத
துச, சலமதிறபடைததிகருநசஙகரனடியாாககீதோ,
சிலபொருளெனனவுனனிச சிவகணஙகளைததியாலிரு,
திலகுவாளருவிககககொண டெறிவிதாத செயதிச
செனறே ௰

எடடிவஞசனையினககையை யெடுததெழுகெனவனழுபப
ச,சடடெனவுயிாவநதாகுஞசட கசெகைககுததிறைஞசி
முடடிலாகிடடாகிடடா முசுணடிவாழசவுணடராயா
கிடடிமுனறொழுதுதினறு திருநதலபாறறுததவாறே

வஞ்சனையுடலகமாது வந்தவாறியாசணமானித
தஞ்சினாவெருண்டுபோனா ராவிபெற்றனைந்துனின்றே
ண, விஞ்சிபவிமலபத்த ஞகவேவிருப்பாலேகைக்க, கஞ
சனைப்பழித்திருந்தார் சவுணடையாகருந்தராவல்லார

அச்செயலைவிச்சலேச னைறையக்கே ட வவிபந்தான
மெய்ச்செயனந்தியாசா வினைவியேயனந்தாளை மூ
ணசசுழிசஞ்சிதாங்கடமமம யமைழக்கவுமவலபோரவெனன
விசசெயலவாபந்தரா ளையப்பேறோகலகளிதாமெனறா

எனறலுமருவிருந்தசமனகுணடரிடபமொலைறே
டொனறுபாயந்தேகாமபொனறிபுறந்தநிலமிலோ
ரால,குனமிறனவெழுந்துநிறநுபகுறிபிடஙகூறகளோ
நனபெனநநியாருநபசவுணடையாககாளவிடடார. மசு

போயவருசாநதவாறே புறபபடடெச்சவுணடதேவா
மேயவவவபிடமெதெனறு விஙமெழுந்தருளவேந்தன
றூயநநதணடநாதா தொனனகாதுறறிநகரும
தீயவெஞ்சமணாமறறே ரனவருநதிரணடுசெனறா

வடமரஙகணடவாறே சவுணடையாமனஙகளிதது
திடமுடனருகுசென்று செயயநதிகளைநோககி
படணடலவானையாவி னானறியேவசவாவாவா
விடபமேவாவாமிநதனேறுவாவெனறுமுனனம. மசா

சேடனுயிரகுசிரததாற சீறிபுடடினபோறறிணபாா
நீடவேயிளநதவாலினெடியவோ நெறிநெறெனறு
தாடலையதுவாயசசாயநத தழிசமனனடலைமைகருணறங
கேடணைநதிநதவாறு விழுமெனககிளாநதலமபோனறு.

சமபுவினசமயமேருத தானெனவிடைபெழுநதே
யமபுவினினறுநிலலா தடிகளிடடாலைமோநது
கொமபினைககோடடினுலே கோபிததுமுறிததுபபாயந
பமபுடனமயிாசிலிாததுப பாரிணைபபததாறகீறி [து

இககிறுககிடடெருததா னிடடுசீறிடடுஙகாாதது
மிககதஙிழலைபபாாதது வெகுணடிருகோடடாறகுததிப
புககழுசசெறிநதுசிநதிப்புறறினை றுகிாவிரெறிநது
மிககதிணைகளநிமிாதது வாலினைபெடுததுவீசி. ௰௬

சலமுடனறனைபபடைதத சவுணடையாபதநதிறமுழந
து, வலமிடமகிழநதுநோககிவசவநதவையாககிறைஞசி
நிலமனனனவெருவககாலா னிலதறிணைககீறிசசீறி
யலகிலாவமணாகூடட மலறமேலடாததுபபாயநது.

தலையினைமுடடிககோடடாற சாயபடிககுததிககாலா
லுலைவுறவுதைததுவாலாலொலிதெதாலிதெதாலிததுட
றறி, யிலையெனசசமணாினற விடமெலாமேறியேறிக
கொலைமிகச்செயதுகொமபு குளமபெலாமுதிரஞ்சோர

குதித்தமண்குண்டாமாப்பு குழிப்பட்க்குடாபித்துங்க
மிதித்துநின்றுலிர்ந்தோடி மீண்டுயாச்சவுண்டதேவா
மதிக்கமுன்வந்துவந்து மலர்ப்பதமோந்தெல்லோருந்
துதிக்கநந்தண்டனார் துணைக்கையாற்புறந்துடைக்க.

நின்றமாவிடையைநோக்கி நேயத்தாற்சவுண்டதேவ
ரொன்றமெய்களந்தழீஇக்கொண் டொண்பதநீராலாட்
டுன்றலாமாலைசூட்டித் தூபதீபங்கள்காட்டி [டித்
நன்றுறநெய்பால்கூட்டி நண்பினூலுணவளித்தே. ௨௫

திவ்வியவிடையுங்காமுஞ் சவுண்டையாமடத்திற்சென்
றவ்வயின்றண்டநாதர் கன்றுநயமடத்தணைந்தா [ரு
வெவ்வியவிச்சலன்ற னரன்மனைவெளிப்போந்தா
னிவ்வதிசயமார்செய்வா ரெனமற்றோர்திகைத்தால்.

வாடியவமணர்கம்மால வராவினையில்லையென்று
நாடுனைசெய்யுஞ்சொல்லை நாமுந்திக்கினமேயென்பா
ரோட்டீயிட்டசேடு யானிட்டகேடென்பா
ரோடியவ்விடையைக்காணிலொளித்தக்கழுறுவாரானார்.

புசுண்டிச் சவுண்டையா வாது

முற்றிற்று

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௫௦௧

திருச்சிறறமபலம

ஏகாநதராமையா வாழது

இவவதிகவாதினபி னேகாநதராமையா
திவவியநறகலியாணத திருநகரோாசிவாலயததது
ளவவிய நறுசிவானநத மாருதரிநதிணாயாய
வெவவிடயஙகாணஙகளை மேவாமலிருககுஙகால க

ஓருசமணனசெருபபடியோ மெபாகோளுலயததுண
மருவியததுசமயருடன வருமரவநதிரா நமடா
கருணைவிழிதிறநதவனைக கணடேடாகமெபாவி
தெருமாநதெபருநாகளு செலுஙகருமமுஞசெயதனையால உ

இபபாவநதீரவுனற ணியிணையடியிறசெருபபககறிச
செபபாருமுழுபஙகன றிருமுனபுபணிநதடியேன
றறபாவமகலவியென று சாறறுவாயலலாமெற
றுபபாலுனகாலிரணடும துணடிபபனகாணெனன ௩

அரபபணியனகோயிறகுறைணயொனறுணடானெரஙக
ளுரபபணியானகாறுணிபட மெனமுபிவவுணாயானின
சிரததையரிநதிடுகெனனச சிரிதநெடஙகினமரணமென
த, தாததனிலினைதுநலல யாிநதுயயபபெறிலெனறு ௪

பெறறனையேறறவததோரிற பெரியோயநீபிணுகியனபு
முறறியவனசஙகரனே முததிபுததிதருநதெயவம
வெறறிபுனைதெனமொழிநதான மெயயனடபிராமையா
சறறுனிவாறனைககோறல சாலபலல வெனவுணாபபாா.

இவனுனாழ்ந்தபடியுமுருகிய திசைவிப்பமல்லாக்காற
சிவனிகழினைவபதிட்ட நீசரமணராறியாரொன
றவமிருந்தவாருகந்த ராரியவரனனபாமுனன
நவமிகுந்தபெருவாழ் செயதபடிநவிலுவாா ௯

வேறு

தனாபுளொபுகழுந்தசயிந்தனலிலேதங்கிவாழவாா
வனாமகளகேழவனனபா மாகாளனெனுமபோரா
சிரமரிந்தரறிகொப்பிதருந்த திருமபாவசசிரதமைதசசோத
தஙகுமுடனெழுநதுநிதநவுலகுளொா துதிககுஙகாலே.

வேறு

மேவுமிந்தசசெயமினைககோ விநதபடடாரகரொனபாா
நாவிலிகழநதயாணாககு நலமியவததலைதனனைச
சாவகலததி நமபலவைததுத தாலினமுநதலசழககெனறு
பூவணிபாமிககடகம புகுநதாககுததநதலையை ௮

அரிந்தரனையருசசிதது ஏகாந்திருந்தமூனறுநாட, பிரிந
தசெனனிபனறிமறறோசசோராபூசைசெசிரமபெறறுப, புரி
நதணமனயமொறடமெனறோ பொறபதிவங்கையொன
பாா,தெரிநதநலமனறிதெனச செபபியரனறிருமுனனம

மூனறுநாளளவுபரன மூாசசிததங்கிருநதாரேனு, வானற
நலமனறெனதந மருந்தலையயரியவுடன, றேனறுசெ
னனியறுககமறறும தொடாநதெழுகநதுணிககவே, சா
னறறிவாலமறிநதுமுறறுந தமபததிதளாவிலபோல.

அஙகுரிபபவஙகுரிபப வரிநததலையராணகோயி
லெஙகுநிறைநதெழுநதாபப விணையிலிதழகடிததாபப
ச், சஙகையினறிககொககரிபபத தமிறசிரிபபறகடிபப
மஙகைபஙகனறனைததுதிபப வநதொனறியரிபுணப ௰௧

கொயயமறறுமவநதொனறிக குறைபபவிழுநதாலிபபச
செயயபுகழனபாசெயுந தீரபததிததிறலிஞ
லையாநிருமுனனிறைநதங களவிலசெனனியடைதலாற
பொயயிலனபவஙகைய பூணாயினிபபோதுமெனறு ௰௨

வேறு

தடுததுநாந தோறறோமெனறுப தவறிலாநீயெனறத
தம, பிடிததராளமகிழசசிபொஙகிபபிறஙகுமததலைகடம
மை, யெடுததணிமாலையீாக வெழிறறிருமேனிசாததி, ய
டறறருமொறடமேயும வஙகையாகாருளபுரிநதார ௰௩

அனறியுமறறோரனப ரதிகாகோலூாபபொமமையா
கனறிப நுஙகளாரு கதருடனகனனறவாதின
வெனறிநூலததிலலவெலல வெளஙிபபினவெஞசராகி
யொனறியகாடசியாலேயனறியாமொபபேமெனன.௰௪

இடமிருஙகோலூாபபொமமா செயபுநுஙகாடசியெனன
வடமரமிநனையாஙகள மநதிரஙகொணடுசுட்டாற
படாவினறெயவததாலிப பழுமரநதளிாபபிததாயேல
ச இடுதுநாமெஙகளபாழி யனைநதைதயுமவிாயவெனறா.

நல்லதப்படியேசெய்யு நாமுநீர்சொன்னவாறே
வல்லமேற்செய்துமென்ன வருசாதமந்திரத்தா
லொல்லையிற்சுட்டாரவெந்த வொளிதருஞ்சாமபறன்னை
யெல்லையிலன்பாகோவூரப் பொம்மையரிசைவாணுக்கி

விருமபியவெல்லாநலமும விபூதியைக்கரத்தாலள்ளி
யெரிந்தவச்சாமபனமீதே யெறிந்தனரெறிந்தபோழ்து
பெருந்தழைக்கோடுகொண்டுபெருகமுளையாவிலேங்கி
விரிந்துவீழ்தூங்கிநிறக்ச் சமணர்களவெரீயிருந்தார் ௰௮

திராபொம்மையாகோவூரச் சிறையத்துருவமெவுலாம்
வேரறப்பறித்தார்தந்தாள் விரும்பினோர்க்கபயார்ந்தந்த
தாரவேயுபதேசித்தா ரங்கணருபெருமைநாட்டி
நேரிலராயிருந்தார் நெறியிலீரறியீர்கொல்லோ ௰௮

இன்னுமொன் றுரைப்பனகேண்மி னெழுநூற்புத்தன
பள்ளி, யன்னிலையனறிப்பாழி யாயிரமணைந்துவாழும
பொன்னணிமாடமோங்கும்பொட்டலச்செறுவென்றே
ரூா, மன்னவனவனறனுமம வல்லபராயனெனபோன.

அனையவூரச் சமணர்க்கெல்லா மதிகனுய குருவின
போத, வினையனு மிவனறனறேவி மிக்கசற்குணமாதே
வி, தனையுபதேசஞ்செய்யத் தருமசேடரதாசையாக, க
னையமின கேழவனவெண்ணீ றிகழ்தலையிசைத்தாளவி
ட்டாள். ௨௰

சேடரதாசரிநதச,செயதிலையககேடடவாறே
நீடியவெஞசராகி நேயமெயததவருநதாமு
நாடருஞசிறபபிறறுய பொடடலசசெறுஙகவநணணக
கோடுவெஞசமணராறேறு ரனவருஙகூடிககோமபா, ௨௧

இபபதிசைவனெயத லெபபடியெனவெறுபபா
லபபுரவலனமுனகூற வவாவதொலபபுறதீத
யொபபுடனிருநதுபோவ ரொடடனமினனரநடுநதா
ண,செபபருமனபாபோநதாாசெபிஜைமறறோரோநது

சிறபபளிததிறைஞசிஜையககச செயினாகளவேநதன
முனபோய, மறுததுடனிவனமரபினவருவதெனனெ
ஞவுறைததா, ரறததினிலபகிலேவாந னணியிலழியாவோ
நோககிக, கறுததநெஞசடையரகிய கனனறு,ன கழ
றுசிறபான ௨௩

மதியிலாமாதேகேளாய ஜைவசநதனசிறறதனம
பதியொருசமயமாகிப பஜைவயாவெனறுனறுற
கதியதுணடாககேழவன கடவுளெபணணிககாயி
னதிகநீணணமையாகு முனகருவெறுசாஞா. ௨௪

அவரையிஙஙேரமேநீ யகறறுவாயெஙகளாசாா, கவலைவ
நதுறததீதேது செய்வரோகாணெஞகா, ஞவகையாற
செலசசெயவாயென றுரைககவொண டுதலாளகோபி
த், திவரையெமமாசாாவேறறெனறலோவநதானெனறு.

எனனையலலாமனமறறோ ரோதிஞ் ரியானைககொளவா
யனனைபோபாகனலலாக க ரீோடபோந்து முனனேன
பினனையொன றுஙகொளாத ெ ஙகாரிபாழுனபோசி
மனனவலெலவாராபி னவாகறறன வணஙகுந்தெயவம்.

எனறுசறகுணடாதேவி யிபப பலுமிறைவனனறென
றனறிருநிறநதுளோனா யலழமயனகெநதாரஙகண
மனறிருவலபபுறநதோரா மணியயபபிடமிநதெ
தனறிறலாசாரதமமைந மைநடலாடருககாலவைததாள.

சரணாசேடரதாசையா சரஙரைவிநதநோககி
யருணெறிமடவாணினறு ளமணா ஙமகநதையாலே
மருவுதுளமநதிரததான பயோநதிரசாலநூலாற
றருநெறிததநதிரததாற றாதமிறசதுரபோலறு ௨௮

ஆரணமுடிவாறசிததாநத தநதிறைறாககநூலா
லோருநஙனியாயவைசே டிககதிறைலுததிகனறை
சேருமாவாநதிடடச செயநியாறசிவனேயலலா
னேரிலாதெயவமிலலை யெனறனாசிநநனனபா ௨௯

உலகமுமுலகாளவோனுமுலகினைபபடைபபோனறுனு
மலகுறுமவைககுணாநதி யருடருஙகுருவாவோனுஞ
சலமறப்புததிலகுந தருமியுநதானேயாகி
நிலவுவோனெஙகளதத னைமறைநிகழநதுமெனறா.

சகலமுஞ்சிவனேயெனனிற சராசரநதனைவணஙகா
தகலவதெனகோயிறேடி யஞசலிசெயவதெனனீ
ரிகலுறுமூலகிறகுஙக ளீசனுருயிரோமெயயோ
புகலுதிரொனனசசேட தாசையாபுகலாநிறபா. ௩க

ஆலயமேதுகசெலலா மரனெனிலெனறீாவிணணீற
கோலமாமதியினசோதி கூடியசிலைகளெலலா
மேலவேயுருககாணே மேறபுடையிநதுகாநதம
போலவேயலலாககனமேறபொருநதிலெனிநதுசசோதி

ஆதலாலனைததுமநத னருளினிலடஙகிநினறுங
காதலாமனபருளளங கரையுமெயகடவுளாலே
பேதராமாநதரிசன பேரொளிககுடசரிதது
மோதுமசசிலைபோறசறறு முருகலாறுமினகுறறமா௩௩

உலகவைக குயிரோமெயயோ வுமபாகோனெனறீராவி
மலமுறுமபிறநதிறககும வருவதிதெனனவொணணு
நிலைமையாலானமாவலல னிலமுதறபூதமைநதா
லிலகுலகசேதனததா லிறுதலாலிறையோனலலன்.௩ச

எளளியெமபரனவிசேடமிலலதெனு யிாகடகெனறீ,
ரொளிடதெணணெயசசோதியெளளிடையெய்தவற
றேு, வெளளிடதெணணெயததனமை யெளளினுககி
சையாவெணணெ, யெள்ளிட ததிருககுமாபோ லெஙகு
மெமபிரானிருககும. ௩ரு

அஙகணணனகுணமவைககெனனையுமெள்ளிடடததிலெ
ணணெணணெய, தஙகுமெணணெணெயபினபாலெள்ளுசசாரலாக
சகலததுளளு, மஙகைபோர பாகனமனனி மனனிலா
னெவவிடடதும, பொஙகியவுலகினமமானபொருநது
மாறிநதனமைததாம ௫௬

அததனீறிலாததெனனிவ வாருயிரிறபபதெனனீா
பததிசெயபரனேதேவோ பகருயிாதேவோவெனறீ
ரொததவெமமடலகனமததி லூணிலாருயிரிறககு
மிததகையாஙகளஙக மினமையாலிறவானெமமான ௫௭

ஆருயிாவினைமுறறொாநதிட டளிநதலாலரனேதெயவ
மோரியலுணாததககனம முணாகையாறபசுவாமானமா
காரணனசகலலோக கநதனெஙகததாவாகும
பேரறிவிலலிாினனமபோததுனாககினறேனகேணமின

திலததினுளெணணெயபாலிற சேருநெயகாடடததஙகி
நலததாபபணததுநீமூல நயனததுநணணுருபநு
சலததினிறகதிரோனவிததிறறருசததததததமபோலும
புலததினுளொளிகடஙகள பொருநதுமாகாயமபோல.

அனேததுடனனேநதுஙகூடா ததிககுககுமமதாகி
நினேததிதுவெனனவொணணு நிததமாநிலையதாகி
வினைபபயனுயிாகளாா மேவுமுளளறிவாயககணகட
கனைததையுமறிவிததபபா லாகியகதிாபோலாவண ௬௰

இப்படிசிவனெங்கெங்கு மிடையறவியாபியாதல
செப்புஞானமறைபுராண மாகமந்தெளிவாறசொல்ல
வொப்பியயில்லவராகி யுள்ளாந்திலமூககாறசொலவா
தப்பறக்கற்றுயிசன சலமலத்தனாயினுண்டோ   சக

உண்டெனிறறனாயிறதானி நுனறவுமொனறெனறுதெனறு
ா, மிணடாசளவாராரெட டாஙசயாமெனறுணமெனோக்கி
யணடமூாகதிரபோனிறகு மததனையிலலைபெயற,குண
டாகளவாயேகேளாக குழிய நாகுணமொ, ,லிலவிா

அலைமனததமணாவாயை யடிததறுபோலவேகன
னிலையதாருசெடதாசா நிகழ,நதுவாரறியிலோ,மிா
மலைமகளகேழவனறனைாப திககலாசசமனைசனடாளா
தலைகளுமவாகளமாாபுததசரயாமிதிபபேமெனறுா சங

இவ்விடமிரணடுமலலா செவவிடமதொறுந்தானுகி
வவவியேயினறுமிலலா கிமையைநறகுணநதனிததன
செவவிதா வனைததுநதோனறச செயதரன செனியான
றேறறு,மவவவைகளைநடததி யவையுடனடவானுவன.

சகலமுமழியுமபோது தானழியாதறிததன
சகலமுநதனனுணிறகத தானமூககிலாதசநதன
சகலமுநதனனைவந்குட டஙகுமுறறறிவுவலலோன
சகலசஙகாரதீயிற றுணடவலீலைசெயவோன.   சரு

உளளினனுபவாககஙகளுளளோ னுணாவினைக கடநது
நிறபோ, னாவினையாககுறறமிலை யளிபபவனளவொ
னறிலலோன, வளமைநனபெருமையாறறு மதிககலான்
வரலபோககிலலான, கனறெறிகொடடானமெயயிற கலபப
வனகருணாநிதிடடான ௬௪

விருபபுடனவெறுபபிலாதான விழிபபொறிமேவாநுண்
மை, யருடகணாலறியசிறபோ னுரையறறோககணெஞசி
னிருபபவனபததராறோக கெளியவனாதியாகி, இரு
ததுவோனுவமையிலலோன பெருமபுகழதியாககாமோ

அருமறையாகமஙகட கனனிபசமணாககிநதப
பொருவிலவேதாகமததிறபொருளினையறியொணுதான்
மருவியாமிசைககுநாலே மனததினிரவமதிததாற
றெரிதருநதிடடததானுஞ சிலையஙகளைசசிதைபபன.

பாருமெனறளவிலபொலலாபபறிதலைககையாபொயயா
சோருநீரநுரைவாயககுணடா துகிலவறுமபாயாயகொ
ளவோா, சாருமாகுடிலகனம மநதிரவியநதிரததா
கோரமாரணஙகளவலலோ ரனைவருமொனறாயககூடி.

திடடமதாவேநதநதரு சிலையருசிதைபபேமென்ற
துடடனைவஞசததாலே தோறபிபபமெனததுணிநது
மடடறுகாளகூட மாசுணஞசிஙகியேறறிக
கடடோாகடததடைததுககாவலனசபைமுளவைததே

வெறுங்கடமெனவேவஞ்ச மிகச்செய்திக் கும்பத்து
ள்ளே, நிறைந்தநின் சிவலிங்கத்தை நீயினிக்காட்டுவாயெ
ன, நிறைந்தனாகாட்டினீரோன ரொருவீ ரென்னக்குண்ட,
ரிறைஞ்சுநந்தெய்வமபொய்யென் றேருவமெனவிசைத்
தார். ௫௧

நிருபனுநல்லதென்று னின்றசற்குணமாதேவி
மருவுளமகிழ்ந்தொப்பென்றுண் மதிமுடியத்தன்பாங்
திருவுளசேட்டாசா திறலுளங்களிர்ந்தெழுந்து
கருளரனகருணைநீங்கா ரடிகளையகத்திலுன்னி ௫௨

பட்டத்தாக்கட்டத்தைக்கிட்டிப் பரமனேபூரணத்தோ
ணடுக்கிலாரவனறன்னபா ரம்பராக்காளலாரோ
யடக்கருமபாதகந்தோர் ரம்மெனிலனைவாமுன்னிக்
கடத்துளோரமலலிங்கங் கரமவரவெனக்கையிட்டார்.

வேறு

இட்டளவிற்றுட்டவராப்படி கலிங்க மென்சரமைந்து
சமணிருளையிரிக்குஞ்சோதி, விட்டுவிளங்கிட வெடுத்து
சசேட்டாசா மேதினிமன்னவன்காண விபுலர்காண, ம
ட்டறுபூமலர்மாரி வானாசிந்த மறச்சமணரிரிந்தோட ம
கிழ்ந்துகாட்ட, வுட்டருநேயந்தருசற் குணமாதேவி யுவ
ப்பொடுதேசிகாதாளி னுறப்பணிந்தாள். ௫௪

வல்லபராயனசேட் டாசாதாளின வந்துபணிந் திரு
மைபெற வாழ்த்தினின்று, னல்லவராமாருக்த ரப்பனே

கி னபயமெனவடிவணங்கியஞ்சலித்தா, ரொல்லையினிற்
சைவவுபதேசமன்ன ஞ வந்துபெற்றங்குத்தரத்தாலுற்ற
விஙஈ, நல்லபெயருந்தரோச சுரமடிதென்ன நாட்டியமண்
பாழியெலாநாசஞ்செய்தான. ௫௫

அந்தவெய்யசமணைனாநஞ சேடதாச ரானனபராக்கி
ஞானறிமற்று, மிந்தமனாணினமாறுடிகையென ஞமூரி
விரியநாசசைய்யொனபா ரீசாநேயந, தந்தருமமனமல்லா
ற பிறாககுத்தோனருந தனைமயராயிருக்கவந்தத தல
ததீனைஞனு, றுநெழுநூறமணபாழியுளவவைக்கு ஞ
மையொருபாகனகோயி லொனறுகணடார ௫௬

இதுகணடுபொருராகி யழ்ணொலலா மேகமாயககு
மூமியஃதேத்ஞசெயதா, ரதுகணடுநாசசையரகததுவெ
மபி யையிருநாடனிலமணவே ருததேனினறேன, மத
ணஙகியுறவிழிதோ னடிமையலல னெனமதிததுமாறு
டிகைபபதியைநீஙகிப, பதினோராயிரததுடனீனைஞ்ஞூ
றததனளபருடனகூடிவநதப பதிபுகுநது ௫௭

கைளதவனநதனிறபுககடவேழமபோறகாரமணரொ
ருவருமூர கடவாவணணஞ, செயதவரிறறவைவாநதேச
ராஞோ செனனிகளை முதறறுணிததுச செஙகையேந
தி, யுயதருமமறியாதமறனைறயோாக மொனறொழியாதரி
நதேநதி யுருததுபபாரா, ரெயதருவெணணிணங்தெரிய

பகிலததெறிநது நேரொருவாககொருவாஙகினறு நிமலற
பாடி. ௫௮

ஆடிவிளையாடியபி னவலூாததஙகு மாயிரததோடெ
ழுநூறுமமணபபாழி, யூடிருககுமாருககவுருவமெலலா
மொனறொழியா தெடுததெறிநதங கொளிகொணடீது,
நீடுசிகரஙகளெலா மிடிததுநதளளி நிததஙிஙகஙகளைப
பதிடடை நெறியாறசெயது, சோடுடையாநதிகளைததா
பிததேததிக குணடாதலைத தொகைமரமேற குலுஙகத
தூககி. ௫௯

தேராகூறறிவனென வுலகோபேசுந திறலராயமா
றுடிகை சேரவெணணீ, றுரவருளிரியநாச சையாசெய
தி யறிநதிவிரோவமணரோயததனையபா, பாரவெஙசமத
ணிஞ ஞுஙகடெயவம படடபஙகம பணிபதிகரும பக
ரொஞதா, ஞீரறியவினனமொனறு நிகழததககேணமி
ணிகரிலபுவிககறையெனறு நீடேர்தனனின ௬௰

சோவணனொன் றொருபததா முககாலநதுந துஙகலிங
கதரிசனஞ்செயதலலாதனன, மாவலிருலருநதாதியம
நதபபா தாதரிததுவருநாளிலவாகணஞேவாற, பாவை
பஙகனறிருககோயிற ்சலலொஞமற பசிததிருககமை
ந்தரமணபததராவாா,கோவமனஙகொணடரனறனகோ
யிலியாஙகள கொடுபோவேம வரவுணவு கொளளுமவ
ண்ணம. ௬௧

என்றுநா முடளமைந்துக செடுபோய்ந்கங்க ளிரு ஞகிஞலயந்துளளை நிருவிலியட, ஙினறு நரிசிநதிறை ஞசு கெனறு ரனபா ஙிபமநெறிபபடிசெயது நேயராக, ம னறுடையானெனவணஙகி யெழுநதனபாலே வாழநதுங கானமைநதனெங்கள சினறபணிநதாய, நனறிநுகாணெ னமகிழநது நமபனபாதநி நலமலலவெஙகளைபபோ னட பபாயெனறு. ௬௨

உயயலானெறியினெ வனைநதாரனப ருலவாதசினத தரா யுமமாலேநதும, பெயயமணறகெனகரஙக டொ ழாதுபெயிா போதுமென வுடபோயககண பொதிவாச தகைக, கைபசுலவாஙகிபி ந விழிநோககாடு கருதாம றறிறநதுினறு கணடவாறே, வெயயசினன மேனியெ லாம விடவிடனன வெடிநதுடைநது பலதுணடாய வீழநததனறே. ௬௩

மெயபபநதா சோவணாதம விழியாலுககு வீழநதசி னஞலயநதுள விமலனசபா, லெயபபறற விடையேறி யவாககுமுனனின றிணிதளிதநுய புலிககறைசோ மீச ணினன, மபபொறபாநதிருமேனி கொணடுநிறக *வகங கைபிற கஙகணதநுக * சாடியெனறு, ஞெபபததாரணி யெலலாஞ சென்றிறைஞச வுனனுமினபம கொடுபபத னை யுணரலீராகாள. ௬௪

---

* அகஙகைபிறகஙகண ததுககு - உளளஙகையிற பொனனுககு.
* ஆடியென - கணணடியேன

பரிவளிகையெனுமூ நண மறறோமாதா பரனபநதி வைசவவை யெனனுமபேராள, புருடனெறியாருகதசம யியாகப பொருநதலாலவலூரிற சமணாககோநாட, சரி கைகயிடடயனேவிகையி லடிசிலவாககளு சமைபபிததுச சாரணாாபழைககசசெனறு, னாிவையநதவரியகறியமு தைநோககி யரனனபாககாயததிலலெனறழுநகுஙகாலை

ஈசனெரு மாதவவேடததாஙகி யெழுநதருள வைசவ வை யெதிாகொணடேததி, வாசமலாபபதமவிளககிப பாததீாதத மகிழநதருநதியாதனாதுள வனபபாலவை தது, நேசமுடனகதலிபபளள நீளபபோடடாஙகிறசுவை யுமபடைததிக பததியாலே, யாசகலபபடைததிறைநு சியையாவுயநதே னமுதுசெயவாயெனததவநதோதா ரரு நதுமபோழதின. ௬௫

அருநதவததுசசாரணாமுனறனபினனெவந தகமபுகு நதஙகாதவநதாயிலககேழவன், பொருஞசினததாறகண டளவி லெநதையாாநாம போனவெலலையினனைதெனத தெரியாபோன்றா, பெருநதகைவைசவவைததனைவெகு ண்டுபாவி பிழைசெயததாயாணடியையெங கொளிததாய காட்டெண, றருஙகிரகமபுகுநததனறி யவனகாணெண ணு வனனதனைதயருததியெனனி லழிததாயனறே ௬௬

தாவதனைககாடடெனககுசசாகாதேயெச சாாபொளி ததாய சதிபதியைத தபபனனறு, பாவியுனககவனிட

தது நேயமுண்டோ பகாதியெனவைசவையைப பலகா ணமோத, வோவிலடியிணைத திணைபுமொனருபுளளா து மையொருபாகாகதிற் யெனறுணமினறள, கோவியடி கொடியிடைமேலனைதது நாககாக கொடியவமணகோ லொலாங குமையுமணணம சுஅ

சொககாமேறபிரமபடிபோலகஙகடோறுந தொடாந தமணபபாழிதொறுந தெருககடோறு, மெககாகணூ லோதிடமஙகடிகடோறு மெரிகுளநதிதாருவனஙகடோ றும, புககவாருககருடல புடைபுடைபபப பொறிகல ஙகப்படுநவிஞற றுடைததுககொளவாா, பககுவிட்ட துடலெனபாா பரநதததுவீழவாா பாவியே மெனவுட மபு முறுககிசசாயவாா சுக

ஒளிககவிடஙகாணகிலே மெனபாாகையா லோட்டு வாரோடடியகை யொடிநதெனபாா, நெளிநததுநிறபாா சுழனறுசுழன றிரஙகிவீழவாா செடி துயிாபபாாசிறுலய மேலேறியஙகுஞ, சுளிககவடிபட்டுதுடைபபாா துணைக காதறற துணடஙகணணிதழபோயததுத தோளபோய தெனபாா, விளிதெதாருவாக கொருவாதமமி லெனண கேடு விளைநததுகெட்டேடெனபாா விழிநீாகொளவாா.

ஒருவருடமபினையொருவ ரோடிபபார்பபா ருனனுட மபிலெனமேனி புணடநதெனபார், வருமுறைமை வங்

தசெனபாாமடிவுகாலம வநததெநனபாாமறைசசினனபா
ஜபுகுநதேமயகு, மிருமடி பாய,ா நடியெனபா ரினியென
னெனபா ரோிகுளமூழுகுவா ரிரணடுஙகையாற, சிரமதிர
வடிததழுவா ரடிபபா தமனமந தெரியாந செயலென
ஞே சினனேயெனபாா ௭௧

ஆயநெறியாருகதத ரழு துரயமி லலையயோ விசயமா
முனிகளோடி..., தீயமடுவீழுநதிறநதாா தபணதேவா தி
ணடாடிககிணறறிழிநது செனறுபோனா, ோயபுகழுதத
பணமுனி பிணடியேறி யினியாறறேனெனவீழுநதாா சம
ணவேநதா, போயதிகசிகாநதி லேறிசசாயநதாா பொரு
விலமோநதிரனா போதநொநதாா ௭௨

சநதிரமாமுனிவரகழு நனனிலவீழுநதாா தருமகுருவி
ந்திரனா தமைமாறநதா, ாநதருசநதிரகிாததி முனிவாசெ
யதி யறிநதிலேலமிராசவிநதிராககாடடெ ாணடு, தெநதமு
னிவிமளவிந திராமெயமயலலா மெளளிருககவிடமில
லை யிலலைநதோ றுறு, சநதமடவாாமுகஙக டனஙகளெல
லாந தணடிபபுமுதிரமுமாயததகாநதுபோன. ௭௩

எனறுருகததொலலாந துயருறறேஙகி யெமககலலாற
பிறாககொமிதானிலலாதெனனென, றெனறுநககூடியு
ழுந தோலமிடடா ருளளவாறறிநதொருவ னுளாபபான
வீணீா, மினறுழுமிடையினளவை சவவைததனனை வெ
குணடெபதியடிககவிது விளைநததெனறு, செனறுறுசசி

னததினை விலககபபொலலாந தீயமணாமேலடியுகந தீ
ரநததமமா எசு

அடியொழிநத வளவினிலவை சவவைதனனை யன்ப
னவெகுணடறைவாெனன னறிகளகயினறிப, பொடிய
ணிவாககனனமிடட பொலலாபபாஞன போதவடித
தாலதனைபபொருமலெஙக, ணெடியநவாககிதமினறு
ரினை ததபாவி ரினககரனுணடெனிலெதிராயஙிலலேலெ
னறு, கடிதுதளளசசெனறுசிஞலயததைததஙகள கண
ணுதலெனறிறைஞசலிஙகா காரமாயததால. எரு

புநதியினிறசிவபததிபொருநதாகசேழவாபபொருந்தா
மறசிவநேசம பொருநதுமினறு, ரநதநலமொழிபதியை
மீறினோகட களவிறநதவமல்முததி யாகுமனறே, மூந
தையினிலாமையெனறுஞ சூமையெனறு மொயகுழலா
ரிருவாததம பதியைமீறிச, சநதிரவேணியைபபூசித்த
ரியமூர்த்தி தனைபபெறறுரெனபபெரியோர்சாறறுகிறபா.

அனறிமறறுந திலகவவை யெனறேமமை யரனபுத
தியிலலாத பதியைநீஙகக, கொனறிடுவ னெனவெகுண்
டுதுரககநிததன கோயிலபுககங கததனமுனனா கூசிரி
னறுணை, மெனறுகிலையவனபறறி யீாகுமுனனை மின்பு
ருடவடிவானுளெனபாநல்லோ, ரின்றருளசோவைசவ
வை யிதயததீச னெழிலேசப பதநியையா மின்றுதண்
டேடம எஎ

எனத்துதிப்பாரவனை வருவாராகிற்கு மெல்லையின்றி
சமணருமவர் திறை சிறப்பதி, மனத்தகத்தை யறறுமி
ன்றுராமமைமபேச பகிமையிறலந்தலிங்க ளொருசோநா
மங், கனந்தருள்ளவசேரந்ரனொ றுலசோரினனங கா
தலிறலுணாசெயவா கறியிமீகா, ளீனைப்பரிய சிவனெ
டியார் பெருமை தன்னை நீரறியத்தகத்தனறு சிகழ்ந்து
ஙகாலே. ௭அ

வேறு

அநநாளிமெபகட பிரா னந்தரினறிஙகிலலேயோ, மு
னறளின மெயபபந்த முறைமை யினறுண முடிநத
தோ, வொாஸறு யனறுகொலறுாய யொததாரிபபோ
திலேயோ, வெனறுஞருலமந்தெறுவா னெளிதுராறறு
மெணணேமால. ௭௬

எமமையனறஙச பாஞர ொலமீ நீாவெகுணடு
விமமிவநதவா துசாரால வெனறதனை மயாபபாமற
செமமைநருஙநாடசிாறித தெளிதிலமெனநமயா
லுமமினியசினதுடமன யாலயமுருககதால ௮௰

அனறதறிககலியாணத தமணபாழியனை ததினையும
பொனறுவிபப ஞனமொறட வஙகையாதாள போறறு
தொண்ட, ஞெனறுபழஙகதைகளையிங குணாபபதிலெ
னுலகர்முனன, மெனறலையை யரிநதாறகீந தெழுதின
மூர்வலமவநது. ௮௧

மறறுமெஙகளபரனருளாலவநதுஙகொணடியகுவனீ
பறறுதெயவபபாழிமுறறும பாழாகபபறிபபிபபன [ரா
செறறுமையானகொனறதறை றீ மெனனெனறுணாக
குமபக,ணறுறறசெயதிவசவேசருணாநதரசருடனனேயா

மனனவனுநதிகழுப வாதி நுவெனியமபுமெனத, த
னனுடையசிரமிநதச சைவனாிநதஙகைபிறகொண, டி
னனகரம வலமவநதா வோபாஙகளைசைவ மாறுமெனறே,
மெனனவமணகுணடாசொனறு ஙிறைவனுநனறெனவி
யநதான அந

எழுநதெணமையாளேகாநத ராமையரொழிறசைவக, கொ
ழுநதுடாபோனினறுமுகவ நுளாகமலமனையரா, யழுந
துநெஞாலவசவேச ராதியாபாககருசலிபதுச, செழு
ஞசுடாவாளைககொணடு சிவாயவெனச சிரிததரோ.

சிரநதனையோகாததிஞற சிறுமுறுவலுடனபறறி
யரிநதுகையிலேநதியவ் தரகரிசஙகரவெனன
விரிநதபுகழவசவேசா விருமபினறுசுதிததருளப
பரிநதுபததாவணஙகிடிகப பரவிமகிழநதாலிகக அரு

கைபபடையககலிபபிறற கலிளெனன விதிாததாாத
து, மெயபபரிவாலககரததானமெயயனபாகளைதொழு
துந,தபபறநறசரணெனனத தலைமொழியவடிபபாயக்து
ஞ,செபபிலாசயவெனனுஞசிரமெறிநதுதெளிநதேறறும

அளவிலியமெழுநதாபப வனைவோருந தொழுதேதக்
இளாமறையால்வானவாகள கீாததிநதுமலாவீச
வன்மைதிகழகலியாண வளபதிமாமறுகெலலாந
தளாவறவேயெழுநாட சலியாயலவலபவரலும அள

அநககரினமனனவனு நநிகளுமலமலமென
றினன தனமையாவாசெயவாொனடபபணிநதாேதிஞர்
தன்னிகரிலேகாநத ராமையாதபதிடமா [வாா.
வுனனரனறகோயிலபுகுந தமணனாபபாாததுனாசெய

ஆருகதமுனிவா யசடாேபறிவிலோ
நீருனாததவாதிஞ னிகழததியசொலவநததாற
பாருமெனககரசசிரமோா பாலசாயததுவைததுநினறு
ரோரிலரனேதெயவ மெனவொததோா செனனிபோல.

ஏகாநதராமைய ரொணணிலபுகழபதிஞு
லோகாநதமானதென லோகொலாஙகொணடாடிப
போகாநதறகெளியசிவனபுவியிலவநதாொனததுதிததா
ா, வாகாநதஞெசயவோலை மனனவனகைவாஙகிஞா. கூ௰

சமணொலாஞசிவகணததோா தருககுசபைககட்டா
ஙகக, கமழுடனேபணிநதெழுநது காஙகுவிததஙகெதி
ரிருநதா, ரமலநதிழுநதினாயை யவாகணெறறியனேத
துமணிந, துமைமெயாருபாகனேததுதிட பா ருளஙகளிப
பாராகியே. கூக

சென்றமணப்பாழியெலாஞ் செயிரதசெழுந்தவகுடைய
தணறுகலியாணநக ராருகதாபாழியொனறு [விடித்
மினறெனவேமுருகசியபி னேகாநதராமைய
ரொனறியசீாவசவேச ருவநதேததவுடனிருநதாா. கூஉ

ஏகாந்தராமையார் வாது
முற்றிற்று
ஆக திருவிருத்தம் - கடுகூங

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.
விட்டமுண்டவாது.

மாதிராசையர்வாசசி தேவமையாமடிவாலையர்
பேதமிலாதமுமமைப பிரமையனொனுமபோா
ரோதுமோளிகைமாாைய ரோரிருசவுண்டதேவா
மேதரகேதிதேவா மிககககைகயாகொகையா. க

இருளுமாசமணைமாயககு மேகாநதராமதேவர்
மருவுமபபணணாசெனன வசவராசையதேவ
ராருணமதுவையரோது மலலையாசிவநாகையா
தெருளுறுதெசாிதேவா சிததராமையாசோமையா. உ

ஆதியாமறறுமுளள வதிகமாயேசொல்லா
கீதியார்தணடநாதா ஞெடுந்திருகக்கூட்டத்தெய்திச்

சோதியாயீசாநிட்டச சொறபிரமாணமுனனு
லோதுநாலவகையுஙகாட்டி யொபபிலராகிவாறுள். ௫

பரனையாரசிகருமுசைவா பாசுபதாதியானோ
திரமுறுவீரசைவா செயதிபோனுமுமீசன [மைப
பொருதருணு சேடநதனனைப புரிநதயின றுலகோாதம
பரிசனை செயயபபாாககப பருகவுமிசையேமெனமுா. ௬

கூடலசஙகமேசன கோயிலகாவலராயுளள
வேடமொலலோருமவநது விசசலனமுனவணஙகி
நீடருளசெலவமுளள நிருபனேநினறனுடடி
ஞடருமுறபாதஙக ளைணைகிறறுககேடபாயெனறு. ௭

வேறு

பரமசிவாதனமசிவா ஸ்ரீகணடேசா பாசவரசிவருளீ
சானதேவா, துரிதமோசன சிவாமெயச சாநதஞானா
சோமசிவாகோரசிவா சுடானதேவா, திரிபுராநதகதேவ
ரவிகுலமூாததி நிகழமோனசிவாவிமைடய விசயதேவா,
பிரமசிவாவிமலசிவராகமேசா பிறஙகுவிததியாநிதிகளி
வாகளெலலாம ௧

வீரசைவாபொறறுமுனு சிவசேடதனை விடாதருநதி
யெஙகடகுக கொடேடாமபோமெனமுா, பாரவசவேசனை
யுமவரைசசூழநத பததரையுமபாாததிருநதேம பராமரி
பபீா, நிரமலலாமலசிசிய னெனறுமபொலலி சீயனெ
னறுஙகலலிசிய னென்றுநீஙக, ளாரிதனுக கெனறெம
மையகறறுகினறு ராசனேயனியாயமபயமென்று. ௨

தண்டிபெறுஞ்சேடமரன பேணிகாக்குந் தன்மையரா மயாங்களைப்பெறத் தக்கதென்றா, தொண்டு கவர்ந்தியா ரதைமறுப்பார் செய்யப்புலிங்கமவாணலிங்கஞ் சொரண் லிங்க, மொண்டிகழுமாணிக்கலிங்கம் வெள்ளிலிங்க மூல வுசலலிங்கமிவைக்குவந்தங்கண்பால், பண்டியரித்தவை நிருமா லியங்களன்று பாதலாற்றண்டிபெற வழக்கன் றுகும். அ

ஆதலினாலமராமுனிகணங்கண்டாந் தரக்கரனபாற் றுபிக்கு மிலிங்கங்கட்கு, நீதியினிவேதித்தேதொன் றன்ன நிருமாலியங்களவை தண்டிக்காரு, மோதுமிது செய்யப்புலிங்க மிதன்றன்சேட முமக்கனியேமனன்கே ஞமையோர்பாகன, மூதுரையாகமமிரன மொழிந்த வாறே மூடமுற்றவேடரெல்லா முனிந்துசொல்வார். கூ

ஆதியினிற்பரம்பரமாககோயில்காக்கு மனவருநாம பெற்றுவருமதனசேட, மாதவாளியாளென்ற காலந்த ணினில வாங்காமலிழப்போமோ வசவந்தவ, வேதியவப் போதங்கொண்டமமையெண்ணுலகத்தோக்கியே மென் றுரைக்கின்றாக, ஸ்ரீநிமயநீக்களாயெ லுன்றன் முன்ன நெருப்பைவளாத்திலவீழவமென்னவேந்தன்.

தண்டநாயகனையழைத்திவாக்கெப்போதுந்தந்துவரு ஞசுதந்திரத்தைத்தவிர்க்குமாறெனல, பண்டுபோன்டத்தி விடுகிந்தத்தாறேன படைக்கின்றுயமுன்புபின்பு பராம

பரமனன்பர் பதங்களருச்சியா
வுருகுதோத்திர மோதியெழுந்தபி
னெரியதென்ன வெரிந்துபுகைந்துற்று
மரியவாலத்தை யனபிறகலந்தரோ உ0

வேறு

சங்கரனகூடல சங்கமேசுர
னங்கணனமுப்புர மெரித்ததேவகன
வெங்கடலவிடந்தனை விரும்பியுண்டவ
னெங்கடம்பிரானமுன மிருத்தியேத்தியே. உக

விண்ணவாதொகையுடன விபுலருயயவே
யண்ணனீவிடந்தனை யனறருந்தினா
திண்ணமினனடியவா செ யதிசிந்தியாம
வண்ணமிங்கமுதுசெய வள்ளலேயென்று உஉ

விளம்பினறமுது செயவிந்திறைஞ்சியே
யளந்திடற்கரியசீ ரனபாபந்தியின
றெளிந்தபண்டாரியா செல்லுநம்பிரா
ருளம்பெருமகிழ்வுற வுவந்திடம்பணும். உங

என்னமினறிடமுபணி யிறைஞ்சிப்போறறலு
மன்னாதங்கரதலத தரறகளித்தபின
பன்னருமனபினுற பசித்தபோகளபோ
லுன்னருந்திடததரா யுவந்தருந்தலால. உச

தநதிரமபடைடததிடிந தமபிராாகனு
முநதியிறகிழுறு முதரபநதனரு
சநதமாஙகரககி றைறள ரபபணணுவீா
புநதியானமகி ழநதினம புரிநதருநதுமின ௨௫

மாசஙாயாதமககினம வநதிடமபணும
பாசசரசாகனைம பாாத துபபெயதிடு
நாசசையமோபிவ நாகமைமபமோ
காசசியபாமிது கரததிலேறறுணும. ௨௬

தேடருமனபிறறை சிநதலினறியே
நீடியபசிகெட நிறைறயவாாநதிடுங
கூடலசஙகமா கொடுததசேடபவ
வேடாகடமிடவொணு யிகவருநதுவீா. ௨

சஙகளையறகினரு சாலவூறறுமி
னிஙகிருசவுணடையாககினனமவாருமி
னஙகரகஙகளி னுரபபெயதுகொண
டுஙகடாகஙகெட வுவநதருநதுவீா. ௨

உதாநஞசோலமயாக குயாநததிலலையேன
பதறுதலினறியே படைததுககொண்டின
முதமுறககொளளுக முநதசஙகையா
சிதறிடாதருநதினா இததிககினறவோ.

கனனாநறபிரமையா கலைகளேதனையாசீ
ரொனனதானுப சரிககினறீரிபபடி
பினனினம்வநததம பிராாகருவேணடுமென
றுனனியோமிசைகிலீ ருனடிநானமிக. ௯௰

இபபடிவிடமுணு மெணணிலாாகளோ
யொபபருநநதிக ளுபசரிததபி
னபபரசேடதனை யனபினேகியே
யெயபபிலாநதுணையினை யெநதமவாழவினை ௯௧

சததுருசயநதனச சகலபாவவோக
கததரிதனனைவெங காலகாலனை
யததிராககாலமா மமுதைநநதாருமென
றுத்தமநநதிக ளுவநதருநினா. ௯௨

படைததபண்டாரியா பருகுமெனறளித
தடுததசஙகரன பததனபுராயினோா
குடிததிடுமெனமிகக்கொடுததயினவெறுழி
விடததினைககண்டவெவ வேடாசொலலுவாா. ௯௩

நன்றிலாருறவினு நய ததுளாாபகை
யொன்றியநலமென வுனாததசொலலினு
னின்றெனமைக்காததியென நினைறளுகியெனறுநாளு
செனறானலயச சேடஙகேடகிலேம. ௯௪

கல்லினைமணசிறு கட டிவெனறிட
வலலதோவெனவுற வணஙகிசசெனறனா
நல்லராநநதிக ணலததமேனமையி
னெலலையாரறிவொன றெவருயபோறறினா ௩௫

தணடநாயகனாவிச சலனுடபோறறிசெய்
தணடராலுமமுனை யசைககொணடெதன
மணடருஙகாதலால வாழததிமீணடுத
மெணடருமபதியிலவந திருநதுவாழநாள. ௩௬

விடமுணடவாது
முறறிறறு
ஆக திருவிருததம - கசுஉ௬

உ
திருசசிறறமபலம.

சகதேவததணடநாதா புராணம.

சகதேவததணடநாதா தமபெயாமறையோாசாதி
யகமேவுமதமிலாதா ரரனையாசசிததுவாழவாா
சுகமேயவீரசைவா சுததா நூலவலலோரோராநாண
மிகநேயராகுநநநி தேவாமுனவிபூதிவையா. க

அடியனேனமனையிறபோநதஙகமுதுநீசெய்யினுயயும்
படியுளேனுவேனெனனப பணிநதபின்வசவதேவா, து
டியிடைபபாகனனபாதொகைததிரளவலலையாயிற், கடி
திணிறசமைப்பாயென்னக கசிநதுதமமனையிறசென று.

அறுவகைசசுவையினு ளைமவகையமுதினுங
குறைவறசசமைததுவைததுககுவலயமெழுகிபபினனா
மறையவாகாவினீரா வாாதசெழினமலரிடடேததுஞ
சிறுமையைபவசவதேவா நிருவுளமசநறறோநது ௩

சினததராயவனமுகநனைதததெரிசிககவொண்ணுதெ
னறு, நினைததருநிலாயிறபுககு நிகரிலாரனததுமிதத
ன, றனைககணியிருநதாவநது சகிதவாவாயிலபுககா,
ருனககிவணசெலலவொனறுதொதுஙகிநிலலெனறா
நினறா. ௪

தணடநாயகாவெருணடுசாறறுவாாசிவததுரோகி
யொணடருமவீரசைவத துறைநிலையயிகழநதாயசெலதி
கணடாகளபலிகளகாலைக கழிஇயவெஙகடடாதுட்டா
மணடனிலிழிவுசெயத மதியிலிமடவோயெனறும ௫

கொடியிடைபபாகனெஙகுலததுககுமெயகருநதெயவ
த், திடமெனுதவமாாககததிற செலலுதலசெலலாதததத
னடியருசசிததனுனாக கருசலிததனனருசெயதல்
படியிலெததருமபவீர சைவநூலபகாாதனறே

சஙகரனனபாதீாததந தாஙகியசிரததினமீதே
பஙகராமுலகாகாவிற பானியமபடுதலபாவ
மஙகயறகணணிபாகாக கருசலிசெயதலையாற் [ல்லா.
பொஙகியசிவநதுரோகாதமைததொழிற்பொலலாபொ

உத்தமலியககேட முணடனனுவிருலே
வெத்தராமநதனுளா மிசசிலையிசைநலகுறறம
புததிசூழபததரிலலுட புததிரபோககமிலலா
னததனையருசசியாரபா லனைநலபுததிரவெமபாவம ௮

ஆதனருசயனமனனம பரிசனருசினைகருசெயத
லோதுமுறபவிகடபபா லுநதபபுதருணவிற
காதலிததிடாரனநகம காயநரவனனபாதமமிற
றீதிலாலேசசகெதுராசெயபிளையசசெபபககேடபாய ௯

சநததியொககமிலலா டமமனையபடி மைமவாகக
நநதுகொமெயபபோபூவை தமமிகொணவெலலா
மநதருமிவிஙகதேக யாகமெயபவிவைதகாமுரு
சநதியாரவாமுனினறு சாறறிடாருளாயுஙகேளாா. ௰

அவாஙிலஞசெனறுசேரா ரவாஙகயிலியாரோலா
ரவாகையிலவிலலாகொளளா ரிரவிலுமநதவாறே
யவாளையிறகடனுமவாஙகா ரவாஙகயினதுதானலகா
ரவாகளையிநதமாககத தகனறனபாககனபுசெயவாாமக

இவாசெயலகணடுலோகரொணணநதிறபொருதாராகிக
கவலையிஙகிவாககுசசெயவா மெனவுமணிககடிதியறறு
மவாகளையஞசாாாகி யனபனைபபேணிவாழந
தவாமனைவிளைதயினகூட்டிற றழலினைததநதஙகிட்டாா.

எரிந்தவவ்விதத்தையெல்லா மிலேச்சகேத்தையர்நோக்கிப், புரிந்தநேயத்தராகிப்பொறையராயவாரிவாரித், தெரிந்துவெவ்வேறெடுத்துச் செய்தொறுமவித்திமுனனில்,
விரிந்தொன்றுகோடியாக விளைந்துகண்டுமாந்தர். ௰௩

இதுமிகப்புதுமைமுன்னேபொய்ம்மையொன்பராவித்தா
ததிகமாயவிளைவித்தாரென் றன்றவரினமழகாக்கண்டே
நதிமுடியத்தனைப்பா பெ ந்ன்மையாரகவிலவானொன்றா
கதியிலாவனேறாமற்றுங் கருத்திலவெங்காளையத்தால்

அனபரோலேச்சகேத்த ராவினமானவெல்லாந்
துனபுறக்களவராலே துணிந்துதாங்கவரச்செய்தார்
பினபவைதமமைச்சோரா பேணிமேயத்தாலுமேயா
வின்புறப்புறநதிட்டா வினிதுறைந்திருந்தார். ௰௫

ஆகினறிளைத்தலகண்டங் கறபுதமெய்திச்சோரா
மோகநீருண்ணுமேயா புறறிறைமுனறுநாளாச
சாகுமிப்பெற்றமிந்தப் பாவநாந்தரிக்கவொண்ணு
போகவேவிடுத்துமென்றுவிட்டமுனமபோந்தவாறேம ௰௬

திருமபிவா லெடுத்துக்கொண்டு திரண்டுபாயந் தாவித்தோடி, வருந்திமுன ருங்களமூன்று வாரத்திறசென் றதூரம பொருந்துமோசாமந்தனனிற புரிந்துவந்தன் பரின்மு, னிருந்துய ரகன்றுநிறக லேச்சகேத்தையாகண்டு. ௰௭

தங்கள்சீலங்கட்பித்த தாமவந்திப்பெற்றங்க
ளிங்குநங்கொட்டிற்சாரா திடுங்கதவெனவடைத்தா
ரங்கவைபசித்தலகண்டே வயலுளோர்றத்தைநோக்கிப்
பொங்கலைப்புறத்திட்டார் புந்தியிற்பொருந்தாவாகி.

மோப்பதுபார்ப்பதின்றி முன்னையெஞ்சிலந்தப்பேங்
காப்பரிவுடனேயென்று காட்டுவார்போலக்கத்தா
கோப்பலநல்லெடுத்துக் கொட்டிலைநோக்கிலிங்க
மாப்பரிவொடுபூசிக்கு மடந்தனைச்சூழ்ந்துசூழ்ந்து ௰௯

ஐயரிலேசக்கேத்த ரங்கலிங்கத்தை நாடிப், பையெனச்
சென்னிதாழ்த்துப் பரிவினுற்பலகாலபார்த்துப், பொய்ய
யலவெங்கணிட்டை போனதிலெம்மை நோக்கென, று
யயவந்தெதிர்நிற்பார்போ லுவந்துமுன்னுருகினன்று.

கத்திரியவோசையுள்ளே கட்டியகன்றினங்க
ளிதமுறக்கேட்டுங்கேளா தென்னவேவிரதமெல்லாம்
விதறினதாயகனென்று விரும்பிமுன்னோக்காகத்தா
பத்திரியேபதையாவாகிப் பரிவின்றிநிற்கக்கண்டு. ௨௧

கன்றினமதனைமெல்லக் கருணையானோக்கியொன்றுங்
தின்றிடா நிற்கும்பெற்றத் திரளினைமகிழ்ந்திவற்று
வின்றுதப்பிலவென் றுன்னி யிருங்கொட்டிற்கபாடநீக்க
நின்றவானினங்களெல்லா நேயத்தாலதனுட்சார்ந்து.

பிரியமேல்கொணடுநோககிப பெரிதுவால சுமுறறிததங்
கள், பரிசமாவிஙிகநதலனைப பரிசிநதுவலமாயவநது,
வெருவிமுனைகளவரலே மேயசசலுசீருமினறி, யொரு
விசினறததறகுச சானறிவ வுரிமையேயெனனககாட்டி.

எநதைலேசககேததைதயாக கினிதுறசசெனனிதாழநது
பநதமெய்புளகமெயதிப பசிபிறுனிசாறபமேயநது (ப
வநதுசீர்குடிநதுததநத மடிசுரநதாவலாலே
சிநதனைககனறைதகேடச செயயமெயயனபரானேறா உச

ஆக்களையிரஙகியனபி னனைதர ருஙகளையினஙக
ளுகைகினறலறிநதுதாயை நோககலுமசிபிடிததவாறே
யூககமாயோடிததததந தாயருலியுணடுசினற
தீககுணபபவியைபபூசைசெயகருநசசொபபினுளே

சகதேவநததணடனாதா புராணமு
முறறிறறு
ஆக திருவிருததம - ககுடுச

உ
திருசசிறறமபலம
கவிகணநாதா புராணம.

---*---

கருதுமினனரல் லாறகவிகணநாதனொனன
மருவுபேரினோா மனனவாவையகம்புரபபாா
பாவுதமபுவி யிடததிலோபவிகளுமினறி
யருளிலிஙகாஙக ராககிடுசியமமேயடைநதாா. க

வெததராமபவி சனததனைவிளிததுநீரிலிஙக
மொததமேனிய ராமினென றுரைநதுடமபடுதகி
யததர்நதுளங கொளாரகளையாரணுகமததாற
சிததமொபபவே செயநதிறறெளியலாதேற. ௨

செயயநிடடதநி ஞலவாமபவேசெயது
கையகநதொளிர தனஙகொடுததிலிஙகமுஙகாயந
துயயவாமபடி தரிபபிபபரிவறறினுநதுணியா
மையாமாயவெவ வாளிஞலவறததுவாணுளின. ௩

சஙகரனனிவா திணமைமைபததனாயுளோாதெளியக
கஙகைவேணிமு னைநதனனு நவஙகளகாநது
துஙகருநதிர வடிவனைநதுஙகாறசசமைதது
நஙகடஙகண நாதனொதிருமுனநணணி ௪

அரசனனதி காரிகளீரிபுமவாபால
வளாதருஙசர ணிகளாசெயவஞசனையனைதது
முளைதரிறபெரி துலகிலிறகுடிகளெறாநதுளைததா
லெரிசினதநெறி யெனபாமணறுடனெடனபதிலலை. ௫

குறறமிலலவ ரிடஙகளிறகுறறஙகளகுறிபபா
பறறியேயவ ருறபததிபுளளனபறிபபா
கொறறவாமறறு மிருதலைவாரமுஙகொளவ
ரெறறுபொனவரி யிடுகெனபாகேழவியோவிலலை. ௬

கொடுததகுததகைப படியனறியதிகமேகொள்வ
ரடுததமஞசியாள விடுகெனபராயஙகளென்பா

கடுததுணைபபொக காலமுஙகடடாயமெனப
ரிடுககணினனவா செயவனமுனறயிலலையெனறா. ௭

அநதநஙகடைக காவலரறிவுறறிவணீ
வநதெதபபடி கவுணடனினவசததுமணணனைதது
மிநதநாணமுத லிறையிலலையெனச்செயதுமினிநீ
வநதுமாதொரு பாகனைவழிபடிலெனறா. ௮

எனனமானிட வடிவினொஙகளகோததிரததோர்
மின்னொருபாகனை வழிபடினமிடிவிடாததனு
லனனசெயயயா னஞசுவனரசவெனறலுநீ
பொனனகனறிடா திருககயாமபிளளையெனபபுகனறு. ௯

இசைநதலிஙகதாரணம பெறுகெனபபுவியெலாஙின
வசமவிடுததெழில வாழவுநலகுவனெனமறுததே
குசைநதுபேசலுங கோமிககககோபமுறறெழுநது
கசநதசொல்லுடன கைபபடைகலினெனவிதிரா. ௰

சிரநதுணிப்பனென றெறியுமுன் றிருநுதல்விழியுங
கரநதரிததமான மழுவுடனகாளகணடமுமா
யுரஙகொளன்பாமு னுமாபதிஙினறினமுயாவாழ
வரஙகைநீஙகவே யருளுதுமனுபவியெனறா. ௰௧

எனறசொல்லிதற கிசைதராதிலிஙகதாரணமே
லொனறுகென்றலு முழைககரனவர்கருததுறுதி
வெனறிதாபிகக நாடலால்வேறிலலையெனறு
நனறிலிஙகநீ நமககளியெனககொண்டுயயபால். ௰௨

நம்முடனகயி லாயநீணணவாவெனறங
கமமுனேககண நாதனாயரனகணநாதா
தமமுடனகொடு சாாநதனனருங்கொணடவிரதஞ்
செமமுறைககணே நிறுததிஞோசிவனறணககினியோா

வேறு

நனறிவாபோறசவதாநாச சையமொனபாாக காணமக
வொன, றினறியிரஙகுறுகாலத திவாமனேவிக கிரணடு
கொபப, மொனறிமுனனமபெணமகவங துதயததிலுய
யவிஙகளு, செனறுதரிததிடுமபோதி லாணகுழவிசெனி
தததால. ௰௪

அமமகவைசசவதாநாச சையாதாமபாாககவொணணு
நமமுறைமைககரனனபா நவிறறுசெயதிக கெனறெண
யிமமடததிலிராவணண மிடீரமகறறுமெனச (ணி
செமமையிஞறறுறநதசெயதி தெளிதாநீகேளாயே ௰௫

மேலானநிததபததி மிகுமபெருமைசாதிதனம
மாலாஞறகறிவிததால வருவதனறேமருளகொணடோா
னேலாதகருமததை யிகழவஞேகததபநூான
சிலாசரணேயறிநது செயயுமோசெயயாதால. ௰௬

அதிகவின்பாறசுவையினேககொாக கறியுமோநீராழ
மிதுவெனததானமண்டேக மிழிநதறியவலலதோ
கதிரவனேசசகோரஙகள காணுமோகதிஞானச
சதிரிலாககுரசிவாணநத சமாதிநெறிதரிககுமோ ௰௭

அஙகணத்தினிதியமென வாவிஞாயிறறேனதெனச
செஙகரத்திலமுதமெனச சிவலிஙககஙகரததிருககப
பஙகமுறறுனமாககப பகுதியினைககாதலிததன
மஙகலமாமணியிருகக வளையினமணிதரிததலகாண.

கொடடிலினகண்சுரதேனுக கூடிநிறகமலடதனைக
கடடியுறறுககறபபரோ கனமதுரநவரசமுந
திட்டிமுன்மிருககமறறுந தவிடதனைததினபரோ
வெட்டருவசசிரமிருககவிருபபுவாளெடுபபரோ. ௰௯

இனியசுரதருநிழலவிட் டிலவநிழலெயதுவரோ
நனிகொடெபபமுனனிருககச சுரையதனைநசசுவரோ
புனிதபததிசனமாககம பொருநதிமறறுநதுனமாககக
மனிதருடனகூடுவரோ மறநதாலுஞசககேவா ௨௰

வேறு

போறறியேசுவாமினைப பூககைகொணடுகுமபிடாக
காறறனைககழீஇயிருநது கடைமனததாபோலவே
யேறறுவாகனறகலாத வினவநதணாககுநீ
யாறறுநினறிறைஞசிலவெவ் வருமபிறபபகன்றிடா. ௨௧

பூதலததிலந்தணாளா மேலொனறுபோறறிநீ
யாதரிததவர்ககுமுன னருந்தவனனமிட்டபின்
போதககுருக்கடாம் புகுந்துதுய்பபபொன்பதா
லேதமுறறகோவததி னிறபெருததவிடாததாம். ௨௨

கோடியநதணாக்கிததத குறைவிலனனமிடுபலன
நீடருஞசிவனறனனபா நினமலாகருநினறிடும
பீடிலஙகுபிசசையிற பெருமபலனறனைததரா
மூடநீமுயனறசெயதி மூககணறகுமுனிவுகாண். உந

எனறுபலவிதஙகளா யியமபுசொறகிளையந்தியைந
தொனறுதமபயநதொடனபொடொழுகுநீாகொள்விழி
நினறியஙகியஙக்மெட்டு நிலனுறபபணிநதபி [யரா
னனறரனகணததாமுன னயநதுகைகுவிததிடா. உச

கடடனீளகளததனவெயய கனமிதுனமலததனென
மூடடனிததசீலமிலவி மொழிகுருததுரோகியான
றுட்டரிடடனடடமா மதநதுதைந்தநெஞசினன
சிடடாகடகிதஞசெயாத தீயினததினனசினன உரு

பததிநிட்டையறறவன பரபபகநதைபெறறவன
வெததாசொறகளகறறவன விடாதலோபமுறறவன
சிததமொனநிறிறிறம பெறநதெளிநதுபறறலேன
பொதகையககமுற்றையும பொடிபடுததியெறறுகோ.

வேறு.

என்னையெனசெய்துகொளகே னென்னிருங குறறங கக, வன்னியிற் சென்றுபாயகோ மாகட லிடைகுதிக கோ, வுனனருஙகிரியினவீழகோவுடறபிபுதெததிபோ யசசாகோ, சின்னமாயுடலைக்கொயகோ திரைகடலுல கஞ்சூழகோ. உஎ

பொருவருங்குருநறபததிபோனவிககுறறமபோமா, றரு
ளுதியெனனாரிளறங கழுஞசகதேவாதமமைக, கருணை
யாலவசவதேவா கணடியாபெரியோராவாககா, லுளாசெ
யவாரஞசேலபுனனை யொருசிவததுரோகமுணடாம.

அநதவெநதீயனறனனை யழிநதிநீயெமககொபபாகு
நிநதையிலுனசெயறகு நிததனுஙகருணைகூாவன
பநதமிலபரதாநெஞசிற பககமுமபெறுதியானபால
வநதருநஜெறா யடிககுமாறுகாணமகததோகோபம ௨௯

நமபுவாயிதுதபபா நு நனமைநீபெறவுளாததா
சமபுவினருளினலே சாதிததிதவறுதெனனச
செமபெ நஙகரஙகுவிததுந திடமபெறவுடலபூரிதது
விமபாவீரசேடம விருமபியேவாஙகிககொணடு. ௩௰

சகதேவரசா னெமறனோ நாளினததண்டநாத
ரகமேவிபரநதுநதாமுமணைநதவா செயயுமபததி
மிகமேனிபுளகமெயதி விருபபுடனகைக்கொண்டன்பா
ற, சுகமேயபததாசூழத துனனவநதினிதிருநதாா. ௩௧

கலிகணநாதர் புராணம

முறறிற்று

ஆக திருவிருத்தம - ௧௯அ௬

திருச்சிற்றம்பலம்.

அல்லியா மதுவையா புராணம்

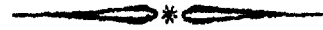

நல்லவாவாழ்கலியாணநகாககே
யல்லியாமதுவையொன்றறைபெயரா
சொல்லருமனுபவஞானசுகத்தரா
வெல்லருமேடணைமூன்றவைவென்றா. க

நற்பரலிங்கநயந்தவாதமபா
லற்புதசேவையிலுவலற்றதா
சொற்பரமுவிதசேடசுகத்தா
சற்புகழநநதிகளசாாவுறுநாளின. உ

விச்சலனுககுயிாவீயுறுநாளா
னச்சுறுகநதாநநதிகட்டாறற
நிச்சயபததிநெடுநதிறலகணடு
மச்சமிலாதவகநதையினமமா. ந

இததவாநீதியநீதியதெனறு
சததியவல்லியாமதுவையாதம்மை
யததிரமனனனைழததறிவினறி
யொததுவெகுண்டவரொண்கணிடந்தான். ச

இநநெறிகண்டவாமன்னனிறந்தான
றன்னகாகெட்டதுவென்றுசவித்தார்
நன்னெறியனபாகணநதிகளகேளா
வெநநெறிவஞசமிகுததுரைசெய்வாா. ரு

இததிரஙகினனிவன சிவபததிச
சிததிபெறுமபடிசெயகுதுமாசா
பெயததவாதமமைமவெகுணடவாசாவா
ஞைததிவதைததிடுகெனறவுளாகரும ௬

தண்டிபிதாவுயிாசாயவதைததது
மெணடிகழமூததியையெயதிடலாஞுங
கண்டகனிவவிறைகாவலனெனறே
கொண்டிடோஞுதுகொலததகுமெனறு. ௭

அமபகமறறுமவாககருளசெய்தே
வமபனிவன பதிவைகலமெனறு
நமபரநதிகணறறவரெலலாம
வெமபரவாதியைவீடடுதுமெனறே ௮

வனறிறலார்சகதேவரைவாவென
றனறுமகததரறைநதுவினஞற
கொனறிடலகொலகெனநீறுகொடுத்தா
நின்றனிநிடடைநிறுததுதியெனறா. ௯

சநதிரசேகரர்தமமருளாலே
யநதநராதிபஞவியொடாக்கப்
பநதவெழுததவைபாறஙினைததா
நந்திகளுனனியநாவிலுரைப்பார. ௰

ளயபபறுமாதவர்பததாகளெல்லா
மொபபநவிறறுவனெனறதுகேண்மி

னிபபதிமனனனிருநதிருவினனே
தபபறவறறதுவெனறனாபினறும. மக
வேறு
மாதரசாமடிவால மாசசாசெனனவசவையா
காதனமுமமைபபிரமரிரு சவுணடையாககையைய
ரோதமிலாவாசசைய ரோகாநதராமைய
ராதிநலலோருடனிலககத தெணபதினுயிரததவருமம௨

கூடலசஙகமமேவக குலவியுடனசெலலுஙகா
னீடுமனனனசெலவமெலா நிலேகுலேநதுகவியாண
மாடஙகாவளமழிநது மணணதிாநதுகொடியினஙக
ளூடியிராமுமுதராறற நரியூளைபகலொலிபப மங

கன்மாரிமிகபபொழிநது கதிரமதியாமிருள ையுந
துனமாககபபரிவேடமுருசூழநதவாகளாலே துசெநநாண்
முனமாநதாதெரியாமன மொயததுமருசுபகனமுடி
யனமாகமடைநதுநகாக கருகுயமனறேனறியரோ மச

கம்பறிநதமுணடமன்னன கணடுதயகாலநடு
விம்பமுறுமபிரதிபகன மிகததோ...றவெரவிறு...
றமபெரியோருரைதபபாச் சகதேவாநதிகனபா
லமபரிவாலவிடைகொடுதம் மகததலையவன்னேயாா.

வந்தமைநதனமுகநோககிவந்தெதனனேசசிவகணததோ
முநதவுரைசெயதபடி முடியாமலெனமுனிந்து [ா
நிநதகனேக்கொலலவஞ்சி நிததனன்பாசெனறுமோா
விந்தவுலகவாவெகுண்டாற பிரளயமவந்தெய்தாதோ.

னிகுற்றநீக்கவனன்றோ னினையிதுசெயக்கென்றா
முனகுற்றஞ்செயததக்கன முனிநதுசிவனினதைசொல்ல
தன்குறறமில்லாத தனமெயயையசசஙகரியன
றெனகுறறஙகேட்டமா வெனறெரியிலெரிவிததாள மஎ

வேறு

அன்றுபமனனியனறு ளநசனைனினைதசொனன
குனறுனாகேட்டெனறு கொடியதீககினாயதாகத
தனறனியுடலநீறுயத தசிததனசணடியோர்
சென்றானினைதசெயத தீயனைகெகொலாதுவநதாய். மஅ

உன்பிழைபபெனனவிநத வுடலினுலாவதெனனத
தினபுறததிருநதுஞானி சிசசியெனறஙகுலததாற
றுனபுறநொடிததழைததுத தூயதலாமுனறினமணமே
லனபுறபபயநதாளனன மனிககவபபடியேனினறு. மசு

மெலலெனவருநதுமபோரவ் வீதியினவிமலனனபா
மொலலையொனறுநதீர முறறுபொமமையொன்று
மெலலையிலவீரபததி யிசைநதுளாரிதனைககேட்டங
கொலலையிற்சககதேவாசசோர தநதலூண்டாமுமுணணு.

வீரசினனந்தரித்து விமலவெண்ணீறணிந்து
பாரவாளெடுததுவீர பத்திராமூவரொன்னத்
தீரவுககிரராயனனை செயயதாளிறைஞ்சவாழததிக
கோரமிககவரராயவெல்வீ ரொனவிடை கொடுததவாறே.

மனையிலும்வீதிசென்று வாமுனனோரிடபம்வந்தங
கனைவருமகனுமவண்ணு மாரபபரிததிவாககுமாக்கம

துணைவினிறகாட்டிசசெலலததுணிநதுடனமுடிபபேக்த
பபா,முனைவஞநகதிநடமினமுநதினனெனுங்கிபபால்.

கடிதுவாளவிதிரததுசசெலலக கரியினபபாகாவாசி
முடுகுராவுததரொலலா முனிவறபபினவிலஙகித
திடமிழநதருஙகுநிறபத திரமா[illegible]தஙகைப
படைகரமுடனமறநது பயநதுபின்வாஙகிநி, ௨௩

விருதணிகாலாடோாளின வெண்றிமாலைகடறிதடோா
பொருபடையெனிறபுயஙகள் பூரிககுமபொருவிலவீர
ரொருவனையொருவரொணணுதொாளிமணியாரஙகன்ன
மருமமாதிகளிறசோதி வயஙகுவோாதமையுநதளளா.

விலஙகிடாததீரரொலலாம விலஙகுவாளவீசிவாயிற
றலஙகளிறகாவலாளா சாயவுட்புகுநதுசோதி
துலஙகுமிநதிரோலககமபோற றுஞுவாமாளவாமராடா
வலஙகொளாரியாகளாதி மனனவாவணஙகிநிறப. ௨௫

இருபுடைபபநதககார ரொழினிலவினமபோறபறறத
திருமலியாலவட்டஞு சாமரைாததிராளிரட்ட
விரிகதிரபபீடமேவும் விசசலனவெருவமுனசென
றுருவுகாயஙகளாக வாயமபுராததுடறறிகருத்தி. ௨௬

மீண்டுமெப்படியேசெல்வார விசசலனபடைகடம்மை
யாண்டவன்பாவமென்னு மந்தகாரஙகளாலே
நீண்டகண்டெடரியாகினற நீாமையேயாதண்டநாதா
மூண்டுடுஞ்சாபந்தானே மூகாயோற்பாா்த்துநின்றுா.

நினகுற்றங்ககவனறே நினனியிதுசெயகெனறா
மூனகுற்றஞசெய்ததககன முனிந்துசிவநிநதைசொலல
தன்குறறமில்லாத தனமெயயைசசஙகரியன
றெனகுறறஙகேட்டமா வென றெரியிலெரிவிததாள ௰௭

வேறு

அன்றுபமனனியனறு னநதனைநிநதைசொனன
குனறுனாகேட்டேமெனறு கொடியதீககினாயதாகத்
தனறனியுட்லநீறுயத தகிததனனரணடியோநீ
செனறரநிநதைசெயத தீயனைகொலாதுவநதாய. ௰௮

உனபிழைபபெனனவிநத வுடலினைலாவதெனனத
தினபுறததிருநதுஞானி சிசசியெனறங்குலததாற
றுனபுறநொடிததழைததுத தூயதலாமுனறினமணமே
லனபுறபபயநதாளனன மனிககவபபடியேசினறு. ௰௯

மெலலெனவருநதுமபோதவ் வீதியினவிமலனனபா
மொலலையொனறுநதீர மூறறுபொமமையொன்று
மெலலியிலவீரபததி யிசைநதுளாரிதனைககேட்ட
கொலலியிறசகதேவாசசோர தநதலுண்டாமுமுண்ணு.

வீரசினனந்தரிதது விமலவெணணீறணிந்து
பாரவாளெடுதநுவீர பததிராமூவனொனனத
தீரவுககிராாயன்னே செயயதாளிறைஞசவாழததிக்
கோரமிககவராயவெலவீ ரொனவிடை கொடுத்தவாறே.

மனையினும்வீதிசெனறு வரமுன்னோரிடபமவநதங
கனைவருமகனுமவணணு மாரயபரிததிவாககுமாரக்கர

துணைவினிறகாட்டிசசெலலததுணிநதுடனமுறுபபேந்த
பபா,முனைவனுநநதிநபமினமுநதினனெனுநகுரியபால்.

கடிதுவாளவிதிரததுசசெலலககரியினபபாகாவாசி
முடுகுராவுததரொலலா முனிவறபபினவிலஙகித
திடமிழந்தருணடுநிறபத திரமாதரினதஙகைப
படைகரமுடனமறநது பயநதுபின்வாஙகிநி உரு

விருதணிகாலாதோளின வெஞ்றிமாலைசூடிநதோா
பொருபடையெனிறபுயஙகள் பூரிக்குமபொருவிலவீர
ரொருவனையொருவரொணணுநெதாளிரமணியாரஙகன்ன
மருமமாதிகளிறசோதி வயஙகுவோரதனம புகதளளா.

விலஙகிடாததீரரொலலாம விலங்கவாளவீசிவாயிற
றலஙகளிறகாவலாளா சாயவுட்புகுநதுசோதி
துலஙகுமிநதிரோலகசுமபோற றுஞுவாமாளவாமராடா
வலங்கொளாரியாகளாதி மனனவாவணஙகிநிறப. உடு

இருபுடைபபநதக்காரரொழினிலவினடபோறபறறத
திருமலிபாலவடடஞ் சாமரைததிரளிரட்ட
விரிகதிாபபீடமேவும் விசசலனவெருவமுனசென
றுருவுகாயஙகளாக வாயமபார்ததுடறறிகசுததி. உசு

மீண்டுமபபடியேசெல்வாா விசசலன்படைகடம்மை
யாண்டவன்பாவமென்னு மக்தகாரங்களாலே
நீண்டகண்டெரியாரினற நீாமையோதண்டநாதர்
மூண்டிடுஞ்சாபநதானே மூகாயோறபார்ததுநின்றாா.

திரிதனுத்தனனைப்பாண்டு ரஙகன முனசெயித துவாந
பெருமைபோலாயததிதென்று பெரிதுறறபததாபோறற
வரியசெயமுவருநதாரு சகதேவாகததிறசாாநதங
குரியதாயகதிறைறுசியாஙக ளுனனியமுடிநததென று.

இகபரநரகசிவி யெனபோனையீசனனபா
பகைவரோடேனைக்கொலலாப பாவததுகக்கெலசிரததை
யகமகிழநதறுபபனெனன வஙகைவாளபூடடிக்கொயய
நகமயிலகேழவனவநது நணபுடனடுத்ததஙகமமா. ௨௯

நீயுனதனனைதேவி நினமையநதாமற்றுஞ்சுறற
மாயுளோரடையவிநத வருநிதிமணிவிமான
நேயமாவேறிவமமி னிததனஙகயிலைகனெறு
பாயுநீரவேணியெமமான பணிபிறைலைமைகககசெனறா.

தருநெறிவசவதேவா சாபிததபடியேமனனன
பொருபடையனைததுநதமமுட பொருதிறநதாசனமக்க
ளொருவரோடொருவருடி யொழிநதனாகல்லியாணத
திருநகரநதகாரு செறிநததிசசெயதியெலலாம. ௩௧

தணடநாயகாககவவீர ரிருவருஞசென்றுசாறறக, கொ
ணட லூாகோயில்வைகுஙகூடலசங்கமேசன், புண்டரீ
கத்தாள்போறறும புந்தியாறபுகுநதுகண்டு, தெண்டனி
ட்டெழுநதாரனபாற சிவகணததுடனேகிறபார். ௩௨

வேறு.

தேசிகனபதஞ்சேருமிசசையராயச செயயதோத்திர
ஞசெயதுறககலுமவாா, பாசநாசவெனறைசையேசரண

ம பததித்தந்தென்னைப்பற்றினேயசரண், நாசமொன்றிலாந
னமையேசரண் நாரிபாகனேயாரியசரண், சிவனெனக்கரு
ததினபயேசரண் மென்னெனினனிடநதிருததுவாயசர
ணம ௩௩

தறபராபரசங்கராசரணஞ் சறபபூடணு தாணுவேசர
ணஞ், சிறபராதிக்செலவனேசரணந தெளிவிலெனருந
தேசிகாசரண, மறபெனக்குநின் னடிகளேசரண மதத
பூரணாநதனேசரண, மெறபுடறகியா னருசினேனசர
ண மெனனெனினனிடததிருததுவாயசரணம. ௩௪

நீதியுன்பாபானேயனேசரணநிநதைவாழகையினிற
இவனசரணங், கோதிலாசணககோலமேசரணங்குறை
விலாவருட் குனறமேசரணம, போதநினபணி போறறி
னேனசரணம் பூனாவெனறிவிபபுகலுவாயசரணம, யா
தொரசிறு மிவிபபுகேனசரண மெனனெனினனிடததி
ருததுவாயசரணம்.— ௩௫

சஙகமேசவேதாநதனேசரணந தாரணிககுணறறிக
இலேனசரணங,கஙகைநாதவெனகணனுளாயசரணங்
ரணவாதனைசழிததனேசரணம, பஙகவிநதியமபாறறினே
சரணம பரிந்துவாவெனபபணித்தருளசரண, மிஙகெம
க்குழுனின் றுகாசரண மென்னெனினனிடததிருத்துவாய
ச்ரணம். ௩௬

வேறு

ஒனறுறவணஙகியேததி யிருவிழிய ருவியாருயத
துனறமெயபுளகமெயதித தூயதாமேபேருபாய
நினறமூரததியாமே னீடருணமிகுததுநிததன
முனறனதுருவஙகிததேசிகமுதலவணஙகி ௩௭

அருளவிழியாளனஙகொணடகததிலனபதிகணுகிக
கருணைமெயவசவதேவா காணமுனனினறவாறே
யுருகிநெஞசஙகமெடடு மொணடனாயுறபபணிநதங
கிருநிலமபணிநதெழாளா யிருகையாலெடுததுமோந்து.

ஆதரவுடனகரததா லழுநதநினறனைததவாறே
பேதமதினறியொனறுயப பேருளிஙகமாகி
மாதவாகாணுவணண மறைந்தனாமகததனைதது
மீதெனறபுதமதென்று ராலயமெங்குமபாரததார். ௩௯

தெரிவிலராகிநின்று செபபுவாரவசவதேவ
ருரிமையாலததனுசா னுருவுகொண்டிவணதிரஙகி
யரியதனறிருமேனிகதுணடககினனிநதபபேறா
பரிவினறியுளளதொன்று பாவினறாபரவசததால். ௪௰

தேவதுரியஙகறஙகத திருமறைமிகமுழஙகக்
காவின்மாமலாகள்விண்ணோ கனமஙகழையெனசசொரிங
கேவமிலிலிங்கமீது மெண்பதினாயிரததா கா
ராவலாலரகனொனறா பததர்களாடியாரததார். கக

அம்மைநாகாமடையாாதா மணணலாாவசவதேவா, செ
மமைநற சிவதனைநசசேரச சிறைதனைந துருகிததேமபி,
வியமிதறபாரனேயெனறன விரியுயிரானந்நநதி, மெயம
மையுனனிதயததுறறுன வினையளோர தமியேனெனறு

சடகனெதததணடாாதா நாமுறுமொளியைசசோநதா
ளடபபத நபபணணராதி யாமபலதவததோரநதச
சுடாகருளேமறைநதாரனன சோதியுளலலமையா
விடறகருஙகதலிநீஙகி மேவிமெயபபொருளாயினரா.

கககையாமோளிஙகயா கனனநறபிரமதேவா
மிககநஙகலைககேததையா விரகரோகாநதராம
ரிககனதவததோராதி யெழுநூறறுறெடெழுபானன்பா
தொககருட்சோதிபொங்கச சுததனஙகயிலையுறறுர். ௬௬

மாநிராசையாசெனனவசவதேவையாதிரப
போதராமடிவாலையா புகழ்தருஙகினனனைப
ராதியாமபெரியோாதமமி லகமகிழநதனபினலே
நீதியாாவசவதேவா முத்தியினிலைமைசொலவாா. ௬௭

காவினமேறகாலுநதுயய கஞ்சபலங்கமலததுளளுஞ்
சாலமினமேகததூடுஞ சனிததிலடஙகுமாபோற்
கோலநற்குருவினபாலேல் குலவியெதோனறிமறறுஞ்
சீலநநதிகளாாபுககாா தேசிகனிடத்திலென்றா. ௬௮

இவர்சிவாஙகிசராயமண்ணி லெழுதியெமமானையேத்தி
யுவமையிலேயபததி யுததியினுறறுமூழ்கி

நவபரசீர்தநியெஙகுங காட்டிததநதிருபபோநாட்டிச
சிவகுருவுருவினமறறுஞ செனறனனொனறுதிததார.

பணியணிபரமனபுதநா பாககியததவததாசிநரா
மணிசரணாககாதார மருவுஞசைவாமபுஙகட
கணிதருமிரவியோராழுன ருயநறபததிவிநதுத
தணிதருஞானசசோதி தருமணியெனமணடஙகி ௪௮

பாணியுமபாலுநெயயும பரிநதுதநதமமிறகூடிக
காணிலொனருகினற காட்சியோலவசவதேவா
வாணிலாவேணிநிததன வருநததிருமேனிககுட
பேணிநீபுகுநதாயுனறனபெருமையாரபேசவலலார ௪௯

எனறுதறபரததிலுறறங கிசைநதநகதிகளையேததி
வென்றிசோமாதிராசா மகததனைமிகவணஙகிந
துனறலாசசோலைசூழுஞ சஙகமேசுரததைநீஙகிச
செனறனாபருபபததத மலலிகாாசுனனைச சேநதார.

தததுவமகததோரபததா தமமொடுமடிவாலையா
விததகவசவதேவா மேனமைமையமிகவுமேததி
வததுவையகலாசசென்ன வசவராசையாசமுகத
தோததுயருஞவையெனனு மோஙகுமாதலததிலுறறா

வளாதருஞானாசெனன வசவதேவையராசரா
நளினபாதஙகனெஞச நறகமலததிறுடி
யளவிலாபபரமாணநதவனுபவமகலாராகி
யுளமகிழமடிவாலைய ருடனினிதுவங்கிருந்தார். ௫௦

வரநதரவலலைதான வசவசாரிததிரததை
விருமபியேவனாநதோா கேட்டோாவிமலநதுயததிசோவ
ா, திரமபெறபபடிததோரததன றிருவுளக்கருணைமேவி
லிரநதரானநதமுததி நேயமேனினைவொனருவா. ௫௩

அலலவேலாயிராரோக கியநதிருநதடடசெலவம, புல்
லுமெணசிததிதானுமபொருநதுமாதோறறமபொஙகும
வெலலுமாபததஙகளேது விருமபினுமவிளையவெயது
மலலணிகணடனிநத னருளிலைலனைததுஙகூடும ௫௪

சிஙகமாதஙகமபாமபு தீவளியிடிபேயவஞச
மெஙகுளபாரிடஙகள பிரமாாககதாகளாதி
வெஙகதபபயஙகளொனறு மேவலார்வினைககடறகுள
வஙகமாவெடுககவலல வசவழுவெழுததாலமமா. ௫௫

புஙகவாவசவதேவா புகழினைவிரிததுமணணோா
பஙகமதகலமுனனட பகாநதபாலககுறுககி
ஙகுசோமேசனறுயய தாணடலாவணஙகவநத
விஙகிதவிபபிறபபை யினறுஞசினறேததலசெயவாம.

வேறு

சரணதருணைதபசரணாததி சமணவிருணைசனசரணா
ததி, விரணதிரணைனல சரணாததி விமலவருணைடக
சரணாததி, கரவுகரணைநீத சரணாததி கடியனொருணை
டலைசரணாததி, மருளொனரணைசலசரணாததி வசவக
ருணைநிதி சரணாததி. ௫௭

வேறு

கொண்டல்பெய்யக குலமன்ன னீடுக
வண்டபோதன்ன மாதவர்மல்குக
வொண்டருந்திரு வஞ்செழுந்தோங்குக
பண்டை நூன்மறை யாகமம்பல்கவே ௫௧

வேறு

உத்தமநற்சிவமொன்றெனவோதிய
சத்தொளிர்மவசவேசாசரித்திர
மெய்த்திறமாயிரமுஞ்சதமேழின்ற
பத்துடனோபாவெனவேபகருவா ௫௨

ஆலவாய் மதுரையார் புராணம்
முற்றிற்று

வசவ புராணம்
முற்றுப்பெற்றது
ஆக திருவிருத்தம் - ௧௭௬௯

அறிவித்தல்.

இவ்வாதுச்சருக்கத்துக்கு, இனி வேதாகமபுராணங்களுடன் நியாயநூலையுந்தழுவி சம்பிரதாயம்வழாது அகலவுரையியற்றித் தனியே பதிப்பிக்கப்போகின்றமையின், இச்சருக்கத்தில் சரித்திரமின்றி மூலத்தைமாத்திரம்பதிப்பித்தனம்